إحقاق الحق

وإزهاق الباطل

تأليف

القاضي السيد نور الله الحسيني المرعشي التستري

مع تعليقات نفيسة هامة

للعلامة آية الله العظمى

السيد شهاب الدين الحسيني المرعشي النجفي دام ظله

الجزء الرابع و الثلاثون

بسم الله الرحمن الرحیم

احقاق الحق و ازهاق الباطل

کاتب:

نورالله حسینی مرعشی تستری (قاضی نورالله شوشتری)

نشرت فی الطباعهٔ:

مکتبه آیه الله المرعشی النجفی العامه - قم

رقمی الناشر:

مرکز القائمیهٔ باصفهان للتحریات الکمبیوتریهٔ

الفهرس

احقاق الحق و ازهاق الباطل المجلد ۳۴

اشاره

سرشناسه : شوشتری، نورالله بن شریف الدین، ق ۱۰۱۹ - ۹۵۶

عنوان و نـام پدیـدآور : احقـاق الحق و ازهـاق الباطـل/ تـالیف نورالله الحسـینی المرعشـی للتستری؛ مع تعلیقـات شـهاب الـدین الحسینی المرعشی النجفی؛ به اهتمام محمود المرعشی

مشخصات نشر : قم: مکتبه آیه الله المرعشی العامه، ۱۴۰۴ق. = - ۱۳۶۲.

یادداشت : فهرستنویسی براساس جلد ۳۴، چاپ ۱۴۰۴ق. = ۱۳۶۲

یـادداشت : این کتـاب در رد ابطـال فضـل الله بن روزبهان است که آن کتاب ردی است بر کشف الحق و نهـج الصـدق علامه حلی

عنوان دیگر : ابطال الباطل

عنوان دیگر : کشف الحق و نهج الصدق

موضوع : شیعه -- دفاعیه ها و ردیه ها

موضوع : اهل سنت -- دفاعیه ها و ردیه ها

موضوع : کلام شیعه امامیه

شناسه افزوده : فضل الله بن روزبهان، ۸۶۰؟ - ۹۲۵، ابطال الباطل،

شناسه افزوده : علامه حلی، حسن بن یوسف، ۷۲۶ - ۶۴۸ق. کشف الحق و نهج الصدق

شناسه افزوده : مرعشی، شهاب الدین، ۱۲۷۸ - ، حاشیه نویس

رده بندی کنگره : BP۲۱۱/ش۹الف ۳ ۱۳۰۰ی

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۴۱۷

شماره کتابشناسی ملی : م ۶۳-۳۵۷۹

ص :۱

اشاره

[فهرس ملحقات احقاق الحق]

اشاره

المقدمه

بسـمه تعالی و له الحمد و المنه من جلائل نعم اللّه تعالی أن من علینا بإنجاز طبع واحد و عشـرین مجلدا من الموسوعه الفضائلیه الکبری«ملحقـات احقاق الحق»الأثر الخالـد لسـیدی الوالـد سـماحه آیه اللّه العظمی المرجع الـدینی الکبیر السـید شـهاب الـدین المرعشی النجفی دام ظله الوارف.

ان هذا الکتاب أکبر موسوعه تضم ما ورد من الآیات الکریمه و الأحادیث الشـریفه فی فضائل أهل البیت علیهم السلام،اجتمعت موادها طوال سـنین متمادیه من کتب إخواننا أهل السـنه المؤلفه خصیصا لهذا الموضوع أو استخرجت من الکتب الحدیثیه العامه التی فیها أبواب مناسبه لهذا الغرض.

لقـد تـوافرت جهـود کـبیره فی جمع المصـادر غیر المطبـوعه من مکتبـات العـالم العـامه و الخـاصه و تصویر مـا یمکن التصویر منها،حتی بلغت المصادر حتی الآن الی أکثر من ألفین کتاب مطبوع و مخطوط،استنزف حصول بعضها جهدا بالغا لا یمکن بذله الا منها و لا یبخل بما یمتلکه من غال و رخیص فی سبیل الحصول علی ما یهواه.

کانت المصادر تستحصل متتابعه،فتستخرج ما فیها من المواد و تنسق حسب مخطط مرسوم فی الأبواب المناسبه و تطبع المجلدات تباعا،و من ذلک جاءت کثیر من المواد فی أجزاء الکتاب موزعه یلاقی المراجع صعوبه فی العثور علیها و الجمع بین أشتاتها،فلا بد لها من فهرس یکون دلیلا للباحثین یسیر لهم الوقوف علی الآیات و الأحادیث المطبوعه.

أنبری فضیله حجه الإسلام الشیخ مرتضی فرج پور-و هو من أعضاء لجنه تحقیق أحادیث هذا الکتاب-الی صنع فهرس حسب مواد الکلمات المهمه فی الأحادیث، و بهذا الجهد المشکور وفر علی مراجعی الموسوعه الوقت و العناء و عبد طریق البحث و التحقیق فی فضائل أهل البیت علیهم السلام.

اننا إذ نقدم أثره الجید للطبع نسأل اللّه تعالی له و لنا التوفیق و التسدید لخدمه العلم و التراث الدینی،فانه سبحانه خیر موفق و معین.

قم المقدسه-السید محمود المرعشی

ص:۴

کلام المصحح

;بسم اللّه الرّحمن الرّحيم; الحمد للّه رب العالمين و الصلاه و السلام على محمد أشرف خلقه و أفضل بريته و على ابن عمه و وصيه على أمير المؤمنين و على آلهما الطيبين الطاهرين و اللعن على أعدائهم أجمعين من الآن الى يوم الدين.

و بعد لا يخفى أن أشرف العلوم و أفضلها هو علم يتكفل بيان معرفه اللّه تعالى و رسله و أولياءه أوصيائهم عليهم السلام و بمعرفه أولياء اللّه يتوسل الى معرفته عز و جل.

و لا يخفى أيضا[ان الامامه زمام الدين و نظام المسلمين و صلاح الدنيا و عز المؤمنين و أن الامامه أس الإسلام النامى و فرعه السامى،بالإمام تمام الصلاه و الزكاه و الصيام و الحج و الجهاد...و أمر الامامه من تمام الدين]

[1]

.

(و بموالاتهم علمنا اللّه معالم ديننا و أخرجنا من شفا جرف الهلكات و من النار...)و العلماء رضوان اللّه عليهم صنفوا و ألفوا منذ فجر الإسلام حتى زماننا هذا كتبا و مصنفات جليله فى مباحث الامامه جزاهم اللّه عن الإسلام و المسلمين خير الجزاء.

ص: 5

و أظن ان من أحسن ما ألف فی هـذا المجال هو کتاب«غایه المرام»للسـید المحـدث الجلیل المتتبع السـید هاشم البحرانی تغمده اللّه برحمته.

و کتـاب«عبقات الأنوار»للسـید البحاثه الخبیر المتضـلع فی فنون هـذا العلم الـذی جمع فأوعی و أتی فوق ما یراد و یرجی،و کتابه هذا غنی عن المدح و الوصف و کفی فی بیان عظمته ما قاله أساطین المذهب و لا سیما المرجع الدینی الأعلی...

السـید محمد حسن الشیرازی أعلی اللّه مقامه حین قرظ الکتاب بکلمات عالیه الی أن قال...[خصوصا کتاب عبقات الأنوار که از حسـنات این دهر و غنائم این زمان است بر هر مسـلم متـدین لازم است که در تکمیل عقایـد و اصـلاح مفاسـد خود بآن کتاب مبارک رجوع و استفاده نماید.

و هر کس به هر نحو تواند در نشر و ترویج آنها باعتقاد احقر باید سعی و کوشش را فرو گذاشت ندارد...]

.

یعنی:ان کتاب«عبقات الأنوار»من حسـنات هذا الدهر و غنائم هذا العصـر، و یلزم علی کل مسلم متدین أن یراجع الیه فی تکمیل عقائده و إصلاحها و یستفید منه، و یلزم علی کل احد ان یسعی فی نشره و ترویجه کیفما تمکن[۱]

.

و من الکتب القیمه الثمینه بهـذا الصدد هو کتاب«الغدیر»المبارک للعلامه المجاهد وحید عصـره المتفانی فی حب مولاه و مولی الکونین،الشیخ عبد الحسین الأمینی رحمه اللّه علیه رحمه واسعه.

و بلغ هذا الکتاب الشریف مبلغا اثنی علیه کل من رجالات العلم و افذاذ الامه و مراجع العصر و رؤساء و ملوک الإسلام.

و انی أشیر الی جمل قصیره فی اللفظ عظیمه و مهمه فی المعنی ملتقطه من تقاریظ أساطین المذهب و مراجع المسلمین.

ص :۶

منهم السید الشریف المبجل آیه اللّه العظمی السید محسن الحکیم رحمه اللّه، و السید الحجه السید حسین الحمامی رحمه اللّه حیث قالا...«لا یأتیه الباطل من بین یدیه و لا من خلفه»[۱]

.

و قال السید الشریف الأجل آیه اللّه العظمی السید میرزا عبد الهادی الشیرازی و الشیخ الأکبر آیه اللّه العظمی سماحه الشیخ محمد رضا آل یاسین و العلامه الحجه الشیخ میرزا محمد علی الاوردبادی رحمهم اللّه تعالی حیث قالوا فی وصف الکتاب:«لا ریب فیه هدی للمتقین»[۲]

.

فعلیهم جمیعا رحمه الخالق الغفار ما أورقت الأشجار و أینعت الأثمار و غردت الأطیار و اختلف اللیل و النهار.

و ببالی القاصر ان لکتاب«احقاق الحق و إزهاق الباطل»تألیف العلامه المحقق السید قاضی نور اللّه التستری علیه رضوان اللّه و رحمته میزه خاصه،و هو من أجمل و أجمع و أحسن ما ألف فی الموضوع لا-سیما مع ملحقاته التی تزید علی الأصل بکثیر،للمرجع الدینی العلامه الحجه آیه اللّه العظمی النجفی المرعشی دام ظله الوارف.

و لکن الکتاب مهما علت منزلته لا یمکن لکنوزه أن تبرز و لا لفوائده أن تتکشف الا بفهرس دقیق یرشد إلیها و یدل علیها.

فضنا بأوقات القراء أن تتلف و تسهیلا علیهم فی نیل مقاصدهم أعددت هذا الفهرس بعد جهد طویل،ذخرا لیوم لا ینفع مال و لا بنون.

و حیث کان من أهم المؤثرات فی التربیه الإسلامیه هو الوالدان فعلی هذا أهدی إلیهما ثواب هذا العمل الضئیل فان لهما علی حقوقا عظیمه.

لا عذب اللّه أمى انها شربت

حب الوصى و غذتنيه باللبن

قد كان لى والد يهوى أبا حسن

فصرت من ذى و ذا أهوى أبا حسن

و ليس أحد أجدر باهداء هذا الجهد القليل من صاحب الولايه الكبرى أمير المؤمنين عليه أفضل التحيه و السلام.

فإليك يا مولاى يا أبا الحسن يا أمير المؤمنين يا أول شافع بعد أشرف الخلائق أجمعين يا من حبه فرض من اللّه و بحبه و ولائه تقبل الأعمال الى جنابك يا من حقه على هذه الامه كحق الوالد بنص من رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم الى جنابك أيها النبأ العظيم و أيها الصراط المستقيم.

إليك يا سيد المسلمين و يعسوب المؤمنين و قائد الغر المحجلين إليك و الى ثمره فؤادك و من وعد اللّه عز و جل أن يجمع به الأمم و يلم به الشعث و ينجز به الوعد و يحيى به الأرض بعد موتها،أهدى بضاعتى المزجاه يا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنا وَ أَهْلَنَا الضُّرُّ وَ جِئْنا بِبِضاعَهٍ مُزْجاهٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيْنا إِنَّ اللّهَ يَجْزِى الْمُتَصَدِّقِينَ .

و فى الختام أشكر أعضاء مطبعه الخيام الأعزاء حيث تحملوا المشاق فى هذا المشروع المقدس،و آخر دعوانا أن الحمد للّه رب العالمين.

كتبه العبد«مرتضى بن حبيب فرجپور السيه چشمه ئى»

الآيات النازله فی شأن باب مدینه علم النبی صلی اللّه علیه و آله و سلم و عترته أهل بیته علیهم السلام

اشاره

(سوره الفاتحه)

۶- اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (ج ۳ ص ۵۳۴ و ج ۱۴ ص ۳۷۸،۳۷۹).

(سوره البقره)

۱- ذٰلِکَ الْکِتَابُ لاٰ رَيْبَ فِيهِ هُدىً لِلْمُتَّقِينَ (ج ۱۴ ص ۵۶۱).

۴- أُولٰئِکَ عَلىٰ هُدىً مِنْ رَبِّهِمْ وَ أُولٰئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ* (ج ۱۴ ص ۵۹۷).

۱۳- وَ إِذٰا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا کَمٰا آمَنَ النّٰاسُ قٰالُوا أَ نُؤْمِنُ کَمٰا آمَنَ السُّفَهٰاءُ أَلاٰ إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهٰاءُ وَ لٰکِنْ لاٰ يَعْلَمُونَ (ج ۱۴ ص ۵۷۹).

۱۴- وَ إِذٰا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قٰالُوا آمَنّٰا وَ إِذٰا خَلَوْا إِلىٰ شَيٰاطِينِهِمْ قٰالُوا إِنّٰا مَعَکُمْ إِنَّمٰا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُنَ (ج ۳ ص ۵۳۴ و ج ۱۴ ص ۴۸۳).

۲۵- بَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّٰالِحٰاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنّٰاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰارُ... (ج ۳ ص ۵۳۵ و ج ۱۴ ص ۳۸۰).

ص: ۹

۲۷- اَلَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَ يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ يُفْسِدُونَ فِى الْأَرْضِ أُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ (ج ۱۴ ص ۴۹۵).

۳۷- فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (ج ۳ ص ۷۶-۷۹ و ج ۱۴ ص ۱۴۸ و ج ۹ ص ۱۰۴-۱۶).

۴۳- وَ أَقِيمُوا الصَّلاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ ارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ (ج ۳ ص ۳۰۰ و ج ۱۴ ص ۲۷۶ و ۲۷۷ و ج ۲ ص ۲۰).

۴۵- وَ اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلاةِ وَ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلاَّ عَلَى الْخَاشِعِينَ (ج ۳ ص ۵۳۶ و ج ۱۴ ص ۳۸۱).

۴۶- اَلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلاقُوا رَبِّهِمْ وَ أَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (ج ۱۴ ص ۴۷۷ و ۶۱۵).

۵۸- وَ إِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَداً وَ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّداً وَ قُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ (ج ۴ ص ۲۸۵ و ج ۵ ص ۸۶ و ج ۷ ص ۱۴۳-۱۴۵ و ج ۹ ص ۳۸۶-۳۸۸ و ج ۱۷ ص ۱۷۰ -۱۷۱).

۸۲- وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (ج ۱۴ ص ۴۸۵ و ۵۵۶).

۱۲۴- وَ إِذِ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَاماً قَالَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِى قَالَ لاَ يَنَالُ عَهْدِى الظَّالِمِينَ (ج ۳ ص ۸۰ و ج ۱۴ ص ۱۴۹).

۱۴۳- وَ كَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطاً لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَ يَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيداً وَ مَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِى كُنْتَ عَلَيْهَا إِلاَّ لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَ إِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلاَّ عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللّهُ وَ مَا كَانَ اللّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللّهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ (ج ۱۴ ص ۵۵۳ و ۵۵۴).

ص: ۱۰

۱۵۶ و ۱۵۷- اَلَّذِینَ إِذٰا أَصٰابَتْهُمْ مُصِیبَةٌ قٰالُوا إِنّٰا لِلّٰهِ وَ إِنّٰا إِلَیْهِ رٰاجِعُونَ* أُولٰئِکَ عَلَیْهِمْ صَلَوٰاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ وَ أُولٰئِکَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ (ج ۳ ص ۴۷۴).

۱۷۷- وَ لٰکِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَ الْیَوْمِ الْآخِرِ وَ الْمَلاٰئِکَةِ وَ الْکِتٰابِ وَ النَّبِیِّینَ وَ آتَی الْمٰالَ عَلیٰ حُبِّهِ ذَوِی الْقُرْبیٰ وَ الْیَتٰامیٰ وَ الْمَسٰاکِینَ وَ ابْنَ السَّبِیلِ وَ... (ج ۱۴ ص ۵۰۵).

۲۰۷- وَ مِنَ النّٰاسِ مَنْ یَشْرِی نَفْسَهُ ابْتِغٰاءَ مَرْضٰاتِ اللّٰهِ وَ اللّٰهُ رَؤُفٌ بِالْعِبٰادِ (ج ۳ ص ۲۳-۴۵ و ج ۶ ص ۴۷۹-۴۸۱ و ج ۸ ص ۳۳۵-۳۴۸ و ج ۱۴ ص ۱۱۶-۱۳۰).

۲۰۸- یٰا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِی السِّلْمِ کَافَّةً وَ لاٰ تَتَّبِعُوا خُطُوٰاتِ الشَّیْطٰانِ إِنَّهُ لَکُمْ عَدُوٌّ مُبِینٌ (ج ۳ ص ۵۳۶ و ج ۱۴ ص ۳۸۲).

۲۵۳- تِلْکَ الرُّسُلُ فَضَّلْنٰا بَعْضَهُمْ عَلیٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ کَلَّمَ اللّٰهُ وَ رَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰاتٍ... (ج ۳ ص ۵۳۸).

۲۶۵- وَ مَثَلُ الَّذِینَ یُنْفِقُونَ أَمْوٰالَهُمُ ابْتِغٰاءَ مَرْضٰاتِ اللّٰهِ وَ تَثْبِیتاً مِنْ أَنْفُسِهِمْ کَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصٰابَهٰا وٰابِلٌ فَآتَتْ أُکُلَهٰا ضِعْفَیْنِ فَإِنْ لَمْ یُصِبْهٰا وٰابِلٌ (ج ۱۴ ص ۵۸۱).

۲۶۹- یُؤْتِی الْحِکْمَةَ مَنْ یَشٰاءُ وَ مَنْ یُؤْتَ الْحِکْمَةَ فَقَدْ أُوتِیَ خَیْراً کَثِیراً وَ مٰا یَذَّکَّرُ إِلاّٰ أُولُوا الْأَلْبٰابِ (ج ۱۴ ص ۵۶۷).

۲۷۴- اَلَّذِینَ یُنْفِقُونَ أَمْوٰالَهُمْ بِاللَّیْلِ وَ النَّهٰارِ سِرًّا وَ عَلاٰنِیَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ لاٰ خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لاٰ هُمْ یَحْزَنُونَ (ج ۳ ص ۲۴۶ و ج ۱۴ ص ۲۴۹- ۲۵۵ و ج ۲ ص ۴۴-۴۷).

ص: ۱۱

(سوره آل عمران)

۱۵- قُلْ أَ أُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ... (ج ۱۴ ص ۴۷۶).

۳۳- إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفىٰ آدَمَ وَ نُوحاً وَ آلَ إِبْرٰاهِيمَ وَ آلَ عِمْرٰانَ عَلَى الْعٰالَمِينَ (ج ۳ ص ۵۳۷ و ج ۱۴ ص ۳۸۳).

۳۷- فَتَقَبَّلَهٰا رَبُّهٰا بِقَبُولٍ حَسَنٍ ... إِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشٰاءُ بِغَيْرِ حِسٰابٍ (ج ۳ ص ۵۳۷).

۶۱- فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ ... وَ أَنْفُسَنٰا وَ أَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰاذِبِينَ (ج ۳ ص ۷۵ و ج ۹ ص ۷۰-۹۱ و ج ۱۴ ص ۱۳۱-۱۴۸ و ج ۱۸ ص ۳۸۹-۳۹۰ و ج ۲۰ ص ۸۴-۸۷).

۱۰۳- وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعاً وَ لاٰ تَفَرَّقُوا وَ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدٰاءً... (ج ۳ ص ۵۳۹ و ج ۱۴ ص ۳۸۴-۳۸۶ و ص ۵۲۱-۵۳۲ و ج ۱۸ ص ۵۴۱،۵۳۵).

۱۴۴- وَ مٰا مُحَمَّدٌ إِلاّٰ رَسُولٌ ... وَ سَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰاكِرِينَ (ج ۳ ص ۵۴۰ و ج ۱۴ ص ۵۶۰).

۱۵۴- ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعٰاساً يَغْشىٰ طٰائِفَةً مِنْكُمْ وَ طٰائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجٰاهِلِيَّةِ... (ج ۲۰ ص ۶۵-۶۶).

۱۷۲- اَلَّذِينَ اسْتَجٰابُوا لِلّٰهِ وَ الرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مٰا أَصٰابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَ اتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ (ج ۳ ص ۵۴۱ و ج ۱۴ ص ۳۸۷ و ۶۴۳-۶۴۵).

۱۷۳- اَلَّذِينَ قٰالَ لَهُمُ النّٰاسُ إِنَّ النّٰاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزٰادَهُمْ إِيمٰاناً وَ قٰالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ (ج ۳ ص ۳۷۳ و ج ۱۴ ص ۳۲۶ و ج ۲۰ ص ۴۳).

ص ۱۲:

۱۹۵- فَاسْتَجابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ ... ثَواباً مِنْ عِنْدِ اللّهِ وَ اللّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوابِ (ج ۱۴ ص ۵۵۷).

۲۰۰- يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَ صابِرُوا وَ رابِطُوا وَ اتَّقُوا اللّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (ج ۳ ص ۵۴۲ و ج ۱۴ ص ۳۸۸ و ۵۰۶).

(سوره النساء)

۱- يا أَيُّهَا النّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِی ... تَسائَلُونَ بِهِ وَ الْأَرْحامَ إِنَّ اللّهَ كانَ عَلَيْكُمْ رَقِيباً» (ج ۱۴ ص ۴۸۱).

۳۹- يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لا تَأْكُلُوا أَمْوالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْباطِلِ ... وَ لا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللّهَ كانَ بِكُمْ رَحِيماً» (ج ۳ ص ۴۶۰ و ج ۱۴ ص ۶۵۴).

۵۴- أَمْ يَحْسُدُونَ النّاسَ عَلى ما آتاهُمُ اللّهُ ... وَ آتَيْناهُمْ مُلْكاً عَظِيماً (ج ۳ ص ۴۵۷ و ج ۱۴ ص ۳۶۶ و ۵۶۳).

۵۹- يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِی الْأَمْرِ مِنْكُمْ...

(ج ۳ ص ۴۲۴ و ج ۱۴ ص ۳۴۸ و ۳۵۰).

۶۹- وَ مَنْ يُطِعِ اللّهَ وَ الرَّسُولَ فَأُولئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَداءِ وَ الصّالِحِينَ وَ حَسُنَ أُولئِكَ رَفِيقاً (ج ۳ ص ۵۴۲ و ج ۱۴ ص ۳۸۹-۳۹۱).

۸۳- وَ إِذا جاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذاعُوا بِهِ وَ لَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَ إِلى أُولِی الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ... (ج ۳ ص ۵۴۲ و ج ۱۴ ص ۳۵۰).

(سوره المائده)

۳- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَهُ وَ الدَّمُ .. اَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ أَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِی وَ رَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلامَ دِيناً... (ج ۳ ص ۳۲۰ و ج ۱۴ ص ۲۸۹-۲۹۲

ص: ۱۳

و ج ۲۰ ص ۱۹۵–۲۰۰).

۱۱- یا أَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا اذْکُرُوا نِعْمَتَ اللّهِ عَلَیْکُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ یَبْسُطُوا إِلَیْکُمْ أَیْدِیَهُمْ فَکَفَّ أَیْدِیَهُمْ عَنْکُمْ وَ اتَّقُوا اللّهَ وَ عَلَى اللّهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (ج ۱۴ ص ۴۷۵).

۳۵- یا أَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّهَ وَ ابْتَغُوا إِلَیْهِ الْوَسِیلَهَ وَ جاهِدُوا فِی سَبِیلِهِ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ (ج ۱۴ ص ۴۹۸).

۵۴- یا أَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا مَنْ یَرْتَدَّ مِنْکُمْ عَنْ دِینِهِ فَسَوْفَ یَأْتِی اللّهُ بِقَوْمٍ یُحِبُّهُمْ وَ یُحِبُّونَهُ أَذِلَّهٍ عَلَى الْمُؤْمِنِینَ... (ج ۳ ص ۱۹۷ و ج ۱۴ ص ۲۴۸).

۵۵- إِنَّما وَلِیُّکُمُ اللّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِینَ آمَنُوا الَّذِینَ یُقِیمُونَ الصَّلاهَ وَ یُؤْتُونَ الزَّکاهَ وَ هُمْ راکِعُونَ (ج ۲ ص ۳۹۹–۴۱۰ و ج ۳ ص ۵۰۲–۵۱۲ و ج ۴ ص ۶۰ و ج ۱۴ ص ۲–۳۱ و ج ۲۰ ص ۲–۲۲).

۵۶- وَ مَنْ یَتَوَلَّ اللّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الَّذِینَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللّهِ هُمُ الْغالِبُونَ (ج ۱۴ ص ۴۸۴).

۶۶- یا أَیُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ ما أُنْزِلَ إِلَیْکَ مِنْ رَبِّکَ... (ج ۲ ص ۴۱۵ و ج ۳ ص ۵۱۲ و ج ۱۴ ص ۳۲–۳۹ و ج ۲۰ ص ۱۷۲–۱۷۵).

۸۷- یا أَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا لا تُحَرِّمُوا طَیِّباتِ ما أَحَلَّ اللّهُ لَکُمْ وَ لا تَعْتَدُوا إِنَّ اللّهَ لا یُحِبُّ الْمُعْتَدِینَ (ج ۳ ص ۵۴۲ و ج ۱۴ ص ۳۹۲–۳۹۳).

(سوره الأنعام)

۵۴- وَ إِذا جاءَکَ الَّذِینَ یُؤْمِنُونَ بِآیاتِنا فَقُلْ سَلامٌ عَلَیْکُمْ کَتَبَ رَبُّکُمْ عَلى نَفْسِهِ الرَّحْمَهَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْکُمْ سُوءاً بِجَهالَهٍ ثُمَّ تابَ مِنْ بَعْدِهِ وَ أَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِیمٌ (ج ۱۴ ص ۴۹۱ و ج ۲۰ ص ۱۲۷).

ص: ۱۴

۸۲- اَلَّذِينَ آمَنُوا وَ لَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَ هُمْ مُهْتَدُونَ (ج ۳ ص ۵۴۳ و ج ۱۴ ص ۳۹۴).

۱۵۳- وَ أَنَّ هٰذَا صِرَاطِى مُسْتَقِيماً فَاتَّبِعُوهُ وَ لَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ... (ج ۳ ص ۵۴۳ و ج ۱۴ ص ۳۹۵).

۱۶۰- مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَهِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَ مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَهِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ (ج ۳ ص ۳۹۱).

(سوره الأعراف)

۱۶- قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِى لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ (ج ۱۴ ص ۶۴۲).

۴۳- وَ نَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ... (ج ۱۴ ص ۵۷۳).

۴۴- وَ نَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّهِ ... فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَهُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ (ج ۳ ص ۳۳۹ و ج ۱۴ ص ۳۳۵).

۴۶- وَ بَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَ عَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ... (ج ۳ ص ۵۴۳ و ج ۱۴ ص ۳۹۶-۳۹۸).

۴۸- وَ نَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالاً يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَ مَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ (ج ۳ ص ۵۴۵ و ج ۱۴ ص ۳۹۸).

۱۷۳- وَ إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِى آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ أَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَ لَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَهِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلِينَ (ج ۳ ص ۳۰۷ و ج ۱۴ ص ۴۰۴).

۱۸۳- وَ مِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّهٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ بِهِ يَعْدِلُونَ (ج ۳ ص ۴۱۳ و ج ۱۴ ص ۳۴۴ و ج ۲۰ ص ۲۰۶).

ص ۱۵:

(سوره الأنفال)

۱۷- فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَ لٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ وَ مٰا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَ لٰكِنَّ اللّٰهَ رَمىٰ وَ لِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلاٰءً حَسَناً إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (ج ۳ ص ۵۴۵).

۲۴- يٰا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَ لِلرَّسُولِ إِذٰا دَعٰاكُمْ لِمٰا يُحْيِيكُمْ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ وَ أَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (ج ۳ ص ۳۹۴).

۲۵- وَ اتَّقُوا فِتْنَةً لاٰ تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقٰابِ (ج ۳ ص ۵۴۶ و ج ۱۴ ص ۳۹۹-۴۰۰).

۲۷- يٰا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لاٰ تَخُونُوا اللّٰهَ وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوا أَمٰانٰاتِكُمْ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (ج ۱۴ ص ۵۶۴).

۳۰- وَ إِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَ يَمْكُرُونَ وَ يَمْكُرُ اللّٰهُ وَ اللّٰهُ خَيْرُ الْمٰاكِرِينَ (ج ۱۴ ص ۶۱۱).

۳۲- وَ إِذْ قٰالُوا اللّٰهُمَّ إِنْ كٰانَ هٰذٰا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنٰا حِجٰارَةً مِنَ السَّمٰاءِ أَوِ ائْتِنٰا بِعَذٰابٍ أَلِيمٍ (ج ۲۰ ص ۲۰۷-۲۰۸).

۳۳- وَ مٰا كٰانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَ أَنْتَ فِيهِمْ وَ مٰا كٰانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ (ج ۳ ص ۵۴۵-۵۴۶ و ج ۲۰ ص ۲۰۷-۲۰۸).

۳۴- وَ مٰا لَهُمْ أَلاّٰ يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ ... إِنْ أَوْلِيٰاؤُهُ إِلاَّ الْمُتَّقُونَ وَ لٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لاٰ يَعْلَمُونَ (ج ۱۴ ص ۵۶۲).

۴۱- وَ اعْلَمُوا أَنَّمٰا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ ... وَ لِذِي الْقُرْبىٰ وَ الْيَتٰامىٰ وَ الْمَسٰاكِينِ...

(ج ۱۴ ص ۶۵۳).

۶۲- وَ إِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ (ج ۳ ص ۱۹۴ و ج ۱۴ ص ۵۸۵-۵۸۷ و ج ۲۰ ص ۱۵۲ -۱۵۱).

ص :۱۶

۶۴- یا أَیُّهَا النَّبِیُّ حَسْبُکَ اللّهُ وَ مَنِ اتَّبَعَکَ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ (ج ۳ ص ۱۹۶ و ج ۱۴ ص ۲۴۷ و ۵۰۲ و ج ۲۰ ص ۱۹۳-۱۹۴).

۷۵- وَ الَّذِینَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَ هاجَرُوا وَ جاهَدُوا مَعَکُمْ فَأُولئِکَ مِنْکُمْ وَ أُولُوا الْأَرْحامِ بَعْضُهُمْ أَوْلی بِبَعْضٍ فِی کِتابِ اللّهِ إِنَّ اللّهَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ (ج ۳ ص ۴۱۹ و ج ۲۰ ص ۲۱۶).

(سوره التوبه)

إبلاغ سوره البراءه(ج ۱۴ ص ۴۹۹ و ۵۰۰).

۳- وَ أَذانٌ مِنَ اللّهِ وَ رَسُولِهِ إِلَی النّاسِ... (ج ۳ ص ۴۲۷ و ج ۱۴ ص ۶۴۴ و ج ۲۰ ص ۶۲).

۱۸- إِنَّما یَعْمُرُ مَساجِدَ اللّهِ مَنْ آمَنَ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْآخِرِ... (ج ۱۴ ص ۴۸۲).

۱۹- أَ جَعَلْتُمْ سِقایَهَ الْحاجِّ وَ عِمارَهَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ... (ج ۳ ص ۱۲۲ -۱۲۷ و ج ۱۴ ص ۱۹۴-۱۹۹ و ص ۵۸۹-۶۰۶ و ج ۲۰ ص ۲۹-۳۲).

۲۰- اَلَّذِینَ آمَنُوا وَ هاجَرُوا وَ جاهَدُوا فِی سَبِیلِ اللّهِ...* (ج ۱۴ ص ۴۸۸ و ج ۲۰ ص ۴۲).

۲۶- ثُمَّ أَنْزَلَ اللّهُ سَکِینَتَهُ عَلی رَسُولِهِ وَ عَلَی الْمُؤْمِنِینَ... (ج ۱۴ ص ۵۹۴).

۷۴- یَحْلِفُونَ بِاللّهِ ما قالُوا وَ لَقَدْ قالُوا کَلِمَهَ الْکُفْرِ وَ کَفَرُوا... (ج ۳ ص ۵۴۶).

۱۰۰- وَ السّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهاجِرِینَ وَ الْأَنْصارِ وَ الَّذِینَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسانٍ... (ج ۳ ص ۳۸۶ و ج ۱۴ ص ۳۳۳ و ۳۳۴ و ج ۲۰ ص ۱۰۵-۱۰۶).

ص: ۱۷

۱۱۹- يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصّادِقِينَ (ج ۳ ص ۲۹۶ و ج ۱۴ ص ۲۷۰-۲۷۵ و ج ۲۰ ص ۱۷۸-۱۸۰).

(سوره يونس)

۲- أَ كانَ لِلنّاسِ عَجَباً ... أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قالَ الْكافِرُونَ إِنَّ هذا لَساحِرٌ مُبِينٌ (ج ۳ ص ۴۲۲ و ج ۱۴ ص ۳۴۷ و ج ۲ ص ۱۲۶).

۲۵- وَ اللّهُ يَدْعُوا إِلى دارِ السَّلامِ وَ يَهْدِى مَنْ يَشاءُ إِلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ (ج ۱۴ ص ۵۹۰).

۳۵- قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكائِكُمْ ... أَ فَمَنْ يَهْدِى إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ..

(ج ۳۴ ص ۵۸۸).

۵۳- وَ يَسْتَنْبِئُونَكَ أَ حَقٌّ هُوَ قُلْ إِى وَ رَبِّى إِنَّهُ لَحَقٌّ وَ ما أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ (ج ۱۴ ص ۵۸۰).

۵۸- قُلْ بِفَضْلِ اللّهِ وَ بِرَحْمَتِهِ فَبِذلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمّا يَجْمَعُونَ (ج ۳ ص ۵۴۶ و ج ۱۴ ص ۴۰۱ و ج ۲۰ ص ۸۲-۸۳).

(سوره هود)

۳- وَ أَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ... وَ يُؤْتِ كُلَّ ذِى فَضْلٍ فَضْلَهُ وَ إِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّى أَخافُ عَلَيْكُمْ عَذابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ (ج ۳ ص ۳۷۲ و ج ۱۴ ص ۳۲۵ و ج ۲۰ ص ۲۰۹).

۱۲- فَلَعَلَّكَ تارِكٌ بَعْضَ ما يُوحى إِلَيْكَ وَ ضائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ... (ج ۳ ص ۵۴۷ و ج ۱۴ ص ۵۸۳).

۱۷- أَ فَمَنْ كانَ عَلى بَيِّنَهٍ مِنْ رَبِّهِ وَ يَتْلُوهُ شاهِدٌ مِنْهُ... (ج ۳ ص ۳۵۲ و ج ۱۴ ص ۳۰۹-۳۱۴ و ج ۲ ص ۳۳-۳۶).

۱۰۹- فَلا تَكُ فِى مِرْيَهٍ مِمّا ... وَ إِنّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ (ج ۱۴

ص :۱۸

ص ۶۱۷).

۱۱۶- فَلَوْ لا كانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسادِ...

(ج ۱۴ ص ۵۹۵).

(سوره يوسف)

۱۰۸- قُلْ هٰذِهِ سَبِيلِى أَدْعُوا إِلَى اللّٰهِ عَلىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَ مَنِ اتَّبَعَنِى وَ سُبْحانَ اللّٰهِ وَ ما أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (ج ۳ ص ۳۶۸ و ج ۱۴ ص ۶۰۱ و ج ۲۰ ص ۲۱۰).

(سوره الرعد)

۴- وَ فِى الْأَرْضِ قِطَعٌ مُتَجاوِراتٌ وَ جَنّاتٌ مِنْ أَعْنابٍ وَ زَرْعٌ وَ نَخِيلٌ صِنْوانٌ وَ غَيْرُ صِنْوانٍ يُسْقىٰ بِماءٍ واحِدٍ وَ نُفَضِّلُ... (ج ۳ ص ۳۶۰ و ج ۱۴ ص ۴۹۶ و ج ۲ ص ۹۹-۱۰۱).

۷- وَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لاـ أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّما أَنْتَ مُنْذِرٌ وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هادٍ (ج ۳ ص ۸۸ و ۵۳۲ و ج ۱۴ ص ۱۶۶-۱۸۱ و ج ۲۰ ص ۵۹-۶۱).

۱۹- أَ فَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّما أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمىٰ إِنَّما يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبابِ (ج ۳ ص ۳۶۸).

۲۸- اَلَّذِينَ آمَنُوا وَ تَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ أَلا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ (ج ۳ ص ۵۴۷).

۲۹- اَلَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ طُوبىٰ لَهُمْ وَ حُسْنُ مَآبٍ (ج ۳ ص ۴۴۰ و ج ۱۴ ص ۳۵۱-۳۵۳ و ص ۵۹۹ و ج ۲۰ ص ۲۱۱).

۴۱- أَ وَ لَمْ يَرَوْا أَنّا نَأْتِى الْأَرْضَ نَنْقُصُها مِنْ أَطْرافِها وَ اللّٰهُ يَحْكُمُ لا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَ هُوَ سَرِيعُ الْحِسابِ (ج ۳ ص ۵۴۸).

۴۳- وَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا ... وَ مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتابِ (ج ۳ ص ۲۸۰

و ۴۵۱ و ج ۱۴ ص ۳۶۲-۳۶۵ و ج ۲۰ ص ۷۵-۷۷).

(سوره ابراهيم)

۲۴- أَ لَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلاً كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهٰا ثٰابِتٌ وَ فَرْعُهٰا فِى السَّمٰاءِ (ج ۱۴ ص ۵۹۱).

۲۷- يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثّٰابِتِ فِى الْحَيٰاةِ الدُّنْيٰا... (ج ۳ ص ۵۴۸ و ج ۱۴ ص ۴۰۲ و ۶۴۱).

۲۸- أَ لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْراً وَ أَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دٰارَ الْبَوٰارِ (ج ۳ ص ۵۴۸).

۳۵- وَ إِذْ قٰالَ إِبْرٰاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ آمِناً وَ اجْنُبْنِى وَ بَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنٰامَ (ج ۱۴ ص ۵۹۶).

(سوره الحجر)

۴۷- وَ نَزَعْنٰا مٰا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوٰاناً عَلىٰ سُرُرٍ مُتَقٰابِلِينَ (ج ۳ ص ۳۰۴،۴۵۴ و ج ۱۴ ص ۶۰۳).

۷۵- إِنَّ فِى ذٰلِكَ لَآيٰاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ (ج ۱۴ ص ۵۷۱).

۹۲- فَوَ رَبِّكَ لَنَسْئَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (ج ۱۴ ص ۵۶۶).

(سوره النحل)

۱۶- وَ عَلاٰمٰاتٍ وَ بِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ (ج ۱۴ ص ۵۸۲).

۱۸- وَ إِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لاٰ تُحْصُوهٰا إِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (ج ۱۴ ص ۵۴۷).

۲۴- وَ إِذٰا قِيلَ لَهُمْ مٰا ذٰا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قٰالُوا أَسٰاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (ج ۱۴ ص ۵۷۰).

۳۸- وَ أَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمٰانِهِمْ لاٰ يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ بَلىٰ... (ج ۳

ص: ۲۰

ص ۵۴۸ و ج ۱۴ ص ۴۰۳).

۴۳- وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالاً نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (ج ۳ ص ۴۸۲-۴۸۳ و ج ۹ ص ۱۲۵-۱۲۶ و ج ۱۴ ص ۳۷۱ -۳۷۵).

۷۶- وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ... وَ مَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ هُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (ج ۳ ص ۴۴۸ و ج ۲۰ ص ۱۷۱).

۹۰- إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ إِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى... (ج ۱۴ ص ۴۸۰).

(سوره الأسری)

۲۶- وَ آتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَ الْمِسْكِينَ وَ ابْنَ السَّبِيلِ وَ لَا تُبَذِّرْ تَبْذِيراً (ج ۳ ص ۵۴۹ و ج ۱۴ ص ۵۷۵،۶۱۸).

۲۸- وَ إِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُوراً (ج ۳ ص ۵۴۹).

۵۷- أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَ يَرْجُونَ..

(ج ۱۴ ص ۵۷۸).

۶۴- وَ اسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ ... وَ شَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَ الْأَوْلَادِ وَ عِدْهُمْ...

(ج ۱۴ ص ۶۵۵).

۸۰- وَ قُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ أَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَاناً نَصِيراً (ج ۱۴ ص ۶۲۹).

۸۱- وَ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقاً (ج ۳ ص ۵۵۰ و ج ۱۴ ص ۵۷۴).

۸۹- وَ لَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُوراً (ج ۱۴ ص ۵۵۲).

ص: ۲۱

(سوره الكهف)

۴۴- هُنالِكَ الْوَلايَةُ لِلّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَواباً وَ خَيْرٌ عُقْباً (ج ۱۴ ص ۵۴۸).

(سوره مريم)

۵۰- وَ وَهَبْنا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنا وَ جَعَلْنا لَهُمْ لِسانَ صِدْقٍ عَلِيًّا (ج ۱۴ ص ۵۴۸).

۹۶- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمنُ وُدًّا (ج ۳ ص ۸۲ و ج ۱۴ ص ۱۵۰-۱۶۵ و ج ۱۸ ص ۵۴۱ و ج ۲۰ ص ۵۱-۵۵).

۹۷- فَإِنَّما يَسَّرْناهُ بِلِسانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَ تُنْذِرَ بِهِ قَوْماً لُدًّا (ج ۱۴ ص ۴۹۲).

(سوره طه)

۲۹-۳۲- وَ اجْعَلْ لِي وَزِيراً مِنْ أَهْلِي* هارُونَ أَخِي* اُشْدُدْ بِهِ أَزْرِي* وَ أَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي (ج ۱۸ ص ۵۱۰ و ج ۲۰ ص ۱۲۸-۱۲۹).

۸۲- وَ إِنِّي لَغَفّارٌ لِمَنْ تابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صالِحاً ثُمَّ اهْتَدى (ج ۳ ص ۵۵۰ و ج ۱۴ ص ۴۰۵-۵۵۸ و ص ۵۵۹ و ج ۱۸ ص ۵۱۰ و ج ۲ ص ۲۱۵ -۲۱۲).

۱۲۴- وَ مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَ نَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيامَةِ أَعْمى (ج ۳ ص ۵۵۱ و ج ۱۴ ص ۶۱۶).

۱۳۲- وَ أْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلاةِ وَ اصْطَبِرْ عَلَيْها لا نَسْئَلُكَ رِزْقاً نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَ الْعاقِبَةُ لِلتَّقْوى (ج ۱۴ ص ۵۵۰).

۱۳۵- قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحابُ الصِّراطِ السَّوِيِّ وَ مَنِ اهْتَدى (ج ۳ ص ۵۵۱ و ج ۱۴ ص ۵۵۱).

ص: ۲۲

(سوره الأنبياء)

۱۰۰- إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنىٰ أُولٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ (ج ۳ ص ۳۹۰ و ج ۱۴ ص ۶۲۷ و ج ۲۰ ص ۵۶).

(سوره الحج)

۱۴- إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ (ج ۳ ص ۵۵۲ و ج ۱۴ ص ۴۰۶).

۱۹- هٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِى رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا... (ج ۳ ص ۵۵۲ و ج ۱۴ ص ۴۰۷-۴۲۰ و ج ۲۰ ص ۱۴۸-۱۵۰).

۳۴-۳۵- وَ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا ... وَ بَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ* اَلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَ الصَّابِرِينَ عَلىٰ مَا أَصَابَهُمْ (ج ۳ ص ۳۸۹ و ج ۱۴ ص ۶۳۰).

۳۹- أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَ إِنَّ اللَّهَ عَلىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ (ج ۱۴ ص ۶۳۱).

۴۰- اَلَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ... (ج ۱۴ ص ۶۳۲).

۴۱- اَلَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِى الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلاٰةَ وَ آتَوُا الزَّكَاةَ... (ج ۱۴ ص ۶۳۲).

(سوره المؤمنون)

۷۳- وَ إِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (ج ۱۴ ص ۴۸۶).

۷۴- اَلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَهِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ (ج ۳ ص ۵۵۷ و ج ۱۴ ص ۴۲۰-۶۳۴ و ج ۲۰ ص ۵۷-۵۸).

۹۳- رَبِّ فَلاٰ تَجْعَلْنِی فِی الْقَوْمِ الظّٰالِمِینَ (ج ۱۴ ص ۶۳۹).

۱۱۱- إِنِّی جَزَیْتُهُمُ الْیَوْمَ بِمٰا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفٰائِزُونَ (ج ۱۴ ص ۶۱۴).

(سوره النور)

۳۵- اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰاوٰاتِ وَ الْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ کَمِشْکٰاهٍ فِیهٰا مِصْبٰاحٌ الْمِصْبٰاحُ فِی زُجٰاجَهٍ... (ج ۳ ص ۴۵۸ و ج ۹ ص ۱۲۴ و ج ۱۴ ص ۳۶۹ و ج ۱۸ ص ۴۷۸ و ج ۲۰ ص ۷۳).

۳۶- فِی بُیُوتٍ أَذِنَ اللّٰهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ یُذْکَرَ فِیهَا اسْمُهُ یُسَبِّحُ لَهُ فِیهٰا بِالْغُدُوِّ وَ الْآصٰالِ (ج ۳ ص ۵۵۸ و ج ۹ ص ۱۳۷ و ج ۱۴ ص ۴۲۱-۴۲۲ و ج ۱۸ ص ۵۱۵).

۴۸- وَ إِذٰا دُعُوا إِلَی اللّٰهِ وَ رَسُولِهِ لِیَحْکُمَ بَیْنَهُمْ إِذٰا فَرِیقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ (ج ۳ ص ۵۵۸).

۵۲- وَ مَنْ یُطِعِ اللّٰهَ وَ رَسُولَهُ وَ یَخْشَ اللّٰهَ وَ یَتَّقْهِ فَأُولٰئِکَ هُمُ الْفٰائِزُونَ (ج ۳ ص ۵۵۹ و ج ۱۴ ص ۶۳۸).

۵۵- وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِینَ آمَنُوا مِنْکُمْ وَ عَمِلُوا الصّٰالِحٰاتِ لَیَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِی الْأَرْضِ...

(ج ۱۴ ص ۴۷۳-۴۷۴ و ص ۵۶۵).

(سوره الفرقان)

۲۵- وَ یَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمٰاءُ بِالْغَمٰامِ وَ نُزِّلَ الْمَلاٰئِکَهُ تَنْزِیلاً (ج ۳ ص ۵۵۹).

۲۹- وَ یَوْمَ یَعَضُّ الظّٰالِمُ عَلیٰ یَدَیْهِ یَقُولُ یٰا لَیْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِیلاً (ج ۳ ص ۵۵۹).

۵۴- وَ هُوَ الَّذِی خَلَقَ مِنَ الْمٰاءِ بَشَراً فَجَعَلَهُ نَسَباً وَ صِهْراً وَ کٰانَ رَبُّکَ قَدِیراً (ج ۳ ص ۲۹۴ و ج ۱۴ ص ۲۶۸-۲۶۹ و ج ۲۰ ص ۱۴۲).

ص: ۲۴

۷۴- وَ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنا هَبْ لَنا مِنْ أَزْواجِنا وَ ذُرِّيّاتِنا قُرَّهَ أَعْيُنٍ وَ اجْعَلْنا لِلْمُتَّقِينَ إِماماً (ج ۳ ص ۵۶۰ و ج ۱۴ ص ۶۳۷).

(سوره الشعراء)

۲- إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّماءِ آيَهً فَظَلَّتْ أَعْناقُهُمْ لَها خاضِعِينَ (ج ۱۴ ص ۶۲۶).

۷۴- وَ اجْعَلْ لِي لِسانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ (ج ۳ ص ۳۸۰ و ج ۱۴ ص ۳۳۰ و ج ۲۰ ص ۱۱۶).

۱۰۰- وَ لا صَدِيقٍ حَمِيمٍ (ج ۱۴ ص ۶۱۶).

۲۱۴- وَ أَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ (ج ۳ ص ۵۶۰ و ج ۱۴ ص ۴۲۳ ۴۳۰ و ج ۲۰ ص ۱۱۹-۱۲۵).

(سوره النمل)

۶۱- أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذا دَعاهُ وَ يَكْشِفُ السُّوءَ وَ يَجْعَلُكُمْ خُلَفاءَ الْأَرْضِ...

(ج ۳ ص ۵۶۳).

۸۹- مَنْ جاءَ بِالْحَسَنَهِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْها وَ هُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ (ج ۱۴ ص ۶۳۵ و ج ۲۰ ص ۹۸).

(سوره القصص)

۴- وَ نُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّهً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوارِثِينَ (ج ۱۴ ص ۶۲۳).

۳۵- قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُما سُلْطاناً فَلا يَصِلُونَ إِلَيْكُما بِآياتِنا... (ج ۱۴ ص ۶۱۳).

ص: ۲۵

۱۶- أ فَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْداً حَسَناً فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا...

(ج ۳ ص ۵۶۳ و ج ۱۴ ص ۴۳۱-۴۳۲ و ج ۲۰ ص ۷۴).

۶۸- وَ رَبُّکَ یَخْلُقُ مَا یَشَاءُ وَ یَخْتَارُ مَا کَانَ لَهُمُ الْخِیَرَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ تَعَالَی عَمَّا یُشْرِکُونَ (ج ۳ ص ۵۶۴).

(سوره العنکبوت)

۲- أ حَسِبَ النَّاسُ أَنْ یُتْرَکُوا أَنْ یَقُولُوا آمَنَّا وَ هُمْ لاَ یُفْتَنُونَ (ج ۳ ص ۳۶۹ و ج ۱۴ ص ۶۲۲ و ج ۲۰ ص ۱۵۰).

۵- مَنْ کَانَ یَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ (ج ۱۴ ص ۶۲۱).

۸- وَ وَصَّیْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَیْهِ حُسْناً وَ إِنْ جَاهَدَاکَ لِتُشْرِکَ بِی ...(ج ۳ ص ۵۶۵).

۶۹- وَ الَّذِینَ جَاهَدُوا فِینَا لَنَهْدِیَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَ إِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِینَ (ج ۱۴ ص ۶۱۹).

(سوره الروم)

۳۸- فَآتِ ذَا الْقُرْبَی حَقَّهُ وَ الْمِسْکِینَ وَ ابْنَ السَّبِیلِ ذَلِکَ خَیْرٌ... (ج ۱۴ ص ۶۱۸).

(سوره لقمان)

۲۲- وَ مَنْ یُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَی اللَّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَکَ بِالْعُرْوَهِ الْوُثْقَی (ج ۳ ص ۵۶۵ و ج ۱۴ ص ۶۲۸).

ص: ۲۶

(سوره السجده)

۱۸- أَ فَمَنْ كَانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كَانَ فَاسِقاً لَا يَسْتَوُونَ (ج ۳ ص ۳۴۷ و ج ۱۴ ص ۳۰۰-۳۰۸ و ج ۲۰ ص ۳۷-۳۹).

(سوره الأحزاب)

۶- اَلنَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ أَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَ أُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُهَاجِرِينَ... (ج ۳ ص ۴۱۹).

۲۳- مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَ مَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا (ج ۳ ص ۳۶۳-۳۶۷ و ج ۱۴ ص ۳۲۳ و ج ۲۰ ص ۹۱).

۲۵- وَ رَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْراً وَ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَ كَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزاً (ج ۳ ص ۳۷۶ و ج ۱۴ ص ۳۲۷-۳۲۹ و ج ۲۰ ص ۱۳۹ -۱۴۹).

۳۳- وَ قَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَ لَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَ أَقِمْنَ الصَّلَاةَ ...

وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً (ج ۲ ص ۵۰۱-۵۶۲ و ج ۳ ص ۵۱۳-۵۳۱ و ج ۹ ص ۱ -۶۹ و ج ۱۴ ص ۴۰-۱۰۵ و ج ۱۸ ص ۳۵۹-۳۸۳).

۵۵- إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيماً (ج ۳ ص ۲۵۲-۲۷۴ و ج ۹ ص ۵۲۴-۶۰۵).

۵۷- إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ وَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَاباً مُهِيناً (ج ۳ ص ۵۶۷).

۵۸- وَ الَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا... (ج ۳ ص ۴۱۷ و ج ۱۴ ص ۳۳۶-۶۸۳ و ج ۲۰ ص ۱۱۰-۱۳۱).

۷۲- إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمانَه عَلَى السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ الْجِبالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَها...

(ج ۳ ص ۵۶۸).

(سوره فاطر)

۲۰- وَ ما يَسْتَوِى الْأَعْمى وَ الْبَصِيرُ* (ج ۳ ص ۵۶۸ و ج ۱۴ ص ۵۰۳).

۲۷- وَ مِنَ النّاسِ ... إِنَّما يَخْشَى اللّهَ مِنْ عِبادِهِ الْعُلَماءُ إِنَّ اللّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ (ج ۳ ص و ج ۱۴ ص ۶۶۴).

۳۲- ثُمَّ أَوْرَثْنا الْكِتابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنا مِنْ عِبادِنا... (ج ۳ ص ۳۳۶ و ج ۹ ص ۱۴۱-۱۴۲ و ج ۱۴ ص ۶۵۸ و ج ۲۰ ص ۶۴).

(سوره يس)

۱۲- إِنّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتى ... وَ كُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْناهُ فِى إِمامٍ مُبِينٍ (ج ۱۴ ص ۴۷۱-۴۷۲).

(سوره الصافات)

۲۴- وَ قِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ (ج ۳ ص ۱۰۴ و ج ۱۴ ص ۱۸۲-۱۸۵ و ج ۲۰ ص ۱۳۵-۱۳۸).

۱۳۰- سَلامٌ عَلى إِلْ ياسِينَ (ج ۳ ص ۴۴۹ و ج ۹ ص ۱۲۷-۱۲۹ و ج ۱۴ ص ۳۶۰-۳۶۲ و ج ۱۸ ص ۵۰۳).

(سوره ص)

۲۸- أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِى الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجّارِ (ج ۳ ص ۵۶۸ و ج ۱۴ ص ۴۳۳-۴۳۵).

(سوره فصلت)

۲۹- وَ قالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنا أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلّانا مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ نَجْعَلْهُما تَحْتَ أَقْدامِنا... (ج ۳ ص ۵۷۲).

۴۰- إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِى آياتِنا ... أَمْ مَنْ يَأْتِى آمِناً يَوْمَ الْقِيامَهِ اعْمَلُوا ما شِئْتُمْ إِنَّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (ج ۱۴ ص ۶۶۶).

(سوره الشورى)

۲۲- ذلِكَ الَّذى يُبَشِّرُ اللّهُ .. قُلْ لا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْراً إِلاَّ الْمَوَدَّهَ فِى الْقُرْبى وَ مَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَهً نَزِدْ لَهُ فِيها حُسْناً إِنَّ اللّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ (ج ۳ ص ۲-۲۳ و ۵۳۳ و ج ۹ ص ۹۲-۱۰۱ و ج ۱۴ ص ۱۰۶-۱۱۵ و ج ۱۸ ص ۳۳۶-۳۳۸ و ۵۳۸).

وَ مَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَهً نَزِدْ لَهُ فِيها حُسْناً (ج ۳ ص ۵۷۲ و ج ۹ ص ۱۳۰-۱۳۶ و ج ۱۴ ص ۴۳۷-۴۳۹ و ج ۲۰ ص ۷۸-۷۹).

۳۹- وَ الَّذِينَ إِذا أَصابَهُمُ الْبَغْىُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ (ج ۱۴ ص ۴۷۷).

۴۱- وَ لَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولئِكَ ما عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ (ج ۱۴ ص ۴۹).

۴۲- إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النّاسَ وَ يَبْغُونَ فِى الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولئِكَ لَهُمْ عَذابٌ أَلِيمٌ (ج ۱۴ ص ۴۹۴).

(سوره الزخرف)

۲۸- وَ جَعَلَها كَلِمَهً باقِيَهً فِى عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (ج ۳ ص ۵۷۳).

۴۲- فَإِمّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ (ج ۳ ص ۴۴۴ و ج ۱۴ ص ۳۵۴ -۵۳۹ و ج ۲۰ ص ۲۰۲-۲۰۳).

۴۳- فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِى أُوحِىَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ (ج ۱۴ ص ۶۸۶).

۴۴- وَ إِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَ لِقَوْمِكَ وَ سَوْفَ تُسْئَلُونَ (ج ۳ ص ۵۷۳).

۴۵- وَ سْئَلْ مَنْ أَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنا أَ جَعَلْنا مِنْ دُونِ الرَّحْمنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ (ج ۳ ص ۱۴۴ و ج ۱۴ ص ۲۱۸-۲۲۰).

۵۷- وَ لَمّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ (ج ۳ ص ۳۹۷ و ج ۱۴ ص ۳۳۷-۳۴۳ و ج ۲۰ ص ۱۴۴-۱۴۵).

۶۱- وَ إِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسّاعَةِ فَلا تَمْتَرُنَّ بِها وَ اتَّبِعُونِ هذا صِراطٌ مُسْتَقِيمٌ (ج ۳ ص ۵۷۳).

(سوره الدخان)

۲۹- فَما بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّماءُ وَ الْأَرْضُ وَ ما كانُوا مُنْظَرِينَ (ج ۳ ص ۵۷۴).

(سوره الجاثيه)

۲۱- أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ... (ج ۳ ص ۵۷۴ و ج ۱۴ ص ۴۴۰-۴۴۲ و ص ۸۴).

(سوره محمد)

۲- وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ وَ آمَنُوا ... وَ أَصْلَحَ بالَهُمْ (ج ۱۴ ص ۶۶۸).

۱۰- ذلِكَ بِأَنَّ اللّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَ أَنَّ الْكافِرِينَ لا مَوْلى لَهُمْ (ج ۱۴ ص ۶۷۳).

۱۳- أَ فَمَنْ كانَ عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَ اتَّبَعُوا أَهْواءَهُمْ (ج ۱۴ ص ۶۷۵).

۲۰- طاعَةٌ وَ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللّهَ لَكانَ خَيْراً لَهُمْ

(ج ۱۴ ص ۶۸۰).

۲۲- فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِی الْأَرْضِ وَ تُقَطِّعُوا أَرْحامَكُمْ (ج ۳ ص ۵۷۵).

۳۰- وَ لَوْ نَشاءُ ... وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِی لَحْنِ الْقَوْلِ وَ اللّٰهُ يَعْلَمُ أَعْمالَكُمْ (ج ۳ ص ۱۱۰ و ج ۱۴ ص ۱۸۸-۱۹۰ و ج ۲۰ ص ۱۰۸-۱۰۷).

۳۲- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَ شَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ...

(ج ۳ ص ۳۷۱ و ج ۱۴ ص ۳۲۴).

(سوره الزمر)

۸- وَ إِذا مَسَّ الْإِنْسانَ ضُرٌّ دَعا رَبَّهُ مُنِيباً إِلَيْهِ ثُمَّ إِذا خَوَّلَهُ نِعْمَةً... (ج ۳ ص ۵۶۹).

۹- أَمَّنْ هُوَ قانِتٌ ... قُلْ هَلْ يَسْتَوِی الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَ الَّذِينَ لا يَعْلَمُونَ...

(ج ۱۴ ص ۶۷۰).

۲۲- أَ فَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلامِ فَهُوَ عَلىٰ نُورٍ مِنْ رَبِّهِ... (ج ۳ ص ۵۶۹ و ج ۱۴ ص ۴۳۶).

۲۹- ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلاً رَجُلاً فِيهِ شُرَكاءُ مُتَشاكِسُونَ وَ رَجُلاً سَلَماً... (ج ۳ ص ۵۷۰ و ج ۱۴ ص ۶۷۴).

۱۳- فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَ كَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جاءَهُ... (ج ۳ ص ۳۷۲).

۳۳- وَ الَّذِی جاءَ بِالصِّدْقِ وَ صَدَّقَ بِهِ أُولٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (ج ۳ ص ۱۷۷ و ج ۱۴ ص ۲۴۲-۲۴۶ و ج ۲۰ ص ۱۴۷-۱۴۶).

۵۶- أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يا حَسْرَتىٰ عَلىٰ ما فَرَّطْتُ فِی جَنْبِ اللّٰهِ وَ إِنْ كُنْتُ لَمِنَ السّاخِرِينَ (ج ۳ ص ۵۷۰).

(سوره غافر)

۷- اَلَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَ مَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ يَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَ عِلْماً فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَ اتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَ قِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (ج ۱۴ ص ۶۶).

(سوره الفتح)

۱۸- لَقَدْ رَضِيَ اللّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَهِ... (ج ۳ ص ۵۷۵).

۲۹- مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهِ وَ الَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعاً سُجَّداً يَبْتَغُونَ... (ج ۳ ص ۴۱۶ و ج ۱۴ ص ۱۴۵ و ج ۲۰ ص ۷۱- ۷۲).

۲۹- مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهِ ... فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ (ج ۳ ص ۳۵۹ و ج ۱۴ ص ۳۲۲).

۲۹- مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهِ ... يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ... (ج ۳ ص ۴۵۶).

۲۹- مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهِ ... وَعَدَ اللّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَ أَجْراً عَظِيماً (ج ۳ ص ۴۷۱ و ج ۱۴ ص ۳۷۰).

(سوره الحجرات)

۱۵- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ (ج ۳ ص ۵۷۶ و ج ۱۴ ص ۵۰۱).

(سوره ق)

۲۰- وَ جَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَ شَهِيدٌ (ج ۱۴ ص ۶۷۸).

۲۴- أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ (ج ۱۴ ص ۴۶۷-۴۷۰ و ج ۲۰ ص ۴۸ -۴۹).

۳۷- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَ هُوَ شَهِيدٌ (ج ۱۴ ص ۵۳۴).

(سوره الذاريات)

۱۷- كَانُوا قَلِيلاً مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ (ج ۳ ص ۵۷۶ و ج ۱۴ ص ۶۸۲).

(سوره الطور)

۳۷- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ نَعِيمٍ (ج ۱۴ ص ۶۷۹).

۲۰- وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ اتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ مَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ (ج ۱۴ ص ۶۷۶ ج ۲۰ ص ۴۱).

(سوره النجم)

۳- وَ النَّجْمِ إِذَا هَوَى (ج ۳ ص ۳۳۶ و ج ۴ ص ۸۵ و ج ۱۴ ص ۲۹۳- ۲۹۹).

۴۳- وَ أَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَ أَبْكَى (ج ۱۴ ص ۶۸۱).

(سوره القمر)

۵۴- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ نَهَرٍ (ج ۳ ص ۵۷۷).

۵۵- فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ (ج ۳ ص ۳۹۶ و ج ۱۴ ص ۳۳۶ و ج ۲۰ ص ۸۰-۸۱).

ص :۳۳

(سوره الرحمن)

۱۹- مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيانِ (ج ۳ ص ۲۷۴ و ج ۹ ص ۱۰۷-۱۰۹ و ج ۱۴ ص ۲۵۶-۲۵۸ و ج ۲۰ ص ۸۸-۹۰).

۲۲- يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَ الْمَرْجانُ (ج ۹ ص ۱۰۷-۱۰۹).

(سوره الواقعه)

۱۰- وَ السّابِقُونَ السّابِقُونَ (ج ۳ ص ۱۱۴ و ج ۱۴ ص ۱۹۰-۱۹۳ و ج ۲۰ ص ۱۰۲،۱۰۴).

۱۴- وَ قَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ (ج ۱۴ ص ۵۳۱-۵۳۲).

۲۷- وَ أَصْحابُ الْيَمِينِ ما أَصْحابُ الْيَمِينِ (ج ۱۴ ص ۵۳۵).

(سوره الحديد)

۱۹- وَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللّهِ وَ رُسُلِهِ أُولٰئِکَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ... (ج ۳ ص ۲۴۳ و ج ۱۴ ص ۵۴۵ و ج ۲۰ ص ۱۳۳-۱۳۴).

۲۵- لَقَدْ أَرْسَلْنا رُسُلَنا ... وَ أَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ... (ج ۳ ص ۵۷۷).

۲۸- يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّهَ وَ آمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ... (ج ۱۴ ص ۴۸۹).

(سوره المجادله)

۷- أَ لَمْ تَرَ أَنَّ اللّهَ يَعْلَمُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ ما يَكُونُ مِنْ نَجْوى...

(ج ۲ ص ۵۷۸).

۱۲- يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذا ناجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا... (ج ۳ ص ۱۲۹-

ص :۳۴

۱۴۲ و ج ۱۴ ص ۲۰۰-۲۰۷ و ج ۲۰ ص ۱۸۱-۱۹۲).

۲۲- لاَ تَجِدُ قَوْماً يُؤْمِنُونَ .. أُولَئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ... (ج ۱۴ ص ۵۳۷ و ج ۲۰ ص ۲۵).

(سوره الحشر)

۸- وَ الَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدّارَ ... وَ يُؤْثِرُونَ عَلى أَنْفُسِهِمْ وَ لَوْ كانَ بِهِمْ...

(ج ۹ ص ۱۴۴ و ج ۱۴ ص ۵۴۲).

۱۰- وَ الَّذِينَ جاؤُ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنا وَ لِإِخْوانِنَا الَّذِينَ...

(ج ۲ ص ۵۷۸ و ج ۱۴ ص ۵۳۸).

۲۰- لاَ يَسْتَوِى أَصْحابُ النّارِ وَ أَصْحابُ الْجَنَّهِ أَصْحابُ الْجَنَّهِ هُمُ الْفائِزُونَ (ج ۳ ص ۵۷۸ و ج ۱۴ ص ۴۴۲).

(سوره الصف)

۴- إِنَّ اللّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقاتِلُونَ فِى سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيانٌ مَرْصُوصٌ (ج ۳ ص ۵۷۹ و ج ۱۴ ص ۵۴۰).

(سوره الجمعه)

۲- هُوَ الَّذِى بَعَثَ ... وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتابَ وَ الْحِكْمَهَ وَ إِنْ كانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِى ضَلالٍ مُبِينٍ (ج ۱۴ ص ۶۶۷).

۱۱- وَ إِذا رَأَوْا تِجارَهً أَوْ لَهْواً انْفَضُّوا إِلَيْها وَ تَرَكُوكَ قائِماً... (ج ۳ ص ۵۷۹).

(سوره التغابن)

۸- فَآمِنُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ النُّورِ الَّذِى أَنْزَلْنا وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (ج ۳

ص: ۳۵

ص ۵۸۰).

(سوره التحريم)

۴- إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ ... وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمَلائِكَهُ بَعْدَ ذلِكَ ظَهِيرٌ (ج ۳ ص ۳۱۱ و ج ۱۴ ص ۲۷۸-۲۸۸ و ج ۲۰ ص ۶۷-۷۰).

۸- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ ... يَوْمَ لا يُخْزِى اللَّهُ النَّبِيَّ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ بِأَيْمانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنا أَتْمِمْ لَنا نُورَنا وَ اغْفِرْ لَنا إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (ج ۳ ص ۲۸۵ و ج ۲۰ ص ۱۷۶).

(سوره الملك)

۲۲- أَ فَمَنْ يَمْشِى مُكِبًّا عَلى وَجْهِهِ أَهْدى أَمَّنْ يَمْشِى سَوِيًّا عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ (ج ۳ ص ۵۸۰).

۲۷- فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَهً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ قِيلَ هذَا الَّذِى كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ (ج ۳ ص ۵۸۰ و ج ۱۴ ص ۶۷۱).

(سوره القلم)

۱- ن وَ الْقَلَمِ وَ ما يَسْطُرُونَ (ج ۳ ص ۵۸۱).

۵- فَسَتُبْصِرُ وَ يُبْصِرُونَ (ج ۳ ص ۵۸۲ و ج ۱۴ ص ۵۰۸).

۶- إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ* (ج ۱۴ ص ۵۱۴).

(سوره الحاقه)

۱۲- لِنَجْعَلَها لَكُمْ تَذْكِرَهً وَ تَعِيَها أُذُنٌ واعِيَهٌ (ج ۳ ص ۱۴۷ و ج ۱۴ ص ۲۲۰-۲۴۱ و ج ۲۰ ص ۹۲-۹۷).

ص :۳۶

۱۹- فَأَمّا مَنْ أُوتِیَ کِتابَهُ بِیَمِینِهِ فَیَقُولُ هاؤُمُ اقْرَؤُا کِتابِیَهْ (ج ۱۴ ص ۴۷۸).

(سوره المعارج)

۱- سَأَلَ سائِلٌ بِعَذابٍ واقِعٍ (ج ۳ ص ۵۸۲ و ج ۱۴ ص ۴۴۳-۴۴۵).

(سوره الجن)

۱۶- لِنَفْتِنَهُمْ فِیهِ وَ مَنْ یُعْرِضْ عَنْ ذِکْرِ رَبِّهِ یَسْلُکْهُ عَذاباً صَعَداً (ج ۱۳ ص ۵۸۲ و ج ۱۴ ص ۵۱۵).

(سوره المزمل)

۲۰- إِنَّ رَبَّکَ یَعْلَمُ أَنَّکَ تَقُومُ أَدْنی مِنْ ثُلُثَیِ اللَّیْلِ وَ نِصْفَهُ وَ ثُلُثَهُ... (ج ۱۴ ص ۵۰۷).

(سوره المدثر)

۳۸-۳۹ کُلُّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ رَهِینَةٌ* إِلاّ أَصْحابَ الْیَمِینِ (ج ۱۴ ص ۵۱۶).

(سوره القیامه)

۳۰- فَلا صَدَّقَ وَ لا صَلّی (ج ۱۴ ص ۵۴۳).

(سوره الإنسان)

۵- إِنَّ الْأَبْرارَ یَشْرَبُونَ مِنْ کَأْسٍ کانَ مِزاجُها کافُوراً (ج ۳ ص ۵۸۳ و ج ۲۰ ص ۱۵۳-۱۷۰).

۸- وَ یُطْعِمُونَ الطَّعامَ عَلی حُبِّهِ مِسْکِیناً وَ یَتِیماً وَ أَسِیراً (ج ۳ ص ۵۸۳، ۱۵۸-۱۶۹ و ج ۸ ص ۵۷۶ و ج ۹ ص ۱۱۰-۱۲۳ و ج ۱۴ ص ۴۴۶-۴۵۷

و ج ۱۸ ص ۳۳۹-۳۴۳).

(سوره المرسلات)

۴۱- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِى ظِلاَلٍ وَ عُيُونٍ (ج ۱۴ ص ۶۶۵).

(سوره النبأ)

۱- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ (ج ۳ ص ۴۸۴-۵۰۲ و ج ۱۴ ص ۳۷۶-۳۷۷).

۳۱- إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازاً (ج ۱۴ ص ۵۳۳).

۳۶- يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَ الْمَلاَئِكَهُ صَفًّا لاَ يَتَكَلَّمُونَ إِلاَّ مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَ قَالَ صَوَاباً (ج ۱۴ ص ۵۱۷).

(سوره النازعات)

۴۰- فَإِنَّ الْجَنَّهَ هِىَ الْمَأْوَىٰ (ج ۱۴ ص ۵۱۹).

(سوره عبس)

۳۸- وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَهٌ (ج ۱۴ ص ۵۱۸).

(سوره المطففين)

۲۷- عَيْناً يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ (ج ۱۴ ص ۵۲۰).

۲۹- إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ (ج ۳ ص ۵۸۳ و ج ۱۴ ص ۴۵۸-۴۶۰).

۳۴- فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ (ج ۳ ص ۵۸۴).

(سوره الانشقاق)

۷- فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ* (ج ۱۴ ص ۴۷۹).

(سوره الفجر)

۲۷- یا أَیَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّهُ (ج ۱۴ ص ۵۲۳).

(سوره البلد)

۳- وَ والِدٍ وَ ما وَلَدَ (ج ۱۴ ص ۵۲۲).

۱۱- فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَهَ (ج ۳ ص ۵۸۷ و ج ۱۴ ص ۵۲۴).

(سوره الشمس)

۱- وَ الشَّمْسِ وَ ضُحاها (ج ۱۴ ص ۴۷۸).

۱۲- إِذِ انْبَعَثَ أَشْقاها (ج ۱۴ ص ۵۱۰).

(سوره الضحی)

۵- وَ لَسَوْفَ یُعْطِیکَ رَبُّکَ فَتَرْضی (ج ۳ ص ۵۸۶ و ج ۹ ص ۱۳۹- ۱۴۰ و ج ۱۴ ص ۴۶۳-۴۶۶ و ج ۱۸ ص ۵۴۰،۴۴۶).

۱۱- وَ أَمّا بِنِعْمَهِ رَبِّکَ فَحَدِّثْ (ج ۱۴ ص ۵۲۵).

(سوره التین)

۱ و ۲-: وَ التِّینِ وَ الزَّیْتُونِ* وَ طُورِ سِینِینَ (ج ۱۴ ص ۵۲۶).

(سوره القدر)

۱- إِنّا أَنْزَلْناهُ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ... (ج ۳ ص ۵۸۵).

(سوره البینه)

۷- إِنَّ الَّذِینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ أُولئِکَ هُمْ خَیْرُ الْبَرِیَّهِ (ج ۳ ص ۲۸۷ و ج ۱۴ ص ۲۵۸-۲۶۷ و ج ۲۰ ص ۲۶-۲۸).

ص: ۳۹

(سوره الانشراح)

۱- أَ لَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ (ج ۱۴ ص ۴۹۲).

۷- فَإِذا فَرَغْتَ فَانْصَبْ (ج ۱۴ ص ۵۲۸).

(سوره الزلزله)

۳- وَ قالَ الْإِنْسانُ ما لَها (ج ۱۴ ص ۴۹۷).

(سوره العاديات)

۱ و ۲- وَ الْعادِياتِ ضَبْحاً* فَالْمُورِياتِ قَدْحاً (ج ۳ ص ۳۴۲).

(سوره القارعه)

۶- فَأَمّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوازِينُهُ (ج ۱۴ ص ۵۲۹).

(سوره التكاثر)

۸- ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (ج ۳ ص ۵۸۴ و ج ۱۴ ص ۴۶۱-۴۶۲).

(سوره العصر)

۱ و ۲- وَ الْعَصْرِ* إِنَّ الْإِنْسانَ لَفِى خُسْرٍ (ج ۳ ص ۳۸۲ و ج ۱۴ ص ۲۳۱ و ج ۲۰ ص ۱۱۷-۱۱۸).

۳- إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ وَ تَواصَوْا بِالْحَقِّ وَ تَواصَوْا بِالصَّبْرِ (ج ۳ ص ۳۸۵ و ج ۱۴ ص ۳۳۲).

(سوره الكوثر)

۱- إِنّا أَعْطَيْناكَ الْكَوْثَرَ (ج ۹ ص ۱۳۸ و ج ۱۴ ص ۵۳۰).

ص: ۴۰

دلیـل الأحـادیث الوارده فی الکتاب القیم الضـخم احقاق الحق و ملحقاته فی شأن سـید الوصـیین علی أمیر المؤمنین و الأئمه المعصومین من ولده سلام اللّه علیهم أجمعین

اشاره

[ا ب ر]

من أراد أن ینظر...الی ابراهیم فی حلمه.(ج ۴ ص ۳۹۴،۴۰۳،۴۰۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۲-۶۲۰،۶۱۶).

...الی ابراهیم فی حکمه.(ج ۱۵ ص ۶۱۳).

...الی ابراهیم فی حکمته.(ج ۴ ص ۳۹۸).

...الی ابراهیم فی خلقه.(ج ۴ ص ۳۹۸).

...الی ابراهیم فی خلته.(ج ۴ ص ۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۱ و ۶۱۹،۶۱۶).

...الی ابراهیم فی صدقه و انابته.(ج ۴ ص ۴۰۴ و ج ۱۵ ص ۶۱۸).

أیکم آدم فی علمه...و ابراهیم فی حکمته.(ج ۴ ص ۳۹۹ و ۴۰۲).

[ا ب ن]

إذا تحولت هذه التربه دما فأعلمی ان ابنی قد قتل.(ج ۱۱ ص ۳۴۷ و ج ۱۹ ص ۳۹۷).

ص :۴۱

ان أمتک تقتل ابنک حسینا و قاتله لعین هذه الأمه.(ج ۱۱ ص ۳۲۹).

الحسن و الحسین[ابنا]

رسول اللّه.(ج ۱۰ ص ۶۳۹-۶۴۰).

هذان ابنای.(ج ۱۹ ص ۲۱۹-۲۲۲ و ۲۲۴).

هذان ابنای من أحبهما فقد أحبنی.(ج ۱۹ ص ۲۸۷).

هذان ابنای فمن أحبهما أحبنی و من أبغضهما فقد ابغضنی.(ج ۱۹ ص ۲۸۰).

هذان ابنای و ابنا ابنتی اللهم انک تعلم انی أحبهما فأحبهما.(ج ۱۹ ص ۲۸۱).

ان ابنی هذا سید.(ج ۱۱ ص ۵۰،۴۰ و ج ۱۹ ص ۳۱۵).

ان ابنی هذا ارتحلنی.(ج ۱۱ ص ۷۴).

یا اسماء هاتی ابنی...و اذن فی اذنه الیمنی...یا اسماء تقتله الفئه الباغیه.

(ج ۱۹ ص ۳۶۳).

ثم تسعه من ولد ابنی الحسین.(ج ۵ ص ۳۵).

و فی تسعه من ولد ابنی الحسین خاصه لیس معنا احد غیره.(ج ۵ ص ۳۷).

ثم ابنی الحسین ثم تسعه من ولد الحسین.(ج ۴ ص ۷۹).

ثم ابنی الحسن ثم ابنی الحسین ثم تسعه من ولد الحسین.(ج ۱۳ ص ۵۲).

قال:ابنی هذا ثم وضع یده علی رأس الحسن ثم ابنی هذا ثم وضع یده علی رأس الحسین...(ج ۱۳ ص ۶۸).

نزل جبرئیل فقال یا محمد ان أمتک تقتل ابنک هذا من بعدک.(ج ۱۹ ص ۳۹۷).

ابنک ابنک لا جعفر و لا عقیل،علی بن أبی طالب.(ج ۱۵ ص ۷۶).

یا رسول اللّه هذان ابناک تورثهما شیئا؟قال اما الحسن فان له هیبتی و سؤددی و اما الحسین فان له جودی و جرأتی.(ج ۱۹ ص ۲۷۵).

فقالت ابناك و ابنای انحلهما قال نعم اما الحسن فقد نحلته حلمی و هیبتی و اما

ص :۴۲

الحسین فقد نحلته نجدتی و جودی.(ج ۱۹ ص ۲۷۶).

لا تزرموا ابنی.(ج ۱۱ ص ۴۸).

ان ابنی هذا یقتل بأرض یقال لها کربلاء.(ج ۱۹ ص ۴۰۲).

ان جبرئیل أخبرنی ان ابنی هذا یقتل و انه اشتد غضب اللّه علی من یقتله.(ج ۱۹ ص ۳۹۸).

[ا ب و]

فانی عصبتهم و انا أبوهم.(ج ۹ ص ۶۴۴-۶۵۴،۶۵۲ و ج ۱۸ ص ۳۳۱ -۳۳۵).

أبو الأئمه احد عشر.(ج ۴ ص ۱۱۴،۳۸۶ و ج ۱۵ ص ۵۸۶-۵۸۷ و ج ۲۰ ص ۵۳۰-۵۳۱).

هذا وارث علمه و زوج ابنته و وصیه و أبو ذریته.(ج ۴ ص ۹۱).

من أحب هذین و أباهما و أمهما کان معی فی درجتی یوم القیامه.(ج ۹ ص ۱۷۴-۱۷۸ و ج ۱۸ ص ۳۵۲-۳۵۵).

من أحب الحسن و الحسین و أمهما و أباهما کان معی فی الجنه.(ج ۹ ص ۱۷۵،۱۷۹-۱۸۰).

انا امام البریه و وصی خیر الخلیقه و أبو العتره الطاهره.(ج ۴ ص ۱۰۱).

انا و هو أبوا هذه الأمه.(ج ۴ ص ۱۰۰ و ج ۷ ص ۲۱۶).

انا و أنت أبوا هذه الأمه.(ج ۴ ص ۲۲۷،۳۶۶ و ج ۱۵ ص ۵۱۸-۵۱۹).

انا و أنت أبوا هذه الأمه فمن عقنا فعلیه لعنه اللّه.(ج ۵ ص ۹۵ و ج ۱۵ ص ۵۱۸ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

أبو الیتامی.(ج ۴ ص ۲۸۵).

أبو تراب»(ج ۶ ص ۵۳۸-۵۴۶ و ج ۱۵ ص ۵۸۸-۵۹۸ و ج ۲۰ ص ۴۲۱-۴۳۲).

السلام علیک یا أبا عبد اللّه السلام علیک یا بقیه الصالحین.(ج ۱۱ ص ۳۳۷).

ابو الریحانتین.(ج ۴ ص ۲۳۲،۳۶۷ و ج ۱۵ ص ۵۹۹-۶۰۰ و ج ۲۰ ص ۴۳۸-۴۳۹).

سلام اللّه علیک یا أبا الریحانتین.(ج ۴ ص ۲۳۲ و ج ۱۰ ص ۶۲۳-۶۲۶ و ج ۱۹ ص ۱۷۴).

سلام علیک أبا الریحانتین أوصیک بریحانتی من الدنیا.(ج ۴ ص ۳۶۷ و ج ۱۹ ص ۲۸۴ و ج ۲۱ ص ۶۷۷-۶۷۸).

یا أبا الوحید الشهید.(ج ۲۰ ص ۵۲۹).

بأبی الوحید الشهید.(ج ۱۵ ص ۶۰۰ و ج ۲۰ ص ۴۱۷-۴۱۸).

و أبوهما ضیاء الدین و أمهما بدر الدجی.(ج ۱۸ ص ۴۲۳).

و أبوهما ضیاء الدنیا و أمهما بدر الدجی.(ج ۹ ص ۱۹۷).

أبوهما أفضل منهما.(ج ۵ ص ۱۷ و ج ۹ ص ۲۳۶،۲۴۰ و ج ۱۸ ص ۴۰۹ و ج ۱۹ ص ۲۳۳).

أبوهما خیر منهما.(ج ۴ ص ۱۰۷ و ج ۵ ص ۱۸،۲۷۱ و ج ۹ ص ۲۲۹ -۱۸۹،۲۴۱ و ج ۱۸ ص ۴۰۸-۴۱۰ و ج ۱۹ ص ،۲۰۲،۲۰۵ ۲۴۲-۲۴۲، ۲۷۸).

و أبوهما و الذی بعثنی بالحق خیر منهما.(ج ۴ ص ۱۰۷،۱۱۲ و ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۹ ص ۲۶۳،۴۷۹ و ج ۱۵ ص ۳۹۵).

و أبوهما سید الوصیین.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۶،۸۲).

و أبوکما خیر منکما.(ج ۱۹ ص ۲۰۰-۲۰۱).

ص :۴۴

هذا أخی و ابن عمی و صهری و أبو ولدی.(ج ۷ ص ۸۸).

أبو السبطین.(ج ۴ ص ۲۴۴).

أنت أخی و أبو ولدی.(ج ۴ ص ۲۰۵،۲۲۸، ۸۲،۱۸۰).

أبو الأئمه.(ج ۴ ص ۱۱۴،۱۸۶،۲۶۳ و ج ۱۳ ص ۷۰ و ج ۱۵ ص ۵۸۶- ۵۸۷،۵۹،۴۲ و ج ۲۰ ص ۵۳۰-۵۳۱).

فختنی و أبو ولدی.(ج ۴ ص ۳۳۶،۲۲۸ و ج ۵ ص ۳۰۵-۳۰۶ و ج ۱۵ ص ۵۳۱ و ج ۱۶ ص ۱۵۳،۱۵۵).

یا علی بابی أنت.(ج ۴ ص ۴۰ و ج ۷ ص ۳۷۴).

قم یفدی بک أبی و أمی...(ج ۷ ص ۳۹ و ج ۱۸ ص ۵۲۴).

فالتزمه و قال بابی أنت و أمی.(ج ۱۱ ص ۴۱).

بابی أبیکما و بامی أمکما.(ج ۹ ص ۲۰۱،۲۶۷).

بابی أنتما و بابی أبوکما و بابی أمکما.(ج ۹ ص ۲۶۷).

انا امام البریه و أبو العتره الطاهره.(ج ۴ ص ۱۰۱).

نعم الأب أبوک ابراهیم.(ج ۴ ص ۱۸۲-۱۸۶،۴۹۵ و ج ۵ ص ۲۵ و ج ۱۵ ص ۵۰۳ و ج ۲۰ ص ۲۲۳،۲۲۷،۲۵۲،۲۸۸ و ص ۳۲۱،۳۲۳،۳۲۴، ۳۸۱،۴۴۲،۵۱۴،۵۱۷).

اما الوالد الحسن فأبوک ابراهیم الخلیل.(ج ۱۵ ص ۵۱۷).

ابو ولدی.(ج ۴ ص ۲۰۵،۲۲۸،۳۳۶ و ج ۵ ص ۵،۳۰۵،۳۰۶ و ج ۱۵ ص ۴۷۸،۴۸۰،۵۳۱ و ج ۱۶ ص ۱۵۲-۱۵۵ و ج ۲۰ ص ۲۲۴،۲۲۸،۲۳۰، ۲۴۸،۶۰۹).

أبوک والدی.(ج ۴ ص ۲۳۰).

عزله علیه السلام أبا الأسود الدؤلی لاعتلاء صوته علی صوت الخصم.(ج

ص :۴۵

۸ ص ۵۴۷).

خطبه أبی الأسود الدؤلی عند شهادته علیه السلام.(ج ۱۸ ص ۲۵۷-۲۵۸).

فقام اثنی عشر منهم أبو أیوب و...(ج ۶ ص ۳۳۴).

أعوذ باللّه من معضله لیس لها أبو حسن.(ج ۸ ص ۱۹۳-۲۰۰ و ج ۱۷ ص ۴۳۶-۴۳۸).

اللهم لا تنزل بی شده الا و ابو الحسن الی جنبی.(ج ۸ ص ۲۰۷-۲۰۸ و ج ۱۷ ص ۴۴۱-۴۴۲).

بین أبی ذر و المقداد.(ج ۶ ص ۴۷۲).

ما أظلت الخضراء...اصدق من أبی ذر.(ج ۵ ص ۲۸۴).

ان اللّه امرنی بحب أربعه ان علیا منهم و ابو ذر و سلمان و المقداد.(ج ۶ ص ۲۰۰-۲۰۸ و ج ۱۶ ص ۵۳۸-۵۴۴ ج ۲۱ ص ۳۳۹-۳۴۱).

ان اللّه یحب من أصحابک ثلاثه:علی بن أبی طالب و أبو ذر و المقداد.(ج ۶ ص ۲۰۹).

فقال أبو طالب لعلی علیه السلام یا بنی انظر ابن عمک و وازره.(ج ۶ ص ۵۲۵).

و قبل ذلک ما کان من بلاء ابی طالب عندی.(ج ۶ ص ۵۳۳).

و کان أبو طالب ذا عیال کثیره(ج ۶ ص ۵۷۹ ج ۱۸ ص ۱۵۸-۱۵۹).

[ا ب ی]

فجعل جزء فی صلب عبد اللّه و جزء فی صلب أبی طالب.(ج ۶ ص ۵۳۳).

فقسمه قسمین قسما فی صلب عبد اللّه و جزء فی صلب أبی طالب.(ج ۴ ص ۹۲).

فلما قسم اللّه نورنا نصفین نصفا فی عبد اللّه و نصفا فی أبی طالب.(ج ۵ ص ۱۰).

و جعل النصف فی صلب عمی أبی طالب.(ج ۱۵ ص ۲۰۰).

لما توفى أبو طالب أتيت النبى صلى اللّه عليه و آله و سلم فقلت ان عمك قد مات.

(ج ۷ ص ۸۵).

دعائه صلى اللّه عليه و آله و سلم لما مات أبو طالب.(ج ۷ ص ۸۵).

أبو العيال أحق بحمله.(ج ۸ ص ۶۰۶-۶۱۰ و ج ۱۸ ص ۱۵۲-۱۵۴).

دعاؤه عليه السلام على أبى العيناء.(ج ۸ ص ۲۳۷).

فكل من عمى من ولد أبى العيناء فهو صحيح النسب.(ج ۱۸ ص ۲۳۷).

فأتى به جبل أبى قبيس.(ج ۶-ص ۱۰۲).

ارتق به أبى قبيس.(ج ۶ ص ۱۱۰).

دعائه عليه السلام فى جبل أبى قبيس.(ج ۶-ص ۱۰۲ ج ۱۶ ص ۴۷۲).

ان رباحا و أبا نيزر.(ج ۸ ص ۵۸۴،۵۹۱-۵۹۲).

ان أبا نيزر مولى على عليه السلام كان ابنا للنجاشى.(ج ۱۸ ص ۴۸).

أرسلوا وفدا الى أبى نيزر ليملكوه و يتوجوه.(ج ۱۸ ص ۴۹).

عين أبى نيزر.(ج ۸ ص ۵۸۴،۵۹۱-۵۹۲).

[ا ب ر]

و كان الخلفاء قبله يحبسون فى الأبار.(ج ۸ ص ۵۵۵).

[ا ج ر]

لک من الأجر مثل ما لى.(ج ۶ ص ۵۸ و ج ۱۷ ص ۹۴-۹۵).

فإذا اعطى أجرته لم يستبد به وحده حتى يأتى به رسول اللّه صلى اللّه عليه و سلم...(ج ۱۸ ص ۱۳۸).

[ا ح د]

رجحان عمله عليه السلام يوم أحد على عمل جميع الخلائق.(ج ۶ ص ۱۰).

أصابت عليا رضى اللّه عنه يوم أحد ست عشره ضربه.(ج ۸ ص ۳۶۶- ۳۶۷).

كان الفتح يوم أحد بصبر على رضى اللّه عنه.(ج ۸ ص ۳۶۴).

و كان له مثل احد ذهبا فأنفقه فى سبيل اللّه.(ج ۷ ص ۱۷۷-۱۷۸ و ج ۱۷ ص ۱۸۳).

أولهم ابن عمى واحد عشر من ولدى.(ج ۴ ص ۱۰۲).

أنت الأمام و أبو الأئمه الإحدى عشر.(ج ۴ ص ۲۶۳).

ان اللّه باهى بك يوم احد.(ج ۶ ص ۱۰).

كانت تختلف بين اليومين و الثلاثه الى قبور الشهداء بأحد.(ج ۱۰ ص ۴۳۸).

أصابنى يوم أحد سته عشر ضربه سقطت.(ج ۸ ص ۳۶۷ و ج ۱۷ ص ۳۳).

أصاب عليا يوم أحد سته عشر ضربه.(ج ۸ ص ۳۶۶-۳۶۷).

كان الفتح يوم أحد بصبر على.ج ۸ ص ۳۶۴).

السابقه و القدمه و أهل بدر و أحد.(ج ۵ ص ۳۴).

و حمزه يوم أحد.(ج ۸ ص ۳۷۲ و ج ۷ ص ۴۴-۴۵).

يوم أحد.«ج ۸ ص ۳۵۹-۳۶۷).

لما تخلى الناس عن رسول اللّه يوم أحد.(ج ۷ ص ۳۶۱).

و يوم أحد قد ألّ عروشهم و قل جيوشهم و هدّ ركن اعتدائهم بقتل ابن أبى طلحه.(ج ۸ ص ۳۶۴).

شهد بدرا و ثبت فى أحد.(ج ۸ ص ۳۶۶).

خرج طلحه بن أبى طلحه يوم أحد.(ج ۸ ص ۳۶۳).

الا انها أحقاد بدريه و ضغائن احديه و أحقاد جاهليه.(ج ۱۸ ص ۱۲۱).

ص :۴۸

انا و أخى على واحد عشر من ولدى.(ج ۵ ص ۳۷).

فاختار منها احد عشر اماما من أهل بيتى فهم خيار أمتى.(ج ۵ ص ۴۱ و ج ۷ ص ۳۷۵ و ج ۹ ص ۲۰۶).

ثم احد عشر رجلا من بعده من ولد محمد.(ج ۵ ص ۹۸).

أبشرى يا خديجه جعلها اللّه ام احد عشر من خلفائى.(ج ۱۰ ص ۱۲).

قول احمد بن حنبل ما جاء لأحد من الصحابه مما جاء لعلى.(ج ۱۵ ص ۶۹۴ -۷۰۰ و ج ۴ ص ۳۸۸ و ج ۵ ص ۱۲۲-۱۲۷).

كلام احمد ان القوم فتشوا لعلى عليه السلام عيبا و لم يجدوه فجاءوا الى رجل قد حارب و قاتل فاطردوه.(ج ۲ ص ۳۸۷).

[ا خ ذ]

قيل يا رسول اللّه عمن نأخذ العلم بعدك؟قال عن على.(ج ۱۷ ص ۲۱).

[ا خ ر]

إذا خرج كان آخر عهده لفاطمه.(ج ۱۰ ص ۲۳۶).

و هم انصار المهدى فى آخر الزمان.(ج ۱۳ ص ۳۰۷).

يقسمه فى سبيل اللّه فى آخر الزمان.(ج ۱۳ ص ۳۲۶).

يلى امر هذه الأمه فى آخر زمانها رجل من أهل بيتى.(ج ۱۳ ص ۲۳۸).

[ا خ و]

على عليه السلام أخو النبى صلى اللّه عليه و آله.(ج ۴ ص ۱۸،۵۶-۶۲ ۷۸-۷۹-۹۲،۹۰-۱۷۱،۱۳۱،۱۰۱،۹۹،۹۴-۲۲۳،۲۱۷-۲۲۵، ۲۳۶،۲۳۱،۲۲۹ و ج ۶ ص ۱۵-۴۶۱،۱۵۱-۴۸۶ و ج ۷ ص ۳۷۱، ۳۷۶ و ج ۱۵ ص ۴۵۰-۵۱۷ و ج ۲۰ ص ۲۲۱-۲۵۵).

ص :۴۹

نعم الأخ أخوك علی.(ج ۴ ص ۱۸۲-۱۸۶،۴۹۵ و ج ۵ ص ۲۰،۲۵ و ج ۶ ص ۵۶۰-۵۶۲ و ج ۱۵ ص ۵۰۳ و ۴۸۳-۴۸۷ و ج ۲۰ ص ۲۲۳،۲۲۷، ۲۵۲،۲۸۸،۳۲۱-۵۱۸،۵۱۴،۴۴۲،۳۸۱،۳۲۴).

علی أخی و وزیری و وارثی و خلیفتی فی أمتی.(ج ۴ ص ۷۹ و ج ۵ ص ۳۵).

و أنت أخی و وارثی...و رفیقی...(ج ۶ ص ۴۷۵).

أ ما علمت انه أخی فی الدنیا و الآخره.(ج ۶ ص ۴۷۷ و ج ۲۰ ص ۲۹۰، ۲۹۳،۳۱۵).

أخو الملائکه.(ج ۱۵ ص ۴۳۴ و ج ۲۰ ص ۵۰۳).

ان اللّه اوحی الی جبرئیل و میکائیل انی آخیت بین علی و نبیی.(ج ۴ ص ۱۹۰).

هذا أخی.(ج ۴ ص ۶۱ و ج ۶ ص ۱۰۱).

[ا د ب]

یا فاطمه سمیه علیا فهو علی و اللّه العلی الاعلی شققت اسمه من اسمی و أدبته بأدبی.(ج ۵ ص ۵۷).

أدبوا أولادکم علی ثلاث خصال.(ج ۹ ص ۴۴۵ و ج ۱۸ ص ۴۹۷-۴۹۸).

[ا د م]

آدم و حواء کانا یفتخران فی الجنه.(ج ۱۸ ص ۴۱۶).

آدم و جمیع خلق اللّه تستظل بظل لوائی...(ج ۴ ص ۴۹۵ و ج ۱۵ ص ۴۸۳ -۴۸۷ و ج ۲۰ ص ۳۲۳-۳۲۴).

ص :۵۰

آدم تحت لوائی و لأفخر.(ج ۴ ص ۳۳۷).

و یدفع الیه لواء الحمد آدم و من دونه تحت ذلک اللواء.(ج ۶ ص ۵۶۱ و ج ۲۰ ص ۳۲۱).

لوائی معه یوم القیمه و تحته آدم و ما ولد.(ج ۱۵ ص ۴۱۷).

آدم و من ولد تحت لوائه.(ج ۵ ص ۲۰).

و اما الرابعه فانه لوائی معه یوم القیمه و تحته آدم و ما ولد.(ج ۱۵ ص ۴۱۷).

مـن أراد ان ینظر الی آدم فی علمـه...فلینظر الی علی.(ج ۴ ص ۳۹۲ -۳۹۳،۳۹۸،۴۰۱،۴۰۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۲-۶۱۳،۶۱۷،۶۱۹-۶۲۰).

من أراد ان ینظر الی علم آدم...(ج ۴ ص ۴۰۴ و ج ۱۵ ص ۶۱۱).

أیکم آدم فی علمه...(ج ۴ ص ۳۹۹،۴۰۲).

...الی آدم فی سلمه.(ج ۴ ص ۳۹۷).

...الی آدم فی سلامته.(ج ۴ ص ۳۹۲).

...الی آدم فی خلقه.(ج ۱۵ ص ۶۱۱ و ج ۲۱ ص ۳۶۴).

...الی آدم فی صفوته.(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

ابشر یا آدم فان هذه الأسماء من ذریتک.(ج ۵ ص ۱۱).

[ا د ی]

و تؤدی عنی.(ج ۶ ص ۵۳-۵۵،۵۸۹ ج ۲۰ ص ۳۰۴،۳۲۷،۴۱۶).

تؤدی دینی.(ج ۶ ص ۵۸۸ و ج ۷ ص ۳۶،۲۹۶،و ج ۲۰ ص ۳۲۰).

و لا یؤدی عنی الا انا او علی.(ج ۵ ص ۲۷۴-۲۸۶ و ج ۶ ص ۵۸۹-۵۹۱

ص :۵۱

[ا ذ ن]

فان كانت له ماشيه او ابل فلا تدخلها الا باذنه.(ج ۸ ص ۵۴۸).

أذن صلى اللّه عليه و آله و سلم فى اذن الحسن عليه السلام(ج ۱۱ ص ۶-۷ و ج ۱۹ ص ۲۹۴).

فإذن فى اذنه اليمنى و اقام فى اليسرى.(ج ۵ ص ۲۱۷ و ج ۱۹ ص ۳۶۷).

واضعا يده فى اذنه اليمنى يؤذن.(ج ۵ ص ۱۰).

و يبعث بلالا على ناقته فينادى بالأذان.(ج ۱۸ ص ۴۰۳).

المؤذن امير المؤمنين عليه السلام.(ج ۱۴ ص ۳۳۵-۳۳۶).

[ا ذ ى]

من آذاها فقد آذانى.(ج ۱۰ ص ۲۰۹،۲۰۶-۲۳۶ و ج ۱۹ ص ۷۵، ۷۷-۷۸).

يؤذينى ما آذاها.(ج ۱۰ ص ۱۸۷-۲۰۹،۱۹۹-۲۱۱ و ج ۱۹ ص ۸۳ -۸۴).

مه لا تؤذينى فى أخى...(ج ۱۵ ص ۱۱).

من آذى ذو رحمى فقد آذانى و من آذانى فقد آذى اللّه.(ج ۱۸ ص ۵۴۳).

من آذانى فى أهلى فقد آذى اللّه.(ج ۱۸ ص ۴۵۶).

من آذانى فى عترتى فعليه لعنه اللّه.(ج ۱۸ ص ۴۵۷).

حرمت الجنه على من ظلم اهل بيتى و آذانى فى عترتى.(ج ۱۸ ص ۴۶۱).

الا من آذى قرابتى فقد آذانى...(ج ۱۸ ص ۵۰۱).

من آذى شعره منى فقد آذانى.(ج ۱۸ ص ۴۷۴-۴۷۵ و ج ۹ ص ۵۱۰).

اشتد غضب اللّه تعالی علی من آذانی فی عترتی.(ج ۱۸ ص ۴۳۹-۴۴۰، ۵۴۴ و ج ۹ ص ۵۱۸-۵۲۰).

اشتد غضب اللّه تعالی و غضبی علی من أهرق دمی أو آذانی فی عترتی.(ج ۱۸ ص ۴۴۱ و ج ۹ ص ۵۱۸).

من آذانی فی عترتی فعلیه لعنه اللّه.(ج ۹ ص ۵۱۶).

من آذی هذا فقد آذانی و من آذانی فقد آذی اللّه.(ج ۱۱ ص ۴۷-۴۸ و ج ۱۹ ص ۳۱۷).

من آذی شعره منک فقد آذانی.(ج ۱۶ ص ۵۹۶ و ج ۶ ص ۳۹۱-۳۹۲).

من آذی علیا بعث یوم القیمه یهودیا أو نصرانیا.(ج ۴ ص ۲۳۳ و ج ۶ ص ۳۹۰ و ج ۷ ص ۳۸۴،۴۶۱).

من آذی علیا فقد آذانی.(ج ۶ ص ۳۸۰-۳۹۴ و ج ۱۶ ص ۵۸۸-۵۹۹ و ج ۲۱ ص ۵۳۷-۵۴۳).

من آذی أحدا من اهل بیتی قطع ما بینی و بینه.(ج ۵ ص ۷۳).

آذیتنی یا عمر قلت بأی شیء یا رسول اللّه؟قال تجفو علیا من آذی علیا فقد آذانی.(ج ۲۱ ص ۴۴۲).

آذیتنی یا عمر فقلت بأیش؟قال عتوا علیا من آذی علیا فقد آذانی.(ج ۱۶ ص ۵۹۲).

من آذی رسول اللّه فقد حبط عمله.(ج ۱۰ ص ۱۹۱).

[ا ر م]

کتاب اللّه و عترتی و أرومتی.(ج ۹ ص ۳۵۵).

ان ابرار عترتی و أطایب أرومتی.(ج ۹ ص ۴۷۶).

هذا من أطایب أرومتی و ابرار عترتی و خیار ذریتی لا بارک اللّه فیمن لم یحفظه

ص :۵۳

من بعدی.(ج ۱۱ ص ۳۲۹،۳۶۵).

[ا ر ض]

و امر الأرض ان تحدثه باخبارها.(ج ۶ ص ۵۰).

[ا ز ر]

رأیت علی علی إزارا غلیظا.(ج ۸ ص ۲۹۴).

[ا س]

مکتوب علی ورقه اس.(ج ۷ ص ۱۸۷ و ج ۱۷ ص ۲۵۷ و ج ۲۱ ص ۶۵۸).

اما المندیل فمن إستبرق الجنه.(ج ۶ ص ۱۳۱).

[ا س د]

اسد اللّه.(ج ۴ ص ۲۲۵ و ج ۱۵ ص ۴۳۶-۴۷۰،۴۳۷ و ج ۲۰ ص ۲۵۰).

اسد اللّه الغالب.(ج ۴ ص ۲۷۹).

و عمی حمزه اسد اللّه.(ج ۴ ص ۴۹۸).

[ا س ر]

أول من اتخذ علی بن أبی طالب أخا من أهل السماء إسرافیل ثم میکائیل ثم جبرئیل و أول من أحبه من أهل...(ج ۲۰ ص ۵۰۳).

لونه لون عربی و جسمه جسم اسرائیلی.(ج ۱۳ ص ۱۶۱-۱۶۴).

ما زال إسرافیل قابضا علی رکبتی حتی لحقت معی الصلاه.(ج ۶ ص ۱۳۰).

و کان الخاطب جبرئیل و کان میکائیل و إسرافیل فی سبعین ألفا من الملائکه شهودا.(ج ۶ ص ۶۳۲).

و فیه جبرئیل و میکائیل و إسرافیل فأحد قوا بالعرش.(ج ۶ ص ۶۱۰).

[ا س س]

و أساس الإسلام

[الدین]

حبی و حب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۰۸ و ج ۱۸ ص ۴۸۸).

[ا س ط]

اسطوانه أمیر المؤمنین.(ج ۱۸ ص ۱۶۸-۱۶۹).

[ا س م]

و اسماعیل صاحب الدنیا.(ج ۱۸ ص ۱۷۳).

[ا س ی]

آسیه بنت مزاحم.(ج ۵ ص ۵۷).

[ا ش ت]

فقال الأشتر یا أمیر المؤمنین.(ج ۸ ص ۵۶۱).

و أنت[أشتر]

أمن الناس عندی و أنصحهم و أوثقهم فی نفسی.(ج ۸ ص ۵۶۱).

مالک الأشتر.(ج ۱۸ ص ۲۱۶).

[ا ص ب]

فی أربعه أصابع سمکا.(ج ۱۸ ص ۹۴).

[ا ص ل]

علی أصلی.(ج ۶ ص ۴۸۶ و ج ۱۵ ص ۵۵۹ و ج ۲۰ ص ۴۴۰).

أنا و أنت من شـجره أنا أصلها و أنت فرعها.(ج ۵ ص ۲۶۲-۲۶۶ و ج ۷ ص ۱۸۰-۱۸۳ و ج ۹ ص ۱۵۰-۱۵۶ و ج ۱۷ ص ۱۸۴-۱۸۷).

حب علی بن ابی طالب شجره أصلها فی الجنه.(ج ۵ ص ۷۸).

شجره انا أصلها و علی فرعها و الحسن و الحسین ثمرها.(ج ۹ ص ۱۴۹- ۱۵۷).

[ا ف ع]

إذ سقط أفعی من الشجره متفسخا.(ج ۱۸ ص ۲۲۴).

فأخذ امیر المؤمنین...ثم قلبه فوقع منه أفعی.(ج ۱۸ ص ۲۲۴).

[ا ق ل]

و اللّه لو أعطیت الأقالیم السبعه.(ج ۸ ص ۵۴۵).

[ا ل ب]

کان صلی اللّه علیه و آله یؤلب الحسن علیه السلام و جبرئیل الحسین علیه السلام.

(ج ۱۰ ص ۶۴۹-۶۵۳ و ج ۱۹ ص ۱۹۷-۱۹۸).

یا رسول اللّه علی حسین تؤلبه و هو أکبرهما.(ج ۱۹ ص ۲۸۴).

[ا ل س]

أ لست بربکم...و علی أمیرکم.(ج ۳ ص ۳۰۷ و ج ۴ ص ۲۷۵-۲۷۶ و ج ۱۵ ص ۲۲۴).

[ا ل ف]

قبل ان یخلق اللّه آدم بألف عام.(ج ۴ ص ۹۱ و ج ۱۶ ص ۱۰۶).

قبل ان یخلق آدم بأربعه عشر ألف عام.(ج ۴ ص ۹۲ و ج ۵ ص ۱ و ج ۶

ص ۴۴۷ و ص ۱۰۷،۱۱۲).

قبل أن يخلق اللّه آدم بأربعه آلاف عام.(ج ۱۶ ص ۱۱۷).

قبل أن يخلق اللّه آدم بأربعه عشر ألف سنه.(ج ۵ ص ۴ و ج ۲۰ ص ۲۸۵).

قبل أن يخلق الدنيا باثنى عشر ألف سنه.(ج ۶ ص ۶۱۳).

ان رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم أسر الى ألف حديث فى كل حديث ألف باب و فى كل باب ألف مفتاح و انى أعلم بهذا العلم.(ج ۷ ص ۵۹۹).

فأوصى اليه بألف كلمه و ألف باب يفتح كل كلمه ألف كلمه و ألف باب.(ج ۷ ص ۶۰۱).

علمنى ألف باب كل باب يفتح ألف باب.(ج ۴ ص ۳۴۲ و ج ۶ ص ۴۰- ۴۳ و ج ۷ ص ۵۹۹-۶۰۰ و ج ۱۷ ص ۴۶۵ و ج ۲۰ ص ۲۴۳).

علمه ألف ألف كلمه كل كلمه تفتح ألف ألف كلمه.(ج ۶ ص ۴۳).

أدخل لسانه فى فمى فانفتح فى قلبى ألف باب من العلم مع كل باب ألف باب.

(ج ۶ ص ۴۲).

قال رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم لعلى فى ألف مقام:أنا حرب لمن حاربت و سلم لمن سالمت.(ج ۶ ص ۴۴۰).

فاسمعى و أشهدى لو أن عبدا عبد اللّه ألف عام بعد ألف عام و ألف عام بين الركن و المقام.(ج ۱۵ ص ۵۸۴ و ج ۲۰ ص ۲۹۰،۳۱۵).

عبد اللّه ألف عام ثم ألف عام ثم ألف عام.(ج ۵ ص ۲۶۲ و ج ۹ ص ۴۹۱ -۴۹۴ و ج ۱۶ ص ۱۳۲ و ج ۱۷ ص ۱۸۶).

لو أن عبدا عبد اللّه ألف عام و ألف عام.(ج ۴ ص ۲۴۵-۲۴۶،۲۴۸ و ج ۷ ص ۱۷۹ و ج ۱۵ ص ۵۷۹،۵۸۴).

ألف عام و ألف عام.(ج ۴ ص ۴۹۸،۲۰).

ألف عام بعد ألف عام.(ج ۴ ص ۲۴۵).

و حج ألف عام...لم يشم رائحه الجنه.(ج ۷ ص ۱۷۷-۱۷۸).

فی کل یوم سبعین ألف ملک یطوفون بالبیت.(ج ۷ ص ۳۶۴).

و حضر ملاک ابنتی فاطمه سبعون ألف ملک.(ج ۶ ص ۶۲۲).

أمر سبعون ألف ملک سجد.(ج ۶ ص ۶۲۳).

و ان فی البیضاء لسبعین ألف قصر مسکن محمد و آل محمد...(ج ۹ ص ۵۲۱).

مائه و أربعه و عشرون ألف نبی فقال جبرئیل تقدم و صل بهم...(ج ۴ ص ۳۳۰).

قل لأهل المرکب یقولون ألف مره اللهم صل...(ج ۹ ص ۶۴۰).

و أشهد علی تزویجها أربعین ألف ملک.(ج ۶ ص ۶۰۴ و ج ۱۷ ص ۸۶ و ج ۱۹ ص ۱۲۴).

مع کل واحد منهم ألف ملک.(ج ۱۹ ص ۱۳۰).

خلق اللّه من نور وجه علی سبعین ألف ملک یستغفرون له و لمحبیه الی یوم القیامه.(ج ۶ ص ۱۱۴-۱۱۵ و ج ۲۱ ص ۵۶۵).

فان اللّه أمر سبعین ألف ملک سجد لا یرفعون رؤسهم الی یوم القیامه.(ج ۶ ص ۶۲۳).

و سبعون ألف ملک قد حضروا.(ج ۱۹ ص ۱۲۶).

و کان الخاطب جبرئیل و کان میکائیل و إسرافیل فی سبعین ألفا من الملائکه شهودا.(ج ۶ ص ۶۱۲).

یوکل بها سبعون ألف جاریه.(ج ۱۰ ص ۱۶۰-۱۶۱ و ج ۱۹ ص ۷۰).

و یوکل علیه سبعین ألف ملک یتفلون فی وجهه.(ج ۶ ص ۴۰۹).

و هی ألف حله.(ج ۱۰ ص ۱۶۱ و ج ۱۹ ص ۷۰).

علی ألف حله.(ج ۱۰ ص ۱۶۱).

ص :۵۸

إذ هبط ملک له عشرون رأسا فی کل رأس ألف لسان یسبح اللّه و یقدسه بلغه لا تشبه الأخری.(ج ۶ ص ۶۱۳).

أعنق علی علیه السلام ألف عبد و کان یصلی فی الیوم و اللیله ألف رکعه.(ج ۸ ص ۶۱۸،۶۰۰).

یصلی[السجاد علیه السلام]

فی الیوم و اللیله ألف رکعه.(ج ۱۲ ص ۱۹- ۲۳ و ج ۱۹ ص ۴۴۷-۴۴۸).

کان[الحسین علیه السلام]

یصلی فی الیوم و اللیله ألف رکعه.(ج ۱۱ ص ۴۱۸).

ان الحسن بن علی[علیهما السلام]

کان یجیز الرجل الواحد بمائه ألف.

(ج ۱۹ ص ۱۴۳).

فأعطی[الحسن علیه السلام]

ألف دینار و ألف شاه و أعطاها الحسین[علیه السلام]

مثل ذلک و أعطاها عبد اللّه بن جعفر مثلیهما ألفی شاه و ألفی دینار.(ج ۱۹ ص ۳۲۵).

فأعطاه خمسین ألف درهم و خمسمائه دینار.(ج ۱۹ ص ۳۲۵).

فأعطاه کل واحد منهم مائه ألف درهم.(ج ۱۹ ص ۲۷۲).

لقد أحصیت علیه ألف مره و هو یقول:لا اله الا اللّه حقا حقا.(ج ۱۲ ص ۲۶).

ألف جابر بن حیان ألف ورقه تتضمن رسائل.(ج ۱۹ ص ۵۰۸).

أتعب کاتبیه ألف صباح.(ج ۹ ص ۶۳۰).

الوسیله درجه فی الجنه و هی ألف مرقاه...(ج ۲۰ ص ۳۹۱،۳۲۷،۲۵۰).

انها[فضائل علی علیه السلام]

الی ثلاثین ألف أقرب.(ج ۵ ص ۱۲۸-۱۲۹).

...و خلق اللّه تحت كل شعره من جسده ألف لسان يسبح اللّه بألف لغه ثم لم

ص :۵۹

یأت بولایتک یا علی لم یشم رائحه الجنه(ج ۷ ص ۱۷۸).

و بلغ جذاذها ینبع فی زمن علی علیه السلام ألف و سق.(ج ۸ ص ۵۸۴، ۵۸۷).

کان عمرو من مشاهیر الأبطال و شجعان العرب و کانوا یعدلونه بألف رجل.

(ج ۸ ص ۳۷۹).

و ان صدقه مالی لتبلغ أربعین ألف دینار.(ج ۸ ص ۵۷۴-۵۷۶ و ج ۱۸ ص ۱۳۷).

أربعین ألف عام.(ج ۵ ص ۲۴۹ و ج ۱۶ ص ۱۱۱،۱۱۳).

من نور قبل أن یخلق الدنیا بأربعین ألف عام.(ج ۵ ص ۲۴۹).

کل سطر مسیره ألف سنه.(ج ۱۵ ص ۸۸،۴۸۴،۴۸۷).

الأولی میکائیل و الثانیه إسرافیل و الثالثه جبرائیل مع کل واحد منهم ألف ملک من الملائکه فسلموا علی.(ج ۶ ص ۹۳).

ان حول قبر ولدی الحسین أربعه آلاف ملک شعثا غبرا یبکون علیه الی یوم القیامه.(ج ۷ ص ۳۶۲ و ج ۱۱ ص ۲۸۷).

هل فیکم من سلم علیه فی ساعه واحده ثلاثه آلاف من الملائکه.(ج ۶ ص ۹۴).

یا علی یقول لک جبرئیل صم من کل شهر ثلاثه أیام یکتب لک بأول یوم عشره آلاف سنه و بالیوم الثانی ثلاثون ألف سنه و بالیوم الثالث مائه ألف سنه.(ج ۶ ص ۹۴).

ما یبکیک؟فقال:علی دین خمسه عشر ألف دینار.فقال:هی علی و وفاها.

(ج ۱۲ ص ۵۸ و ج ۱۹ ص ۴۷۳).

ان اللّه قاتل بابن ابنتک سبعین ألفا و سبعین ألفا.(ج ۱۱ ص ۳۱۷-۳۲۲).

ص: ۶۰

سمع بجنبه رجلا يسأل ان يرزقه اللّه عشره آلاف درهم فانصرف فبعث بها اليه.(ج ۱۹ ص ۳۴۳).

قبل أن يخلق اللّه آدم بأربعه عشر ألف سنه.(ج ۲۰ ص ۲۸۵).

ان عليا قتل يوم النهروان ألفى نفس.(ج ۸ ص ۴۷۵).

من قبل أن يخلق اللّه آدم بألفى عام.(ج ۹ ص ۲۶۹ و ج ۱۶ ص ۱۱۵ و ج ۱۸ ص ۱۷۳ و ج ۱۹ ص ۱۲۶).

قبل خلق الخلق بألفى عام.(ج ۵ ص ۲۵۰).

بل هى عشره آلاف حديث.(ج ۵ ص ۱۴).

لعين أبى نيزر مائتى ألف دينار.(ج ۱۸ ص ۵۴).

و كان سته آلاف درهم.(ج ۸ ص ۲۷).

قبل أن أخلقك بألفى عام.(ج ۱۸ ص ۴۱۶).

وجد ذلك فى غامض علمى قبل أن أخلقك بألفى عام.(ج ۷ ص ۲۰).

قبل أن أخلقكما بألفى عام.(ج ۹ ص ۲۵۹-۲۶۰).

كتب اللّه فى جبهتى ما ترى قبل الدنيا بألفى عام.(ج ۶ ص ۱۴۹).

على أخو رسول اللّه قبل أن يخلق السماوات بألفى عام.(ج ۴ ص ۳۷۳ و ج ۶ ص ۱۵۰ و ج ۱۵ ص ۴۷۴-۴۷۷).

قبل أن يخلق السماوات بألفى سنه.(ج ۱۴ ص ۲۶۰).

بألفى سنه.(ج ۶ ص ۱۴۸-۱۴۹ و ج ۱۶ ص ۴۹۲-۴۹۳).

مكتوب على باب الجنه قبل أن يخلق السماوات بألفى عام.(ج ۴ ص ۱۹۹- ۳۸۸،۳۸۱،۲۰۲).

قبل أن خلق السماوات بألفى ألف سنه.(ج ۲۰ ص ۲۳۴).

أيدته بعلى قبل خلق السماوات بألفى سنه.(ج ۶ ص ۱۴۸).

[ا ل ه]

اللّه و رسوله و جبريل عنك راضون.(ج ۶ ص ۸۲-۸۳ و ج ۱۷ ص ۳۲- ۳۳).

يا عم و اللّه للّه أشد حبا له.(ج ۶ ص ۸۱ و ج ۷ ص ۵-۹ و ج ۱۷ ص ۲۹۳).

ابشرى يا خديجه هذه بنت جعلها اللّه أم أحد عشر من خلفائى.(ج ۱۰ ص ۱۲).

فقال لها النبى صلى اللّه عليه و آله:لا ابكى اللّه عينيك.(ج ۱۸ ص ۱۷۴).

إذا قال الرجل اللّه اللّه قتل.(ج ۱۳ ص ۳۰۴).

[ا م ر]

أمير المؤمنين.(ج ۴ ص ۱۸-۲۷۵،۲۴۵،۱۰۱،۷۸،۲۷-۲۷۹، ۲۸۴،۲۸۸،۳۴۴ و ج ۶ ص ۱۵۲ و ج ۱۵ ص ۱۶-۲۲۲،۱۷۳،۶۲-۲۴۳، ۴۲۴،۵۶۴ و ج ۲ ص ۲۹۲-۲۹۴).

سمى أمير المؤمنين و آدم بين الروح و الجسد.(ج ۴ ص ۲۷۵ و ج ۱۵ ص ۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۹۴).

أمره أمرى.(ج ۴ ص ۸۲،۲۹۷ و ج ۶ ص ۴۱۷ و ج ۷ ص ۳۸۱ و ج ۱۳ ص ۶۷).

أمرك أمرى.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۵ ص ۵۰ و ج ۷ ص ۳۸۳ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

انك لن تموت حتى تؤمر و تملأ غيظا.(ج ۸ ص ۷۸۰-۷۸۲ و ج ۱۷ ص ۳۴۳).

أمر الناس بحب على...(ج ۷ ص ۱۴۶).

[ا م م]

فاختار منها أحد عشر اماما من أهل بيتی فهم خیار أمتی...(ج ۵ ص ۴۱).

أنت امام أمتی و خلیفتی علیها بعدی.(ج ۶ ص ۴۴۷).

هو الامام علی أمتی.(ج ۲۰ ص ۴۹۵).

علی امام أمتی.(ج ۲۰ ص ۴۱۳-۴۱۴).

ففی النبوه و فیک الوصیه و الامامه.(ج ۵ ص ۲۵۳ و ج ۲۱ ص ۴۳۱).

و لعلی بالوصیه و لولده بالامامه و لشیعته بالجنه.(ج ۴ ص ۸۷).

و لولدک بالامامه و لمحبیک بالجنه.(ج ۴ ص ۸۸).

و یشهد لعلی بالوصیه و یشهد لولده بالامامه و لشیعته بالجنه.(ج ۴ ص ۸۹).

و معشر سمیتهم أئمه اثنی عشر.(ج ۴ ص ۸۴).

و کفی باللّه ولیا و ناصرا لعترتی و أئمه أمتی.(ج ۵ ص ۵۶).

الحسن و الحسین و الأئمه من ولده من سنخ نور من نوری.(ج ۵ ص ۴۶).

و الفضل بعدی لک یا علی و للأئمه من ولدک فان الملائکه من خدامنا...

(ج ۵ ص ۹۲).

و ذریته و أهل بیته الطاهرین أئمه الهدی و مصابیح الدجی.(ج ۵ ص ۱۰۴ و ج ۱۷ ص ۲۴۸).

و لکل نبی آیه ربی و الأئمه الطاهرین آیتی من ولده.(ج ۴ ص ۳۴۱).

و ما کنا لنهتدی لو لا أن هدینا اللّه بولایتهم و الأئمه من ولدهم.(ج ۴ ص ۳۲۸).

أئمه الهدی.(ج ۵ ص ۱۰۴-۱۱۱،۱۰۵ و ج ۱۷ ص ۲۴۸).

فاختار الأئمه من ولدک علی رجال العالمین.(ج ۹ ص ۲۰۶).

و الأئمه الطاهرین آیتی من ولده.(ج ۴ ص ۴۳۱).

لکل نبی آیه و هذا آیه ربی و الأئمه الطاهرون من ولده آیات ربی.(ج ۷ ص ۱۳۱ و ج ۱۸ ص ۵۰۰).

فان جبرئیل آتانی فقال لی:بشر هذا بأن اللّه تعالی جعل الأئمه من صلبه.

(ج ۷ ص ۳۹).

فلیوال علیا بعدی و لیعاد عدوه و لیأتم بالأئمه الهداه من ولده.(ج ۷ ص ۱۵۹).

و الأئمه من ولدها أمناء ربی و حبله الممدود.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۱۹۹).

و الأئمه من ولدها امارتی و حبلی الممدود.(ج ۹ ص ۲۰۹).

ان اللّه جعل الأئمه من صلبه.(ج ۷ ص ۳۹).

یخرج من صلبه أئمه أبرار عدد الأسباط.(ج ۴ ص ۸۳).

تحننا علیک و علی الأئمه من ولدک.(ج ۵ ص ۸۱ و ج ۷ ص ۲۷۶).

فلیوال علیا و لیعاد عدوه و لیأتم بالأئمه الهداه من ولده فإنهم خلفائی.(ج ۵ ص ۱۱۳ و ج ۷ ص ۱۵۹).

فرضیت بهم اتباعا و رضوا بک اماما.(ج ۴ ص ۴۹۰-۴۹۳).

أشهدکم علی انه امام خلقی و مولی بریتی.(ج ۴ ص ۹۳).

نور علی نور قال من ذریتها امام بعد امام.(ج ۹ ص ۱۲۴).

و جعله اماما فی المهد کما جعل عیسی نبینا.(ج ۱۳ ص ۹۵).

امام البرره.(ج ۴ ص ۲۳۸،۲۳۶ و ج ۱۵ ص ۷۰-۷۴ و ج ۲۰ ص ۲۹۷).

امام الأتقیاء.(ج ۴ ص ۱۱۸ و ج ۱۵ ص ۱۲۸،۵۸ و ج ۲۰ ص ۴۴۷- ۴۴۸).

امام الأولیاء.(ج ۴ ص ۱۶۷،۳۶۲ و ج ۱۵ ص ۸۰-۸۷).

امام أمتی.(ج ۴ ص ۱۶۱،۱۴۹،۹۳ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۲۰ ص ۴۱۳- ۴۱۴).

امام الخلق.(ج ۴ ص ۹۳ و ج ۱۵ ص ۷۵-۷۹).

امـام المتقین.(ج ۴ ص ۱۱-۴۹۹،۳۸۱،۳۳۴،۲۸۴،۹۹،۲۴ و ج ۱۵ ص ۶۴-۷۰ و ج ۲۰ ص ۳۰۳-۳۱۵،۳۰۴-۵۰۵،۴۴۸،۳۱۶-۵۰۶).

أنت المجتبی للامامه.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۲ ص ۲۳۰).

و تبعث فاطمه أمامی.(ج ۱۰ ص ۱۵۴).

امام الغر المحجلین.(ج ۲۰ ص ۳۸۴،۳۴۲،۲۶۲).

أنت أمامی یوم القیامه.(ج ۱۷ ص ۳۱).

و هو امام کل مسلم و أمیر کل مؤمن.(ج ۴ ص ۸۲).

امام أولیائی.(ج ۴ ص ۳۶۲،۱۶۸ و ج ۱۵ ص ۸۰-۸۷ و ج ۲۰ ص ۲۷۲-۳۴۳،۲۷۹،۲۷۳-۳۴۴).

و وصیک و امام أمتک.(ج ۴ ص ۹۳).

ان اللّه أمرنی ان أنصب لکم امامکم.(ج ۴ ص ۷۹).

هو و اللّه الامام من بعدی.(ج ۴ ص ۸۶).

هم شیعتک و أنت امامهم.(ج ۷ ص ۱۷۳).

هم الذین جاهدوا و امامهم هذا.(ج ۷ ص ۱۷۴).

و أما من خفت موازینه فأمه هاویه لمن أنکر ولایته و إمامته.(ج ۹ ص ۲۵۶).

من أنکر إمامتک فقد أنکر نبوتی(ج ۵ ص ۵۰).

و من ولد الحسین تسعه أئمه تاسعهم قائمهم.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۶).

تتلوه تسعه أئمه من صلب الحسین.(ج ۴ ص ۸۲،۸۰-۸۳).

مثلک و مثل الأئمه من ولدک بعدی مثل سفینه نوح.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲).

فلیوال علیا من بعدی و لیوال ولیه و لیقتد بالأئمه من بعدی فإنهم عترتی خلقوا من طینتی..(ج ۵ ص ۱۱۱).

یا علی أنا و أنت و الأئمه من ولدک سادات.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

و الأئمه من ولدها أمناء ربی و حبله الممدود بینه و بین خلقه من اعتصم بهم نجی.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۱۹۹).

الأئمه بعدی اثنی عشر.(ج ۱۳ ص ۵۶-۷۴ و ج ۱۹ ص ۶۲۸-۶۳۲).

یا أبناء المهاجرین انفروا الی أئمه الکفر و بقیه الأحزاب و أولیاء الشیطان.

(ج ۷ ص ۲۰۲).

إذا مضی أئمه من أهل الضلاله و الدعاه الی النار...(ج ۵ ص ۹۸).

وصیی علی أهل بیتی و أمتی.(ج ۴ ص ۷۷،۱۹۶ و ج ۱۵ ص ۶۲،۱۷۰ و ج ۲۰ ص ۲۹۳).

مولی الأمه.(ج ۴ ص ۲۲۲ و ج ۱۵ ص ۱۲۷).

و هو الامام علی أمتی.(ج ۲۰ ص ۴۹۵).

علی امام أمتی.(ج ۲۰ ص ۴۱۳،۴۱۴).

علی حجتی علی أمتی.(ج ۲ ص ۵۲۳).

علی أقضی الأمه.(ج ۴ ص ۳۲۱-۳۸۲،۳۲۳ و ج ۱۵ ص ۳۶۶-۳۷۴ و ج ۲۰ ص ۴۰۹-۴۱۰).

علی أعلم الأمه من بعدی.(ج ۴ ص ۳۱۸-۳۲۰،۲۲۴ و ج ۲۰ ص ۴۰۶).

اللهم بحق علی بن أبی طالب اغفر للخاطئین عن أمتی.(ج ۵ ص ۲۵۰).

و هم أبواب العلم فی أمتی.(ج ۴ ص ۵۹).

جعلتك علما فيما بينى و بين أمتى.(ج ۱۵ ص ۶۰۶).

أنت العلم فيما بينى و بين أمتى.(ج ۲۰ ص ۴۰۵).

يا أم أيمن لما زوج اللّه تبارک و تعالى فاطمه من على.(ج ۱۸ ص ۱۷۴).

أم أيمن...و كانت امرأه صالحه.(ج ۱۸ ص ۱۷۶).

هل أدلكم على خير الناس عما و عمه...و عمتها أم هانى بنت أبى طالب(ج ۵ ص ۱۸ و ج ۱۹ ص ۱۸۵،۱۸۷).

أم هانى.(ج ۸ ص ۶۳۲-۶۳۳).

و أنا أقول يا رب أمتى أمتى.(ج ۵ ص ۲۰ و ج ۱۵ ص ۳۳۳).

و خليفتى فى أمتى و وليى كل مؤمن بعدى.(ج ۵ ص ۳۵).

أم أبيها.(ج ۱۹ ص ۱۳).

يا أم سلمه هذا على أحبيه.(ج ۴ ص ۲۴۶ و ج ۶ ص ۴۴۶).

نصيحه أم سلمه للساب.(ج ۴ ص ۷۷،۹۹ و ج ۶ ص ۴۲۳-۴۲۶ و ج ۱۵ ص ۱۷۱).

ام سلمه و كانت الطف نساء النبى و أشدهن له حبا.(ج ۴ ص ۳۵۳ و ج ۱۵ ص ۱۷۱).

أبشرى يا خديجه جعلها اللّه أم أحد عشر من خلفائى.(ج ۱۰ ص ۱۲).

[ا م ن]

من زعم انه آمن بى و بما جئت به و هو يبغض عليا فهو كاذب ليس بمؤمن.

(ج ۶ ص ۵۴۹-۵۵۰).

فلا يحبه الا مؤمن و لا يبغضه الا كافر[منافق]

.(ج ۵ ص ۴۱ و ج ۶ ص ۴۰۴ و ج ۷ ص ۲۸۹-۲۱۵ و ج ۱۷ ص ۱۹۹-۲۱۵).

فليحب عليا فان حبه يزيد فی الايمان.(ج ۷ ص ۱۸).

فلينظر الی علی فالنظر اليه يزيد فی الايمان.(ج ۵ ص ۴۵ و ج ۷ ص ۳۷۵).

حب آل محمد جواز علی الصراط و الولايه لال محمد أمان من العذاب.

(ج ۹ ص ۴۹۴-۴۹۷).

الحسن و الحسين سبطی رسول اللّه و أمان لمحبيهم يوم القيامه من النار.(ج ۹ ص ۱۹۳).

و الأئمه من ولدها أمناء ربی و حبله الممدود بينه و بين خلقه.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۱۹۹).

ان الملائکه لتصلی عليهم و تؤمن علی دعائهم.(ج ۵ ص ۱۰۳،۸۱).

حب علی ايمان و بغضه کفر.(ج ۴ ص ۲۸۷،۱۰۰،و ج ۷ ص ۲۱۶ و ج ۱۷ ص ۱۶۴-۱۶۵).

حبک ايمان و بغضک نفاق.(ج ۷ ص ۲۴۷ و ج ۱۷ ص ۱۶۳ و ج ۲۱ ص ۴۲۲).

فان حبه يزيد فی الأيمان و ان حبه يذيب السيئات.(ج ۵ ص ۴۵ و ج ۷ ص ۱۸ و ج ۹ ص ۲۵۲).

حب علی آيه الايمان و بغضه آيه النفاق.(ج ۱۷ ص ۱۶۴).

لم يسبقه الی الايمان غير خديجه.(ج ۵ ص ۵۹).

أول الناس ايمانا.(ج ۴ ص ۱۵۷،۱۶۰،۱۶۳،۱۶۴،۳۶۱ و ج ۱۵ ص ۳۵۰ و ج ۲۰ ص ۵۰۷-۵۰۹).

من آمن بی فليتول علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۱۲۲ و ج ۱۷ ص ۹۶-۹۷، ۳۲۲ و ج ۲۱ ص ۳۵۹-۳۶۰).

من آمن بی و بنبی و بوليی أدخلته الجنه علی ما کان من عمله.(ج ۷ ص ۱۲۷).

من أحبک حف بالأمن و الايمان.(ج ۴ ص ۲۲۹-۲۳۰ و ج ۶ ص ۴۷۲

ص :۶۹

و ج ۱۵ ص ۵۱۲ و ج ۱۶ ص ۷ و ج ۲۱ ص ۵۳۵).

من أحب عليا...كتب اللّه له الأمن و الايمان.(ج ۴ ص ۲۲۸).

من مات على دينك ختم اللّه له بالأمن و الايمان.(ج ۴ ص ۲۲۸،۲۳۰- ۲۳۱،۳۶۶ و ج ۷ ص ۱۳۷-۱۳۹ و ج ۱۷ ص ۱۷۲-۱۷۳ و ص ۳۱۱).

و الايمان مخالط لحمك و دمك.(ج ۴ ص ۴۸۴،۴۸۶ و ج ۱۵ ص ۵۶۲، ۶۶۴).

لو وضع ايمانه فى كفه...(ج ۵ ص ۶۱۳-۶۱۸ و ج ۶ ص ۵۲۵ و ج ۱۶ ص ۴۰۶-۴۱۰).

لا يدخل قلب الرجل الايمان حتى يحبهم للّه و لقرابتى.(ج ص ۴۵۰).

فقال ايمان و حكمه.(ج ۶ ص ۵۲۵).

ما آمن بى من اتهمنى.(ج ۶ ص ۱۲۷).

لا يؤمن عبد حتى...و يكون عترتى أحب اليه من عترته...(ج ۹ ص ۳۹۲ -۳۹۳).

جواب المأمون الخليفه العباسى لأقربائه.(ج ۱۹ ص ۵۷۷).

ان الملائكه ليصلى عليهم و يؤمن على دعائهم.(ج ۷ ص ۲۷۶).

على أمينى.(ج ۴ ص ۱۶۶-۱۶۹ و ج ۱۵ ص ۱۹۰،۵۶۰ و ج ۲۰ ص ۴۴۳ -۴۴۴).

يا على أنت صفيى و أمينى.(ج ۴ ص ۲۳۱،۲۲۶).

أنت أمين فى أهل الأرض و أمين فى أهل السماء.(ج ۴ ص ۲۲۶).

أنت أمين اللّه على أرضه و حجه اللّه على بريته و أنت ركن الايمان و عمود الإسلام و أنت مصباح الدجى و منار الهدى و العلم المرفوع لأهل الدنيا.(ج ۴ ص ۱۷۰).

انک لحجه اللّه علی خلقه و أمینه علی سره.(ج ۴ ص ۸۲).

و الأئمه من ولدها أمناء ربی.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۳۹۹).

جاء وقت الأمانه.(ج ۱۸ ص ۴).

أهل بیتی أمان لأمتی.(ج ۹ ص ۲۹۴-۳۰۸ و ج ۱۸ ص ۳۲۳-۳۳۰).

یأتی علی الناس زمان المؤمن فیه أذل من الأمه.(ج ۱۸ ص ۲۵۵).

أنا الهادی أنا المهدی أنا أبو الیتامی.(ج ۴ ص ۲۸۵).

أنا منه و هو منی.(ج ۵ ص ۸۵).

انه منی و أنا منه.(ج ۵ ص ۸۴،۲۷۳-۳۱۷ و ج ۱۶ ص ۱۳۶-۱۶۷).

ما وجدته فی السماء و لا فی الأرض و لعله أنت.(ج ۷ ص ۶۲۲ و ج ۱۶ ص ۴۸۵).

أنت منی و أنا منک.(ج ۵ ص ۳۰۵،۵۸،۵۳-۳۱۶).

أنت أخی.(ج ۴ ص ۵۴-۹۰،۷۰ و ج ۶ ص ۴۶۳-۴۶۸).

إذا خرج بالمغرب انجاز الیه أهل أندلس.(ج ۱۳ ص ۲۶۰).

ستفتح بعدی جزائر تسمی بالأندلس فیتغلب علیهم أهل الکفر.(ج ۱۳ ص ۲۹۷).

و إنجیل عیسی.(ج ۵ ص ۱۰).

فقال له النصرانی:انی قد رأیت هذا الاسم فی الإنجیل.(ج ۸ ص ۷۵۶).

و بین أهل الإنجیل بإنجیلهم.(ج ۷ ص ۵۷۹-۵۸۱ و ج ۱۴ ص ۷۱۲،۳۱۴ و ج ۱۶ ص ۲۸۷ و ج ۱۷ ص ۴۶۱-۴۶۴).

و الأنس کتاب.(ج ۴ ص ۳۹۰-۳۹۱ و ج ۱۵ ص ۶۰۹-۶۱۰).

فبرص أنس و عمی البراء.(ج ۶ ص ۳۰۸،۳۳۸-۳۳۹).

فأنت أنه أجهش القوم.(ج ۱۰ ص ۳۰۵،۳۰۴،۲۹۷،۲۹۹).

[ا و ل]

انی لأول من یجثو للخصومه فی یوم القیامه بین یدی اللّه تعالی.(ج ۱۴ ص ۴۰۸-۴۱۵).

انک أول أهلی لحوقا بی.(ج ۱۰ ص ۴۳۹-۴۵۱ و ج ۱۹ ص ۱۷۲-۱۷۳).

أول شخص یدخل الجنه فاطمه علیها السلام.(ج ۱۰ ص ۱۳۵-۱۳۸ و ج ۱۹ ص ۶۰-۶۱).

أول شخص یدخل الجنه علی و فاطمه.(ج ۹ ص ۲۴۴).

و أول من یدخل علیها إذا قدم فاطمه.(ج ۱۰ ص ۲۳۳).

و إذا رجع کان أول عهده بفاطمه.(ج ۱۰ ص ۲۳۶).

أول من یدخل الجنه محبک و أول من یدخل النار مبغضک.(ج ۷ ص ۲۴۷).

و کان أول من أسلم من الناس.(ج ۴ ص ۴۰۷).

أول أصحابی إسلاما.(ج ۱۵ ص ۵۱ و ج ۲۰ ص ۲۸۷).

و کان أبی أولهم ایمانا فهو سابق السابقین.(ج ۴ ص ۴۲۳).

أول الناس ایمانا.(ج ۴ ص ۱۶۳،۱۶۰،۱۵۷-۳۶۱،۲۱۸،۱۶۴ و ج ۱۵ ص ۳۵۰ و ج ۲۰ ص ۵۰۷-۴۷۳،۵۰۹-۴۷۷،۴۷۴).

أول داخل یدخل الجنه.(ج ۴ ص ۲۸۹-۲۹۰ و ج ۱۵ ص ۴۳۳).

أول ثلمه ثلم فی الإسلام مخالفه علی.(ج ۷ ص ۳۳۶ و ج ۱۷ ص ۲۸۶).

أول شیء اهتز علی وجه الأرض.(ج ۸ ص ۲۱۶).

أول رأس حمل فی الإسلام.(ج ۸ ص ۱۶۱).

أول شافع بعد النبی صلی اللّه علیه و آله.(ج ۱۶ ص ۵۵۶).

أول من اتخذ علی بن أبی طالب أخا من أهل السماء إسرافیل.(ج ۶ ص ۱۱۱ و ج ۱۵ ص ۳۴).

ص:۷۲

أول من اتخذ بيتا ترمى فيه قصص الظلامات.(ج ۸ ص ۵۵۶).

أول من أحبه من أهل السماء حمله العرش.(ج ۶ ص ۱۱۱ و ج ۱۵ ص ۴۳۴ و ج ۲۰ ص ۵۰۳).

أول من أشفع له يوم القيامه من أمتى أهل بيتى.(ج ۹ ص ۳۸۰-۳۸۱ و ج ۱۸ ص ۴۸۶).

أول شافع بعد النبى صلى اللّه عليه و آله.(ج ۱۶ ص ۵۵۶).

أول من يدخل النار مبغضك.(ج ۷ ص ۲۴۷ و ج ۱۷ ص ۱۶۳).

أول من يدخل الجنه محبك.(ج ۷ ص ۲۴۷ و ج ۱۷ ص ۱۶۳).

انک أول من يدخل الجنه من أمتى.(ج ۴ ص ۲۹۰ و ج ۲۰ ص ۴۹۱- ۴۹۲).

فالزموا على بن ابى طالب فانه أول من يرانى.(ج ۴ ص ۲۶).

أول أهل الجنه دخولا إليها على بن أبى طالب.(ج ۶ ص ۲۲۳،و ج ۱۵ ص ۴۴۳ و ج ۲۰ ص ۴۹۱،۳۲۴-۴۹۲).

أول من يرد على الحوض أهل بيتى.(ج ۴ ص ۲۸۹-۲۹۰ و ج ۹ ص ۳۸۲-۳۸۳ و ج ۱۸ ص ۴۴۱).

أول الناس بى لقيا.(ج ۴ ص ۱۵۹-۱۶۰ و ج ۱۵ ص ۴۲۸،۴۲۱،۴۰۴ و ج ۲۰ ص ۴۶۰).

أول الناس قياما يوم القيامه.(ج ۲۰ ص ۵۰۷ و ج ۴ ص ۱۶۰).

أول من يصافحنى.(ج ۴ ص ۲۶-۳۴۵،۳۵،۳۴،۳۱-۳۶۱،۳۴۷، ۳۷۸ و ج ۱۵ ص ۴۱۷-۴۲۰ و ج ۲۰ ص ۴۶۶،۴۵۹ و ص ،۴۷۲، ۲۵۹-۲۶۱، ۵۵۵،۵۰۹،۴۷۲،۴۶۶،۴۵۹،۳۷۸، ۳۴۰-۵۵۶).

أول من يلقانى.(ج ۴ ص ۱۵۹-۱۶ و ج ۱۵ ص ۴۲۸،۴۲۱،۴۰۴).

ص :۷۳

أول من یرانی.(ج ۴ ص ۲۶،۳۴۵ و ج ۱۵ ص ۴۳۱-۴۳۲).

أول من آمن بی.(ج ۴ ص ۱۶۴،۱۶۳،۳۵،۳۴،۳۱،۲۹،۲۷، ۳۴۶،۳۴۷،۳۸۶ و ج ۱۵ ص ۳۴۱-۳۴۶ و ج ۲۰ ص ۴۷۱).

أول من أسلم.(و ج ۴ ص ۱۵۴،۱۵۲-۱۶۲،۱۵۹،۱۵۶-۱۶۴ ج ۷ ص ۴۹۲-۵۱۳ و ج ۱۵ ص ۴۲۳-۴۲۴ و ص ۳۵۷-۳۶۵ و ج ۱۷ ص ۳۷۲-۳۹۲ و ج ۲۰ ص ۴۵۲-۴۸۲).

أول من صلی.(ج ۴ ص ۳۴۶ و ج ۷ ص ۵۱۳-۵۲۳ و ج ۱۵ ص ۴۲۸-۴۳۱ و ج ۱۷ ص ۳۹۸-۴۲۰ و ج ۲۰ ص ۴۹۸-۵۰۲).

أول من صدقنی.(ج ۴ ص ۲۹،۵۸،۳۴۶ و ج ۱۵ ص ۳۴۷).

أول من وحد اللّه.(ج ۴ ص ۵۸).

فانه کان الروح الأمین جبرئیل و هو أول من سلم علیک بإمره المؤمنین.(ج ۴ ص ۲۷۶).

أول من تنشق عنه الأرض.(ج ۴ ص ۱۸،۱۳۳،۱۳۹،۲۷۱ و ج ۱۱ ص ۱۸۶،۱۹۷ و ج ۱۵ ص ۵۵۰-۵۵۱ و ج ۲۰ ص ۳۲۱-۳۲۲).

أول من یقرع باب الجنه.(ج ۴ ص ۲۵۹-۲۶۰،۲۷۰،۳۸۱ و ج ۱۵ ص ۴۳۲،۳۰۰ و ج ۱۶ ص ۵۰۲ و ج ۲۰ ص ۴۵۰).

أول من یدخل الجنه أنا و فاطمه و الحسن و الحسین.(ج ۱۸ ص ۴۰۷- ۴۰۸).

أول من یدخل الجنه.(ج ۲۰ ص ۳۲۴).

أول من یکسی معی.(ج ۴ ص ۲۹۰).

أول من ینفض التراب عن رأسه.(ج ۴ ص ۲۹۰).

أول من أخرج الأسراء من الأبار و بنی لهم بیوتا یحفظون فیه.(ج ۸ ص ۵۵۵).

ص: ۷۴

أول من بنى السجن و كان الخلفاء قبله يحبسون فى الأبار.(ج ۸ ص ۵۵۵).

أول نساء العالمين ايمانا خديجه بنت خويلد.(ج ۹ ص ۳۸۱).

أولكم إسلاما.(ج ۱۵ ص ۹۲ و ج ۲۰ ص ۴۶۲-۴۶۵).

أولكم ايمانا.(ج ۴ ص ۲۳۳).

أولكم ورودا على الحوض.(ج ۲۰ ص ۴۶۲-۴۶۵).

فليحمد اللّه على أولى النعم...طيب الولاده.(ج ۹ ص ۴۱۵ و ج ۱۸ ص ۵۳۳).

سيد الأولين و الآخرين.(ج ۴ ص ۱۲۱).

أول هذه الأمه ورودا على الحوض أولها إسلاما.(ج ۲۰ ص ۴۶۳،۴۶۱ -۴۶۵).

أولكم ورودا على الحوض.(ج ۴ ص ۱۶۱،۱۵۶-۲۸۹،۱۶۴-۲۹۰، ۳۷۸،۳۶۱ و ج ۱۵ ص ۴۲۲-۴۲۴ و ج ۲۰ ص ۴۶۲-۴۶۵).

[ا و ه]

أواه حليم.(ج ۴ ص ۲۷۲).

[ا و ى]

ان خير التابعين رجل له يقال له اويس.(ج ۸ ص ۴۱۷).

[ا ه ب]

تأهبوا لنصره محمد و حزبه.(ج ۶ ص ۹۰-۹۳).

ان للّه ملائكه سياحين فى الأرض قد أو كلوا بمعونه آل محمد.(ج ۸

ص ۷۰۷ و ج ۱۸ ص ۱۹۷،۱۹۸ و ص ۴۸۴،۲۱۱،و ج ۱۹ ص ۱۵۲).

آل محمد خير البشر.(ج ۴ ص ۲۸۴).

ان فى البيضاء لسبعين ألف قصر مسكن محمد و آل محمد.(ج ۹ ص ۵۲۱).

ألا و من مات على حب آل محمد صافحته الملائكه و زارته الأنبياء.(ج ۲۱ ص ۳۲۰).

العروه الوثقى الموده لال محمد«صلى اللّه عليه و آله».(ج ۹ ص ۵۰۳).

معرفه آل محمد براءه من النار و حب آل محمد جواز على الصراط و الولايه لال محمد أمان من العذاب.(ج ۹ ص ۴۹۴-۴۹۷).

آل محمد خير البريه.(ج ۴ ص ۲۸۴).

نادى مناد فى السماء ان الحق فى آل محمد.(ج ۱۳ ص ۳۰۳).

من أحب أن يتمسك بالقضيب الأحمر...فليتمسك بحب على بن أبى طالب و آله.(ج ۷ ص ۱۵۴-۱۵۵ و ج ۲۱ ص).

أ لا أبلغ معاويه بن حرب.(ج ۸ ص ۸۰۸ و ج ۱۸ ص ۲۵۲،۲۵۸).

الأقل للخوارج حيث كانوا.(ج ۱۸ ص ۲۵۵،۲۵۹).

يؤلمنى ما يؤلمهم و يجرحنى ما يجرحهم.(ج ۵ ص ۳۶).

من قال اللهم صلى على محمد النبى الأمى و على آله و سلم...ثمانين مره.

(ج ۹ ص ۶۳۰).

من قال اللهم صل على محمد النبى الامى و على آله مائتين مره.(ج ۹ ص ۶۳۰).

الولايه لال محمد أمان من العذاب.(ج ۹ ص ۴۹۴-۴۹۶).

حب آل محمد جواز على الصراط.(ج ۹ ص ۴۹۴-۴۹۶ و ج ۱۸ ص ۴۹۶).

ص :۷۶

حب آل محمد یوما خیر من عباده سنه.(ج ۹ ص ۴۹۷-۴۹۸ و ج ۱۸ ۴۸۶،۴۸۳).

من مات علی حب آل محمد مات شهیدا مات...(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱-۴۹۳).

من مات علی حب آل محمد فأنا کفیله بالجنه.(ج ۷ ص ۱۶۲).

ارجع الی کلمه آل فی ضمن أحادیث الصلوات و کیفیتها.

من مات علی بغض آل محمد مات کافرا.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰).

لو صلیتم حتی تکونوا کالحنایا ما نفعکم حتی تحبوا آل رسول اللّه.(ج ۹ ص ۵۰۴).

انزلوا آل محمد بمنزله الرأس من الجسد...(ج ۹ ص ۵۰۵-۵۰۶).

اللهم انی أسألک بحق محمد و آل محمد...(ج ۹ ص ۵۰۳،۶۳۱-۶۳۲).

اللهم بحق محمد و آل محمد.(ج ۹ ص ۹۳۳،۶۳۳).

العروه الوثقی الموده لال محمد صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۹ ص ۵۰۳).

أربعه یصلبون علی شفیر جهنم...و باغض آل محمد.(ج ۹ ص ۵۰۳).

نادی مناد فی السماء ان الحق فی آل محمد.(ج ۱۳ ص ۳۰۳).

اللهم العن باغضی آل محمد.(ج ۹ ص ۵۰۰).

من أبغض آل محمد جاء یوم القیامه مکتوب بین عینیه آیس من رحمه اللّه.

(ج ۷ ص ۱۶۲).

لو صلیت صلاه لم أصل فیها علی آل محمد ما رأیت ان صلاتی تتم.(ج ۹ ص ۶۱۲).

ص :۷۷

من أحب آل محمد أمن من الحساب و الميزان و الصراط.(ج ۷ ص ۱۶۲).

ان فى البيضاء سبعين ألف قصر مسكن محمد و آل محمد.(ج ۹ ص ۵۲۱).

ولايه آل بيتى أمان لأهل الأرض.(ج ۹ ص ۴۲۸).

اصبروا آل يس فان موعدكم الجنه.(ج ۹ ص ۵۰۴).

سلام على آل يس.(ج ۹ ص ۱۲۷-۱۲۹ و ج ۱۸ ص ۵۰۳).

آل ياسين آل محمد صلى اللّه عليه و آله.(ج ۹ ص ۱۲۷-۱۲۹ و ج ۱۴ ص ۳۶۰-۳۶۲).

ان كان رفضا حب آل محمد.(ج ۹ ص ۵۰۱،۶۸۵ و ج ۱۸ ص ۳۰۹).

معرفه آل محمد براءه من النار.(ج ۹ ص ۴۹۴-۴۹۷).

لا تغربى يا شمس حتى ينقضى مدحى لال محمد و لنسله.(ج ۹ ص ۶۸۴).

على آل الرسول صلاه ربى و لعنته لتلك الجاهليه.(ج ۹ ص ۶۸۷).

آل النبى و ذريعتى و هم اليه وسيلتى.(ج ۹ ص ۶۸۶).

فتى يوالى آل أحمد مسلم قتلوه أو سموه بالإلحاد.(ج ۹ ص ۶۸۸).

حب آل النبى جل نجاه و طريق ē̱…النبى الكريم.(ج ۹ ص ۶۹).

يا آل طه من يزغ عن حبكم

لأذاق من طيب الهناء الارغد.(ج ۹ ص

۶۹۳).

ارجع الى كلمه أهل البيت ضمن حديث الثقلين و حديث السفينه و كيفيه الصلوات و ضمن حديث:النجوم أمان لأهل السماء...و أهل بيتى أمان لأهل الأرض.

(ج ۷ ص ۴۷۵ و ج ۹ ص ۶۷۴).

هم أهل البيت المطهرون و انهم المرادون بكل ما ورد فى فضل أهل البيت.

(ج ۹ ص ۶۷۴).

ص: ۷۸

نحن أهل بيت لا يقاس بنا أحد.(ج ۸ ص ۴۴۳ و ج ۹ ص ۳۰۴،۳۷۸- ۳۷۹).

انا أهل بیت أعطینا سبع خصال.(ج ۹ ص ۴۷۸).

علیکم بأهل بیت نبیکم.(ج ۹ ص ۲۲۸).

بشر المؤمنین الذین یؤمنون بک و بأهل بیتک بالجنه.(ج ۹ ص ۳۸۴).

لکل شیء أساس و أساس الدین حب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۰۸).

أساس الإسلام حبی و حب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۰۸).

مثل أهل بیتی مثل سفینه نوح.(ج ۹ ص ۲۷۰-۲۹۳ و ج ۱۸ ص ۳۱۱- ۳۲۲).

مثل أهل بیتی مثل باب حطه.(ج ۵ ص ۸۶ و ج ۹ ص ۲۷۱،۳۸۵، ۳۸۶).

أنا و أهل بیتی صفوه اللّه و خیره اللّه من خلقه.(ج ۴ ص ۳۳۹ و ج ۹ ص ۴۸۳).

حرمه الإسلام و حرمتی و حرمه أهل بیتی.(ج ۱۸ ص ۴۵۵).

سألت ربی عز و جل أن لا یدخل النار أحدا من أهل بیتی فأعطانی.(ج ۹ ص ۳۹۴-۳۹۶ و ج ۱۸ ص ۴۴۷،۴۸۲-۴۸۳).

ان اللّه حرم الجنه علی من ظلم أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۳۵).

انی و أهل بیتی کنا نورا یسعی.(ج ۵ ص ۳۴ و ج ۲۰ ص ۲۸۵).

اللهم هؤلاء أهل بیتی.(ج ۵ ص ۳۶ و ج ۱۸ ص ۳۸۹-۳۹۵).

أنا و أهل بیتی شجره فی الجنه و أغصانها فی الدنیا.(ج ۹ ص ۴۱۴).

اللّه اللّه فی أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۳۴).

شفاعتی لأمتی من أحب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۲۳ و ج ۱۸ ص ۴۵۸- ۴۵۹).

عاهدنی ربی أن لا یقبل ایمان عبد الا بمحبه أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۵۴).

عظموا أهل بیتی فی حیاتی و بعد مماتی و أکرموهم.(ج ۵ ص ۴۲ و ج ۹ ص ۴۸۴-۴۸۵).

و أحبونی بحب اللّه و أحبوا أهل بیتی لحبی.(ج ۹ ص ۴۳۷-۴۴۳).

من أراد دخول الجنه بغیر حساب فلیحب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۲۵ و ج ۱۸ ص ۴۷۱).

من أراد أن ینجو من عذاب القبر فلیحب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۲۵).

من أراد التوسل الی و أن یکون له عندی ید أشفع له به یوم القیامه فلیصل أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۲۴ و ج ۱۸ ص ۵۵۵).

من أحسن علی أحد من أهل بیتی شفعت له یوم القیامه.(ج ۹ ص ۴۹۷).

من أراد الحکمه فلیحب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۲۵).

من صلی صلاه لم یصل فیها علی و علی أهل بیتی لم تقبل...(ج ۹ ص ۶۱۱-۶۱۳ و ج ۱۸ ص ۳۱۰).

ان اللّه أعطانی الکوثر...و لا یطعمه من خفر ذمتی و وتر عترتی و قتل أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۱۳).

اللّه اللّه فی عترتی و أهل بیتی.(ج ۹ ص ۱۹۸).

فی کل خلف عدول من أهل بیتی.(ج ۱۸ ص ۴۴۸).

یلی أمر هذه الامه فی آخر زمانها رجل من أهل بیتی.(ج ۱۳ ص ۲۳۸).

لا تقوم الساعه حتی یلی رجل من أهل بیتی.(ج ۱۳ ص ۲۳۹،۲۳۵، ۲۴۲).

ص :۸۰

حتی یملک رجل من أهل بیتی.(۱۳ ص ۲۳۳،۱۲۶،۱۱۲-۲۴۴).

حتی یخرج رجل من أهل بیتی.(ج ۱۳ ص ۱۳۷-۱۴۵).

حتی یدفعوها الی رجل من أهل بیتی.(ج ۱۳ ص ۱۹۲-۱۹۵).

ثم لیخرجن رجل من أهل بیتی.(ج ۱۳ ص ۱۴۵،۱۵۷).

المهدی منا أهل البیت یصلحه فی لیله.(ج ۱۳ ص ۱۱۹-۱۲۳).

و سیملکها خامس من أهل بیتی.(ج ۱۳ ص ۱۲۸).

لتؤمرون علی أمتی رجل من أهل بیتی.(ج ۱۳ ص ۱۴۴).

لو لم یبق من الدهر الا یوم لبعث اللّه من أهل بیتی من یملأ...(ج ۱۳ ص ۱۷۱،۱۶۶-۱۷۵).

وادی النصیحه لأهل بیتی فقد استکمل حقایق الایمان.(ج ۹ ص ۴۵۴).

و ان أهل بیتی سیلقون بعدی تطریدا و تشریدا.(ج ۹ ص ۳۸۷-۳۸۹).

ان اللّه فرض طاعتی و طاعه أهل بیتی علی الناس(ج ۹ ص ۳۹۶).

اللهم أهل بیتی و أنا مستودعهم کل مؤمن.(ج ۹ ص ۴۳۵ و ج ۱۸ ص ۴۸۹ - ۴۹۰).

اللهم صل علی محمد عبدک و رسولک و أهل بیته.(ج ۹ ص ۶۰۱).

اللهم ارزق من أبغضنی و أهل بیتی کثره الأموال و العیال.(ج ۹ ص ۴۸۳).

أنشدکم اللّه فی أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۳۴).

و أحب أهل بیتی لحبی.(ج ۹ ص ۴۳۷-۴۴۳).

ثلاث من کن فیه فلیس منی بغض علی[علیه السلام]

و نصب أهل بیتی.

(ج ۶ ص ۴۸۳ و ج ۹ ص ۴۸۵ و ج ۱۷ ص ۳۰۵).

بشر المؤمنین الذین یعملون الصالحات فیؤمنون بک و بأهل بیتک بالجنه.

(ج ۹ ص ۳۸۴).

خلقت من نور اللّه عز و جل و خلق أهل بیتی من نوری و خلق محبیهم من نورهم.

(ج ۹ ص ۴۸۱).

دخل رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله علی علی و فاطمه...و قال السلام علیکم یا أهل بیت الرحمه.(ج ۹ ص ۴۸۰).

فاختار منها أحد عشر اماما من أهل بیتی.(ج ۵ ص ۴۱).

ان اللّه أعطانی الکوثر...و لا یطعمه من خفر ذمتی و وتر عترتی و قتل أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۱۳).

یا أهل بیت رسول اللّه حبکم فرض من اللّه فی القرآن أنزله.(ج ۹ ص ۶۱۶،۶۲۷ و ج ۱۸ ص ۱۰۸).

حبی و حب أهل بیتی نافع فی سبع مواطن.(ج ۹ ص ۴۴۴).

أهل بیتی أمان لأمتی.(ج ۹ ص ۲۹۴-۳۰۸ و ج ۱۸ ص ۳۲۳-۳۳۰).

اجعلوا أهل بیتی منکم مکان الرأس من الجسد.(ج ۹ ص ۵۰۶).

اخلفونی فی أهل بیتی خیرا.(ج ۱۸ ص ۴۴۳).

اخلفونی فی أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۴۷-۴۴۹).

أنشدکم اللّه فی أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۳۴).

أذکرکم اللّه فی أهل بیتی.(ج ۹ ص ۳۹۱-۳۹۲).

و خلق أهل بیتی من نوری.(ج ۹ ص ۴۸۱-۴۸۲).

عاهدنی ربی أن لا یقبل ایمان أبد الا بمحبه أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۵۴).

وعدنی ربی فی أهل بیتی من أقر منهم.(ج ۱۸ ص ۴۳۸-۴۳۹).

ان اللّه حرم الجنه علی من ظلم أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۳۵-۴۳۶).

حرمت الجنه علی من ظلم أهل بیتی أو آذانی فی عترتی.(ج ۹ ص ۴۵۹- ۴۶۰).

أذل اللّه من أهان أهل بيت نبی اللّه.(ج ۹ ص ۴۶۶).

من أحسن علی أحد من أهل بیتی شفعت له یوم القیامه و یکون معی فی الجنه.

(ج ۹ ص ۴۹۷).

من سب أهل بیتی فأنا منه بریء.(ج ۹ ص ۵۶۹).

یا ملک الموت أشدد علیه فانه کان یبغضنی و یبغض أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۵۹).

اللهم إلیک لا الی النار أنا و أهل بیتی.(ج ۹ ص ۱۴۵-۱۴۸ و ج ۱۸ ص ۴۵۳-۴۵۴-۴۷۱،۴۵۴-۴۷۲).

اللهم هؤلاء أهل بیتی و خاصتی.(ج ۱۸ ص ۴۴۵).

اللهم انک تعلم ان هؤلاء أهل بیتی و أکرم الناس علی.(ج ۱۸ ص ۴۲۹).

هؤلاء أهل بیتی و أنا منهم.(ج ۱۸ ص ۳۹۴-۳۹۵).

استوصوا بأهل بیتی خیرا فانی أخاصمکم عنهم غدا.(ج ۹ ص ۴۳۲-۴۳۳).

من أحب أن یتمسک بالعروه الوثقی فلیتمسک بحب علی و أهل بیتی.(ج ۷ ص ۱۶۰).

احفظونی فی أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۳۴).

من حفظنی فی أهل بیتی فقد اتخذ عند اللّه عهدا.(ج ۹ ص ۴۱۸ و ج ۱۸ ص ۴۴۸).

قد أنکحتک أحب أهل بیتی.(ج ۱۸ ص ۱۷۷).

لا یؤمن رجل حتی یحب أهل بیتی لحبی.(ج ۹ ص ۴۵۸).

أثبتکم علی الصراط أشدکم حبا لأهل بیتی.(ج ۱۸ ص ۴۵۹).

ان اللّه جمع فی و فی أهل بیتی الفضل و الشرف و السخاء و الشجاعه و العلم و الحلم...(ج ۹ ص ۳۷۷).

لو أخذت بحلقه باب الجنه...ثم أذن لی فی الشفاعه لم أوثر علی أهل بیتی أحدا.(ج ۵ ص ۴۲).

لیس أحد من الخلائق یفضل أهل بیتی غیری.(ج ۹ ص ۲۷۸).

من صنع مع أحد من أهل بیتی یدا[معروفا]

کافاته عنها...(ج ۹ ص ۴۱۸ -۴۲۱).

من أبغض أحدا من أهل بیتی حرم شفاعتی.(ج ۶ ص ۴۱۳ و ج ۹ ص ۴۸۶ و ج ۱۸ ص ۴۶۶).

یرد الحوض أهل بیتی و من أحبهم من أمتی کهاتین السبابتین.(ج ۹ ص ۴۲۶ -۴۲۷).

الا أن عیبتی التی آوی إلیها أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۳۱).

من أراد التوسل الی...فلیصل أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۲۴).

و أدی النصیحه لأهل بیتی فقد استکمل حقایق الایمان.(ج ۹ ص ۴۵۴).

و أهل بیتی آثر عنده من أهل بیته.(ج ۹ ص ۳۹۳).

علی علیه السلام من أهل الجنه.(ج ۶ ص ۲۱۷-۲۲۳،و ج ۱۷ ص ۳۲۶-۳۲۷).

اللهم انی أتوجه إلیک بنبیک نبی الرحمه و أهل البیت.(ج ۸ ص ۲۳۶).

من أحبنا أهل البیت فلیحمد اللّه علی أولی النعم.(ج ۹ ص ۴۱۵).

من أحبنا أهل البیت تساقط الذنوب عنه کما تساقط بالریح الورق عن الشجر.

(ج ۹ ص ۴۱۶).

ما أحبنا أهل البیت أحد فزل به قدم الا یشتد قدم حتی ینجیه اللّه یوم القیامه.

(ج ۹ ص ۴۲۱-۴۲۲،۵۲۲).

نحن أهل البیت مفاتیح الرحمه و مختلف الملائکه.(ج ۹ ص ۳۷۶،۴۰۱- ۴۰۲).

ص :۸۴

من کان له الی اللّه حاجه فلیسأل بنا أهل البیت.(ج ۹ ص ۲۰۳،۲۵۴).

الحمد للّه الذی جعل فینا الحکمه أهل البیت.(ج ۹ ص ۳۷۷).

المهدی منا أهل البیت.(ج ۱۳ ص ۱۳۲-۱۳۷).

و الذی نفسی بیده لا یبغضنا أهل البیت أحد الا أدخله اللّه النار.(ج ۹ ص ۴۶۱ -۴۶۴).

من أبغض أهل البیت فهو منافق.(ج ۹ ص ۴۵۵-۴۵۷).

من أبغضنا أهل البیت حشره اللّه یهودیا.(ج ۹ ص ۴۶۸).

لا یزول قدم عن قدم حتی یسئل...و عن حب أهل البیت.(ج ۷ ص ۲۳۵ و ج ۹ ص ۴۰۹-۴۱۳).

مسئولون عن ولایه علی و حب أهل البیت.(ج ۹ ص ۱۴۳).

مسئولون عن ولایه علی و أهل البیت.(ج ۹ ص ۱۴۳).

...و مبغض لأهل بیت محمد دخل النار.(ج ۹ ص ۴۹۲-۴۹۴).

أنا أهل بیت اختار اللّه لنا الآخره.(ج ۹ ص ۳۸۸).

الحسنه حبنا أهل البیت و السیئه بغضنا.(ج ۹ ص ۱۳۴-۱۳۶).

نحن أهل بیت شجره النبوه و معدن الرساله...(ج ۹ ص ۳۷۸).

لا یحبنا أهل البیت الا مؤمن تقی.(ج ۹ ص ۴۵۴-۴۵۷ و ج ۱۸ ص ۵۰۵).

الزموا مودتنا أهل البیت.(ج ۹ ص ۴۲۸-۴۳۰).

لکل شیء أساس و أساس الدین حبنا أهل البیت.(ج ۹ ص ۴۰۸).

و أهل البیت الذی اخترتهم علی العالمین.(ج ۸ ص ۲۳۶).

و انا أهل بیت من علم اللّه علمنا و بحکم اللّه حکمنا.(ج ۹ ص ۴۷۶).

اختصاص أهل البیت فی الآیه بهم علیهم السلام.(ج ۹ ص ۱-۶۹ و ج ۱۸

ص ۴۴۵).

الشفعاء خمسه:القرآن و الرحم و الأمانه و نبیکم و أهل بیته.(ج ۹ ص ۴۲۵).

خیرکم خیرکم لأهلی من بعدی.(ج ۹ ص ۴۴۶-۴۴۷).

من آذانی فی أهلی فقد آذی اللّه.(ج ۹ ص ۴۶۶-۴۶۷).

أحب أهلی و أحب علیا.(ج ۹ ص ۴۸۶).

انکم تبتلون بعدی فی أهلی.(ج ۹ ص ۴۵۰).

فإنهم أهلی و القوامون بدینی و المحیون سنتی و التالون کتاب ربی.(ج ۹ ص ۲۰۱).

و یکون أهلی أحب إلیکم من أهله.(ج ۹ ص ۳۹۲-۳۹۳).

الإهلال بما أهل به النبی صلی اللّه علیه و آله.(ج ۶ ص ۵۶۹-۵۷۷ و ج ۱۷ ص ۷۲-۷۴).

أدبوا أولادکم علی ثلاث خصال حب نبیکم و حب أهل بیته و علی قراءه القرآن.

(ج ۹ ص ۴۴۵ و ج ۱۸ ص ۴۹۷-۴۹۸).

[ا ی ی]

ما أنزل اللّه آیه فیها یا أیها الذین آمنوا الا و علی رأسها...(ج ۴ ص ۳۱۱- ۳۱۵ و ج ۱۵ ص ۶۲۳-۶۲۵).

ما نزل فی القرآن آیه الا و قد علمت أین نزلت.(ج ۷ ص ۵۸۲-۵۹۱ و ج ۱۷ ص ۴۶۸،۴۷۳-۴۸۶،۴۸۴،۴۷۷).

لکل نبی آیه ربی و الأئمه الطاهرین آیتی من ولده.(ج ۴ ص ۳۴۱).

حب علی آیه الایمان و بغض علی آیه النفاق.(ج ۱۷ ص ۱۶۴).

لکل نبی آیه و هذا آیه ربی و الأئمه الطاهرون من ولده آیات ربی.(ج ۷ ص ۱۳۱ و ج ۱۸ ص ۵۰۰ و ج ۲۰ ص ۳۷۸).

ان آیه حبی من بعدی حب هذا.(ج ۷ ص ۲۳۵-۲۳۶).

أیدته بعلی.(ج ۶ ص ۱۲۶-۱۳۹،۱۲۸-۱۴۹ و ج ۱۶ ص ۴۹۶-۴۹۳، ۴۹۷-۴۹۹).

أیدتک بعلی.(ج ۶ ص ۳۵۳).

و قد أیدتک بأخیک و وزیرک و خلیلک.(ج ۵ ص ۱۰).

ان اللّه أید هذا الدین بعلی.(ج ۵ ص ۳۱۷).

حب علی علیه السلام آیه الایمان و بغضه آیه النفاق.(ج ۱۷ ص ۱۶۴).

انهم یجدون فی کتبهم ان الذی یدمرکم علیهم اسمه إیلیا.(ج ۵ ص ۴۶۲).

إیلیا و شبرا و شبیرا.(ج ۱۳ ص ۵۳).

یخرج من خراسان رایات سود فلا یردها شیء حتی تنصب بإیلیاء.(ج ۱۳ ص ۲۸۶).

هو کیف الکیف و أین الأین.(ج ۴ ص ۷۹،۸۳).

من أراد أن ینظر...و الی أیوب فی صبره.(ج ۴ ص ۳۹۷،۴۰۱ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

أیکم آدم فی علمه...(ج ۴ ص ۴۰۲ و ج ۱۵ ص ۶۲۱).

أنا النقطه التی تحت الباء.(ج ۷ ص ۶۰۸).

[ب ت ر]

فمن لم یخلفنی فیهم بتر عمره و ورد علی یوم القیامه مسودا وجهه.(ج ۹ ص ۴۶۵ و ج ۱۸ ص ۴۴۹-۵۵۵،۴۵۰).

لا تصلوا علی الصلاه البتراء.(ج ۹ ص ۶۳۶-۶۳۸ و ج ۱۸ ص ۳۰۷).

و قد بتر الصلاه علیه.(ج ۹ ص ۶۳۸).

[ب ت ک]

فمن لم يخلفنى فيهم بتک عمره.(ج ۹ ص ۴۶۵).

[ب ت ل]

تبتلت من الحيض و النفاس.(ج ۱۰ ص ۳۱۳).

بعثه بإبلاغ سوره البراءه.(ج ۴ ص ۴۰۶-۴۱۰).

يا ابن طاهر البکر البتول.(ج ۱۹ ص ۲۵۴).

البتول.(ج ۱۰ ص ۲۵-۳۱۳،۳۱۰،۲۶ و ج ۱۹ ص ۱۱-۱۲).

العذراء البتول.(ج ۵ ص ۴۴ و ج ۹ ص ۲۵۱).

سميت بتولا لأنها تبتلت...(ج ۵ ص ۷).

[ب ح ر]

لو کانت البحار مدادا و أشجارها أقلاما.(ج ۴ ص ۱۰۱ و ج ۹ ص ۶۴۲).

لو ان الغياض أقلام و البحر مداد.(ج ۴ ص ۳۹۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۹-۶۱۰).

أين عملک من علم ابن عمک علي؟فقال:کنسبه قطره من المطر الى البحر المحيط.(ج ۷ ص ۶۲۹).

فلو ان ماء السبعه الأبحر التى..(ج ۴ ص ۳۹۱).

فرأيت نفسى فى جنبه کالفواره فى جنب البحر المتلاطم.(ج ۷ ص ۶۴۳).

و ما علمي و علم الصحابه فى علم على الا کقطره فى سبعه بحر.(ج ۷ ص ۶۳۰).

حتي ينتهى الى البحرين.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

[ب ج ل]

على سيد مبجل.(ج ۱۵ ص ۵۶۴،۶۱).

[ب خ ت]

ان فی الجنه لطیرا مثل البخت...(ج ۱۷ ص ۳۰۰).

ان فی الجنه لطائرا مثل البخت.(ج ۴ ص ۲۹۲).

فی سنه بخت النصر.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

بخ بخ هنیئا لک یا علی.(ج ۶ ص ۱۰۱).

یا علی بخ بخ من مثلک و الملائکه یشتاق إلیک(ج ۶ ص ۱۰۹).

[ب خ س]

و ان من طعن علیه و بخس حقه فهو فی النار(ج ۷ ص ۳۹).

[ب د ر]

أیکم بدر التمام.(ج ۵ ص ۷۷).

و أمهما بدر الدجی.(ج ۹ ص ۱۹۷ و ج ۱۸ ص ۴۲۳).

شهد بدرا و المشاهد کلها.(ج ۸ ص ۵۳۱).

شهد بدرا و ثبت فی احد.(ج ۸ ص ۳۶۶).

شهد بدرا و احد او سائر المشاهد.(ج ۸ ص ۵۳۰).

ثلاثه آلاف منقبه فی قلیب بدر.(ج ۴ ص ۱۰۱).

و أهل بدر واحد.(ج ۵ ص ۳۴).

کنت جالسا یوم بدر.(ج ۵ ص ۷۸).

یدخل فیهم علی عده أصحاب بدر.(ج ۱۳ ص ۳۰۴).

یبایع لرجل بین مکه و المقام عده أهل بدر.(ج ۱۳ ص ۲۸۴).

یبایعه بین الرکن و المقام عده أهل بدر.(ج ۱۳ ص ۲۹۵).

یوم بدر.(ج ۸ ص ۳۵۳-۳۵۸ و ج ۱۸ ص ۷۲-۷۷،۸۱،۷۴).

ص :۸۹

عده من قتل يوم بدر.(ج ۸ ص ۳۵۷).

قصه بدر.(ج ۸ ص ۳۵۲).

كان المهاجرون يوم بدر سبعه و سبعين رجلا.(ج ۸ ص ۳۴۸).

دفع رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله الرايه يوم بدر الى على عليه السلام.(ج ۸ ص ۳۴۹).

أشهد على بدرا؟قال:بارز و ظاهر.(ج ۸ ص ۳۵۰).

كان عمرو بن عبد ود قاتل يوم بدر.(ج ۸ ص ۳۷۰).

أخذت عبيده منى يوم بدر و حمزه يوم احد.(ج ۸ ص ۳۷۲ و ج ۷ ص ۴۴-۴۵).

فقال السابقه و القدمه و أهل بدر واحد نعم قد سمعنا من رسول اللّه...(ج ۵ ص ۳۴).

كان صاحب رأيه رسول اللّه يوم بدر.(ج ۸ ص ۵۲۶-۵۲۹).

اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم يوم بدر.(ج ۱۸ ص ۵۷).

قتل مع على عليه السلام بصفين خمسه و عشرون صحابيا بدريا.(ج ۸ ص ۴۰۳).

الا انها أحن بدريه و ضغائن احديه و أحقاد جاهليه وثب بها معاويه.(ج ۱۸ ص ۱۲۱).

شهد على بن أبى طالب بدرا و هو ابن خمس و عشرين سنه.(ج ۱۸ ص ۷۶).

[ب د ع]

و اماته السنن و احياء البدع.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

يا بديع السماوات و الأرض.(ج ۹ ص ۳۶۶).

[ب د ل]

و اما الابدال فمن أهل الشام.(ج ۱۳ ص ۲۱۵،۳۰۶).

و ابدال أهل الشام.(ج ۱۳ ص ۲۸۷،۲۹۵).

أتاه ابدال الشام.(ج ۱۳ ص ۲۸۱-۲۸۴).

لا تسبوا أهل الشام و لکن سبوا شرارهم فان فیهم الابدال.(ج ۱۳ ص ۲۸۸ -۲۸۹).

[ب ذ ر]

و تخرج له الأرض بذرها.(ج ۱۹ ص ۶۶۴).

[ب ر ر]

علی أمیر البرره.(ج ۴ ص ۲۳۷-۲۴۰ و ج ۱۵ ص ۷۲،۷۴ و ج ۲۰ ص ۵۱۰-۵۱۱).

امام البرره.(ج ۴ ص ۲۳۶،۲۳۸ و ج ۱۵ ص ۷۰-۷۴).

قائد البرره.(ج ۴ ص ۲۳۵،۵۹).

أمره صلی اللّه علیه و آله بریده بحب علی علیه السلام.(ج ۵ ص ۲۸۸- ۲۹۲ ج ۶ ص ۸۵-۸۸ و ج ۱۵ ص ۱۰۵-۱۱۱ و ج ۱۶ ص ۴۴۹-۴۵۳).

...الا من کانت معه براه بولایه علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۱۱۵-۱۲۱ و ج ۱۷ ص ۱۶۰-۱۶۲).

[ب ر ز]

برز الایمان کله.(ج ۶ ص ۹).

مبارزه علی علیه السلام...أفضل من أعمال أمتی.(ج ۶ ص ۶-۸ و ج ۱۶ ص ۴۰۳-۴۰۴).

[ب ر ص]

فبرص انس و عمی البراء.(ج ۶ ص ۳۰۸،۳۳۸-۳۳۹).

حتی عمو و برصوا.(ج ۶ ص ۳۱۱).

ص :۹۱

[ب ر ق]

تجوز شیعتی علی الصراط کالبرق الخاطف.(ج ۸ ص ۷۳۱).

و ابعث علی البراق.(ج ۱۰ ص ۱۵۴-۱۵۸،۱۵۵).

و انا علی البراق.(ج ۵ ص ۱۱۷ و ج ۶ ص ۱۶۱ و ج ۹ ص ۲۰۲ و ج ۱۰ ص ۱۵۹ و ج ۱۵ ص ۶۵،۶۷،۱۶۴،۲۲۶،۲۸۷).

علی بن أبی طالب علی ناقتی و انا علی البراق.(ج ۱۸ ص ۴۰۳).

حملت علی البراق.(ج ۱۰ ص ۱۵۷).

و احشر انا علی البراق.(ج ۱۰ ص ۱۵۶،۱۶۰).

فبرقت برقه.(ج ۱۹ ص ۲۰۲،۲۸۲).

فبرص وجهه فسدل بعد ذلک برقعها علی وجهه.(ج ۶ ص ۳۳۵).

فکان لا یری الا متبرقعا.(ج ۶ ص ۳۳۹).

[ب ر ک]

و تخرج له الأرض برکتها.(ج ۱۳ ص ۱۳۹).

ینبت اللّه له الأرض من برکتها.(ج ۱۳ ص ۱۳۹-۱۴۰).

اللهم هؤلاء آل محمد فاجعل صلواتک و برکاتک علی آل محمد کما جعلتها علی آل ابراهیم.(ج ۱۹ ص ۲۸۸).

اهبطوا بنا الی المکان الذی کانوا فیه لنتبرک به.(ج ۹ ص ۵۰۲-۵۰۰ و ج ۱۸ ص ۵۲۲).

ملئت علما و حکما یا أبا الحسن بارک اللّه فیک.(ج ۱۷ ص ۲۲).

فجمع اللّه سبحانه شملهما و بارک لهما.(ج ۶ ص ۵۹۸).

جمع اللّه شملکما و أعز جدکما و بارک علیکما...(ج ۶ ص ۶۰۲).

جمع اللّه شملکما و أسعد جدکما و بارک علیکما.(ج ۱۸ ص ۱۸۲).

اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و بارک علی محمد و علی آل محمد.(ج ۹ ص ۵۲۴-۶۰۶،۵۹۰-۶۱۷،۶۱۴-۶۱۹).

اللهم بارک فی شبلیهما.(ج ۱۹ ص ۱۳۶).

اللهم بارک فیهما و بارک علیهما و بارک فی نسلهما.(ج ۱۹ ص ۱۴۳،۱۳۶ و ج ۱۰ ص ۴۱۲-۴۱۸).

و بارک علیکما و اخرج منکما الکثیر الطیب.(ج ۱۹ ص ۱۳۹،۱۴۲).

جمع اللّه شملکما و بارک فیکما...(ج ۴ ص ۴۵۳).

بنا ینزل اللّه الغیث و تنشر الرحمه و تخرج برکات الأرض و لو لا ما علی الأرض منا لساخت بأهلها.(ج ۹ ص ۳۰۵).

و لو قدمتموه لأخرجت لکم الأرض برکاتها.(ج ۴ ص ۲۷۷).

الا أخذ التراب...یطلبون به البرکه.(ج ۷ ص ۲۹۳-۲۹۵).

فکنا نسمیها المبارکه.(ج ۱۸ ص ۵۲۰،۲۱۵).

یا فاطمه أنت خیر نساء البریه.(ج ۹ ص ۲۵۳).

علی خیر البریه.(ج ۴ ص ۲۵۱-۲۵۳).

مبرم بن دعیب.(ج ۸ ص ۴۸۸).

فبرص أنس و عمی البراء.(ج ۶ ص ۳۳۸،۳۰۸-۳۳۹).

بعث أبا بکر ببراءه.(ج ۴ ص ۴۴۵).

معرفه آل محمد براءه من النار.(ج ۹ ص ۴۹۴-۴۹۶).

حب علی براءه من النار.(ج ۷ ص ۱۴۷-۱۴۸ و ج ۱۷ ص ۲۳۸- ۲۳۶).

حبه براءه من النفاق.(ج ۷ ص ۲۵۶ و ج ۱۷ ص ۲۳۹).

لا یقبل اللّه ایمان عبد الا بولایته و البراءه من أعداءه.(ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۸).

[ب س ر]

فسقط بسر على قفاه...(ج ۱۸ ص ۳۹).

و اما البساتين الخضره.(ج ۸ ص ۲۲).

[ب س ط]

بساط كسرى.(ج ۱۷ ص ۴۵۵).

فإذا البساط يدف دفا.(ج ۴ ص ۹۸،۱۲۵ و ج ۶ ص ۹۵ و ج ۱۵ ص ۱۶۸).

يبسطنى ما يبسطها.(ج ۱۰ ص ۲۰۰-۲۰۳،۲۱۸-۲۱۹ و ج ۱۹ ص ۸۱-۸۲).

[ب ش ر]

أبشرى يا خديجه هذه بنت جعلها اللّه ام أحد عشر من خلفائى.(ج ۱۰ ص ۱۲).

يا خديجه جبرئيل يبشرنى انها أنثى و انها النسمه الطاهره الميمونه.(ج ۱۹ ص ۴).

بشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات و يؤمنون بك و بأهل بيتك الجنه.

(ج ۹ ص ۳۸۴).

يا على بشر شيعتك أنا الشفيع لهم يوم القيامه وقتا لا ينفع مال و لا بنون إلا شفاعتى.

(ج ۷ ص ۲۹۶ و ج ۱۷ ص ۲۶۱).

ان اللّه عز و جل أمر لى ان يبشرك انك و عترتك فى الجنه.(ج ۷ ص ۲۹۶).

و لكن من مواطن البشرى و الكرامه.(ج ۷ ص ۳۳۷-۳۳۸ و ج ۱۷ ص ۳۴۵).

ابشر یا علی حیاتک و موتک معی.(ج ۶ ص ۴۹۵-۴۹۶ و ج ۱۷ ص ۳۷ -۲۹۱،۳۸).

ابشر یا علی انک تکسی إذا کسیت.(ج ۶ ص ۵۶۱-۵۶۳).

ابشر بالجنه.(ج ۶ ص ۲۱۷-۲۲۰ و ج ۱۷ ص ۳۲۶-۳۲۷).

[ب ص ر]

و بعلها نور بصری.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۱۹۹).

أبصرهم[أبصر الناس]

.(ج ۴ ص ۱۰۹-۱۵۶،۱۱۶،۱۱۲ ۱۵۹، ۱۶۰ و ج ۵ ص ۲۷۲ و ج ۹ ص ۲۶۳ و ج ۱۵ ص ۳۹۲-۳۸۴،۳۵۱،۳۹۵، ۳۸۸ و ج ۲۰ ص ۲۵۶،۲۶۴،۲۷۷،۲۸۱).

غضوا أبصارکم.(ج ۱۰ ص ۱۳۹-۱۵۳).

فدعا علیه فلم ینصرف حتی ذهب بصره.(ج ۱۸ ص ۲۳۰-۲۳۱).

ویحک یا بصره ویلک من جیش لا غبار له.(ج ۸ ص ۱۷۴).

ینکثون بالبصره.(ج ۴ ص ۹۹).

و لتفتحن البصره.(ج ۶ ص ۴۳).

حوضی ما بین بصری و صنعاء.(ج ۶ ص ۳۰۱).

حوض أعرض مما بین بصره الی صنعاء.(ج ۶ ص ۳۴۳).

حوضی أعرض مما بین بصری و صنعاء.(ج ۱۶ ص ۵۱۷).

حوض أبعد ما بین صنعاء الی بصری.(ج ۴ ص ۴۴۰ و ج ۵ ص ۱۰۰).

[ب ص ق]

ثم بصق النبی صلی اللّه علیه و آله فی وجهی و جسدی.(ج ۵ ص ۲۲ و ج ۱۱ ص ۱۵۵).

فبصق الرجل فی وجهه.(ج ۱۸ ص ۱۴۷).

لا یخرج المهدی حتی یبصق بعضکم فی وجه بعض.(ج ۱۳ ص ۳۱۹).

[ب ض ع]

فاطمه بضعه منی.(ج ۹ ص ۱۹۸ و ج ۱۰ ص ۱۸۷-۲۲۸ و ج ۱۹ ص ۷۵-۹۳).

[ب ط ش]

و إلی موسی فی بطشه.(ج ۴ ص ۳۹۲ و ج ۱۵ ص ۶۲۲،۶۲۰ و ۶۱۵- ۶۱۶).

[ب ط ن]

انک الأنزع البطین[منزوع من الشرک بطین من العلم]

.(ج ۷ ص ۳۷- ۳۹ و ج ۲۰ ص ۵۶۱).

أبیت مبطانا و حولی بطون غرثی.(ج ۸ ص ۲۸۱-۲۸۲).

یسمع تسبیحنا فی البطون و الظهور.(ج ۵ ص ۱۰).

فنادت فاطمه من بطنها یا أماه لا تحزنی.(ج ۴ ص ۴۷۵).

[ب ع ث]

ثم بعث فلانا بسوره التوبه.(ج ۴ ص ۴۰۷).

بعث یهودیا.(ج ۱۵ ص ۳۹۰).

بعث رسول اللّه خالد بن الولید و بعث علیا علیه السلام فی سریه.(ج ۵ ص ۲۸۸-۳۰۰ و ج ۶ ص ۸۶-۸۸ و ۵۵۴-۵۵۵ و ج ۱۵ ص ۱۰۵-۱۱۱ و ج ۱۷ ص ۳۲۳-۳۲۴).

ما من عبد يحبك الا بعثه اللّه معى فى مقعد صدق.(ج ۲۰ ص ۵۲۲).

سل من أرسلنا قبلك على ما بعثوا...(ج ۴ ص ۳۳۸،۳۳۰ و ج ۷ ص ۱۲۸-۱۲۹).

لأبعثن عليكم رجلا.(ج ۶ ص ۴۴۹-۴۵۷ و ج ۱۷ ص ۱۶-۲۰).

ان اللّه لم يبعث نبيا الا بين له من يلى من بعده.(ج ۷ ص ۱۳۰).

حتى يبعث رجلا من ولدى.(ج ۱۳ ص ۱۱۱-۱۱۴).

[ب ع ر]

ثمانين بعيرا من علوم النقطه التى تحت الباء.(ج ۷ ص ۵۹۴-۵۹۵ و ج ۱۷ ص ۴۶۱-۴۶۳).

و ما أكل من ورقها بعير و لا شاه إلا در[كثر]

لبنها.(ج ۱۸ ص ۲۱۵، ۵۲۰).

فرأيت بعيرا من ابل الشام.(ج ۸ ص ۴۱۶-۴۱۷ و ج ۱۸ ص ۲۰۹- ۲۱۰).

فنفر به بعيره فاندقت عنقه.(ج ۸ ص ۲۰۲).

[ب ع ض]

انظر الى هذا يسألنى عن دم البعوض و قد قتلوا ابن رسول اللّه.(ج ۱۹ ص ۲۷۶).

[ب ع ل]

فاختار منهم بعلك.(ج ۵ ص ۲۶۸ و ج ۹ ص ۲۶۵).

ان اللّه اختار من أهل الأرض رجلين أحدهما أبوك و الآخر بعلك.(ج ۵ ص

۲۷۱،۲۶۹،۲۶۷).

أنا و بعلها كالضوء من الضوء.(ج ۹ ص ۱۹۸).

فاطمه و بعلها و الحسن و الحسين عليهم السلام.(ج ۹ ص ۱۹۴).

فاختار بعلك فأوحى الى فأنكحته.(ج ۴ ص ۱۰۵-۱۱۰-۱۰۷،۱۱۱ و ج ۵ ص ۲۷۳ و ج ۶ ص ۶۲۰-۶۲۱ و ج ۹ ص ۲۶۵،۴۷۸ و ج ۱۵ ص ۲۶۳، ۳۶۳ و ج ۱۶ ص ۱۳۴-۱۳۵).

ان اللّه فضل بعلك على سائر خلقه.(ج ۵ ص ۸۸).

أحبهم الى اللّه و هو بعلك.(ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۹ ص ۲۶۲ و ج ۱۵ ص ۳۹۴).

منا خير الأوصياء و هو بعلك.(ج ۹ ص ۲۶۴ و ج ۱۳ ص ۱۰۹).

و وصيى خير الأوصياء و هو بعلك.(ج ۴ ص ۱۰۷-۱۱۲ و ج ۱۵ ص ۳۸۲، ۳۹۴).

و الآخر بعلك فأنا مختار اللّه.(ج ۴ ص ۱۱۱ و ج ۵ ص ۲۶۷).

أخو بعلك.(ج ۴ ص ۱۰۸،۱۱۲ و ج ۱۵ ص ۲۶۴).

بعلك لا يقاس عليه أحد من الناس.(ج ۷ ص ۳ و ج ۱۷ ص ۳۱).

هذا بعلها على بن أبى طالب.(ج ۱۸ ص ۴۱۶).

و بعلها نور بصرى.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۲۰۹،۱۹۹).

و بعلك على نوق من نوق الجنه.(ج ۵ ص ۱۱۷).

فقالت:رضيت باللّه ربا و بك يا أبتى نبيا و ابن عمى بعلا و وليا.(ج ۵ ص ۱۱۷).

[ب غ ض]

بغض على كفر.(ج ۷ ص ۲۱۹ و ج ۱۷ ص ۱۹۳).

حبه ايمان و بغضه كفر.(ج ۴ ص ۱۰۰،۲۸۷ و ج ۷ ص ۲۱۶ و ج ۱۷

ص ۱۶۳-۱۶۵).

یعرف المنافقون ببغض علی.(ج ۷ ص ۲۳۸-۲۴۶ و ج ۱۷ ص ۲۲۲- ۲۲۱).

من مات و فی قلبه بغض لعلی فلیمت یهودیا أو نصرانیا.(ج ۷ ص ۲۱۲ و ج ۱۷ ص ۱۹۷).

ثلاث من کن فیه فلیس منی...بغض علی.(ج ۶ ص ۴۳۸ و ج ۹ ص ۴۸۵ و ج ۱۷ ص ۳۰۵).

لا تنفع الأعمال الصالحه مع بغض علی.(ج ۱۷ ص ۲۳۲).

من مات علی بغض آل محمد مات کافرا.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰).

حب علی حسنه...و بغضه سیئه.(ج ۷ ص ۲۵۷-۲۵۹ و ج ۱۷ ص ۲۳۳-۲۳۴).

حبه ایمان و بغضه نفاق.(ج ۴ ص ۳۳۸).

حبک ایمان و بغضک نفاق.(ج ۷ ص ۲۴۷).

بغضک بغض اللّه.(ج ۴ ص ۵۲ و ج ۶ ص ۴۰۸-۴۰۹).

بغیضک بغیض اللّه(ج ۴ ص ۳۴۹،۵۳-۳۵۰ و ج ۶ ص ۴۰۹،۴۰۷).

الحسنه حبنا و السیئه بغضنا.(ج ۹ ص ۱۳۴-۱۳۶ و ج ۱۸ ص ۴۶۹).

کنا نعرف المنافقین ببغضهم علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۲۳۷-۲۴۶ و ج ۱۷ ص ۲۲۲-۲۲۳).

و مانعهم قطر السماء ببغضهم علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۲۸۸-۲۸۹).

ان اللّه منع الطهر عن هذه الأمه ببغضهم علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۲۳۰).

من أبغض علیا فقد أبغضنی.(ج ۵ ص ۲۹۱،۴۳۵-۴۳۶ و ج ۶ ص ۴۰۱ -۴۰۹ و ج ۱۶ ص ۶۰۹،۶۱۵-۶۱۹).

ص :۹۹

من أبغض عليا فقد أبغض اللّه و رسوله.(ج ۶ ص ۴۱۸ و ج ۱۶ ص ۶۱۳).

من أبغض عليا محياه و مماته فميته ميته جاهليه.(ج ۴ ص ۲۲۸-۲۳۰).

من أبغض عليا حشره اللّه يوم القيامه أعمى.(ج ۷ ص ۲۱۵ و ج ۱۷ ص ۳۳۱).

من أبغض أهل البيت فهو منافق.(ج ۱۸ ص ۵۴۴، ۴۶۰).

من أبغض أحدا من أهلى فقد حرم شفاعتى.(ج ۶ ص ۴۱۳ و ج ۹ ص ۴۸۶).

من أبغض أحدا من أهل البيت فقد حرم عليه شفاعتى.(ج ۱۸ ص ۴۶۶).

من أبغض آل محمد جاء يوم القيامه مكتوب بين عينيه آيس من رحمه اللّه.

(ج ۷ ص ۱۶۲).

من أبغض هؤلاء فقد أبغضنى.(ج ۱۸ ص ۳۹۳).

من أبغضنى فقد أبغض اللّه.(ج ۶ ص ۴۰۴).

من أبغضنى أبغضه اللّه.(ج ۶ ص ۷۸ و ج ۱۷ ص ۵۹).

من أبغضه أبغضنى.(ج ۴ ص ۱۶۶ و ج ۶ ص ۴۰۱،۳۹۴-۴۱۸ و ج ۷ ص ۳۸۰،۱۹۴ و ج ۱۷ ص ۶۳،۸-۱۱).

من أبغضه لا يموت الا كافرا.(ج ۱۷ ص ۲۱۶).

من أبغضه أبغضه اللّه...و لا يبغضه الا كافر.(ج ۵ ص ۴۱).

من أبغضه فيبغضنى أبغضه.(ج ۶ ص ۴۴۷).

من أبغضه أبغضه اللّه.(ج ۷ ص ۳۷۸).

الشقى كل الشقى من أبغض عليا.(ج ۱۷ ص ۲۳۰-۲۳۱).

و أبغض من أبغضه.(ج ۶ ص ۳۱۲-۳۱۶،۳۱۳-۳۳۵،۳۲۳،۳۱۷ ۳۳۸).

من أبغضک أماته اللّه ميته جاهليه.(ج ۶ ص ۴۷۲ و ج ۷ ص ۱۲۹).

من أبغضک أبغضنی.(ج ۴ ص ۵۰-۵۲ و ج ۵ ص ۵۰ و ج ۶ ص ۷۸، ۵۲۲ و ج ۷ ص ۳۴۰ و ج ۱۷ ص ۵۹،۲۷۶،۳۴۸).

و اللّه ما أبغضک أحد الا و قد شارکت أباه.(ج ۱۸ ص ۲۲۵-۲۲۶).

ان لک مثلا من عیسی أبغضه الیهود حتی بهتوا امه.(ج ۱۷ ص ۲۵۸-۲۶۰).

من أبغض أهل البیت فهو منافق.(ج ۹ ص ۴۵۵-۴۵۷).

قال فانی أبغضه قال أبغضک اللّه.(ج ۱۸ ص ۱۶۱).

ویل لمن أبغضک.(ج ۴ ص ۴۹-۵۰،۳۴۹ و ج ۶ ص ۴۰۶-۴۰۸ و ج ۷ ص ۲۷۰-۲۷۶ و ج ۱۶ ص ۶۱۳-۶۱۴).

کنا نعرف الرجل لغیر أبیه ببغضه علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۲۲۳).

و ببغضه یدخلون النار.(ج ۴ ص ۲۷۸ و ج ۷ ص ۳۸۴).

من أبغضنا أهل البیت حشره اللّه یهودیا.(ج ۷ ص ۳۲۱ و ج ۹ ص ۴۶۸ و ج ۱۸ ص ۵۱۱).

و من أبغضهما أبغضته و من أبغضته أبغضه اللّه.(ج ۱۹ ص ۲۳۱).

من أبغضها فقد أبغضنی.(ج ۱۰ ص ۲۱۶).

من أبغضهما أو بغی علیهما أبغضته و من أبغضته أبغضه اللّه و من أبغضه اللّه أدخله نار جهنم.(ج ۱۹ ص ۲۸۲).

و من أبغضهم فقد أبغضنی.(ج ۱۸ ص ۳۹۳).

أدخلا النار من أبغضکما.(ج ۶ ص ۲۱۰ و ج ۱۷ ص ۳۱۷-۳۱۸).

لو أن أمتی صاموا...ثم أبغضوک.(ج ۷ ص ۱۸۳).

لو أن أمتی أبغضوک لأکبهم اللّه...(ج ۷ ص ۱۸۲-۱۸۳).

علی باغضیهم لعنه اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۰-۲۸۱ و ج ۹ ص ۲۵۷،۲۶۸ و ج ۱۸ ص ۴۰۷).

ص :۱۰۱

فعلى مبغضه لعنه اللّه.(ج ۴ ص ۴۰۲).

محبه محبى و مبغضه مبغضى.(ج ۴ ص ۱۱۰،۲۹۷).

على مبغضه لعنه اللّه و لعنه اللاعنين.(ج ۴ ص ۲۲۵ و ج ۷ ص ۳۸۳).

على مبغضيه لعنه اللّه.(ج ۴ ص ۱۳۰ و ج ۹ ص ۲۵۸).

و خلق مبغضينا من طينه الخبال.(ج ۵ ص ۹۰).

فمن مشى مبغضا لک مشى حراما.(ج ۷ ص ۲۷۷-۲۷۹).

لو أن عبدا عبد اللّه ألف عام و ألف عام...ثم لقى اللّه مبغضا...(ج ۴ ص ۲۴۶ و ج ۷ ص ۱۷۹).

و هو لکم مبغض...و هو یبغضک فالأرض[فالدنیا]

علیه حرام.(ج ۷ ص ۲۷۹).

لو ان رجلا صفن...و هو مبغض...دخل النار.(ج ۹ ص ۴۹۲- ۴۹۴).

ثم لقى اللّه مبغضا لعلى.(ج ۴ ص ۲۴۵).

و لقى اللّه مبغضا لال محمد أکبه اللّه على منخره.(ج ۴ ص ۲۰ و ج ۹ ص ۴۹۱).

لو أن عبـدا عبد اللّه ألف عام و ألف عام و ألف عام بین الرکن و المقام و لقى اللّه عز و جل مبغضا لعلى بن أبى طالب و عترتى أکبه اللّه على منخریه یوم القیامه فى جهنم.(ج ۴ ص ۲۴۸).

مبغضک مبغض اللّه.(ج ۴ ص ۵۰-۵۱ و ج ۶ ص ۴۰۷).

محبک محبى و مبغضک مبغضى.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۶ ص ۴۰۴-۴۰۵، ۶۱۰-۶۱۱ و ج ۱۳ ص ۷۷).

أول من یدخل النار مبغضک.(ج ۷ ص ۲۴۷).

ص :۱۰۲

فویل لمبغضیه.(ج ۱۳ ص ۷۱).

مبغضی مبغض اللّه.(ج ۶ ص ۴۰۵ و ج ۱۶ ص ۶۱۰).

یلعنون مبغضی علی...ألا لعنه اللّه علی مبغضی علی.(ج ۷ ص ۲۲۱).

ان اللّه یبغض الأكل فوق شبعه...و المبغض عتره نبیه و الموذی جیرانه.

(ج ۹ ص ۵۲۱).

كذب من زعم انه یحبنی...و هو یبغض هذا.(ج ۶ ص ۵۴۸ و ج ۱۷ ص ۶۱).

من زعم انه آمن بی...و هو یبغض علیا فهو كاذب.(ج ۱۷ ص ۶۲).

و لا یبغض أهل بیتی عبد الا احتجب اللّه عنه یوم القیامه.(ج ۱۸ ص ۵۲۸).

كذب من زعم انه یبغضک و یحبنی.(ج ۱۷ ص ۵۸-۶۰ و ج ۶ ص ۷۳، ۵۵۲،۷۸).

فمن مشی علی الأرض و هو یبغضک فالدنیا علیه حرام و مشیه فیها حرام.

(ج ۱۰ ص ۳۶۸).

لا یبالی من مات و هو یبغضک مات یهودیا أو نصرانیا.(ج ۱۷ ص ۱۹۷).

من مات یبغضک فلا یبالی مات یهودیا أو نصرانیا.(ج ۷ ص ۲۱۵).

من مات و هو یبغضک مات یهودیا أو نصرانیا.(ج ۱۷ ص ۱۹۷-۱۹۸).

من مات و هو یبغضک لم یكن له نصیب من الإسلام.(ج ۴ ص ۲۳۱).

لا یبغضک من الأنصار الا من كان أصله یهودیا.(ج ۷ ص ۲۱۲).

لا یبغضک من العرب الا دعی.(ج ۷ ص ۲۱۵).

ما یبغضک أحد الا و قد شاركت أباه.(ج ۷ ص ۲۲۴-۲۲۵ و ج ۷۱ ص ۲۳۸ و ج ۲۱ ص ۵۸۶-۵۸۷).

و لا یبغضک إلا فاجر ردی.(ج ۷ ص ۲۱۰).

و لا يبغضک الا خبيث الولاده.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۷ ص ۳۸۲).

لا يبغضک من الرجال الا منافق و من حملته امه و هی حائض.(ج ۷ ص ۲۱۴، ۲۲۰).

لا يبغضک الا منافق.(ج ۷ ص ۴۴۹).

لا يبغضه الا منافق.(ج ۴ ص ۴۴ و ج ۶ ص ۴۱۳ و ج ۷ ص ۱۹۴ و ج ۱۰ ص ۳۶-۳۹ و ج ۱۵ ص ۵۲-۵۳ و ج ۱۷ ص ۲۱۰-۲۱۵).

لا يبغضه الا کافر.(ج ۵ ص ۴۱ و ج ۷ ص ۲۱۱ و ج ۱۷ ص ۲۱۰).

لا يبغضه مؤمن[لا يبغضه الا منافق]

[لا يبغضنی الا منافق]

[لا يبغضک الا منافق.]

(ج ۶ ص ۴۰۴ و ج ۷ ص ۱۸۹-۲۱۵ و ج ۱۵ ص ۵۲-۵۳ و ج ۱۷ ۱۹۹-۲۱۵).

و لا يبغضنا الا منافق شقی.(ج ۱۸ ص ۵۰۵).

لا يبغضنا أهل البيت أحد الا أدخله اللّه النار.(ج ۱۸ ص ۵۴۵).

لا يبغضنا و لا يحسدنا أحد إلا ذيد عن الحوض.(ج ۹ ص ۴۵۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۸،۵۴۵).

لا يبغضهم الا شقی الجد ردی الولاده(ج ۹ ص ۱۶۵-۱۶۶ و ج ۱۸ ص ۴۱۵).

[ب غ ی]

ستقاتلک فئه الباغيه و أنت علی الحق.(ج ۵ ص ۶۱۵ و ج ۱۷ ص ۱۶۶ -۱۶۷).

يا عمار تقتلک[تقتله]

الفيه الباغيه.(ج ۴ ص ۱۷۳ و ج ۸ ص ۴۲۲-۴۶۸ و ج ۱۸ ص ۱۱۴-۱۱۸).

يا اسماء تقتله الفئه الباغيه.(ج ۱۹ ص ۲۶۳).

حتى شفيتنى من أولاد البغايا.(ج ۵ ص ۶۳).

[ب ق ر]

لقب بالباقر لأنه عليه السلام يبقر العلم.(ج ۱۲ ص ۳۶۰-۳۶۵).

يبقر بطون الحوامل.(ج ۵ ص ۹).

يا رسول اللّه ان لى حمارا و ان لهذا بقره و ان بقرته قتلت حمارى.(ج ۸ ص ۸۴).

[ب ق ق]

حزقه حزقه ترق عين بقه.(ج ۱۱ ص ۲۹۳-۲۹۴ و ج ۹ ص ۳۶۴).

[ب ق ى]

اللهم لا تبقنى لمعضله ليس لها ابن ابى طالب.(ج ۸ ص ۲۱۲).

فأول ما ينطق بهذه الآيه بقيه اللّه خير لكم.(ج ۱۳ ص ۳۳۲).

لا ابقانى اللّه بعدك يا على.(ج ۸ ص ۲۱۵).

لا ابقانى اللّه فى قوم لست فيهم.(ج ۸ ص ۲۱۳).

[ب ک ر]

لا تبقى قريه الا نودى بشهاده...بكره و عشيا.(ج ۱۳ ص ۳۲۵).

لأنها ترجع كل ليله بكرا.(ج ۱۰ ص ۲۵ و ج ۱۸ ص ۳۹۶).

فشهد بأنها بكر لم يمسها بعل.(ج ۸ ص ۷۷).

[ب ک ى]

فبكت حتى ارتفع صوتها.(ج ۴ ص ۱۰۸).

بکت فاطمه.(ج ۴ ص ۱۵۲-۱۵۳).

ما یبکیک یا بنتی قالت:قله الطعم و کثره الهم.(ج ۴ ص ۱۵۲).

حبیبتی فاطمه ما الذی تبکیک.(ج ۵ ص ۲۷۱).

اللهم اشفعنی فیمن بکی علی مصیبته.(ج ۱۰ ص ۱۶۳).

ثم بکی النبی محمد صلی اللّه علیه و آله علی رأس الحسین.(ج ۱۱ ص ۳۲۶).

فنظر الی الحسین و بکی.(ج ۱۱ ص ۳۱۶).

فنظر الی ابراهیم و بکی و نظر الی الحسین و بکی ثم قال ان ابراهیم ان مات لم یحزن علیه غیری.(ج ۱۹ ص ۳۶۷).

لما مات الحسن علیه السلام بکی مروان فی جنازته.(ج ۱۱ ص ۱۲۱ و ج ۱۹ ص ۳۴۴).

أجهش باکیا.(ج ۲۱ ص ۶۶۳-۶۶۴).

أجهش لها القوم بالبکاء.(ج ۱۰ ص ۲۹۷،۳۰۴-۳۰۵).

بکاء السبط الأکبر من خشیه اللّه.(ج ۱۱ ص ۱۱۰-۱۱۱).

بکاء السماء علی سید الشهداء علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۴۷۶-۴۷۸).

کثره بکائه علیه السلام لشهداء کربلاء.(ج ۱۲ ص ۹۲ و ج ۱۹ ص ۴۵۷- ۴۵۸).

و یبکی علیک کل شیء حتی الوحوش فی الفلوات و الحیتان فی البحار.(ج ۱۱ ص ۱۶۴).

فقلت فداک أبی و أمی مم بکائک؟قال:علی ابنی هذا...تقتله الفئه الباغیه لا أنالهم اللّه شفاعتی.(ج ۱۹ ص ۳۶۳).

فسمع حسینا یبکی فقال:أ لم تعلمی ان بکاؤه یؤذینی.(ج ۱۹ ص ۳۷۰،

ص :۱۰۶

.(۳۹۲

لم تبک السماء علی أحد بعد یحیی بن زکریا الأعلی الحسین بن علی.(ج ۱۹ ص ۴۰۳).

یبکی بکاء الحزین-ارجع لوصف ضرار إیاه علیه السلام.

[ب ل س]

اختلفوا فصاروا حزب إبلیس.(ج ۴ ص ۲۹۴-۲۹۶ و ج ۱۸ ص ۳۲۴، ۳۲۶).

[ب ل غ]

بلغ ما انزل إلیک من ربک.(ج ۲ ص ۴۱۵-۴۲۶ و ج ۶ ص ۳۴۷- ۳۵۲).

یبعث بلال علی ناقه من نوق الجنه.(ج ۱۰ ص ۱۵۷،۱۶۰ و ج ۱۹ ص ۲۵۷).

و یبعث بلالا علی ناقته فینادی بالأذان.(ج ۹ ص ۲۴۵-۲۴۶ و ج ۱۸ ص ۴۰۳).

یا بلال هلم علی بالناس.(ج ۵ ص ۱۸).

یا بلال قم به علی منزل فاطمه.(ج ۱۹ ص ۱۱۵).

ان بلالا أبطأ عن صلاه الصبح.(ج ۱۰ ص ۲۶۹-۲۷۰).

[ب ل ق]

کنت أنت و ولدک علی خیل بلق.(ج ۶ ص ۱۶۵ و ج ۹ ص ۵۰۸،۲۲۸ و ج ۱۵ ص ۵۱۸-۵۱۹ و ج ۱۶ ص ۵۱۹).

و یرکبون الخیل البلق و ینادی مناد هؤلاء شیعه علی...(ج ۷ ص ۳۱۶).

ص :۱۰۷

و به اوتی عرش بلقیس.(ج ۸ ص ۲۲).

[ب ل ی]

یا علی انک ستبلی بعدی فلا تقاتلن.(ج ۷ ص ۳۳۰).

ان هذا شیء قد سبق انه مبتلی و مبتلی به.(ج ۲۰ ص ۲۴۷،۲۷۳،۲۸۰، ۳۴۴).

لا حد علی معترف بعد بلاء.(ج ۸ ص ۲۰۲).

زمان مکلح مفصح یشتد فیه البلاء.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

[ب و ب]

یا علی أنت حجه اللّه و أنت باب اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۴،۲۸۵،۲۹۷ و ج ۲۰ ص ۲۶۳،۳۶۹،۳۷۱).

علی باب الجنه.(ج ۲۰ ص ۵۲۵).

باب رسول اللّه(ج ۴ ص ۷۸،۲۴۵،۲۹۷).

علی بن أبی طالب باب الدین من دخل فیه کان مؤمنا و من خرج منه کان کافرا.

(ج ۷ ص ۴۵ و ج ۲۰ ص ۳۷۰).

أنا مدینه العلم و علی بابها.(ج ۴ ص ۳۷۶-۳۷۷ و ج ۵ ص ۴۶۹-۵۰۱ و ج ۸ ص ۱۸۴ و ج ۹ ص ۱۴۹ و ج ۱۶ ص ۲۷۷-۲۹۷ و ج ۲۱ ص ۴۱۵- ۴۲۸).

أنت باب علمی.(ج ۴ ص ۲۸۹ و ج ۵ ص ۵۰۱ و ج ۶ ص ۴۴۸ و ج ۷ ص ۲۹۶).

باب علمی.(ج ۴ ص ۲۵۸،۲۸۹،۳۱۷،۳۳۸،۳۴۰، ۴۸۴،۴۸۶ و ج ۱۵ ص ۵۶۶-۵۷۱ و ج ۶ ص ۴۴۸،۴۶۱ و ج ۷ ص ۲۱۳ و ج ۱۵ ص

ص :۱۰۸

۵۷۱،۶۶۴-۵۶۶ و ج ۲۰ ص ۴۱۹-۴۱۱،۴۰۵،۳۰۹،۴۲۰).

بأبی الذی اوتی منه.(ج ۴ ص ۷۸ و ج ۲۰ ص ۲۹۰،۲۵۹،۲۴۹، ۵۰۹،۴۵۹،۳۴۰،۲۹۶،۲۹۳).

علی باب حطه.(ج ۴ ص ۲۸۵ و ج ۵ ص ۸۶ و ج ۷ ص ۱۴۳-۱۴۵ و ج ۹ ص ۳۸۵-۳۸۶،۲۷۱ و ج ۱۵ ص ۱۸۰-۱۸۱ و ج ۱۷ ص ۱۷۰-۱۷۱ و ج ۱۸ ص ۵۱۴،۳۲۲،۳۱۷،۳۱۲ و ج ۲۰ ص ۳۹۷-۳۹۸).

أنا مدینه الحکمه و أنت بابها.(ج ۴ ص ۱۴۹ و ج ۲۱ ص ۴۰۹).

أنا مدینه[دار]

الحکمه و علی بابها.(ج ۴ ص ۴۸۲ و ج ۵ ص ۵۰۲- ۵۱۶ و ج ۱۳ ص ۷۶ و ج ۱۶ ص ۲۹۸-۳۰۹ و ج ۲۱ ص ۴۱۳،۴۰۹).

أنا دار العلم و علی بابها.(ج ۱۶ ص ۳۰۳).

أنا مدینه الفقه و علی بابها.(ج ۵ ص ۵۰۵).

ان الحسین باب من أبواب الجنه.(ج ۹ ص ۲۰۲ و ج ۱۸ ص ۴۲۳).

أنا مدینه الجنه و علی بابها.(ج ۵ ص ۵۰۴ و ج ۱۶ ص ۳۰۱-۳۰۲ و ج ۲۰ ص ۵۲۵).

یأتی کل یوم باب فاطمه سته أشهر.(ج ۹ ص ۵۵-۶۵،۶۳،۶۱).

یأتی کل یوم باب فاطمه تسعه أشهر.(ج ۹ ص ۶۲،۵۴،۵۰،۴۷).

مکتوب علی باب الجنه...أیدته بعلی.(ج ۶ ص ۱۴۸ و ج ۱۶ ص ۴۹۱ -۴۹۳).

و علی الباب الثالث مکتوب...علی ولی اللّه.(ج ۴ ص ۱۲۹).

و یعرف فی العراق بباب الحوائج.(ج ۱۲ ص ۳۰۰).

و أبواب الجنه له مفتحه.(ج ۹ ص ۴۵۴).

نحن أبواب اللّه و نحن الصراط المستقیم و نحن عیبه علم اللّه.(ج ۱۳ ص ۸۲).

ص :۱۰۹

[ب ی ر]

بئر ذات العلم.(ج ۱۸ ص ۱۳۵).

و یشکو الوادی من تلک البئر الی اللّه فی کل یوم سبعین مره.(ج ۷ ص ۱۳۶).

کان الخلفاء قبله یحبسون فی الأبار.(ج ۸ ص ۵۵۵).

انه أول من أخرج الأسراء من الأبار.(ج ۸ ص ۵۵۵).

[ب ه ج]

فاطمه بهجه قلبی و ابناها ثمره فؤادی و بعلها نور بصری و الأئمه من ولدها أمناء ربی.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۱۹۹).

[ب ه ش]

فیری الصبی حمره لسانه یبهش الیه.(ج ۱۱ ص ۵۶-۵۷).

[ب ه ل]

مباهله.(ج ۳ ص ۴۶-۷۶ و ج ۵ ص ۱۰۲،۵۹،۳۹ و ج ۹ ص ۷۰- ۹۱ و ج ۱۴ ص ۱۳۱-۱۴۸).

لو علم اللّه تعالی ان فی الأرض عبادا أکرم من علی و فاطمه و الحسن و الحسین لأمرنی أن أباهل بهم...(ج ۹ ص ۲۰۸).

فلا تباهلوا فتهلکوا.(ج ۱۸ ص ۳۸۹).

ثم نبتهل...فأخرج جدی من الأنفس أبی و من البنین أنا و أخی و من النساء فاطمه أمی.(ج ۵ ص ۱۰۲).

[ب ه ی]

والی محمد فی بهائه.(ج ۴ ص ۴۰۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۳).

علیه کمال موسی و بهاء عیسی و صبر أیوب.(ج ۴ ص ۱۲۴).

من مثلک یا علی قد باهی اللّه بک ملائکته.(ج ۱۸ ص ۸۹).

باهی اللّه به ملائکته.(ج ۴ ص ۱۷۳،۳۶۳ و ج ۶ ص ۱۰۱ و ج ۱۵ ص ۴۹۷).

و من باهی اللّه البارحه ملائکته.(ج ۴ ص ۹۳).

باهی اللّه بعلی علی جمیع الخلائق.(ج ۱۶ ص ۴۷۱).

باهی اللّه بک ملائکه السماء.(ج ۶ ص ۴۸۰-۴۸۱).

باهی اللّه بک أهل سبع سماواته.(ج ۴ ص ۱۸).

ان اللّه باهی بک یوم احد ملائکته المقربین.(ج ۶ ص ۱۰).

ان اللّه باهی بهما و بأبیهما و بأمهما و بالأبرار من ولدهما الملائکه جمیعا.(ج ۹ ص ۲۰۱).

ان اللّه یباهی بعلی بن أبی طالب کل یوم الملائکه.(ج ۶ ص ۱۰۱-۱۰۷ و ج ۹ ص ۲۶۷ و ج ۱۵ ص ۷۵،۴۶۷ و ج ۱۶ ص ۴۷۰-۴۷۷).

یباهی بعلی کل یوم و لیله الملائکه.(ج ۶ ص ۱۰۳ و ج ۱۶ ص ۴۷۷).

یا ابن أبی طالب یباهی اللّه عز و جل بک الملائکه.(ج ۶ ص ۴۷۹ و ج ۱۶ ص ۴۷۱).

[ب ی ت]

و فاطمه بنت محمد تکفیه عمل البیت.(ج ۱۰ ص ۲۶۵).

لم یبق علی ظهر الأرض بیت مدر و لا شعر الا...(ج ۱۰ ص ۲۲۹-۲۳۲).

و کان زیته من بیت المال لا ینبغی ان نصاحبکم فی ضوئه.(ج ۸ ص ۵۳۹).

لا یدع فی بیت المال مالا حتی یقسمه.(ج ۸ ص ۲۷۱،۲۷۴ و ج ۱۸ ص ۱۷).

بیت المال فی یدک و أنت تسوفنی.(ج ۱۸ ص ۲۵).

أ فتأمرنی أن أفتح بیت مال المسلمین.(ج ۱۸ ص ۲۵).

و ینزل بیت المقدس.(ج ۱۳ ص ۱۳۹).

حتی یرده الی بیت المقدس.(ج ۱۳ ص ۲۶۴).

و یسیر المهدی حتی ینزل بیت المقدس.(ج ۱۳ ص ۳۱۳،۳۲۲).

اسمه اسم نبی و مهاجره بیت المقدس.(ج ۱۳ ص ۳۲۰).

تملأ الأرض ظلما و جورا حتی یدخل کل بیت خوف و حزن.(ج ۱۳ ص ۳۱۷).

فلا یبقی بیت من بیوت المسلمین الا دخلت علیه مظلمتهم.(ج ۱۳ ص ۳۱۵).

یقسم ما فی بیت المال کل جمعه.(ج ۸ ص ۲۷۲ و ج ۱۸ ص ۱۹).

و لا ترک فی بیت المال منه الا ما یعجز عن قسمته فی یومه.(ج ۸ ص ۲۷۴ و ج ۱۸ ص ۱۷).

رأیت علیا دخل بیت المال...و أمر بالبیت فکنس.(ج ۱۸ ص ۲۰).

و أمر اللّه رضوان ان ینصب منبر الکرامه علی باب البیت المعمور.(ج ۴ ص ۴۷۷ و ج ۶ ص ۶۲۳).

هذه البیوت منها بیت علی و فاطمه؟قال:نعم أفضلها.(ج ۱۸ ص ۵۳۵).

ان بیتک مقابل بیتی فی الجنه.(ج ۶ ص ۱۳۹،۱۸۹).

ان بک بیتا فی الجنه.(ج ۶ ص ۲۱۵).

مبیته علیه السلام علی فراش النبی صلی اللّه علیه و آله.(ج ۳ ص ۲۴-۳۳ و ج ۶ ص ۴۹۷-۴۸۱ و ج ۸ ص ۳۳۴-۳۴۸ و ج ۱۸ ص ۸۶-۹۲ ج ۲۱ ص

ص:۱۱۲

۲۸۶-۳۹۳).

لم يرفع حجر فى بيت المقدس الا وجد تحته دم.(ج ۸ ص ۷۶۱-۷۶۵ و ج ۱۸ ص ۲۱۲-۲۱۳).

[ب ی د]

فخسف بهم بالبيداء.(ج ۱۳ ص ۳۲۲،۳۱۳،۲۹۵).

حتى إذا كانوا ببيداء من الأرض خسف بهم.(ج ۱۳ ص ۲۹۴).

فينزلون بالبيداء خسف بهم.(ج ۱۳ ص ۳۰۸).

من جيش السفيانى الهالكين فى خسف البيداء.(ج ۱۳ ص ۳۳۳).

حتى إذا انتهى الى البيداء خسف اللّه بهم.(۱۳ ص ۳۲۲).

حتى إذا صار ببيداء من الأرض خسف بهم.(ج ۱۳ ص ۲۹۳).

فإذا علوا البيداء من ذى الحليفه خسف بهم.(ج ۱۳ ص ۲۹۶،۲۸۷).

فإذا وصلوا الى البيداء مسخهم اللّه أجمعين.(ج ۱۳ ص ۲۹۲).

فيخسف بهم بالبيداء عند ذى الحليفه.(ج ۱۳ ص ۳۲۳).

فيخسف بهم بالبيداء.(ج ۱۳ ص ۲۸۱-۲۸۷،۲۸۴).

[ب ی ض]

شيعتك على منابر من نور مبيضه وجوههم.(ج ۶ ص ۴۴۱ و ج ۷ ص ۳۲۱ -۳۲۳ و ج ۱۵ ص ۲۲۰،۵۶۳،۴۰۶-۲۲۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۳-۲۷۴).

ما ترك صفراء و لا بيضاء.(ج ۴ ص ۴۱۱-۴۱۶ و ج ۸ ص ۲۵۲-۲۶۰ و ج ۱۵ ص ۶۳۴-۶۳۷ و ج ۱۷ ص ۶۱۴-۶۱۶).

يا صفراء يا بيضاء غرى غيرى.(ج ۸ ص ۲۶۴-۲۷۲ و ج ۱۷ ص ۶۰۱ -۶۰۲).

یحملکم علی المحجه البیضاء.(ج ۴ ص ۲۹۹).

و قبه من لؤلؤه بیضاء.(ج ۱۵ ص ۵۳۰).

أصابوا بیض نعام و هم محرمون.(ج ۸ ص ۲۰۷).

[ب ی ع]

البائع جبرئیل و المشتری میکائیل.(ج ۶ ص ۱۰۷).

و جعل الناس یبایعونه و عمر بن الخطاب یقول بخ بخ...(ج ۶ ص ۴۶۹).

[ب ی غ]

کیلا یتبیغ بالفقیر فقره.(ج ۸ ص ۵۹۶).

[ب ی ن]

انی لعلی بینه من ربی.(ج ۶ ص ۵۱).

رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله علی بینه و أنا لشاهد منه.(ج ۴ ص ۳۰۹- ۳۱۱).

أنت تبین لأمتی ما اختلفوا فیه.(ج ۴ ص ۳۶۷ و ج ۶ ص ۵۲-۵۵ و ج ۱۶ ص ۴۳۵-۴۳۶ و ج ۲۰ ص ۳۰۴،۳۱۸،۴۱۶).

و مبین لأمتی ما أرسلت به.(ج ۷ ص ۲۱۳ و ج ۲۰ ص ۲۸۹،۳۰۹،۵۳۴).

فقال شریح:هل من بینه؟فضحک علی...(ج ۱۸ ص ۹).

[ت ب ت]

ان قاتل الحسین فی تابوت من نار.(ج ۱۱ ص ۳۳۰-۳۳۲).

مثلهم مثل التابوت فی بنی إسرائیل.(ج ۹ ص ۲۶۷).

بقی التابوت فی الیم مده لا یطعم و لا یشرب.(ج ۵ ص ۱۰).

[ت ب ع]

تابعه تابعی.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۵ و ج ۷ ص ۳۸۱).

اتباعک اتباعی.(ج ۴ ص ۲۲۷).

[ت ب ک]

یوم غزوه تبوک.(ج ۴ ص ۹۲،۴۷۲ و ج ۵ ص ۱۳۵،۱۳۹،۱۴۱، ۱۴۹،۱۵۲،۱۵۴،۱۵۹،۱۶۲،۱۷۴،۱۷۶ و ج ۱۵ ص ۶۳۰).

قلت لرسول اللّه صلی اللّه علیه و آله فی غزوه تبوک.(ج ۵ ص ۳۷).

[ت ب ن]

لو کان لعلی بیت من تبن و آخر من تبر.(ج ۸ ص ۵۷۸ و ج ۱۸ ص ۴۴- ۴۵).

[ت ح ف]

تحفه من الطالب الغالب لعلی بن أبی طالب.(ج ۶ ص ۱۱۸-۱۱۹).

بناها لفاطمه و علی سوی جنانهما تحفه أتحفهما اللّه.(ج ۴ ص ۴۷۳).

[ت ر ب]

فمد یده فقبض قبضه من تراب[تربه]

.(ج ۱۱ ص ۳۷۲-۳۷۶ و ج ۱۹ ص ۳۷۷-۳۹۴،۳۷۵).

هذه تربته.(ج ۱۹ ص ۳۹۶-۳۹۷).

إذا تحولت هذه التربه دما فاعلمی ان ابنی قد قتل.(ج ۱۱ ص ۳۴۷ و ج ۱۹ ص ۳۹۷).

ان شئت أریتک من تربه الأرض التی یقتل فیها.(ج ۱۱ ص ۳۴۳-۳۴۵

و ج ۱۹ ص ۳۹۸).

فأخذ تربه حمراء فأراه إياها.(ج ۱۹ ص ۴۰۰).

فأرانى تربه مصرعه.(ج ۱۹ ص ۴۰۰).

ان جبرئيل أتى بتراب من تربه القريه التى قتل فيها الحسين.(ج ۱۹ ص ۴۰۱).

ثم استيقظ و فى يده تربه حمراء يقبلها[يقلبها]

.(ج ۱۱ ص ۳۴۲-۳۳۹).

فقلت لجبرئيل:أرنى تربه الأرض التى يقتل بها فهذه تربتها.(ج ۱۱ ص ۳۳۹-۳۴۲).

فأخبرنى ان أمتى يقتلونه و أتانى بالتربه التى يقتل فيها.(ج ۱۱ ص ۳۴۰).

ان أمتك ستقتله ألا أريك التربه التى يقتل بها.(ج ۱۹ ص ۳۹۹).

و أنا و على خلقنا من تربه واحده.(ج ۱۶ ص ۴۸۳).

و انى لأعرف تربه الأرض التى يقتل بها.(ج ۱۷ ص ۵۴۹).

فأخذ تربه من الأرض فشمها.(ج ۱۷ ص ۵۴۸).

و أرانى التراب التى يقتل فيها الحسين.(ج ۱۶ ص ۴۴۳).

لو لا ـ ان يقول فيک طائفه...الا أخـذوا التراب من تحت رجليک.(ج ۴ ص ۴۸۴-۴۸۵ و ج ۷ ص ۲۹۳-۲۹۵ و ج ۱۵ ص ۲۲۰، ۵۶۲).

و لو أن ذنوبه کتراب الأرض.(ج ۵ ص ۴۲).

[ت ر ج]

و معه اترجه من اترجه الجنه.(ج ۶ ص ۱۱۸-۱۲۰).

[ت ر ج م]

و أنا ترجمان وحى اللّه.(ج ۴ ص ۳۳۲ و ج ۷ ص ۶۰۹).

فانظره ترجمانا يفهم كلامه.(ج ۵ ص ۹۸).

[ت ر ک]

يتهادون كما يتهادون رؤس الترک و الديلم.(ج ۴ ص ۱۲۴).

و دخول الكوفه بعد ما يقاتل الترک و الروم بقد قيسا.(ج ۱۳ ص ۲۸۵).

تصور ملک الترک و الديلم صورته على أسيافها.(ج ۸ ص ۳۳۳).

[ت س ع]

عبدت اللّه قبل ان يعبده أحد من هذه الأمه تسع سنين.(ج ۷ ص ۵۷۶).

و اللّه لقد اعطى على بن أبى طالب تسعه أعشار العلم و أيم اللّه لقد شارككم فى العشر العاشر.(ج ۷ ص ۶۲۴-۶۲۷).

قسمت الحكمه عشره أجزاء و تسعه لعلى.(ج ۵ ص ۵۱۶-۵۲۱ و ج ۷ ص ۶۲۶ و ج ۱۴ ص ۵۶۷ و ج ۱۶ ص ۳۱۰-۳۱۴ و ج ۱۷ ص ۴۶۵).

يأتى كل يوم باب فاطمه تسعه أشهر.(ج ۹ ص ۵۴،۵۰،۴۷).

تتلوه تسعه أئمه من صلب الحسين.(ج ۴ ص ۸۰ و ج ۱۳ ص ۴۹).

تسعه أئمه تاسعهم...(ج ۱۳ ص ۶۸).

تسعه من صلبک تاسعهم.(ج ۱۳ ص ۷۱-۷۲).

و تسعه من ولد الحسين مطهرون معصومون.(ج ۱۳ ص ۶۰).

ثم تسعه من ولد ابنى الحسين.(ج ۵ ص ۳۵).

و من ولد الحسين تسعه أئمه تاسعهم قائمهم.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۶).

تسعه أئمه من صلب الحسين.(ج ۴ ص ۸۰-۸۳).

ثم ابنى الحسين ثم تسعه من ولد الحسين.(ج ۴ ص ۷۹ و ج ۱۳ ص ۵۲).

تسعه من ذريه الحسين.(ج ۵ ص ۴۱).

شبر و شبير و تسعه من ولدهم.(ج ۵ ص ۹۸).

انما انزلت فی و فی أخی علی بن أبی طالب و فی ابنی و فی تسعه من ولد ابنی الحسين خاصه ليس معنا أحد غيره.(ج ۵ ص ۳۷).

ای عدد له كسور تسعه.(ج ۸ ص ۲۳).

صار ثمنه تسعا.(ج ۸ ص ۲۶،۸۰ و ج ۱۷ ص ۵۰۵).

أعطيت فی علی تسع خصال.(ج ۴ ص ۴۵۷).

فان فيه تسعين خصله من خصال الأنبياء جمع اللّه فيه و لم يجمع فی أحد غيره.

(ج ۴ ص ۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

فضله علی الصحابه تسعين مرتبه.(ج ۵ ص ۱۲۱).

الا تسعمائه أخذها عياله من عطاء...(ج ۴ ص ۴۱۲ و ج ۱۵ ص ۶۳۲).

[ت ع ب]

اتعب كاتبيه ألف صباح.(ج ۹ ص ۶۳۰).

[ت ف ح]

جبرئيل ناولنی فی الجنه تفاحه.(ج ۶ ص ۱۲۱-۱۲۲ و ج ۱۶ ص ۴۹۶).

هبط جبرئيل و معه تفاحه.(ج ۹ ص ۱۹۲) فناولنی منها تفاحه فأكلتها فصارت.(ج ۱۰ ص ۶-۱۰ و ج ۱۹ ص ۳).

لأنها خلقت من تفاحه الجنه.(ج ۱۰ ص ۲۴۴).

أتانی جبرئيل بتفاحه من الجنه فأكلتها...(ج ۱۰ ص ۱۳).

ص: ۱۱۸

[ت ف ل]

و يوكل عليه سبعين ألف ملك يتفلون فى وجهه.(ج ۶ ص ۴۰۹).

[ت ل ى]

و من تلاها بعلى ولى اللّه غفر له ذنوبه.(ج ۶ ص ۴۴۲).

ثم تلى عليه السلام صحف نوح و صحف ابراهيم.(ج ۵ ص ۱۱ و ج ۸ ص ۱۰۸).

انا التالى انا الشاهد.(ج ۴ ص ۳۰۹).

المحيون سنتى التالون لكتاب اللّه طاعتهم طاعتى و معصيتهم معصيتى.(ج ۹ ص ۲۶۷).

[ت م ر]

فعددته ثلاثه و سبعين تمره.(ج ۶ ص ۵۶۷-۵۶۸ و ج ۱۷ ص ۷۰-۷۱).

كل ذنوب على تمره.(ج ۸ ص ۶۱۱ و ج ۱۷ ص ۱۳۱،۵۹۹).

بثلاث حثيات من تمر.(ج ۶ ص ۵۶۶ و ج ۱۷ ص ۶۸).

[ت م م]

و تمام دين اللّه ولايه على بعدى.(ج ۵ ص ۳۵).

يا محسن اغفر لى و تقبل توبتى فأوحى اليه يا آدم لو سألتنى فى جميع ذريتك لغفرت لهم.(ج ۹ ص ۲۶۰).

[ت و ب]

فيتوسل الى ربه بعلى و ذريته فتاب عليه.(ج ۴ ص ۹۱ و ج ۱۷ ص ۳۸۲).

و انى تائب الى اللّه و إليك.(ج ۸ ص ۹۱).

[ت و ج]

على رأسه تاج من نور.(ج ۴ ص ۲۰۳ و ج ۶ ص ۱۶۱ و ج ۱۵ ص ۱۶۴، ۲۲۶ و ج ۲۰ ص ۳۲۵).

و على رأسك تاج قد أضاء ما بين المشرق و المغرب.(ج ۵ ص ۹۰).

و على رأسك تاج من نور قد أضاء منه المحشر.(ج ۹ ص ۲۰۹).

و على رأسك تاج قد أضاء نوره و كاد يخطف أبصار أهل الموقف.(ج ۱۵ ص ۱۸۹).

و تتوج بتاج العز و يكون معها سبعون ألف جاريه.(ج ۱۰ ص ۱۶۱).

و على رأسها تاج من نور.(ج ۴ ص ۴۹۹-۵۰۰).

و على رأسها تاج و فى أذنيها قرطان.(ج ۹ ص ۲۵۹-۲۶۰ و ج ۱۸ ص ۴۱۶).

و على رأسها تاج من الذهب.(ج ۷ ص ۱۹).

ما هذا التاج على رأسها.(ج ۷ ص ۲۰).

ما هذه الصوره؟قال فاطمه و التاج أبوها و الطوق زوجها.(ج ۹ ص ۲۶۰).

لذلك التاج سبعون ركنا.(ج ۱۵ ص ۲۲۶).

لذلك التاج سبعون ألف ركن.(ج ۱۵ ص ۱۶۴).

على رأسى تاج الرساله و اكليل الكرامه.(ج ۲۰ ص ۲۵۰،۳۲۸،۳۹۱).

هذه تيجان الملائكه.(ج ۶ ص ۵۶۵).

على خيل بلق متوجه بالدر و الياقوت.(ج ۶ ص ۱۶۵ و ج ۹ ص ۵۰۸، ۲۲۸).

متوجين بالدر و الياقوت.(ج ۹ ص ۵۰۸).

[ت و ر]

ثم تلی صحف نوح و صحف ابراهیم و زبور داود و توراه موسی و إنجیل عیسی.

(ج ۵ ص ۱۱).

اسمه فی التوراه مقرون الی اسمی.(ج ۴ ص ۵۹ و ج ۷ ص ۳۷۶).

ما لم یعطه من کان قبله فی التوراه.(ج ۴ ص ۳۵۵).

ان فی سفر من اسفار التوراه اسمک و نعتک و أتباعک.(ج ۸ ص ۷۳۲).

سماهما فی التوراه شبرا و شبیرا.(ج ۵ ص ۱۹).

منزل التوراه و الإنجیل و الفرقان.(ج ۱۰ ص ۲۷۵).

لحکمت بین أهل التوراه بتوراتهم و بین أهل الإنجیل بإنجیلهم و بین أهل الزبور بزبورهم.(ج ۷ ص ۵۸۹-۵۹۱ و ج ۱۴ ص ۳۱۲،۳۱۴ و ج ۱۷ ص ۴۶۱-۴۶۳).

تیمور لنگ.(ج ۹ ص ۶۸۰).

[ث ب ت]

ان الثابتین علی القول بإمامته أعز من الکبریت الأحمر.(ج ۱۳ ص ۱۵۵- ۱۵۶ و ج ۲۰ ص ۴۱۳).

لا یثبت علی القول بإمامته إلا من امتحن اللّه قلبه للایمان.(ج ۱۳ ص ۲۵۹).

فلا یثبت علی إمامته الا من قوی یقینه.(ج ۱۳ ص ۳۰۶).

اللهم اهد قلبه و ثبت لسانه.(ج ۴ ص ۴۵۰ و ج ۷ ص ۶۳-۷۷ و ج ۸ ص ۲۶ و ج ۱۷ ص ۱۱۹-۱۲۵).

ما ثبت حب علی فی قلب مؤمن الا ثبت اللّه قدمه.(ج ۷ ص ۲۸۰ و ج ۱۷ ص ۲۵۶).

أثبتكم على الصراط أشدكم حبا لعلى.(ج ٧ ص ١۴٧).

أثبتكم على الصراط أشدكم حبا لأهل بيتى.(ج ١٨ ص ۴۵٩).

ان اللّه سيهدى قلبك و يثبت لسانك.(ج ٨ ص ٣۴-۴۶ و ج ١٧ ص ١٢۴ ۵١٩،٢٢٩-۵٢١).

ما أحبنا أهل البيت أحد فزلت به قدم الا يثبته قدما.(ج ٩ ص ۵٢٢).

[ث د ى]

آنس بالموت من الطفل بثدى امه.(ج ٨ ص ٣٢١).

فلم يقبل ثدى أحد.(ج ٧ ص ۴٩٠).

[ث ر ى]

و يطول فى الثرى حلولها.(ج ٨ ص ۵۴۵).

كان من حالى انى لو شئت ان أتناول الثريا لفعلت.(ج ٨ ص ۶٩٠).

[ث ع ب]

دخل جنى بصوره ثعبان.(ج ٨ ص ٣٧٢-٣٧٣).

[ث ع ل]

حتى لو قاتلهم الثعالب غلبتهم.(ج ١٣ ص ٢٨٨).

[ث غ ر]

و تعطل الثغور و تهراق الدماء و تقع الشحناء فى العالم و الهرج.(ج ١٣ ص ٣١۶).

[ث غ ى]

و لا لنا ثاغيه و لا راغيه.(ج ١٧ ص ٢٣).

ص :١٢٢

و لا أصبحت له ثاغيه و لا راغيه.(ج ۱۸ ص ۱۷۱).

[ث ف ن]

كانت جبهته كثفنه البعير.(ج ۸ ص ۶۰۵).

[ث ق ف]

اللهم سلط عليهم غلام ثقيف.(ج ۸ ص ۱۷۸،۱۷۶-۱۸۱).

ليسلطن عليكم غلام ثقيف.(ج ۸ ص ۱۸۰).

[ث ق ل]

فأسئلكم عن ثقلى.(ج ۴ ص ۴۳۹،۴۴۲).

حديث الثقلين.(ج ۴ ص ۴۳۶-۴۴۳ و ج ۵ ص ۵۲،۳۷،۲۸،۷، ۸۶ و ج ۶ ص ۴-۳۴۲،۳۳۲،۵-۳۴۳-۳۴۴ و ج ۹ ص ۳۰۹-۳۷۵ و ج ۱۶ ص ۴۰۵ و ج ۱۸ ص ۲۶۱-۵۴۱،۲۸۹-۵۴۲).

ضربه على يوم الخندق أفضل من عباده الثقلين.(ج ۶ ص ۴-۸ و ج ۱۶ ص ۴۰۲-۴۰۵).

حجب عنهم أذان الثقلين.(ج ۴ ص ۱۱۹).

اشتره يا عمار فلو اشترك فيه الثقلان ما عذبهم اللّه.(ج ۱۹ ص ۱۱۶).

[ث ل ث]

رفع القلم عن ثلاث.(ج ۸ ص ۱۸۶-۱۸۷).

فى على ثلاث خصال.(ج ۴ ص ۴۴۷-۴۴۸ و ج ۱۵ ص ۳۵۲-۳۵۶).

اعطى على ثلاث خصال.(ج ۴ ص ۴۳۳-۴۳۶ و ج ۱۵ ص ۶۴۴-۶۴۷).

ثلاث خصال لوددت ان لى واحده منهن.(ج ۴ ص ۱۶۳).

و ان أمتى ستفترق فيك ثلاث فرقه.(ج ۵ ص ۱۱۳).

ص :۱۲۳

أسئلك عن ثلاث و ثلاث و واحده.(ج ۱۸ ص ۲۱۶).

قاسم اللّه تعالی ماله ثلاث مرات(ج ۱۱ ص ۱۳۲-۱۳۵ و ج ۱۹ ص ۳۲۲ -۳۴۲،۳۲۳-۳۴۳).

هلك الناس فی ثلاث فی الكبر و الحرص و الحسد.(ج ۱۹ ص ۳۵۴).

ثلاث من كن فيه فليس منی و لا أنا منه بغض علی بن أبی طالب و نصب أهل بيتی.(ج ۶ ص ۴۳۸ و ج ۹ ص ۴۸۵ و ج ۱۷ ص ۳۰۵).

نزل فی علی ثلاث مائه آيه.(ج ۳ ص ۴۸۰-۴۸۱ و ج ۱۵ ص ۶۲۵- ۶۲۶).

فلما هبط آدم بكی ثلاثمائه عام ثم دعی بهذه الأسماء.(ج ۹ ص ۲۶۰).

ثلاث مائه و ثلاثون ملكا قال بم عرفت؟قلت:سمعت ثلاث مائه و ثلاثون صوتا متغايره.(ج ۷ ص ۷۸).

و اجتمع اليه ثلاثمائه و ثلاثه عشر رجلا.(ج ۱۳ ص ۳۳۲).

و تبقی بعدی ثلاثون سنه و تعبد اللّه و تصبر علی ظلم قريش.(ج ۴ ص ۳۳۲).

يبعث و هو ما بين الثلاثين الی الأربعين.(ج ۱۳ ص ۳۲۰).

يلی أمر الناس ثلاثين أو أربعين سنه.(ج ۱۳ ص ۳۲۱).

حتی يخرج المهدی و يمد بثلاثه آلاف من الملائكه.(ج ۱۹ ص ۶۵۴).

من كنت مولاه فعلی مولاه اللهم وال من والاه و عاد من عاداه،قالها ثلاثا.

(ج ۴ ص ۴۴۳ و ج ۲۱ ص ۱-).

كرر عليهم أ لست أولی بكم من أنفسكم ثلاثا.(ج ۴ ص ۴۴۱).

أوحی اللّه فی علی ثلاثا.(ج ۴ ص ۱۱-۱۷).

وقف ملك الموت حتی استأذن ثلاثا.(ج ۹ ص ۴۰۲).

ان اللّه يحب من أصحابك ثلاثه.(ج ۶ ص ۲۰۹).

ثلاثه تشتاق إليهم الحور العين.(ج ۶ ص ۱۹۹ و ج ۱۶ ص ۵۳۳).

ان الجنه تشتاق الی ثلاثه.(ج ۶ ص ۱۹۳-۱۹۶ و ج ۱۶ ص ۵۳۲- ۵۳۷).

السباق ثلاثه.(ج ۱۵ ص ۳۴۶).

السبق ثلاثه.(ج ۱۵ ص ۳۴۵).

سباق الأمم ثلاثه.(ج ۱۵ ص ۳۴۶).

ثلاثه لم يكفروا بالوحی طرفه عین.(ج ۵ ص ۶۰۳-۵۹۵،۶۰۴).

ثلاثه لم يكفروا باللّه قط.(ج ۱۵ ص ۳۴۶ و ج ۱۷ ص ۳۳۳).

الصديقون ثلاثه...(ج ۵ ص ۵۹۷،۶۰۴-۶۰۵ و ج ۱۵ ص ۲۹۵- ۲۹۷ و ج ۱۷ ص ۳۳۲-۳۳۳).

لو لم يبق من أمه محمد الا ثلاثه لكان أحدهم على رأی هؤلاء.(ج ۸ ص ۵۰۷).

ثلاثه نفر ادعوا ولد امرأه.(ج ۸ ص ۵۰).

ثلاثه نفر يختصمون فی غلام.(ج ۸ ص ۵۱).

ثلاثه نفر...وقعوا فی طهر واحد.(ج ۸ ص ۴۹).

احذروا على دينكم من ثلاثه.(ج ۱۳ ص ۷۸).

حتی يقتل ثلث و يموت ثلث و يبقی ثلث.(ج ۱۳ ص ۳۱۰).

فقال أبو بكر:يا رسول اللّه أ قست رجلا بثلاثه من الرسل...(ج ۴ ص ۳۹۹ و ج ۱۵ ص ۶۲۱).

محمدا محمدا محمدا فی ثلاثه مواضع.(ج ۱۳ ص ۵۵-۵۶).

ثلاثه فی ظاهره و ثلاثه فی باطنه و ثلاثه...(ج ۱۳ ص ۵۵).

سترد على يوم القيامه ثلاث رايات من هذه الامه رايه سوداء.(ج ۹ ص ۳۵۵).

ص :۱۲۵

ان للّه عز و جل حرمات ثلاث من حفظهن...حرمه الإسلام و حرمتي و حرمه رحمی.(ج ۹ ص ۵۱۱-۵۱۳).

تفترق أمتی علی ثلاثه و سبعین فرقه.(ج ۷ ص ۱۸۵ و ج ۱۴ ص ۳۳۴).

فعددت له ثلاثه و سبعین تمره.(ج ۶ ص ۵۶۷-۵۶۸ و ج ۱۷ ص ۷۰-۷۱).

ثلاثه آلاف منقبه.(ج ۴ ص ۱۰۱).

فی ساعه واحده ثلاثه آلاف ملک.(ج ۵ ص ۲۷ و ج ۶ ص ۹۴).

فقام ثلاثه عشر رجلا فشهدوا.(ج ۶ ص ۳۱۲).

عنی بذلک ثلاثه عشر رجلا.(ج ۵ ص ۳۷).

فسبحا ثلاثا و ثلاثين.(ج ۱۰ ص ۲۷۸-۲۸۴).

ثم اطلع ثلاثه فاختار منها أحد عشر اماما.(ج ۵ ص ۴۱ و ج ۷ ص ۳۷۵ و ج ۹ ص ۲۰۶).

یا أمیر المؤمنین لقد سمعت هذا من رسول اللّه.فقال:أی و اللّه الذی لا اله الا هو حتی استحلفه ثلاثا.(ج ۸ ص ۵۰۳).

من لم یعرف حق علی فهو أحد من الثلاث.(ج ۷ ص ۲۲۲-۲۲۳ و ج ۱۷ ص ۱۸۹-۱۹۰).

بعث النبی صلی اللّه علیه و آله یوم الاثنین و صلی علی علیه السلام یوم الثلاثاء.

(ج ۷ ص ۵۳۱-۵۳۷).

بعث النبی صلی اللّه علیه و آله یوم الاثنین و أسلمت یوم الثلاثاء.(ج ۱۷ ص ۴۰۶-۴۱۲).

وضع لی منبر طوله ثلاثون میلا.(ج ۴ ص ۵۳ و ج ۷ ص ۳۷۹).

قال:یا هارونی یعیش بعده ثلاثین سنه.(ج ۸ ص ۲۱۶).

انها[فضائله علیه السلام]

الی ثلاثین ألف أقرب.(ج ۵ ص ۱۲۸-۱۲۹).

و جعل علیه ثلثی الدیه فرفع ذلک للنبی صلی اللّه علیه و آله و سلم فضحک حتی بدت نواجذه.(ج ۸ ص ۴۹).

فاغرمه ثلثی قیمه الجاریه لصاحبیه.(ج ۸ ص ۵۴).

فأی من الثلاثه ترکناه کفرنا.(ج ۲۱ ص ۳۰۴).

[ث ل ب]

ان فی الفردوس لعینا أطیب من المسک و أبرد من الثلج.(ج ۷ ص ۲۸۳ و ج ۱۷ ص ۳۳۶-۳۳۷).

و لو حبوا علی الثلج.(ج ۱۳ ص ۱۹۲-۱۹۴،۲۷۲-۲۷۶).

و مائها أبیض من الثلج و أحلی من العسل.(ج ۴ ص ۹۷).

نصفه من نار و نصفه من ثلج.(ج ۶ ص ۱۴۹).

فمد علی علیه السلام یده و هو علی منبر الکوفه ثم ردها و فیها قطعه ثلج.(ج ۸ ص ۷۱۳).

[ث ل م]

اول ثلمه تلم فی الإسلام مخالفه علی[علیه السلام]

.(ج ۷ ص ۳۳۶ و ج ۱۷ ص ۲۸۶).

حتی یکون أول من یثلمه رجل من بنی أمیه یقال له یزید(ج ۱۹ ص ۳۶۸).

[ث م د]

أشقی الناس أحیمر ثمود و الذی یخضب هذا.(ج ۸ ص ۱۳۰).

انه و أحیمر ثمود لمقرونان.(ج ۸ ص ۱۳۳).

تبعث ناقه ثمود لصالح.(ج ۱۰ ص ۱۵۹).

[ث م ر]

و الحسن و الحسين ثمارها و شيعتنا أوراقها.(ج ۱۸ ص ۳۴۴).

و الحسن و الحسين أثمارها و أشياعنا أوراقها.(ج ۱۸ ص ۳۴۵).

الحسن و الحسين ثمرتها و شيعتنا ورقها.(ج ۱۸ ص ۳۴۶).

الحسن و الحسين ثمرتها و المحبون من أهل البيت ورقها.(ج ۱۸ ص ۳۴۷).

الحسن و الحسين ثمارها و محبوا أهل البيت أوراقها و كلنا فی الجنه.(ج ۹ ص ۱۵۷ و ج ۱۸ ص ۳۹۸).

و انی دخلت بیت اللّه الحرام فأكلت من ثمار الجنه و أرزاقها...هتف بی هاتف یا فاطمه سمیه علیا.(ج ۵ ص ۵۷).

فأطعمنی من جمیع ثمارها.(ج ۱۰ ص ۱-۲).

و الحسن و الحسین ثمرها.(ج ۹ ص ۱۵۰-۱۵۲ و ج ۱۸ ص ۴۳۰).

فاطمه بهجه قلبی و ابناها ثمره فؤادی و بعلها نور بصری و الأئمه من ولدها أمناء ربی و حبله الممدود.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۱۹۹ و ج ۱۳ ص ۷۷-۷۹).

اللهم انهما ولدای و قره عینی و ثمره فؤادی.(ج ۹ ص ۱۸۳).

الحسن و الحسین ثمرها.(ج ۵ ص ۶۶۲-۲۶۴ و ج ۹ ص ۱۴۹-۱۵۷).

و الحسن و الحسین أثمارها.(ج ۵ ص ۲۶۵ و ج ۹ ص ۱۵۲).

[ث م ن]

و لو ان عندی عن أزار ما بعته.(ج ۸ ص ۲۵۲-۲۵۵ و ج ۱۷ ص ۶۰۴- ۶۰۵،۶۱۱ و ج ۱۸ ص ۱۳۸).

صار ثمنه تسعا.(ج ۸ ص ۲۶،۸۰ و ج ۱۷ ص ۵۰۵).

و علی الباب الثامن مكتوب...علی ولی اللّه.(ج ۴ ص ۱۲۹).

و لو ان عندی ثمن إزار ما تعبه.(ج ۸ ص ۲۵۲-۲۵۵ ج ۱۷ ص ۶۰۴-

۶۰۵،۶۱۱ و ج ۱۸ ص ۱۳۸).

ان المكذب بالثامن مكذب بكل أوليائى.(ج ۴ ص ۱۲۴).

لعلى عليه السلام ثمانيه أضراس-يعنى مناقب-.(ج ۴ ص ۱۰۵ و ج ۹ ص ۲۶۵ و ج ۱۵ ص ۳۸۲).

و الجنه لها ثمانيه أبواب و على كل باب منها أربع كلمات.(ج ۴ ص ۱۲۸).

للجنه ثمانيه أبواب مكتوب على كل باب...على ولى اللّه.(ج ۴ ص ۳۵۷).

يجىء الى باب على ثمانيه أشهر.(ج ۹ ص ۴۸).

مكث الحسن بن على نحوا من ثمانيه أشهر لا يسلم الأمر الى معاويه.(ج ۱۱ ص ۱۵۷).

و أكل معهما الارغفه الثمانيه و طرح إليهما ثمانيه دراهم.(ج ۸ ص ۷۱).

أ ليس للثمانيه الارغفه أربعه و عشرون ثلثا.(ج ۸ ص ۷۲).

كانت لعلى ثمانى عشر منقبه ما كانت لأحد من هذه الأمه.(ج ۵ ص ۱۱۸).

كان فى أصحاب محمد صلى اللّه عليه و آله ثمانى عشر سابقه خص على منها بثلاثه عشر و شركنا فى الخمس.(ج ۵ ص ۱۱۹).

فقام ثمانيه عشر رجلا فشهدوا انهم سمعوا النبى صلى اللّه عليه و آله و سلم يقول...(ج ۶ ص ۳۰۷).

على رمى باب المدينه خيبر

ثمانين شبرا وافيا لم يثلم

(ج ۸ ص ۳۹۳).

ثمانين بعيرا من علوم النقطه التى تحت الباء.(ج ۱۷ ص ۴۶۱-۴۶۳).

فى ثمانين ألف سنه ثم خلق اللّه الخلق من نورنا.(ج ۵ ص ۲۴۶).

نرى ان تجلده ثمانين فانه إذا شرب سكر و إذا سكر هذى.(ج ۸ ص ۲۳۱).

صار ثمنه تسعا.(ج ۸ ص ۲۶،۸۰ و ج ۱۷ ص ۵۰۵).

[ث ن ی]

الأئمه بعدی اثنا عشر.(ج ١٣ ص ١-٧۴ و ج ١٩ ص ۶٢٨-۶٣٢).

حجج اللّه علی الخلق بعدی الاثنی عشر.(ج ۴ ص ٩۴).

فهؤلاء اثنا عشر.(ج ۴ ص ٨٠).

أوصیائی بعدی اثنا عشر أولهم علی و آخرهم المهدی.(ج ۴ ص ١٠٣ و ج ١٣ ص ۶٩).

و ان أوصیائی بعدی اثنا عشر أولهم علی و آخرهم القائم المهدی.(ج ۴ ص ٣۵۶ و ج ٢٠ ص ۵٣٨).

فی أحادیث یکون الأئمه اثنی عشر.(ج ٢ ص ٣۵٣-٣۵۴).

یملک من ولدی اثنا عشر خلیفه.(ج ١٣ ص ٧۴).

اثنی عشر خلیفه.(ج ٧ ص ۴٧٧ و ج ١٣ ص ١-١۶،٨-٢٠،١٧-٢١، ٣١-٧۴،۴٧،٣۵،٣٢).

لا یزال الأمر قائما حتی یکون اثنی عشر أمیرا.(ج ١٣ ص ٢٣).

اثنی عشر کعدد نقباء بنی إسرائیل.(ج ١٣ ص ۴۴-۴۵ و ج ١٩ ص ۶٢٩ -۶٣٠).

نص بإمامتهم و هم اثنا عشر.(ج ١٣ ص ٧١،۵۶).

النص بأسماء الأئمه الاثنی عشر.(ج ١٣ ص ۴٩-٧۴).

فیه اثنا عشر اسما.(ج ١٣ ص ۵۵).

فنظرت فرأیت اثنی عشر نورا و فی کل نور سطر أخضر علیه اسم وصی من أوصیائی.(ج ۵ ص ٩٣).

فإذا هی اثنا عشر فقلت:اسماء من هذا؟قالت:اسماء الأوصیاء أولهم ابن عمی و أحد عشر من ولدی آخرهم القائم.(ج ۴ ص ١٠٢).

ص:١٣٠

ساواه اللّه فی القرآن مع اثنی عشر نبیا.(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

فقام اثنا عشر منهم أبو أیوب.(ج ۶ ص ۳۳۴).

فقام اثنا عشر بدریا.(ج ۶ ص ۳۲۵،۳۲۰،۳۰۹).

بین کتفی صرصائیل قبل أن یخلق الدنیا باثنی عشر ألف سنه.(ج ۶ ص ۶۱۳).

ثم اطلع ثانیه فاختار بعلک.(ج ۵ ص ۲۷۳ و ج ۹ ص ۴۷۸،۲۶۵).

ثم اطلعت ثانیه.(ج ۴ ص ۱۰۴-۳۵۴،۳۴۲،۱۱۱).

ثنیه الوداع(ج ۵ ص ۱۳۹).

[ث و ب]

من أحب علیا بقلبه و لسانه و یده فله ثواب هذه الأمه.(ج ۱۷ ص ۲۳۰).

یسبحون و یقدسون اللّه و یهدون ثوابه لمحبی علی.(ج ۶ ص ۱۱۵-۱۱۶).

لعلی من الثواب ما لو قسم علی أهل الأرض لوسعهم.(ج ۶ ص ۱۷۰).

أخذ علیا و ابنیه و فاطمه و أدخلهم تحت ثوبه ثم قال:رب هؤلاء أهلی و أهل بیتی.(ج ۹ ص ۱۸).

یا ثوبان اذهب بهذا الی بنی فلان.(ج ۱۰ ص ۲۹۱ و ج ۱۹ ص ۱۰۶).

[ث و ر]

ان کان الحمار دخل علی الثور فلا ضمان علی صاحب الثور.(ج ۸ ص ۴۸).

[ث ی ب]

تحشر ابنتی فاطمه و معها ثیاب مصبوغه بدم...(ج ۱۰ ص ۱۶۲).

حتی دنست[دکنت-اغبرت]

ثیابها.(ج ۱۰ ص ۲۶۷-۲۶۹).

[ج ب ر]

فيظهر على كل جبار ابن جبار.(ج ۱۳ ص ۲۹۴).

ص :۱۳۱

قصم كل جبار عنيد.(ج ١٣ ص ١١١،٢٣٣).

ستكون بعدى خلفاء و من بعد الخلفاء أمراء و من بعد الأمراء ملوك جبابره.

(ج ١٣ ص ١٥٧-١٦٠).

قول جابر«أمرنى رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله أن أقرأ عليك السلام».

(ج ١٢ ص ١٥٨-١٥٩ و ج ١٩ ص ٤٨٩-٤٩٠).

و المتسلط بالجبروت فيعز بذلك من أذل اللّه.(ج ٩ ص ٤٧٢ و ج ١٨ ص ٤٧۶).

فضل على على سائر الناس كفضل جبرئيل على سائر الملائكه.(ج ۵ ص ٢۵۵).

لقد رفعك محمد و أنزلك جبرئيل.(ج ١٨ ص ١۶٨،١۶٣).

ان كنت صادقا فأخبرنى أين جبرئيل.(ج ٧ ص ۶٢١-۶٢٢ و ج ١۶ ص ۴٨۵).

باع جبرئيل ناقه لعلى.(ج ۶ ص ١٠٧).

ان جبرئيل يحبك.(ج ۶ ص ٧٩-٨٠).

هو أحق بالنبى من جبرئيل.(ج ۶ ص ۴٩٧).

أمسك جبرئيل يدى حتى اتى على.(ج ۶ ص ٨٩).

جبرئيل ناولنى فى الجنه تفاحه.(ج ۶ ص ١٢١-١٢٢).

اللّه و رسوله و جبرئيل عنك راضون.(ج ۶ ص ٧٩-٨۴ و ج ١٧ ص ٣٢- ٣٣).

يخرج جبرئيل عن يمينه.(ج ١٣ ص ۶۶).

هذا جبرئيل و هؤلاء ملائكه الرحمه.(ج ١٣ ص ٩۶).

[ج ب ل]

و إذا بالجبل قد انشق و خرجت منه النوق.(ج ۵ ص ۶٨).

و إذا الجبل يصر صريرا عظيما و انشق و سمع الناس حين النوق.(ج ۵ ص ۶۷).

الى الجبل الذى صلى عنده رسول اللّه(صلى اللّه عليه و آله و سلم).(ج ۵ ص ۶۸).

لو سألوا اللّه أن يزيل جبلا من مكانه لأزاله.(ج ۱۸ ص ۳۸۹،۳۹۱).

انهم أرسب فى الدين من الجبال الرواسى.(ج ۸ ص ۲۱۶).

فقال مروان:انى كنت أفعل ذلك بمن يوازن حلمه الجبال.(ج ۱۱ ص ۱۲۱ ۱۲۲).

لو طلبتم ما بين جابلق الى جابلص رجلا جده رسول اللّه ما وجدتموه غيرى و غير أخى.(ج ۱۱ ص ۲۰۳،۲۰۰).

ما بين جابلقا و جابلصا ما أحد جده نبى غيرى.(ج ۱۱ ص ۱۹۷).

لو طلبتم ابنا لنبيكم ما بين جابرس الى جابلق لم تجدوه غيرى و غير أخى.

(ج ۱۱ ص ۲۰۸).

و اللّه لو طلبتم ما بين جابلق و جابرس مثلى فى قرابتى و موضعى ما وجدتموه.

(ج ۱۹ ص ۳۴۸-۳۴۹).

[ج ب ن]

الولد محزنه مجبنه.(ج ۱۱ ص ۷۰-۷۱)

[ج ب ه]

ثم قبل النبى صلى اللّه عليه و آله جبهتى و مسحنى بريقه.(ج ۱۹ ص ۹۵).

[ج ب ى]

سعه حوضى ما بين الجابيه الى صنعاء.(ج ۴ ص ۲۷۰).

ص :۱۳۳

و خسف قريه من قرى الشام يقال لها الجابيه.(ج ١٣ ص ٢٩٨).

[ج ح د]

و من جحدها كان عندى من الكافرين...ثم أتانى جاحدا لولايتكم...(ج ۵ ص ۴۶).

و من جحد واحدا منهم فقد جحد نعمتى.(ج ۴ ص ١٢۴).

و كفى باللّه وليا..و منتقما من الجاحدين حقهم.(ج ۴ ص ٨٢ و ج ۵ ص ۵۶).

و العنيد من جحد ولايه على بن أبى طالب.(ج ۵ ص ٢۵٠).

و الويل لمن جحده و جحد حقه،حقا على اللّه ان لا ينيله شيئا من روحه...

(ج ۵ ص ٧٠-٧١).

من لقى اللّه و هو جاحد لولايه على عليه السلام لقيه و هو غضبان عليه ساخط لا يقبل اللّه من أعماله شيئا.(ج ۶ ص ۴٠٩).

[ج ذ ع]

كلهم يأكل الجذعه و يشرب الفرق.(ج ۴ ص ٧٠،۶٩،۶٧،۶٠).

[ج ر ب]

يختم على الجراب.(ج ٨ ص ٢٨٢،٢٨٠).

فقدم جرابا مختوما.(ج ٨ ص ٢٨٣).

[ج ر ء]

أما حسين فله جرأتى وجودى.(ج ١٨ ص ۵۴۶).

[ج ر ح]

يؤلمنى ما يؤلمهم و يجرحنى ما يجرحهم.(ج ۵ ص ٣۶).

[ج ر د]

ان دنياكم لاهون على من ورقه فى فم جراده.(ج ۸ ص ۲۴۷،۵۴۵).

و جراد فى حينه و فى غير حينه.(ج ۱۳ ص ۳۰۵،۳۲۴).

[ج ر ى]

جاريه من جوارى على قد أشرقت.(ج ۶ ص ۱۷۹-۱۸۰).

و عليه جاريه لها نور شعشعانى...(ج ۷ ص ۲۰).

و عليه جاريه لها نور و شعاع.(ج ۷ ص ۱۹).

كان لأمير المؤمنين عليه السلام جاريه و على بابها مؤذن.(ج ۸ ص ۶۴۹).

و جاريه تبكى عند التمار.(ج ۸ ص ۵۶۳) يوكل بها سبعون ألف جاريه.(ج ۱۰ ص ۱۶۰،۱۵۰-۱۶۱ و ج ۱۹ ص ۷۰).

فى يد كل جاريه منديل من إستبرق.(ج ۱۰ ص ۱۶۱).

أخدم ابنته جاريه.(ج ۱۰ ص ۲۷۶).

ما هذه الجاريه؟قال:هذه صوره فاطمه بنت محمد سيد ولدك.(ج ۱۸ ص ۴۱۶).

أما علمت ان لعلى أكثر من الجاريه.(ج ۴ ص ۱۴۰ و ج ۵ ص ۲۹۱ و ج ۶ ص ۴۱۶).

[ج ز ء]

واحد حقيقى أحدى المعنى أى لا جزء و لا تركب له.(ج ۴ ص ۷۹).

قسمت الحكمه عشره أجزاء فأعطى على تسعه أجزاء.(ج ۵ ص ۵۱۶- ۵۲۱ و ج ۱۶ ص ۳۱۰-۳۱۴).

فجعل جزء فی صلب عبد اللّه و جزء فی صلب أبو طالب.(ج ۴ ص ۹۲).

فجزاک اللّه عن الإسلام خیرا یا علی.(ج ۴ ص ۳۳۲).

[ج س د]

أنزلوا آل محمد بمنزله الرأس من الجسد.(ج ۱۸ ص ۵۳۴).

اجعلوا أهل بیتی مکان الرأس من الجسد.(ج ۱۸ ص ۵۴۲).

سمی أمیر المؤمنین و آدم بین الروح و الجسد(ج ۴ ص ۲۷۵ و ج ۱۵ ص ۲۲۷).

علی بن أبی طالب کروحی فی جسدی.(ج ۵ ص ۲۴۲).

[ج س ر]

قد عبروا الجسر.(ج ۸ ص ۸۹،۹۲).

ان مصارعهم دون الجسر.(ج ۸ ص ۸۹).

[ج س م]

أوصافه علیه السلام الجسمیه.(ج ۸ ص ۶۶۵-۶۶۷ و ج ۱۸ ص ۲۴۱- ۲۴۵).

...و الی محمد[صلی اللّه علیه و آله]

فی جسمه و شرفه و کمال منزلته فلینظر الی علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۳۹۶).

[ج ع د]

جاء جعده بن هبیره الی أمیر المؤمنین علیه السلام...و الآخر لو یستطیع أن یذبحک لذبحک.(ج ۱۸ ص ۱۱).

ص: ۱۳۶

[ج ف ر]

المعروف بالجفر الجامع.(ج ۸ ص ۱۹).

علم الجفر و الحساب.(ج ۸ ص ۱۹).

و قد صنف الجفر الجامع.(ج ۸ ص ۱۸).

[ج ف ن]

فانطلقا حتى دخلا على فاطمه عليها السلام و خلفها جفنه تفور دخانا.(ج ۱۰ ص ۳۲۴-۳۲۵ و ج ۱۹ ص ۱۲۱).

ان كانت فاطمه لتعجن و ان قصتها تكاد تضرب الجفنه.(ج ۱۰ ص ۲۷۱).

كانت جبهته كثفنه البعير.(ج ۸ ص ۶۰۵).

فمن قاسه بغيره فقد جفانى و من جفانى فقد آذانى.(ج ۴ ص ۵۰۲-۵۰۳ و ج ۱۶ ص ۱۶۶ و ج ۱۸ ص ۵۱۴).

[ج ل س]

قام إليها و أجلسها فى مجلسه.(ج ۱۰ ص ۲۵۰-۲۵۴ و ج ۱۹ ص ۱۴- ۱۶).

من أراد أن ينظر...و الى جبرئيل فى عظمته و جلالته.(ج ۴ ص ۳۹۶- ۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

[ج ل ل]

يا ذا الجلال و الإكرام أسئلك باسمك...ان تصلى على محمد و على آل محمد.(ج ۹ ص ۶۳۶).

[ج م ع]

فان عنده جميع ما علمنی اللّه من علمه و حکمته.(ج ۵ ص ۳۶).

ان اللّه جمع فی و فی أهل بیتی الفضل و الشرف و السخاء و الشجاعه و العلم و الحلم.(ج ۱۸ ص ۵۳۲).

فالملائکه تزوره فی کل لیله جمعه و یوم جمعه سبعین مره.(ج ۶ ص ۱۱۶).

یقسم بیت المال فی کل جمعه حتی لا یبقی منه شیئا.(ج ۸ ص ۲۷۲ و ج ۱۸ ص ۱۹).

و یوم الجمعه مائه مره صلوات.(ج ۹ ص ۶۳۸).

جمعه علیه السلام القرآن.(ج ۷ ص ۶۳۵-۶۳۷،و ج ۱۷ ص ۵۲۷- ۵۲۸).

لو اجتمع الناس علی حبه...(ج ۷ ص ۱۴۹-۱۵۱ و ج ۱۷ ص ۲۴۰ -۲۴۴).

لو اجتمع الناس علی ولایتک.(ج ۷ ص ۲۹۹).

[ج م د]

الا أن العجب کل العجب بین جمادی و رجب.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

[ج م ل]

جماله علیه السلام.(ج ۸ ص ۶۶۵-۶۶۷).

من أراد أن ینظر...و الی یوسف فی جماله.(ج ۴ ص ۳۹۶،۴۰۰ و ج ۱۵ ص ۶۱۷-۶۱۹).

[ج ن ب]

أنا عين اللّه و باب اليه و لسان اللّه الصادق أنا جنب اللّه...(ج ۴ ص ۲۸۵).

[ج ن ح]

جناح هذه الامه على بن أبى طالب(ج ۱۹ ص ۲۵۹).

و منا من له جناحان يطير بهما فى الجنه.(ج ۱۸ ص ۳۹۷ و ج ۴ ص ۱۰۵ ۱۰۷-۱۵۸،۱۰۹).

المزين بالجناحين يطير بهما فى الجنه.(ج ۵ ص ۳۱،۲۹ و ج ۹ ص ۲۶۴ و ج ۱۳ ص ۱۰۹-۱۱۰ و ج ۲۰ ص ۴۹۶).

و جعل لجعفر جناحين يطير بهما فى الجنه.(ج ۵ ص ۵۹).

أخى جعفر ذو الجناحين...يطير بهما فى الجنه.(ج ۵ ص ۳۲).

و قد نشر جناحيه فإذا فى أحدهما مكتوب.(ج ۴ ص ۹۰).

فان تجاوزته احترقت أجنحتى.(ج ۵ ص ۹۳).

[ج ن د]

ان الأرواح فى الهواء جنود مجنده.(ج ۸ ص ۲۲۲).

فقال:يا جندل أسلم.(ج ۱۳ ص ۵۳).

[ج ن ز]

صلاه الجنازه.(ج ۹ ص ۶۲).

[ج ن ن]

على مجن هذه الأمه.(ج ۲۰ ص ۵۳۲).

على قسيم الجنه و النار.(ج ۴ ص ۲۵۹-۲۸۷،۳۹۷،۱۰۶،۲۶۳ و ج

ص :۱۳۹

۵ ص ۴۳،۷۵ و ج ۷ ص ۱۷۲ و ج ۱۳ ص ۷۱ و ج ۱۵ ص ۱۸۵-۱۹۰ و ج ۱۸ ص ۳۹۶).

و جعل الیه قسمه الجنه و النار.(ج ۵ ص ۴۴).

سیدات نساء أهل الجنه...(ج ۱۰ ص ۵).

سیده نساء أهل الجنه.(ج ۱۰ ص ۶۵-۶۸ و ج ۱۹ ص ۴۰-۴۳).

خدیجه سیده نساء أهل الجنه.(ج ۵ ص ۱۸ و ج ۹ ص ۱۸۴).

خدیجه سیده نساء العالمین من أهل الجنه.(ج ۹ ص ۱۸۷).

محبک فی الجنه.(ج ۶ ص ۴۴۱).

محبهم فی الجنه و محب محبهم فی الجنه.(ج ۹ ص ۱۶۰ و ج ۱۱ ص ۲۸۲).

أنا خازن الجنان و هذه مفاتیح الجنه.(ج ۴ ص ۴۸۷).

ان علیا علیه السلام بیده مفاتیح الجنه و النار.(ج ۶ ص ۲۱۰-۲۱۴ و ج ۱۶ ص ۵۴۶).

ان اللّه بنی جنه لعلی و فاطمه علیهما السلام.(ج ۴ ص ۴۷۲ و ج ۶ ص ۶۰۶ و ج ۱۷ ص ۳۳۵).

لئن أطاعوا علیا لیدخلن الجنه أجمعین.(ج ۷ ص ۳۸۶ و ج ۱۷ ص ۳۱۹ -۳۲۰).

مکتوب علی باب الجنه أیدته بعلی.(ج ۶ ص ۱۴۸ و ج ۱۶ ص ۴۹۱- ۴۹۳).

مکتوب علی أوراق أشجار الجنه...علی بن أبی طالب ولی اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۱).

هذه الجنه بناها اللّه تعالی لعلی و فاطمه.(ج ۴ ص ۴۷۲ و ج ۶ ص ۶۰۶- ۶۰۷ و ج ۱۷ ص ۳۳۵).

ان الجنه محرمه علی الأنبیاء حتی تدخلها.(ج ۲۰ ص ۳۲۴).

ص :۱۴۰

ان الجنه تشتاق الی ثلاثه.(ج ۶ ص ۱۹۳-۲۰۰ و ج ۱۶ ص ۵۳۲-۵۳۷).

ان الجنه تشتاق الی أربعه.(ج ۶ ص ۱۸۹-۱۹۳ و ج ۱۶ ص ۵۳۳).

علی فی الجنه.(ج ۶ ص ۲۱۷-۲۲۳ و ج ۱۷ ص ۳۲۶-۳۲۷).

یا علی أنت و أصحابک فی الجنه.(ج ۷ ص ۳۰۶-۳۰۷).

أنت معی فی قصری فی الجنه.(ج ۶ ص ۴۷۴-۴۷۶ و ج ۱۶ ص ۵۵۱ -۵۵۵).

أنت و شیعتک فی الجنه.(ج ۷ ص ۳۰۶-۳۰۹).

محبتهم فی الجنه و محب محبهم فی الجنه.(ج ۹ ص ۱۶۰).

لک فی الجنه أحسن منها.(ج ۶ ص ۱۸۰-۱۸۶ و ج ۱۶ ص ۵۲۵-۵۲۹).

یا عائشه ان سرک أن تنظری الی رجلین من أهل الجنه فانظری الی هذین.

(ج ۶ ص ۲۱۹).

و شیعته بالجنه.(ج ۴ ص ۸۴-۸۵).

ابشر بالجنه.(ج ۶ ص ۲۱۷-۲۲۰).

أنا مدینه الجنه و علی بابها.(ج ۵ ص ۵۰۴ و ج ۲۰ ص ۵۲۵).

بحبه یدخلون الجنه.(ج ۴ ص ۲۷۸).

به یدخلون الجنه و به یدخلون النار.(ج ۶ ص ۲۱۴).

اول أهل الجنه دخولا علی بن أبی طالب.(ج ۶ ص ۲۲۳ ج ۱۵ ص ۴۴۳ و ج ۲۰ ص ۴۹۱-۳۲۴،۴۹۲).

أول من یدخل الجنه محبک و أول من یدخل النار مبغضک.(ج ۷ ص ۲۴۷ و ج ۱۷ ص ۱۶۳).

أول من یدخل الجنه.(ج ۶ ص ۲۲۳ و ج ۱۵ ص ۴۳۳ و ج ۲۰ ص ۳۲۴، ۴۹۱-۴۹۲).

لا یدخل الجنه الا من جاء بجواز من علی بن أبی طالب.(ج ۱۷ ص ۱۶۰).

من أحسن علی أحد من أهل بیتی شفعت له یوم القیامه و یکون معی فی الجنه.

(ج ۹ ص ۴۹۷).

ان الجنه محرمه علی الأنبیاء حتی تدخلها أنت و علی الأمم حتی تدخلها أمتک.(ج ۴ ص ۲۶۸).

من دمعت عیناه فینا دمعه...أتاه اللّه الجنه.(ج ۹ ص ۵۲۳).

من أحب هذین و أمهما و أباهما کان فی الجنه فی درجتی.(ج ۹ ص ۱۷۴ -۱۸۰،۱۷۵).

و لیسکن جنه الخلد.(ج ۵ ص ۱۰۶-۱۱۰ و ج ۱۷ ص ۲۴۵-۲۴۸).

لئن أطاعوا لیدخلن الجنه أجمعین.(ج ۷ ص ۳۸۶ و ج ۱۷ ص ۳۱۹- ۳۲۰).

أدخلا الجنه من أحبکما و أدخلا النار من أبغضکما.(ج ۶ ص ۲۱۰ و ج ۱۷ ص ۳۱۷-۳۱۸).

فخلقت منه الحور و الجنان.(ج ۵ ص ۲۵۰).

قتاله علیه السلام مع الجن.(ج ۸ ص ۵۲۳ و ج ۱۸ ص ۱۳۵).

لو أن الأشجار أقلام...و الجن حساب.(ج ۴ ص ۳۹۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۹ -۶۱۰).

لما قتل الحسین(علیه السلام)ناحت علیه الجن و مطرنا دما.(ج ۱۱ ص ۴۶۰).

قالت أم سلمه:الجن ینوح علی الحسین(علیه السلام).(ج ۱۹ ص ۴۱۲).

[ج و ب]

استجابه دعاء الامام جعفر بن محمد عليهما السلام(ج ١٢ ص ٢٤٢-٢٤٨ -٢٥٧-٢٦١ و ج ١٩ ص ٥١٢-٥١٧).

اجوبه السبط الأكبر عن اسئله أبيه سلام اللّه عليهما.(ج ١١ ص ١٠٧- ١٠٩).

[ج و د]

جوده عليه السلام.(ج ٨ ص ٥٧٣-٥٨٣).

على أجودهم كفا.(ج ۴ ص ٣٣١).

أما الحسن فله هيبتى و سؤددى و أما الحسين فله جرأتى وجودى.(ج ١٩ ص ٢۶۶-٢٧۶،٢۶٨ و ج ١٠ ص ٧٠٨-٧١٣).

أما الحسن فقد نحلته حلمى و هيبتى و أما الحسين فقد نحلته نجدتى وجودى.

(ج ١٩ ص ٢٧٠).

حتى تجوز شيعتى كالبرق الخاطف أو كالجواد السابق.(ج ٨ ص ٧٣١).

[ج و ر]

كما ملئت جورا و ظلما.(ج ۴ ص ٩۴،١۵٩ و ج ١٣ ص ١٣٢-١٩۴).

كما ملئت ظلما و جورا.(ج ١٩ ص ۶۵٢-۶۶١،۶۵٩،۶۵۵،۶۵٣، ۶۶٣).

حتى أخذ زياد جويريه.(ج ٨ ص ١۵٧-١۵٨).

يكون غدا فى الجنه جيرانى.(ج ۶ ص ۴۴١).

و هم جيران اللّه.(ج ۴ ص ٢١۵).

ص :١۴٣

[ج و ز]

حب آل محمد جواز على الصراط.(ج ۱۸ ص ۴۹۶).

حبه جواز على الصراط.(ج ۷ ص ۱۴۰-۱۴۱ و ج ۱۷ ص ۲۳۶-۲۳۸).

حبه براءه من النار و جواز لها.(ج ۷ ص ۱۴۷-۱۴۸ و ج ۱۷ ص ۲۳۶- ۲۳۸).

النظر الى على عباده و جواز على الصراط.(ج ۷ ص ۱۱۰).

لا يجوز أحد الصراط إلا بولاء[بجواز]

على.(ج ۷ ص ۱۱۴-۱۲۱ و ج ۱۷ ص ۱۵۸-۱۶۲).

[ج و ع]

انى لاربط الحجر على بطنى...من الجوع.(ج ۸ ص ۵۷۴-۵۷۵).

و رفع عنها الجوع فما جاعت بعد.(ج ۱۰ ص ۲۷۴).

اللهم مشبع الجوعه...لا تجع فاطمه.(ج ۱۰ ص ۲۷۲-۲۷۳).

إذ هبط و معه جام من نور.(ج ۸ ص ۲۴۳).

[ج ه د]

ان اللّه قد كتب عليك جهاد المفتونين كما كتب على جهاد المشركين.(ج ۶ ص ۳۷).

من قاتل عليا حق على الناس جهادهم.(ج ۷ ص ۳۳۴-۳۳۵ و ج ۱۷ ص ۲۸۵).

من أراد أن ينظر...و الى يحيى فى جهادته.(ج ۴ ص ۴۰۱).

انک ستلقى بعدى جهدا فى سلامه من دينک.(ج ۷ ص ۳۲۹ و ج ۱۷ ص ۲۷۷-۲۷۸).

[ج ه ز]

جهاز سیده النساء سلام اللّه علیها.(ج ۱۰ ص ۳۶۹-۳۸۱ و ج ۱۹ ص ۱۴۴-۱۴۶).

وفاتها و تجهیزها علیها السلام.(ج ۱۰ ص ۴۵۴ و ج ۱۹ ص ۱۷۵-۱۷۸).

تولیه علیه السلام لتجهیز رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۷ ص ۲۹ -۳۶ و ج ۸ ص ۶۹۶-۷۰۴ و ج ۱۸ ص ۱۸۷-۱۹۴).

[ج ه ش]

أجهش باکیا.(ج ۱۶ ص ۵۲۶-۵۲۷ و ج ۲۱ ص ۶۶۳-۶۶۴).

أجهش لها القوم بالبکاء.(ج ۱۰ ص ۲۹۷،۳۰۴-۳۰۵).

[ج ه ل]

من مات بغیر امام مات میته جاهلیه.(ج ۱۳ ص ۸۵).

من لم یعرف امام زمانه مات میته جاهلیه.(ج ۱۳ ص ۸۵-۸۶).

یمسی الرجل جاهلا و جبانا و بخیلا و یصبح عالما شجاعا کریما.(ج ۱۹ ص ۶۳۷).

خیارهم فی الجاهلیه خیارهم فی الإسلام إذا فقهوا.(ج ۱۸ ص ۵۴۹).

رأیت الناس حدیثی عهد بکفر الجاهلیه.(ج ۶ ص ۳۴۸).

من مات و هو یبغضک مات میته جاهلیه.(ج ۴ ص ۲۲۸-۲۳۰ و ج ۱۷ ص ۱۴).

من مات و هو یبغضک ففی سنه جاهلیه.(ج ۱۷ ص ۳۱۱).

من أبغضک أماته اللّه میته جاهلیه.(ج ۶ ص ۴۷۲ و ج ۷ ص ۱۳۹).

من أبغض علیا محیاه و مماته فمیته میته جاهلیه.(ج ۴ ص ۲۲۸).

ص:۱۴۵

[ج ه ن م]

فلجهنم أشد مطاوعه لعلى من...(ج ۴ ص ۴۸۸-۴۸۹ و ج ۲۰ ص ۲۵۱، ۳۹۲).

لو اجتمع الناس على حبه لما خلق اللّه جهنم.(ج ۱۷ ص ۲۴۴).

ان فى جهنم واديا يعرف بوادى الضياع.(ج ۷ ص ۱۳۶).

أكفنا زاويه من زوايا جهنم.(ج ۸ ص ۱۷۶).

نصب الصراط على شفير جهنم.(ج ۱۷ ص ۱۵۹).

أربعه يصلبون على شفير جهنم...و باغض آل محمد.(ج ۹ ص ۵۰۳).

و يجلس على على شفير جهنم فيقول هذا لى و هذا لك.(ج ۶ ص ۲۱۰).

[ج ى ش]

يبعث بجيش الى المدينه.(ج ۱۳ ص ۳۱۱).

إذا بعث السفيانى الى المهدى جيشا.(ج ۱۳ ص ۳۱۳).

لجيش من أمتى يجيئون من قبل الشام.(ج ۱۳ ص ۲۹۶).

فيغزوه جيش من قبل أهل الشام فيخسف بهم بالبيداء.(ج ۱۳ ص ۲۸۷).

من قبل جيش يجىء من قبل العراق فى طلب رجل من المدينه.(ج ۱۳ ص ۲۸۷).

فيبعث جيشا الى المدينه فيخسف ثم يبعث جيشا(ج ۱۳ ص ۲۹۴).

[ح ب ب]

عنوان صحيفه المؤمن حب على(عليه السلام).(ج ۷ ص ۲۴۸-۲۵۱ و ج ۱۷ ص ۲۲۵-۲۲۸).

حب على حسنه لا تضر معها سيئه...(ج ۷ ص ۲۵۷-۲۵۹ و ج ۱۷ ص ۲۳۳-۲۳۴).

حب علی براءه من النار.(ج ۷ ص ۱۴۸ و ج ۱۷ ص ۲۳۶-۲۳۸).

حب علی عباده.(ج ۱۷ ص ۲۳۵).

لو اجتمع الناس علی حب(ولایه)علی بن أبی طالب لما خلق اللّه النار (ج ۷ ص ۱۴۹-۱۵۲ و ج ۱۷ ص ۲۴۰-۲۴۱).

لو اجتمع الناس علی حب علی لما خلق اللّه جهنم.(ج ۱۷ ص ۲۴۴).

وجدنا أفضل الأعمال الصلاه علیک و سقی الماء و حب علی بن أبی طالب.

(ج ۷ ص ۲۶۸).

أی الأعمال أحب؟قال:الصلاه علیک و حب علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۲۶۸).

حب علی ایمان و بغضه نفاق لا یحبه الا مؤمن و لا یبغضه الا منافق.(ج ۱۸ ص ۴۲۷).

لا الهم حب علی الا من أحببته.(ج ۴ ص ۱۲۷ و ج ۵ ص ۷۸).

حب آل محمد جواز علی الصراط.(ج ۱۸ ص ۴۹۶).

حب آل محمد یوما خیر من عباده سنه.(ج ۹ ص ۴۹۷-۴۹۸ و ج ۱۸ ص ۴۸۳،۴۸۶).

من مات علی حب آل محمد مات شهیدا مات...(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱-۴۹۳).

من مات علی حب آل محمد فأنا کفیله بالجنه.(ج ۷ ص ۱۶۲).

من مات علی حب آل محمد جعل اللّه زوار قبره ملائکه الرحمه.(ج ۹ ص ۴۷۸-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱).

ان اللّه له الحمد عرض حب علی و فاطمه و ذریتها علی البریه فمن بادر منهم بالاجابه جعل منهم الرسل...(ج ۹ ص ۱۹۱).

ص :۱۴۷

ما ثبت اللّه حب علی فی قلب مؤمن فزلت به قدم الا ثبت اللّه قدمیه یوم القیامه علی الصراط.(ج ۷ ص ۲۸۰ و ج ۹ ص ۴۲۱).

حب فاطمه ینفع فی مائه من المواطن.(ج ۱۰ ص ۱۶۶).

أساس الإسلام حبی و حب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۰۸ و ج ۱۸ ص ۴۸۸).

أساس الدین حبی و حب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۰۸).

یسئل یوم القیامه عن حب أهل البیت.(ج ۷ ص ۲۳۴-۲۳۷).

حتی یسئل عن أربع...و عن حب أهل البیت.(ج ۹ ص ۴۰۹-۴۱۳).

حبی و حب أهل بیتی نافع فی سبعه مواطن أهوالهن عظیمه.(ج ۹ ص ۴۴۴).

أدبوا أولادکم علی حبی و حب أهل بیتی و القرآن.(ج ۱۸ ص ۴۹۸).

أدبوا أولادکم علی ثلاث:حب نبیکم و حب أهل بیته و قراءه القرآن.(ج ۹ ص ۴۴۵ و ج ۱۸ ص ۴۹۷-۴۹۸).

أمرنا رسول اللّه أن[نعرض-نبور]

نمتحن أولادنا بحب علی بن أبی طالب.

(ج ۷ ص ۲۶۵-۲۶۶).

لن یقبل اللّه فرضا الا بحب علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۹۴ و ج ۶ ص ۱۰۴).

أمر بریده بحب علی علیه السلام.(ج ۶ ص ۸۵-۸۶ و ج ۱۶ ص ۴۴۹- ۴۵۳).

لا ینال ولایه النبی الا بحب علی.(ج ۷ ص ۱۱۳ و ج ۱۷ ص ۱۵۷).

آیه حبی حب هذا.(ج ۱۸ ص ۴۷۹).

حبه علیه السلام حب اللّه.(ج ۶ ص ۴۰۰-۴۱۸ و ج ۱۶ ص ۶۰۶- ۶۲۰).

حبه ایمان و بغضه کفر.(ج ۴ ص ۲۸۷،۱۰۰ و ج ۵ ص ۴۳ و ج ۷ ص

۲۰۹،۲۱۳،۲۱۶ و ج ۱۷ ص ۱۶۵).

حبه ایمان و بغضه نفاق.(ج ۷ ص ۲۱۳،۲۴۸ و ج ۱۷ ص ۱۶۳-۱۶۵).

حبه و حب ذریته فرض من اللّه.(ج ۷ ص ۱۸۶).

ان اللّه افترض حبه علی أهل السماوات و الأرض.(ج ۷ ص ۳۷۸).

أمر اللّه النبی فی المعراج بحبه علیه السلام.(ج ۷ ص ۱۵۲).

و یشربون حبه و لا یکون لهم ذکر غیره.(ج ۱۳ ص ۳۱۹،۳۲۴).

حب علی جواز علی الصراط.(ج ۷ ص ۱۴۰-۱۴۱ و ج ۱۷ ص ۲۳۶- ۲۳۸).

حبه جواز علی النار.(ج ۱۷ ص ۲۳۷-۲۳۸).

حبه براءه من النار.(ج ۷ ص ۱۴۷ و ج ۱۷ ص ۲۳۷).

حبه براءه من النفاق.(ج ۷ ص ۲۵۶ و ج ۱۷-۲۳۹).

ان علیا ینفع حبه مع کل عمل صالح.(ج ۱۷ ص ۲۳۲).

حبه شجره أصلها فی الجنه.(ج ۵ ص ۷۸ و ج ۳۷۸).

حبه آیه الایمان و بغضه آیه النفاق.(ج ۷ ص ۱۶۴).

أحب الأعمال حبه.(ج ۷ ص ۲۶۷-۲۶۸ و ج ۱۷ ص ۲۵۱-۲۵۲).

حبه یزید الایمان...(ج ۵ ص ۴۵ و ج ۷ ص ۱۸).

حبه یأکل الذنوب[یحرق الذنوب]

.(ج ۷ ص ۲۶۰-۲۶۳ و ج ۱۷ ص ۲۴۲-۲۴۴).

حبه تذیب السیئات.(ج ۵ ص ۴۵ و ج ۷ ص ۱۸ و ج ۹ ص ۲۵۲ و ج ۱۸ ص ۳۹۷).

انما حبنا أهل البیت شیء یکتبه اللّه فی قلب العبد.(ج ۱۴ ص ۵۳۸).

الحسنه حبنا و السیئه بغضنا.(ج ۱۸ ص ۴۶۹).

و عن حبنا أهل البيت.(ج ۷ ص ۲۳۵-۲۳۷ و ج ۹ ص ۴۱۱-۴۱۳ و ج ۱۸ ص ۴۷۹).

و ان كنت تحبه فازدد له حبا.(ج ۱۶ ص ۴۵۲).

و اللّه للّه أشد حبا له.(ج ۶ ص ۸۱ و ج ۷ ص ۵-۹ و ج ۱۷ ص ۲۹۳).

أكثركم نورا يوم القيامه أكثركم حبا لال محمد.(ج ۱۸ ص ۵۲۵).

أثبتكم على الصراط أشدكم حبا لأهل بيتى.(ج ۱۸ ص ۴۵۹).

أثبتكم على الصراط أشدكم حبا لعلى.(ج ۷ ص ۱۴۲).

بحبه يدخلون الجنه.(ج ۴ ص ۲۷۸ و ج ۷ ص ۳۸۴).

فمن ثقلت موازينه بحب أمير المؤمنين فهو عيشه راضيه.(ج ۹ ص ۲۵۶).

من مات بحبك يختم اللّه له بالأمن و الايمان.(ج ۴ ص ۲۳۰-۲۳۱ و ج ۲۰ ص ۴۲۶).

من مات على حبك ختم اللّه اللّه له بالأمن و الايمان.(ج ۴ ص ۳۶۶،۲۳۰ و ج ۷ ص ۱۳۷-۱۳۹ و ج ۱۷ ص ۱۷۲-۱۷۳).

أخذ حبك على البشر و الشجر فمن أجاب عذب و طاب و من لم يحب خبث و مر.(ج ۷ ص ۲۳۰-۲۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۱۹-۲۲۰).

يا أحمد ابشر عليا بان أحباءك مطيعهم و عاصيهم من أهل الجنه.(ج ۷ ص ۱۶۴).

أنت تقرع باب الجنه و تدخلها أحباءك بغير حساب.(ج ۷ ص ۱۷۱-۱۷۲).

تدخل أحباءه الجنه بغير حساب.(ج ۲۱ ص ۶۸۸).

ان اللّه أمرنى بحب أربعه.(ج ۶ ص ۲۰۰-۲۰۸ و ج ۱۶ ص ۵۳۸- ۵۴۴).

لن يقبل اللّه فرضا الا بحب على بن أبى طالب.(ج ۴ ص ۹۴ و ج ۶ ص ۱۰۴).

من أحب أن يتمسك...فليتمسك بحب علی.(ج ۷ ص ۱۵۴-۱۵۸ و ج ۱۷ ص ۱۷۶-۱۸۰).

من أحب أن يحيی حياتی...فليتمسک بحبه.(ج ۵ ص ۱۰۴-۱۰۵).

من أحبک فبحبی أحبک فان العبد لا ينال ولايتی الا بحبک.(ج ۷ ص ۱۱۳).

من أحب أن يركب سفينه النجاه...(ج ۷ ص ۱۵۹).

من أحب هذين و أمهما و أباهما كان معی فی درجتی.(ج ۹ ص ۱۷۴-۱۸۰).

من أحبنی و أحب هذين و أباهما و أمهما كان معی فی درجتی.(ج ۷ ص ۴۷۱ و ج ۱۸ ص ۵۴۶).

من أحب عليا فقد أحبنی و من أحبنی فقد أحب اللّه.(ج ۶ ص ۴۱۰-۴۱۲).

من أحبک يا علی كان مع النبيين فی درجتهم.(ج ۷ ص ۲۱۵ و ج ۱۷ ص ۱۹۷).

طوبی لمن أحبک.(ج ۷ ص ۲۷۰-۲۷۶ و ج ۱۷ ص ۲۵۳-۲۵۵).

من أحبهم أحبه اللّه و من أبغضهم أبغضه اللّه.(ج ۹ ص و ج ۱۸ ص ۳۳۱).

فو اللّه ما أحبهم أحد الا ربح الدنيا و الآخره.(ج ۹ ص ۴۲۵-۴۲۶).

يرد الحوض أهل بيتی و من أحبهم من أمتی كهاتين السبابتين.(ج ۹ ص ۴۲۶-۴۲۷).

من أحب عليا أمن من الحساب و الميزان.(ج ۷ ص ۱۶۲).

من أحب عليا أعطاه اللّه بكل عرق فی بدنه مدينه فی الجنه.(ج ۷ ص ۱۶۱ -۱۶۲).

من أحب عليا أحبه اللّه.(ج ۶ ص ۴۱۰ و ج ۷ ص ۳۷۸).

من أحب عليا فقد أحبنی.(ج ۲ ص ۴۰۱-۴۱۸،۴۰۴ و ج ۶ ص ۴۱۳ -۴۱۵ و ج ۷ ص ۳۸۰ و ج ۱۶ ص ۶۰۸-۶۱۶ و ج ۱۷ ص ۸-۱۰).

من أحب عليا لا يموت الا وليا.(ج ۷ ص ۲۱۲).

ص :۱۵۱

من أحب هذا فقد أحبنی.(ج ۱۱ ص ۳۰۲).

من أحب هذا فقد أحب اللّه و رسوله.(ج ۱۶ ص ۶۱۳).

من أحب علیا فقد أحب رسول اللّه.(ج ۶ ص ۴۰۱-۴۱۸).

من أحب هؤلاء فقد أحبنی و من أبغض هؤلاء فقد أبغضنی.(ج ۱۸ ص ۴۴۵، ۳۹۳).

أول من أحبه من أهل السماء...(ج ۶ ص ۱۱۱).

من أحبک أحبنی.(ج ۴ ص ۵۰-۵۲ و ج ۶ ص ۴۰۷،۴۰۲،۷۸، ۵۵۲،۴۱۷،۴۱۴،۴۰۸ و ج ۷ ص ۳۲۷-۳۴۰ و ج ۱۵ ص ۴۴-۴۷ و ج ۱۶ ص ۶۱۲ و ج ۱۷ ص ۲۷۶،۳۴۸).

من أحبک حف بالأمن و الایمان.(ج ۴ ص ۲۲۹ و ج ۶ ص ۴۷۲ و ج ۱۵ ص ۵۱۲ و ج ۱۶ ص ۷).

من أحبک أسکنه اللّه معنا.(ج ۷ ص ۱۶۷).

طوبی لمن أحبک و صدقک.(ج ۴ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۵ ص ۱۰۳،۸۱ و ج ۷ ص ۲۷۰-۲۷۶ و ج ۱۵ ص ۷۹ و ج ۱۷ ص ۲۵۳-۲۵۵).

من أحبنی فقد أحب اللّه.(ج ۶ ص ۴۱۵،۴۱۴، ۴۱۰،۴۰۴ و ج ۱۶ ص ۶۱۹،۶۱۶،۶۱۲،۶۰۸).

من أحبنی فلیحب هذین.(ج ۱۰ ص ۶۸۶-۶۹۱ و ج ۱۹ ص ۲۲۸- ۲۷۹،۲۳۱).

من أحبنی فلیحب حسینا.(ج ۱۹ ص ۳۷۳).

من أحبنی فلیحبهما.(ج ۱۰ ص ۶۸۶-۶۱۷،۶۹۱).

من أحبنی فلیحبه.(ج ۱۱ ص ۳۰-۴۶ و ج ۱۹ ص ۳۱۴-۳۱۶).

من أحبهما فقد أحبنی.(ج ۱۰ ص ۶۹۲،۴۱-۷۰۵ و ج ۱۹ ص ۲۱۸-

۲۸۷،۲۸۰،۲۲۷-۲۲۶،۲۱۹).

من أحبهما ففى الجنه و من أبغضهما ففى النار.(ج ۱۰ ص ۷۰۷ و ج ۱۸ ص ۴۰۲).

من أحبهما أحببته و من أحببته أحبه اللّه و من أحبه اللّه أدخله جنات النعيم.

(ج ۱۹ ص ۲۸۱).

من أحبه قبل اللّه صلاته.(ج ۷ ص ۱۶۱-۱۶۲).

من أحبه فقد أحبنى و من أحبنى فقد أحب اللّه.(ج ۱۷ ص ۸-۱۱).

من أحبه أحبنى.(ج ۶ ص ۴۰۰-۴۱۸ و ج ۱۶ ص ۶۰۶-۶۲۴).

لا يخشى يوم القيامه من أحبه.(ج ۴ ص ۲۱۵).

أحب اللّه من أحب حسينا.(ج ۱۱ ص ۲۶۵-۲۷۸ و ج ۱۹ ص ۲۴۹، ۳۷۳،۳۶۵،۲۷۹،۲۶۵).

شفاعتى لأمتى من أحب أهل بيتى.(ج ۹ ص ۴۲۳ و ج ۱۸ ص ۴۵۸- ۴۵۹).

من أحب الحسن و الحسين أحببته و من أحببته أحبه اللّه.(ج ۱۹ ص ۲۳۱).

من أحب هؤلاء فقد أحبنى.(ج ۱۸ ص ۳۹۱).

من أحب آل محمد أمن من الحساب و الميزان و الصراط.(ج ۷ ص ۱۶۲).

من أحبنا أهل البيت فليحمد اللّه على أولى النعم.(ج ۹ ص ۴۱۵ و ج ۱۸ ص ۵۳۳).

ان الدنيا يعطيها من أحب و من أبغض و ان الايمان لا يعطيها الا من أحب.(ج ۱۷ ص ۴۶۶).

ان اللّه يحب أحبائهم فسجدت.(ج ۱۸ ص ۳۹۶).

قل لمن يحب عليا يتهيأ لدخول الجنه.(ج ۷ ص ۱۶۵-۱۶۶ و ج ۱۷ ص ۱۸۱).

ثم رفعت رأسى فقال:یا محمد ان اللّه تعالى يحب من يحبهم.(ج ۹ ص ۲۰۰ ص ۱۸ ص ۳۹۶).

ان اللّه يحب من أصحابک ثلاثه.(ج ۹ ص ۲۰۹).

لا يؤمن رجل حتى يحب أهل بيتى لحبى.(ج ۹ ص ۴۵۸).

و اللّه لا يحب أهل بيتى عبد الا أعطاه اللّه عز و جل نورا حتى يرد على الحوض.

(ج ۱۸ ص ۵۲۸).

لا يدخل الايمان قلب رجل حتى يحبهم للّه...(ج ۹ ص ۴۵۰ و ج ۱۸ ص ۵۲۹-۵۴۴،۵۳۰).

و اللّه لا يدخل قلب أمرى الايمان حتى يحبهم(يحبكم)للّه و لقرابتى.(ج ۱۸ ص ۴۳۷).

و الذى نفسى بيده لا يدخل الايمان قلب رجل حتى يحبكم للّه و لرسوله.(ج ۵ ص ۴۵۸).

لا يحبنى الا مؤمن تقى.(ج ۷ ص ۲۰۶).

لا يحبنا الا مؤمن.(ج ۹ ص ۴۵۹).

لا يحبنا الا من طابت ولادته.(ج ۹ ص ۴۱۵ و ج ۱۸ ص ۵۳۳).

لا يحبنا أهل البيت الا مؤمن تقى.(ج ۹ ص ۴۵۴-۴۵۵ و ج ۱۸ ص ۵۰۵).

لا يحبهم الا سعيد الجد طيب المولد.(ج ۹ ص ۱۶۵).

و لا يحبنى حتى يحب ذوى قرابتى.(ج ۱۸ ص ۴۳۷).

و لا يحبنى حتى يحب ذريتى.(ج ۱۸ ص ۵۴۴).

من أراد ان يطفئ غضب اللّه...فليحب على بن أبى طالب.(ج ۷ ص ۱۸).

ص :۱۵۴

من أحبنی فلیحب علیا.(ج ۶ ص ۴۰۱،۴۱۳،۴۱۸).

من أراد أن یقبل اللّه عمله.فلیحب علی بن أبی طالب.(ج ۹ ص ۲۵۲).

من أراد أن یدخل الجنه فلیحب علیا.(ج ۷ ص ۱۶۳-۱۶۴).

من أراد دخول الجنه بغیر حساب فلیحب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۲۵ و ج ۱۸ ص ۴۷۱).

لا یحبه الا مؤمن.(ج ۵ ص ۴۱ و ج ۶ ص ۴۱۳ و ج ۷ ص ۱۸۹-۲۱۵ و ج ۱۷ ص ۱۹۹-۲۱۵).

لا یبغضه مؤمن و لا یحبه منافق.(ج ۷ ص ۱۸۹-۲۱۵).

أحب لک ما أحب لنفسی و أکره لک ما أکره لنفسی.(ج ۶ ص ۵۵۶- ۵۵۷ و ج ۱۷ ص ۶۴-۶۵).

ان اللّه أمرک أن تحب علیا و تحب من یحبه.(ج ۶ ص ۲۰۹).

ان اللّه یأمرک أن تحب علیا و تحب من یحبه فان اللّه یحب علیا و یحب من یحب علیا.(ج ۵ ص ۲۴).

...لیله المعراج من تحب قلت:علیا.(ج ۶ ص ۵۰۷).

ان اللّه یحب علیا ما لا یحب الملائکه و النبیین.(ج ۷ ص ۳۱۹-۳۲۰ و ج ۱۷ ص ۲۷۲).

و لا یحبنی حتی یحب ذریتی.(ج ۹ ص ۵۰۷ و ج ۱۸ ص ص ۵۴۴).

لو ان أهل الأرض یحبون علیا کما تحبه أهل السماء لما خلق اللّه النار.(ج ۷ ص ۱۵۲).

ان ربک یحب فاطمه فاسجد فسجدت.(ج ۱۰ ص ۱۳۴).

اللهم انی أحبهما فأحب من یحبهما.(ج ۱۹ ص ۲۲۶،۲۲۸،۲۲۹).

فأحب من یحبهم و أبغض من یبغضهم.(ج ۱۸ ص ۴۲۹).

اللهم انی أحبها و أحب من یحبها.(ج ۱۰ ص ۶۷۰-۶۷۳ و ج ۱۸ ص ۵۴۵).

اللهم انی أحبهما فأحبهما.(ج ۱۰ ص ۶۶۰-۶۷۴ و ج ۱۸ ص ۵۴۵ و ج ۱۹ ص ۳۱۶،۲۸۱-۲۱۹،۳۱۷-۲۲۶).

انی أحبهما فأحبوهما.(ج ۱۰ ص ۶۱۷).

اللهم انی أحبه فأحبه و أحب من یحبه.(ج ۱۱ ص ۱۳-۳۴،۲۹۳- ۳۰۱ و ج ۱۹ ص ۳۶۴،۳۴۱-۳۰۸،۲۲۵،۳۶۶-۳۴۷،۳۱۳.

ان اللّه یحب علیا و یحب من یحب علیا.(ج ۵ ص ۲۴).

ان اللّه یحب الحسن و الحسین...ان اللّه یحب من یحبهما.(ج ۱۰ ص ۱۳۴).

یحب اللّه و رسوله و یحبه اللّه و رسوله.(ج ۴ ص ۴۴۷،۴۱۲،۴۰۷- ۲۴۵،۴۵۰-۲۴۷ و ج ۵ ص ۳۶۹،۱۸-۴۶۸ و ج ۱۶ ص ۱۶۹-۲۱۹، ۲۲۰-۲۶۷).

ما تقول فی رجل یحب اللّه و رسوله و یحبه اللّه و رسوله.(ج ۶ ص ۵۵۴- ۵۵۵ و ج ۱۷ ص ۳۲۳-۳۲۴.

ان جبرئیل یحبک.(ج ۶ ص ۷۹-۸۰).

لا یحبک[لا یحبه]

الا مؤمن.(ج ۶ ص ۴۰۸ و ج ۷ ص ۲۰۷،۱۹۰، ۲۱۰-۲۱۱).

لا یحبک الا طاهر الولاده و لا یبغضک الا خبیث الولاده.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۷ ص ۳۸۲).

لا یحبک الا مؤمن تقی و لا یبغضک الا فاجر ردی(منافق شقی).(ج ۷ ص ۲۰۶،۲۰۱ و ج ۱۷ ص ۱۹۹-۲۱۵ و ج ۱۸ ص ۵۰۵).

ان اللّه تعالی یغفر له و لذریته و شیعته و لمحبیه.(ج ۱۸ ص ۵۲۴).

و انه یترحم علی محبی علی بن أبی طالب کما یترحم علی الأنبیاء.(ج ۵

ص :۱۵۶

ص ۴۳۴ و ج ۶ ص ۱۱۱ و ج ۲۰ ص ۵۰۳).

قلت:یا رسول اللّه فمحبونا؟قال:من ورائکم.(ج ۱۸ ص ۴۰۷-۴۰۸).

أول من یدخل الجنه محبک.(ج ۷ ص ۲۴۷).

من صافح محبا لعلی غفر اللّه له الذنوب.(ج ۷ ص ۲۸۲).

ان الملائکه خدامنا و خدام محبینا.(ج ۵ ص ۹۲).

خلقت من نور اللّه عز و جل و خلق أهل بیتی من نوری و خلق محبیهم من نورهم و سائر الناس فی النار.(ج ۹ ص ۴۸۱).

أربعه أنالهم شفیع...و المحب لهم بقلبه و لسانه.(ج ۹ ص ۴۸۱-۴۸۳).

محبه محبی.(ج ۴ ص ۲۹۷).

یستغفر لمحبه و شیعته.(ج ۷ ص ۳۲۰-۳۲۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۲ و ج ۲۱ ص ۵۶۵).

حسبک ما لمحبک حسره عند موته[الموت]

.(ج ۷ ص ۳۱۸-۳۱۹ و ج ۱۷ ص ۲۷۱).

محبهم فی الجنه و محب محبهم فی الجنه(ج ۹ ص ۱۶۰ و ج ۱۱ ص ۲۸۲).

لا یناله الا علی و محبوه.(ج ۷ ص ۳۱۷).

حیث یکون علی یکون محبوه.(ج ۶ ص ۴۱۰).

ان الملائکه لیصلی علیهم(محبیک).(ج ۷ ص ۲۷۶).

محبی محب اللّه.(ج ۶ ص ۴۰۵ و ج ۱۶ ص ۶۱۰).

محبک فی الجنه.(ج ۶ ص ۴۴۱).

محبک محبی.(ج ۶ ص ۴۰۵-۴۰۶ و ج ۱۶ ص ۶۱۰-۶۱۱).

ان اللّه قد غفر لک و شیعتک و لمحبی شیعتک.(ج ۷ ص ۳۷-۳۹ و ج ۱۷ ص ۳۲۱).

و یهدون ثوابه لمحبی علی.(ج ۶ ص ۱۱۶).

من حشره اللّه محبا لهذا الرجل[على عليه السلام]

دخل الجنه(ج ۲۱ ص ۴۰۰).

ص :۱۵۷

أحب الأعمال الصلاه علیک و حب علی بن أبی طالب.(ج ۲۱ ص ۳۲۷ -۳۲۸).

فلم أجد فی قلبک أحدا أحب إلیک من علی.(ج ۶ ص ۱۳۸).

لا یؤمن عبد حتی أکون أحب الیه من نفسه...(ج ۱۸ ص ۴۸۵-۴۸۶، ۵۴۴).

و عترتی أحب الیه من عترته.(ج ۹ ص ۳۹۲-۳۹۳).

أحب الأعمال حب علی علیه السلام.(ج ۷ ص ۲۶۷-۲۶۸ و ج ۱۷ ص ۲۵۱-۲۵۲).

أحب الناس الی رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله من الرجال علی و من النساء فاطمه.(ج ۸ ص ۶۶۸-۶۷۸ و ج ۳۰ ص ۱۷۲-۱۷۳ و ج ۱۷ ص ۳۱۵-۳۱۶).

من أحب الناس إلیک؟قال:فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۶۷-۱۷۷،۱۷۱ و ج ۱۹ ص ۹۷-۹۸).

أحب أهلی الی فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۷۸-۱۸۱ و ج ۱۹ ص ۹۶-۹۷).

و لا فی الأرض أحب من فاطمه.(ج ۱۹ ص ۱۰۱).

لو أن اهل الأرض یحبون علیا کما تحبه اهل السماء لما خلق اللّه النار.(ج ۷ ص ۱۵۲).

أعطیت فی علی خمسا هن أحب الی من الدنیا و ما فیها.(ج ۱۸ ص ۵۳۴).

أی أهل بیتک أحب إلیک؟قال:الحسن و الحسین.(ج ۱۸ ص ۵۴۵).

علی أحب أهلی.(ج ۱۵ ص ۵۳۳).

علی أحب أهل النبی.(ج ۱۵ ص ۵۳۴-۵۳۵).

علی أحب أخوه النبی.(ج ۱۵ ص ۵۴۵-۵۵۷).

علی أحب الخلق الی اللّه.(ج ۵ ص ۳۱۸-۴۶۸ و ج ۷ ص ۴۵۲-۴۵۸

و ج ۱۶ ص ۱۶۹-۲۱۹).

على أحب الرجال.(ج ۴ ص ۳۲۵-۳۲۴ و ج ۷ ص ۱۰۵ و ج ۱۵ ص ۵۳۲).

على أحب الناس.(ج ۴ ص ۳۳۷ و ج ۸ ص ۶۶۷-۶۷۸ و ج ۱۵ ۵۳۰- ۵۳۲ و ج ۱۷ ص ۳۱۵-۳۱۶ و ج ۲۰ ص ۴۸۳-۴۸۸).

قوما أحب باد و حاضر.(ج ۹ ص ۲۴۵).

كان الحسن و الحسين عليهما السلام أحب اهل النبى صلى اللّه عليه و آله اليه.

(ج ۱۰ ص ۶۵۵-۶۶۰ و ج ۱۹ ص ۱۹۲-۱۹۴).

فاطمه أحب الى و أنت أعز.(ج ۱۰ ص ۱۷۴-۱۷۵ و ج ۱۹ ص ۹۹- ۱۰۰).

هى أحب و أنت أعز.(ج ۷ ص ۱۲-۱۵ و ج ۱۰ ص ۱۷۴-۱۷۵ و ص ۴۱۹-۴۲۰ و ج ۱۷ ص ۱۰۱-۱۰۴).

من أحب إليك؟قال:فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۸۰).

من أحب أهلك إليك؟قال:فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۷۸).

أى أهلك أحب إليك؟قال:فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۷۶-۱۷۷).

اللهم هذه ابنتى و أحب الخلق الى اللهم و هذا أخى و أحب الخلق الى.(ج ۱۸ ص ۱۷۶).

قد أنكحتك أحب أهل بيتى.(ج ۱۸ ص ۱۷۷).

و وصيى خير الأوصياء و أحبهم الى اللّه و هو بعلك.(ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۹ ص ۲۶۲).

على حبيب اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۰-۲۹۷،۳۷۸،۲۸۱ و ج ۹ ص ۲۵۷، ۲۶۸ و ج ۱۵ ص ۴۳۸-۴۳۹ و ج ۲۰ ص ۵۵۲).

علی حبیب رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله.(ج ۱۵ ص ۵۲۷ و ج ۱۶ ص ۶۱۳-۶۱۴ و ج ۲۰ ص ۵۱۵).

علی حبیب قلبی.(ج ۴ ص ۱۰۱ و ج ۲۰ ص ۴۰۷).

حبیبک حبیب اللّه.(ج ۴ ص ۳۴۹ و ج ۶ ص ۴۰۷ و ج ۲۰ ص ۳۸۷).

أنت...حبیب قلبی.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۲۰ ص ۳۰۷،۳۰۹،۳۱۱).

الیوم مات حبیب رسول اللّه.(ج ۱۹ ص ۳۴۵).

فما رأت عینای مثل حبیب بین خلیلین.(ج ۵ ص ۷۹).

فما ظنکم بحبیب یکون بین خلیلین.(ج ۷ ص ۳۱۰-۳۱۴).

حبیبی حبیب اللّه.(ج ۶ ص ۴۰۶-۴۰۸ و ج ۷ ص ۱۱۰ و ج ۱۶ ص ۶۱۲ -۶۱۴ و ج ۲۰ ص ۳۸۶-۳۸۹).

حبیبک حبیبی.(ج ۴ ص ۴۹،۵۰ و ج ۶ ص ۴۰۶-۴۰۷ و ج ۲۰ ص ۳۸۶-۳۸۹).

أنت أخی و حبیبی.(ج ۱۶ ص ۵۹۷).

أدعوا الی حبیبی.(ج ۴ ص ۳۳۵).

حبیبتی فاطمه ما الذی تبکیک.(ج ۵ ص ۲۷۱).

زینوا حبیبتی و قره عینی بأفضل زینتکم و أکثروا الطیب.(ج ۱۸ ص ۱۸۲).

أحبوه بحبی.(ج ۴ ص ۴۰).

و أحبونی بحب اللّه و أحبوا أهل بیتی لحبی.(ج ۹ ص ۴۳۷-۴۴۳).

أحبوا علیا.(ج ۷ ص ۱۴۶ و ج ۱۷ ص ۱۷۵).

أحبوا أهلی و أحبوا علیا.(ج ۶ ص ۴۱۳).

أحبوا أهل بیتی لحبی.(ج ۱۸ ص ۴۵۰-۴۵۲).

أحبوا علیا و استحبوا منه.(ج ۷ ص ۳۴۶ و ج ۱۷ ص ۱۷۵).

عاهدنی ربی أن لا یقبل ایمان عبد الا بمحبه أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۵۴).

ألقی محبتک فی صدور المؤمنین.(ج ۴ ص ۲۳ و ج ۷ ص ۳۷۰ و ج ۱۵ ص ۶۳ و ج ۲۰ ص ۳۲۷).

لا یقبل ایمان عبد الا بمحبته أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۵۴).

لم یهب اللّه محبتهم لعبد الا أدخله اللّه الجنه.(ج ۴ ص ۵۹).

فرضت محبه علی علی خلقی فبلغهم ذلک عنی.(ج ۷ ص ۱۸۷-۱۸۸).

[ح ب ذ]

یا حبذا دوحه فی الخلد نابته...(ج ۵ ص ۲۶۳،۲۶۴ و ج ۹ ص ۱۵۳).

[ح ب ش]

تجیء الحبشه فیخربونه خرابا لا یعمر بعده أبدا.(ج ۱۳ ص ۲۹۱).

[ح ب ر]

قال له الحبر:أرید الخلوه معک.(ج ۸ ص ۷۳۲).

فمضی الحبر الی قومه فأخبرهم.(ج ۵ ص ۶۷).

قدم علی رسول اللّه حبر من أحبار الیهود و قال:یا رسول اللّه قد أرسلونی إلیک قومی.(ج ۵ ص ۶۷).

[ح ب س]

انه من قیدت أو حبست أو تهددت فلا اقرار له.(ج ۸ ص ۲۰۲).

[ح ب ل]

أنا حبل اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۵).

علی حبل اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۵ و ج ۱۴ ص ۳۸۴،۵۲۱).

نحن حبل اللّه.(ج ١٣ ص ٨۴ و ج ١۴ ص ٣٨۵ و ج ١٨ ص ۵٣۵،۵۴١).

هذا حبل اللّه من تمسک به نجی.(ج ١۴ ص ٣٨۶).

فانه العروه الوثقی و الحبل المتین.(ج ١٨ ص ٢٢٨).

و یعتصم بحبل اللّه المتین.(ج ۵ ص ١١٣ و ج ٧ ص ١۵٩-١۶٠ و ج ١٨ ص ۴٧٣).

من أراد أن یتمسک بالحبل المتین.(ج ٧ ص ١۶٠).

و هم حبلی الممدود.(ج ۵ ص ١١۵ و ج ١٣ ص ٧٩).

و الأئمه من ولدها امارتی و حبلی الممدود من أعتصم بهم نجی.(ج ٩ ص ٢٠٩ و ج ١٣ ص ٧٩).

و الأئمه من ولدها أمناء ربی و حبله الممدود.(ج ۴ ص ٢٨٨ و ج ٩ ص ١٩٩ و ج ١٣ ص ٧٩).

دعانی علی و أنا حبلی فمسح بطنی و قال...(ج ١٨ ص ٢٢٩).

[ح ث ی]

یحثی المال حثیا لا یعده عدا.(ج ١٣ ص ٢۵٠-٢۵۴).

یحثی له فی ثوبه ما استطاع أن یحمل.(ج ١٣ ص ٢۵۴-٢۶١ و ج ١٩ ص ۶٧٨).

فیحثی فلا یستطع أن یحمله.(ج ١٩ ص ۶٧٨).

[ح ج ب]

ان اللّه حجب اسم الحسن و الحسین حتی سماهما.(ج ١٠ ص ۴٩١).

الدعاء محجوب حتی یصلی...(ج ٩ ص ۶٢٧-۶٢۶ و ج ١٨ ص ٣٠٩).

نادی مناد من وراء الحجاب.(ج ۴ ص ١٨۵).

[ح ج ج]

كثره حج السبط الأكبر عليه السلام.(ج ۱۱ ص ۱۲۳-۱۳۱ و ج ۱۹ ص ۳۲۸-۳۳۰).

لقد حج الحسن بن على عليهما السلام خمسه و عشرين حجه ماشيا.(ج ۱۱ ص ۱۲۳-۱۲۵).

حج من المدينه عشرين حجه على قدميه.(ج ۱۱ ص ۱۲۶-۱۲۹).

حج(الحسين عليه السلام)خمسا و عشرين حجه ماشيا.(ج ۱۱ ص ۴۱۹- ۴۲۱).

حجه اللّه على بريته.(ج ۴ ص ۱۷۰).

على حجه اللّه على عباده.(ج ۴ ص ۲۸۷ و ج ۵ ص ۴۳).

انا حجه اللّه على من فى السماوات و فوق الأرضين.(ج ۴ ص ۳۳۲).

فليس هو حملهم عليها اجبارا و لا الزمهم اكراها و للّه الحجه البالغه.(ج ۱۹ ص ۳۵۳).

حجه اللّه على الناس.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

انک لحجه اللّه على خلقه.(ج ۴ ص ۲۲۱ و ج ۵ ص ۵۰).

حجه اللّه.(ج ۴ ص ۲۱۹،۱۷۰،۸۲-۲۸۴،۲۲۷،۲۲۱-۲۸۷،۲۸۵ ۲۹۷ و ج ۱۵ ص ۱۷۵-۱۷۹ و ج ۲۰ ص ۵۴۲-۵۴۴).

أنت حجه اللّه.(ج ۲۰ ص ۳۷۱،۲۶۹،۲۶۳،۲۳۰).

هذا حجه على أمتى.(ج ۴ ص ۲۱۹-۲۲۰ و ج ۱۵ ص ۱۷۷ و ج ۲۰ ص ۵۲۳-۵۴۴).

على مقيم الحجه.(ج ۴ ص ۲۲۰،۱۴۴-۲۲۱ و ج ۱۵ ص ۱۷۹-۱۸۰ و ج ۲۰ ص ۴۸۹-۴۹۰).

ص :۱۶۳

فنوديت يا محمد هؤلاء أوليائى و أحبائى و أصفيائى و حججى بعدك على بريتى...

(ج ۵ ص ۹۳).

يحملكم على المحجه البيضاء.(ج ۴ ص ۲۹۹).

الحج إليها فريضه.(ج ۵ ص ۶۴۷-۶۴۸ و ج ۷ ص ۱۰۹ و ج ۱۷ ص ۷۹، ۱۴۶،۱۵۰).

حجج اللّه على خلقه.(ج ۴ ص ۵۹ و ج ۷ ص ۱۵۹).

حجج اللّه فى أرضه.(ج ۵ ص ۴۱).

حجج اللّه على الخلق بعدى الاثنى عشر.(ج ۴ ص ۹۴).

فإنهم خلفائى و أوصيائى و حجج اللّه على خلقه بعدى.(ج ۱۸ ص ۴۷۳).

احتجاج السبط الأكبر عليه السلام مع معاويه و مروان و عمرو بن العاص.

(ج ۵-۶۰-۶۵ و ج ۱۸ ص).

احتجاج حره بنت حليمه السعديه عند الحجاج.(ج ۵ ص ۴۷-۴۹).

[ح ج ر]

اخباره عليه السلام عن شهاده حجر.(ج ۸ ص ۱۵۳).

حجر بن عدى.(ج ۸ ص ۲۲۰).

لم يرفع حجر فى بيت المقدس.(ج ۱۸ ص ۲۱۲-۲۱۳).

كان رأسه فى حجر على.(ج ۱۸ ص ۱۸۶).

فإذا حجر بين كتفى النبى صلى اللّه عليه و آله.(ج ۱۸ ص ۱۷۱).

و انى لاربط الحجر على بطنى(ج ۸ ص ۵۷۴-۵۷۵ و ج ۱۸ ص ۱۳۷).

يؤتى يوم القيامه بالحجر الأسود و له لسان ذلق يشهد لمن يستلمه.(ج ۸ ص ۲۰۹).

قول عمر:حجر لا تضر و لا تنفع و قول أمير المؤمنين عليه السلام:بل يضر و ينفع.(ج ۸ ص ۲۰۸-۲۱۰ و ج ۱۷ ص ۴۳۹-۴۴۱).

[ح ج ز]

و أهل بيتک يأخذون بحجزتک و شيعتک يأخذون بحجزه أهل بيتک.(ج ۵ ص ۹۶).

و أخذ شيعه ولدک بحجزتهم فترى أين يؤمر بنا.(ج ۷ ص ۱۷۵).

و أخذ شيعه على بحجزهم فترى أين يؤمر بنا.(ج ۹ ص ۵۰۹).

فتأخذ مفاتيح الجنه و النار فتأخذ بحجزتى.(ج ۵ ص ۹۶).

و ان شيعتهم يأخذون بحجزتهم.(ج ۱۸ ص ۵۰۴).

و لعل بالحجاز أو اليمامه من لا طمع له.(ج ۸ ص ۲۸۸).

و كيف أشبع و حول الحجاز بطون غرثى.(ج ۸ ص ۲۸۲).

[ح د ب]

يوم الحديبيه.(ج ۸ ص ۴۱۹-۴۲۰).

[ح د ث]

و أمر الأرض أن تحدثه بأخبارها و ما يجرى على وجه الأرض.(ج ۵ ص ۸۸ و ج ۶ ص ۵۰).

[ح د د]

لاحد على معترف بعد بلاء.(ج ۸ ص ۲۰۲ و ج ۱۷ ص ۴۵۴).

كان قلوبهم زبر الحديد.(ج ۱۳ ص ۲۷۴).

ان الحديد لان لداود عليه السلام و ما لان له إلا بنا.(ج ۱۸ ص ۱۹۹).

[ح س ب]

و الى محمد فى حسبه و خلقه.(ج ۴ ص ۳۹۷).

[ح س ن]

مررت بحديقه لك فى الجنه أحسن منها.(ج ۶ ص ۱۸۱-۱۸۶ و ج ۱۶ ص ۵۲۵-۵۲۹ و ج ۲۱ ص ۶۶۲-۶۶۴).

ما أحسنها من حديقه.(ج ۶ ص ۱۸۰-۱۸۶).

[ح د ق]

و انهما فى حديقه بنى النجار.(ج ۱۹ ص ۲۰۶).

[ح ذ ف]

فقال:من هذا حذيفه؟قلت:نعم..فاطمه سيده نساء أهل الجنه.(ج ۱۸ ص ۳۸۵).

[ح ذ و]

كأين فى أمتى ما كان فى بنى إسرائيل حذو النعل بالنعل و القذه بالفذه.(ج ۴ ص ۸۴).

انما فاطمه حذيه منى يقبضنى ما يقبضها.(ج ۱۰ ص ۲۲۰).

[ح ر ب]

أنا حرب لمن حاربت قاله(صلى اللّه عليه و آله و سلم)فى ألف مقام.(ج ۶ ص ۴۴۰).

أنا حرب لمن حاربكم.(ج ۹ ص ۱۶۱-۴۹،۱۷۴ و ج ۱۸ ص ۴۱۱- ۴۱۳).

أنا سلم لمن سالمتم و حرب لمن حاربتم.(ج ۹ ص ۱۶۶-۱۷۳ و ج ۱۸ ص ۴۱۱).

أنا حرب لمن حاربهم و سلم لمن سالمهم.(ج ۱۸ ص ۴۱۲-۴۱۵).

سلم لمن سالمت و حرب لمن حاربت.(ج ۵ ص ۵۳).

أنا سلم لمن سالمكما و حرب لمن حاربكما.(ج ۱۸ ص ۱۷۶).

يا على سلمك سلمى و حربك حربى.(ج ۶ ص ۴۴۰-۴۴۱ و ج ۷ ص ۲۹۶ و ج ۱۳ ص ۷۰).

حربه حرب رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله.(ج ۶ ص ۴۳۹،۴۴۱).

حرب على حرب اللّه و سلم على سلم اللّه.(ج ۵ ص ۴۳).

و من آذاهم و ركن الى أعدائهم فقد أذن بحرب من اللّه و رسوله.(ج ۹ ص ۴۶۱).

[ح ر ث]

ان أمير المؤمنين عليه السلام كان يعمل بيده يحرث الأرض و يزرعها و يستقى الماء و يغرس النخل.(ج ۸ ص ۵۸۲،۵۹۷).

[ح ر ر]

دعاءه صلى اللّه عليه و آله:اللهم اذهب[أكفه]

عنه الحر و البرد.(ج ۵ ۴۳۶،۴۲۱،۳۹۶-۴۴۲ و ج ۱۷ ص ۱۲۷-۱۲۸ و ج ۲۰ ص ۶۱۱-۶۱۶).

أنت حر لوجه اللّه و الحائط هبه منى إليك.(ج ۱۹ ص ۳۴۳).

اذهب فأنت حر لوجه اللّه الكريم.(ج ۱۲ ص ۲۳۳).

أنت حره لوجه اللّه و لك ألف درهم.(ج ۱۲ ص ۲۳۴).

محاجه حره بنت حليمه السعديه عند الحجاج.(ج ۵ ص ۴۷-۴۹).

ص :۱۶۷

من قتله الحروريه فهو شهيد.(ج ۸ ص ۳۱۵).

من لقی الحروريه فليقتلهم.(ج ۸ ص ۵۱۰).

[ح ر س]

فی السماء حرسا و هم الملائكه و فی الأرض حرسا و هم شيعتک يا علی.(ج ۷ ص ۳۲۳).

[ح ر ف]

و ان قال لا حرف به علی الأرض.(ج ۱۵ ص ۶۱۱).

و ان قال لا حرف به الأرض.(ج ۲۱ ص ۳۶۴-۳۶۵).

ما منها حرف الإله ظهر و بطن و ان علی بن أبی طالب علم الظاهر و الباطن.

(ج ۷ ص ۶۳۹-۶۴۰).

[ح ر ق]

فان تجاوزته احترقت أجنحتی.(ج ۵ ص ۹۳).

وقع فی بيته حريق و هو ساجد.(ج ۱۲ ص ۳۲ و ج ۱۹ ص ۴۵۵-۴۵۶).

[ح ر م]

لأن اقتل بمكان كذا و كذا أحب الی من ان أستحل حرمتها[يعنی الحرم]

.

(ج ۱۱ ص ۴۳۵).

و فی المحرم يناد من السماء.(ج ۱۳ ص ۲۹۰).

ان للّه عز و جل حرمات ثلاث...حرمه الإسلام و حرمتی و حرمه رحمی.

(ج ۹ ص ۵۱۱-۵۱۳ و ج ۱۸ ص ۴۵۴،۴۴۲).

حرمه الإسلام و حرمتی و حرمه أهل بيتی.(ج ۱۸ ص ۴۵۵).

و انی[فاطمه بنت أسد]

دخلت بیت اللّه الحرام فأکلت من ثمار الجنه و أرزاقها.(ج ۵ ص ۵۷).

فمن مشی علیها مبغضا لک مشی حراما.(ج ۷ ص ۲۷۷-۲۷۸).

الا و ان الحسین باب من أبواب الجنه من عانده حرم اللّه علیه رائحه الجنه.

(ج ۹ ص ۲۰۲).

ان الجنه محرمه علی الأنبیاء حتی تدخلها.(ج ۲۰ ص ۳۲۴).

السعید من سعد بنا و الشقی من شقی بنا نحن المحللون لحلاله و المحرمون لحرامه.(ج ۷ ص ۲۵۳).

و من أبغض أحدا من أهل بیتی حرم شفاعتی.(ج ۶ ص ۴۱۳ و ج ۹ ص ۴۸۶ و ج ۱۸ ص ۴۶۶).

ان اللّه حرم الجنه علی من ظلم أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۳۵-۴۳۶ و ج ۱۸ ص ۴۶۲،۴۶۵).

حرمت الجنه علی من ظلم أهل بیتی أو آذانی فی عترتی.(ج ۹ ص ۴۵۹-۴۶۰ و ج ۱۸ ص ۴۶۱،۴۶۵).

و من عصانی فیهم و لم یحفظ وصیتی فاحرمه رحمتک و روحک.(ج ۹ ص ۲۰۱).

و من عصانی فیهم فاحرمه روحک و ریحانک و رحمتک و جنتک.(ج ۹ ص ۲۶۷).

أنا حرام علی المتهجدین أنا حرام علی المتصدقین أنا حرام علی الصائمین.

(ج ۴ ص ۱۳۰).

ان هؤلاء أصابوا بیض نعام و هم محرمون.(ج ۸ ص ۲۰۷).

فیسیر حمار حتی یبلغ حران.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

[ح ز ب]

حزب على حزب اللّه و حزب أعدائه حزب الشيطان.(ج ۴ ص ۲۸۷ و ج ۵ ص ۴۳).

حزبه حزبی و قوله قولی و أمره أمری.(ج ۴ ص ۲۹۷).

حزبک حزبی و حزبی حزب اللّه.(ج ۴ ص ۲۲۷).

علی و حزبه هم المفلحون.(ج ۷ ص ۳۰۵ و ج ۱۷ ص ۲۶۸-۲۶۹).

حزبهم حزبی و حزبی حزب اللّه و حزب أعدائهم حزب الشيطان.(ج ۴ ص ۲۸۴ و ج ۱۸ ص ۴۷۳).

حزبنا حزب اللّه و حزب الفيئه حزب الشيطان.(ج ۹ ص ۵۲۳).

حزب أعدائهم حزب الشيطان.(ج ۴ ص ۲۸۷ و ج ۵ ص ۴۳،۱۱۳ و ج ۷ ص ۱۵۹،۳۸۵).

حزب أعدائک حزب الشيطان.(ج ۲۰ ص ۳۶۳،۳۶۹،۳۷۱،۳۹۶).

فإذا خالفتهم قبيله صاروا حزب إبليس.(ج ۹ ص ۲۹۴-۲۹۶ و ج ۱۸ ص ۳۲۴ ۳۲۶).

و اضرب عنقه فانه أول من يأتی فی حزب الشيطان.(ج ۷ ص ۱۸۴).

يا أبناء المهاجرين انفروا الی أئمه الكفر و بقيه الأحزاب و أولياء الشيطان.

(ج ۷ ص ۲۰۲).

[ح ز ق]

حزقه حزقه عين بقه.(ج ۱۱ ص ۲۹۳-۲۹۹،۲۹۴ و ج ۱۹ ص ۳۶۴).

[ح ز م]

و احتطبت و بيدها حزمه.(ج ۱۰ ص ۲۷۶).

ص: ۱۷۰

یأتینی جبرئیل و میکائیل بحزمتین من المفاتیح.(ج ۶ ص ۲۱۰-۲۱۱ و ج ۱۶ ص ۵۴۸).

[ح ز ن]

و الی یعقوب فی حزنه.(ج ۴ ص ۳۹۶ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

تملأ الأرض ظلما و جورا حتی یدخل کل بیت خوف و حزن.(ج ۱۳ ص ۳۱۷).

[ح س ب]

من أراد دخول الجنه بغیر حساب فلیحب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۲۵ و ج ۱۸ ص ۴۷۱).

أعظمهم حسبا.(ج ۴ ص ۱۰۹،۱۱۲،۱۵۹).

و یلج الجنه بغیر حساب.(ج ۱۵ ص ۱۶۹).

أشرف أهل بیتک حسبا.(ج ۴ ص ۱۱۰).

فیدخلها بغیر حساب.(ج ۴ ص ۲۵۹-۳۸۱،۲۷۰،۲۶۰ و ج ۱۶ ص ۵۰۲).

تقرع باب الجنه و تدخلها أحبائک بغیر حساب.(ج ۷ ص ۱۷۱-۱۷۳ و ج ۲۱ ص ۶۸۸).

یا علی مر أنت و شیعتک الی الجنه بغیر حساب.(ج ۴ ص ۳۰۰ و ج ۷ ص ۱۷۴).

الا و من أحب آل محمد صلی اللّه علیه و آله أمن من الحساب و المیزان و الصراط.(ج ۷ ص ۱۶۲).

و البحر مداد و الجن حساب و الانس کتاب.(ج ۴ ص ۲۹۰).

یدخل من أمتی الجنه سبعون ألفا بغیر حساب[لا حساب علیهم]

.(ج ۴

ص: ۱۷۱

ص ۲۸۹ و ج ۷ ص ۱۷۲-۱۷۳).

حسبک من نساء العالمین أربع.(ج ۱۰ ص ۵۸-۶۴ و ج ۱۹ ص ۴۴- ۴۶).

من أراد أن ینظر...و الی محمد صلی اللّه علیه و آله فی حسبه و خلقه.(ج ۴ ص ۳۹۷).

[ح س د]

من حسد علیا فقد کفر.(ج ۶ ص ۴۲۲ و ج ۷ ص ۱ و ج ۲۱ ص ۶۶۵).

لا یبغضنا و لا یحسدنا أحد الا و ذید یوم القیامه عن الحوض بسیاط من نار.(ج ۹ ص ۴۵۳-۴۵۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۸،۵۴۵).

[ح س ر]

فلربما رأیته یخرج حاسرا.(ج ۱۸ ص ۱۲۳،۸۰).

لیس لمحبک حسره عند موته.(ج ۷ ص ۳۱۸-۳۱۹ و ج ۱۷ ص ۲۷۱).

[ح س ن]

و فتق نور الحسن فخلق منه اللوح و القلم.(ج ۵ ص ۲۵۰).

و الحسن و اللّه أجل من اللوح و القلم.(ج ۵ ص ۲۵۰).

و جعلت حسنا معدن علمی و جعلت حسینا حجتی.(ج ۵ ص ۱۱۵).

الحسن و الحسین سیدا شباب الجنه.(ج ۹ ص ۲۲۹-۲۴۱ و ج ۱۸ ص ۳۸۵-۳۸۷ و ج ۱۹ ص ۲۲۲-،۲۸۸،۲۷۸،۲۷۷،۳۶۳،۲۵۱ ۲۹۳).

الحسن و الحسین نوران من نور رب العالمین.(ج ۵ ص ۲۴۸).

الحسن و الحسین اسمان من أسماء الجنه.(ج ۱۰ ص ۴۸۸-۴۹۰).

الحسن و الحسین ریحانتا رسول اللّه.(ج ۱۰ ص ۵۹۵-۶۲۶ و ج ۱۸

ص: ۱۷۲

ص ۵۴۶ و ج ۱۹ ص ۲۷۶).

الحسن و الحسین سیدا شباب أهل الجنه.(ج ۱۰ ص ۵۴۴-۵۹۵).

الحسن و الحسین سبطان من الأسباط.(ج ۱۰ ص ۶۳۵-۶۴۲ و ج ۱۱ ص ۲۷۳،۲۷۲،۲۶۹،۲۶۶ و ج ۱۹ ص ۲۵۸-۲۵۹).

و بالحسن أعطیتم الإحسان.(ج ۹ ص ۲۰۲ و ج ۱۸ ص ۴۲۳).

الحسن و الحسین علیهما السلام أحب أهل النبی صلی اللّه علیه و آله.(ج ۱۰ ص ۶۵۵-۶۶۰).

تسمیه النبی صلی اللّه علیه و آله إیاهما بالحسن و الحسین.(ج ۱۰ ص ۴۹۲ -۵۰۶).

یا حسن و یا حسین أنتما کفتا المیزان.(ج ۹ ص ۲۵۱).

حسین منی و أنا من حسین.(ج ۱۱ ص ۲۶۵-۲۷۹).

حسین سبط من الأسباط.(ج ۱۱ ص ۲۶۵-۲۷۸ و ج ۱۹ ص ۲۷۳، ۲۷۹).

أحب اللّه من أحب حسینا.(ج ۱۱ ص ۲۶۵-۲۷۸).

هذا الحسین بن علی الا فاعرفوه و فضلوه...جده فی الجنه و جدته فی الجنه و امه فی الجنه و عمه فی الجنه و عمته فی الجنه و خاله فی الجنه و خالته فی الجنه و اخوه فی الجنه و هو فی الجنه و محبیهم فی الجنه و محبی محبیهم فی الجنه.

(ج ۱۱ ص ۲۸۲).

و جعل اللّه الامامه فی عقب الحسین الی یوم القیامه.(ج ۱۳ ص ۳۰۶).

الا و ان الحسین باب من أبواب الجنه.(ج ۹ ص ۲۰۲ و ج ۱۴ ص ۱۸۱ و ج ۱۸ ص ۴۲۳).

حتی یقوم بامتی رجل من ولد الحسین.(ج ۱۳ ص ۳۰۱).

ص :۱۷۳

و بالحسين تسعدون و به تشقون.(ج ۹ ص ۲۰۲ و ج ۱۸ ص ۴۲۳).

و لو كان العقل رجلا لكان حسنا.(ج ۱۸ ص ۵۱۵).

و لو كان السخاء رجلا لكان حسينا.(ج ۱۸ ص ۵۱۵).

حب على حسنه لا تضر معها سيئه.(ج ۷ ص ۲۵۷-۲۵۹ و ج ۱۷ ص ۲۳۳ -۲۳۴ و ج ۲۱ ص ۳۳۱-۳۳۲).

لو كان الحسن شخصا لكان فاطمه.(ج ۱۸ ص ۵۱۵).

و الى يوسف فى حسنه و عيسى فى زهده...فلينظر الى على بن أبى طالب.

(ج ۴ ص ۳۹۸ و ج ۵ ص ۵).

عليه شاب حسنه كحسن يوسف فقال هذا بعلها على بن أبى طالب.(ج ۷ ص ۱۹).

و الى نوح فى حسنه و الى ابراهيم فى خلته...(ج ۴ ص ۳۹۶).

قد أعطى خصالا صبرا كصبرى و حسنا كحسن يوسف(ج ۵ ص ۶ و ج ۱۶ ص ۵۵۸).

الحسنه حبنا و السيئه بغضنا.(ج ۱۸ ص ۴۶۹ و ج ۹ ص ۱۳۴-۱۳۶).

اللهم اشهد انى قد أعطيتهم نصف حسناتى.(ج ۷ ص ۱۶۴).

يا محسن قد أتاك المسىء.(ج ۱۱ ص ۱۱۲).

قال:بل هو محسن،ثم قال:سميتهم بأسماء ولد هارون شبر و شبير و مبشر.

(ج ۱۹ ص ۲۷۴).

[ح ش د]

و حشد من المهاجرين و الأنصار.(ج ۱۰ ص ۲۹۷،۲۹۹).

[ح ش ر]

يا على لو ان رجلا أحبك و أولادك لحشره اللّه معك و مع أولادك.(ج ۴ ص ۲۶۳).

من أبغض عليا حشره اللّه يوم القيامه أعمى.(ج ۷ ص ۲۱۵ و ج ۱۷ ص ۳۳۱).

و طه و نون و الفاتح و الخاتم و الحاشر...(ج ۵ ص ۹۷).

[ح ش م]

من أراد أن ينظر...الى سليمان فى حشمته.(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

[ح ص ب]

يا راكبا قف بالمحصب من منى.(ج ۹ ص ۵۰۱،۶۸۶ و ج ۱۸ ص ۳۰۹ ۵۴۷).

[ح ص ر]

ليس فى داره سوى حصير رث..(ج ۸ ص ۳۱۵-۳۱۶).

[ح ص ن]

ولايه على بن أبى طالب حصنى.(ج ۷ ص ۱۲۳ و ج ۱۴ ص ۵۲۱).

يفتح حصون الضلاله.(ج ۴ ص ۱۰۸-۱۰۹،۱۱۲ و ج ۵ ص ۲۷۲ و ج ۹ ص ۲۶۳،۴۷۹ و ج ۱۳ ص ۱۱۶-۱۱۸ و ج ۱۵ ص ۳۹۵).

[ح ص ی]

ان اللّه تعالى جعل لأخى على فضائل لا تحصى كثره.(ج ۵ ص ۱۲۹-۱۳۱ و ج ۱۵ ص ۶۰۷-۶۰۸).

لو ان...ما احصوا فضائل علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۳۸۹-۳۹۱ و ج ۱۵ ص ۶۱۰).

لو کانت البحار مدادا...و فضائله ما احصوها.(ج ۴ ص ۱۰۱ و ج ۱۵ ص ۶۰۹).

حدثنا بمناقب علی،قال:ما أحدثک و هی أکثر من أن تحصی.(ج ۱۵ ص ۶۲۷).

[ح ط ب]

حب علی بن أبی طالب یأکل الذنوب کما تأکل النار الحطب.(ج ۷ ص ۲۶۰-۲۶۳ و ج ۱۷ ص ۲۴۳-۲۴۴).

[ح ط ط]

علی علیه السلام باب حطه.(ج ۷ ص ۱۴۳-۱۴۵ و ج ۱۵ ص ۱۸۰-۱۸۱ و ج ۱۷ ص ۱۷۰-۱۷۱ و ج ۲۰ ص ۳۹۷-۳۹۸).

مثل أهل بیتی فیکم مثل باب حطه.(ج ۵ ص ۸۶ و ج ۹ ص ۳۸۵-۳۸۶ و ج ۱۸ ص ۳۱۲،۳۱۷،۳۲۲،۵۱۴).

کمثل سفینه نوح من رکبها نجی و من تخلف عنها هلک و مثل باب حطه فی بنی إسرائیل.(ج ۹ ص ۲۷۱).

فأرسل الی حاطب فأتاه...قال ما حملک علی ما صنعت؟(ج ۱۸ ص ۵۷).

[ح ظ ر]

انا و علی و فاطمه و الحسن و الحسین فی حظیره القدس فی قبه بیضاء.(ج ۹ ص ۱۹۵ و ج ۱۸ ص ۴۲۲ و ج ۱۹ ص ۲۹۰).

ص:۱۷۶

لا تغم هما فی حظیره بنی نجار نائمان.(ج ۹ ص ۱۸۱-۱۸۳ و ج ۱۵ ص ۶۷۳).

[ح ف ظ]

و ازدردته فأری قوه حفظی منه.(ج ۱۸ ص ۱۹۴).

من حفظنی فی أهل بیتی فقد اتخذ عند اللّه عهدا.(ج ۹ ص ۴۱۸ و ج ۱۸ ص ۴۴۸).

اللهم من أطاعنی فیهم و حفظ وصیتی بهم أجعله معی فی درجتی.(ج ۹ ص ۲۶۷،۲۰۱).

و لا یحفظهما لی الا أعطاه اللّه تعالی نورا.(ج ۱۷ ص ۳۶).

أیها الناس هذا ولیکم بعدی فی الدنیا و الآخره فاحفظوه،یعنی علیا.(ج ۴ ص ۳۵۸ و ج ۱۵ ص ۹۹).

احفظونی فی أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۳۴).

تحفظوا علی بن أبی طالب بما تحفظوا أنفسکم.(ج ۴ ص ۳۴۱ و ج ۱۳ ص ۸۰).

ان حافظی علی بن أبی طالب لیفخران علی جمیع الحفظه.(ج ۶ ص ۹۸ -۱۰۰).

لا بارک اللّه فیمن لم یحفظه من بعدی.(ج ۱۱ ص ۳۶۵،۳۲۹).

[ح ف ف]

من أحبک حف بالأمن و الایمان.(ج ۴ ص ۲۲۹ و ج ۶ ص ۴۷۲ و ج ۱۵ ص ۵۱۲ و ج ۱۶ ص ۷).

[ح ق ق]

الناس تجهل حق على كما جهلا هما خلافه رسول اللّه و جهلا حق أمير المؤمنين (ج ۴ ص ۲۷).

على مع الحق و الحق مع على.(ج ۵ ص ۶۲۳،۴۳،۲۸-۶۳۸ و ج ۱۶ ص ۳۸۴-۳۹۷).

بل هو على الحق و الحق معه.(ج ۵ ص ۷۷).

ان عليا مع الحق و الحق معه كيفما دار دار به.(ج ۴ ص ۲۷).

اللهم أدر الحق معه.(ج ۴ ص ۴۴۱ و ج ۶ ص ۲۹۰-۳۰۳،۲۹۱ و ج ۱۶ ص ۳۹۳-۳۹۶ و ج ۱۷ ص ۱۳۵-۱۳۶ و ج ۲۰ ص ۵۸۴-۵۸۵ و ج ۲۱ ص ۸۸).

حق على على المسلمين[الناس،هذه الأمه]

كحق الوالد على ولده.(ج ۶ ص ۴۸۸-۴۹۲ و ج ۱۷ ص ۲۵-۲۷ و ج ۲۱ ص ۵۷۷-۵۷۹).

من لم يعرف حق على فهو أحد من الثلاثه.(ج ۷ ص ۲۲۲-۲۲۳ و ج ۱۷ ص ۱۸۹-۱۹۰).

من لم يعرف حق عترتى و الأنصار فهو لإحدى ثلاث.(ج ۹ ص ۵۱۷).

ستقاتلك الفئه الباغيه و أنت على الحق.(ج ۵ ص ۶۳۵ و ج ۱۷ ص ۱۶۶- ۱۶۷ و ج ۲۱ ص ۶۳۸).

فحق على كل مسلم أن يصلى علينا فريضه واجبه.(ج ۴ ص ۴۲۲).

فانه حق[حقيق]

على اللّه عز و جل ان يوقفهم مواقف الكذابين.(ج ۴ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۱۵ ص ۷۹).

فقال لها[عائشه]

:هذا أحب الرجال الى و أكرمهم على فاعرفى له حقه

و أكرمى مثواه.(ج ۴ ص ۳۲۴-۳۲۵ و ج ۷ ص ۱۰۵ و ج ۲۰ ص ۴۸۴).

کفى باللّه وليا و ناصرا لعترتى و أئمه أمتى و منتقما من الجاحدين حقهم.(ج ۵ ص ۵۶).

السعيد حق السعيد من أحب عليا فى حياته و بعد موته.(ج ۷ ص ۲۵۳- ۲۵۵ و ج ۱۷ ص ۲۲۹-۲۳۱ و ج ۲۱ ص ۲۹۴-۲۹۷).

تكون بين الناس فرقه و اختلاف فيكون هذا و أصحابه على الحق[يعنى عليا عليه السلام]

.(ج ۵ ص ۶۳۵ و ج ۱۷ ص ۱۶۹ و ج ۲۱ ص ۳۹۶).

فإنهم مع الحق و الحق لا يفارقهم و لا يفارقونه.(ج ۹ ص ۴۷۹).

فإنهم مع الحق و الحق معهم لا يزايلوه و لا يزايلهم.(ج ۵ ص ۳۶).

معنا رأيه الحق من تبعها لحق و من تأخر عنها غرق.(ج ۹ ص ۴۷۶).

فقال[عمر]

:لا بل الملك عقيم و الحق لابن أبى طالب.(ج ۴ ص ۸۱).

يا ابن عباس عليك بعلى فان الحق على لسانه و جنانه و انه قفل الجنه و قفل النار و مفتاحها.(ج ۶ ص ۲۱۴ و ج ۱۶ ص ۵۴۸).

ان الحق معك و فى قلبك.(ج ۴ ص ۴۸۴-۴۸۶).

الا ان الحق معه و يتبعه ألا فميلوا معه.(ج ۴ ص ۲۳۷).

يا عمار تقتلك الفئه الباغيه و أنت مع الحق و الحق معك.(ج ۴ ص ۱۷۳).

و لم لا امدحه و قد قطع يدى بحق و خلصنى.(ج ۱۸ ص ۲۰۵).

اللهم بحق على بن أبى طالب عبدك اغفر للخاطئين عن أمتى.(ج ۵ ص ۲۵۰).

اللهم بحق على عندك اغفر لعلى...أو أحد أكرم منك عليه فاستشفع به اليه.(ج ۷ ص ۸۷).

اللهم بحق محمد و آل محمد لا تعذب هذا الميت.(ج ۹ ص ۶۳۳).

اللهم انى أسألك بحق محمد و آل محمد.(ج ۹ ص ۶۳۲،۵۰۳-۶۳۱).

قد عرفوا حق ولايتك و ألسنتهم ناطقه بفضلك...(ج ۵ ص ۱۰۳،۸۱

و ج ۷ ص ۲۷۶).

ان قیام القائم لحق.(ج ۱۳ ص ۳۲۹).

ان قیام قائمنا لحق مثل ما انکم تنطقون.(ج ۱۳ ص ۳۲۹).

یا رب بحق محمد و علی و فاطمه و الحسن و الحسین یا محمود یا أعلی یا فاطر یا محسن.(ج ۹ ص ۲۱۵،۲۶۰).

فلما هبط آدم بکی...ثم دعا بهذه الأسماء و قال:یا رب بحق محمد و علی و فاطمه و الحسن و الحسین.(ج ۹ ص ۲۶۰).

سأله بحق محمد و علی و فاطمه و الحسن و الحسین الا تبت علی.(ج ۱۴ ص ۱۴۸).

الهی و سیدی فبحقهم علیک الا غفرت لی.(ج ۵ ص ۱۱).

و الویل لمن جحده و جحد حقه و لا تناله شفاعه محمد صلی اللّه علیه و آله.

(ج ۵ ص ۷۰-۷۱).

من أنکر حقه کفر.(ج ۴ ص ۱۴۴،۲۲۲).

من عرف حقه زکی و طاب.(ج ۴ ص ۱۴۴،۲۲۱ و ج ۷ ص ۳۷۹ و ج ۲۰ ص ۴۹۰).

من عرفنی و عرف حقی فقد عرف ربه.(ج ۴ ص ۲۸۵).

ألا لعنه اللّه و الملائکه و الناس أجمعین علی من انتقص شیئا من حقی و علی من آذانی فی عترتی.(ج ۹ ص ۵۱۶).

لا ینفع عبدا عمله الا بمعرفه حقنا.(ج ۹ ص ۴۲۸-۴۳۰ و ج ۱۸ ص ۴۶۴، ۵۴۳،۵۳۲،۵۰۱،۴۶۹).

یا علی لو ان عبدا عبد اللّه حق عبادته ثم شک فیک و أهل بیتک و هو أفضل الناس[أنکم أفضل الناس]

کان فی النار.(ج ۷ ص ۳۳۴ و ج ۱۷ ص ۲۸۳).

من قاتل عليا حق على الناس جهادهم.(ج ۷ ص ۳۳۴-۳۳۵ و ج ۱۷ ص ۳۸۵).

فإذا فعلوا ذلک فقد حقنوا دمائهم و أموالهم الا بحقها.(ج ۱۶ ص ۲۵۹).

فإذا فعلوا ذلک فقد منعوا منک دمائهم و أموالهم الا بحقها و حسابهم على اللّه.

(ج ۵ ص ۳۸۶-۳۸۹ و ج ۱۶ ص ۲۴۸-۲۴۹).

فإذا قالوها حرمت دمائهم و أموالهم الا بحقها.(ج ۱۶ ص ۲۵۹).

یا أبا رافع کیف أنت و قوم یقاتلون علیا و هو على الحق و هم على الباطل.

(ج ۷ ص ۳۳۵).

من لم یعرف حق عترتی فهو لإحدى ثلاث.(ج ۹ ص ۵۱۷ و ج ۱۸ ص ۵۰۷ -۵۰۸).

ان لعلی حقا لا یعلمه الا اللّه و أنا.(ج ۵ ص ۱۲۱).

حقا على اللّه ان لا ینیله شیئا من روحه.(ج ۵ ص ۷۰-۷۱).

هو أحق بالنبی من جبرئیل.(ج ۶ ص ۴۹۷ و ج ۱۷ ص ۳۴).

ولیه و ابن عمه و وارثه من ذا أحق به منی.(ج ۲۰ ص ۲۴۸).

لیس أحد أحق منک بمقامی.(ج ۶ ص ۵۳۳).

هو أحق بذلک منک.(ج ۶ ص ۵۳۳).

فقلت لعلی هلم أراوحک فقال رسول اللّه صلى اللّه علیه و سلم:هو أحق به.

(ج ۶ ص ۵۳۴).

و أنا أولى و أحق بوصیه رسول اللّه صلى اللّه علیه و آله.(ج ۵ ص ۳۸).

و اللّه انی لاخوه و ولیه و ابن عمه و وارثه و من أحق به منی.(ج ۴ ص ۳۵۷).

و لکن بها رجال مؤمنون عرفوا اللّه حق معرفته و هم أنصار المهدی.(ج ۱۳ ص ۳۰۷).

[ح ق ن]

ان اللّه هداكم بأولنا و حقن دمائكم بآخرنا.(ج ۱۱ ص ۱۹۹ و ج ۱۹ ص ۳۵۱).

و ان معاويه نازعنی حقا هو لی فترکته لصلاح الأمه و حقن دمائها(ج ۱۹ ص ۳۴۹-۳۵۰).

[ح ک م]

أیکم آدم فی علمه و نوح فی فهمه و ابراهیم فی حکمته.(ج ۴ ص ۳۹۹).

من أراد أن ینظر الی ابراهیم فی حکمه.(ج ۱۵ ص ۶۱۳).

الی نوح فی حکمه.(ج ۴ ص ۴۰۰ و ج ۱۵ ص ۶۱۶-۶۱۷).

الی نوح فی حکمته.(ج ۴ ص ۳۹۸-۳۹۹ و ج ۵ ص ۶).

و من أراد الحکمه فلیحب أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۲۵).

أنا دار الحکمه و علی بابها.(ج ۵ ص ۵۰۷-۵۱۶ و ج ۱۶ ص ۳۰۴- ۳۰۹).

یا علی أنا مدینه الحکمه و أنت بابها.(ج ۴ ص ۱۴۹).

أنا مدینه الحکمه و علی بابها.(ج ۴ ص ۴۸۲ و ج ۵ ص ۵۰۲-۵۰۴ و ج ۱۶ ص ۲۹۸-۳۰۰).

أنا مدینه الحکمه و أنت بابها.(ج ۴ ص ۱۴۹).

أنا میزان الحکمه و علی لسانه.(ج ۶ ص ۴۶).

قسمت الحکمه عشره أجزاء...و تسعه لعلی علیه السلام.(ج ۷ ص ۶۲۶ و ج ۵ ص ۵۱۶-۵۲۱ و ج ۱۴ ص ۵۶۷ و ج ۱۶ ص ۳۱۰-۳۱۴ و ج ۱۷ ص ۴۶۵).

ص: ۱۸۲

الحکمه ولایه علی بن أبی طالب علیه السلام.(ج ۱۴ ص ۶۶۷).

فقال:ایمان و حکمه.فقال ابو طالب لعلی علیه السلام:یا بنی انظر ابن عمک و وازره.(ج ۶ ص ۵۲۵).

و لقد دعوت اللّه تعالی أن یجعل العلم و الحکمه فی عقبی...الی یوم القیامه.

(ج ۹ ص ۳۵۷).

و أنت ابن سلاله النبوه و رضیع لبان الحکمه.(ج ۱۱ ص ۵۹۷).

فان عنده جمیع ما علمنی اللّه من علمه و حکمته.(ج ۵ ص ۳۶).

الحمد للّه الذی جعل فینا الحکمه.(ج ۸ ص ۴۷ و ج ۹ ص ۳۷۷).

خزان علمه و معادن حکمته.(ج ۵ ص ۳۷).

لعلی ثمانیه أضراس ایمان باللّه و رسوله و حکمته.(ج ۹ ص ۲۶۵).

علی[لعلی ظ]

بن أبی طالب حلقه معلقه بباب الجنه من تعلق بها دخل الجنه.

(ج ۷ ص ۱۶۸-۱۶۹).

فإذا دقت الحلقه علی الباب طنت و قالت یا علی.(ج ۷ ص ۱۷۶).

لو أخذت بحلقه باب الجنه ما بدأت الا بکم.(ج ۱۸ ص ۴۵۵،۴۶۷).

لو أخذت بحلقه باب الجنه...ثم أذن لی فی الشفاعه لم أوثر علی أهل بیتی أحدا.(ج ۵ ص ۴۲).

إذا تعلق بحلق أبواب الجنه.(ج ۱۸ ص ۵۰۶).

[ح ل ل]

و فوض إلینا أمر الدین فالسعید من سعد بنا و الشقی من شقی بنا نحن المحللون لحلاله و المحرمون لحرامه.(ج ۷ ص ۲۵۳).

ص:۱۸۳

لا یحل لخلیفه المسلمین من مال اللّه الا قصعتان.(ج ۸ ص ۵۹۳ و ج ۱۷ ص ۶۱۲).

یا عمر لقد عقد رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم عقد الا یحله الا منافق...

ج ۲۱ ص ۶۵).

لا یحل لمسلم أن یری مجردی[أو عورتی]

الا علی.(ج ۷ ص ۳۳ و ج ۱۷ ص ۳۴۱).

شیعه علی یلبسون الحلی و الحلل.(ج ۷ ص ۳۱۵-۳۱۶).

ربع حلال و حرام.(ج ۴ ص ۵۷).

أین محل المشکلات.(ج ۴ ص ۳۲۵ و ج ۸ ص ۷۸،۱۹۲).

و انک محل المشکلات.(ج ۴ ص ۲۷).

[ح ل م]

لو کان الحلم رجلا لکان علیا علیه السلام.(ج ۱۸ ص ۵۱۵).

من أراد أن ینظر الی ابراهیم فی حلمه.(ج ۵ ص ۶ و ج ۱۶ ص ۶۱۲- ۶۲۲،۶۲۰،۶۱۷).

حلم السبط الأکبر علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۱۱۵-۱۲۲ و ج ۱۹ ص ۳۱۹ -۳۲۱).

انه لاواه حلیم.(ج ۴ ص ۲۷۲).

حلم سید الشهداء علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۴۳۱-۴۴۸ و ج ۱۹ ص ۴۳۵ -۴۳۷).

حلم سید الساجدین علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۷۱-۸۱ و ج ۱۹ ص ۴۶۱- ص ۴۶۶).

علیها حله الکرام.(ج ۱۰ ص ۱۶۰-۱۶۱).

أحلمهم حلما.(ج ۴ ص ۲۳۴ و ج ۱۵ ص ۴۱۰).

أعظمهم حلما.(ج ۴ ص ۱۵۱،۱۰۵-۱۵۵ و ج ۱۵ ص ۳۶۴،۳۷۷ -۳۷۸).

أفضلهم حلما.(ج ۴ ص ۱۵۱،۱۵۵).

أوفرهم حلما.(ج ۴ ص ۱۶۰).

أكملهم حلما.(ج ۴ ص ۱۶۱).

[ح م د]

صاحبى فى المقام المحمود.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

حامل[بيده]

لواء الحمد.(ج ۴ ص ۹۹،۲۶۷ و ج ۵ ص ۷۵ و ج ۱۶ ص ۵۱۵).

أنا ملك يقال لى محمود.(ج ۱۸ ص ۱۷۳).

[ح م ر]

لم تر حمره.(ج ۱۰ ص ۳۱۰ و ج ۱۹ ص ۱۱).

لئن يهدى بك رجلا واحدا خير لك من حمر النعم.(ج ۵ ص ۳۷۱،۳۷۴ ۳۷۵-۳۷۷ و ج ۱۶ ص ۲۵۱).

خير لكما من حمر النعم.(ج ۱۰ ص ۲۷۹).

ما أحب أن لى بنصيبى من الذل حمر النعم(ج ۱۲ ص ۹۱ و ج ۱۹ ص ۴۶۰).

و يتمسك بالقضيبه الحمراء.(ج ۵ ص ۱۱۰).

و ان هذه الحمره التى ترى فى السماء ظهرت يوم قتله.(ج ۱۱ ص ۴۶۱ و ج ۱۹ ص ۴۰۴).

و أما الحمار فيقول:اللهم العن العشار.(ج ۹ ص ۴۹۹).

فیسیر حمار حتی یبلغ حران(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

ان کان الثور دخل علی الحمار.(ج ۸ ص ۴۸).

یخصف نعله و یرقع ثوبه و یرکب الحمار.(ج ۸ ص ۲۶۲ و ج ۱۸ ص ۷).

قد رکب حمارا و دلی رجلیه ثم قال:أنا الذی أهنت الدنیا.(ج ۱۸ ص ۱۵۳).

[ح م ز]

شهیدنا خیر الشهداء و هو حمزه عم أبیک.(ج ۱۵ ص ۳۸۲،۳۹۴).

فضائل حمزه.(ج ۱۴ ص ۴۰۶-۴۴۲،۴۳۶،۴۲۰).

خیر أعمامی حمزه.(ج ۱۵ ص ۴۹۶)[فیه تأمل]

.

أحبهم الی اللّه حمزه عم أبیک و عم بعلک.(ج ۱۵ ص ۲۶۴).

و صلی جدی علی عمه حمزه سبعین صلاه.(ج ۸ ص ۱۷۸).

[ح م ق]

الأدب عند الأحمق کالماء العذب عند الحنظل.(ج ۱۹ ص ۵۲۹).

[ح م ل]

أول من أحبه من أهل السماء حمله العرش.(ج ۶ ص ۱۱۱ و ج ۱۵ ص ۴۳۴ و ج ۲۰ ص ۵۰۳).

یحملها الذی یحمل لوائی فی الدنیا علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۱۳۳).

حامل رایتی.(ج ۴ ص ۲۷۰).

حامل لوائی.(ج ۴ ص ۲۶۸،۲۶۴،۹۹).

حامل لواء الحمد.(ج ۴ ص ۹۹،۲۶۸ و ج ۵ ص ۷۵ و ج ۲۰ ص ۳۲۵).

یا أمیر المؤمنین الا نحمله عنک؟قال رضی اللّه عنه أبو العیال أحق بحمله.

(ج ۱۸ ص ۱۵۴).

یعین الحمال علی الحموله.(ج ۱۸ ص ۶۵).

یحمل التمر و السویق و الملح و أشباه ذلک فی ثوبه تاره و فی یده أخری.

(ج ۱۸ ص ۱۵۳).

انفروا الی من یقاتل علی دم حمال الخطایا.(ج ۷ ص ۲۰۲).

[ح م و]

قالت عائشه:ما کان بینی و بین علی فی القدیم الا ما یکون بین المرأه و احمائها.

(ج ۱۸ ص ۱۱۰).

فحمی له حدیده و قربها من خده و هو غافل فتأوه.(ج ۱۸ ص ۲۶).

[ح و ب]

لیت شعری أیتکن تنبح کلاب الحوأب.(ج ۸ ص ۴۷۱).

[ح و ر]

فخلق منه الجنان و الحور و الحسین و اللّه أجل من الجنان و الحور.(ج ۵ ص ۲۵۰).

و علی بن محمد خطیب شیعته و مزوجهم الحور العین.(ج ۴ ص ۲۹۱).

ثلاثه تشتاق إلیهم الحور العین.(ج ۶ ص ۱۹۹ و ج ۱۶ ص ۵۳۳).

فبادرن الحور العین یلتقطن من الحلی و الحلل و یقولون هذا نثار فاطمه.

(ج ۶ ص ۶۱۲).

و أمر اللّه الحور العین أن تتزین و أمر الجنان أن تتزخرف و کان الخاطب هو اللّه تعالی و الشهود الملائکه.(ج ۶ ص ۶۱۱).

و التقطه الحور العین و هن یتهادین فیما بینهم الی یوم القیامه فیقولون هذا نثار فاطمه.(ج ۶ ص ۶۲۲).

فلما فرغ نثرت طوبی علی الحوراء حلیها و حللها...(ج ۶ ص ۶۰۹).

ان فاطمه الحوراء الإنسیه.(ج ۴ ص ۴۷۵).

ان فاطمه لحوراء أنسیه.(ج ۱۰ ص ۱۱).

ابنتی فاطمه حوراء.(ج ۱۰ ص ۶،۷،۱۱-۶،۳۱۲-۱۸ و ج ۱۹ ص ۵-۶).

حوراء أنسیه.(ج ۱۰ ص ۶-۷،۲۲۲).

فخرجت منها حوراء فقلت:لمن أنت؟فقالت:لعلی.(ج ۶ ص ۱۲۲-۱۲۵).

ان فاطمه خلقت حوریه فی صوره أنسیه.(ج ۱۰ ص ۳۱۲).

حواری عیسی بن مریم.(ج ۵ ص ۹۵).

[ح و ض]

سعه حوضی ما بین الجابیه الی صنعاء.(ج ۴ ص ۲۷۰ و ج ۲۰ ص ۳۰۶- ۳۰۹).

سعه حوضی ما بین صنعاء الی بصری.(ج ۴ ص ۴۴۰ و ج ۵ ص ۱۰۰).

حوضی أعرض مما بین بصری و صنعاء.(ج ۴ ص ۴۴۰ و ج ۵ ص ۱۰۰ و ج ۱۶ ص ۵۱۷).

حوضی ما بین بصری و صنعاء.(ج ۶ ص ۳۰۱).

و تذود عن حوضی.(ج ۴ ص ۳۰۷،۳۷۵،۲۶۷،۲۶۶،۱۵۸،۹۹-۳۸۰ و ج ۱۵ ص ۴۱۳-۴۱۷ و ج ۱۶ ص ۳۷۵ و ج ۱۷ ص ۳۱۰ و ج ۲۰ ص ۳۰۵-۳۰۷).

یذود المنافقین عن حوضی.(ج ۶ ص ۱۷۳-۱۷۹ و ج ۱۶ ص ۵۲۴ و ج ۲۰ ص ۳۰۶-۳۰۵).

و اللّه ان لقيته و ما أحسبك ان تلقاه يوم القيامه لتجده قائما على حوض رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله.(ج ۶ ص ۱۷۵).

و لى حوض كما بين عدن الى عمان أكوابه عدد نجوم السماء.(ج ۱۰ ص ۱۵۸).

حوض أعرض مما بين بصره الى صنعاء.(ج ۶ ص ۳۴۳).

على صاحب حوضى.(ج ۴ ص ۲۷۰،۱۰۷،۱۰۱-۲۷۱ و ج ۱۵ ص ۳۰۹ و ج ۲۰ ص ۴۰۸،۲۳۰-۴۰۹).

على الحوض خليفتى.(ج ۴ ص ۴۸۵،۳۸۴،۲۸۹ و ج ۱۵ ص ۲۱۹، ۴۰۶،۲۲۱).

شيعتك يردون على الحوض مبيضه وجوههم.(ج ۷ ص ۳۲۱-۳۲۳ و ج ۱۷ ص ۲۷۲-۲۷۴ و ج ۲۱ ص ۶۶۸-۶۶۹).

أولكم ورودا على الحوض على[عليه السلام]

.(ج ۴ ص ۱۵۶،۱۶۱ ۱۶۲،۲۸۹-۳۷۸،۳۶۱،۲۹۰ و ج ۱۵ ص ۴۲۲-۴۲۴).

يرد الحوض أهل بيتى و من أحبهم من أمتى كهاتين السبابتين.(ج ۹ ص ۴۲۶ -۴۲۷).

[ح و ط]

أحوطهم على رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم.(ج ۲۰ ص ۵۲۴).

صلاه الحاجه.(ج ۹ ص ۶۳۳).

فمن كان له الى اللّه حاجه فليسأل بنا أهل البيت.(ج ۹ ص ۲۵۴).

فان أردت حاجتك فأحب عليا و ذريته فان حبهم فرض من اللّه عز و جل للعباد.

(ج ۷ ص ۱۸۶).

فقال:دق هذه الأقفال و خذ ما فى هذه الحوانيت.(ج ۱۸ ص ۲۴).

ص: ۱۸۹

موضع فی المسجد یتحنث فیه.(ج ۱۸ ص ۱۶۱).

و جبرئیل یأتینی بحنوط من الجنه.(ج ۷ ص ۳۶).

لبست کفنی و تحنطت بحنوطی.(ج ۵ ص ۱۳).

اوصی أن یحنط به.(ج ۸ ص ۷۹۹-۸۰۰ و ج ۱۸ ص ۲۵۴-۲۵۶).

و أعینهم سائله تحننا علیک و علی الأئمه من ولدک.(ج ۵ ص ۸۱).

یوم حنین.(ج ۸ ص ۴۷۶).

خوله الحنفیه و اخبار أمیر المؤمنین علیه السلام برؤیاها.(ج ۸ ص ۱۰۱- ۱۰۳).

یا حنفیه أ لم تحمل بک أمک فی زمان قحط.(ج ۸ ص ۱۰۳).

[ح ی ت]

علی منی و أنا من علی حیث یکون أکون.(ج ۵ ص ۳۱۷).

حیث یکون علی یکون محبوه.(ج ۶ ص ۴۱۰).

[ح ی س]

حتی أکل من ذلک الحیس سبعمائه رجل.(ج ۴ ص ۴۸۱).

[ح ی ض]

التی لا تحیض کما تحیض النساء.(ج ۸ ص ۹۷).

[ح ی ی]

یا علی حیاتک و موتک معی.(ج ۶ ص ۴۹۵-۴۹۶ و ج ۱۷ ص ۳۷- ۳۸،۲۹۱).

من أحب أن یحی حیاتی و...(ج ۵ ص ۱۰۴-۱۱۰ و ج ۱۷ ص ۲۴۵ ۲۴۸).

حیاه سیده نساء العالمین.(ج ۱۰ ص ۱-۴۸۵ و ج ۱۹ ص ۱-۱۹۱).

حیاه السبط الأکبر و کلماته و فضائله.(ج ۱۱ ص ۱-۲۵۴ و ج ۱۹ ص ۲۹۲ -۳۶۰).

حیاه سید الشهداء علیه السلام و کلماته و فضائله.(ج ۱۹ ص ۳۶۱-۴۷۳ و ج ۱۱ ص ۲۵۶-۶۴۸).

حیاه الامام الحسین علیهما السلام.(ج ۱۰ ص ۴۸۸-۷۶۰ و ج ۱۹ ص ۱۹۲،۲۹۱).

حیاه سید الساجدین علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۳-۱۴۹ و ج ۱۹ ص ۴۳۸- ۴۸۷).

حیاه الامام الباقر علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۱۵۲-۲۰۵ و ج ۱۹ ص ۴۸۸ -۵۰۴).

حیاه الامام الصادق علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۲۰۸-۲۹۴ و ج ۱۹ ص ۵۰۵ -۵۳۶).

حیاه الامام موسی بن جعفر علیهما السلام.(ج ۱۲ ص ۲۹۶-۳۴۱ و ج ۱۹ ص ۵۳۷-۵۵۲).

حیاه الامام الرضا علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۳۴۴-۴۱۱ و ج ۱۹ ص ۵۵۳ -۵۸۴) حیاه الامام الجواد علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۴۱۴-۴۳۹ و ج ۱۹ ص ۵۸۵ -۶۰۵).

حیاه الامام الهادی علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۴۴۲-۴۵۵ و ج ۱۹ ص ۶۰۶ -۶۱۸).

حیاه الامام العسکری علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۴۵۸-۴۷۶ و ج ۱۹ ص

ص :۱۹۱

.(۶۱۹-۶۲۶

حیاه الامام الحجه بن الحسن علیهما السلام.(ج ۱۳ من أوله الی آخره و ج ۱۹ ص ۶۲۷-۷۰۸).

یا حی یا قیوم.(ج ۹ ص ۶۳۶).

فقصدته حیه فانحدر من مهده و خنقها.(ج ۸ ص ۷۰۵ و ج ۱۸ ص ۱۹۵).

[خ ب ث]

أخذ حبک علی البشر و الشجر فمن أجاب عذب و طاب و من لم یجب خبث و مر.(ج ۷ ص ۲۳۰-۲۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۱۹-۲۲۰).

لا یحبک الا طاهر الولاده و لا یبغضک الا خبیث الولاده.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۷ ص ۳۸۲).

[خ ب ر]

اخبار أمیر المؤمنین علیه السلام عن شهاده نفسه.(ج ۱۷ ص ۵۵۰-۵۷۳ و ج ۸ ص ۱۰۹-۱۴۱).

اخباره علیه السلام عن شهاده سید الشهداء علیه السلام.(ج ۸ ص ۱۴۱- ۱۵۳ و ج ۱۱ ص ۳۷۲-۳۷۹ و ج ۱۷ ص ۵۴۵-۵۴۹).

اخباره علیه السلام عن المغیبات.(ج ۸ ص ۸۷-۱۸۲ و ج ۱۷ ص ۵۳۸ -۵۷۳).

اخباره علیه السلام عن ملک بنی أمیه.(ج ۸ ص ۱۶۳-۱۶۵).

اخباره علیه السلام عن دعاه الدوله.(ج ۸ ص ۱۶۷).

اخباره علیه السلام عن ملک بنی العباس.(ج ۸ ص ۱۶۸).

اخباره علیه السلام عن فتن بنی مروان.(ج ۸ ص ۱۶۹).

اخباره علیه السلام عن غرق البصره.(ج ۸ ص ۱۷۱).

اخباره علیه السلام عن هدم الکعبه.(ج ۸ ص ۱۷۴).

اخباره علیه السلام عن الحجاج.(ج ۸ ص ۱۷۶-۱۸۰).

اخباره علیه السلام عن ان الحجر یؤمر بسبه علیه السلام.(ج ۸ ص ۱۸۱ و ج ۱۷ ص ۵۴۵).

[خ ب ط]

فلم یبرح من مکانه حتی تخبط الشیطان فجر برجله الی باب المسجد.(ج ۶ ص ۴۷۴).

[خ ت م]

انی أرید السفر و أخاف من السبع فدفع الیه خاتمه.(ج ۱۸ ص ۲۰۷).

ختم اللّه له بالأمن و الایمان.(ج ۴ ص ۳۶۶،۲۳۱،۲۳۰،۲۲۹،۲۲۸ و ج ۷ ص ۱۳۷-۱۳۹ و ج ۱۷ ص ۱۷۲-۳۱۱،۱۷۳ و ج ۲۰ ص ۴۲۶).

خاتم الأوصیاء.(ج ۴ ص ۱۲۰ و ج ۲۰ ص ۳۱۸).

خاتم الوصیین.(ج ۴ ص ۳۴۴،۱۲۰،۱۱۳،۲۰ و ج ۱۵ ص ۱۷۳ و ج ۲۰ ص ۳۱۷-۴۱۵،۳۱۸).

و نزع خاتمه و أعطاه السائل.(ج ۶ ص ۲۸۱).

فکسر الخاتم.(ج ۱۸ ص ۸).

بنا فتح اللّه و بنا یختم.(ج ۶ ص ۳۸ و ج ۹ ص ۴۷۶).

یختم علی الجراب.(ج ۸ ص ۲۸۲،۲۸۰ و ج ۱۷ ص ۵۹۸).

یختم اللّه به الدین کما فتح بنا.(ج ۱۳ ص ۱۲۸-۱۳۱).

و یختم رأسه.(ج ۸ ص ۲۸۴).

على و ذريته يختمون الأوصياء الى يوم الدين.(ج ۴ ص ۳۴۰ و ج ۷ ص ۳۸۶ و ج ۱۸ ص ۵۱۹).

فقدم جرابا مختوما.(ج ۸ ص ۲۸۳).

[خ ت ن]

ختن الحسن و الحسين عليهما السلام يوم السابع.(ج ۱۰ ص ۵۱۹).

و يكون لى صهرا و ختنا.(ج ۴ ص ۳۵۱).

أخى و ابن عمى و ختنى.(ج ۴ ص ۲۲۴-۲۲۵،۳۶۵).

و أما أنت يا على فختنى و أبو ولدى.(ج ۴ ص ۳۳۶ و ج ۵ ص ۳۰۵ و ج ۱۵ ص ۵۳۱ و ج ۱۶ ص ۱۵۳،۱۵۵).

هذا ابن عمى و ختنى و هذا لحمى و دمى و سرى.(ج ۲۰ ص ۲۵۰).

[خ د ج]

أفضل نساء أهل الجنه أربع...و خديجه بنت خويلد.(ج ۱۰ ص ۵۲- ۵۷ و ج ۱۹ ص ۴۰-۴۳).

حسبك من نساء العالمين أربع...و خديجه بن خويلد.(ج ۱۰ ص ۵۹ -۶۴ و ج ۱۹ ص ۴۴-۴۶).

أربع نسوه سيدات سادات عالمهن...و خديجه بنت خويلد.(ج ۱۰ ص ۴۹-۵۱).

سيدات نساء أهل الجنه...و خديجه.(ج ۱۰ ص ۵۰).

سيده نساء أهل الجنه...ثم خديجه.(ج ۱۰ ص ۶۵-۶۸ و ج ۱۹ ص ۴۰-۴۳).

خديجه خير نساء عالمها...(ج ۱۰ ص ۴۷-۴۸).

وجدتهما خديجه بنت خويلد سيده نساء أهل الجنه.(ج ۵ ص ۱۸ و ج ۹ ص ۱۸۴).

خديجه سيده نساء العالمين من أهل الجنه.(ج ۹ ص ۱۸۷).

أول نساء العالمين ايمانا خديجه بنت خويلد.(ج ۹ ص ۳۸۱).

وجدته خديجه بنت خويلد سابقه نساء العالمين.(ج ۱۱ ص ۲۸۱ و ج ۱۸ ص ۴۰۰).

لم يسبقه الى الايمان غير خديجه.(ج ۵ ص ۵۹).

و أين مثل خديجه.(ج ۴ ص ۴۸۰).

وجدته خديجه.(ج ۵ ص ۶۵).

ابشرى يا خديجه جعلها اللّه ام أحد عشر من خلفائى.(ج ۱۰ ص ۱۲).

انما نسله من مباركه خديجه.(ج ۱۹ ص ۲۵۵).

لمريم و لام موسى و لآسيه امرأه فرعون و لخديجه بنت خويلد قصورا من ياقوت.(ج ۱۰ ص ۱۶۴ و ج ۱۹ ص ۵۳).

[خ د د]

كان أصحاب الأخدود خدوا الخدود و ملؤها نارا فالقوا فيها من آمن باللّه.

ج ۱۹ ص ۳۵۱).

فبكت حتى سالت دموعها على خديها...يا فاطمه ان لكرامه اللّه إياك زوجتك من أقدمهم سلما و أكثرهم علما.(ج ۴ ص ۱۰۵).

[خ د م]

أخدم ابنته جاريه.(ج ۱۰ ص ۲۷۶) فهى خير لك من مائه خادم.(ج ۱۰ ص ۲۷۸).

فإذا خادم تبکی.(ج ۱۸ ص ۶۴،۶۸).

یا صاحب التمر خـذ تمرک و أعطها درهمها فإنها خادم و لیس لها أمر فـدفع علیا فقال المسـلمون تـدری من دفعت.(ج ۱۸ ص ۶۷،۶۹).

سألت رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله خادما.(ج ۱۰ ص ۲۷۷).

ان الملائکه من خدامنا و خدام محبینا.(ج ۵ ص ۹۲).

فمن مثلک یا علی و جبرئیل یخدمک.(ج ۶ ص ۱۳۱).

[خ د ن]

خدنی فی الآخره.(ج ۴ ص ۲۴۵).

آلیت بعزتی انه لا یأتینی بمثقال حبه من خردل من بغض أحدهم الا أدخلته ناری و لا أبالی.(ج ۹ ص ۲۰۳).

[خ ذ ل]

من خذل علیا خذله اللّه.(ج ۴ ص ۸۲).

یا علی بأبی أنت ان معک من لا یخذلک.(ج ۴ ص ۴۰ و ۴۲ و ج ۷ ص ۳۷۴).

خاذله خاذلی.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۵ و ج ۷ ص ۳۸۱).

اللهم اخذل من خذل علیا.(ج ۷ ص ۷۹-۸۰ و ج ۱۷ ص ۱۲۵-۱۲۶).

و اخذل من خذله.(ارجع من کنت مولاه).

مخذول من خذله.(ج ۴ ص ۵۹).

و لعنه اللّه علی قاتله و خاذله أبد الدهر.(ج ۹ ص ۳۵۶).

[خ ر ج]

بل اللّه أدخله و أخرجکم.(ج ۶ ص ۵۱۷-۵۱۸ و ج ۱۷ ص ۲۸۸-۲۹۰).

[و ضمن حديث سد الأبواب]

من خرج على على فهو كافر.(ج ۷ ص ۳۳۷ و ج ۱۸ ص ۴۷۰).

الخوارج.(ج ۸ ص ۴۷۵-۵۲۲ و ج ۱۸ ص ۱۲۶-۱۳۳).

[خ ر د]

لا يأتينى أحد بمثقال حبه من خردل من بغض أحدهم الا أدخلته نارى.(ج ۹ ص ۲۵۴).

جاءت امرأه مسحوره الى على رضى اللّه عنه فقال:خذوا خرد لا فذروه فى الدار.(ج ۱۸ ص ۲۰۶).

[خ ر ر]

لئن أخر من السماء أحب الى من أكذب على رسول اللّه.(ج ۱۸ ص ۱۳۳).

[خ ر س]

ظهور الرايات السود من خراسان.(ج ۸ ص ۱۶۷).

إذا رأيتم الرايات السود قد جاءت من قبل خراسان فأتوها.(ج ۱۳ ص ۲۷۳).

حتى يدخلوا أرض خراسان.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

ثم يخرج أهل خراسان فى طلب المهدى.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

إذا رأيتم الرايات السود...من خراسان.(ج ۱۳ ص ۲۷۲-۲۷۶ و ج ۱۹ ص ۶۷۴).

و تقبل خيل السفيانى فى طلب أهل خراسان.(ج ۱۳ ص ۳۰۲).

تخرج من خراسان رايات سود فلا يردها شيء حتى تنصب بإيلياء.(ج ۱۳ ص ۲۸۶).

فیخرج أهل خراسان فی طلب المهدی علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۰۹).

إذا رأیت فتیان أهل خراسان أصبتم أنتم إثمها...(ج ۸ ص ۱۶۸).

و یبعث اللّه جیشا من خراسان برایات سود.(ج ۱۹ ص ۶۸۳).

یا خزاعی نطق روح القدس علی لسانک بهذا البیت.(ج ۱۹ ص ۶۵۰).

فلما قتل عمار قال خزیمه:قد بانت لی الضلاله.(ج ۸ ص ۴۵۰-۴۵۳).

[خ ز ن]

خزان علمه و معادن حکمته.(ج ۵ ص ۳۷).

و الخازن لعلمی الحسن.(ج ۴ ص ۱۲۴).

و جعلت حسینا خازن وحی.(ج ۴ ص ۱۲۳).

و أمر رضوان خازن الجنان فهز شجره طوبی.(ج ۴ ص ۴۵۷ و ج ۱۸ ص ۵۱۲،۱۸۰).

فیأتی رضوان خازن الجنه.(ج ۲۱ ص ۶۵۱).

و أدفعها الی رضوان خازن الجنان.(ج ۴ ص ۴۷۸ و ج ۶ ص ۶۲۳ و ج ۱۸ ص ۱۷۸).

أول من أحبه من السماء حمله العرش...ثم رضوان خازن الجنان ثم ملک الموت.(ج ۶ ص ۱۱۱).

غضب علی علی الخازن و هم بقطع ید...(ج ۱۸ ص ۲۳).

هذا خازن سری فمن أطاعه فقد أطاعنی و من عصاه فقد عصانی.(ج ۴ ص ۸۱).

أنا رضوان خازن الجنان...و ان محمدا قد أمرنی أن أدفع الی علی.(ج ۵ ص ۹۵).

أنا مالک خازن النیران..و قد أمرنی أن أدفع الی علی.(ج ۵ ص ۹۶).

دفع خازن الجنان و النيران مفاتيحها الى على.(ج ۵ ص ۹۵-۹۶).

على أمينى على مفاتيح خزائن جنه ربى.(ج ۴ ص ۱۶۶-۳۶۹ و ج ۱۵ ص ۱۹۰).

[خ س ر]

ربح من تولاک و خسر من عاداک و فاز من لزمک و هلک من فارقک(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ ج ۶ ص ۴۴۷).

أفلح من تولاک و خسر من عاداک.(ج ۷ ص ۲۷۱ و ج ۲۰ ص ۳۲۶).

[خ س ف]

خسف اللّه تعالى بداره[المستهزى]

فوقعت هى و القنطره و جميع المسناه الى دجله.(ج ۱۸ ص ۲۲۳).

و خسف قريه من قرى الشام.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

حتى إذا انتهى الى البيداء خسف اللّه به.(ج ۱۳ ص ۳۲۲).

حتى إذا كانوا ببيداء من الأرض خسف بهم.(ج ۱۳ ص ۲۹۴).

فخسف بهم بالبيداء و بلغ ذلك أهل الشام.(ج ۱۳ ص ۳۱۳،۳۲۲).

فيبعث جيشا الى المدينه فيخسف ثم يبعث جيشا.(ج ۱۳ ص ۲۹۴).

فيخسف بهم بالبيداء عند ذى الحليفه.(ج ۱۳ ص ۳۲۲).

و خسوف القمر فى آخر الشهر.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

الهالكين فى خسف البيداء.(ج ۱۳ ص ۳۳۳).

فيخسف بهم البيداء.(ج ۱۳ ص ۲۸۱-۲۹۵،۲۸۷،۲۸۴).

حتى إذا صار ببيداء خسف بهم فلا ينجو منهم الا المخبر.(ج ۱۳ ص ۲۹۳).

فإذا علوا البيداء من ذى الحليفه خسف بهم.(ج ۱۳ ص ۲۹۶،۲۸۷).

فینزلون بالبیداء خسف بهم.(ج ۱۳ ص ۳۰۸).

کان خسف قریه بارم یقال لها حرسقاء.(ج ۱۳ ص ۳۰۸).

اخسأ یا عمر هل رأیت من علی جورا فی حکمه.(ج ۶ ص ۴۱۵).

[خ ش ع]

یخشع له القلب و یقتدی به المؤمنون.(ج ۸ ص ۳۰۲-۳۰۳ و ج ۱۷ ص ۵۸۴).

فقیل لو لبست ألین من هذا قال:هذا أخشع للقلب و أشبه شعار الصالحین و أحسن للمؤمن ان یقتدی به.(ج ۱۷ ص ۵۸۶).

[خ ش ن]

علی مخشوشن فی ذات اللّه.(ج ۴ ص ۲۴۰-۲۴۵ و ج ۱۵ ص ۴۴۰- ۴۴۶ و ج ۲۰ ص ۲۴۷،۲۹۹-۳۰۲).

و انی راجعت ربی خشیه طعن أهل النفاق و تکذیبهم.(ج ۵ ص ۳۶).

عنی بذلک ثلاثه عشر رجلا خاصه...أنا و أخی علی و أحد عشر من ولدی.

(ج ۵ ص ۳۷).

انما أنزلت فی و فی أخی علی بن أبی طالب و فی ابنی و فی تسعه من ولد ابنی الحسین خاصه لیس معنا أحد غیره.(ج ۵ ص ۵۷).

أما المأمورون فعامه المؤمنین أمروا بذلک و أما الصادقون فخاصه لأخی علی و أوصیائی من بعده الی یوم القیامه.(ج ۵ ص ۳۷).

و انی أشهدکم انها لهذا خاصه.(ج ۵ ص ۲۶).

خاصف النعل.(ج ۴ ص ۳۳۰،۳۳۸ و ج ۵ ص ۶۰۶،۶۰۸-۶۱۳ و ج ۶ ص ۴۵۰،۴۵۲،۳۷،۴۵۸-۴۵۹ و ج ۷ ص ۴۵۰،۴۵۵ و ج ۸ ص ۲۶۲ و ج ۱۶ ص ۳۷۷-۳۷۹،۴۲۶ و ج ۱۷ ص ۲۰ و ج ۲۱ ص ۳۷۰-۳۸۳).

يخصف النعل.(ج ۵ ص ۶۰۷ و ج ۱۶ ص ۳۸۰).

يخصف نعله.(ج ۶ ص ۴۵۲ و ج ۸ ص ۲۶۲ و ج ۱۸ ص ۷).

[خ ص ل]

أعطانا اللّه تبارك و تعالى سبع خصال.(ج ۴ ص ۱۱۱ و ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۹ ص ۲۶۲ و ج ۱۵ ص ۲۶۴،۳۹۴).

أعطينا ست خصال.(ج ۹ ص ۲۶۵-۲۶۶ و ج ۱۵ ص ۳۸۲).

أعطينا سبع خصال.(ج ۴ ص ۱۰۵،۱۰۷،۱۰۸،۱۵۸).

سألت ربى فيك خمس خصال.(ج ۷ ص ۳۷۹ و ج ۱۵ ص ۵۴۸-۵۴۹).

أعطيت فى على تسع خصال ثلاث فى الدنيا...(ج ۴ ص ۴۵۷).

أعطيت فى على خمس خصال.(ج ۴ ص ۲۶۷،۴۵۹ و ج ۶ ص ۵۸۶ و ج ۷ ص ۳۷۸).

يا على أعطيت ثلاث خصال.(ج ۴ ص ۴۴۴).

ان فى على خصالا لو كانت واحده منها فى رجل اكتفى فضلا و شرفا.(ج ۴ ص ۲۸۷).

يا على لک سبع خصال.(ج ۴ ص ۱۵۶،۳۶۰ و ج ۱۵ ص ۳۸۸،۴۰۲).

أعطانا عز و جل سبع خصال.(ج ۴ ص ۱۱۱ و ج ۵ ص ۲۷۱).

أعطانا اللّه سبع خصال لم يعط أحد.(ج ۹ ص ۲۶۲).

أعطينا سبع خصال.(ج ۴ ص ۱۵۸).

لعلى أربع خصال.(ج ۴ ص ۴۵۴-۴۵۶ و ج ۱۵ ص ۴۳۰).

أربع خصال أربع خصال.(ج ۴ ص ۱۲۶-۱۲۷).

فى على ثلاث خصال.(ج ۴ ص ۴۴۷-۴۴۸ و ج ۱۵ ص ۳۵۵).

أعطى على ثلاث خصال.(ج ۴ ص ۴۳۳-۴۳۶ و ج ۱۵ ص ۶۴۴- ۶۴۷).

أعطانى فى على خصالا.(ج ۱۵ ص ۵۴۶).

قد أعطى خصالا صبرا كصبرى حسنا كحسن يوسف.(ج ۵ ص ۶ و ج ۱۶ ص ۵۵۸).

...فيه خصالا لو ان خصله منها فى جميع...(ج ۴ ص ۳۶۰ و ج ۱۵ ص ۳۵۳،۳۹۶ و ج ۲۰ ص ۴۷۳-۴۷۴).

فان فيه تسعين خصله من خصال الأنبياء.(ج ۴ ص ۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

[خ ص م]

استوصوا بأهل بيتى خيرا فانى أخاصمكم عنهم غدا و من أكن خصمه أخصمه و من أخصمه دخل النار.(ج ۹ ص ۴۳۲ و ج ۱۸ ص ۴۹۰).

بلغنى ان كلامك يعلو كلام الخصمين.(ج ۸ ص ۵۴۸).

تخاصم الناس بسبع.(ج ۴ ص ۱۵۰،۳۶۰ و ج ۱۵ ص ۳۵۴،۳۶۵، ۳۸۴،۳۹۷).

انى لأول من يجثو للخصومه بين يدى اللّه تعالى.(ج ۱۴ ص ۴۰۸-۴۱۵)

[خ ض ب]

و خضاب الرجال الدما.(ج ۱۸ ص ۱۲۱).

أشد الناس عذابا عاقر نافه ثمود و خاضب لحيتك بدم رأسك.(ج ۷ ص ۳۶۰).

ليخضبن هذه من هذا.(ج ۸ ص و ج ۱۷ ص ۵۵۱-۵۷۳).

إذا خضبت هذه من هذه بدم.(ج ۷ ص ۳۳۸).

ص :۲۰۲

فتخضب هذه فكيف صبرك.(ج ۷ ص ۳۳۹-۳۴۰).

فتخضب هذا من هذا قال:فصاح الهارونی.(ج ۶ ص ۴۱۷ و ج ۸ ص ۲۱۶).

مع قمیص مخضوب بدم الحسین علیه السلام.(ج ۱۰ ص ۱۶۳).

[خ ض ر]

تعزیه الخضر علیه السلام لأهل البیت.(ج ۹ ص ۳۹۷-۴۰۱).

لا استحاله فی طول حیاته فانه قد عمر کثیر من الناس حتی جاوزوا الألف کنوح و لقمان و الخضر.(ج ۱۳ ص ۹۵).

و طول عمره کما طول عمر الخضر و الیاس.(ج ۱۳ ص ۹۷).

فی جوفها دوده خضراء مکتوب فیها...نصرته بعلی.(ج ۱۶ ص ۴۹۸).

فریده خضراء علیها مکتوب...أیدته بعلی و نصرته به.(ج ۱۶ ص ۴۹۹).

فإذا بطائر فی فیه لوزه خضراء فألقاها فی حجر النبی...(ج ۱۶ ص ۴۹۷).

ورقه خضراء مکتوب فیها انی افترضت محبه[موده]

علی بن أبی طالب علی خلقی.(ج ۲۱ ص ۶۵۸-۶۵۹).

ورقه خضراء مکتوب فیها...أیدته بعلی و نصرته به.(ج ۱۶ ص ۴۹۷).

ضرب لإبراهیم قبه من یاقوته خضراء...و ضرب فیما بیننا لعلی بن أبی طالب قیه من لؤلؤه بیضاء.(ج ۷ ص ۳۱۰).

فبکی جابر حتی خضبت لحیه بالدموع.(ج ۸ ص ۱۰۲).

[خ ط ب]

ثم خطب علیهم جبرئیل فزوجتک من علی.(ج ۴ ص ۴۸-۴۹ و ج ۱۵ ص ۴۹).

فخطب[جبرئیل]

فلما فرغ نثرت طوبی علی الحوراء.(ج ۶ ص ۶۰۹).

ثم خطب علیهم فزوجتک من علی.(ج ۶ ص ۶۰۸).

خطب النبی صلی اللّه علیه و آله و قال:الحمد للّه المحمود بنعمته...(ج ۱۹ ص ۱۳۸).

و قد سئل بأی لغه خاطبک ربک لیله المعراج؟فقال:خاطبنی بلغه علی بن أبی طالب.(ج ۵ ص ۲۵۱ و ج ۶ ص ۱۳۸).

ثم خاطبنی و خاطبته بما یخاطب به الأنبیاء.(ج ۵ ص ۱۱).

خاطبتک بلسانه کی یطمئن قلبک.(ج ۱۵ ص ۲۵۱).

فکان الخاطب اللّه تبارک و تعالی و الشهود الملائکه.(ج ۱۸ ص ۱۷۴، ۱۷۹ و ج ۱۹ ص ۱۲۵).

و کان الخاطب جبرئیل و حضر ملاک ابنتی فاطمه سبعون ألف ملک.(ج ۶ ص ۶۲۲ و ج ۱۸ ص ۱۷۵).

قد أتیتک خاطبا ابنتک فاطمه.(ج ۴ ص ۴۷۶).

متن خطبته الغدیر.(ج ۶ ص ۳۴۱-۳۴۶).

خطبه رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله فی تزویج أمیر المؤمنین علیه السلام.

(ج ۱۸ ص ۱۸۱).

خطبه السبط الأکبر بعد شهاده أمیر المؤمنین علیهما السلام.(ج ۴ ص ۴۱۱ -۴۲۵).

خطبه أمیر المؤمنین علیه السلام و فی ضمنه المناشده.(ج ۵ ص ۲۳-۲۵).

خطبه سیده النساء عند منع فدک.(ج ۱۰ ص ۲۹۶-۳۰۸ و ج ۱۹ ص ۱۶۳ -۱۶۹).

خطبه البیان.(ج ۸ ص ۱۹).

خطبه السبط الأكبر و كلماته.(ج ۱۱ ص ۱۸۲-۲۱۱ و ج ۱۹ ص ۳۴۶ -۳۶۰).

فأدى خطبه بليغه فصيحه.(ج ۱۱ ص ۱۰۵).

ان اللّه تعالى يأمر عليا ان يقرأ الخطبه بنفسه.(ج ۱۹ ص ۱۳۰).

فقرأ(عليه السلام)الخطبه فقال:الحمد للّه المتوحد بالجلال...(ج ۱۹ ص ۱۳۱).

خطبه سيد الساجدين عليه السلام.(ج ۱۲ ص ۱۲۶).

خطبه المولى عليه السلام لسيده نساء العالمين.(ج ۱۰ ص ۳۳۶-۳۴۴ و ج ۱۹ ص ۱۳۰).

و على بن محمد خطيبهم يزوجهم الحور العين.(ج ۴ ص ۲۹۱ و ج ۱۸ ص ۴۱۷).

[خ ط ط]

خط رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله فى الأرض أربع خطوط قال:تدرون ما هذا؟(ج ۱۰ ص ۵۲).

[خ ط ف]

طائر على هيئه الخطاف و نزل على البحر فأخذ بمنقاره ماء فرمى به الى الشرق.

(ج ۴ ص ۹۵).

[خ ف ف]

لا تستخفوا بشيعه على عليه السلام.(ج ۷ ص ۳۱۷ و ج ۱۷ ص ۲۷۰).

[خ ل ص]

على عليه السلام أخلص ايمانا.(ج ۲۰ ص ۵۲۴).

ص: ۲۰۵

[خ ل ط]

و الایمان مخالط لحمک و دمک.(ج ۴ ص ۴۸۴،۴۸۶ و ج ۱۵ ص ۵۶۳ -۵۶۴).

لحمک مختلط بلحمی و دمک مختلط بدمی...(ج ۶ ص ۴۴۴).

[خ ل ع]

و منهم السناط الخلیغ یبایعه جل أهل الشام.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

[خ ل ف]

نحن أهل البیت مفاتیح الرحمه و موضع الرساله و مختلف الملائکه و معدن العلم.(ج ۹ ص ۴۰۱-۴۰۲،۳۷۶).

یا عمر هذا وصیی و خلیفتی من تقدم علیه کذب بنبوتی.(ج ۴ ص ۸۱).

أنت الخلیفه من بعدی.(ج ۴ ص ۳۸۵).

ففی النبوه و فی علی الخلافه.(ج ۴ ص ۹۲).

فأتوها و لو حبوا علی الثلج فان فیها خلیفه اللّه المهدی.(ج ۱۳ ص ۲۷۲- ۲۷۶).

منادی ینادی هذا المهدی خلیفه اللّه فاتبعوه.(ج ۱۳ ص ۲۷۷-۲۸۰).

ان علیا خلیفه اللّه.(ج ۲۰ ص ۵۵۴).

خلیفه اللّه و خلیفتی.(ج ۴ ص ۲۹۷).

خلیفه اللّه فی أرضه.(ج ۴ ص ۸۷).

خلیفه اللّه علی عباده.(ج ۴ ص ۸۲).

انک لحجه اللّه علی خلقه و أمینه علی سره و خلیفه اللّه علی عباده.(ج ۵ ص ۵۰).

فهل اتخذت لنفسک خلیفه یؤدی عنک.(ج ۶ ص ۱۶۷).

لا یحل لخلیفه من مال اللّه الا قصعتان.(ج ۸ ص ۵۹۳ و ج ۱۷ ص ۶۱۲).

ان هذا أخی و وصی و خلیفتی.(ج ۴ ص ۱۶).

علی الحوض خلیفتی.(ج ۴ ص ۲۸۹،۳۸۴،۳۸۵ و ج ۱۵ ص ۲۱۳– ۲۱۸).

ان أخی و وزیری و خلیفتی فی أهلی و خیر من أترک بعدی یقضی دینی علی ابن أبی طالب.(ج ۴ ص ۵۵).

هو خلیفتی من بعدی.(ج ۵ ص ۴۲ و ج ۲۰ ص ۳۳۸–۳۴۰،۴۵۹).

خلیفتی.(ج ۴ ص ۶۱،۵۵،۲۹–۷۹،۷۴،۷۳،۶۹–۱۹۴،۱۴۹،۸۳ ، ۲۹۶،۲۸۸،۲۸۶،۲۷۷–۳۵۲،۳۵۰،۳۴۶،۳۳۹،۳۳۷،۳۳۳،۳۲۷،۲۹۹، ۳۸۴،۳۸۵،و ج ۱۳ ص ۶۷–۶۸ و ج ۱۵ ص ۲۱۳–۱۹۷،۲۱۸–۲۱۲ و ج ۲۰ ص ۳۳۸–۳۴۰).

اثنی عشر خلیفه.(ج ۱۳ ص ۱–۷۴).

ان لمحمد«ص»من الخلفاء اثنی عشر اماما عدلا لا یضرهم من خذلهم.(ج ۸ ص ۲۱۶).

انی تارک فیکم خلیفتین.(ج ۹ ص ۳۷۵).

السلام علیک یا رابع الخلفاء.(ج ۴ ص ۱۰۰).

من ناصب علیا الخلافه بعدی فهو کافر.(ج ۴ ص ۳۳۳ و ج ۷ ص ۳۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۹–۲۸۰).

من نازع علیا الخلافه بعدی فهو کافر.(ج ۷ ص ۳۳۱).

أول ثلمه فی الإسلام مخالفه علی.(ج ۷ ص ۳۳۶ و ج ۱۷ ص ۲۸۶).

لن تضلوا و لن تهلكوا و أنتم فى موالاه على و ان خالفتموه فقد ضلت بكم الطريق.(ج ۶ ص ۵۷ و ج ۱۶ ص ۴۳۹).

و ليأتم بالأئمه الهداه من ولده فإنهم خلفائى و أوصيائى(ج ۵ ص ۱۱۳ و ج ۷ ص ۱۵۹).

فإنهم خلفائى و أوصيائى و حجج اللّه على خلقه بعدى.(ج ۱۸ ص ۴۷۳).

من خالف عليا حرم اللّه عليه الجنه.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۵).

أنت الهادى على طريقى و منهاجى من خالفك فقد خالفنى.(ج ۴ ص ۳۰۲).

و من خالفه لم يره و لم يرنى.(ج ۴ ص ۳۳۱).

تخلفه صلى اللّه عليه و آله عن القوم لأجل أمير المؤمنين عليه السلام.(ج ۶ ص ۵۳۶-۵۳۷ و ج ۲۱ ص ۶۴۶-۶۴۷).

[خ ل ق]

يشبه رسول اللّه فى الخلق و يقصر عنه فى الخلق.(ج ۱۳ ص ۱۱۰).

يشبهه فى الخلق و لا يشبهه فى الخلق.(ج ۱۳ ص ۳۰۰-۳۰۱).

اسمه اسمى و خلقه خلقى.(ج ۱۳ ص ۱۱۱-۱۱۳).

الى آدم فى خلقه و أنا فى خلقى و الى ابراهيم فى خلته...فلينظر الى على ابن أبى طالب.(ج ۲۱ ص ۳۶۴).

و الى محمد فى خلقه و جسمه و شرفه و كمال منزلته فلينظر الى على بن أبى طالب.(ج ۴ ص ۳۹۶).

و الى محمد فى حسبه و خلقه...(ج ۴ ص ۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

و الى ابراهيم فى خلقه...(ج ۴ ص ۳۹۸).

أحسنهم خلقا.(ج ۴ ص ۱۰۷،۲۳۴).

و منهم من له خلق و خلاق فذاك أفضل الناس.(ج ۱۹ ص ۳۵۴).

ثم خلق اللّه الخلق من نورنا فنحن صنائع اللّه و الخلق كلهم صنائع لنا.(ج ۵ ص ۲۴۶).

ففتق نوری فخلق منه السماوات و الأرض.(ج ۵ ص ۲۵۰).

و فتق نور علی فخلق منه العرش و الکرسی.(ج ۵ ص ۲۵۰).

و فتق نور الحسن فخلق منه اللوح و القلم.(ج ۵ ص ۲۵۰).

و فتق نور الحسین فخلق منه الجنان و الحور.(ج ۵ ص ۲۵۰).

خلقت أنا و هارون بن عمران...من طینه واحده.(ج ۵ ص ۲۶۶).

لو لا هذه الأسماء لما خلقت سماء مبینه.(ج ۵ ص ۱۱).

و لکم خلقت الجنه،و لأعدائنا و أعدائکم خلقت النار.(ج ۵ ص ۱۱).

فإنهم عترتی خلقوا من طینتی.(ج ۵ ص ۱۱۱ و ج ۲۱ ص ۳۰۰-۳۰۱).

من أراد أن ینظر الی...و أنا فی خلقی.(ج ۱۵ ص ۶۱۱).

من أراد أن ینظر...الی داود فی خلقه.(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

من أراد أن ینظر...الی آدم فی خلقه.(ج ۱۵ ص ۶۱۱).

[خ ل ل]

من أراد أن ینظر...الی ابراهیم فی خلته.(ج ۴ ص ۴۰۲ و ج ۱۵ ص ۶۱۱-۶۱۶).

لکل نبی خلیل و ان خلیلی و أخی علی.(ج ۴ ص ۲۲۳).

علی بن أبی طالب خلیفه اللّه و خلیفتی و خلیل اللّه و خلیلی و حجه اللّه و حجتی و باب اللّه و بابی و صفی اللّه و صفیی...(ج ۴ ص ۲۹۷).

و الی ابراهیم فی خلته و سخاوته.(ج ۴ ص ۳۹۶).

و الی ابراهیم فی خلته.(ج ۱۵ ص ۶۱۱-۶۱۶).

[خ م ر]

و اللّه ما علی رأسی من خمار...(ج ۴ ص ۴۴-۴۹).

اجعلها خمرا بین الفواطم خمار الفاطمه.(ج ۶ ص ۵۵۷).

لاثت خمارها و خرجت فی حشده من نسائها.(ج ۱۰ ص ۲۹۶،۳۰۴).

[خ م س]

اختصاص الکلمات فی الآیه بالخمسه الطاهره علیهم السلام.(ج ۹ ص ۱۰۲ -۲۰۶).

اختصاص-هل أتی-بالخمسه الطاهره علیهم السلام.(ج ۹ ص ۱۱۰- ۱۲۳ و ج ۳ ص ۱۵۸-۱۶۹).

أهل بیته صلی اللّه علیه و آله یساوونه فی خمسه أشیاء.(ج ۹ ص ۶۸).

و بالخمس من آل العبا توسلی.(ج ۹ ص ۳۴).

و علی الباب الخامس مکتوب...علی ولی اللّه.(ج ۴ ص ۱۲۹).

فإذا نور خمسه أشباح سجدا و رکعا.(ج ۹ ص ۲۰۳).

الشفعاء خمسه القرآن و الرحم و الأمانه و نبیکم و أهل بیته.(ج ۹ ص ۴۲۵).

اختصاص آیه التطهیر بالخمسه علیهم السلام.(ج ۹ ص ۱-۶۹).

اختصاص آیه المباهله بالخمسه علیهم السلام.(ج ۹ ص ۷۰-۹۱).

اختصاص آیه الموده بالخمسه الطاهره.(ج ۳ ص ۲-۲۲ و ج ۹ ص ۹۲ -۱۰۱).

هؤلاء خمسه من ولدک لولاهم ما خلقتک.(ج ۹ ص ۲۵۴).

فوجد خمسه أسماء مکتوبه من النور.(ج ۹ ص ۲۶۰).

اقطع لی خمسه آلاف خشبه.(ج ۸ ص ۹۱).

أعطیت فی علی خمس خصال.(ج ۴ ص ۲۶۷،۴۵۹ و ج ۶ ص ۵۸۶ و ج ۷ ص ۳۷۸).

سألت اللّه فیک خمس خصال.(ج ۷ ص ۳۷۹ و ج ۲۰ ص ۳۲۱).

لم تبق فاطمه[سلام اللّه علیها]

بعده الا خمسه و سبعین یوما.(ج ۴ ص ۱۰۹ -۱۱۲ و ج ۵ ص ۲۷۲ و ج ۹ ص ۲۶۳).

قتل مع علی علیه السلام خمسه و عشرون صحابیا بدریا بصفین.(ج ۸ ص ۴۰۳).

حج الحسن بن علی علیهما السلام خمسه و عشرین حجه.(ج ۱۹ ص ۳۳۰، ۳۴۲ و ج ۱۱ ص ۱۲۳-۱۲۵).

حج الحسن بن علی علیهما السلام خمس عشره مره ماشیا.(ج ۱۱ ص ۱۲۹ -۱۳۱ و ج ۱۹ ص ۳۲۸-۳۴۳،۳۳۰).

حج الحسین بن علی علیهما السلام خمسا و عشرین حجه ماشیا.(ج ۱۱ ص ۴۱۹-۴۲۱ و ج ۱۹ ص ۳۹۳).

سجد رسول اللّه خمس سجدات بلا رکوع...ان اللّه یحب من أحبهم فسجدت.(ج ۹ ص ۲۰۰).

أعطیت فی علی خمسا.(ج ۴ ص ۴۵۹ و ج ۱۵ ص ۳۸۵-۳۸۶).

ادن یا علی...اطرح خمسک فی خمسی...(ج ۹ ص ۱۵۵،۱۵۸).

ضع خمسک فی خمسی.(ج ۷ ص ۱۸۰-۱۸۳).

احصی له خمسمائه تکبیره و ثلاثه عشرون تکبیره فی کل تکبیره له قتیل.

ج ۱۸ ص ۱۲۱).

فأحضر خمسین ألفا قال:فما فعلت الخمسه دینار.قال:هی عندی.قال:

أحضرها.قال:فدفع الدراهم و الدنانیر الی الرجل...(ج ۱۱ ص ۴۴۳ و ج ۱۹ ص ۳۲۵).

[خ ن ث]

و أمرهما ان يعتبرا أضلاع الخنثى.(ج ۸ ص ۷۶).

طعنه بخنجر و هو ساجد.(ج ۱۱ ص ۱۵۸-۱۶۰ و ج ۱۹ ص ۳۳۴).

یوم الخندق.(ج ۸ ص ۳۶۷-۳۸۲ و ج ۱۸ ص ۱۰۰-۱۰۹).

كنا مع النبى صلى اللّه عليه و آله فى حفر الخندق إذ جاءته فاطمه بكسره من خبز.(ج ۱۰ ص ۲۸۶).

[خ ن ز]

فإذا رأسه رأس خنزير و وجهه وجه خنزير.(ج ۵ ص ۲۱ و ج ۱۸ ص ۴۲۷).

[خ ن ف]

و جعل على رأسه خنافس و شد عليها...فقال:حملت رأس الحسين عليه السلام.(ج ۱۱ ص ۴۵۵).

[خ و ض]

لا تخوضوا دماء المسلمين خوضا تقولون قتل أمير المؤمنين.(ج ۱۸ ص ۱۵).

خوف الامام الباقر عليه السلام من ربه.(ج ۱۲ ص ۱۷۲-۱۷۵).

خوله الحنفيه.(ج ۸ ص ۱۰۱-۱۰۳).

[خ و ی]

أكحل العينين براق الثنايا فى وجهه خال.(ج ۱۳ ص ۳۲۰).

فى خده الأيمن خال أسود.(ج ۱۳ ص ۲۶۹-۲۷۳،۲۷۱).

ألا أدلكم على خير الناس خالا و خاله.(ج ۹ ص ۱۸۱-۱۸۸ و ج ۱۸ ص ۴۰۱ و ج ۵ ص ۱۸).

إذ أنا خرجت من عندكم بغير راحلتي و رحلي و غلامي فأنا خائن.(ج ٨ ص ٢٨١).

[خ ی ر]

و سمی مختارا لأن اللّه تعالی اختاره(ج ۵ ص ٧ و ج ٢١ ص ۶٧۴).

خیر إخوانی

[إخوتی]

علی.(ج ۴ ص ٣۶۴ و ج ۶ ص ۴٨٢-۴٨٣ و ج ١۵ ص ٢۵٩-٢۶٠ و ج ٢٠ ص ٢٧۶،٢٧۵،٢۵٢،٢٣٧،٢٣٢).

خیر أمتی علی.(ج ۴ ص ٢۵٠،١۵٢،٢٩٧-٢۵١ و ج ۶ ص ۴٨٣، ۴١٧ و ج ١۵ ص ٢٨٠-٢٨٢ و ج ٢٠ ص ۵۵١).

علی خیر البشر.(ج ۴ ص ٢۵۴-٢۴٩،٢۵۶-٢۵٠ و ج ١۵ ص ٢۶٨ -٢٧۴ و ج ٢٠ ص ٢۶۶-٢۶٧).

آل محمد خیر البشر.(ج ۴ ص ٢٨۴).

و لم یشک فی علی و ذریته انهم خیر البریه.(ج ٧ ص ٣٣٢ و ج ١٧ ص ٢٨٢).

علی خیر البریه.(ج ۴ ص ٢۵١،٢١٨-٣٨۴،٢۵٣ و ج ٧ ص ٣٣٢ و ج ١۴ ص ٢۵٨-٢۶٧ و ج ١۵ ص ٢٧۵-٢٧٨ و ج ١٧ ص ٢٨٢ و ج ٢٠ ص ٢۶٨-٢۶٩).

و أبوکما خیر منکما.(ج ١٩ ص ٢٠٠-٢٠١).

أبوهما خیر منهما.(ج ٩ ص ٢٢٩،١٨٩-٢۴١ و ج ١٨ ص ۴٠٨-۴١٠ و ج ١٩ ص ٢٧٨،٢۴٣،٢۴٢،٢٠۵،٢٠٢ و ج ٢١ ص ۶۴٣).

أبوهما و الذی بعثنی بالحق خیر منهما.(ج ۵ ص ٢٧١ و ج ٩ ص ٢۶٣).

کل کلمه منها خیر من الدنیا و ما فیها.(ج ۴ ص ١٢٨).

ص :٢١٣

خیر أهل رسول اللّه.(ج ۴ ص ۱۵۵ و ج ۱۵ ص ۲۵۵-۲۵۸ و ج ۲۰ ۲۷۱).

فجزاك اللّه عن الإسلام خیرا یا علی.(ج ۴ ص ۳۳۲).

و قد أصبت لك خیر أهلی.(ج ۴ ص ۴۶).

خیر الأمه.(ج ۴ ص ۱۵۲،۲۵۰-۲۹۷،۲۵۱ و ج ۱۵ ص ۲۸۰-۲۸۲).

هی خیر بنانی.(ج ۱۰ ص ۱۸۳).

خیر أمتی.(ج ۲۰ ص ۵۵۱).

خیر الخلق.(ج ۴ ص ۲۵۱ و ج ۱۵ ص ۲۶۵-۲۶۷).

علی خیر الخلف(ج ۴ ص ۵۴-۳۵۰،۵۷،۵۵ و ج ۱۵ ص ۲۱۳-۲۱۸).

خیر الرجال.(ج ۴ ص ۲۵۷ و ج ۱۵ ص ۲۸۹-۲۸۰).

خیر رجالکم علی.(ج ۴ ص ۲۵۷ و ج ۹ ص ۲۵۸ و ج ۱۵ ص ۲۷۹ و ج ۱۸ ص ۳۹۸-۳۹۹ و ج ۲۰ ص ۴۳۳-۴۳۴).

خیر شبابکم الحسن و الحسین.(ج ۴ ص ۲۵۷ و ج ۹ ص ۲۵۸ و ج ۱۰ ص ۱۱۴-۱۱۵ و ج ۱۸ ص ۳۹۸-۳۹۹).

ألا أدلکم علی خیر الناس جدا و جده...و خیر الناس أبا و اما و خیر الناس عما و عمه.(ج ۹ ص ۱۸۱-۱۸۸ و ج ۱۸ ص ۴۰۱).

خیر أهل الأرض عنصرا و شرفا و کرما.(ج ۱۵ ص ۱۳۳ و ج ۲۰ ص ۴۱۱).

هم خیر أهل الأرض عنصرا و شرفا و کرما.(ج ۲۰ ص ۴۱۹).

خیر من أترك بعدی.(ج ۴ ص ۷۵ و ج ۲۰ ص ۳۷۴-۳۷۵).

خیر من أخلفه بعدی.(ج ۴ ص ۵۴-۳۵۰،۷۶،۵۶ و ج ۱۵ ص ۲۱۳- ۲۱۹).

خیر من مشی علی الأرض بعدی علی بن أبی طالب.(ج ۱۵ ص ۲۱۲).

يقتله[ذی الثديه]

خير هذه الامه و على قاتله.(ج ۱۵ ص ۲۱۲).

على خير الناس.(ج ۴ ص ۲۵۴-۲۷۸،۲۵۶ و ج ۱۵ ص ۲۶۰-۲۶۲).

هذا الحسين بن على خير الناس جدا و خير الناس جده...أبا...اما.

(ج ۵ ص ۱۸ و ج ۹ ص ۱۸۱-۱۸۹ و ج ۱۱ ص ۲۸۱ و ج ۱۸ ص ۴۰۰-۴۰۲، ۴۲۵ و ج ۱۹ ص ۲۹۰).

خيركم خيركم لأهلى من بعدى(ج ۹ ص ۴۴۹،۴۴۶ و ج ۱۸ ص ۴۹۶، ۵۴۲).

خير نساء أمتى فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۱۵).

خير نسائكم فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۱۴-۱۱۵ و ج ۲۰ ص ۴۳۳).

خير نسائها فاطمه.(ج ۱۰ ص ۹۹).

خير نساء العالمين مريم و آسيه و خديجه و فاطمه.(ج ۱۹ ص ۵۰).

ما خير للنساء...أن لا يرين الرجال و لا يرونهن.(ج ۱۰ ص ۲۲۶،۲۲۴، ۲۵۷-۲۵۸).

خير الأوصياء.(ج ۴ ص ۱۰۵،۱۰۷-۱۵۸،۱۲۱،۱۱۹،۱۱۲،۱۰۹، ۲۸۴،۳۲۶ و ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۹ ص ۲۶۴-۲۶۵ و ج ۱۳ ص ۱۰۹ و ج ۱۵ ص ۲۶۳-۳۹۴،۳۸۲،۲۶۴ و ج ۲۰ ص ۴۹۶).

على خير الوصيين و سيد الصديقين.(ج ص ۲۸۴ و ج ۲۰ ص ۲۹۸،۲۶۳، ۳۹۶،۳۶۹،۳۳۳).

على خير من طلعت عليه الشمس و غربت بعدى.(ج ۴ ص ۲۵۰).

خير هذه الامه من بعدى على من قال غير هذا فعليه لعنه اللّه.(ج ۴ ص ۲۵۰).

سئل حذيفه عن على قال:خير هذه الامه بعد نبيها و لا يشك فى ذلك الا منافق.

(ج ۴ ص ۲۵۱).

خیرهـا و اتقاهـا و أفضـلها و أعلمهـا و أقربهـا الی الجنه و أقربها منی علی بن أبی طالب و لا فیکم أتقی و أقرب الی من علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۲۷۸).

و بلغت انه یحبنی جبرئیل،قال:نعم و من هو خیر من جبریل:اللّه عز و جل.

(ج ۶ ص ۷۹-۸۰).

و ما ذکر علیا الا بخیر.(ج ۴ ص ۳۱۳-۳۱۶).

أوصیکم بعترتی خیرا.(ج ۱۸ ص ۴۶۸).

قد جئتکم بخیر الدنیا و الآخره.(ج ۳ ص ۵۶۲ و ج ۴ ص ۶۲،۶۶، ۳۸۴ و ج ۱۵ ص ۱۴۴،۱۴۶).

خیارهم فی الجاهلیه خیارهم فی الإسلام إذا فقهوا.(ج ۱۸ ص ۵۴۹).

ان اللّه اختار من أهل الأرض رجلین.(ج ۵ ص ۲۶۸).

ان اللّه اختاره و علیا من أهل الأرض.(ج ۵ ص ۲۶۶-۲۷۳ و ج ۱۶ ص ۱۳۵).

لئن یهدی اللّه بک أحدا خیر لک من حمر النعم(اطلبه ضمن حدیث الرایه).

یوم خیبر.(ج ۸ ص ۳۸۳-۳۹۶ و ج ۱۸ ص ۴۴۴-۵۰۸ و ضمن حدیث الرایه).

ما قلعت باب خیبر بقوه جسمانیه.(ج ۸ ص ۳۸۴).

فتح اللّه خیبر و فدک.(ج ۵ ص ۴۰۳-۴۱۰،۴۰۴ و ج ۲۱ ص ۴۹۹- ۵۰۰).

و عقد له رایه و دعا له فما آنسنی حتی فتح خیبر و أتاه بصفیه بنت...(ج ۵ ص ۷۶).

و یوم خیبر حین انهزم أبو بکر و عمر فغضب رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله.

(ج ۵ ص ۷۶).

لما كان یوم خیبر أخذ اللواء أبو بکر فرجع...فلما کان الغد أخذه عمر فرجع...(ج ۲۱ ص ۴۶۲-۴۶۵).

حمل الباب علی ظهره یوم خیبر.(ج ۸ ص ۳۹۱-۳۹۸ و ج ۱۸ ص ۹۴).

قلع باب خیبر و اجتمع علیه عصبه من الناس لیقلبوه فلم یقلبوه.(ج ۸ ص ۳۸۴ و ج ۱۸ ص ۹۳-۹۸).

لظهور المعجزه علی یده[أی علی]

کقلع باب خیبر و عجز عن إعادته سبعون رجلا من الأقویاء.(ج ۸ ص ۳۸۴).

ان علیا قلع باب خیبر و لم یحرکه سبعون رجلا الا بعد الجهد.(ج ۸ ص ۳۸۳).

حمل علی علیه السلام باب خیبر یومئذ فجرب بعده فلم یحمله الا أربعون رجلا.(ج ۸ ص ۳۹۰-۳۹۲ ج ۲۱ ص ۴۹۷-۵۰۵).

حتی وصل الی باب خیبر...ثم ألقاه الی موضع یفصل منه باثنین و ثمانین شبرا.(ج ۸ ص ۳۹۳).

حمل الباب یوم خیبر...و بعد ذلک لم یحمله أربعون رجلا...(ج ۲۱ ص ۴۹۶،۴۸۰).

فی کساء خیبری فی حجره أم سلمه.(ج ۵ ص ۵۹-۶۰).

و علیه کساء خیبری فجللهم به.(ج ۹ ص ۱۶۶).

[خ ی ل]

علی خیل بلق.(ج ۶ ص ۱۶۵ و ج ۹ ص ۵۰۸ و ج ۱۵ ص ۵۱۸-۵۱۹ و ج ۱۶ ص ۵۱۹).

الجم فی الإسلام بلجام کما یلجم الخیل.(ج ۸ ص ۱۶۰).

[خ ی م]

أنا سلم لمن سالم أهل الخیمه و حرب لمن حاربهم.(ج ۹ ص ۱۶۵-۱۶۶ و ج ۱۸ ص ۴۱۵).

نزل رسول اللّه صلی اللّه علیه(و آله)خیمه خالتها ام معبد و اسمها عاتکه.

(ج ۱۸ ص ۵۲۰،۲۱۵).

[د ب ب]

یحمل فاطمه علی دابه.(ج ۱۰ ص ۲۹۵).

[د ب ر]

تدبیره و رأیه علیه السلام.(ج ۱۸ ص ۱۵۰-۱۵۱).

لا یتبع مدبر.(ج ۱۸ ص ۱۴).

لا یقتل مدبر.(ج ۱۸ ص ۳۴-۳۵).

ان ظهرتم علی القوم فلا تتبعوا مدبرا.(ج ۱۸ ص ۳۴).

[د ج ل]

فعند ذلک یبعث اللّه رجلا من شاطئ دجله.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

داعیه عولها معلنه قولها بدجله أو حولها.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

من کذب بالدجال فقد کفر.(ج ۱۳ ص ۲۱۴).

حتی یخرج فی بقیتهم الدجال.(ج ۸ ص ۵۰۹) آخرهم[الخوارج]

مع المسیح،الدجال.(ج ۸ ص ۵۱۵).

فیمکث فی الأرض ما شاء اللّه ثم یخرج الدجال.(ج ۱۳ ص ۷۴).

فیکون علی ذلک حتی یخرج الدجال.(ج ۱۳ ص ۲۸۹).

إذا أتاهم صارخ ان الدجال قد خلفكم.(ج ۱۳ ص ۲۹۱).

الا خليفتى فى أمتى من بعدى يقتل الدجال و يكسر الصليب.(ج ۱۳ ص ۲۰۴).

[د ج ى]

يا على...و أنت مصباح الدجى و منار الهدى و العلم المرفوع لأهل الدنيا.

(ج ۴ ص ۱۷۰).

و أهل بيته الطاهرين[و ذريته]

مصابيح الدجى.(ج ۵ ص ۱۰۴ و ج ۱۷ ص ۲۴۸).

[د ح ى]

لو لا هذه الأسماء لما خلقت سماء مبنيه و لا أرضا مدحيه.(ج ۵ ص ۱۱).

و لكنه كان يشبه دحيه الكلبى فقال:أقر اللّه عينك هو جبرئيل.(ج ۱۸ ص ۱۹۶).

[د خ ل]

كان لعلى عليه السلام مدخل بالليل و مدخل بالنهار.(ج ۶ ص ۵۱۱-۵۱۶ و ج ۱۷ ص ۴۸-۴۹).

ادخلا الجنه من أحبكما و ادخلا النار من أبغضكما.(ج ۶ ص ۲۱۰ و ج ۱۶ ص ۵۴۶ و ج ۱۷ ص ۳۱۷-۳۱۸).

أدخل من أحبك الجنه و أدخل من عاداك النار.(ج ۲۰ ص ۳۹۳).

يا سلمان قل لعلى انك تدخل من تشاء و تخرج من تشاء.(ج ۶ ص ۲۱۲ و ج ۱۶ ص ۵۴۷ و ج ۲۱ ص ۶۵۲).

فيدخل أولياءه[شيعته]

الجنه و يدخل أعدائه النار.(ج ۶ ص ۲۱۲-۲۱۳).

انه قفل الجنه و قفل النار و مفتاحها به يدخلون الجنه و به يدخلون النار.(ج

ص :۲۱۹

۴ ص ۲۷۸ و ج ۶ ص ۲۱۴ و ج ۱۶ ص ۵۴۸ و ج ۲۰ ص ۳۹۳ و ج ۲۱ ص ۶۳۵).

ان بایعتموه و أطعتموه أدخلکم الجنه أکتعین.(ج ۴ ص ۲۸۶).

اما و الذی نفسی بیده لئن أطاعوه لیدخلن الجنه أجمعین.(ج ۴ ص ۲۸۶).

لن یخرجکم من هدی و لن یدخلکم فی ضلاله.(ج ۵ ص ۱۰۴-۱۱۰ و ج ۷ ص ۲۶۵-۲۶۶ و ج ۱۷ ص ۲۴۹-۲۵۰ و ج ۱۸ ص ۵۲۷ و ج ۲۱ ص ۳۰۱، ۳۶۳،۳۲۵).

لئن أطاعوه لیدخلن الجنه أجمعین.(ج ۴ ص ۲۸۶ و ج ۷ ص ۳۸۶ و ج ۱۵ ص ۲۰۳،۲۰۵ و ج ۱۷ ص ۳۱۹-۳۲۰).

[د ر ج]

یا علی فاخر أهل الشرق و الغرب فأنت أکرمهم نسبا...و أکرمهم درجه.

(ج ۴ ص ۳۳۱).

من أحبک یا علی کان مع النبیین فی درجتهم.(ج ۷ ص ۲۱۵ و ج ۱۷ ص ۱۹۷).

من أحبنی و أحب هذین...کان معی فی درجتی.(ج ۵ ص ۱۷۴-۱۷۵ و ج ۷ ص ۴۷۱ و ج ۹ ص ۱۷۴-۱۸۰ و ج ۱۸ ص ۵۴۶ ج ۱۹ ص ۲۸۷).

اللهم من أطاعنی فیهم و حفظ وصیتی اللهم اجعله معی فی درجتی.(ج ۹ ص ۲۰۱،۲۶۷).

و اما الدراج فیقول الرحمن علی العرش استوی.(ج ۹ ص ۴۹۹).

[د ر ر]

و معه دره یمشی بها فی الأسواق.(ج ۱۸ ص ۶۴-۶۵).

و معه دره کأنه أعرابی یدور الأسواق.(ج ۱۸ ص ۶۸،۶۶،۳۰).

لما خلق اللّه آدم خلق بین عینیه دره تسبح اللّه...أسکن الدره فیه.(ج ۴ ص ۲۷۵).

[د ر س]

فأظهر اللّه شریعته بعد دراستها.(ج ۴ ص ۸۳).

هذا الدرع درعی لم أبع و لم أهب.(ج ۸ ص ۵۳۲-۵۳۶ و ج ۱۸ ص ۹).

الدرع درعک و اللّه یا أمیر المؤمنین.(ج ۸ ص ۹).

فسلم الدرع للیهودی،فقال الیهودی:أمیر المؤمنین مشی معی الی قاضیه فقضی علیه.(ج ۱۸ ص ۱۰).

و کانت درعه صدرا بلا ظهر.(ج ۸ ص ۳۲۵ و ج ۱۸ ص ۷۸-۷۹).

[د ر ن]

فاقعدنی علی درنوک من درانیک الجنه.(ج ۶ ص ۱۲۳-۳۲۵).

أتانی جبرئیل بدرنوک من الجنه.(ج ۴ ص ۲۵۸).

و لا تضربن رجلا سوطا لمکان درهم و لا تقمه علی رجلیه.(ج ۱۸ ص ۸).

فاحضر[وکیل السبط الأکبر]

خمسین ألف درهم...فدفعها.(ج ۱۹ ص ۳۲۵).

و سمع رجلا یسأل ربه عز و جل عشره آلاف درهم.(ج ۱۹ ص ۳۲۴).

مرا هزار درم وام است آن حضرت فرمود تا وی را ده هزار درهم دادند.(ج ۱۹ ص ۳۲۴).

قصیده دعبل.(ج ۱۲ ص ۳۹۹-۴۰۸ و ج ۱۹ ص ۶۴۷-۶۵۰).

[الدعا]

دعاءه صلی اللّه علیه و آله و سلم لعلی علیه السلام.(ج ۴ ص ۴۵۰ و ج ۶

ص ۲۲۶-۳۰۴ و ج ۷ ص ۴۱-۸۴ و ج ۸ ص ۳۴،۲۶-۴۷ و ج ۱۷ ص ۱۱۱ -۱۵۹،۱۳۶-۵۲۱ و ج ۲۰ ص ۵۶۲-۶۲۶).

دعاءه صلی اللّه علیه و آله لهما لیله العرس.(ج ۱۰ ص ۴۰۵-۴۲۱ و ج ۲۰ ص ۵۹۴-۵۹۷).

دعاءه صلی اللّه علیه و آله لهما علیهما السلام عند التزویج.(ج ۱۹ ص ۱۴۱ -۱۴۳).

من دعاءه صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۷ ص ۴۰-۸۸).

من دعاء سید الشهداء علیه السلام فی سجوده.(ج ۱۱ ص ۴۲۴ و ج ۱۳ ص ۶۳).

و لا یدعو بهذا الدعا أحد فی سجوده الا...(ج ۶ ص ۱۰۲).

دعاء سید الساجدین علیه السلام فی السجده.(ج ۱۲ ص ۴۲-۴۴ و ج ۱۳ ص ۶۳ و ج ۱۹ ص ۴۵۱-۴۵۲).

دعاءه علیه السلام فی یوم عرفه.(ج ۱۲ ص ۴۶).

من دعاءه علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۱۲۴-۱۲۵).

ما دعا به مهموم الا فرج اللّه عنه.(ج ۹ ص ۶۳۵).

دعاء الفرج.(ج ۹ ص ۶۴۰).

فدعا لی بدعاء انه لا وثق عملی عندی.(ج ۱۸ ص ۱۸۴،۱۷۷).

دعاءه صلی اللّه علیه و آله و سلم لأسماء بنت عمیس[ان یحرسک من بین یدیک]

.(ج ۴ ص ۴۵۲).

احذروا دعاء الوالدین فان فی دعائهما النماء و الانجبار،و الاستیصال و البوار.

(ج ۱۸ ص ۲۴۱،۲۴۰).

دعاءه صلی اللّه علیه و آله و سلم لما مات أبو طالب.(ج ۷ ص ۸۵).

ص :۲۲۲

دعاء الامام محمد بن على عليهما السلام.(ج ۱۳ ص ۶۳).

دعاء الامام جعفر بن محمد عليهما السلام.(ج ۱۳ ص ۶۴).

دعاء الامام موسى بن جعفر عليهما السلام.(ج ۱۳ ص ۶۴).

دعاء الامام الرضا عليه السلام.(ج ۱۳ ص ۶۴).

دعاء الامام الجواد عليه السلام.(ج ۱۳ ص ۶۵).

دعاء الهادى عليه السلام.(ج ۱۳ ص ۶۵).

دعاء العسكرى عليه السلام(ج ۱۳ ص ۶۵).

بهم يستجاب دعاءهم.(ج ۱۳ ص ۷۳).

الدعا محجوب حتى يصلى على محمد و على آل محمد.(ج ۹ ص ۶۲۶ -۶۲۷ و ج ۱۸ ص ۳۰۹).

و إذا دعانى رب العالمين دعا عليا معى.(ج ۴ ص ۱۰۷).

ادعو الى حبيبى.(ج ۴ ص ۳۳۵).

ادعوا لى أخى.(ج ۴ ص ۳۴۲).

يدعو لهما و لا يشرك فى دعائهما أحدا.(ج ۴ ص ۱۵۱).

قلوب لا تعود على ما كانت عليه ثم تكون دعاه الضلاله.(ج ۱۳ ص ۲۹۰).

[الدعى]

و لا من العرب الا دعى.(ج ۴ ص ۱۱۷ و ج ۷ ص ۲۱۵).

[الدغل]

و اتخذوا دين اللّه دغلا.(ج ۱۸ ص ۱۳۶).

[الدف]

فإذا البساط يدف دفا.(ج ۴ ص ۹۸،۱۲۵ و ج ۶ ص ۹۵ و ج ۱۵ ص ۱۶۸).

[الدفن]

دفن السبط الأكبر عليه السلام.(ج ١١ ص ١٧٥-١٧٧).

كيفيه دفن سيده النساء عليها السلام.(ج ١٠ ص ٤٨٠-٤٧٨ و ج ١٩ ص ١٧٠-١٧١).

[الدقيق]

فجعل يبتاع به دقيقا.(ج ١٨ ص ١٩٨-١٩٩).

[الدلع]

ان رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله يدلع لسانه للسبط الأكبر.(ج ١١ ص ٥٣، ٥۶،٨٣ و ج ١٩ ص ٣٠١).

[الدمشق]

حتى يأتو مدينه دمشق.(ج ١٣ ص ٣١۶).

و ينزلوا دمشق فيفتحونها أسرع من التماع البرق.(ج ١٣ ص ٣١۶).

فيقاتله من دمشق الى حران.(ج ١٣ ص ٣١۶).

[الدم]

و لم يقلب حجر بيت المقدس الا أصبح تحته دم عبيط.(ج ٨ ص ٧۶٢- ٧۶۴ و ج ١٩ ص ۴٠۵-۴٠۶).

ما رفع حجر بإيلياء ليله قتل على الا و وجد تحته دم عبيط.(ج ٨ ص ٧۶۵).

و إذا بها قد نبع من ساقها دم عبيط.(ج ١٨ ص ٢١۵).

قال هذا دم الحسين و أصحابه.(ج ١٩ ص ۴١١).

و الدم ينبع من أصلها.(ج ١٨ ص ۵٢٠).

لما قتل الحسين بن على مطرنا كالدم على البيوت و الجدر.(ج ١٩ ص ۴٠۵).

و لما ان قتل الحسين بن على مطرت السماء دما.(ج ۱۱ ص ۴۶۱ و ج ۱۹ ص ۴۰۴).

و كانوا لا يرفعون حجرا الا وجدوا تحتها دما.(ج ۱۱ ص ۴۶۲ و ج ۱۹ ۴۰۳).

و خضاب الرجال الدماء.(ج ۱۸ ص ۱۲۱).

لحمك مختلط بلحمى و دمك مختلط بدمى...(ج ۶ ص ۴۴۴).

دمک من دمى.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲).

و الايمان مخالط لحمك و دمك.(ج ۴ ص ۴۸۶،۴۸۴ و ج ۱۵ ص ۵۶۳ -۵۶۴).

لحمه لحمى و دمه دمى.(ج ۴ ص ۷۸،۳۶۵ و ج ۵ ص ۱ و ج ۲۰ ص ۲۴۹،۲۹۰،۲۹۲،۲۹۵،۳۱۵).

لحمه من لحمى و دمه من دمى.(ج ۴ ص ۲۴۵-۲۴۶،۲۴۸).

هذا لحمى و دمى.(ج ۴ ص ۲۲۴-۲۲۵ و ج ۲۰ ص ۲۵۰).

منوط لحمها بدمى و لحمى.(ج ۱۰ ص ۱۸۴).

تحل لنا دمائهم و لا تحل لنا نسائهم.(ج ۸ ص ۵۶۰).

[الدمع]

من دمعت عيناه فينا دمعه[قطره]

بوّأه اللّه الجنه.(ج ۹ ص ۵۲۳).

فهملت عينا على بن الحسين[عليهما السلام]

دموعا.(ج ۸ ص ۹۷).

لو قطرت قطره من دمعتها.(ج ۱۰ ص ۷۴۴-۷۴۵).

خنقتها العبره حتى جرت دمعتها.(ج ۴ ص ۱۰۴).

فالتفت الى الحسن و ان دموعه تسيل على خديه و لحيته.(ج ۴ ص ۳۳۸).

و هو يستعبر الدموع اللهم أهل بيتى و أنا مستودعهم كل مؤمن.(ج ۱۸ ص

.(۴۸۹-۴۹۰

فإذا عينا رسول اللّه تهريقان الدموع.(ج ۱۹ ص ۳۷۴).

فبكى جابر حتى خضبت لحيته بالدموع.(ج ۸ ص ۱۲).

[الدنيا]

انا أهل بيت اختار اللّه لنا الآخره على الدنيا.(ج ۹ ص ۳۸۷-۳۸۹).

جئتكم بخير الدنيا و الآخره.(ج ۴ ص ۶۲،۶۴ و ج ۲۰ ص ۲۲۴ و ج ۱۵ ص ۱۴۴،۱۴۶).

و ان لنا الآخره و لكم الدنيا.(ج ۹ ص ۳۷۷).

[الدانيال]

و فعل لهما ما فعل دانيال.(ج ۱۷ ص ۵۱۲).

وجد فيها ميتا فى كفن منسوج بالذهب...فقال على رضى اللّه عنه:هو دانيال.(ج ۸ ص ۲۳۶).

[الدار]

حديث الدار.(ج ۳ ص ۵۶۰ و ج ۴ ص ۶۰-۷۰،۳۵۲ و ج ۱۴ ص ۴۲۳ -۴۳۰ و ج ۱۵ ص ۱۴۴-۱۴۹،۱۹۳-۲۰۷،۱۹۵-،۲۰۸ ۵۰۵-۵۰۷ و ج ۲۰ ص ۲۲۴-۲۳۱،۲۳۲،۳۳۸،۳۳۹،۳۸۱،۳۸۳).

داری و دار على فى مكـان واحـد.(ج ۶ ص ۱۵۷،۱۸۸ و ج ۹ ص ۱۵۹ و ج ۱۴ ص ۳۵۱-۳۵۳،۵۹۹-۶۰۰ و ج ۱۶ ص ۵۰۸-۵۰۹).

ان داری و دار على و فاطمه واحد غدا...(ج ۹ ص ۱۵۹ و ج ۱۶ ص ۵۰۸ -۵۰۹).

أنا دار العلم و على بابها.(ج ۵ ص ۵۰۶ و ج ۱۶ ص ۳۰۳-۳۰۹).

أنا دار الحكمه و على بابها.(ج ۵ ص ۵۰۷-۵۱۵ و ج ۱۶ ص ۳۰۴- ۳۰۹ و ج ۲۱ ص ۴۱۰-۴۱۳).

[الدها]

لو لا الدين و التقى لكنت أدهى العرب.(ج ۱۸ ص ۱۵۰).

[الدير]

فمررنا قريبا من دير النصرانى فخرج...(ج ۵ ص ۹۶).

و لما رأ ذلک صاحب الدير أسلم.(ج ۸ ص ۳۲۷).

ان هذا الدير بنى على هذا البئر.(ج ۴ ص ۹۷).

[الديلم]

يتهادون كما يتهادون رؤس الترک و الديلم.(ج ۴ ص ۱۲۴).

[الدينار]

و لقد اقترضت دينارا فهاک.(ج ۱۰ ص ۳۲۲،۳۲۵ و ج ۱۹ ص ۱۲۱).

يعرف هذه المسأله بالمسأله الديناريه.(ج ۸ ص ۸۳).

ترک ستمائه دينارا و قد اعطونى دينارا واحدا.(ج ۸ ص ۸۲).

ان رجلين من قريش او دعا امرأه مائه دينار و قالا لها لا تدفعيها الى أحدنا.

(ج ۸ ص ۲۱۳).

اتى بجنازه فسأل عنه رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله فقيل عليه ديناران فعدل عنه.

(ج ۱۷ ص ۱۱۹-۱۱۸).

[الدين]

أمر الحسين عليه السلام مناديا فنادى لا يقتل معنا رجل عليه دين.(ج ۱۱

ص :۲۲۷

ص ۴۳۷).

إذا اتی بجنازه لم یسئل عن شیء من عمل الرجل الا ان یسأل عن دینه.

(ج ۷ ص ۶۰-۶۱).

علی یقضی[قاضی]

دینی.(ج ۶ ص ۵۸۱-۵۹۱ و ج ۴ ص ۵۴-۵۵، ۶۳،۷۴،۱۹۲،۳۳۹،۳۸۵ و ج ۱۵ ص ۲۴۳،۵۷۵ و ج ۱۷ ص ۷۶-۷۷ و ج ۲۱ ص ۵۹۹-۶۰۱).

[الدیان]

دیان هذه الامه.(ج ۴ ص ۲۷۳).

[الذب]

أنت الآخذ بسنتی و الذاب عن ملتی.(ج ۵ ص ۵۳ و ج ۴ ص ۱۳۹).

[الذبح]

و الآخر لو یستطیع ان یذبحک لذبحک فتقضی لهذا علی هذا.(ج ۸ ص ۵۴۱).

[ذ ر ر]

اصطنعهم اللّه فی عالم الذر.(ج ۱۳ ص ۸۵).

[ذ ر ف]

فذرفت عیناه فبکی.(ج ۱۸ ص ۱۳۹).

و عیناه تذرفان بالدموع.(ج ۴ ص ۱۲۵).

[ذ ر و]

نجم قد نزل من السماء على ذروه حجره على.(ج ۴ ص ۸۶).

[ذ ر ى]

ان اللّه تعالى قد غفر لک و لذريتک و لولدک و لأهلک و لشيعتک و لمحبى شيعتک.

(ج ۷ ص ۳۷-۳۹ و ج ۱۷ ص ۳۲۱).

من أطلق لسانه فى الذريه العلويه لا يموت الا مرتدا.(ج ۹ ص ۶۷۱).

فسأل ربه أن يريه ذريته من الأنبياء و الأوصياء.(ج ۴ ص ۹۱).

لن تخلو الأرض من الايمان ما بقى أحد من ذريته.(ج ۴ ص ۳۴۱ و ج ۱۳ ص ۸۱).

...و انى سألت ربى أن يطهر مسجدى بک و بذريتک.(ج ۵ ص ۵۵۷).

ما أبقى اللّه أحدا من ذريته.(ج ۱۸ ص ۵۰۰).

ما بقى أحد من ذريته و عليهم تقوم القيامه.(ج ۱۳ ص ۸۱).

المهدى من ذريه الحسن و الحسين.(ج ۱۳ ص ۱۱۶-۱۱۸).

لم يعط أحد من ذريه الأنبياء الماضين ما أعطى الحسين بن على.(ج ۱۸ ص ۲۱۱).

ذريه بعضها من بعض.(ج ۱۰ ص ۲۷۷).

يا موسى انه من ذريه أحمد و عترته.(ج ۴ ص ۳۵۵ و ج ۱۳ ص ۱۲۵).

ان اللّه يرفع ذريه المؤمن معه فى الجنه.(ج ۱۸ ص ۴۴۴).

فليتول عليا و ذريته.(ج ۵ ص ۱۰۷،۱۰۴-۱۱۰،۱۰۸ و ج ۱۷ ص ۲۴۶، ۲۴۸).

على و ذريته يختمون الأوصياء.(ج ۴ ص ۳۴۰ و ج ۷ ص ۳۸۶ و ج ۱۸ ص ۵۱۹).

علی و ذریته و محبیهم السابقون الأولون الی الجنه.(۴ ص ۲۱۵).

فتوسل الی اللّه بعلی و ذریته فتاب علیه.(ج ۴ ص ۹۱ و ج ۷ ص ۳۸۲).

من أحب أن یتمسک بالحبل المتین.فلیحب علیا و ذریته.(ج ۷ ص ۱۶۰).

من أحب أن یحیی حیاتی...فلیتول علیا و ذریته من بعده.(ج ۵ ص ۱۰۷ -۱۰۸ و ج ۷ ص ۲۶۹).

فأحب علیا و ذریته فان حبهم فرض من اللّه.(ج ۷ ص ۱۸۶).

من أحب أن یحیی حیاتی...فلیتول علی بن أبی طالب و ذریته و أهل بیته الطاهرین.(ج ۵ ص ۱۰۴).

ان اللّه قد غفر لعلی و ذریته و شیعته(ج ۷ ص ۳۷-۳۹ و ج ۱۷ ص ۱۰۹- ۳۲۱،۱۱۰).

ان اللّه یغفر له و لذریته و لشیعته و لمحبیه.(ج ۷ ص ۳۸-۳۹ و ج ۱۸ ص ۵۲۴).

سئل ربه ان یریه ذریته من الأنبیاء و الأوصیاء.(ج ۴ ص ۹۱).

و لم یشک فی علی و ذریته انهم خیر البریه.(ج ۷ ص ۳۳۲ و ج ۱۷ ص ۲۸۲).

و ذرارینا خلف ظهورنا.(ج ۹ ص ۲۲۱ و ج ۱۸ ص ۴۰۴-۴۰۵،۵۵۴).

و ذرارینا من وراءنا.(ج ۱۸ ص ۴۰۵).

و أزواجنا خلف ذرارینا.(ج ۱۸ ص ۴۰۵).

و ذریتنا خلف ظهورنا.(ج ۹ ص ۲۲۳).

و ذریتنا خلف أزواجنا.(ج ۲۰ ص ۴۹۱).

أحصنت فرجها فحرم اللّه ذریتها علی النار.(ج ۱۰ ص ۱۲۳-۱۳۲ و ج ۱۹ ص ۵۷-۵۹).

ان اللّه فطمها و ذریتها و محبیها عن النار.(ج ۱۰ ص ۱۸-۲۴ و ج ۱۹ ص

۱۰-۸).

فحرم اللّه ذريتها على النار.(ج ۱۸ ص ۵۴۱).

اللهم انى أعيذ بك و ذريتها من الشيطان الرجيم.(ج ۴ ص ۴۶۰).

أعيذ بك و ذريته من الشيطان الرجيم.(۲۰ ص ۶۲۱-۶۲۳).

نور على نور قال من ذريتها امام بعد امام.(ج ۹ ص ۱۲۴).

ان اللّه جعل ذريه كل نبى فى صلبه و جعل ذريتى فى صلب على بن أبى طالب.

(ج ۷ ص ۴-۹ و ج ۹ ص ۶۵۵ و ج ۱۷ ص ۲۹۲-۲۹۷ و ج ۱۸ ص ۴۷۹- ۴۸۰،۵۵۵ و ج ۲۱ ص ۳۰۴،۶۰۲-۶۰۷).

و لا يحبنى حتى يحب ذريتى.(ج ۹ ص ۵۰۷).

ذريتى أفصل الذريات.(ج ۱۵ ص ۲۶۵).

فلا يدخلن فى قلبه شك بان ذريتى أفضل.(ج ۱۸ ص ۵۲۱).

ان للا اله الا اللّه شروطا و ذريتى من شروطها.(ج ۹ ص ۵۰۹-۵۱۰).

اشتد غضب اللّه و غضب رسوله على من احتقر ذريتى و آذانى فى عترتى.

(ج ۹ ص ۵۲۰ و ج ۱۸ ص ۴۴۱).

[الإذعان]

و هم سكوت مذعنون لا يأمرون بمعروف و لا ينهون عن منكر.(ج ۸ ص ۴۲۱).

[الذكر]

ذكره عليه السلام عباده.(ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۶ ص ۴۸۲ و ج ۷ ص ۱۱۱ -۱۱۲ و ج ۱۵ ص ۶۰۸ و ج ۱۷ ص ۱۳۷-۱۳۸ و ج ۲۰ ص ۲۳۲ و ج ۲۱ ص ۶۵۶-۶۵۷).

من ذكر فضيله من فضائله...(ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۸).

ص: ۲۳۱

نحن أهل الذكر بكلا معنييه.(ج ۱۳ ص ۸۵).

خامل الذكر.(ج ۸ ص ۱۳۳).

و يشربون حبه و لا يكون لهم ذكر غيره.(ج ۱۳ ص ۳۱۹،۳۲۴).

ان اللّه سيرزقها و لذا ذكرا يكون من شيعتنا فكان كما قال(ج ۱۹ ص ۳۳۲).

أذكركم اللّه فى أهل بيتى.(ج ۹ ص ۳۸۹-۳۹۲ و ج ۱۸ ص ۵۰۶، ۵۴۰-۵۴۱).

انا كنا عند قوم يذكرون فضل محمد و آل محمد.(ج ۹ ص ۵۰۰-۵۰۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۲).

و ما ذكر عليا الا بخير.(ج ۴ ص ۳۱۳-۳۱۵ و ج ۲۰ ص ۲۱۸).

[الذل]

يعز من أذله اللّه و يذل من أعزه اللّه.(ج ۹ ص ۴۷۰-۴۷۲).

يأتى على الناس زمان المؤمن فيه أذل من الامه.(ج ۱۸ ص ۲۵۵).

فقال على رضى اللّه عنه:اكتب حاجتك الى الأرض حتى لا أرى ذل المسأله فى وجهك.(ج ۸ ص ۵۸۲).

[الذمه]

فاتقوا اللّه فان ذمه اللّه على بن أبى طالب عليه السلام.(ج ۶ ص ۵۷).

[الذنب]

من أحبنا أهل البيت تساقط عنه الذنوب.(ج ۹ ص ۴۱۶).

حب على يأكل[يحرق]

الذنوب.(ج ۷ ص ۲۶۰-۲۶۳ و ج ۱۷ ص ۲۴۲-۲۴۴).

و من تلاها بعلى ولى اللّه غفر له ذنوبه و لو كانت.(ج ۶ ص ۴۴۲).

و لو ان ذنوبه كتراب الأرض(ج ۵ ص ۴۲).

كل ذنوب على تمره.(ج ۸ ص ۶۱۱ و ج ۱۷ ص ۱۳۱،۵۹۹).

[الذوب]

حبه عليه السلام يذيب السيئات كما تذيب...(ج ۵ ص ۵۴ و ج ۷ ص ۱۸ و ج ۹ ص ۲۵۲ و ج ۱۸ ص ۳۹۷).

بئر ذات العلم.(ج ۸ ص ۵۲۳ و ج ۱۸ ص ۱۳۵).

و ألقاه فى المزبله فأكله الذئاب.(ج ۸ ص ۷۷۰).

و يكون ذاتى أحب اليه من ذاته.(ج ۹ ص ۳۹۲).

[الذود]

انک لذواد عن حوضى.(ج ۴ ص ۳۷۵-۳۸۰ و ج ۱۶ ص ۳۷۵ و ج ۱۷ ص ۳۱۰).

أنت الذائد عن حوضى.(ج ۴ ص ۹۹،۲۶۶-۳۰۷،۲۶۷-۳۰۸ و ج ۲۰ ص ۳۰۵-۳۰۷).

و هو الذائد عن حوضى.(ج ۴ ص ۳۷۶ و ج ۲۰ ص ۳۱۵).

و الحسن الذائد.(ج ۴ ص ۲۹۱-۲۹۲).

يا على معک عصا من عصا الجنه تذود بها المنافقين.(ج ۶ ص ۱۷۳- ۱۷۵ و ج ۱۶ ص ۵۲۴ و ج ۱۸ ص ۵۳۳ و ج ۲۰ ص ۳۰۵-۳۰۷).

أنت تذود الناس.(ج ۱۷ ص ۳۱۰).

و تذود عن حوضى.(ج ۴ ص ۱۵۸ و ج ۱۵ ص ۴۱۳-۴۱۵).

يذود المنافقين عن حوضى.(ج ۶ ص ۱۷۳-۱۷۹ و ج ۱۶ ص ۵۲۴ و ج ۱۸ ص ۵۳۳).

ص :۲۳۳

إلا ذید یوم القیامه عن الحوض بسیاط من نار.(ج ۹ ص ۴۵۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۸،۵۴۵ و ج ۲۰ ص ۳۰۷).

ذو الثدیه.(ج ۸ ص ۴۸۴-۴۹۶،۴۹۸،۵۰۰ و ضمن النهروان و ج ۸ ص ۴۷۵-۵۲۲ و ج ۱۸ ص ۱۲۶-۱۳۳).

أتاه ذو الخویصره...فقال یا رسول اللّه أعدل.(ج ۸ ص ۴۷۶-۴۷۸، ۴۸۵-۴۸۶ و ج ۱۸ ص ۱۲۹).

لا سیف الا ذو الفقار.(ج ۵ ص ۲۴،۲۷،۸۵،۸۸،و ج ۶ ص ۱۲- ۲۳ و ج ۸ ص ۴۱۱ و ج ۱۶ ص ۴۱۱-۴۲۴ و ج ۲۱ ص ۱۱۶، ۱۳۳-۱۳۴).

علی ذو قرنی الجنه.(ج ۴ ص ۲۸۲-۲۸۳،۳۷۸-۳۷۹ و ج ۱۵ ص ۲۳۴-۲۴۰ و ج ۶ ص ۲۱۶ و ج ۲۰ ص ۵۳۶-۵۲۷).

مثله فی الامه مثل ذی القرنین.(ج ۵ ص ۸).

فیخسف بهم عند ذی الحلیفه.(ج ۱۳ ص ۳۲۳).

فإذا علوا البیداء من ذی الحلیفه خسف بهم.(ج ۱۳ ص ۲۸۷،۲۹۶).

و فی ذی الحجه ینهب الحاج.(ج ۱۳ ص ۲۹۰).

و فی ذی القعده تتحارب القبائل.(ج ۱۳ ص ۲۹۰).

أخرجته من ذوائبها.(ج ۱۸ ص ۵۶).

[الذهب]

و فی یدها فتخ من ذهب.(ج ۱۰ ص ۲۸۸).

و قد أخذت من عنقها سلسله من ذهب.(ج ۱۰ ص ۲۸۸).

کومه من ذهب و کومه من فضه.(ج ۸ ص ۲۶۹).

ذهب العلم و الفقه بموت علی بن أبی طالب.(ج ۸ ص ۳۱).

لبنه من ذهب و لبنه من فضه.(ج ۴ ص ۴۷۲).

مکتوبا بالذهب...علی و اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۱).

فیه عدد الکواکب قدحان الذهب و الفضه.(ج ۴ ص ۴۴۰).

ما ترک ذهبا و لا فضه.(ج ۸ ص ۲۶۱).

و کان له مثل أحد ذهبا فأنفقه.(ج ۷ ص ۱۷۷-۱۷۸ و ج ۱۷ ص ۱۸۳).

اللهم اذهب عنه الحر و البرد.(ج ۵ ص ۳۹۶،۴۲۱-۴۳۶-۴۴۲ و ج ۱۷ ص ۱۲۷ و ج ۲۰ ص ۶۱۱-۶۱۶).

الذین أذهب اللّه.(ج ۴ ص ۴۱۳).

فاذهب عنهما الرجس.(ج ۴ ص ۴۵۳).

فاذهب عنهم الرجس.(ج ۴ ص ۵۴).

لیذهب عنکم الرجس.(ج ۲ ص ۵۰۱-۵۵۳ و ج ۳ ص ۵۱۳-۵۳۱ و ج ۴ ص ۴۰۷،۴۵۰،۴۶۲ و ج ۵ ص ۵۴،۵۸-۶۰ و ج ۹ ص ۲-۶۹ و ج ۱۴ ص ۴۰-۱۰۵).

[الرأس]

علی منی بمنزله رأسی من بدنی.(ج ۵ ص ۲۳۵-۲۴۲ و ج ۱۶ ص ۹۸ ۱۰۴ و ج ۲۱ ص ۵۷۰-۵۷۳).

بمنزله الرأس من الجسد(ج ۵ ص ۲۳۹-۲۴۰ و ج ۱۸ ص ۵۳۴).

اجعلوا أهل بیتی مکان الرأس من الجسد.(ج ۱۸ ص ۵۴۲).

و علی رأسک تاج.(ج ۵ ص ۹۰ و ج ۹ ص ۲۰۹ و ج ۱۵ ص ۱۸۹).

ما أنزل آیه الا و علی رأسها.(ج ۴ ص ۳۱۴-۳۱۲ و ج ۱۵ ص ۶۲۳- ۶۲۵).

علی رأسها تاج.(ج ۹ ص ۲۵۹-۲۶۰ و ج ۴ ص ۴۹۹-۵۰۰ و ج ۱۸ ص ۴۱۶).

و على رأسه تاج من نور.(ج ص ۲۰۳ و ج ۶ ص ۱۶۱ و ج ۱۵ ص ۱۶۴، ۲۲۶).

أول رأس حمل فی الإسلام.(ج ۸ ص ۱۶۱).

ان رأسی أول رأس یجتز فی الإسلام و ینقل من بلد الی بلد.(ج ۶ ص ۱۵۴).

[رأی]

اللهم لا تمتنی حتی ترنی علیا.(ج ۷ ص ۸۱-۸۴ و ج ۱۷ ص ۱۲۸-۱۳۱).

ان أمتی ستفتن من بعدی...و تعمل بالرأی.(ج ۶ ص ۳۸).

[رایه]

إذا رأیتم الرایات السود.(ج ۱۳ ص ۲۷۲-۲۷۶).

حتی یأتی قوم من قبل المشرق معهم رایات سود.(ج ۱۳ ص ۱۹۲-۱۹۴).

و معه رایه رسول اللّه.(ج ۱۳ ص ۳۱۰).

یخرج برایه النبی.(ج ۱۳ ص ۳۲۰).

یخرج خارج من أهل بیتی فی ثلاث رایات.(ج ۱۳ ص ۲۸۸-۲۸۹).

[الرب]

علی ربانی الامه.(ج ۴ ص ۲۷۳ و ج ۱۵ ص ۳۷۵).

و کان ربانی هذه الامه.(ج ۱۹ ص ۳۵۳).

[الربح]

فلیحب أهل بیتی و اللّه ما أحبهم أحد إلا ربح الدنیا و الآخره.(ج ۹ ص ۴۲۵ -۴۲۶ و ج ۱۸ ص ۴۷۱).

ان رباحا و أبا نیزر و جبیرا...(ج ۸ ص ۵۸۴،۵۹۱).

ربح من تولاک.(ج ۴ ص ۴۸۲ و ج ۶ ص ۴۴۷).

[الربط]

و رابطوا امامكم المهدى المنتظر.(ج ۱۳ ص ۳۳۳).

[الربع]

لعلى عليه السلام أربع خصال...(ج ۱۵ ص ۴۳۰).

أربع سيدات نساء عالمهن.(ج ۱۰ ص ۵۸).

أفضل نساء أهل الجنه أربع.(ج ۱۰ ص ۵۲-۵۷ و ج ۱۹ ص ۴۰- ۴۳).

حسبک من نساء العالمين أربع.(ج ۱۰ ص ۵۹-۶۴ و ج ۱۹ ص ۴۴ -۴۶).

إذ دخل عليها أربع نسوه.(ج ۱۰ ص ۱۳-۱۴).

حتى يسئل عن أربع.(ج ۷ ص ۲۳۴-۲۳۷ و ج ۹ ص ۴۰۹-۴۱۳ و ج ۱۸ ص ۳۵۶-۴۷۹،۳۵۸).

أربع أنا لهم شفيع.(ج ۹ ص ۴۸۱).

أربع كلمات.(ج ۴ ص ۱۲۹).

و عليا و عليا و عليا فى أربعه مواضع.(ج ۱۳ ص ۵۶).

أربعه أنا لهم شفيع.(ج ۹ ص ۴۸۱-۴۸۲ و ج ۱۸ ص ۴۹۴-۴۹۵، ۵۱۶).

ان اللّه أمر بحب أربعه.(ج ۶ ص ۲۰۰-۲۰۸ و ج ۱۶ ص ۵۳۸-۵۴۴).

ما فيها راكب الا أربعه.(ج ۴ ص ۴۹۹،۲۰۳ و ج ۱۵ ص ۶۵-۶۶، ۱۶۴،۲۲۶،۲۸۷،۴۸۹ و ج ۲۰ ص ۳۲۵).

أزينک بأربعه أركان.(ج ۴ ص ۳۲۸).

ان الجنه تشتاق الى أربعه.(ج ۶ ص ۱۸۹-۱۹۳ و ج ۱۶ ص ۵۳۳).

ص :۲۳۷

ان حول قبر ولدی الحسین أربعه آلاف ملک شعثا غبرا یکون علیه الی یوم القیامه.(ج ۷ ص ۶۶۲ و ج ۱۱ ص ۲۸۷).

أول أربعه یدخلون الجنه...(ج ۹ ص ۲۱۷-۲۲۳).

أربعه لعنتهم لعنهم اللّه...و المستحل من عترتی ما حرم اللّه...(ج ۹ ص ۴۷۰).

تعاقد أربعه من أصحاب رسول اللّه صلی اللّه علیه(و آله)و سلم إذا قدموا لیخبرنه...(ج ۱۵ ص ۱۰۹).

نزل القرآن أربعه أرباع ربع فینا.(ج ۴ ص ۵۷ و ج ۵ ص ۲۵۳ و ج ۱۴ ص ۷۰۱-۷۰۴ و ج ۱۸ ص ۴۶۳).

أربعه یصلبون علی شفیر جهنم.(ج ۹ ص ۵۰۳).

و ان صدقتی لتبلغ أربعه آلاف دینار.(ج ۸ ص ۵۷۵ و ج ۱۷ ص ۵۹۴ و ج ۱۸ ص ۵۳).

أربعه ألف عام.(ج ۵ ص ۲۴۵،۲۵۲ و ج ۱۵ ص ۱۴۱).

أربعه عشر ألف عام.(ج ۵ ص ۲۴۳،۱-۲۴۶ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۵ ص ۱۴۲ و ج ۱۶ ص ۱۱۲).

بأربعه عشر ألف سنه.(ج ۵ ص ۴ و ج ۲۰ ص ۲۸۵).

أربعین ألف عام.(ج ۵ ص ۲۴۹ و ج ۱۶ ص ۱۱۳،۱۱۱).

أربعین حدیثا فی أمر المهدی علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۹۱).

و اشهد علی تزویجها أربعین ألف ملک.(ج ۱۷ ص ۸۶).

و ان صدقتی الیوم أربعین ألف دینار.(ج ۸ ص ۵۷۴-۵۷۶ و ج ۱۸ ص ۱۳۷).

یلی أمر الناس ثلاثین أو أربعین سنه.(ج ۱۳ ص ۳۲۱).

یبعث و هو ما بین الثلاثین الی الأربعین.(ج ۱۳ ص ۳۲۰).

علی أربعمائه مثقال من الفضه.(ج ۱۸ ص ۱۸۰-۱۸۱).

فللأول ربع الديه و للرابع الديه.(ج ۸ ص ۶۸-۷۰).

السلام عليك يا رابع الخلفاء.(ج ۴ ص ۱۰۰).

[الربيعه]

اللهم أجل قلبه و اجعله[و اجعل]

ربيعه الايمان.(ج ۴ ص ۱۶۶ و ج ۷ ص ۳۸۰ و ج ۱۵ ص ۸۴-۸۶ و ج ۲۰ ص ۶۰۴،۲۸۰،۲۷۳،۲۴۶-۶۰۵).

انتدب معه من ربيعه عشره آلاف الى اثنى عشر ألفا.(ج ۱۸ ص ۱۲۳).

و اللّه لو ان ربيعه و مضر جهدوا أن يحملوا منى بضعه.(ج ۱۸ ص ۱۶۳).

فان الرجل منهم ليشفع فى مثل ربيعه و مضر.(ج ۷ ص ۳۱۷).

[الرجاء]

و ينقطع فيه الرجاء.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

[الرجب]

الا ان العجب كل العجب بين جمادى و رجب.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

[الرجوع]

رجوع أبى بكر اليه عليه السلام.(ج ۸ ص ۲۳۷-۲۴۰).

رجوع عمر اليه عليه السلام.(ج ۸ ص ۲۱۵-۲۳۶).

رجوع عثمان اليه عليه السلام.(ج ۸ ص ۲۴۱).

رجوع معاويه اليه عليه السلام.(ج ۸ ص ۲۴۲-۲۴۴).

[ر ج ل]

لا يذهب بها الا رجل منى.(ج ۴ ص ۴۰۷).

يا رسول اللّه أ قست رجلا بثلاثه من الرسل.(ج ۴ ص ۳۹۹،۴۰۲ و ج

۱۵ ص ۶۲۱).

فجاءه ربيعه بن أبى شداد...و اللّه لكانى بك و قد نفرت مع هذه الخوارج.

(ج ۱۸ ص ۶).

[الربقه]

بنا تخلع ربقه الذل عن أعناقكم.(ج ۹ ص ۴۷۶).

[الرثا]

رثاء أمير المؤمنين عليه السلام فى وفاتها.(ج ۱۰ ص ۴۸۱-۴۸۲ و ج ۱۹ ص ۱۷۹-۱۸۰).

رثاء سيده النساء لأبيها صلوات اللّه عليهما و آلهما.(ج ۱۰ ص ۴۲۷- ۴۳۵،۴۸۳ و ج ۱۹ ص ۱۵۵-۱۶۲).

[ر ج ح]

لرجح ايمانه.(ج ۵ ص ۶۱۳-۶۳۸ و ج ۱۶ ص ۴۰۶-۴۱۰).

لرجح عملك.(ج ۶ ص ۳۰ و ج ۱۶ ص ۴۰۵).

انى مرتجز فرس رسول اللّه.(ج ۱۸ ص ۲۲۷).

أحب الناس من الرجال.(ج ۸ ص ۶۶۸ و ج ۱۵ ص ۳۱۵-۳۱۶).

و لا تضربن رجلا سوطا لمكان درهم و لا تقمه على رجليه.(ج ۱۸ ص ۸).

[ر ح ل]

و أمر ملكا يقال له راحيل ان يصعده.(ج ۶ ص ۶۲۳).

و أمر اللّه عز و جل ملكا من الملائكه الحجب يقال له راحيل فعلى على ذلك المنبر.(ج ۴ ص ۴۷۷).

نعم الراحله راحلتكما.(ج ۱۹ ص ۲۰۰).

إذا أنا خرجت بغير راحلتى و رحلى و غلامى فلانا خائن.(ج ۸ ص ۲۸۱).

حرمه الإسلام و حرمتی و حرمه رحمی.(ج ۱۸ ص ۴۴۲،۴۵۴ و ج ۹ ص ۵۱۱-۵۱۳).

و ان ملک الموت لیترحم علی محبی علی بن أبی طالب کما یترحم علی الأنبیاء علیهم السلام.(ج ۶ ص ۱۱۱ و ج ۱۵ ص ۴۳۴ و ج ۲۰ ص ۵۰۳).

انما أنا رحمه مهداه.(ج ۱۸ ص ۵۳۳).

بهم تنزل الرحمه من السماء.(ج ۱۳ ص ۷۳).

أرحمهم بالرعیه.(ج ۴ ص ۱۰۹-۱۱۲،۱۵۹ و ج ۵ ص ۲۷۲).

و ان رحمی موصوله.(ج ۱۸ ص ۴۳۶).

حتی استودعنی خیر رحم و هی أمنه و استودع علیا خیر رحم و هی فاطمه بنت أسد.(ج ۷ ص ۴۸۸).

من حفظ حرمه الإسلام و حرمه رسوله و حرمه حرمه حفظ اللّه دینه و دنیاه.

(ج ۱۸ ص ۴۵۵).

انهم لفی أصلاب الرجال و أرحام النساء.(ج ۸ ص ۵۰۷).

أرأفهم بالرعیه.(ج ۴ ص ۱۵۶-۱۵۸ و ج ۲۰ ص ۲۸۴).

أعدلهم فی الرعیه.(ج ۴ ص ۱۵۶).

[الرحی]

و رحی و سقاء و جرتین.(ج ۱۸ ص ۱۸۳).

جرت بالرحی حتی أثر فی یدها.(ج ۱۰ ص ۲۶۷-۲۶۸،۲۷۸).

مجلت یدای من الرحی.(ج ۱۰ ص ۲۶۶).

ان شئت کفیتک الرحی.(ج ۱۰ ص ۲۶۹).

فإذا الرحی تطحن و لیس معها أحد.(ج ۱۸ ص ۱۹۷،۲۱۱).

[الرد]

و لكنكم أحدثتم بعدى و ارتددتم القهقرى.(ج ۹ ص ۵۱۴-۵۱۵).

لا يموت الا مرتدا.(ج ۹ ص ۶۷۱).

من قال لعن اللّه والدى الشريف انه يصير بذلك مرتدا.(ج ۹ ص ۶۷۱).

و لا يبغضهم الا شقى الجد ردىء المولد.

[الولاده]

.(ج ۱۸ ص ۴۱۵ و ج ۹ ص ۱۶۵).

حديث رد الشمس.(ج ۵ ص ۵۲۱،۳۱،۲۹-۵۳۹ و ج ۱۶ ص ۳۱۵ -۳۳۱ و ج ۲۰ ص ۶۱۷-۶۲۰ و ج ۲۱ ص ۲۶۱-۲۷۱).

[الرزق]

بنا تكرمون و بنا تحيون و بنا ترزقون(ج ۹ ص ۴۲۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۱).

ان عليا عليه السلام ارتزق من لسان النبى.(ج ۷ ص ۴۹۰).

[الرزيه]

أعظم رزيه منك.(ج ۱۰ ص ۳۰۸).

أعظمهم رزيه.(ج ۴ ص ۱۵۷-۱۵۸).

[ر س ب]

أرسب فى الدين من الجبال الرواسى.(ج ۸ ص ۲۱۶).

[الرسل]

يحب اللّه و رسوله[يحبه اللّه رسوله]

.(ج ۴ ص ۴۴۵،۴۱۲-۴۵۰، ۴۶۱-۴۷۱،۴۶۳ و ج ۵ ص ۳۶۸،۷۶،۵۱،۳۹-۴۶۸ و ج ۶ ص ۵۵۴- ۵۵۵ و ج ۱۶ ص ۲۲۰-۲۷۶ و ج ۱۷ ص ۳۲۳-۳۲۴ و ج ۲۱ ص ۴۴۴- ۵۱۴).

ان اللّه له الحمد عرض حب على و فاطمه و ذريتها على البريه فمن بادر منهم بالاجابه جعل منهم الرسل و من أجاب بعد ذلك جعل منهم الشيعه.(ج ۹ ص ۱۹۱).

يا رسول اللّه أ قست رجلا بثلاثه من الرسل.(ج ۴ ص ۴۰۲،۳۹۹).

نحن أهل بيت شجره النبوه و معدن الرساله.(ج ۹ ص ۳۷۸).

قول ملك الموت السلام عليكم يا أهل بيت النبوه و معدن الرساله و مختلف الملائكه.(ج ۹ ص ۴۰۱-۴۰۲).

السلام عليكم يا أهل بيت الرحمه و موضع الرساله و منزل الملائكه.(ج ۴ ص ۱۶ و ج ۹ ص ۴۸۰).

مفاتيح الرحمه و موضع الرساله و مختلف الملائكه و معدن العلم.(ج ۹ ص ۳۷۶).

نحن موضع الرساله.(ج ۱۳ ص ۸۳).

ان اللّه يحب عليا ما لا يحب الملائكه و لا النبيين و لا المرسلين.(ج ۷ ص ۳۱۹ و ج ۱۷ ص ۲۷۲).

[الرشد]

رشيد الهجرى.(ج ۸ ص ۱۵۶).

اخباره عليه السلام عن شهاده رشيد.(ج ۸ ص ۱۵۶).

فكان رشيد يروى من فضائل أهل البيت مصلوبا.(ج ۸ ص ۱۵۶).

فأدخلنى على رشيد الهجرى.(ج ۱۸ ص ۲۱۸).

فبعث الى رشيد فقطع لسانه و صلبه.(ج ۱۸ ص ۲۱۹).

[الرشا]

ينقطع فيه الرجاء و يقبل فيه الرشا.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

و لا يأخذ على حكمه الرشاء.(ج ١٣ ص ٣١٥).

[الرصاص]

حبه عليه السلام يذيب السيئات كما تذيب النار الرصاص.(ج ۵ ص ۴۵ و ج ۷ ص ١٨ و ج ٩ ص ٢۵٢).

[الرضع]

تلد فاطمه غلاما فترضعينه بلبن.(ج ١١ ص ١١-١٣ و ج ١٨ ص ٣٩٧).

[الرضوان]

أنا رضوان خازن الجنان.(ج ۵ ص ٩۵).

و أمر رضوان خازن الجنان.(ج ۴ ص ۴۵۷ و ج ١٨ ص ١٨٠،۵١٢).

و ادفعها الى رضوان خازن الجنان(ج ۴ ص ۴٧٨ و ج ۶ ص ۶٢٣ و ج ١٨ ص ١٧٨).

أحدهما رضوان.(ج ۴ ص ۴٨٧).

ثم رضوان خازن الجنان.(ج ۶ ص ١١١).

ثم يرفع رضوان.(ج ۴ ص ۴٨٨).

و أمر رضوان فهز شجره طوبى.(ج ۶ ص ۶١٨-۶١٩).

[الرضى]

ستقدم على اللّه و شيعتك راضين.(ج ٧ ص ٣٠٣-٣٠۵ و ج ٨ ص ٢۶٧ و ج ١۴ ص ٢۶٢-٢۶۴ و ج ١٧ ص ٢۶۴-٢۶۵).

اللّه و رسوله و جبريل عنك راضون.(ج ۶ ص ٨٢-٨۴ و ج ١٧ ص ٣٢-٣٣).

ص :٢۴۴

اللّه و رسوله عنک راضیان.(ج ۶ ص ۸۴ و ج ۲۱ ص ۶۸۰).

فارض علیا فان رضاءه رضاء اللّه و غضبه و غضب اللّه.(ج ۶ ص ۴۳۴ و ج ۱۵ ص ۲۵۰).

ان اللّه یغضب بغضبک و یرضی لرضاک.(ج ۶ ص ۵۵۳ و ج ۲۱ ص ۶۸۷).

رضیت و فوق الرضا یا رسول اللّه.(ج ۵ ص ۲۷۳).

یا ابن العم و کیف لا أرضی و أنت الرضی و فوق الرضی.(ج ۴ ص ۴۸۱).

ان اللّه یغضب لغضب فاطمه و یرضی لرضاها.(ج ۱۰ ص ۱۱۶-۱۲۲).

من أرضی فاطمه فقد أرضانی.(ج ۱۰ ص ۲۱۷).

اللهم ارض عنهم کما أنا راض عنهم.(ج ۱۸ ص ۴۱۸).

و علی المرتضی.(ج ۴ ص ۱۱۳،۳۷۳ و ج ۷ ص ۲۳۲-۲۳۳ و ج ۹ ص ۱۹۳).

ان محمدا نبیه المصطفی و أنت وصیه المرتضی.(ج ۱۸ ص ۲۲۷).

و سمی المرتضی لان اللّه ارتضاه.(ج ۵ ص ۷).

أنا ابن محمد المصطفی أنا ابن علی المرتضی.(ج ۱۲ ص ۱۲۶).

اللهم هذا علی فاتبع مرضاتک فارض عنه.(ج ۷ ص ۶۲).

أنا الراضیه المرضیه.(ج ۶ ص ۱۲۳-۱۲۵).

أما ترضین انی زوجتک اقدم أمتی سلما و أکثرهم علما و أفضلهم حلما.(ج ۴ ص ۱۵۱-۱۵۶).

[الرطب]

فأتانی جبرئیل و معه طبق من رطب الجنه.(ج ۶ ص ۱۷۱-۱۷۲ و ج ۱۰ ص ۵-۶).

[الرعد]

إذا حضر وقت الصلاه ارتعدت فرائصه و تغیر لونه.(ج ۱۸ ص ۴).

[الرغب]

صلاه الرغائب.(ج ۹ ص ۶۲۰).

و وجد فیه رغیفا فقسمه سبع کسر.(ج ۱۸ ص ۲۰-۲۲).

الارغفه الثمانیه.(ج ۸ ص ۷۱).

أ لیس للثمانیه الارغفه.(ج ۸ ص ۷۲ و ج ۱۷ ص ۴۸۸).

[الرفع]

رفع القلم عن ثلاثه.(ج ۸ ص ۱۸۶-۱۸۷،۲۲۶-۲۲۷).

رفعک محمد و أنزلک جبرئیل.(ج ۸ ص ۶۹۲ و ج ۱۸ ص ۱۶۳،۱۶۸).

فأما من أحبک و صدق فیک فهم[جیرانک فی دارک و رفقاؤک فی قصرک]

رفقاؤک فی الجنه و مجاورک فی دارک...(ج ۴ ص ۴۹۱-۴۹۴).

[ر ق د]

انی و إیاک و هذین و هذا الراقد فی مکان واحد یوم القیامه.(ج ۹ ص ۲۱۲- ۲۱۶).

[الرفق]

أنت أخی و رفیقی.(ج ۶ ص ۴۷۴-۴۷۶ و ج ۱۵ ص ۴۹۰-۴۹۱ و ج ۲۰ ص ۲۳۲،۲۹۹).

علی رفیقی.(ج ۴ ص ۱۷۲،۱۷۴-۱۷۵،۱۷۸ و ج ۱۵ ص ۵۷۳).

[ر ق ب]

ارقبوا محمدا فی أهل بیته.(ج ۱۸ ص ۵۱۳،۵۳۶-۵۳۷).

[ر ق ع]

لقد رقعت مدرعتی هذه حتی استحییت من راقعها.(ج ٨ ص ٣٠۴ و ج ١٧ ص ۵٨۵).

یخصف نعله و یرقع ثوبه و یرکب الحمار.(ج ١٨ ص ٧).

فإذا إزاره مرقوع برقعه من أدیم.(ج ١٧ ص ۵٧٩،۵٨١).

یرقع قمیصه و یقول ان لیس المرقع یخشع القلب و یقتدی به المؤمن.(ج ٨ ص ٣٠٣).

علیه إزار مرقوع فقال یخشع له القلب و تذل به النفس و یقتدی به المؤمنون (ج ٨ ص ٣٠٢ و ج ١٧ ص ۵٨۴).

[ر ق ق]

فلا- یلقون محبا لنا أهل البیت الا أعطوه رقاقا فیه براءه من النار فنثار أخی فحملت رقاقا یعنی صکاکا بعدد محبی أهل بیتی.(ج ١۵ ص ۴٧٢).

و ابن عمی فکاک رجال و نساء من أمتی من النار.(ج ۶ ص ۶١٨-۶١٩).

[ر ق م]

هذا موضع أصحاب الکهف و الرقیم.(ج ۴ ص ٩٨).

فیکون دونی بمرقاه.(ج ۴ ص ١١۶،۵٣-١١٧).

[ر ک ب]

رکوب الحسنین علی صدره صلی اللّه علیه و آله.(ج ١٠ ص ٧۴٠).

رکوبهما ظهر النبی صلی اللّه علیه و آله.(ج ١٠ ص ٧١۴-٧٣٨).

رکوبهما علی عنقه صلی اللّه علیه و آله.(ج ١٠ ص ٧٣٩).

ركوب النبی صلی اللّه علیه و آله معهما علی البغله.(ج ۱۰ ص ۷۴۲-۷۴۳).

راکب الحرون أسیر نفسه.(ج ۱۹ ص ۳۵۵).

لیس فی القیامه راکب غیرنا.(ج ۴ ص ۲۰۳،۴۹۹ و ج ۱۵ ص ۲۲۶ و ج ۱۶ ص ۵۱۴).

و نعم الراکب هو.(ج ۱۱ ص ۷۵-۸۰ و ج ۱۹ ص ۲۰۴،۳۰۳-۳۰۴).

ما فیها راکب الا أربعه.(ج ۴ ص ۲۰۳،۴۹۹ و ج ۱۵ ص ۱۶۴،۲۶۶، ۲۸۷،۴۹۸ و ج ۲۰ ص ۳۲۵).

ما فی القیامه راکب غیرنا نحن أربعه.(ج ۳۵ ص ۶۵-۶۶).

نعم الحاملان و نعم الراکبان.(ج ۱۰ ص ۷۲۳-۷۲۶ و ج ۱۹ ص ۲۶۵).

نعم المطیه مطیتهما و نعم الراکبان هما.(ج ۱۰ ص ۷۱۴-۷۲۲ و ج ۱۹ ص ۱۹۹-۲۰۵،۲۰۲-۲۰۶ و ج ۱۸ ص ۴۰۱).

یبعث راکبا علی ناقه.(ج ۶ ص ۱۵۸-۱۶۱ و ج ۱۶ ص ۵۱۰-۵۱۵).

و قال لفاطمه ارکبی فأرکبها و أمر سلمان أن یقود بها.(ج ۱۹ ص ۱۳۲).

من أحب أن یرکب سفینه النجاه.(ج ۷ ص ۱۵۹ و ج ۵ ص ۱۱۳،۵۵ و ج ۱۸ ص ۴۷۳).

من أحب أن یتمسک بدینی و یرکب سفینه النجاه.(ج ۴ ص ۸۲).

و یرکب الحمار.(ج ۸ ص ۲۶۲ و ج ۱۸ ص ۷).

المسأله الرکابیه.(ج ۸ ص ۲۳).

رکبتک مع رکبتی.(ج ۶ ص ۱۵۸-۱۵۹ و ج ۱۶ ص ۴۶۴-۴۶۵، ۵۱۱-۵۱۲).

ما زال إسرافیل قابضا علی رکبتی بیده.(ج ۶ ص ۱۳۰).

واحد حقیقی أحدی المعنی أی لا جزء و لا ترکب له.(ج ۴ ص ۷۹).

[ر ک ع]

يصلى فى اليوم و الليله ألف ركعه.(ج ۸ ص ۶۱۸).

يصلى[زين العباد عليه السلام]

فى اليوم و الليله ألف ركعه.(ج ۱۲ ص ۱۹-۲۳).

و فيه لروح على ركعه أو سجده.(ج ۶ ص ۱۱۲ و ج ۱۶ ص ۴۸۴-۴۸۵).

[ر ک ن]

يبايع رجل بين الركن و المقام(ج ۱۳ ص ۲۹۱).

يبايع بين الركن و المقام.(ج ۱۳ ص ۲۹۵،۱۱۲).

ان المهدى يبايع بين الركن و المقام.(ج ۱۳ ص ۲۸۷).

يبايعه بين الركن و المقام عده أهل بدر.(ج ۱۳ ص ۲۹۵).

الذين يبايعونه بين الركن و المقام بعدد أهل بدر.(ج ۱۹ ص ۶۸۳).

فيبايعونه بين الركن و المقام.(ج ۱۳ ص ۲۸۱-۲۸۴).

أنت ركن الايمان.(ج ۴ ص ۱۷۰).

هذا الركن الثانى.(ج ۴ ص ۲۳۲ و ج ۱۵ ص ۵۹۹ و ج ۱۹ ص ۲۸۴ و ج ۲۰ ص ۴۳۸ و ج ۲۱ ص ۶۷۷).

هو الركن و المقام و الزمزم...(ج ۵ ص ۴۴ و ج ۱۸ ص ۳۹۶).

عبد اللّه بين الركن و المقام.(ج ۴ ص ۲۴۵،۲۰-۲۴۸ و ج ۷ ص ۱۷۹ و ج ۹ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۱۵ ص ۶۷ و ج ۲۰ ص ۳۱۵، ۲۹۰).

فلو ان رجلا صفن بين الركن و المقام.(ج ۹ ص ۴۹۲-۴۹۴ و ج ۱۸ ص ۴۸۸-۴۸۹).

فعن قليل ينهد ركناک.(ج ۱۰ ص ۶۲۳-۶۲۶ و ج ۱۹ ص ۱۷۴).

تزيين ركنى الجنه بالسبطين عليهما السلام.(ج ۱۰ ص ۶۲۸-۶۳۱).

و من إذا هم و ركن الی أعدائهم فقد أذن بحرب من اللّه و رسوله...(ج ۹ ص ۴۶۷).

نحن أركان الايمان و نحن دعائم الإسلام.(ج ۱۳ ص ۸۳-۸۴).

و نحن أركان توحيده و موضع سره.(ج ۱۳ ص ۸۲).

[ر م ض]

يكون فی رمضان صوت.(ج ۱۳ ص ۲۹۰).

ينكسف القمر أول ليله من رمضان و تنكسف الشمس فی النصف منه.(ج ۱۳ ص ۳۱۸).

فی شهر رمضان ثلاثا بعد هرج و قتال.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

رمضان سيد الشهور.(ج ۴ ص ۱۲۷).

[ر م ن]

إذا بطبق...فإذا فيها رمان.(ج ۴ ص ۹۶).

فلما كشف الغشاء فإذا فيه تسعه رمانه.(ج ۱۸ ص ۴۷).

من أنهر سائلا...فكسر الرمانه فأطعمه.(ج ۱۸ ص ۴۷).

[ر ن ن]

تصبغ الأرض بدمائهم الويل و الرنين فی نسائهم أولئك أوليائی حقا.(ج ۴ ص ۱۲۴).

[ر و ح]

ما خلا روحک و روح ابن عمک...(ج ۴ ص ۹۵ و ج ۶ ص ۱۳۶-۱۳۷ و ج ۱۶ ص ۵۰۵).

ینزل عیسی روح اللّه فیصلی خلفه.(ج ۴ ص ۹۴).

و أیدهم بروح القدس منک.(۱۸ ص ۴۲۹).

یا دعبل[یا خزاعی]

نطق روح القدس بلسانک.(ج ۱۲ ص ۴۰۲ و ج ۱۳ ص ۵۷ و ج ۱۹ ص ۶۴۸،۶۵۰).

اللّه یتوفی روح النبی و روح علی.(ج ۶ ص ۱۳۵-۱۲۷).

و فیه لروح علی رکعه أو سجده.(ج ۶ ص ۱۱۲ و ج ۱۶ ص ۴۸۴-۴۸۵).

الروح نکته لطفیه.(ج ۸ ص ۲۰۰).

سمی أمیر المؤمنین و آدم بین الروح و الجسد.(ج ۴ ص ۲۷۵ و ج ۱۵ ص ۲۲۷).

روحک من روحی.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۷ ص ۲۷۵).

فاطمه روحی التی بین جنبی.(ج ۱۰ ص ۱۸۴،۲۱۲،۲۱۶).

هی قلبی و روحی التی بین جنبی.(ج ۱۰ ص ۲۱۲-۲۱۶ و ج ۱۹ ص ۷۵-).

علی منی کروحی فی جسدی.(ج ۵ ص ۲۴۲).

یا ریح احملینا فحملتنا الریح فإذا البساط یدف دفا.(ج ۴ ص ۹۸،۱۲۵، ۱۲۷ و ج ۱۵ ص ۱۶۸).

و من عصانی فیهم فأحرمه روحک و ریحانک.(ج ۹ ص ۲۶۷).

و من عصانی فیهم و لم یحفظ وصیتی فأحرمه رحمتک و روحک.(ج ۹ ص ۲۰۱).

من سره أن یجوز علی الصراط کالریح العاصف و یلج الجنه بغیر حساب فلیتول ولیی و وصیی...علی بن أبی طالب.(ج ۱۵ ص ۱۶۹).

[ر و ض]

لأروضن نفسى رياضه.(ج ۸ ص ۲۸۸).

ألا و من أحب عليا هون اللّه عليه سكرات الموت و جعل قبره روضه من رياض الجنه.(ج ۲۱ ص ۳۱۹).

كتاب اللّه و عترتى و ارومتى.(ج ۹ ص ۲۵۵).

ان أبرار عترتى و أطائب ارومتى.(ج ۹ ص ۴۷۶).

هذا من أطائب أرومتى و أبرار عترتى و خيار ذريتى لا بارك اللّه فيمن لم يحفظه من بعدى.(ج ۱۱ ص ۳۲۹،۳۶۵).

[ر و م]

و دخول كوفه بعد ما يقاتل الترك و الروم بقدقيسا.(ج ۱۳ ص ۲۸۵).

بينكم و بين الروم سبع سنين.(ج ۱۳ ص ۲۷۰).

بينكم و بين الروم أربع هدن.(ج ۱۳ ص ۲۶۹-۲۷۱).

يحبس الروم على وال من عترتى.(ج ۱۳ ص ۲۹۱-۲۹۲).

و تدخل العرب و العجم و أهل الحرب و الروم و غيرهم فى طاعته.(ج ۱۳ ص ۳۱۳).

[ر ه ب]

راهب من صومعه.(ج ۱۵ ص ۶۷۷).

فوجدوا صومعه فيها راهب.(ج ۴ ص ۹۷).

قالوا راهب أسلم.(ج ۴ ص ۹۷ و ج ۸ ص ۷۵۹).

فلما وجدوه[راهب]

صلى عليه و دفنه.(ج ۵ ص ۱۰۰).

حديث الراهب.(ج ۵ ص ۹۹).

مضى الراهب.(ج ۱۵ ص ۶۷۸).

تعرف الرهبانيه فى وجوههم.(ج ۱۸ ص ۴۰۵).

[ر ه ن]

ما من مسلم فك رهان أخيه.(ج ۷ ص ۵۸-۶۱ و ج ۱۷ ص ۱۱۸-۱۱۹ و ج ۲۰ ص ۶۰۶-۶۰۷).

[ر أ ى]

حديث الرايه.(ج ۴ ص ۴۱۱-۴۳۳،۴۲۲-۴۴۷،۴۳۴-۴۵۸،۴۵۰، ۴۶۱-۵۰۲،۴۷۱ و ج ۵ ص ۳۶۸،۸۷،۷۶،۵۳،۵۱،۲۹-۴۶۸ و ج ۷ ص ۴۳۲-۴۳۴ و ج ۱۶ ص ۲۲۰-۲۷۶ و ج ۱۵ ص ۶۲۸-۶۳۲ و ج ۲۱ ص ۴۴۴-۵۰۷).

إذا رأيتم الرايات السود.(ج ۱۳ ص ۲۷۲-۲۷۶).

حتى يأتى قوم من قبل المشرق معهم رايات سود.(ج ۱۳ ص ۱۹۲- ۱۹۴).

فتظهر الرايات السود.(ج ۱۳ ص ۳۰۹).

و تبعث الرايات السود.(ج ۱۳ ص ۲۸۵).

بأيدى أصحاب الرايات السود.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

يخرج من خراسان رايات سود.(ج ۱۳ ص ۲۸۶).

إذا خرجت الرايات السود من السفيانى.(ج ۱۳ ص ۳۱۰).

يقاتلهم أهل سبع رايات.(ج ۱۳ ص ۲۸۹).

و معه رايه رسول اللّه.(ج ۱۳ ص ۳۱۰).

يخرج برايه النبى.(ج ۱۳ ص ۳۲۰).

يخرج خارج من أهل بيتى فى ثلاث رايات.(ج ۱۳ ص ۲۸۸-۲۸۹).

و مربی أصحاب الرایات فاستغفرت لعلی و شیعته.(ج ۹ ص ۴۶۸-۴۶۹).

ارحمهم بالرعیه.(ج ۴ ص ۱۰۹-۱۵۹،۱۱۲ و ج ۹ ص ۲۶۳).

أعدلهم فی الرعیه.(ج ۴ ص ۲۱۸،۱۵۶ و ج ۲۰ ص ۲۵۶-۲۵۷، ۵۰۸،۲۷۷،۲۶۴).

من لم یوال علیا لم یشم رائحه الجنه.(ج ۷ ص ۱۷۷-۱۸۸ و ج ۱۷ ص ۱۸۳ و ج ۲۱ ص ۳۶۱-۳۶۲).

أرأف بالرعیه.(ج ۴ ص و ج ۱۵ ص ۴۰۲،۳۵۴ و ج ۲۰ ص ۲۵۷، ۲۷۸-۵۰۸،۲۸۴،۲۷۷).

علی رایه الهدی.(ج ۴ ص ۱۶۵-۳۶۲،۱۶۹،و ج ۱۵ ص ۸۱-۸۷، ۱۸۱-۱۸۳،۳۶۲ و ج ۱۷ ص ۶۳ و ج ۲۰ ص ،۲۴۶،۲۷۲،۲۷۳ ۲۷۹- ۳۴۳،۳۴۱،۳۲۰، ۲۸۰-۳۴۴،۴۴۴ و ج ۲۱ ص ۳۲۴-۳۲۵).

کانت رایه رسول اللّه فی المواطن کلها.(ج ۱۸ ص ۷۲).

رایه النبی صلی اللّه علیه و آله تکون مع علی علیه السلام.(ج ۲۰ ص ۳۲۹ -۳۳۲).

دفع الیه الرایه و هو ابن عشرین سنه.(ج ۸ ص ۳۴۹ و ج ۱۸ ص ۷۱- ۷۲،۷۶ و ج ۲۰ ص ۳۳۱).

ان علیا علیه السلام کان صاحب رایه رسول اللّه یوم بدر و فی المواطن کلها.

(ج ۱۸ ص ۷۳).

مع علی بن أبی طالب رایه المهاجرین.(ج ۱۸ ص ۷۴ و ج ۲۰ ص ۳۳۱ -۳۳۲).

معنا رایه الحق من تبعها لحق.(ج ۹ ص ۴۷۶).

سترد علی یوم القیامه ثلاث رایات من هذه الامه رایه سوداء.(ج ۹ ص ۳۵۵).

يريبنى ما رابها.(ج ۱۰ ص ۱۹۰-۱۹۹ و ج ۱۹ ص ۸۳).

الحسن و الحسين ريحانتا رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم.(ج ۳۰ ص ۵۹۵-۶۲۶).

هما ريحانتاى من الدنيا.(ج ۵ ص ۶۹،۹۰ و ج ۱۸ ص ۵۴۶ و ج ۱۹ ص ۲۱۷،۲۶۰-۲۸۷،۲۷۶،۲۶۵-۲۸۸).

هما ولداى و سبطاى و ريحانتاى.(ج ۵ ص ۹۲).

هذان ريحانتاى من الدنيا من أحبنى فليحبهما.(ج ۱۹ ص ۳۹۱).

و انكم لمن ريحان الجنه.(ج ۱۹ ص ۲۶۴).

و انكم لمن ريحان اللّه.(ج ۱۱ ص ۷۰).

انه ريحانى من الدنيا.(ج ۱۱ ص ۵۰-۵۱).

سلام اللّه عليک يا أبا الريحانتين.(ج ۴ ص ۲۳۲،۳۶۷ و ج ۱۰ ص ۶۲۳-۶۲۶ و ج ۱۹ ص ۱۷۴).

سلام عليک أبا الريحانتين أوصيک بريحانتى من الدنيا.(ج ۴ ص ۳۶۷ و ج ۱۵ ص ۵۹۹-۶۰۰ و ج ۱۹ ص ۲۸۴).

أبو الريحانتين.(ج ۲۰ ص ۴۳۸-۴۳۹).

[ز ب د]

اهدى للنبى صلى اللّه عليه(و آله)و سلم زبد و عسل فجاء على...فقال:

كل يا سيدى.(ج ۴ ص ۵۳).

ألين من الزبد.(ج ۴ ص ۲۹۲ و ج ۷ ص ۲۸۳-۲۸۴).

[ز ب ر]

ثم تلى صحف نوح و زبور داود و توراه موسى و إنجيل عيسى.(ج ۵ ص ۱۱ و ج ۸ ص ۱۰۸).

بين أهل التوراه بتوراتهم و أهل الإنجيل بإنجيلهم و بين أهل الزبور بزبورهم.

(ج ۷ ص ۵۷۹-۵۸۱ و ج ۱۷ ص ۴۶۱).

لقد كتبنا فى الزبور...(ج ۱۳ ص ۳۳۱).

ثم دعا بزبر الحديد.(ج ۸ ص ۹۶).

كان قلوبهم زبر الحديد.(ج ۱۳ ص ۲۷۴).

و سقوفها زبرجد أخضر.(ج ۴ ص ۴۷۲).

و ثله من زبرجد.(ج ۷ ص ۱۵۶).

و عموده من زبرجد.(ج ۴ ص ۲۸۴).

فإذا بحجاب من الزبرجد.(ج ۴ ص ۹۴).

اللهم...ان زبيرا قطع رحمى.(ج ۸ ص ۷۴۸).

ما زال الزبير رجلا منا أهل البيت.(ج ۱۸ ص ۳۲).

تقدم هو و الزبير.(ج ۸ ص ۴۷۲).

طلحه و الزبير.(ج ۶ ص ۴۳ و ج ۸ ص ۱۰۲).

فذكر الزبير ذلك فانصرف عن القتال.(ج ۱۸ ص ۱۱۰-۱۱۱).

قال رسول اللّه صلى اللّه عليه(و آله)و سلم للزبير:ستقاتل عليا و أنت ظالم له.(ج ۱۷ ص ۳۴۹ و ج ۱۸ ص ۱۱۱).

و هم على و الزبير و طلحه و خمسه من الأنصار.(ج ۱۸ ص ۸۵).

[ز ب ل]

و القائه فى المزبله فأكله الذئاب.(ج ۸ ص ۷۷۰).

[ز ج ج]

من تخلف عنها زج فى النار.(ج ۹ ص ۲۹۰،۲۸۰،۲۷۴-۲۹۲ و ج

۱۸ ص ۳۱۹).

[ز ح ف]

كان لوائه معه فى كل زحف.،ج ۴ ص ۴۵۴-۴۵۵ و ج ۲۰ ص ۴۵۷).

[ز خ خ]

من تخلف عنها زخ فى النار.(ج ۹ ص ۲۸۹،۲۹۱ و ج ۱۸ ص ۳۲۱).

[ز خ ر]

أوحى اللّه الى الجنان أن تزخرفى و الى الحور العين ان تزينى.(ج ۴ ص ۴۷۷).

[ز ر ع]

و فى زرعى و فى زرع زرعى الى يوم القيامه.(ج ۹ ص ۳۵۷).

[الزعفران]

فرش أرضها بالزعفران.(ج ۴ ص ۴۷۲).

[ز ع ج]

يا فاطمه ما أزعجك هذه الساعه من رحلك.(ج ۱۹ ص ۲۱۱).

[ز ف ف]

زفافها عليها السلام.(ج ۱۰ ص ۳۹۲-۴۴۱).

فلما كان ليله زفافها.(ج ۱۸ ص ۱۷۵).

إعطاء قميصها ليله زفافها للسائل.(ج ۱۰ ص ۴۰۱).

زف الی الجنه کما تزف العروس.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰).

فتزف الی الجنه کما تزف العروس.(ج ۱۰ ص ۱۶۰-۱۶۱).

یزف علی بینی و ابراهیم.(ج ۶ ص ۵۵۹-۵۶۰ و ج ۴ ص ۵۰۰-۵۰۱).

تزف أنت و شیعتک الی الجنه.(ج ۷ ص ۲۷۱).

جئت فی زفاف فاطمه ابنه رسول اللّه.(ج ۴ ص ۳۶۴).

کنت فی زفاف فاطمه.(ج ۱۸ ص ۱۷۷،۱۸۳).

قالوا جئنا نزف فاطمه الی زوجها.(ج ۱۸ ص ۱۷۸).

جئنا لنزف فاطمه بنت رسول اللّه الی زوجها.(ج ۱۸ ص ۱۷۵).

فلما کان لیله الزفاف.(ج ۱۸ ص ۱۷۸).

أدخل الناس علی زفه زفه و لا تغادرون زفه.(ج ۴ ص ۴۵۲ و ج ۱۰ ص ۴۲۶).

و قد علی زفیرها.(ج ۴ ص ۴۸۹).

[ز ق ق]

کان رسول اللّه یزقه العلم زقا.(ج ۲۱ ص ۱۷۱).

[ز ل ل]

ما أحبنا أهل البیت فزل به قدم...(ج ۹ ص ۴۲۱).

[ز و ل]

لا یزول قد ما عبد حتی یسئل عن أربع...و حبنا أهل البیت.(ج ۷ ص ۲۳۵-۲۳۷ و ج ۹ ص ۴۰۹-۴۱۳ و ج ۱۸ ص ۴۷۹).

[ز ک ر]

الحمد للّه الذی جعلک مثلا لزکریا علیه السلام.(ج ۱۸ ص ۵۱).

ص :۲۵۸

[ز ک ی]

من عرف حقه زکی و طاب.(ج ۴ ص ۱۴۴،۲۲۱ و ج ۷ ص ۲۸۲،۳۷۹ و ج ۲۰ ص ۴۹۰).

[ز ل ز ل]

إذا جاء وقت الصلاه یتزلزل و یتلون وجهه.(ج ۸ ص ۶۰۱).

[ز م ر]

ثم الملائکه زمرا زمرا.(ج ۱۸ ص ۱۹۰).

لوحا أخضر ظننت انه زمرد.(ج ۵ ص ۱۱۵).

کلما خرجت زمره من شیعتهم.(ج ۴ ص ۳۲۸).

[ز م ز م]

و الحوض و الزمزم.(ج ۵ ص ۴۴).

هو الرکن و المقام و الزمزم.(ج ۱۸ ص ۳۹۶).

هو الرکن و المقام و الزمزم و الجمرات العظام.(ج ۵ ص ۴۴).

[ز ن د]

لا یزال ملک بنی أمیه ثابتا حتی یملک زندیقهم.(ج ۱۳ ص ۳۱۵).

فإذا قتل زندیقهم فالویل ثم الویل.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

[ز ن ی]

من لم یعرف حق علی کانت امه زانیه.(ج ۷ ص ۲۲۲-۲۲۳).

[ز و ج]

ازدواجه علیه السلام سیده النساء.(ج ۶ ص ۵۹۲-۶۳۲ و ج ۱۷ ص ۸۳-

۹۳ و ج ۱۸ ص ۱۷۲-۱۸۴).

تزويج سيده النساء.(ج ۱۰ ص ۳۴۵-۳۵۱).

إباء النبى صلى اللّه عليه و آله عن تزويجها من أبى بكر و عمر.(ج ۱۰ ص ۳۲۶-۳۳۵).

زوج ابنتى.(ج ۱۵ ص ۱۷۴).

زوج الأرامل.(ج ۴ ص ۲۸۵).

ان اللّه أمرنى أن أزوج فاطمه من على.(ج ۴ ص ۴۷۲،۴۶۰-۴۷۴ و ج ۶ ص ۵۹۲-۶۲۳ و ج ۱۷ ص ۸۳-۹۳ و ج ۱۸ ص ۱۷۳ ج ۱۹ ص ۱۲۳ -۱۳۷).

و ما زوجتک الا بأمر من السماء.(ج ۶ ص ۴۷۷).

زوجتک سيدا فى الدنيا سيدا...(ج ۴ ص ۴۴-۳۷۵،۳۴۹،۴۷ و ج ۱۵ ص ۴۸-۴۱۰،۳۷۸،۵۲).

زوجتک يا بنيه أعظم الناس...(ج ۴ ص ۳۵۹ و ج ۹ ص ۲۶۴).

ان اللّه قد زوجک فى السماء.(ج ۴ ص ۳۴۲).

ان زوجک أقدمهم سلما و أكثرهم علما و أعظمهم حلما.(ج ۲۰ ص ۴۹۴ -۴۹۶).

و زوجته ابنتى.(ج ۴ ص ۲۹۷).

أعطيت زوجه مثل فاطمه.(ج ۴ ص ۴۴۴).

و لم أوت مثلها زوجه.(ج ۴ ص ۴۴۴).

ان اللّه زوجنى بها فى السماء.(ج ۴ ص ۴۷۸).

فان اللّه زوج عليا من فاطمه.(ج ۴ ص ۲۹۰).

ان اللّه زوجک فاطمه.(ج ۷ ص ۲۷۷-۲۷۹).

و لكن اللّه زوجها عند شجره طوبى.(ج ۱۸ ص ۱۷۵).

[ز ی د]

زادك اللّه ايمانا و علما.(ج ۷ ص ۷۸ و ج ۲۰ ص ۶۱۰).

[ز و د]

تزودوا فان خير الزاد التقوى.(ج ۱۹ ص ۳۵۲).

[ز و ر]

تكون وقعه فى الزوراء.(ج ۱۳ ص ۲۹۹).

[ز و ی]

أكفنا زاويه من زوايا جهنم.(ج ۸ ص ۱۷۶).

من زار فاطمه فكأنما زارنى.(ج ۱۹ ص ۱۱۷).

و من زار ذريتهما فكأنما زارهما.(ج ۱۹ ص ۱۱۷).

من زارها[فاطمه بنت الامام الكاظم عليه السلام]

فله الجنه.(ج ۱۲ ص ۳۳۷).

جعل اللّه زوار قبره ملائكه الرحمه.(ج ۹ ص ۴۸۷ و ج ۱۸ ص ۴۹۱).

جعل اللّه قبره مزار ملائكه الرحمه.(ج ۹ ص ۴۹۲).

ألا و من مات على حب آل محمد صافحته الملائكه و زارته الأنبياء.(ج ۲۱ ص ۳۲۰).

فلا يزوره زائر الا استقبلوه.(ج ۷ ص ۳۶۴).

فالملائكه تزوره فى كل ليله جمعه.(ج ۶ ص ۱۱۶).

أما علمت ان عیاده بنی هاشم فریضه و زیارتهم نافله.(ج ۱۸ ص ۴۷۳- ۴۷۴).

فاستأذن اللّه فی زیارتی و بشرنی ان الحسن و الحسین...(ج ۱۰ ص ۵۶۷).

[ز ه د]

زهده علیه السلام.(ج ۸ ص ۲۴۵-۳۱۷ و ج ۱۷ ص ۵۷۴-۶۲۰).

زهد السبط الأکبر علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۱۱۳).

...و الی موسی فی زهده...(ج ۴ ص ۴۰۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۳).

و الی عیسی فی زهده...(ج ۴ ص ۳۹۸ و ج ۵ ص ۴-۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۳ -۶۱۴).

و الی یحیی بن زکریا فی زهده.(ج ۴ ص ۳۹۲-۳۹۷،۴۰۴ و ج ۱۵ ص ۶۱۵-۶۲۰ و ج ۲۱ ص ۳۶۴).

و أزهدهم فی الدنیا.(ج ۴ ص ۳۳۱).

و هو سید الزهاد و زین العابدین.(ج ۱۳ ص ۶۸).

[ز ه ر]

فإذا غابت الزهره فاهتدوا بالفرقدین.(ج ۶ ص ۲۲۴).

و من افتقد الزهر فلیتمسک بالفرقدین.(ج ۹ ص ۲۵۴).

ان علی بن أبی طالب یزهر لأهل الجنه ککوکب الصبح.(ج ۶ ص ۱۶۶ -۱۶۹ و ج ۱۶ ص ۵۲۰-۵۲۳).

إذا ظهر المهدی فی أمتی أخرجت الأرض زهرتها.(ج ۱۹ ص ۶۷۷).

سمیت الزهراء.(ج ۱۰ ص ۲۴۴ و ج ۱۹ ص ۱۰-۱۱).

ص :۲۶۲

فأزهرت المشارق و المغارب فهی فاطمه الزهراء.(ج ۵ ص ۲۰).

و خاب من عادی الزهر.(ج ۴ ص ۸۴).

[ز ه ق]

جاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْباطِلُ .(ج ۸ ص ۷۸ ج ۱۳ ص ۹۶).

لیکونا أبعد لی من الزهو.(ج ۸ ص ۳۰۱ و ج ۱۷ ص ۵۸۷).

[ز ی ت]

خفت أن یلتاه بسمن أو زیت.(ج ۸ ص ۲۸۳-۲۸۴).

[ز ی د]

ان کنت تحبه فازدد له حبا.(ج ۶ ص ۸۵-۸۸ و ج ۱۶ ص ۴۵۱-۴۵۲).

[ز ی ن]

زین العابدین و زین أولیائی الماضین.(ج ۴ ص ۱۲۳ و ج ۵ ص ۱۱۵).

و هو سید الزهاد و زین العابدین ثم ابنه محمد باقر علمی و خازن وحی اللّه.

(ج ۱۳ ص ۶۸).

یا جاریه أنا زین الزین.(ج ۸ ص ۷۸).

مرحبا بک یا أبا عبد اللّه یا زین السماوات و الأرضین.(ج ۱۳ ص ۶۲).

و هذا زین الأرض و سکنته.(ج ۴ ص ۱۲۰ و ج ۵ ص ۴۱).

أنا ابن علی المرتضی...أنا ابن صالح المؤمنین...و زین العابدین و تاج البکائین.(ج ۱۲ ص ۱۲۶).

لقد زینت الخلافه.(ج ۴ ص ۳۸۸).

زینوا حبیبتی و قره عینی بأفضل زینتکم و أکثروا الطیب.(ج ۱۸ ص ۱۸۲).

ان عائشه کانت تقول:زینوا مجالسکم بذکر علی علیه السلام.(ج ۱۷ ص ۱۳۸).

و زینتک بالحسن و الحسین.(ج ۹ ص ۲۶۰-۲۶۱).

أزینک بأربعه أرکان.(ج ۴ ص ۳۲۸).

ان اللّه قد زینک بزینه لم تزین العباد.(ج ۴ ص ۴۹۰-۴۹۴ و ج ۱۵ ص ۷۷-۷۹ و ج ۱۷ ص ۸۰-۸۲ و ج ۲۱ ص ۵۹۵-۵۹۸).

أ لم أزینک بالحسن و الحسین.(ج ۱۰ ص ۶۲۸-۶۳۴ و ج ۱۹ ص ۲۵۲ -۲۹۰،۲۵۳).

الإسلام عریان...و زینته الحیاء.(ج ۱۸ ص ۴۸۸).

ان الخلافه لم تزین علیا بل علی زینها.(ج ۱۸ ص ۱۴۹).

[س ء ل]

ما سأل رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم شیئا لنفسه الا سأله لعلی علیه السلام.

(ج ۵ ص ۲۸ و ج ۶ ص ۵۰۱-۵۰۶ و ج ۱۷ ص ۴۱-۴۴ و ج ۲۱ ص ۴۰۳ -۴۰۵).

سألت ربی أن لا یدخل أحدا من أهل بیتی النار.(ج ۹ ص ۳۹۴-۳۹۶).

سألت ربی ان تسقی أمتی.(ج ۷ ص ۳۷۹).

إذا سألت أعطانی و إذا سکت ابتدأنی.(ج ۶ ص ۵۱۹-۵۲۴ و ج ۱۷ ص ۵۰-۵۲).

[س ب ب]

ألا کل سبب و نسب منقطع یوم القیامه ما خلا سببی و نسبی ألا و ان علی بن

أبی طالب من نسبی.(ج ۱۶ ص ۶۳۵).

ان اللّه حرم الجنه علی من ظلم أهل بیتی أو قاتلهم أو أغار علیهم أو سبهم.

(ج ۹ ص ۴۳۵-۴۳۶).

لا یصلی صلاه إلا سب علیا.(ج ۱۵ ص ۳۷۳).

عبیدک ببابک سائلک ببابک مسکینک ببابک.(ج ۱۱ ص ۴۲۳).

سلونی قبل أن...(ج ۷ ص ۵۸۵-۶۲۳ و ج ۱۷ ص ۴۶۹-۴۸۶).

قول الامام الصادق علیه السلام:سلونی قبل أن تفقدونی.(ج ۱۲ ص ۲۲۷).

أجوبه السبط الأکبر عن أسئله أبیه سلام اللّه علیهما.(ج ۱۱ ص ۱۰۷- ۱۰۹).

[س ب ب]

کل سبب و نسب و صهر ینقطع...الا سببی و نسبی و صهری.(ج ۹ ص ۶۴۵-۶۵۶،۶۴۶-۶۷۰ و ج ۱۰ ص ۲۰۰-۲۱۶،۲۰۱-۲۱۹ و ج ۱۸ ص ۴۳۱،۵۵۱-۴۳۶).

من سب علیا علیه السلام فقد سب رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله.(ج ۵ ص ۵۰ و ج ۶ ص ۴۲۳،۳۹۴-۴۳۲ و ج ۱۷ ص ۲-۷ و ج ۲۱ ص ۵۵۴- ۵۶۴).

من سب أهل بیتی فأنا منه بریء.(ج ۹ ص ۴۶۹).

إذا مات لهم میت قام خطیبهم...ثم ذکر علی بن أبی طالب فسبه.(ج ۱۸ ص ۲۲۶).

و أنت تسمع ملاء أذنیک سب علی.(ج ۶ ص ۲۷۴).

ص: ۲۶۵

قال انه سبک قال سبه أودع.(ج ۸ ص ۵۶۵).

یسب علیا.(ج ۸ ص ۷۷۳).

تسب علیا.(ج ۶ ص ۵۴۳).

أن یسبه علی المنبر.(ج ۶ ص ۵۴۰).

أن یسبوه علی المنابر.(ج ۶ ص ۵۴۲).

یرد الحوض أهل بیتی و من أحبهم کهاتین السبابتین.(ج ۹ ص ۴۲۷-۴۲۶ و ج ۱۸ ص ۵۴۳،۵۱۷).

[السبح]

فسبحنا لتعلم الملائکه انا خلق مخلوقون فسبحت الملائکه بتسبیحنا.(ج ۵ ص ۹۲).

کنت أنا و علی نورا بین یدی اللّه عز و جل یسبح اللّه عز و جل ذلک النور.(ج ۴ ص ۹۱ و ج ۵ ص ۱ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۵ ص ۱۹۹ و ج ۲۰ ص ۴۳۰-۴۳۲).

کان یسمع تسبیحنا فی ظهورهما.(ج ۵ ص ۱۰).

نسبح اللّه و نقدسه بأربعه عشر ألف سنه.(ج ۵ ص ۴).

نسبح اللّه و نقدسه.(ج ۱۵ ص ۲۰۰).

تسبح اللّه و تقدسه.(ج ۴ ص ۲۷۵).

و ما من تسبیحه یسبح اللّه الا و یخلق اللّه منه ملکا یستغفر لمحبه و شیعته الی یوم القیامه.(ج ۷ ص ۳۲۰ و ج ۱۷ ص ۲۷۲).

فإذا أخذت مضجعک فسبحی ثلاثا و ثلاثین.(ج ۱۰ ص ۲۷۸-۲۸۴).

کهاتین و جمع مسبحیته و لا أقول کهاتین و جمع مسبحته و الوسطی.(ج ۹ ص ۳۵۳).

[السبط]

احتجاج السبط الأكبر عليه السلام.(ج ۵ ص ۶۰-۶۶).

حسن سبط من الأسباط.(ج ۱۱ ص ۵۱).

حسین سبط من الأسباط.(ج ۱۱ ص ۵۱،۲۶۵-۲۷۸ و ج ۱۹ ص ۲۴۹، ۳۹۰،۳۷۳،۲۷۹).

الحسن و الحسین سبطان من الأسباط.(ج ۱۱ ص ۲۷۲،۲۶۹،۲۶۶- ۲۷۳).

الحسن و الحسین سبطان.(ج ۱۰ ص ۶۳۵-۶۴۲ و ج ۱۹ ص ۲۵۸- ۳۹۱،۲۷۳،۲۷۲،۲۶۹،۲۶۶،۲۵۹).

أ منکم أحد له سبطان مثل الحسن و الحسین.(ج ۵ ص ۳۱،۲۹).

و منا سبطا هذه الأمه.(ج ۴ ص ۱۰۵-۱۰۹ و ج ۹ ص ۲۶۳-۲۶۴ و ج ۱۳ ص ۱۰۹-۱۱۸ و ج ۱۵ ص ۳۸۲،۲۶۴،۱۶۶،۱۵۸ و ج ۲۰ ص ۴۹۶).

الهی و سیدی...و هذان الحسن و الحسین سبطا نبیک.(ج ۱۰ ص ۳۲۳).

هما ولدای و سبطای و ریحانتای.(ج ۵ ص ۹۰).

فیخرج من صلبه أبرار عدد الأسباط.(ج ۴ ص ۸۳).

[س ب ع]

فقد باهی اللّه بک أهل سبع سماواته.(ج ۴ ص ۱۸).

زوجک اللّه من فوق سبع سماواته.(ج ۱۸ ص ۱۷۵،۱۷۳).

یملک سبع سنین.(ج ۱۳ ص ۱۳۹-۱۵۳).

یلبث سبع سنین.(ج ۱۳ ص ۲۸۱-۲۸۴).

یملک سبع سنین أو ثمانی أو تسعه.(ج ۱۷ ص ۱۴۳-۱۶۹،۱۵۳-۱۷۰ ۲۲۴،۲۱۵،۱۷۹-۲۲۸).

ص: ۲۶۷

فیحیی سبع سنین.(ج ۱۳ ص ۲۹۴).

لعنت سبعه فلعنهم اللّه.(ج ۹ ص ۴۷۱).

آمنت قبل الناس سبع سنین.(ج ۲۰ ص ۲۲۷،۲۲۹).

صلیت قبل الناس سبع سنین.(ج ۴ ص ۳۶۹-۲۱۱،۳۷۱-۲۱۴ و ج ۱۵ ص ۵۱۰،۵۵۱ و ج ۲۰ ص ۲۲۴-۲۲۸،۲۲۵-۲۲۹).

صلت الملائکه علی و علی علی سبع سنین.(ج ۷ ص ۳۶۳-۳۶۸،۵۶۶- ۵۷۶ و ج ۱۴ ص ۶۶۱ و ج ۱۶ ص ۴۵۴-۴۶۲).

حبی و حب أهل بیتی نافع فی سبع مواطن أهوالهن عظیمه.(ج ۹ ص ۴۴۴).

یا علی لک سبع خصال(ج ۱۵ ص ۳۳۸،۴۰۲ و ج ۲۰ ص ۲۵۶-۲۵۷، ۲۶۵،۲۷۸،۲۸۴،۵۰۸).

أعطانا اللّه سبع خصال.(ج ۱۵ ص ۳۹۴).

أعطینا سبع خصال.(ج ۴ ص ۱۰۵،۱۰۷-۱۰۸ و ج ۹ ص ۴۷۸ و ج ۱۵ ص ۱۶۶،۲۶۴).

تخصم الناس بسبع.(ج ۴ ص ۱۵۶،۳۶۰ و ج ۱۵ ص ۳۵۴،۳۶۵، ۳۸۳،۳۹۷،۴۰۲ و ج ۲۰ ص ۲۶۴،۲۷۷،۲۸۱،۴۵۶،۴۶۱،۴۷۱، ۵۰۸).

تخاصم الناس بسبع.(ج ۱۵ ص ۳۵۴،۳۶۵،۳۸۴،۳۹۷).

لا یحاجک بسبع أحد من قریش.(ج ۵ ص ۳۸۹).

أعطینا سبعه.(ج ۱۸ ص ۵۱۹).

فتزیدن علیهم سبعه من الأنبیاء.(ج ۵ ص ۴۷).

سبعه لعنتهم و کل نبی مجاب.(ج ۹ ص ۴۷۰).

إذا کان یوم القیامه ینادون علی بن أبی طالب بسبعه أسماء:یا صدیق یا دال یا

عابد یا مهدی یا فتی یا علی...(ج ۴ ص ۳۰۰ و ج ۲۰ ص ۳۶۸).

و علی السابع مکتوب...(ج ۴ ص ۱۳۰).

سبعون ألف غرفه...و اسمها الوسیله هی لمحمد صلی اللّه علیه و آله و سلم و أهل بیته.(ج ۹ ص ۵۲۲).

و إذا بحبیبی جبرئیل و معه سبعون ألف صف من الملائکه متوجین...(ج ۵ ص ۱۱۶).

علی رأسه تاج نور لذلک التاج سبعون ألف رکن.(ج ۴ ص ۵۰۰ و ج ۲۰ ص ۳۲۵).

یحشر من هذا الظهر سبعون ألفا یدخلون الجنه بغیر حساب.(ج ۸ ص ۱۴۸).

یدخل من أمتی الجنه سبعون ألفا بغیر حساب.(ج ۴ ص ۲۸۹ ج ۷ ص ۱۷۲-۱۷۳ و ج ۱۸ ص ۵۱۸).

لذلک التاج سبعون ألف رکن علی کل رکن یاقوته حمراء.(ج ۱۵ ص ۱۶۴).

و یشکوا لبئر من تلک الحیه الی اللّه فی کل یوم سبعین مره...(ج ۷ ص ۱۳۶).

و عجز عن إعادته سبعون رجلا من الأقویاء.(ج ۸ ص ۳۸۴).

ثم اجتمع علیه سبعون رجلا فکان جهدهم ان أعادوا الباب.(ج ۸ ص ۳۸۴).

اثنان و سبعون فرقه حلت عقد اللّه فیک و واحده فی الجنه و هی التی اتخذت محبتک و هم شیعتک.(ج ۷ ص ۶۰۲).

و وجد فیه رغیفا فقسمه سبع کسر.(ج ۱۸ ص ۲۰-۲۲).

عهد الی سبعین عهدا لم یعهد...(ج ۶ ص ۴۷-۴۹ و ج ۱۶ ص ۴۳۲- ۴۳۳).

لو أن عبدا عبد اللّه سبعه آلاف سنه...جاحدا لحقه لا تعس اللّه جده.(ج ۲۱ ص ۵۳۴).

خلق اللّه من نور وجه علی علیه السلام سبعین ألف ملک یستغفرون له و لمحبیه...

(ج ۶ ص ۱۱۴-۱۱۵ و ج ۲۱ ص ۵۶۵).

و لو عمل أحدکم عمل سبعین نبیا من أعمال البر ما دخل الجنه حتی یحب هذا و ولده.(ج ۵ ص ۱۲۱).

لذلک التاج سبعون رکنا.(ج ۱۵ ص ۲۲۶ و ج ۴ ص ۴۹۹).

ان فی البیضاء لسبعین ألف قصر مسکن محمد و آل محمد...(ج ۹ ص ۵۲۱).

فلما صلی علیها[فاطمه بنت أسد]

کبر سبعین تکبیره ثم لحدها فی قبرها بیده الکریمه.(ج ۱۵ ص ۷۶).

و صلی جدی علی عمه حمزه سبعین صلاه.(ج ۸ ص ۱۷۸).

ان اللّه قاتل بابن ابنتک سبعین ألفا و سبعین ألفا.(ج ۱۱ ص ۳۱۷-۳۲۲ و ج ۱۹ ص ۳۷۹،۴۰۲).

و لفاطمه سبعین قصرا مرجانا أحمر.(ج ۱۰ ص ۱۶۴-۱۶۵).

و لفاطمه...سبعین قصرا من مرجان.(ج ۱۹ ص ۵۳).

و یؤکل بها سبعون ألف جاریه.(ج ۱۰ ص ۱۶۰-۱۶۱ و ج ۱۹ ص ۷۰).

فالملائکه تزوره فی کل لیله جمعه و یوم جمعه سبعین مره.(ج ۶ ص ۱۱۶).

و حضر ملاک ابنتی فاطمه سبعون ألف ملک.(ج ۶ ص ۶۲۲).

أمر سبعین ألف ملک سجد...أن یرفعوا رؤسهم حتی یشهدوا لعقد علی و فاطمه.(ج ۶ ص ۶۲۳).

فی کل یوم سبعون ألف ملک یطوفون بالبیت.(ج ۷ ص ۳۶۲).

و يؤكل عليه سبعون ألف ملك ينفلون فی وجهه.(ج ۶ ص ۴۰۹).

تفترق أمتی علی ثلاثه و سبعین فرقه.(ج ۷ ص ۱۸۵،۶۰۲ و ج ۱۴ ص ۳۳۴).

لم تبق الا خمسه و سبعین یوما.(ج ۴ ص ۱۰۹-۱۱۲ و ج ۵ ص ۲۷۲ و ج ۹ ص ۲۶۳).

تکلم السبع معه علیه السلام.(ج ۱۸ ص ۲۲۱).

انی أرید السفر و أخاف من السبع فدفع الیه خاتمه.(ج ۱۸ ص ۲۰۷).

حتی أکل من ذلک الحیس سبعمائه رجل.(ج ۴ ص ۴۸۱).

سبعمائه درهم فضلت من عطائه.(ج ۴ ص ۴۱۱ و ج ۱۵ ص ۶۳۳،۶۳۵).

[س ب ق]

سبق بالشهادتین.(ج ۵ ص ۸).

السبق ثلاثه.(ج ۱۵ ص ۳۴۵).

السباق ثلاثه.(ج ۱۵ ص ۳۴۶ و ج ۲۰ ص ۴۵۱).

سباق الأمم ثلاثه.(ج ۱۵ ص ۳۴۶).

فهو سابق السابقین.(ج ۴ ص ۳۵۲).

علی و ذریته و محبیهم السابقون.(ج ۴ ص ۲۱۵).

و قد سبقناهم الی معرفه ربنا و تسبیحه و تهلیله و تقدیسه.(ج ۵ ص ۹۲).

کذلک فضل سابق السابقین علی السابقین.(ج ۴ ص ۴۲۳).

نحن السابقون.(ج ۱۳ ص ۸۳).

علی بن أبی طالب أخو رسول و وزیره و ابن عمه و سابق رجال العالمین الی الایمان.(ج ۱۸ ص ۴۰۰).

لقد کانت لعلی من السوابق ما لو قسمت سابقه منها بین الناس لو سعتهم خیرا.

(ج ۵ ص ۱۲۷).

ما سبقه الأولون و لا يدركه الآخرون.(ج ۴ ص ۴۱۱-۴۲۴ و ج ۲۱ ص ۴۲۸).

[س ب ل]

نحن السبل.(ج ۱۳ ص ۸۳).

و انقطعت السبل.(ج ۴ ص ۱۱۲).

و تقطعت السبل.(ج ۴ ص ۱۰۸ و ج ۹ ص ۴۷۹ و ج ۱۵ ص ۳۹۵).

[س ب ی]

لیس علیهم سبی.(ج ۸ ص ۵۵۳).

و لا سبی ذراریهم.(ج ۸ ص ۵۵۲ و ج ۱۸ ص ۳۵).

و لا تسبی لهم ذریه.(ج ۸ ص ۵۵۳).

[س ت ت]

ست و خمسین و مائتین.(ج ۱۳ ص ۹۴).

ست و ستین و مائتین.(ج ۱۳ ص ۹۵).

أعطی......ست خصال لم یعطها أحد...(ج ۱۵ ص ۱۵۸).

سته لعنتهم و کل نبی مجاب.(ج ۹ ص ۴۷۱-۴۷۲ و ج ۱۸ ص ۴۷۶- ۴۷۷).

یمر کل یوم باب فاطمه سته أشهر.(ج ۹ ص ۵۵-۶۵،۶۲،۶۱).

تاجرت مع اللّه بسته دراهم فأعطانی ستین.(ج ۶ ص ۱۰۷).

اتی عمر بامرأه ولدت لسته أشهر.(ج ۸ ص ۲۲۵).

من صام یوم ثمانیه عشر من ذی الحجه کتب له صیام ستین شهرا.(ج ۲۰

ص :۲۷۲

ص ۱۹۷).

أ منكم أحد ناجى رسول اللّه ست عشره مره غيرى.(ج ۵ ص ۳۰).

لا يخرج المهدى حتى يخرج ستون كذابا.(ج ۱۳ ص ۲۶۲).

و خروج ستين كذابا.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

[الستر]

دخلت على أبى محمد و فى البيت ستر.(ج ۱۹ ص ۶۳۵،۶۴۲).

يا سيدى من صاحب هذا الأمر بعدك؟فقال ارفع الستر.(ج ۱۹ ص ۶۴۲).

[س ج د]

سجد رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم سجده أطالها...ان أبنى ارتحلنى فكرهت ان أعجله.(ج ۱۹ ص ۲۸۳).

إطاله النبى صلى اللّه عليه و آله و سلم السجده لأجل ركوبهما على ظهره.(ج ۱۰ ص ۷۲۷-۷۳۲).

و فيه لروح على ركعه أو سجده.(ج ۶ ص ۱۱۲ و ج ۱۶ ص ۴۸۴-۴۸۵).

ان اللّه يحب من يحبهم فسجدت.(ج ۱۹ ص ۲۱۷).

سجد رسول اللّه خمس سجدات.(ج ۹ ص ۲۰۰ و ج ۱۸ ص ۳۹۵).

أطال السجود.(ج ۱۱ ص ۷۲-۷۴).

لم يسجد أحدنا لصنم قط.(ج ۴ ص ۸۹،۲۹۷-۲۹۸ و ج ۱۴ ص ۱۴۹).

قول ابن حجر لم يسجد لصنم قط.(ج ۸ ص ۵۹۷).

الا لا يحل هذا المسجد لجنب و لا حائض.(ج ۵ ص ۵۷۷-۵۷۹ و ج ۹ ص ۲۲۴-۲۲۶ و ج ۱۸ ص ۴۲۰).

الا أن مسجدی هذا حرام علی کل حائض من النساء و کل جنب من الرجال الا...(ج ۱۸ ص ۴۲۱).

و أودعنا فی صلبه و أمر الملائکه بالسجود له لکوننا فی صلبه.(ج ۵ ص ۹۲).

ان اللّه أوحی الی موسی أن اتخذ مسجدا طاهرا لا یسکنه الا هو و هارون و ابنا هارون شبرا و شبیرا و ان اللّه أوحی الی أن اتخذ مسجدا طاهرا لا یسکنه الا أنا و علی و ابنا علی حسن و حسین.(ج ۵ ص ۵۶۷ و ج ۱۶ ص ۳۷۰).

ان ابن لی مسجدا طاهرا لا یسکنه الا أنا و أخی علی.(ج ۴ ص ۲۰۵).

ان اللّه عز و جل أمر موسی أن یبنی مسجدا طاهرا لا یسکنه الا هو و هارون و ابنا هارون و ان اللّه قد...أمرنی أن أبنی مسجدا لا یسکنه الا أنا و علی و الحسن و الحسین.(ج ۴ ص ۲۰۵ و ج ۵ ص ۵۸۰).

ان موسی سأل ربه أن یطهره بهارون و انی سألت ربی أن یطهر مسجدی بک و بذریتک.(ج ۵ ص ۵۵۷).

[س ج ن]

أول من بنی السجن فی الإسلام.(ج ۸ ص ۵۵۵).

[س ج ی]

سجیه من سجیتی.(ج ۴ ص ۲۴۵).

[س ح ر]

هذا ما سحرکم به الرجل.(ج ۴ ص ۶۲،۶۴).

[س خ ط]

سخط فاطمه من سخطی.(ج ۱۰ ص ۲۱۷).

ص: ۲۷۴

[س خ ی]

أسخاهم کفا.(ج ۴ ص ۴۰۲،۱۶۰).

سخاء السجاد علیه السلام و تکفله مائه بیت فی المدینه.(ج ۱۲ ص ۵۵- ۷۰ و ج ۱۹ ص ۴۶۸-۴۷۳).

سخاء الامام محمد بن علی الباقر علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۱۷۶-۱۷۷).

سخاء الامام جعفر بن محمد علیهما السلام.(ج ۱۲ ص ۲۳۰-۲۳۱).

نبذه من سخاء الامام موسی بن جعفر علیهما السلام.(ج ۱۹ ص ۵۴۱).

[س د د]

سد الأبواب الا باب علی علیه السلام.(ج ۴ ص ۴۰۸،۴۳۳،۴۳۵ ، ۵۰۲ و ج ۵ ص ۵۴۰،۸۷،۷۶،۶۰-۵۸۶ و ج ۱۶ ص ۳۳۲-۳۷۵ و ج ۱۵ ص ۶۳۰ و ج ۲۱ ص ۲۴۳-۲۵۵).

و سد الأبواب الا بابه.(ج ۴ ص ۴۳۳-۴۳۶).

سدوا أبواب المسجد غیر باب علی.(ج ۴ ص ۴۰۸-۴۱۰).

و جلسوا مقابل السده.(ج ۱۸ ص ۱۵).

و علی الباب السادس مکتوب...علی ولی اللّه.(ج ۴ ص ۱۲۹).

[س د ر]

عند سدره المنتهی.(ج ۱۸ ص ۱۷۸).

الی سدره المنتهی.(ج ۴ ص ۱۸۴،۱۶۷).

فالحسن العسکری أعقب صاحب السرداب.(ج ۱۹ ص ۶۳۶).

سردابی دیدیم.(ج ۱۹ ص ۶۴۵).

ص: ۲۷۵

[س ر ج]

و الحسن بن على سراج أهل الجنه.(ج ۴ ص ۲۹۱ و ج ۱۳ ص ۶۱ و ج ۱۸ ص ۴۱۷).

نحن السراج لمن استضاء بنا و نحن السبيل لمن اقتدى بنا و نحن الهداه الى الجنه.(ج ۱۳ ص ۸۳).

أنا ابن السراج المنير.(ج ۴ ص ۴۲۰،۴۱۳).

فورد طلحه و زبير فأطفأ عليه السلام السراج.(ج ۸ ص ۵۳۹).

[س ر ح]

خلق اللّه من روح على ملائكه يسرح فى السماء.(ج ۶ ص ۱۱۲).

[س ر ر]

على موضع سرى.(ج ۴ ص ۷۵-۷۶،۳۵۰ و ج ۱۵ ص ۶۱،۱۵۳، ۵۶۴ و ج ۲۱ ص ۶۰۰).

و سرک سرى.(ج ۷ ص ۲۹۶).

هذا لحمى و دمى و سرى.(ج ۲۰ ص ۲۵۰).

هذا خازن سرى.(ج ۴ ص ۸۱).

و سريرتک من سريرتى.(ج ۶ ص ۴۴۷).

فاطلعت على سرائر قلبک.(ج ۶ ص ۱۳۸ و ج ۵ ص ۲۵۱).

سريره صدرک كسريره صدرى.(ج ۴ ص ۴۸۴).

[س ر ق]

ما سرقنى هذا الرجل.(ج ۹ ص ۶۳۴).

تريد أن تتخذنى سارقا.(ج ۸ ص ۵۴۱-۵۴۳ و ج ۱۸ ص ۱۸،۲۴).

لأن تسرق من واحد خير من أن تسرق من كافه المسلمين.(ج ۱۸ ص ۲۵).

و قد سرق و فسق.(ج ۸ ص ۱۹۲).

و أوصياؤک مکتوبون علی سرادق العرش و مکتوب علیه اثنا عشر اسما أولهم علی و آخرهم المهدی.(ج ۵ ص ۹۱).

أوصيائک المکتوبون علی سرادق عرشی.(ج ۵ ص ۹۳).

[س ر ی]

لیله اسری بی.(ج ۴ ص ۱۱-۱۷).

لما أسری بی.(ج ۴ ص ۱۲۸-۲۸۱،۱۳۰،و ج ۵ ص ۲۴ و ج ۷ ص ۱۲۹ و ج ۶ ص ۱۴۰،۱۳۵،۱۲۲-۱۷۹،۱۴۵ و ج ۱۶ ص ۴۸۷-۴۹۰).

و فرقهم و أقام کل واحد منهم علی ساریه.(ج ۸ ص ۷۹).

[س ط ح]

ان سطیحا التفت الی فاطمه بنت أسد.(ج ۸ ص ۳۳۳).

[س ط ر]

فیهما سطران مکتوبان بالنور.(ج ۴ ص ۳۴۲).

طول کل سطر مسیره ألف سنه.(ج ۴ ص ۴۹۵ و ج ۱۵ ص ۴۸۴،۸۸، ۴۸۷).

السطر الأول.(ج ۱۵ ص ۸۸-۸۹).

[س ط ع]

سطوع نور من رأس الحسین علیه السلام فی بیت یزید.(ج ۱۱ ص ۳۳۵).

[س ط ل]

نزول ماء الکوثر فی سطل من الجنه.(ج ۶ ص ۱۲۹-۱۳۲).

[س ع د]

كان سعد بن عباده صاحب رايه رسول اللّه.(ج ٨ ص ٥٢٥).

و رايه الأنصار مع سعد بن عباده.(ج ٨ ص ٥٢٦-٥٢٧).

مع سعد بن عباده رايه الأنصار.(ج ٨ ص ٣۴٨ و ج ١٨ ص ٧٢-٧۴).

فقال سعد بن عباده:اليوم يوم الملحمه.(ج ١٨ ص ٧۴-٧۵).

سعيد فى الدنيا و فى الآخره من الصالحين.(ج ١۵ ص ٢۵٨،۵٢۴).

سعد من أطاعك.(ج ۴ ص ١۴٩،۴٨٢ و ج ۶ ص ۴۴٧).

سعد من تولاک و شقى من عاداک.(ج ٢٠ ص ٢٣٠ و ج ۴ ص ٢٢٧).

السعيد من سعد بنا.(ج ٧ ص ٢۵٣).

السعيد كل السعيد من أحب...(ج ۵ ص ٩١ و ج ٧ ص ٢۵٢-٢۵۶ و ج ١٧ ص ٢٢٩-٢٣١ و ج ٢١ ص ٢٩۴-٢٩٧).

لا يحبهم الا سعيد الجد طيب الولاده و لا يبغضهم الا شقى الجد ردىء الولاده.

(ج ٩ ص ١۶۵ و ج ١٨ ص ۴١۵).

اللحوق به سعاده.(ج ۴ ص ۵٨ و ج ٧ ص ٣٧۶).

ابشر بشهاده الدنيا و سعاده العقبى.(ج ۶ ص ٢٢٠).

انى لا ارى الموت الا سعاده...(ج ١١ ص ۶٠۶،۵٩۶-۶٠٧).

و بالحسين تسعدون و به تشقون.(ج ١٨ ص ۴٢٣).

أسعد الناس به أهل الكوفه.(ج ١٣ ص ١١٠).

[س ع ر]

رأيت عليا بشط الكلا يسأل عن الأسعار.(ج ٨ ص ۵۶٣).

و لا تسعرن صاحبها فيه.(ج ٨ ص ۵۴٨).

[س ع ف]

و بأسعاف حاجاتهم غنى رءوف.(ج ١٨ ص ٢١٧).

يسعفنى ما يسعفها.(ج ١٠ ص ٢٢١).

و أنا مقاتل إن شاء اللّه المارقين بالسعفات بالطرقات بالنهروانات.(ج ۶ ص ۶٠).

[س غ ب]

ان لا يقاروا على كظه ظالم و لا سغب مظلوم.(ج ٨ ص ٢۴٧).

[س ف ح]

لم يكن منهم على سفاح قط.(ج ۵ ص ٣۴).

لم يكن واحد منا على سفاح قط.(ج ٢٠ ص ٢٨۶).

لا يبغضه من قريش الا سفحى.(ج ۴ ص ١١٧).

[س ف ر]

لا يدع قيام الليل سفرا و لا حضرا.(ج ١٩ ص ۴۵٠).

كتمانه عليه السلام لنسبه فى السفر.(ج ١٩ ص ۴۶٠).

ان فى سفر من أسفار التواره اسمك و نعتك و اتباعك.(ج ٨ ص ٧٣٢).

إذا جاء من سفره.(ج ١٠ ص ٢٢٩،٢٣٠-٢٣٨،٢٣٢ و ج ١٩ ص ١٠۵- ١٠٧).

إذا سافر كان آخر عهده من أهله فاطمه و أول من يدخل إذا قدم.(ج ١٠ ص ٢٣٣-٢٩١،٢٣۵ و ج ١٩ ص ١٠۵-١٠٧).

سافر رجل مع أصحاب له فلم يرجع.(ج ٨ ص ٧٩).

حديث سفرجله.(ج ۶ ص ١٢٣-١٢۵ و ج ١۶ ص ۴٩۴،۴٩۶ و ج ٢١

ص ۵۸۸-۵۹۰).

آتانی جبرئیل بسفرجله من الجنه.(ج ۱۰ ص ۳-۴ و ج ۱۹ ص ۱۴۸).

[س ف ل]

و فیهم من هو أعلم منه الا لم یزل یذهب أمرهم سفالا.(ج ۵ ص ۶۰).

[س ف ن]

حدیث السفینه.(ج ۹ ص ۲۷۰-۲۹۳ و ج ۱۸ ص ۲۸۴،۳۱۱-۳۲۲).

کمثل سفینه نوح من تخلف عنها زخ فی النار.(ج ۹ ص ۲۸۹،۲۹۱ و ج ۱۸ ص ۳۲۱).

کمثل سفینه نوح من تخلف عنها زج فی النار.(ج ۹ ص ۲۷۴،۲۸۰، ۲۹۰ و ج ۱۸ ص ۳۱۹).

مثل أهل بیتی[مثلک]

مثل سفینه نوح[مثلک و مثل الأئمه من ولدک]

.

(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۵ ص ۸۶ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۳ ص ۷۵-۷۶).

و ان مثلها کمثل سفینه نوح.(ج ۱۸ ص ۲۸۴).

ثم حمله فی السفینه فی صلب نوح.(ج ۲۰ ص ۲۸۶).

نحن سفینه النجاه من تعلق بها نجی و من حاد عنه هلک.(ج ۹ ص ۲۰۳، ۲۵۴).

من أحب أن یرکب سفینه النجاه(ج ۵ ص ۱۱۳،و ج ۷ ص ۱۵۹ و ج ۱۸ ص ۴۷۳).

و یرکب سفینه النجاه.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۵،۱۱۳ و ج ۱۳ ص ۶۷).

انه مصباح هدی و سفینه النجاه.(ج ۱۳ ص ۶۲).

ص: ۲۸۰

الألواح خشب السفينه و نحن الدسر لولانا ما سارت السفينه بأهلها.(ج ۹ ص ۲۰۵).

و خرق السفينه فكان خرقها للّه رضى.(ج ۵ ص ۶۹).

فإذا ظهر راكب مبرقع فأخذ السفينه بيده و نجاها.(ج ۸ ص ۷۵۶).

فأراه هيئه السفينه تابوت فيه مائه ألف مسمار.(ج ۹ ص ۲۰۴).

يخرج السفيانى فيملك قدر حمل المرأه تسعه أشهر.(ج ۱۳ ص ۳۲۲).

إذا بعث السفيانى الى المهدى جيشا.(ج ۱۳ ص ۳۲۲،۳۱۳).

يطهر السفيانى على الشام.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

و تقبل خيل السفيانى فى طلب أهل خراسان.(ج ۱۳ ص ۳۲۷،۳۰۲).

يدخل السفيانى الكوفه فيستلها ثلاثه أيام.(ج ۱۳ ص ۲۸۵).

فبيناهم كذلك إذ خرج إليهم السفيانى.(ج ۱۳ ص ۲۹۹).

منها خروج السفيانى و كسوف الشمس فى النصف.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

و تهرب خيل السفيانى.(ج ۱۳ ص ۳۰۹).

إذا خرجت خيل السفيانى فى الكوفه.(ج ۱۳ ص ۳۰۹).

إذا خرجت الرايات السود من السفيانى.(ج ۱۳ ص ۳۱۰).

أما علمت انه لا يخرج أحد من ولد فاطمه قبل خروج السفيانى الا قتل.(ج ۱۳ ص ۳۳۱).

لا يفلت من جيش السفيانى الهالكين فى خسف البيداء الا ثلاثه نفر.(ج ۱۳ ص ۳۳۳).

[س ق ط]

ان حبنا أهل البيت يساقط الذنوب كما تساقط الريح الورق عن الشجر.(ج ۹ ص ۴۱۶-۴۱۷ و ج ۱۹ ص ۳۵۵).

ص :۲۸۱

[س ق ف]

وفد الأسقف النجرانی علی عمر بن الخطاب.(ج ۸ ص ۲۳۴).

فقال الأسقف دعنی حتی أسأل.(ج ۸ ص ۲۳۴).

فقال الأسقف یا عمر أخبرنی بأول دم.(ج ۸ ص ۲۳۵).

فقال الأسقف صدقت یافتی.(ج ۸ ص ۲۳۵).

فقال اسقف نجران لو سألوا اللّه ان یزیل جبلا من مکانه لأزال.(ج ۱۸ ص ۳۸۹-۳۹۰).

انه سأل الأسقف عن الخلفاء.(ج ۸ ص ۳۲۴).

[س ق ی]

الحسن و الحسین الساقی.(ج ۱۳ ص ۶۲).

بهم تسقی أمتی الغیث.(ج ۱۳ ص ۷۳).

بنا یسقون الغیث.(ج ۱۳ ص ۸۴).

أفضل الأعمال الصلاه علیک و سقی الماء و حب علی بن أبی طالب.(ج ۷ ۲۸۶).

کرروا الاستسقاء.(ج ۹ ص ۲۱۰).

و أنت یا علی الساقی...و جعفر بن محمد السائق.(ج ۴ ص ۲۸۹-۲۹۲ و ج ۱۳ ص ۶۱ و ج ۱۸ ص ۴۱۶-۴۱۷).

و الکوثر لی و علی ساقیه.(ج ۵ ص ۷۵).

سقی سید الشهداء علیه السلام الحر و أصحابه.(ج ۱۱ ص ۴۳۶-۴۳۷).

من یستقی لنا من الماء.(ج ۶ ص ۹۰-۹۳).

سألت ربی أن تسقی أمتی.(ج ۷ ص ۳۷۹).

یحرث الأرض و یستقی الماء و یغرس النخل.(ج ۸ ص ۵۷۹،۵۸۲).

تقف علی عقر حوضی تسقی من عرفت.(ج ۴ ص ۴۹۶).

فواقف علی عقر حوضی یسقی من عرف من أمتی.(ج ۱۸ ص ۵۳۴).

قال:عمر.قال:ما حاجتک؟قال:اخرج حتی نستسقی اللّه بک.(ج ۹ ص ۲۱۰).

فقال عمر:لاستقین غدا بمن یسقنی اللّه به.(ج ۹ ص ۲۱۰).

نحن السنام الأعظم...و بنا یسقون الغیث...(ج ۱۳ ص ۸۴).

[س ک ر]

ألا و من أحب علیا هون اللّه علیه سکرات الموت و جعل قبره روضه من ریاض الجنه.(ج ۲۱ ص ۳۱۹).

[س ک ک]

رأیت الملائکه ازدحموا علی أفواه السکک.(ج ۹ ص ۶۳۲،۶۳۴).

[س ک ن]

فیبعث اللّه رجلا من عترتی...یرضی عنه[یحبه]

ساکن السماء و ساکن الأرض.(ج ۱۸ ص ۵۵۶ و ج ۱۹ ص ۶۶۳-۶۶۴).

من أحبک أسکنه اللّه معنا.(ج ۷ ص ۱۶۷).

هو زین الأرض و سکنته.(ج ۴ ص ۱۲۰ و ج ۵ ص ۴۱).

ما أنا أخرجتکم و أسکنته و لکن اللّه أخرجکم و أسکنه.(ج ۴ ص ۴۵۱ و ج ۲۱ ص).

یحبه ساکن الأرض و ساکن السماء.(ج ۱۸ ص ۵۵۶).

یرضی عنه ساکن السماء و ساکن الأرض.(ج ۱۳ ص ۱۴۶-۱۵۳).

و يسكن جنه الخلد.(ج ۵ ص ۱۰۶-۱۱۰ و ج ۱۷ ص ۲۴۵-۲۴۸).

و يسكن جنه عدن(ج ۵ ص ۱۱۱-۱۱۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۷).

[س ل ب]

فلما رأته غير مسلوب سلبه.(ج ۱۸ ص ۲۸).

[س ل ح]

فأخرجوا السلاح ليقتتلوا.(ج ۸ ص ۶۷).

و أجرى عليه عين السلسبيل.(ج ۷ ص ۱۵۷).

[س ل ط]

إلا خالف بين صدورهم و قلوبهم و سلط عليهم شرارهم.(ج ۱۱ ص ۳۳۳).

سلط عليهم فتى[غلام]

ثقيف.(ج ۸ ص ۱۷۸-۱۸۰).

فسلط عليهم غلام ثقيف.(ج ۸ ص ۱۷۸).

و المتسلط بالجبروت.(ج ۹ ص ۴۷۱-۴۷۳ و ج ۱۸ ص ۴۷۶-۴۷۷).

يسلطن عليكم غلام ثقيف.(ج ۸ ص ۱۸۰).

ان كان لك سلطان عليها فما لك سلطان على ما فى بطنها.(ج ۸ ص ۲۲۳).

هذه سلطانك عليها فما سلطانك على ما فى بطنها.(ج ۸ ص ۲۲۵).

فيبلغ سلطانه المشرق و المغرب.(ج ۴ ص ۹۴).

[س ل ع]

ان اليمين تنفق السلعه و تمحق البركه.(ج ۱۸ ص ۶۶،۶۸،۷۰).

و السلعه مطروحه الى جانبى.(ج ۸ ص ۷۶۸).

یا سلفع.(ج ۸ ص ۹۷).

ص :۲۸۴

الا السلقلق.(ج ۷ ص ۲۱۴،۲۲۰ و ج ۱۷ ص ۱۹۱).

سلقلقه.(ج ۸ ص ۹۸).

[س ل ک]

سلک ذلک النور فی صلبه.(ج ۵ ص ۱-۳ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۵ ص ۶۹۲).

یسلک بکم الطریق المستقیم.(ج ۴ ص ۲۹۹ و ج ۱۸ ص ۳۲۰ و ج ۲۰ ص ۳۶۵).

فان سلک الناس کلهم وادیا و سلک علی وادیا فاسلک وادی علی.(ج ۵ ص ۷۲ و ج ۸ ص ۴۶۱،۴۷۰ و ج ۱۵ ص ۶۷۶ و ج ۱۶ ص ۴۴۱ و ج ۱۷ ص ۳۱۴ و ج ۲۱ ص ۵۲۲-۵۲۴).

[س ل ل]

یخرج خبزا من سله و یصطبغ فی خل.(ج ۸ ص ۲۹۰).

و أنت ابن سلاله النبوه و رضیع لبان الحکمه.(ج ۱۱ ص ۵۹۷).

[س ل م]

و ما عرجنی ربی الی السماء و کلمنی الا قال یا محمد اقرأ علیا منی السلام.

(ج ۴ ص ۱۷۰).

فی سلامه من دینک.(ج ۷ ص ۳۲۹ و ج ۱۷ ص ۲۷۷-۲۷۸ و ج ۱۶ ص ۲۵۶-۲۵۷ و ج ۲۱ ص ۶۶۴).

سلم علی علیه السلام سلم النبی صلی اللّٰه علیه و آله.(ج ۶ ص ۴۳۹-۴۴۱ و ج ۷ ص ۲۹۶ و ج ۱۷ ص ۱۳ و ج ۱۳ ص ۷۰ و ج ۱۵ ص ۶۶۴ و ج ۵ ص ۵۳-۵۲ و ج ۲۰ ص ۴۰۵ و ج ۲۱-۵۵۲-۵۵۳).

سلام اللّه علیک یا أبا الریحانتین.(ج ۴ ص ۲۳۲ و ج ۱۰ ص ۶۲۳-۶۲۴ و ج ۱۹ ص ۱۷۴).

سلام علیک أبا الریحانتین.(ج ۴ ص ۳۶۷ و ج ۱۹ ص ۲۸۴).

أول من أسلم.(ج ۷ ص ۴۹۲-۵۱۶ و ج ۴ ص ۱۵۶،۱۰۵،۱۵۴، ۱۶۲،۱۵۹-۱۶۴ و ج ۱۵ ص ۳۵۲-۳۶۵ و ج ۱۷ ص ۳۷۲-۳۷۹ و ج ۲۰ ص ۴۵۲-۴۸۲).

أقدم الناس سلما[ایمانا]

.(ج ۴ ص ۳۳۱،۲۳۴،۱۶۱،۱۰۷ و ج ۵ ص ۲۰ و ج ۱۵ ص ۱۵۸-۴۱۰،۱۵۷ و ج ۱۸ ص ۴۲۶ و ج ۲۰ ص ۲۸۸، ۴۹۵،۳۸۱-،۴۹۴ ۵۱۴،۵۱۷).

فقام سلمان و قال:یا رسول اللّه ولایه ما ذا؟فقال:ولاء کولائی من کنت أولی به من نفسه فعلی أولی به من نفسه.(ج ۵ ص ۳۵ و ج ۲۰ ص ۳۶۱).

أنا سلم لمن سالمتم و حرب لمن حاربتم[حرب لمن حاربکم و سلم لمن سالمکم]

.(ج ۹ ص ۱۶۱-۱۷۴ و ج ۱۸ ص ۴۱۱-۴۱۵).

أنا سلم لمن سالم أهل الخیمه و حرب لمن حاربهم.(ج ۹ ص ۱۶۵-۱۶۶ و ج ۱۸ ص ۴۱۵).

أنا سلم لمن سالمکما و حرب لمن حاربکما.(ج ۱۸ ص ۱۷۶).

اللّه ولیی و أنا ولیک و معاد من عاداک و مسالم من سالمک.(ج ۶ ص ۴۳۹ و ج ۱۷ ص ۱۳،۳۰۷).

اللهم سلمه و سلم منه.(ج ۱۹ ص ۳۴۲).

ان کانا أخذا برا أو بحرا فاحفظهما و سلمها.(ج ۹ ص ۱۸۱).

سلمت قبل اسلام الناس و صلیت قبل صلاتهم.(ج ۴ ص ۳۷۰).

و دینه الإسلام.(ج ۱۹ ص ۲۵۵).

ص :۲۸۶

تسليم الملائكه.(ج ۶ ص ۹۰-۹۴ و ج ۱۶ ص ۴۶۳-۴۷۰).

أمرنا رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم أن نسلم على على بامره المؤمنين.(ج ۱۵ ص ۲۲۳).

ثم يأتون قبر على فيسلمون عليه ثم يعرجون الى السماء قبل طلوع الفجر...

(ج ۷ ص ۳۶۲).

يتململ تململ السليم.(ج ۸ ص ۲۷۲-۲۷۴،۵۹۸ و ج ۴ ص ۴۲۶-۴۳۲ و ج ۱۵ ص ۶۳۸-۶۴۴).

سلمان منا أهل البيت.(ج ۶ ص ۱۹۶).

ان الجنه تشتاق الى ثلاثه على و عمار و سلمان.(ج ۶ ص ۱۹۴-۱۹۷ و ج ۱۶ ص ۵۳۲-۵۳۷).

ان الجنه تشتاق الى أربعه على و سلمان و عمار و المقداد.(ج ۶ ص ۱۸۹- ۱۹۳).

ان اللّه يحب من أصحابك ثلاثه...و سلمان.(ج ۶ ص ۱۹۷-۱۹۹).

ان اللّه أمرنى بحب أربعه...و سلمان.(ج ۶ ص ۲۰۰-۲۰۸ و ج ۱۶ ص ۵۳۸-۵۴۴).

ممن نكتب العلم بعدك؟قال:عن على و سلمان.(ج ۶ ص ۴۸۷).

الا الذين آمنوا...على و سلمان.(ج ۱۴ ص ۳۳۱).

من أراد أن ينظر...الى سليمان فى حشمته...(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

سليمان بن مهران الأعمش.(ج ۵ ص ۱۲-۲۲،۱۳۰ و ج ۱۰ ص ۷۲۳ و ج ۱۸ ص ۴۲۴-۴۲۷).

يا سليمان ويحك انى أجد منك رائحه الحنوط.(ج ۵ ص ۱۳).

ان سليمان بن داود غضب الهدهد لفقده لأنه لا يعرف الماء و يدل على الماء

و لا يعرف سليمان الماء تحت الهواء...(ج ۷ ص ۵۹۲).

من أراد أن ينظر...الى سليمان فى مملكته و سخاوته.(ج ۱۵ ص ۶۱۸).

[س م ر]

فخرجت بالبنات الى سمرقند.(ج ۹ ص ۶۸۲).

[س م ع]

فاسمعوا له و أطيعوا.(ج ۴ ص ۶۱-۶۲،۳۸۴ و ج ۱۵ ص ۱۴۴،۲۰۸ و ج ۲۰ ص ۵۲۷).

[س م ن]

خفت ان يلينه...بسمن أو زيت.(ج ۸ ص ۲۸۳-۲۸۴).

ثم تزايدت الأبنيه فى أيام السامانيه.(ج ۸ ص ۷۳۶).

[س م و]

النص على أسماء الأئمه عليهم السلام.(ج ۱۳ ص ۴۹-۷۴).

لا يبقى من الإسلام الا اسمه.(ج ۴ ص ۸۴).

و اشتق اللّه لنا من أسمائه اسما.(ج ۵ ص ۴).

يا آدم لو لا هذه الأسماء لما خلقت سماء مبنيه و لا أرضا مدحيه و لا ملكا مقربا...

(ج ۵ ص ۱۱).

على مفاتيح الجنه أسماء المؤمنين و على مفاتيح النار أسماء المبغضين.(ج ۱۶ ص ۵۴۸ و ج ۶ ص ۲۱۱).

قالت أسماء انه لاوثق عملى عندى.(ج ۱۰ ص ۴۰۹).

يا فاطمه سميه عليا فهو على و اللّه العلى الأعلى شققت اسمه من اسمى...

(ج ۵ ص ۵۷).

شققت له اسما من أسمائی فأنا الأعلی و هو علی.(ج ۵ ص ۴۶).

اسمه اسمی.(ج ۱۳ ص ۱۸۵،۱۶۷،۱۵۵-۱۹۱).

اسمه اسم رسول اللّه.(ج ۱۹ ص ۶۳۵).

یواطی اسمه اسمی.(ج ۱۳ ص ۲۳۴-۲۴۷).

اسمه اسم نبی و مهاجره بیت المقدس.(ج ۱۳ ص ۳۲۰).

یساعدهم علیها رجل من بنی هاشم اسمه نبی.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

ذکر أسماء الأئمه علیهم السلام.(ج ۱۳ ص ۵۲، ۵۰-۵۹).

و اسم أبیه اسم أبی.(ج ۱۳ ص ۱۶۷-۱۸۲،۱۷۸،۱۶۹-۱۸۶) سمی أمیر المؤمنین و آدم بین الروح و الجسد.(ج ۴ ص ۲۷۵ و ج ۱۵ ص ۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۹۴).

تسمیه النبی صلی اللّه علیه و آله إیاهما بالحسن و الحسین.(ج ۱۰ ص ۴۹۲ -۵۰۶ و ج ۱۹ ص ۱۸۲-۱۸۶).

تسمیته من عند اللّه.(ج ۷ ص ۴۹۱).

بکاء السماء علی سید الشهداء علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۴۷۶-۴۷۸).

کنت أیام الحسین جاریه شابه فکانت السماء أیاما علقه.(ج ۱۹ ص ۴۰۳).

لما قتل الحسین اسودت السماء و ظهرت الکواکب نهارا...و سقط التراب الأحمر.(ج ۱۹ ص ۴۰۲).

و احمرت آفاق السماء.(ج ۱۹ ص ۴۰۶).

احمرت آفاق السماء سته أشهر بعد قتله.(ج ۱۱ ص ۴۶۹-۴۷۰).

یا علی محبوک معروفون فی السماء السابعه...(ج ۵ ص ۸۱).

أم هل فیکم من زوجه اللّه من السماء غیری.(ج ۵ ص ۳۹).

أول من اتخذ على بن أبى طالب أخا من أهل السماء إسرافيل.(ج ۲۰ ص ۵۰۳).

ليخيل الى لو شئت أن أنال أفق السماء لنلته.(ج ۱۷ ص ۳۱۳ و ج ۱۸ ص ۱۷۰ و ج ۸ ص ۶۸۱-۶۸۷).

ما وجدته فى السماء و لا فى الأرض و لعله أنت.(ج ۷ ص ۶۲۱-۶۲۲ و ج ۱۶ ص ۴۸۵).

لو ان السماوات و الأرضين فى كفه و وضع ايمان على[عليه السلام]

فى كفه لرجح ايمانه.(ج ۵ ص ۶۱۳-۶۱۸ و ج ۱۶ ص ۴۰۶-۴۱۰ و ج ۲۱ ص ۵۸۰-۵۸۵).

ان أهل السماوات لأشد له معرفه من أهل الأرض.(ج ۴ ص ۴۰۳ و ج ۱۵ ص ۶۱۸).

قبل أن يخلق السماوات و الأرض بألفى سنه...أيدته بعلى.(ج ۱۶ ص ۴۹۲-۴۹۳).

قبل أن يخلق السماوات بألفى عام.(ج ۵ ص ۳۷۳ و ج ۲۰ ص ۲۳۴-۲۳۵، ۲۵۵).

و رفع الحجب من السماوات السبع.(ج ۶ ص ۱۰).

ان اللّه فرضه[حب على عليه السلام]

على أهل السماوات و أهل الأرض.

(ج ۵ ص ۷۸ و ج ۷ ص ۳۷۸).

باهى اللّه بك أهل سماواته.(ج ۲۰ ص ۵۱۵).

فقد باهى اللّه بك أهل سبع سماواته.(ج ۴ ص ۱۸).

زوجك اللّه من فوق سبع سماواته.(ج ۱۸ ص ۱۷۳،۱۷۵).

[س م ی]

فمالك و الافتخار تكفيك سميه.(ج ۵ ص ۶۲).

[س م ح]

أسمحهم كفا.(ج ۴ ص ۲۳۴،۱۶۱،۱۰۷ و ج ۵ ص ۲۰ و ج ۱۵ ص ۴۱۰ و ج ۱۸ ص ۴۲۶ و ج ۲۰ ص ۴۹۵،۴۴۲،۳۸۱،۲۸۸).

سماحته عليه السلام فى محارباته.(ج ۸ ص ۶۵۵-۶۶۱).

[س ن ح]

فسنح لى رسول اللّه.(ج ۱۸ ص ۲۳۲-۲۳۵).

[س ن خ]

و الأئمه من ولده من سنخ نور من نورى.(ج ۵ ص ۴۶).

[س ن د]

لا يجوز أحد الا و معه سند بولايه على و ولايه أهل بيته.(ج ۲۱ ص ۵۲۰).

فيها حريره من سندس الجنه مكتوب عليها تحفه من الطالب الغالب.(ج ۶ ص ۱۱۸-۱۱۹).

[س ن ن]

من مات على حب آل محمد مات على السنه و الجماعه.(ج ۹ ص ۴۸۷- ۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱-۴۹۳).

قول ابن خلكان:ان محبه على لا يجتمع مع التسنن.(ج ۷ ص ۴۴۸).

فيحيى اللّه بالمهدى السنن التى قد أميتت.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

ص: ۲۹۱

السنه كالشهر و الشهر كالجمعه و الجمعه كاليوم.(ج ۱۳ ص ۲۶۴).

يقتل على سنه.(ج ۷ ص ۲۳۹-۳۴۰ و ج ۱۷ ص ۳۴۶،۳۴۸).

فقالت عائشه هو أعلم الناس بالسنه.(ج ۸ ص ۳۰).

فقالت انه أعلم من بقى بالسنه.(ج ۸ ص ۳۱).

محيى سنتى.(ج ۴ ص ۲۴۶،۲۴۹ و ج ۲۰ ص ۳۱۵).

يقتل على سنتى.(ج ۱۷ ص ۲۷۶،۳۴۷-۳۴۸ و ج ۲۱ ص ۳۱۲-۳۱۳ ، ۴۳۶-۴۳۷ و ج ۱۵ ص ۱۶۳ و ج ۷ ص ۳۲۷-۳۲۸،۳۳۹-۳۴۰).

و انه أخذ هذه الامه بالسنين.(ج ۸ ص ۲۲۸-۲۲۹).

سنه عليه السلام حين اظهار إسلامه.(ج ۷ ص ۵۳۸-۵۵۴ و ج ۱۷ ص ۳۸۹-۳۹۷).

على سنه أبى بكر و عمر.(ج ۱۸ ص ۶).

و معى فى السنام الأعلى.(ج ۴ ص ۲۴۶،۷۸ و ج ۱۵ ص ۵۲۳،۵۶۵،۱۰ و ج ۲۰ ص ۲۹۳،۲۹۶،۲۴۹،۲۹۰).

نحن السنام الأعظم و بنا ينزل اللّه الرحمه على خلقه و بنا يسقون الغيث.(ج ۱۳ ص ۸۴).

بنا ينزل الغيث و تنشر الرحمه و تخرج بركات الأرض و لو لا ما على الأرض منا لساخت بأهلها.(ج ۹ ص ۳۰۵).

[س و د]

توصيف سوده بنت عماره عليا عليه السلام عند معاويه.(ج ۸ ص ۵۶۲).

وصف سوده بنت عماره عدله عليه السلام.(ج ۸ ص ۶۲۲-۶۲۳).

إذا خرجت الرايات السود من السفيانى.(ج ۱۳ ص ۳۱۰).

إذا رأيتم الرايات السود.(ج ۱۳ ص ۲۷۲-۲۷۶).

حتی يأتی قوم من قبل المشرق معهم رايات سود.(ج ١٣ ص ١٩٢-١٩۴).

فتظهر الرايات السود.(ج ١٣ ص ٣٠٩).

و تبعث الرايات السود.(ج ١٣ ص ٢٨۵).

يخرج من خراسان رايات سود.(ج ١٣ ص ٢٨۶).

بأيدی أصحاب الرايات السود.(ج ١٣ ص ٣١۶).

[س و ع]

لا تقوم الساعه حتی يخرج المهدی.(ج ١٣ ص ٢۶۶).

لا تقوم الساعه حتی تمتلئ الأرض ظلما و عدوانا ثم يخرج رجل من عترتی.

(ج ١٣ ص ١٣٧-١٣٨).

لا تقوم الساعه حتی يلی رجل من أهل بيتی.(ج ١٣ ص ٢۴٢،٢٣۵).

يأتی قوم من هاهنا و أشار الی المشرق أصحاب رايات سود فيسألون حقهم فلا يعطونه.(ج ٩ ص ٣٨٧ و ج ١٩ ص ۶۵۶).

سترد علی يوم القيامه ثلاث رايات من هذه الامه رايه سوداء.(ج ٩ ص ٣۵۵).

قد اسود نصف و جمعه و هو يغطيه.(ج ١٨ ص ٢١٩).

قطعه عليه السلام يد الأسود...و وضعه علی ساعده فإذا اليد قد برأت بإذن اللّه.(ج ٣٨ ص ٢٠۵).

[س و ر]

يا قنبر عر العجوز و خذ منها السوار.(ج ٨ ص ٧٨).

[س و ط]

و لا تضربن رجلا منهم سوطا فی طلب درهم.(ج ٨ ص ۵۵٨ و ج ١٨ ص ٨).

[س و ی]

حب علی حسنه لا تضر معها سیئه و بغضه سیئه لا تنفع معها حسنه.(ج ۷ ص ۲۵۷-۲۵۹ و ج ۱۷ ص ۲۳۲-۲۳۳ و ج ۲۱ ص ۳۲۹-۳۳۰).

یسوءنی ما یسوؤها.(ج ۱۰ ص ۲۲۰).

ساواه اللّه فی القرآن مع اثنی عشر نبیا.(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

و من سوی بیننا و بین عدونا فلیس منا.(ج ۹ ص ۵۲۳).

أقسمهم بالسویه.(ج ۴ ص ۱۵۶-۱۵۷ و ج ۱۵ ص ۳۵۴،۳۸۴-۳۸۸، ۲۹۴،۴۰۲).

و أعدلهم بالسویه.(ج ۴ ص ۱۵۹، ۱۱۰، ۱۰۹).

فلما تقاربا کشف عن سوأه.(ج ۱۸ ص ۱۲۲).

[س ه م]

کان[علی علیه السلام]

سهما صائبا من مرامی اللّه عز و جل.(ج ۱۵ ص ۳۷۵).

قیل یا رسول اللّه و ما سهم اللّه قال علی بن أبی طالب...(ج ۶ ص ۳۹).

ثم یمرقون من الإسلام کما یمرق السهم.(ج ۷ ص ۲۶۴ و ج ۸ ص ۴۷۶ -۵۱۷ ارجع کلمه الخوارج أیضا).

[س ی ح]

ان للّه ملائکه سیاحین فی الأرض و قد وکلوا بمعونه آل محمد.(ج ۱۸ ص ۱۹۷،۱۹۸،۲۱۱،۴۸۴ و ج ۸ ص ۷۰۷ و ج ۱۹ ص ۱۵۲).

[س ی د]

و أنزل علی سید الکتب.(ج ۴ ص ۵۸،۳۵۱).

سیدا شباب أهل الجنه.(ج ۴ ص ۵۹،۸۲،۱۵۲،۱۵۸ و ج ۵ ص ۲۰

ص :۲۹۴

۵۶،۶۲ و ج ۹ ص ۲۲۹-۲۴۴،۲۴۱ و ج ۱۰ ص ۹۱،۷۶،۷۳،۷۲،۶۹، ۱۰۳،۹۳-۵۴۴،۱۰۵-۵۹۵ و ج ۱۵ ص ۶۰۳ و ج ۱۸ ص ۳۸۵-۳۸۷، ۴۵۷،۴۱۰،۴۰۸ و ج ۱۹ ص ۲۷۷،۲۶۳-۲۲۲،۲۹۳،۲۸۸،۲۸۷-۲۵۱ و ج ۱۳ ص ۱۱۶،۱۰۹-۱۱۸).

و ابنیک سیدا شباب أهل الجنه.(ج ۱۸ ص ۳۸۷).

و اللّه ان ابنیک سیدا شباب أهل الجنه.(ج ۴ ص ۱۵۲).

سید شباب أهل الجنه.(۳۳ ص ۲۹۰-۲۹۳).

من سره أن ینظر الی سید شباب أهل الجنه فلینظر الی الحسن بن علی.(ج ۱۱ ص ۵۲).

من سره أن ینظر الی سید شباب العرب فلینظر الی علی بن أبی طالب علیه السلام.(ج ۴ ص ۳۸).

من أحب أن ینظر الی سید شباب أهل الجنه فلینظر الی هذا.(ج ۱۹ ص ۳۸۱، ۳۴۱).

علی سید شباب العرب و الحسن و الحسین سیدا شباب أهل الجنه.(ج ۹ ص ۲۴۴ و ج ۴ ص ۳۳۷).

یا علی أنت سید شباب أهل الجنه.(ج ۱۵ ص ۶۰۳ و ج ۲۰ ص ۳۳۷).

علی سید الشهداء.(ج ۲۰ ص ۵۵۳).

أنا سید ولد آدم و علی سید العرب.(ج ۴ ص ۳۶-۴۳ و ج ۲۰ ص ۲۹۹ -۴۰۴).

أنت سید ولد آدم یوم القیامه ما خلا النبیین و المرسلین و لواء الحمد بیدک.

(ج ۴ ص ۲۲ و ج ۱۵ ص ۲۲۵،۶۲).

ص :۲۹۵

أنت سید فی الدنیا و الآخره.(ج ۴ ص ۴۴-۵۳،۳۴۹ و ج ۷ ص ۱۱۰ و ج ۱۵ ص ۴۳-۵۴ و ج ۲۰ ص ۳۸۵-۳۹۰).

زوجتک سیدا فی الدنیا و سیدا فی الآخره.(ج ۴ ص ۴۴-۵۳،۳۴۹ و ج ۷ ص ۱۱۰ و ج ۱۵ ص ۴۳-۵۴ و ج ۲۰ ص ۳۸۵-۳۹۰).

زوجتک سیدا فی الدنیا و الآخره.(ج ۱۹ ص ۱۹ و ج ۲۰ ص ۳۹۰-۳۸۷).

أهدی للنبی زبد و عسل...فقال کل یا سیدی.(ج ۴ ص ۵۳).

علی سید ولد آدم ما خلا النبیین و المرسلین.(ج ۴ ص ۲۲ و ج ۱۵ ص ۶۲ و ج ۲۰ ص ۳۲۶).

ان اللّه أیدنی بسید الأولین و الآخرین و الوصیین فجعله کفو ابنتی.(ج ۲۰ ص ۲۷۴،۵۳۹).

سید الأولین و الآخرین و الوصیین.(ج ۴ ص ۱۲۱ و ج ۱۵ ص ۵۷ و ج ۲۰ ص ۲۷۴،۵۳۹).

سید الأولین و الآخرین و النبیین و المرسلین.(ج ۱۸ ص ۳۹۶ و ج ۲۰ ص ۲۷۴).

سید الأوصیاء.(ج ۴ ص ۵۸،۱۱۴،۱۱۷،۱۱۸،۱۲۷،۳۲۸ و ج ۵ ص ۷۸ و ج ۹ ص ۱۸۷ و ج ۱۵ ص ۵۸-۵۹ و ج ۲۰ ص ۲۸۲-۲۸۳،۴۴۷).

سید الأولیاء.(ج ۴ ص ۱۱۵،۳۸۶ و ج ۱۵ ص ۴۲).

سید الصادقین.(ج ۱۵ ص ۶۳).

سید الصدیقین.(ج ۴ ص ۲۸۴ و ج ۲۰ ص ۲۶۳،۲۹۸،۳۳۳).

سید العابدین.(ج ۹ ص ۱۸۷).

علی سید العرب.(ج ۴ ص ۳۶-۴۳،۳۴۸ و ج ۵ ص ۲۸ و ج ۱۵ ص ۲۵-۴۱ و ج ۲۰ ص ۳۹۹-۴۰۴).

ص :۲۹۶

سید المسلمین.(ج ۴ ص ۱۳،۱۱-۳۱،۲۵-۲۴۵،۹۹،۷۸،۳۲، ۳۴۴-۳۸۱،۳۴۵ و ج ۱۵ ص ۳-۲۴۴،۲۰ و ج ۲۰ ص ۲۹۳، ۲۹۰،۲۴۹ ۲۹۵-۵۰۵،۴۴۹،۳۱۵،۳۰۴،۲۹۶-۵۰۶).

سید المؤمنین.(ج ۴ ص ۵۳،۱۵،۱۴،۱۱ و ج ۵ ص ۶۲ و ج ۱۵ ص ۲۱-۴۲ و ج ۲۰ ص ۵۰۶-۴۴۸،۳۰۴،۳۰۳،۵۰۵).

سید مبجل.(ج ۱۵ ص ۵۶۴،۴۲۴،۶۱).

سید الوصیین.(ج ۴ ص ۲۹۷،۱۲۲،۱۱۷،۱۱۳،۱۰۳،۱۰۲،۸۲، ۳۵۶،و ج ۵ ص ۵۶ و ج ۶ ص ۴۱۷ و ج ۷ ص ۳۷۷-۳۷۸ و ج ۱۳ ص ۶۸- ۶۹ و ج ۱۵ ص ۵۵-۵۷ و ج ۲۰ ص ۵۳۸-۵۳۹).

علی سید المرسلین.(ج ۲۰ ص ۴۱۵،۳۱۷-۴۱۶-).

المهدی من سادات أهل الجنه.(ج ۱۳ ص ۲۱۷-۲۲۰).

إذا کان یوم القیامه ینادی مناد لیقم سید العابدین فیقوم علی بن الحسین.(ج ۱۲ ص ۱۵۵).

أولهم سید العابدین و زین أولیائی الماضین.(ج ۴ ص ۱۲۳).

فالنسر سید الطیور و الثور سید البهائم و الأسد سید الوحوش و الجمعه سید الأیام و رمضان سید الشهور و إسرافیل سید الملائکه و آدم سید البشر و أنا سید الأنبیاء و علی سید الأوصیاء.(ج ۴ ص ۱۱۷،۱۱۴،۵۸،۱۲۷،۱۱۴-۱۱۸، ۳۲۸ و ج ۵ ص ۷۸ و ج ۱۵ ص ۵۸-۵۹ و ج ۲۰ ص ۲۸۲،۵۳۱-۲۸۳، ۴۴۷).

نحن ولد عبد المطلب سادات أهل الجنه.(ج ۱۸ ص ۴۱۸-۴۲۰ و ج ۱۹ ص ۶۶۶).

أنا و أنت و الأئمه من ولدک سادات فی الدنیا و ملوک فی الآخره.(ج ۴ ص

۲۲۷ و ج ۱۳ ص ۷۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

من أحب أن یرکب سفینه النجاه...فلیوال علیا...و لیأتم بالأئمه الهداه من ولده فإنهم خلفائی و أوصیائی و حجج اللّه علی الخلق بعدی و سادات أمتی.

(ج ۷ ص ۱۵۹).

سیده نساء العالمین.(ج ۴ ص ۴۴-۴۵،۸۲ و ج ۵ ص ۵۶ و ج ۶ ص ۵۳۳ و ج ۱۵ ص ۵۳).

ابنتی فاطمه سیده نساء العالمین.(ج ۵ ص ۴۱،۶۲،۶۴).

سیده نساء العالمین[سیده نساء أهل الجنه،سیده النساء،سیده نساء المؤمنین]

.

(ج ۱۰ ص ۲۸-۴۱،۴۸،۶۵-۵۵۶،۵۴۴،۱۰۵-۵۵۷ و ج ۱۱ ص ۲۸۱ و ج ۱۹ ص ۱۸-۲۹۳،۳۹ و ج ۱۸ ص ۳۸۵-۴۰۰،۳۷۸،۳۸۷).

خدیجه بنت خویلد سیده نساء أهل الجنه.(ج ۵ ص ۱۸ و ج ۱۹ ص ۱۸۴).

فاختارک و أمک فجعلکما سیدتی نساء...(ج ۱۸ ص ۴۵۷).

هذه صوره فاطمه سیده نساء ولدک.(ج ۷ ص ۲۰).

سیدات نساء أهل الجنه أربع.(ج ۱۰ ص ۶۵-۶۸ و ج ۱۹ ص ۴۰- ۴۳).

أربع نسوه سیدات نساء عالمهن.(ج ۱۰ ص ۴۹-۵۰).

انی خلقت سیدات نساء العالمین و فضلتهن علی الحور العین کفضل الشمس...

(ج ۱۰ ص ۱۰۱).

[س ی ر]

سیره الشیخین.(ج ۱۸ ص ۵).

[س و ط]

إلا ذید یوم القیامه[عن الحوض]

بسياط من نار.(ج ۹ ص ۴۵۲-۴۵۳

ص :۲۹۸

و ج ۱۸ ص ۵۲۸،۵۴۵).

تصور ملک الترک و الدیلم صورته علی أسیافها سیف عضد الدوله و سیف أبیه و سیف ألب أرسلان.(ج ۸ ص ۳۳۴).

[س ی ف]

لا سیف الا ذو الفقار.(ج ۵ ص ۸۴-۸۵،۸۸ و ج ۶ ص ۱۲-۲۳ و ج ۷ ص ۴۶۶ و ج ۸ ص ۴۱۱ و ج ۱۵ ص ۶۸۱ و ج ۱۶ ص ۴۱۱-۴۲۲،و ج ۲۱ ص ۱۱۶،۱۳۳-۱۳۴).

سیف اللّه.(ج ۶ ص ۱۵۳ و ج ۴ ص ۱۱۵،۲۲۵،۲۹۷،۳۸۶ و ج ۱۵ ص ۴۲،۵۹،۴۳۵-۴۳۶،۴۷۰ و ج ۲۰ ص ۵۱۸).

و علی سیف اللّه.(ج ۴ ص ۱۱۵ و ج ۵ ص ۴ و ج ۱۵ ص ۲۰۰ و ج ۲۰ ص ۲۸۳،۵۱۸).

سیف اللّه و سیفی.(ج ۴ ص ۲۹۷).

سیفه علی أعدائه.(ج ۴ ص ۲۲۵ و ج ۶ ص ۱۵۳ و ج ۲۰ ص ۲۵۰).

و کان مکتوبا علی عصا موسی و سیف علی.(ج ۸ ص ۲۲).

جرد السیف تارتین.(ج ۵ ص ۸).

من یشتری منی سیفی.(ج ۸ ص ۲۵۲-۲۵۵).

فیدخلها سبعون ألف سیف مسلول.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

فأما الموت الأحمر فالسیف.(ج ۱۳ ص ۳۰۵،۳۲۴).

و یحمل السیف علی عاتقه ثمانیه أشهر.(ج ۱۳ ص ۳۰۴،۳۱۳).

لا یعطیهم الا السیف.(ج ۱۳ ص ۳۰۴).

[س ی ق]

و جعفر بن محمد السائق.(ج ۴ ص ۲۹۱،۲۹۲ و ج ۱۸ ص ۴۱۷).

ص:۲۹۹

[س ی ل]

حتی سالت دموعها علی خدیها.(ج ۴ ص ۱۰۵).

و أعینهم سائله تحننا علیک و علی الأئمه من ولدک.(ج ۵ ص ۸۱ و ج ۷ ص ۲۷۶).

[س و ء]

حب علی حسنه لا تضر معها سیئه و بغضه سیئه لا تنفع معها حسنه.(ج ۷ ص ۲۵۷ -۲۵۹ و ج ۱۷ ص ۲۳۲-۲۳۳ و ج ۲۱ ص ۳۳۱-۳۳۲).

[ش ب ب]

انما صاحبه شاب من قریش.(ج ۱۳ ص ۳۲۶).

هو شاب مربوع حسن الوجه.(ج ۱۳ ص ۳۲۶).

لأنه یرجع إلیهم شابا موفقا.(ج ۱۳ ص ۳۲۸).

خیر شبابکم الحسن و الحسین.(ج ۴ ص ۲۵۷ و ج ۱۸ ص ۳۹۸-۳۹۹ و ج ۱۰ ص ۱۱۴-۱۱۵ و ج ۹ ص ۲۵۸).

مما قیل فی شأن علی بن الحسین علیهما السلام.(ج ۱۲ ص ۱۲۹-۱۴۹ و ج ۱۹ ص ۴۷۴-۴۷۸).

[ش ب ح]

فإذا نور خمسه أشباح.(ج ۹ ص ۲۰۳).

[ش ب ر]

فما فیها موضع شبر إلا و فیه لروح علی رکعه أو سجده.(ج ۶ ص ۱۱۲ و ج ۱۶ ص ۴۸۴-۴۸۵).

سماهما فی التوراه شبرا و شبیرا.(ج ۵ ص ۱۹ ج ۹ ص ۱۸۸ و ج ۱۵ ص ۶۷۰).

و کان اسمهما فی التوراه شبرا و شبیرا.(ج ۵ ص ۲۱۶،۲۱۰،۹۸،۲۰- ۲۱۹).

شبر و شبیر.(ج ۱۰ ص ۴۹۰ و ج ۱۳ ص ۵۳ و ج ۱۹ ص ۱۸۳-۱۸۴ و ج ۱۸ ص ۱۲).

سمیتهم بأسماء ولد هارون شبر و شبیر و مبشر.(ج ۱۹ ص ۲۷۴).

[ش ب ل]

و بارک لکما فی شبلیکما.(ج ۴ ص ۲۵۳).

و بارک لهما فی شبلیهما.(ج ۴ ص ۱۵۴).

[ش ب ه]

أشبه الناس بأبیها.(ج ۱۰ ص ۲۵۱،۲۵۳،۲۵۵ و ج ۱۹ ص ۱۴-۱۷).

أشبه الناس وجها بالنبی.(ج ۱۰ ص ۲۴۶).

کانا علیهما السلام أشبه الناس برسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۱۰ ص ۵۳۴-۵۴۳ و ج ۱۹ ص ۱۸۹-۱۹۱).

شباهه السبط الأکبر برسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۱۱ ص ۸۴ -۱۰۳ و ج ۱۹ ص ۲۹۵-۳۰۰).

الحسن أشبه ما بین الصدر الی الرأس و الحسین أشبه ما أسفل ذلک.(ج ۱۹ ص ۲۷۴،۲۸۶).

[ش ت م]

لو شتمنی أحد فی إحدی اذنی ثم اعتذر فی الأخری لقبلت.(ج ۱۱ ص ۱۱۶).

ص :۳۰۱

شتمته و شتمت أباه و هو لا يرد شيئا.(ج ١١ ص ١١٨).

قلت فيك و فى أبيك اشتمهما.(ج ١١ ص ١١٩).

رأى قوما...يشتم عليا.(ج ٨ ص ٧٧٢ و ج ١٨ ص ٢٠۴).

[ش ج ج]

فكشف رأسه فوجدت أثر الشجه فيه...فقال هذا ابنك.(ج ٨ ص ١٠٠- ٩٩ و ج ١٨ ص ٢٠٨-٢١٠).

و سقطت عليه قطعه فشجته فدعى اللّه أن لا يكمل بناؤها.(ج ١٨ ص ٢٣٧).

[ش ج ر]

شجره أنا أصلها و على فرعها و الحسن و الحسين ثمرها و الشيعه ورقها.(ج ٩ ص ١۴٩-١۵٠).

مثل على كشجره أنا أصلها و على فرعها و الحسن و الحسين ثمرها و الشيعه ورقها.

(ج ۵ ص ٢۶٣ و ج ٩ ص ١۴٩-١۵٠).

ان اللّه خلق الأنبياء من أشجار شتى و خلقنى و عليا من شجره واحده فأنا أصلها.

(ج ۵ ص ٢۶۵ و ج ٩ ص ١۵٠-١۵٣).

أنا شجره و فاطمه أصلها و على لقاحها...(ج ٩ ص ١۵٣-١۵۴).

أنا شجره و فاطمه حملها و على لقاحها...(ج ٩ ص ١۵٧).

و انى كلما اشتقت الى تلك الشجره.(ج ١٠ ص ٨).

أنا و على من شجره واحده.(ج ۵ ص ٢۵۵-٢۶۵ و ج ٧ ص ١٨٠-١٨٣ و ج ٩ ص ١۵٠-١۵٨ و ج ١۶ ص ١٢٠-١٣٢ و ج ١٧ ص ١٨۴-١٨٧ و ج ١٨ ص ٣۴۴-٣۴٧ و ج ٢١ ص ۴٣٨-۴۴٣).

أنا شجره و فاطمه حملها(ج ٩ ص ١۵٧).

أخذ حبك على البشر و الشجر.(ج ۷ ص ۲۳۰-۲۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۱۹- ۲۲۰).

أنا و أهل بيتى شجره فى الجنه.(ج ۹ ص ۴۱۴ و ج ۱۸ ص ۴۹۹).

نحن أهل بيت شجره النبوه.(ج ۹ ص ۳۷۸).

أنا و أنت من شجره أنا أصلها و أنت فرعها.(ج ۷ ص ۱۸۰-۱۸۳ و ج ۱۶ ص ۱۲۹-۱۳۲ و ج ۱۷ ص ۱۸۴-۱۸۷).

مثل على كشجره أنا أصلها.(ج ۹ ص ۱۴۹،۱۵۵-۱۵۸).

حب على شجره أصله فى الجنه.(ج ۴ ص ۱۲۷ و ج ۵ ص ۷۸ و ج ۷ ۳۷۸).

و لم أر فى الجنه شجره أحسن و لا أبيض و لا أطيب ثمره.(ج ۱۰ ص ۷).

و لكن اللّه زوجها عند شجره طوبى.(ج ۱۸ ص ۱۷۵).

ينادون بالسحر على رؤس الشجر ألا لعنه اللّه على مبغضى على بن أبى طالب.

(ج ۷ ص ۲۲۱ و ج ۱۷ ص ۱۹۲).

ثم أمر اللّه شجره طوبى.(ج ۱۸ ص ۱۷۴-۱۷۹،۱۷۵).

طوبى لهم-هى شجره فى الجنه-.(ج ۹ ص ۱۵۹).

أمر شجر الجنان.(ج ۴ ص ۴۸،۳۷۵ و ج ۱۵ ص ۴۹-۵۰).

شجره تحمل الحلى.(ج ۷ ص ۳۱۵).

أنت يا محمد شجره و على غصنها و فاطمه ورقها.(ج ۱۸ ص ۴۳۰).

شجره[بعناوين مختلفه]

.(ج ۹ ص ۱۴۹-۱۶۰).

ما مثلها نبتت فى الخلد من شجر.(ج ۵ ص ۲۶۳-۲۶۴).

فمن تمسک بهذه الشجره دخل الجنه.(ج ۹ ص ۱۵۱).

تساقط عنه الذنوب كما تساقط بالريح الورق عن الشجر.(ج ۹ ص ۴۱۶).

فلو كانت البحار مدادا و الأشجار أقلاما.(ج ۴ ص ۱۰۱).

فلو كانت البحار مدادا و الأشجار أقلاما...لم يبلغ ثواب هذه الصلاه.

(ج ۹ ص ۴۶۲).

لا تفارق روح جسد صاحبها حتى يأكل من ثمر الجنه أو من شجر الزقوم.

(ج ۹ ص ۴۵۹).

[ش ج ع]

ان آتى عشها فادفع عنها ذلك الشجاع.(ج ۱۸ ص ۲۱۷).

شجاعه أمير المؤمنين عليه السلام.(ج ۸ ص ۳۱۸-۵۲۲ و ج ۱۸ ص ۲۹ -۷۱،۵۵-۱۳۵ و ج ۴ ص ۲۶۵،۴۵۴ و ج ۵ ص ۳۶۸-۴۶۷).

شجاعه سيد الشهداء عليه السلام.(ج ۱۱ ص ۴۲۷-۴۲۸).

و اجعل الشجاعه فى قلبه.(ج ۴ ص ۵۸،۳۵۲ و ج ۲۰ ص ۵۸۶).

هو أشجع الناس قلبا اسمح الناس كفا أعلمهم علما...(ج ۱۸ ص ۴۲۶).

فعلى أشجع الناس قلبا...و أقدمهم ايمانا و أسمحهم كفا و أحسنهم خلقا.

(ج ۴ ص ۱۰۷ و ج ۲۰ ص ۲۸۸،۴۴۲،۵۱۶،۵۱۴).

أشجعهم قلبا.(ج ۴ ص ۳۳۱،۲۳۴،۱۶۲،۱۶۱،۱۰۷ و ج ۱۵ ص ۴۱۰ و ج ۲۰ ص ۴۴۲).

يمسى الرجل جاهلا و جبانا و بخيلا و يصبح عالما شجاعا كريما.(ج ۱۹ ص ۳۶۷).

[ش ح ن]

فاطمه شجنه منى.(ج ۹ ص ۶۶۷ و ج ۱۰ ص ۲۰۰-۲۰۲ و ج ۱۹ ص ۸۲).

و تقع الشحناء فى العالم و الهرج سبعه أشهر.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

ص :۳۰۴

[ش د د]

أثبتكم على الصراط أشدكم حبا لأهل بيتى.(ج ۱۸ ص ۴۵۹).

أثبتكم على الصراط أشدكم حبا لعلى.(ج ۷ ص ۱۴۲).

اشتد غضب اللّه على من آذانى فى عترتى.(ج ۹ ص ۵۱۸-۵۱۹ و ج ۱۸ ص ۴۳۹،۵۴۴).

اشتد غضب اللّه و غضب رسوله و غضب ملائكته على من هراق دم نبى و آذاه فى عترته.(ج ۹ ص ۵۲۰ و ج ۱۸ ص ۴۴۱).

اشتد غضب اللّه و غضب رسوله على من احتقر ذريتى و آذانى فى عترتى.

(ج ۹ ص ۵۲۰ و ج ۱۸ ص ۴۴۱).

و اللّه اللّه أشد حبا له منى.(ج ۶ ص ۸۱ و ج ۷ ص ۵-۹ و ج ۱۷ ص ۲۹۳ و ج ۲۱ ص ۳۰۳-۳۰۴).

شده محبته النبى صلى اللّه عليه و آله للحسين عليه السلام.(ج ۱۱ ص ۳۰۳ -۳۱۶).

شده خشيه سيد الساجدين عليه السلام من ربه.(ج ۱۲ ص ۲۵-۳۸ و ج ۱۹ ص ۴۴۹).

شده خشوع الامام الصادق عليه السلام فى الصلاه.(ج ۱۲ ص ۲۲۹).

شده تكريمه عليه السلام لاسم رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله.(ج ۱۲ ص ۲۳۴).

و شد ازرى بك.(ج ۱۷ ص ۲۸).

و شد به عضدى.(ج ۴ ص ۳۳۷).

اشدد به ازرى.(ج ۴ ص ۵۶-۶۰).

أشد الناس عذابا عاقر ناقه ثمود و خاضب لحيتك.(ج ۷ ص ۳۶۰).

قلت يا ملك الموت سدد عليه فانه كان يبغضنى و يبغض أهل بيتى.(ج ۹ ص ۴۵۹).

[ش ر ب]

شرب العلم.(ج ۶ ص ۴۴ و ج ۱۶ ص ۴۲۹-۴۳۱).

لقد شربت العلم شربا.(ج ۶ ص ۴۴-۴۵).

ان كانوا شربوها مستحلين لها أن يقتلوا...(ج ۸ ص ۲۲۱).

و يشربون حبه و لا يكون لهم ذكر غيره.(ج ۱۳ ص ۳۱۹،۳۲۴).

[ش ر ر]

فأقبل به الى شريح يخاصمه.(ج ۱۸ ص ۹).

شر الخلق و الخليقه.(ج ۸ ص ۴۹۳-۴۹۴).

رأيت أصناما على منابر يرمين بشرر النار.(ج ۸ ص ۲۲).

[ش ر ط]

ان للا اله الا اللّه شروطا و انى و ذريتى من شروطها.(ج ۹ ص ۵۰۹-۵۱۰).

[ش ر ع]

فأظهر اللّه شريعته بعد دراستها.(ج ۴ ص ۸۳).

[ش ر ف]

اسم الشريف يطلق فى الصدر الأول على كل من كان من أهل البيت سواء كان حسنيا أو حسنيا أم علويا من ذريه محمد بن الحنفيه.(ج ۱۸ ص ۵۵۰).

...يا أيها الذين آمنوا الا كان على شريفها و أميرها.(ج ۴ ص ۳۱۳-۳۱۴ و ج ۳ ص ۴۷۶-۴۸۰ و ج ۱۵ ص ۶۲۳-۶۲۵).

[ش ر ق]

أشرق منها نور حتى دخل بيوتات مكه.(ج ۱۹ ص ۴).

ص :۳۰۶

فأشرق بنور وجهها الفضاء.(ج ۱۰ ص ۱۳).

فأشرقت الجنان من نور ضحكها.(ج ۱۰ ص ۱۳۵).

و تشرق الأرض بنور ربها.(ج ۴ ص ۹۴).

حتی یأتی قوم من المشرق معهم رایات سود.(ج ۱۹ ص ۶۵۶).

و یبلغ سلطانه المشرق و المغرب.(ج ۴ ص ۹۴).

یفتح اللّه به مشارق الأرض و مغاربها.(ج ۱۳ ص ۲۵۹).

جمع اللّه له أهل المشرق و المغرب.(ج ۱۳ ص ۳۰۶).

فتنه تکون من أهل المشرق و المغرب.(ج ۱۳ ص ۲۹۹).

یخرج ناس من المشرق فیوطئون للمهدی.(ج ۱۳ ص ۲۲۱-۲۲۳).

یخرج رایه من قبل المشرق فیدفع الی رجل من أهل بیتی.(ج ۱۹ ص ۶۶۲).

[ش ر ک]

لو لا انی خاتم الأنبیاء لکنت شریکا فی النبوه.(ج ۷ ص ۳۷۷ و ج ۱۵ ص ۱۲۸،۱۹۱،۵۸ و ج ۲۰ ص ۴۴۷ و ج ۴ ص ۱۱۸).

برز الایمان کله الی الشرک کله.(ج ۱۶ ص ۴۰۴-۴۰۵).

لا یبغضه الا شرک شیطان.(ج ۷ ص ۲۲۴-۲۲۷).

ما یبغضک أحد الا و قد شارکت أباه فی أمه.(ج ۷ ص ۲۲۴-۲۲۵ و ج ۱۷ ص ۳۲۸ و ج ۲۱ ص ۵۸۶-۵۸۷).

شراک نعالهم[الشیعه]

یتلألأ نورا.(ج ۹ ص ۴۴۳).

[ش ر ی]

و من الناس من یشری نفسه.(ج ۳ ص ۲۳-۴۵ و ج ۶ ص ۴۷۹-۴۸۰ و ج ۱۴ ص ۱۱۶-۱۳۰).

[ش س ع]

يمشى فى الأسواق فيمسك الشسوع بيده فيناول الرجل الشسع.(ج ٨ ص ٦٠٩).

[ش ط ط]

رأيت عليا بشط الكلاء يسأل عن الاستعار.(ج ٨ ص ٥٦٣).

فحدثنى ان الحسين يقتل بشط الفرات.(ج ٨ ص ١۴٩ و ج ١١ ص ٣٧٢ -٣٧۶ و ج ١٩ ص ٣٧۵،٣٩۴).

يقتل بشط الفرات.(ج ٨ ص ١۴٩).

فخرجت معه على شاطئ الفرات.(ج ٨ ص ١۴۵).

ان ولدى الحسين يقتل بشاطئ الفرات.(ج ١١ ص ٣٧۴-٣٧۵).

[ش ط ن]

من رآنى فى المنام فقد رآنى فان الشيطان لا يتصور فى صورتى.(ج ١١ ص ٣٣۴).

فتمثل له الشيطان بصوره أفعى يشغله عن الصلاه.(ج ١٢ ص ٣٣ و ج ١٩ ص ۴۵٠).

حزب أعدائهم حزب الشيطان.(ج ۴ ص ٢٨۴،٢٨٧ و ج ۵ ص ۴٣،١١٣ و ج ٧ ص ١۵٩،و ٣٨۵ و ج ١٨ ص ۴٧٣ و ج ٢٠ ص ٣٣٣،٢۶٣،٢۶٩،٣٧١، ٣٩۶).

اللهم انى أعيذها بك و ذريتها من الشيطان.(ج ۶ ص ۵٩٣).

اللهم انى أعيذ بك و ذريتها من الشيطان.(ج ۴ ص ۴۶٠).

حتى تخبط الشيطان فجر برجله الى باب المسجد.(ج ۶ ص ۴٧۴).

ص: ٣٠٨

ان الشيطان راكد فى كسره.(ج ۱۸ ص ۱۱۳).

هذا الشيطان الرجيم.(ج ۱۸ ص ۲۲۶).

ان الشيطان راكب صعبه.(ج ۱۸ ص ۱۱۲).

قتل على عليه السلام شيطان الردهه.(ج ۱۸ ص ۱۳۳).

و ان على كل طاقه شعر من لحيتك شيطانا يغويك و ان فى بيتك سخلا...(ج ۷ ص ۶۲۰).

فانى أسأل الهى أن يحرسك من...الشيطان الرجيم.(ج ۴ ص ۴۵۲).

[ش ع ب]

على مقدمته شعيب بن صالح.(ج ۱۳ ص ۳۰۹).

التى فيها شعيب بن صالح.(ج ۱۳ ص ۳۱۰).

[ش ع ث]

و رأيت صبيانهم شعث الألوان من فقرهم.(ج ۸ ص ۵۴۴).

أربعه آلاف ملك شعثا غبرا.(ج ۷ ص ۳۶۲ و ج ۱۱ ص ۲۸۷).

فقال يا رسول اللّه أراك شعثا نصبا.(ج ۱۰ ص ۲۳۰).

[ش ع ر]

من آذى شعره منك فقد آذانى.(ج ۶ ص ۳۹۱-۳۹۲ و ج ۱۶ ص ۵۹۶ و ج ۲۱ ص ۵۴۱).

من آذى شعره منى فقد آذانى.(ج ۹ ص ۵۱۰ و ج ۱۸ ص ۴۷۴-۴۷۵).

يسيل شعره على منكبه يعلو نور وجهه سواد شعره.(ج ۱۳ ص ۳۲۶).

أشعار السبط الأكبر فى مجلس معاويه.(ج ۵ ص ۶۶).

فأعطاه الصوف و الشعير.(ج ١٠ ص ٢۶۴).

[ش ع ش ع]

إذ مر بنا نور شعشعانى.(ج ٧ ص ٢٢٧).

لها نور شعشعانى يكاد ضوئه يطفئ الأبصار.(ج ١٨ ص ۴١۶ و ج ٧ ص ٢٠).

[ش غ ل]

لنا برسول اللّه يا عم شغل.(ج ١٨ ص ١٩۴).

انه لمشغول عنك حتى استأذن ثلاثا.(ج ٩ ص ۴٠٢).

[ش ف ر]

نصب الصراط على شفير جهنم.(ج ١٧ ص ١۵٩).

و نصب الميزان على شفير جهنم.(ج ٧ ص ١٢٠).

أربعه يصلبون على شفير جهنم.(ج ٩ ص ۵٠٣).

[ش ف ع]

على أول شافع.(ج ١۶ ص ۵۵۶).

شفاعتى لامتى من أحب أهل بيتى.(ج ٩ ص ۴٢٣ و ج ١٨ ص ۴۵٨-۴۵٩).

إذا شفعنى شفع عليا معى.(ج ۴ ص ١٠٧).

من أبغض أحدا من أهل بيتى فقد حرم شفاعتى.(ج ۶ ص ۴١٣ و ج ٩ ص ۴٨۶ و ج ١٨ ص ۴۶۶،۴۶٠).

من آذانى فى عترتى لم تنله شفاعتى.(ج ٩ ص ۴٨۶).

أول من أشفع له من أمتى أهل بيتى.(ج ٩ ص ٣٨٠-٣٨١ و ج ١٨ ص

.(۴۶۴،۴۶۸،۵۴۳

شیعتک علی منابر من نور مضیئه وجوههم أشفع لهم.(ج ۶ ص ۴۴۱).

شیعتک علی منابر من نور مبیضه وجوههم حولی أشفع لهم.(ج ۱۵ ص ۴۰۶، ۲۲۱ و ج ۴ ص ۴۸۴-۴۸۵).

أ ترجو أمه قتلت حسینا شفاعه جده یوم الحساب.(ج ۱۱ ص ۵۵۷-۵۶۵ و ج ۱۹ ص ۳۶۹).

فأسأل اللّه أن یجعل مهری شفاعه عصاه أمتک.(ج ۱۹ ص ۱۳۱،۱۲۹).

سألت فاطمه النبی أن یکون صداقها شفاعه لأمته.(ج ۱۰ ص ۳۶۷).

و الویل لمن جحده حقه...و لا تناله شفاعه محمد صلی اللّه علیه و آله.(ج ۵ ص ۷۰-۷۱).

و مبغضوه مبغضوک لن تنالهم شفاعه محمد صلی اللّه علیه و آله.(ج ۴ ص ۲۲).

بل و جمیع أمته بالشفاعه العامه و الخاصه.(ج ۱۸ ص ۵۵۲).

ثم اذن لی فی الشفاعه لم أوثر علی أهل بیتی.(ج ۵ ص ۴۲).

و لو سألنی عبدی هذا لشفعته فی أهل الموقف.(ج ۱۸ ص ۳۰۷).

الشفعاء خمسه...و أهل بیت نبیکم.(ج ۹ ص ۴۲۵).

و مبغضوه مبغضوک لن تنالهم شفاعه محمد.(ج ۷ ص ۳۷۱).

و إذا شفعنی مشفع علیا معی.(ج ۴ ص ۱۰۷).

و المهدی شفیعهم یوم القیامه.(ج ۱۳ ص ۶۱).

و کان شفیعه فی آخرته.(ج ۱۳ ص ۶۲).

و هادیا لشیعته و شفیعا لهم عند ربه.(ج ۱۳ ص ۶۵).

کان محمد بن علی شفیعه یوم القیامه.(ج ۱۳ ص ۶۵).

فهو شفیع شیعته و وارث.(ج ۱۳ ص ۶۵).

من أراد التوسل و أن یکون له عندی ید أشفع له بها فلیصل أهل بیتی و یدخل

السرور عليهم.(ج ۹ ص ۴۲۴ و ج ۱۸ ص ۴۵۷،۴۷۳،۳۰۶ ۵۵۵).

من أحسن على أحد من أهل بيتى بعدى شفعت له يوم القيامه و يكون فى الجنه معى.(ج ۹ ص ۴۹۷).

من قال اللهم صلى على محمد و على آل محمد...شهدت له يوم القيامه و شفعت.(ج ۱۸ ص ۲۹۸).

و اشفع فى عصاه أمه أبى(ج ۱۹ ص ۱۳۱).

و اشفع له بها يوم القيامه.(ج ۱۸ ص ۳۰۶).

اللهم اشفعنى فيمن بكى على مصيبه(الحسين عليه السلام).(ج ۱۰ ص ۱۶۳).

ما بال أقوام يزعمون ان شفاعتى لا تنال أهل بيتى.(ج ۹ ص ۴۸۰).

للقاطعين فيهم صلتى لا أنالهم اللّه شفاعتى.(ج ۵ ص ۱۱۱-۱۱۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۷).

من لقى اللّه عز و جل و هو يودنا دخل الجنه بشفاعتنا.(ج ۹ ص ۴۲۸ و ج ۱۸ ۵۳۲).

لا أنالهم اللّه(منكرى الفضائل)شفاعتى.(ج ۵ ص ۱۱۱-۱۱۲ و ج ۱۷ ص ۲۴۶).

شفاعتى لامتى من أحب أهل بيتى.(ج ۹ ص ۴۲۳ و ج ۱۸ ص ۴۵۸- ۴۵۹).

شفاعتى لامتى من أهل بيتى.(ج ۹ ص ۴۲۴).

توسلوا بمحبتنا الى اللّه و استشفعوا بنا فان بنا تكرمون...و بنا ترزقون.(ج ۹ ص ۴۲۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۱).

أربعه أنا لهم شفيع.(ج ۹ ص ۴۸۱-۴۸۲ و ج ۱۸ ص ۴۹۴-۴۹۵، ۵۱۶).

بشر شیعتک أنا الشفیع لهم وقتا لا ینفع مال و لا بنون الا شفاعتی.(ج ۷ ص ۲۹۶ و ج ۱۷ ص ۲۶۱).

و إذا شفعنی شفع علیا معی.(ج ۴ ص ۱۰۷).

فان الرجل منهم یشفع فی مثل ربیعه و مضر.(ج ۷ ص ۳۱۷).

فقال أو أحد أکرم منک علیه فاستشفع به الیه.(ج ۷ ص ۸۷).

أیها الناس أ ترجون شفاعتی لکم و أعجز عن أهل بیتی.(ج ۵ ص ۴۲).

و من کنا شفعاؤه نجی و لو علیه مثل وزر الثقلین.(ج ۱۲ ص ۳۵۳).

[ش ف ق]

تشفق علیه و علی شیعته أشفق من الوالد علی ولده.(ج ۱۷ ص ۲۹۸ و ج ۷ ص ۳۲۰).

شفقه سید الساجدین علیه السلام للحیوانات.(ج ۱۲ ص ۸۸).

[ش ق ق]

أول من ینشق عنه الأرض.(ج ۴ ص ۱۸،۱۳۳،۱۳۹،۲۷۱ و ج ۱۱ ص ۱۸۶.۱۹۷ و ج ۱۵ ص ۵۵۰-۵۵۱ و ج ۲۰ ص ۳۲۱-۳۲۲).

سألت ربی أن تشق الأرض عنی...و أنت معی.(ج ۷ ص ۳۷۹).

شققت اسمه من اسمی و أدبته بأدبی.(ج ۵ ص ۵۷).

و اشتق اللّه تعالی لنا من أسمائه أسماء.(ج ۵ ص ۴).

شقیق عاقر ناقه صالح یضربه ضربه علی رأسک.(ج ۵ ص ۵۰).

[ش ق ی]

قد انبعث أشقی الأولین و الآخرین.(ج ۵ ص ۵۰).

و لا من سائر الناس الا شقی.(ج ۷ ص ۲۱۵).

شقی من عصاک.(ج ۶ ص ۴۴۷).

لقد سعد من تولاک و شقی من عاداک.(ج ۴ ص ۲۲۷).

و الشقی من شقی بنا.(ج ۷ ص ۲۵۲-۲۵۵).

الشقی کل الشقی.(ج ۷ ص ۲۵۳-۲۵۵ و ج ۱۷ ص ۲۳۰-۲۳۱ و ج ۲۱ ص ۲۹۷).

فمن أشقی الآخرین؟قال:قاتلک.(ج ۷ ص ۳۴۱-۳۶۰ و ج ۱۴ ص ۵۱۰-۵۱۴ و ج ۱۷ ص ۳۵۰-۳۶۳).

و لا یبغضنا الا منافق شقی.(ج ۹ ص ۴۵۴-۴۵۹،۴۵۵ و ج ۱۸ ص ۵۰۵ و ج ۱۵ ص ۴۹۵).

[ش ک ک]

من شک فی علی فهو کافر.(ج ۴ ص ۳۳۳ و ج ۱۷ ص ۲۷۹ و ۷ ص ۳۳۱).

من شک فی علی کان فی النار.(ج ۷ ص ۳۳۳-۳۳۴ و ج ۱۷ ص ۲۸۳).

ثم شک فیک و أهل بیتک انکم أفضل الناس کان فی النار.(ج ۷ ص ۳۳۴ و ج ۱۷ ص ۲۸۳).

فلا یدخلن فی قلبه شک بأن ذریتی أفضل.(ج ۱۸ ص ۵۲۱).

یحشر الشاک فی علی فی قبره فی عنقه طوق من نار.(ج ۷ ص ۳۳۳).

أفضل البریه من نام فی قبره و لم یشک فی علی و ذریته انهم خیر البریه.(ج ۷ ص ۳۳۲ و ج ۱۷ ص ۲۸۲).

ما یشک فی قتال علی الا کافر.(ج ۷ ص ۳۳۱ و ج ۱۷ ص ۳۱۲).

أنتم شرکاء متشاکسون.(ج ۸ ص ۵۰-۵۲).

[ش ک ل]

آخی بین کل اثنین شکلین فی العلم و الحال آخی بین أبی بکر و عمر و بین

ص:۳۱۴

عثمان و عبد الرحمن.(ج ۱۵ ص ۴۵۶).

[ش ل ل]

و شل منه بحول منک جانبه.(ج ۱۸ ص ۲۴۰).

[ش ک ی]

شکت الملائکه الی اللّه أن یکشف عنهم تلک الظلمه.(ج ۵ ص ۲۵۰ و ج ۶ ص ۱۱۶).

أشکو الی اللّه المنکرین لفضلهم.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۶ و ج ۱۳ ص ۶۸).

لئن لقیت النبی لأشکونکما الیه.(ج ۱۰ ص ۲۱۷).

[ش م س]

رد الشمس.(ج ۵ ص ۵۲۱،۳۱،۲۹-۵۳۹ و ج ۱۶ ص ۳۱۵-۳۳۱ و ج ۲۱ ص ۲۶۱-۲۷۱).

أحب الی مما طلعت علیه الشمس.(ج ۴ ص ۱۶۳-۱۶۴).

تکلم الشمس مع أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۴ ص ۱۸ و ج ۶ ص ۹۶).

فان الشمس عن یمینه و القمر عن یساره.(ج ۸ ص ۴۲۳ ج ۹ ص ۱۹۷).

[ش م ع]

شمعون وصی عیسی و علی وصی.(ج ۱۵ ص ۱۶۵،۱۶۲).

بمنزله شمعون من عیسی.(ج ۴ ص ۱۶۰ و ج ۵ ص ۲۳۲ و ج ۷ ص ۳۷۹).

کان وصی عیسی شمعون و کان وصی محمد علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۱۲۱).

[ش م ل]

جمع اللّه شملكما.(ج ۶ ص ۶۰۲ و ج ۴ ص ۴۵۳،۴۸۱ و ج ۱۰ ص ۴۰۷-۴۱۶،۴۰۸-۴۱۸ و ج ۱۹ ص ۱۳۹).

فجمع اللّه شملهما.(ج ۶ ص ۵۹۸ و ج ۱۰ ص ۵۰۹).

[ش م م]

المهدی منا أهل البیت أشم الأنف.(ج ۱۳ ص ۱۳۳-۱۳۴).

ألا و من مات علی بغض آل محمد لم یشم رائحه الجنه.(ج ۱۸ ص ۴۹۱).

فکانت فاطمه[علیها السلام]

إذا حکت رأسها شم أهل المدینه رائحه الخلوق (ج ۱۸ ص ۱۷۳).

انا نشم منکم رائحه ما شممنا رائحه أطیب منها.(ج ۹ ص ۵۰۲،۵۰۰ و ج ۱۸ ص ۵۲۲).

من لم یوال علیا لم یشم رائحه الجنه.(ج ۷ ص ۱۷۷-۱۷۸ و ج ۱۷ ص ۱۸۳ و ج ۲۱ ص ۳۶۱-۳۶۲).

من قتل أولاد علی لا یشم رائحه الجنه.(ج ۱۵ ص ۳۳۵).

ان رسول اللّه(صلی اللّه علیه و آله و سلم)قبل حسنا و ضمه الیه و جعل یشمه.

(ج ۱۱ ص ۶۳).

و کان صلی اللّه علیه و آله یشمهما و یضمهما.(ج ۱۰ ص ۶۵۵-۶۶۰ و ج ۱۹ ص ۱۹۲-۲۸۰،۱۹۵).

[ش ن ف]

الحسن و الحسین شنفا العرش.(ج ۱۰ ص ۶۲۶-۶۲۷).

فهما یوم القیامه فی ضفتی العرش بمنزله الشنفین من الوجه.(ج ۴ ص ۱۰۶

ص:۳۱۶

و ج ۱۸ ص ۴۵۷).

[ش ن ن]

حتی یکون کالشن البالی.(ج ۴ ص ۲۰،۴۹۸ و ج ۵ ص ۴۶ و ج ۹ ص ۴۹۱ و ج ۱۵ ص ۶۷ و ج ۲۱ ص ۴۴۰).

أو یصیر کالشن البالی.(ج ۱۳ ص ۵۸).

[ش و ق]

اشتیاق الملائکه الی علی علیه السلام.(ج ۶ ص ۱۰۸-۱۰۹ و ج ۷ ص ۳۷۷ و ج ۱۶ ص ۴۷۸-۴۷۹ و ج ۲۱ ص ۵۱۵-۵۱۶).

اشتیاق الجنه الی ثلاثه.(ج ۶ ص ۱۹۳-۲۰۰ و ج ۱۶ ص ۵۳۲-۵۳۷ و ج ۲۱ ص ۵۱۳-۵۱۴).

اشتاق بالجنه الی ثلاثه.(ج ۲۱ ص ۵۱۰).

اشتیاق الجنه الی أربعه.(ج ۶ ص ۱۸۹-۱۹۳ و ج ۱۶ ص ۵۳۳ و ج ۲۱ ص ۵۱۱-۵۱۲).

اشتاقت الجنه الی أربع من النساء.(ج ۱۰ ص ۹۹).

ان اشتقت أن تنظر الی عیسی.(ج ۴ ص ۴۰۳ و ج ۱۵ ص ۶۱۸).

فإذا اشتقت الی رائحه الجنه.(ج ۱۰ ص ۳).

کلما اشتقت الی الجنه قبلتها.(ج ۱۰ ص ۶).

و انی کلما اشتقت الی رائحه تلک الشجره...(ج ۱۰ ص ۸).

فإذا اشتقت الی تلک الثمار قبلت فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱-۱۸۵،۱۰-۱۸۷ و ج ۱۹ ص ۱-۳).

ما فی الجنه نبی الا و هو یشتاق الی علی.(ج ۶ ص ۱۰۸ و ج ۱۶ ص ۴۷۸ -۴۷۹ و ج ۲۱ ص ۵۰۹).

[الشام]

أما الابدال فمن أهل الشام.(ج ١٣ ص ٢١۵).

و ابدال أهل الشام.(ج ١٣ ص ٢٩۵،٢٨٧).

أتاه ابدال الشام.(ج ١٣ ص ٢٨١-٢٨۴).

فيغزوه جيش من أهل الشام.(ج ١٣ ص ٢٨٧).

فلا تسبوا أهل الشام و لكن سبوا شرارهم.(ج ١٣ ص ٢٨٨-٢٨٩).

يبايعه رجل أهل الشام.(ج ١٣ ص ٣١۶).

لا تحدث بهذا بالشام و أنت تسمع ملاء أذنيك سب على.(ج ۶ ص ٢٧۴).

رجل راكب من الشام يخبر بموت معاويه.(ج ٨ ص ١٢٢).

و الذى بالشام يسأل الذى بالكوفه.(ج ٨ ص ٣٢).

أراك طمعت فى اماره الشام بعدى.(ج ٨ ص ۴١۴).

فنادى أهل الشام عند غروب الشمس.(ج ٨ ص ۴١٨).

فما بقى لأهل الشام صف الا انتقص.(ج ١٨ ص ١١٩).

و نرجع الى شامنا فتخلى بيننا و بين الشام.(ج ٨ ص ۴٢١).

قال الشامى فوليت عنه و ما على الأرض أحب الى منه.(ج ١١ ص ١١۶ -١١٩).

و فى شوال همهمه.(١٣ ص ٢٩٠).

يوشك ان يرسل على أهل الشام يسب.(ج ١٣ ص ٢٨٨).

[ش ه ب]

يقبل كالشهاب الثاقب.(ج ١٣ ص ٣٣٩،١۵۵).

[ش ه ر]

السنه كالشهر و الشهر كالجمعه.(ج ۱۳ ص ۲۶۴).

ص :۳۱۸

[ش ه د]

أحلی من الشهد و ألین من الزبد.(ج ۷ ص ۲۸۳-۲۸۴).

شهد بدرا و المشاهد کلها.(ج ۸ ص ۵۳۱).

شهد المشاهد کلها غیر تبوک.(ج ۸ ص ۵۲۹-۵۳۳).

یا أبا الوحید الشهید.(ج ۲۰ ص ۵۲۹).

بأبی الوحید الشهید.(ج ۱۵ ص ۶۰۰-۶۰۳ و ج ۲۰ ص ۴۱۷-۴۱۸).

یقتل شهیدا.(ج ۷ ص ۳۳۷-۳۳۸ و ج ۱۷ ص ۳۴۵).

من مات علی حب آل محمد مات شهیدا.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۸۹).

شاهد و مشهود یعنی بذلک رسول اللّه و علی.(ج ۴ ص ۳۲۸).

و یتلوه شاهد منه علی بن أبی طالب خاصه.(ج ۴ ص ۳۰۹-۳۱۰)- أنا الشاهد.(ج ۴ ص ۳۰۹-۳۱۱).

ابشر بشهاده الدنیا و سعاده العقبی.(ج ۶ ص ۲۲۰).

شهادته علیه السلام.(ج ۸ ص ۷۷۹-۸۱۲ و ج ۱۸ ص ۲۴۹-۲۵۹).

اخباره علیه السلام عن شهاده نفسه.(ج ۸ ص ۱۰۹-۱۲۵ و ج ۱۷ ص ۵۵۰-۵۷۳).

اخباره علیه السلام عن شهاده سید الشهداء.(ج ۸ ص ۱۴۱-۱۵۱ و ج ۱۱ ص ۳۷۲-۳۷۹-۳۳۹-۴۱۳ و ج ۱۷ ص ۵۴۵-۵۴۹).

اخباره علیه السلام عن شهاده حجر.(ج ۸ ص ۱۵۳).

اخباره علیه السلام عن شهاده رشید.(ج ۸ ص ۱۵۶).

اخباره علیه السلام عن شهاده عمرو بن الحمق.(ج ۸ ص ۱۶۱).

اخباره علیه السلام عن شهاده کمیل.(ج ۸ ص ۱۵۴).

اخباره علیه السلام عن شهاده میثم.(ج ۸ ص ۱۵۸).

ان الشهاده من ورائک.(ج ۱۷ ص ۳۴۵).

شهاده السبط الأکبر.(ج ۱۱ ص ۱۶۹-۱۷۱ و ج ۱۹ ص ۳۳۵-۳۳۸).

شهاده الامام موسی بن جعفر علیهما السلام.(ج ۱۲ ص ۳۳۴-۳۳۷).

اخبار الامام علی بن موسی علیهما السلام عن کیفیه شهادته.(ج ۱۲ ص ۳۷۰ -۳۷۳).

سبب شهاده الامام علی بن موسی علیهما السلام.(ج ۱۲ ص ۳۹۴).

شهاده الامام العسکری علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۴۷۴-۴۷۵).

و الموت فی طاعته شهاده.(ج ۴ ص ۵۸).

شهیدنا خیر الشهداء.(ج ۴ ص ۱۵۸ و ج ۹ ص ۲۶۴-۲۶۶ و ج ۱۳ ص ۱۱۰ و ج ۱۸ ص ۳۹۷).

له منها فرخان یستشهدان حسن و حسین.(ج ۱۹ ص ۲۵۵).

شهدت له یوم القیامه و شفعت.(ج ۱۸ ص ۲۹۸).

[ش ی ب]

عمدت الی شیبه فقتلته.(ج ۸ ص ۳۵۲ و ج ۱۸ ص ۸۱).

[ش ی ث]

یفتخر آدم بابنه شیث و افتخر انا بعلی بن أبی طالب.(ج ۶ ص ۵۳۲).

بمنزله شیث.(ج ۵ ص ۲۳۲ و ج ۷ ص ۳۷۹).

أنت منی بمنزله شیث من موسی و شمعون من عیسی.(ج ۴ ص ۱۶۰).

ان آدم وصی الی شیث...و انی وصیت الی علی و هو أفضل من أترک بعدی.

(ج ۴ ص ۳۲۷).

هذا شاهنشاه العرب.(ج ۴ ص ۳۳۳) هذا الشیخ المظلوم المضطهد حقه.(ج ۸ ص ۶۷۹).

أحبهم الى رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله هو ذلک الشیخ.(ج ۴ ص ۳۳۷ و ج ۱۵ ص ۵۳۸-۵۳۹).

فوجد شیخا یمشی خلفه فمشی امامه.(ج ۸ ص ۶۰۹).

[ش ع ی]

فهو شفیع شیعته.(ج ۱۳ ص ۶۵).

و هادیا لشیعته و شفیعا لهم.(ج ۱۳ ص ۶۵).

یجعله حجه لشیعته.(ج ۱۳ ص ۶۴).

شیعه علی هم الفائزون.(ج ۵ ص ۴۳ و ج ۷ ص ۲۹۸-۳۰۲ و ج ۱۴ ص ۲۵۸ و ج ۱۷ ص ۲۶۲-۲۶۳ و ج ۲۰ ص ۲۵۷،۵۰۸).

علی و شیعته[ان هذا و شیعته]

هم الفائزون.(ج ۴ ص ۲۱۸،۲۵۳ و ج ۷ ص ۲۹۹،۳۰۱-۳۰۲ و ج ۱۵ ص ۳۳۳).

علی و شیعته هم الفرقه الناجیه.(ج ۷ ص ۱۸۵-۱۸۶).

علی و شیعته فی الجنه.(ج ۷ ص ۳۰۶-۳۰۹ و ج ۱۷ ص ۲۶۶-۲۶۷).

شیعه علی هم الصائرون.(ج ۷ ص ۳۰۲-۳۰۳).

هؤلاء شیعه علی صبروا...(ج ۷ ص ۳۱۶).

شیعه علی یلبسون الحلی و الحلل.(ج ۷ ص ۳۱۶-۳۱۷).

علی مفاتیح الجنه أسماء المؤمنین من شیعه محمد و علی...(ج ۶ ص ۲۱).

و علی بن محمد خطیب شیعته.(ج ۱۳ ص ۶۱).

و الشیعه ورقها.(ج ۵ ص ۲۶۳ و ج ۹ ص ۱۴۹-۱۵۰،۶۳۳ و ج ۱۶ ص ۲۹۱ و ج ۲۱ ص ۴۱۹).

و شیعتنا ورقها.(ج ۵ ص ۲۶۲-۲۶۴ و ج ۹ ص ۱۵۱-۱۵۲،۱۵۴ و ج ۱۸ ص ۳۴۶).

و أشیاعنا أوراقها.(ج ۱۷ ص ۱۸۶ و ج ۵ ص ۲۶۵ و ج ۹ ص ۱۵۲ و ج

۲۱ ص ۴۴۰).

أنت و شیعتک تردون علی الحوض رواء مرویین مبیضه وجوههم.(ج ۷ ص ۳۲۲).

و واحده فی الجنه و هی التی اتخذت محبتک و هم شیعتک.(ج ۷ ص ۶۰۲).

النهی عن الاستخفاف بالشیعه.(ج ۷ ص ۳۱۷-۳۱۸ و ج ۱۷ ص ۲۷۰).

و لشیعه ولدک بالفردوس.(ج ۴ ص ۸۸).

و الجنه لشیعته و محبیه.(ج ۵ ص ۲۵۰).

أول حجر شهد للّه بالوحدانیه...و لشیعته بالجنه.(ج ۴ ص ۸۷-۸۹، ۳۸۲ و ج ۱۵ ص ۱۳۹-۱۴۱).

فمر أصحاب الرایات فاستغفرت لعلی و شیعته.(ج ۷ ص ۳۲۱ و ج ۱۸ ص ۵۱۱).

ان اللّه یغفر له و لذریته و لشیعته و لمحبیه.(ج ۱۸ ص ۵۲۴).

و قد غفر لذریته و شیعته.(ج ۷ ص ۳۷ و ج ۱۷ ص ۱۰۹-۳۲۰،۱۱۰).

الملائکه أشفق لعلی و شیعته.(ج ۱۷ ص ۲۹۸).

الملائکه یستغفرون له و لشیعته.(ج ۶ ص ۱۳۳-۱۱۵ و ج ۷ ص ۳۱۹،۳۲۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۲).

فیدخل شیعته الجنه و أعدائه النار.(ج ۶ ص ۲۱۳).

و جعل شیعته فی الجنه.(ج ۷ ص ۱۸ و ج ۱۸ ص ۳۹۶).

یستغفر لمحبیه و شیعته.(ج ۷ ص ۳۲۰-۳۲۱).

أنت و شیعتک فی الجنه.(ج ۴ ص ۱۸ و ج ۵ ص ۱۱۴ و ج ۷ ص ۳۰۹ -۳۰۶ و ج ۱۷ ص ۲۶۶-۲۶۷).

أنت معی و شیعتک فی الجنه.(ج ۴ ص ۱۷۶).

تزف أنت و شیعتک الی الجنه.(ج ۷ ص ۳۷۱).

ص :۳۲۲

مر أنت و شیعتک الی الجنه بغیر حساب.(ج ۴ ص ۳۰۰ و ج ۸ ص ۶۰۵ و ج ۲۰ ص ۳۶۸).

ستقدم علی اللّه و شیعتک راضیین مرضیین.(ج ۷ ص ۳۰۳-۳۰۵ و ج ۸ ص ۲۶۷ و ج ۱۴ ص ۲۶۲-۲۶۴ و ج ۱۷ ص ۲۶۴-۴۶۵).

بشر شیعتک أنا الشفیع لهم.(ج ۷ ص ۲۹۶ و ج ۱۷ ص ۲۶۱).

یا ابراهیم هؤلاء شیعتهم و محبیهم.(ج ۱۳ ص ۵۹).

قال ابراهیم الهی اجعلنی من شیعتهم و محبیهم.(ج ۱۳ ص ۶۰).

فرقه شیعتک و هم المؤمنون.(ج ۵ ص ۱۱۴).

هم من شیعتک و أنت امامهم.(ج ۴ ص ۲۸۹ و ج ۱۸ ص ۵۱۸).

شیعتک فی الجنه و محبوا شیعتک فی الجنه.(ج ۵ ص ۱۱۴).

أنت و شیعتک تردون علی الحوض...(ج ۷ ص ۳۲۲-۳۲۳ و ج ۱۷ ص ۲۷۳-۲۷۴).

ان فی السماء حرسا...و هم شیعتک یا علی.(ج ۷ ص ۳۲۴).

و شیعتک علی منابر من نور مبیضه وجوههم.(ج ۴ ص ۴۸۴-۴۸۶ و ج ۶ ص ۴۴۱ و ج ۷ ص ۳۲۱-۳۲۳ و ج ۱۵-۲۲۰-،۲۲۱ ۴۰۶،۵۶۲،۶۶۴ و ج ۱۷ ۲۷۳-۲۷۴).

و شیعتک یأخذون بحجزه أهل بیتک.(ج ۵ ص ۹۶).

و شیعتکم من ورائکم.(ج ۹ ص ۲۲۱ و ج ۱۸ ص ۴۰۵).

و جعلت شیعتکم من بقیه طینتکم.(ج ۴ ص ۳۴۱ و ج ۱۸ ص ۴۳۰).

شیعتنا یخرجون من قبورهم و وجوههم کالقمر.(ج ۶ ص ۱۶۳ و ج ۹ ص ۴۴۳-۴۴۴).

و شیعتنا عن أیماننا و شمائلنا.(ج ۱۸ ص ۴۰۵).

ص :۳۲۳

و شیعتنا عن یمین الرحمن تبارک و تعالی(ج ۱۸ ص ۴۲۲).

خلق منها شیعتنا.(ج ۷ ص ۲۸۳-۲۸۴ و ج ۱۷ ص ۳۳۶-۳۳۷).

أولو الألباب شیعتنا.(ج ۱۴ ص ۶۷۰).

و شیعتهم أفضل من تضمنه عرصات القیامه.(ج ۴ ص ۱۱۴).

و شیعتهم فی قصورک مع الحور العین.(ج ۴ ص ۳۲۸).

کلما خرجت زمره من شیعتهم.(ج ۴ ص ۳۲۸).

و ان شیعتهم یأخذون بحجزهم.(ج ۵ ص ۵۰۴).

حتی تجوز شیعتی کالبرق الخاطف.(ج ۸ ص ۷۳۱).

اللهم بحق محمد عبدک اغفر للخاطئین من شیعتی.(ج ۵ ص ۲۵۰).

لشیعتی و شیعه أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۵۹).

سیکون له[ذو الخویصره]

شیعه یتعمقون فی الدین حتی یخرجوا منه.(ج ۸ ص ۴۸۶،۴۹۰).

أراد ابن هند ان یشیع ذلک حتی...(ج ۸ ص ۱۶۳).

[ص ب ب]

صبت علی مصائب لو أنها...(ج ۱۰ ص ۴۳۱،۴۳۵ و ج ۱۹ ص ۱۶۰).

[ص ب ح]

ان علیا[علیه السلام]

یزهر لأهل الجنه ککوکب الصبح.(ج ۶ ص ۱۶۶ -۱۶۹ و ج ۱۶ ص ۵۲۰-۵۲۳).

أنت مصباح الدجی و منار الایمان...(ج ۴ ص ۱۷۰).

أئمه الهدی و مصابیح الدجی.(ج ۵ ص ۱۰۴ و ج ۱۷ ص ۲۴۸).

یمسی الرجل بخیلا جبانا و یصبح عالما شجاعا کریما.(ج ۱۹ ص ۶۳۷).

[ص ب ر]

صبره علیه السلام.(ج ۸ ص ۶۱۴-۶۱۷).

...و الی أیوب فی صبره.(ج ۴ ص ۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

و الذی صبر معه یوم المهراس.(ج ۴ ص ۴۵۴ و ج ۱۵ ص ۶۵۴).

و قد أعطی خصا لا صبرا کصبری و حسنا کحسن یوسف.(ج ۵ ص ۶ و ج ۱۶ ص ۵۵۸).

صبر سید الساجدین علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۸۲).

صبرا أبا عبد اللّه صبرا أبا عبد اللّه.(ج ۸ ص ۱۴۹ و ج ۱۹ ص ۳۷۵،۳۷۷، ۳۹۴).

اصبر أبا عبد اللّه اصبر أبا عبد اللّه.(ج ۸ ص ۱۴۸ و ج ۱۹ ص ۳۷۲-۳۷۳، ۳۷۶).

یا فاطمه اصبری علی مراره الدنیا.(ج ۱۰ ص ۲۶۲-۲۶۳ و ج ۱۹ ص ۱۱۰-۱۱۱).

تصبر علی ظلم قریش.(ج ۸ ص ۳۳۲).

[ص ب غ]

تحشر ابنتی فاطمه و معها ثیاب مصبوغه بدم.(ج ۱۰ ص ۱۶۲-۱۶۳ و ج ۱۱ ص ۳۲۷-۳۲۸ و ج ۱۹ ص ۷۳-۷۴).

[ص ب و]

ضمه علیه السلام الیه صلی اللّه علیه و آله فی صباوته.(ج ۶ ص ۵۷۹ و ج ۱۷ ص ۷۵).

[ص ح ب]

قتل مع علی علیه السلام خمسه و عشرون صحابیا بدریا بصفین.(ج ۸ ص ۴۰۳).

صاحب حوضی.(ج ۴ ص ۲۷۱،۲۷۰،۱۷۰،۱۰۱ و ج ۱۵ ص ۳۰۹ و ج ۲۰ ص ۳۰۸-۳۰۹،۴۰۷).

صاحب رایتی.(ج ۴ ص ۱۶۶،۱۶۸،۳۶۳).

لکل نبی صاحب سر و صاحب سری علی.(ج ۴ ص ۲۲۶ و ج ۱۵ ص ۲۲۶ -۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۳۱۲-۳۱۳).

صاحب الکرتین.(ج ۵ ص ۸).

و صاحب لوائی.(ج ۴ ص ۱۶۹-۱۷۰،۲۲۷،۲۶۵،۲۶۹،۳۶۷ و ج ۶ ص ۵۴،۵۸۸ و ج ۷ ص ۳۸۴ و ج ۱۵ ص ۵۴۶،۵۵۱ و ج ۲۰ ص ۳۱۹-۳۲۲، ۲۲۶،۲۷۳،۳۳۲،۳۰۹،۳۱۱،۴۰۷).

علی صاحبی.(ج ۴ ص ۱۷۱-۱۷۷،۲۹۷،۳۴۲،۳۶۳ و ج ۱۵ ص ۱۶۹،۳۴۸).

و صاحبی علی الحوض...و صاحبی فی المقام المحمود...(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

علی أن یکون أخی و صاحبی.(ج ۴ ص ۶۱،۶۶).

من الفرقه الناجیه؟قال:المتمسکون بما أنت علیه و أصحابک.(ج ۷ ص ۱۸۵).

علی و أصحابه علی الحق.(ج ۵ ص ۶۳۵ و ج ۱۷ ص ۱۶۹ و ج ۲۱ ص ۳۹۶).

یا علی أنت و أصحابک فی الجنه.(ج ۷ ص ۳۰۶-۳۰۷).

علی عبقری أصحاب النبی صلی اللّه علیه و آله.(ج ۴ ص ۲۷۴ و ج ۱۵ ص

ص :۳۲۶

۶۰ و ج ۲۰ ص ۳۷۲-۳۷۳).

قول أحمد ما جاء لأحد من الصحابه ما جاء فی حق علی[علیه السلام]

.

(ج ۴ ص ۳۸۸ و ج ۵ ص ۱۲۲-۱۲۷ و ج ۱۵ ص ۶۹۴-۷۰۰).

[ص ح ح]

قول الحاکم حدیثه علیه السلام أصح الأحادیث.(ج ۱۲ ص ۲۳۸).

أصحهم دینا.(ج ۴ ص ۱۶۱).

یقسم المال صحاحا.(ج ۱۳ ص ۱۴۶،۲۱۵،۲۱۶).

[ص ح ف]

لقد ابتدأ بالصحف التی أنزلها اللّه.(ج ۵ ص ۱).

ثم تلی صحف نوح و صحف ابراهیم و زبور.(ج ۵ ص ۱۱ و ج ۸ ص ۱۰۸).

عنوان صحیفه المؤمن حب علی علیه السلام.(ج ۷ ص ۲۴۸-۲۵۱ و ج ۱۷ ص ۲۲۵-۲۲۸ و ج ۲۱ ص ۳۴۴-۳۴۵).

یأخذ المصحف.(ج ۱۸ ص ۱۳).

[ص خ ر]

فوجدوا صخره عظیمه.(ج ۴ ص ۹۷ و ج ۸ ص ۳۲۷).

فظهرت لهم صخره عظیمه.(ج ۱۵ ص ۱۳۵).

ان صخرتنا علیها اسم سته من الأنبیاء.(ج ۸ ص ۷۳۵).

[ص د د]

و ان شفاعتی تنال صدا و حکما.(ج ۹ ص ۴۸۰).

[ص د ر]

و كانت درعه صدرا بلا ظهر.(ج ۸ ص ۷۸-۷۹،۳۲۵،و ج ۱۸ ص ۷۸ -۷۹).

ألقى اللّه محبتك فى صدور المؤمنين.(ج ۷ ص ۳۷۰ و ج ۴ ص ۲۳ ج ۱۵ ص ۶۳ و ج ۲۰ ص ۳۲۷).

[ص د ق]

طوبى لمن أحبك و صدق فيك و ويل لمن أبغضك و كذب فيك.(ج ۵ ص ۱۰۹،۸۱ و ج ۷ ص ۲۷۰-۲۷۶ و ج ۱۵ ص ۷۹ و ج ۱۷ ص ۲۵۳-۲۵۵ و ج ۴ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۲۱ ص ۳۳۳-۳۳۶).

كانت أصدق الناس.(ج ۱۰ ص ۲۵۹-۲۶۱ و ج ۱۹ ص ۱۰۸-۱۰۹).

و الى ابراهيم فى صدقه و انابته.(ج ۱۵ ص ۶۱۸).

الصديقون ثلاثه.(ج ۵ ص ۵۹۷-۶۰۵ و ج ۱۵ ص ۲۹۵-۲۹۷ و ج ۱۷ ص ۳۳۲-۳۳۳ و ج ۲۱ ص ۵۹۱-۵۹۴).

زوجته الصديقه الكبرى.(ج ۴ ص ۵۹).

و أعطيت صديقه مثل ابنتى.(ج ۵ ص ۷۴-۷۵ و ج ۱۵ ص ۶۴۹).

أفلح من صدقه.(ج ۴ ص ۴۹۸،۲۰ و ج ۷ ص ۳۶۹ و ج ۱۵ ص ۶۷).

الصديق الأكبر.(ج ۴ ص ۲۶-۲۰۹،۲۰۳،۳۵-۳۳۱،۲۸۴،۲۱۷ ۳۶۸،۳۴۶،۳۴۱-۳۸۶،۳۷۱ و ج ۶ ص ۱۶۰ و ج ۷ ص ۱۳۱ و ج ۱۵ ص ۲۸۱ ۵۱۲،۴۸۹،۳۰۰،۳۴۵،۳۴۲ و ج ۱۶ ص ۵۱۴ و ج ۲۰ ص ۲۲۴،۲۲۷-۲۲۹ ۲۵۹-۳۷۴،۳۴۰،۳۳۳،۲۹۸،۲۶۳-۴۵۴،۳۷۹-۴۶۶،۴۵۹،۴۵۵، ۵۰۹،۴۷۲).

يا على فاخر أهل الشرق و الغرب فأنت أكرمهم درجه...و أحسنهم خلقا

ص: ۳۲۸

أصدقهم لسانا أحبهم الی اللّه و الی.(ج ۴ ص ۳۳۱).

أما من أحبک و صدق فیک فهم رفقاؤک فی الجنه[فهم جیرانک فی دارک و رفقاؤک فی قصرک]

.(ج ۴ ص ۴۹۱-۴۹۴).

صداق سیده النساء علیها السلام.(ج ۱۰ ص ۳۵۲-۳۶۸).

ان زوجک فاطمه و جعل صداقها الأرض.(ج ۷ ص ۲۷۷-۲۷۹).

سألت فاطمه النبی صلی اللّه علیه و آله أن یکون صداقها شفاعه لامته.(ج ۱۰ ص ۳۶۷).

و ان صدقتی لتبلغ الیوم أربعه آلاف دینار.(ج ۸ ص ۵۷۵ و ج ۱۷ ص ۵۹۴).

حدیث حرمه الصدقه.(ج ۹ ص ۳۹۰-۳۹۱).

من أهل بیته أ لیس نساءه؟قال نساءه من أهل بیته و لکن أهل بیته من حرم علیهم الصدقه بعده.(ج ۹ ص ۳۸۹).

أوصی من آمن بی و صدقنی بولایه علی...(ج ۶ ص ۴۳۵-۴۳۶ و ج ۱۶ ص ۶۱۹-۶۲۰ و ج ۲۱ ص ۳۱۳-۳۱۴).

ما رأیت أصدق لهجه من أبی ذر.(ج ۱۰ ص ۲۹۵-۲۶۱).

ما أظلت الخضراء...أصدق من أبی ذر.(ج ۵ ص ۲۸۴).

اصدق الیهود و النصاری.(ج ۸ ص ۱۹۹).

باب صدقات أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۸ ص ۵۸۳-۵۹۲).

و ان صدقتی الیوم أربعین ألف دینار.(ج ۸ ص ۵۷۴-۵۷۶ و ج ۱۸ ص ۱۳۷).

تصدق سیده النساء بوزن شعر رأسهما علیهما السلام فضه.(ج ۱۰ ص ۵۰۷ -۵۱۰).

تصدقت بمالها علی بنی هاشم.(ج ۱۰ ص ۲۹۴).

تصدقت بقمیصها.(ج ۱۰ ص ۴۰۱،و ج ۱۹ ص ۱۱۴).

[ص ر ص]

بين كتفى صرصائيل...قبل أن يخلق الدنيا باثنى عشر ألف سنه.(ج ۶ ص ۶۱۳).

[ص ر ط]

أثبتكم على الصراط أشدكم حبا لعلى.(ج ۷ ص ۱۴۲).

أثبتكم على الصراط أشدكم حبا لأهل بيتى.(ج ۱۸ ص ۴۵۹).

أنت الطريق الواضح و الصراط المستقيم.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۱۴ ص ۳۷۸-۳۷۹).

فعلى هو الصراط المستقيم.(ج ۷ ص ۱۲۵ و ج ۲۰ ص ۲۶۳،۲۹۸،۳۶۹، ۳۷۱).

الصراط المستقيم ولايه أمير المؤمنين(عليه السلام).(ج ۱۴ ص ۴۸۷).

و انه الصراط المستقيم.(ج ۱۵ ص ۱۶۹).

نحن الطريق الواضح و الصراط المستقيم.(ج ۱۳ ص ۸۳-۸۴).

نحن أبواب اللّه و نحن الصراط المستقيم و نحن عيبه علم اللّه.(ج ۱۳ ص ۸۲).

حتى تجوز شيعتى على الصراط كالبرق الخاطف أو كالجواد السابق.(ج ۸ ص ۷۳۱).

من اقتدى بهم هدى الى صراط مستقيم.(ج ۴ ص ۵۹).

يا على أنت صراط الحميد.(ج ۴ ص ۱۰۳ و ج ۷ ص ۱۲۵).

حب آل محمد جواز على الصراط.(ج ۹ ص ۴۹۴-۴۹۶ و ج ۱۸ ص ۴۹۶-۴۹۷).

حبه علیه السلام جواز علی الصراط.(ج ۷ ص ۱۴۰-۱۴۱).

یا علی الصراط صراطک.(ج ۷ ص ۱۲۴).

و علی یقعد علی الصراط.(ج ۶ ص ۲۱۲).

لا یجوز أحد الصراط الا بولاء علی(علیه السلام).(ج ۷ ص ۱۱۵-۱۲۱ و ج ۱۷ ص ۱۵۸-۱۶۲ و ج ۲۱ ص ۵۱۷-۵۲۱).

الا ثبت اللّه قدمیه یوم القیامه علی الصراط.(ج ۷ ص ۲۸۰ و ج ۱۷ ص ۲۵۶).

و یجوز علی الصراط کالریح العاصف.(ج ۱۵ ص ۱۶۹).

و نصب الصراط علی جسر جهنم.(ج ۷ ص ۱۱۵).

و نصب الصراط علی شفیر جهنم.(ج ۱۷ ص ۱۵۹ و ج ۲۱ ص ۵۱۹).

و نصب الصراط علی ظهرانی جهنم.(ج ۷ ص ۱۱۹).

و نصب الصراط علی جهنم.(ج ۲۱ ص ۵۲۱).

[ص ر ع]

ان علیا علیه السلام صرع إبلیس.(ج ۱۸ ص ۱۳۴-۱۳۵).

ما صارع أحدا قط الا صرعه.(ج ۸ ص ۳۲۱-۳۲۲).

[ص ع ب]

ان أمرنا صعب مستصعب لا یحتمله الا عبد امتحن اللّه قلبه للایمان.(ج ۹ ص ۵۰۹-۵۱۰).

[ص ع د]

أمر النبی صلی اللّه علیه و آله علیا(علیه السلام)بصعود علی منکبه.(ج ۸ ص ۶۸۰-۶۹۰ و ج ۱۷ ص ۳۱۳ و ج ۱۸ ص ۱۶۲-۱۷۰).

احتمله رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله علی ظهره حتی أصعد علی سطح الکعبه لالقاء الصنم.(ج ۵ ص ۷۳-۷۴).

صعدت البیت.(ج ۱۸ ص ۱۶۲).

صعدت علی الکعبه.(ج ۱۸ ص ۱۶۵).

صعدت علی منکبیه.(ج ۱۸ ص ۱۶۶،۱۷۰).

فصعد علی(علیه السلام)علی کتفی النبی صلی اللّه علیه و آله.(ج ۱۸ ص ۱۶۸).

اصعد یا علی فوق کتفی.(ج ۸ ص ۶۸۹).

[ص غ ر]

و صغروا بهم کما صغر اللّه.(ج ۸ ص ۵۳۴).

و اللّه ما استصغره رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله إذ اختاره لسوره براءه یقرأها علی أهل مکه.(ج ۶ ص ۴۱۴).

[ص ف ح]

من صافح علیا فکأنما صافحنی...(ج ۷ ص ۲۸۱-۲۸۲ و ج ۲۱ ص ۶۶۷).

من صافح محبا لعلی غفر اللّه له الذنوب.(ج ۷ ص ۲۸۲ و ج ۲۱ ص ۶۶۷).

ألا و من مات علی حب آل محمد صافحته الملائکه وزارته الأنبیاء.(ج ۲۱ ص ۳۲۰).

من صافحنی دخل الجنه.(ج ۷ ص ۲۸۱).

و من صافحنی فکأنما صافح أرکان العرش الرفیع.(ج ۷ ص ۲۸۲ و ج ۲۱ ص ۶۶۷).

أول من يصافحنی.(ج ۴ ص ۲۶-۳۴،۳۱-۳۶۱،۳۴۷،۳۴۵،۳۵ ۳۷۸ و ج ۱۵ ص ۳۴۱-۴۱۷،۳۴۵-۴۳۱،۴۲۰-۴۳۲ و ج ۲۰ ص ۲۵۹، ۵۰۹،۴۷۲،۴۶۶،۴۵۹،۳۷۸، ۳۴۰،۲۶۱).

[ص ف د]

أواجر فی الأغلال مصفدا.(ج ۸ ص ۵۴۴-۵۴۵).

[ص ف ر]

ما ترک صفراء و لا بیضاء.(ج ۴ ص ۴۱۴،۴۱۱-۴۲۰،۴۱۸،۴۱۶، ۴۲۲ و ج ۸ ص ۲۵۹-۲۶۱ و ج ۱۹ ص ۳۴۷).

یا صفراء یا بیضاء غری غیری.(ج ۸ ص ۲۷۰،۲۶۷،۲۶۵).

یا صفراء اصفری و یا بیضاء ابیضی.(ج ۱۸ ص ۱۹).

و ارتفعت صفره الجوع عن وجهها.(ج ۱۰ ص ۲۷۲).

إذا توضأ اصفر لونه و ارتعد.(ج ۱۹ ص ۴۷۷).

فلما أحرم و استوت به راحلته اصفر لونه.(ج ۱۲ ص ۳۷-۳۸).

انه(سید الشهداء علیه السلام)کان إذا قام للصلاه یصفر لونه.(ج ۱۱ ص ۴۲۲).

إذا حضرت الصلاه یقشعر جلده و یصفر لونه.(ج ۱۲ ص ۳۵ و ج ۱۹ ص ۴۴۹).

[ص ف ف]

انی لما أردت أن أزوجک أمر اللّه جبرائیل فصف الملائکه و أمر شجر الجنان فحملت الحلی و الحلل.(ج ۴ ص ۳۷۵).

أمر اللّه جبرئیل فقام فی السماء الرابعه فصف الملائکه صفوفا ثم خطب علیهم

فزوجتك من على.(ج ۶ ص ۶۰۸).

و أمر الملائكه أن يصطفوا صفوفا فى الجنه ثم أمر شجر الجنان أن تحمل الحلى و الحلل.(ج ۶ ص ۶۰۹).

فلو ان رجلا صفن بين الركن و المقام.(ج ۹ ص ۴۹۲-۴۹۴ و ج ۱۸ ص ۴۸۸-۴۸۹).

يوم صفين.(ج ۸ ص ۳۹۸-۴۶۸).

نعم و لا ليله صفين.(ج ۱۰ ص ۲۷۹-۲۸۴ و ج ۱۸ ص ۴).

قتل مع على عليه السلام خمسه و عشرون صحابيا بدريا بصفين.(ج ۸ ص ۴۰۳).

[صفا]

يمينه الصفا و يساره المروه.(ج ۵ ص ۴۴ و ج ۱۸ ص ۳۹۶).

لو ان عبدا عبد اللّه بين الصفا و المروه.(ج ۵ ص ۲۶۲ و ج ۹ ص ۴۹۱ و ج ۱۶ ص ۱۳۲ و ج ۲۱ ص ۴۴۰).

لو ان عبدا عبد اللّه...ثم قتل بين الصفا و المروه.(ج ۷ ص ۱۷۷-۱۷۸ و ج ۱۷ ص ۱۸۳ و ج ۲۱ ص ۳۶۱-۳۶۲).

[ص ف و]

الحسن و الحسين صفوه اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۰،۱۳۰-۳۷۸،۲۸۲ و ج ۹ ص ۲۶۸،۲۵۷ و ج ۱۸ ص ۴۰۷).

صفوه اللّه.(ج ۴ ص ۳۳۹ و ج ۱۵ ص ۵۷۲،۶۳).

و نحن صفوته.(ج ۱۳ ص ۸۳).

يا آدم هؤلاء صفوتى بهم أنجيهم و بهم أهلكم فإذا كان لك الى حاجه فبهؤلاء توسل.(ج ۹ ص ۲۵۴،۲۰۳).

ص: ۳۳۴

أنا و أهل بیتی صفوه اللّه.(ج ۴ ص ۳۳۹ و ج ۹ ص ۴۸۳).

و الی آدم فی صفوته.(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

و عیسی فی صفوته.(ج ۱۵ ص ۶۱۲-۶۱۳ و ج ۴ ص ۴۰۵).

صفی اللّه و صفیی.(ج ۴ ص ۲۹۷).

أنت صفیی و أمینی.(ج ۴ ص ۲۲۶ و ج ۱۵ ص ۵۶۰ و ج ۲۰ ص ۴۴۳-۴۴۴).

أنت أخی و صفیی.(ج ۴ ص ۲۳۱).

[ص ک ک]

دفعت الیه صکا فیه فکاکه من النار.(ج ۴ ص ۴۵۷ و ج ۱۵ ص ۴۷۲).

و دفع الی کل ملک صکا فلا یبقی محب الا رفعت الیه صکا فیه فکاکا من النار.

(ج ۱۵ ص ۴۷۲،۴۹۵ و ج ۱۸ ص ۱۸۰،۵۱۲).

فلا یبقی محب لأهل البیت الا دفع الیه صکا فیه فکاکا له.(ج ۱۸ ص ۱۸۰، ۵۱۲).

فحملت رقاقا یعنی صکاکا بعدد محبی أهل بیتی.(ج ۱۵ ص ۴۷۲ و ج ۱۸ ص ۱۸۰،۵۱۲).

[ص ل ب]

و جعل ذریتی فی صلب علی.(ج ۷ ص ۴-۹ و ج ۹ ص ۶۵۵ و ج ۱۷ ص ۲۹۲-۲۹۷ و ج ۱۸ ص ۴۷۹-۵۵۵،۴۸۰ و ج ۲۱ ص ۶۰۲،۳۰۴- ۶۰۷).

ثم نقلنا الی صلب عبد المطلب.(ج ۵ ص ۴).

حتی أقره فی صلب عبد المطلب.(ج ۶ ص ۴۴۷).

افترقنا فی صلب عبد المطلب.(ج ۴ ص ۹۲ و ج ۱۶ ص ۱۰۶-۱۰۹، ۱۱۵،۱۱۷ و ج ۷ ص ۳۹۰ و ج ۱۵ ص ۱۹۹،۱۳۷،۱۴۱-۲۰۱ و ج ۲۱ ص

ص: ۳۳۵

(۴۳۰-۴۳۲).

فجعل جزء فی صلب عبد اللّه و جزء فی صلب أبی طالب.(ج ۴ ص ۹۲).

فقسمه قسمین قسما فی صلب عبد اللّه و قسما فی صلب أبی طالب.(ج ۵ ص ۱ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۵ ص ۶۹۲).

و جعل نسلی من صلبک یا علی.(ج ۱۵ ص ۶۶۵).

ثم نقلنا من صلب طیب و بطن طاهر.(ج ۹ ص ۲۶۹).

سلک ذلک النور فی صلبه.(ج ۵ ص ۱-۳ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۲۱ ص ۴۳۱).

و أودعنا فی صلبه و أمر الملائکه بالسجود له لکوننا فی صلبه.(ج ۵ ص ۹۲).

فیخرج من صلبه أبرار عدد الأسباط.(ج ۴ ص ۸۳).

و جعل نسلی من صلبک.(ج ۱۵ ص ۵۶۳، ۲۲۰).

و أوتیت الحسن و الحسین من صلبک.(ج ۵ ص ۷۴-۷۵).

ان اللّه تعالی جعل الأئمه من صلبه.(ج ۷ ص ۳۹).

فصارت فی صلبی.(ج ۱۰ ص ۷-۸).

فصار ماء فی صلبی.(ج ۱۰ ص ۱-۲).

ینقلنا فی الأصلاب الکریمه الی الأرحام الطاهره.(ج ۵ ص ۳۴ و ج ۲۰ ص ۲۸۶).

ناغی نوری نور علی فی أصلاب آبائنا.(ج ۵ ص ۱۰).

و هم فی أصلاب آبائهم.(ج ۱۳ ص ۸۳).

و أودعنا صلب آدم علیه السلام نسبح اللّه تعالی ثم لم یزل نورنا فی أصلاب الطاهرین و أرحام الطاهرات.(ج ۵ ص ۱۰).

میثم قال انک تصلبنی عاشر عشره.(ج ۸ ص ۱۸۹).

ان اللّه تعالی أخذ میثاق من یحبنا و هم فی أصلاب آبائهم فلا یقدرون علی

ترک ولایتنا.(ج ١٣ ص ٨٣).

تصلبه علیه السلام فی دین اللّه.(ج ٨ ص ۶٣٩-۶۴۶ و ج ١٨ ص ۵۶-٧٠).

انک تصلب بعدی علی خشبه هذه النخله.(ج ٨ ص ١۵۶).

مصلوب قریش[زید]

.(ج ٨ ص ١۶٢).

أخشی أن تکون المقتول المصلوب بظهر الکوفه.(ج ١٣ ص ٣٣١).

الا خلیفتی فی أمتی من بعدی یقتل الدجال و یکسر الصلیب.(ج ١٣ ص ٢٠۴).

أنهم[الخوارج]

لفی أصلاب الرجال و أرحام النساء.(ج ٨ ص ١٠٧، ۵٠٧).

ان منهم لمن فی أصلاب الرجال.(ج ١٨ ص ١٣٠).

[ص ل ح]

علی صالح المؤمنین.(ج ۴ ص ٣٠۶-٣٠٧).

لقد زوجتک سعیدا[سیدا]

فی الدنیا و انه فی الآخره لمن الصالحین.(ج ١۵ ص ۵٢۴،٢۵٨،۵۴).

و یبعث صالح علی ناقته.(ج ٩ ص ٢٠٢ و ج ١٠ ص ١۵۴-١۵٩ و ج ١٨ ص ۴٠٢).

أخی صالح علی الناقه.(ج ۴ ص ٢٠٣).

أخی صالح علی ناقته.(ج ۵ ص ١١٧ و ج ١۵ ص ١۶۴،٢٨٧).

و أخی صالح علی ناقه اللّه.(ج ١۵ ص ۴٨٩،٢٢۶،۶۶ و ج ۴ ص ۴٩٨، ۵٠٠).

و المؤمنون من أهل بیتک الصالحون.(ج ۴ ص ٣٠٧).

ان المدینه لا تصلح الا بی أو بک.(ج ۵ ص ١۶۵،٣٧-١۶۶).

يصلح اللّه على يديه أمرهم.(ج ۱۳ ص ۳۰۲).

ص :۳۳۷

إذا مات على(علیه السلام)فسد الدين و لا يصلحه الا المهدى.(ج ۷ ص ۳۶۴ و ج ۱۳ ص ۲۶۰).

لا تنفع الأعمال الصالحه مع بغضه.(ج ۱۷ ص ۲۳۲ و ج ۲۱ ص ۵۳۳- ۵۳۴).

السلام عليك يا أبا عبد اللّه السلام عليك يا بقيه الصالحين قتلت طريدا و عشت سعيدا.(ج ۱۱ ص ۳۳۷).

و ان معاويه نازعنى حقا هو لى فتركته لصلاح الامه و حقن دمائها.(ج ۱۹ ص ۳۴۹-۳۵۰).

[ص ل ع]

أصلع ليس فى رأسه شعر الا من خلفه.(ج ۱۸ ص ۲۴۲-۲۴۵).

ان اللّه طهر قوما فأصلع رؤسهم.(ج ۶ ص ۵۱۶ و ج ۱۷ ص ۳۰۱).

[ص ل ی]

صلاه الجنازه.(ج ۹ ص ۶۲۰).

صلاه الحاجه.(ج ۹ ص ۶۳۳،۶۳۶).

صلاه الرغائب.(ج ۹ ص ۶۲۰).

الصلاه على النبى(صلى اللّه عليه و آله)و كيفيتها و فوائدها.(ج ۳ ص ۲۵۲ -۲۷۲ و ج ۵ ص ۵۹ و ج ۹ ص ۵۲۴-۶۴۳ و ج ۱۸ ص ۲۹۰-۳۱۰).

لا تصلوا على الصلاه البتراء.(ج ۹ ص ۶۳۶-۶۳۸ و ج ۱۸ ص ۳۰۷).

أفضل الأعمال الصلاه عليك و سقى الماء و حب على.(ج ۷ ص ۲۶۸).

أحب الأعمال الصلاه عليك و حب على بن أبى طالب.(ج ۷ ص ۲۶۸ و ج ۱۷ ص ۲۵۲ و ج ۲۱ ص ۳۲۷-۳۲۸).

من كان آخر كلامه الصلاه على و على على يدخله ذلك الجنه.(ج ۷ ص ۱۷۰ و ج ۱۷ ص ۱۸۲).

أول من صلى.(ج ۷ ص ۵۱۳-۵۱۹،۵۱۴-۵۲۱ و ج ۱۷ ص ۳۹۸- ۴۲۰ و ج ۲۰ ص ۴۹۸-۵۰۲).

صلت الملائکه على النبى و على على...(ج ۷ ص ۳۶۳-۵۶۶،۳۶۸- ۵۷۶ و ج ۱۴ ص ۶۶۱ و ج ۱۶ ص ۴۵۴-۴۶۲).

صليت قبل الناس بسبع سنين.(ج ۴ ص ۲۱۱-۳۶۹،۲۱۴-۳۷۱ و ج ۱۵ ص ۵۱۰،۵۵۱ و ج ۲۰ ص ۴۶۹).

صليت مع رسول اللّه ثلاث سنين.(ج ۱۷ ص ۲۰۱).

فتقدمت فصليت بهم و لا فخر.(ج ۵ ص ۹۳).

أمنكم أحد صلى الى القبلتين.(ج ۵ ص ۲۹).

و صلى جدى على عمى حمزه سبعين صلاه.(ج ۵ ص ۵۹).

صلى الإله ذو العلى عليک يا خير البشر.(ج ۴ ص ۸۴).

صلى الإله على جسم تضمنه.(ج ۸ ص ۵۶۲).

صلى الإله على روح تضمنه.(ج ۸ ص ۸۰۹).

أ ليس أول من صلى لقبلتکم.(ج ۸ ص ۸۰۷).

من صلى صلاه لم يصل فيها على و على أهل بيتى لم تقبل.(ج ۹ ص ۶۱۱- ۶۱۳ و ج ۱۸ ص ۳۱۰).

ما من دعوه لا يصلى على النبى قبلها الا کانت معلقه بين السماء و الأرض.(ج ۱۸ ص ۳۰۶).

الدعاء محجوب حتى يصلى على محمد و أهل بيته.(ج ۹ ص ۶۲۶-۶۲۷ و ج ۱۸ ص ۳۰۹).

ص :۳۳۹

من صلی مائه مره.(ج ۹ ص ۶۲۸-۶۲۹ و ج ۱۸ ص ۳۰۵،۳۰۷).

ستؤمرون أمیرا فتقتلونه فإذا قتلتموه بایعتم خیر من یصلی القبله.(ج ۱۵ ص ۲۱۲).

و لا صلاتکم الی صلاتهم شیا.(ج ۱۸ ص ۵۰۲).

یحقر أحدکم صلاته مع صلاتهم و صیامه مع صیامهم.(ج ۱۸ ص ۱۳۲، ۱۲۹).

قراءتهم و صلاتهم و صیامهم یرجح علی غیرهم و انهم یمرقون من الدین.(ج ۸ ص ۵۱۷).

لیس قراءتکم الی قراءتهم بشیء و لا صلاتکم الی صلاتهم بشیء و لا صیامهم الی صیامهم بشیء.(ج ۱۸ ص ۱۲۷).

تقدم و صل بهم.(ج ۴ ص ۳۳۰).

و صلوا حتی یکونوا کالأوتار.(ج ۷ ص ۱۸۰-۱۸۳ و ج ۹ ص ۱۵۹،۵۰۴ و ج ۱۶ ص ۱۲۵ و ج ۱۷ ص ۱۸۵،۳۳۰ و ج ۲۱ ص ۵۳۴).

ان الملائکه لیصلی علیهم.(ج ۷ ص ۲۷۶ و ج ۵ ص ۸۱،۱۰۳ و ج ۲۱ ص ۳۳۵).

یصلی عیسی بن مریم خلفه.(ج ۴ ص ۱۵۹،ص ۳۵۶ و ج ۱۵ ص ۳۸۲).

و ما من دعاء الا بینه...حجاب حتی یصلی...(ج ۵ ص ۷۳).

فیخطئون الطریق...سمعوا باسمی و لم یصلوا علی...(ج ۹ ص ۶۳۳).

فاجعل صلاتک و رحمتک و مغفرتک و رضوانک علی و علیهم...(ج ۱۸ ص ۳۹۴).

[ص ن د ق]

فأنزل الی بعض هذه الصنادیق فاکسرها(ج ۱۸ ص ۲۵).

[ص ن ع]

من صنع الى أحد من أهل بيتى يدا كافاته.(ج ۹ ص ۴۱۸-۴۲۱ و ج ۱۸ ص ۴۹۹).

من اصطنع صنيعه الى أحد من ولد عبد المطلب.(ج ۱۸ ص ۴۶۶،۴۶۱).

فنحن صنائع اللّه و الخلق كلهم صنائع لنا.(ج ۵ ص ۲۴۶).

حوضى أبعد مما بين بصرى و صنعاء.(ج ۴ ص ۴۴۰ و ج ۵ ص ۱۰۰ و ج ۱۶ ص ۵۱۷).

سعه حوضى ما بين صنعاء الى بصرى.(ج ۴ ص ۴۴۰).

و ان عرضه ما بين صنعاء و بصرى.(ج ۴ ص ۴۴۰).

حوضى ما بين بصرى و صنعاء.(ج ۶ ص ۳۰۱).

حوض أعرض مما بين بصره و صنعاء.(ج ۶ ص ۳۴۳).

سعه حوضى ما بين الجابيه الى صنعاء.(ج ۴ ص ۴۴۰،۲۷۰ و ج ۱۵ ص ۳۰۹ و ج ۲۰ ص ۳۰۸،۳۰۶-۳۰۹).

[ص ن م]

دخل الكعبه رأى فيها ثلاثمائه و ستين صنما منصوبا.(ج ۱۸ ص ۱۶۷).

لم يسجد أحد منا لصنم قط.(ج ۴ ص ۲۹۷،۸۹-۲۹۸ و ج ۱۴ ص ۵۹۶،۱۴۹).

لا تصل الا لمن لم يسجد لصنم قط.(ج ۴ ص ۲۹۷).

قول ابن حجر لم يسجد لصنم و قول الكشفى الحنفى.(ج ۸ ص ۵۹۷).

قول حسن بن زيد بن الحسن لم يعبد الأصنام قط.(ج ۱۷ ص ۳۹۷).

لم يسجد لصنم قط.(ج ۸ ص ۵۹۸).

حتی أصعد علی سطح الکعبه لالقاء الصنم.(ج ۵ ص ۷۳-۷۴).

ألق صنمهم الأکبر.(ج ۱۸ ص ۱۶۲).

أما تری هذا الصنم بأعلی الکعبه.(ج ۱۸ ص ۱۶۳).

و أخذ الصنم من ظهر الکعبه.(ج ۱۸ ص ۱۶۸).

انهض بی الی الصنم.(ج ۱۸ ص ۱۶۵).

تناول الصنم یا علی.(ج ۱۸ ص ۱۶۴).

بقی صنم واحد کبیر لخزاعه.(ج ۱۸ ص ۱۶۷).

و هو الذی یکسر الأصنام.(ج ۵ ص ۵۷).

و جعل یرمی الأصنام فی النار.(ج ۱۸ ص ۱۶۷).

و أما الأصنام علی المنابر.(ج ۸ ص ۲۲).

کان سهما صائبا من مرامی اللّه عز و جل.(ج ۱۵ ص ۳۷۵).

[ص و ت]

و قال بأعلی صوته معاشر المسلمین هذا أخی و ابن عمی.(ج ۴ ص ۲۲۵).

فلما سمع الباقون صوت علی علیه السلام.(ج ۸ ص ۷۹).

سمعت ثلاثمائه و ثلاثون صوتا متغایره.(ج ۷ ص ۷۸ و ج ۲۰ ص ۶۱۰).

ثم مد بها صوته فقال أنا مدینه العلم و علی بابها.(ج ۴ ص ۳۷۶-۳۷۷ و ج ۲۰ ص ۵۱۰).

فبکت حتی أرتفع صوتها.(ج ۴ ص ۱۰۸).

مخذول من خذله یمد بها بصوته.(ج ۱۵ ص ۷۴ و ج ۴ ص ۲۳۸ و ج ۲۰ ص ۵۱۹،۵۱۱).

القبره إذا صاحت:ألا لعنه اللّه...(ج ۷ ص ۲۲۱ و ج ۱۷ ص ۱۹۲).

استدعی بصوته بعض عبیده فلم یجبه.(ج ۱۸ ص ۲۹).

قال یقول القنبره فی صیاحه:اللهم العن باغض آل محمد.(ج ۹ ص ۵۰۰).

فصاح الهارونی و قطع تسبیحه و هو یقول...و انک وصیه.(ج ۸ ص ۲۱۶).

[ص و ر]

فخلق اللّه هذا الملک من نور علی صوره علی.(ج ۶ ص ۱۱۶).

هذه صوره فاطمه بنت محمد سیده نساء ولدک.(ج ۹ ص ۲۵۹-۲۶۱ و ج ۱۸ ص ۴۱۶).

هذه صوره فاطمه سیده نساء ولدک.(ج ۷ ص ۲۰).

ما هذه الصوره؟قال:فاطمه و التاج أبوها.(ج ۹ ص ۲۶۰).

خلق اللّه فی السماء ملکا بصورته.(ج ۶ ص ۱۱۶).

فقال یا جبرئیل لم تأتنی فی مثل هذه الصوره قط،قال:ما أنا جبرئیل أنا صرصائیل.(ج ۶ ص ۶۱۳).

[ص و ع]

فاصنع لنا صاعا من طعام.(ج ۴ ص ۳۸۳).

[ص و ف]

جزه من صوف.(ج ۱۰ ص ۲۶۴).

[ص و م ع]

فوجدوا صومعه فیها راهب.(ج ۴ ص ۹۷).

فنزل راهب من صومعته.(ج ۵ ص ۹۹ و ج ۱۵ ص ۶۷۷).

کنت قاعدا فی صومعتی...فإذا طائر کالنسر.(ج ۸ ص ۷۵۹).

[ص و م]

لو أن أمتى صاموا حتى يكونوا كالحنايا.(ج ۷ ص ۱۸۰-۱۸۳ و ج ۹ ص ۱۵۹،۵۰۴ و ج ۱۶ ص ۱۲۵ و ج ۱۷ ص ۱۸۵،۳۳۰ و ج ۲۱ ص ۵۳۴).

يا على يقول لک جبر صم من کل شهر ثلاثه أيام.(ج ۶ ص ۹۴).

أ فى شهر الصيام فجعتمونا بخير الناس طرا أجمعينا.(ج ۸ ص ۸۰۶).

و لا صيامکم الى صيامهم شيا.(ج ۸ ص ۵۰۳).

و أبغض مبغضى آل محمد و لو کانوا صواما قواما.(ج ۹ ص ۵۰۷).

[ص ه ر]

أعطيت صهرا مثلى...و أوتيت صديقه.(ج ۵ ص ۷۴-۷۵ و ج ۴ ص ۴۴۴).

أعطى صهرا مثلى و اعطى الحوض و جعل اليه قسمه الجنه و النار.(ج ۷ ص ۱۸).

و يکون لى صهرا و ختنا.(ج ۴ ص ۳۵۱).

يا على ان اللّه أمرنى ان أتخذک صهرا.(ج ۶ ص ۶۱۶).

و صهر رسول اللّه.(ج ۴ ص ۲۰۸).

صهره على ابنته.(ج ۴ ص ۴۷۱).

هذا أخى و صهرى و أبو ولدى.(ج ۴ ص ۲۰۵ و ج ۷ ص ۸۸ و ج ۱۵ ص ۴۷۷).

هذا أخي و وليي و ناصري و وصيي و زوج كريمتي و ذخري و كهفي و صهری.

(ج ۵ ص ۵۷).

اللهم اجعله أخى و صهرى.(ج ۴ ص ۲۰۴).

الا نسبى و سببى و صهرى.(ج ۹ ص ۶۴۵-۶۴۶،۶۵۶-۶۷۰ و ج ۱۰

ص :۳۴۴

ص ۲۰-۲۱۹،۲۱۸،۲۱۶،۲۰۱ و ج ۱۸ ص ۴۳۱-۵۵۱،۴۳۶).

محمد النبی أخی و صهری و حمزه سید الشهداء عمی.(ج ۴ ص ۲۰۷).

[ص ی ف]

فلا تبغین فیهم کسوه شتاء و لا صیف.(ج ۱۸ ص ۸).

[ض ب ع]

و أخذ بضبعی فأقامنی.(ج ۶ ص ۸۴).

[ض ج ج]

فعند ذلک ضج الخلائق.(ج ۸ ص ۷۸).

ضج العالم.(ج ۸ ص ۱۹۲-۱۹۳).

[ض ج ع]

اضطجع فی مضجعه غیری؟(ج ۵ ص ۲۸).

[ض ح ک]

فضحک رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله حتی بدت نواجذه.(ج ۸ ص ۴۹-۵۵).

فضحکت فاطمه و استبشرت.(ج ۴ ص ۳۵۴).

فضحک.(ج ۱۰ ص ۸۱-۸۹،۴۳۹،۸۷،۸۵،۸۳-۴۵۰).

[ض ح ی]

أمرنی رسول اللّه أن أضحی عنه.(ج ۶ ص ۵۷۸-۵۷۹).

و المهدی علیه السلام فی ضحضاح من نور.(ج ۵ ص ۴۶).

ص: ۳۴۵

[ض ر ب]

ضربه على يوم الخندق.(ج ۶ ص ۴-۸ و ج ۱۶ ص ۴۰۲-۴۰۵).

فاضربه ضربه و لا تمثل.(ج ۸ ص ۵۷۲،۵۶۸،۵۶۶-۵۷۳).

[ض ر ر]

وصف ضرار عليا عليه السلام.(ج ۴ ص ۴۲۵-۴۳۲ و ج ۸ ص ۲۷۲-۲۷۴، ۵۹۸-۶۰۰ و ج ۱۵ ص ۶۳۸-۶۴۴).

نفعه نفعی و ضره ضری.(ج ۴ ص ۱۹۶).

حب علی حسنه لا تضر معها سیئه.(ج ۷ ص ۲۵۷-۲۵۹ و ج ۱۷ ص ۲۳۳ -۲۳۴ و ج ۲۱ ص ۳۳۱-۳۳۲).

بلی انه(حجر الأسود)یضر و ینفع.(ج ۸ ص ۲۰۹-۲۱۰ و ج ۱۷ ص ۴۳۹-۴۴۱).

یا من یجیب دعاء المضطر فی الظلم.(ج ۸ ص ۷۲۱ و ج ۱۸ ص ۲۳۹- ۲۳۸).

لا یضرهم کید من کادهم.(ج ۵ ص ۴۱).

إذا کنتم و إیاهم فی الطریق فاضطروهم الی مضایقه.(ج ۸ ص ۵۳۴).

قال ذاک الضراح فوق سبع سماوات تحت العرش.(ج ۷ ص ۵۸۸،۵۹۱).

[ض ع ف]

و نرید أن نمن علی الذین استضعفوا.(ج ۱۳ ص ۹۶).

[ض غ ن]

ضغائن فی صدور قوم لا یبدونها لک الا بعدی.(ج ۶ ص ۱۸۱-۱۸۶ و ج ۱۶ ص ۵۲۶-۵۲۷ و ج ۲۱ ص ۶۶۴-۶۶۳).

و ضغائن أحديه.(ج ۱۸ ص ۱۲۱).

اتق الضغائن التى فى صدور من لا يظهرها الا بعد موتى.(ج ۵ ص ۵۴ و ج ۱۳ ص ۱۲۵).

[ض ف ف]

فهما يوم القيامه فى ضفتى العرش.(ج ۴ ص ۱۰۶ و ج ۱۸ ص ۴۵۷).

اما الضفدع فيقول سبحان المعبود.(ج ۹ ص ۴۹۹).

[ض ل ع]

و أمرهما أن يعتبرا أضلاع الخنثى.(ج ۸ ص ۷۶).

عدد الأضلاع بجانب الأيمن ثمانيه عشر.(ج ۸ ص ۷۴).

و جردوها من ثيابها و عدوا أضلاع جنبيها...و الحقها بالرجال.(ج ۸ ص ۷۴).

فأضلاع الرجل أقل من أضلاع المرأه.(ج ۸ ص ۷۵).

[ض ل ل]

ما ضل صاحبكم و ما غوى.(ج ۴ ص ۸۵-۸۶).

فو اللّه ما ضل و لا ضل به.(ج ۸ ص ۴۱۸).

يرشد الضال و ينشد الضال.(ج ۱۸ ص ۶۸).

و لن يدخلكم فى ضلاله.(ج ۵ ص ۱۰۷-۱۱۰ و ج ۲۱ ص ۳۲۵).

فإنهم لن يدخلوكم فى باب ضلاله.(ج ۹ ص ۲۲۸،۴۷۷).

و لا يدعو الى ضلاله.(ج ۷ ص ۲۶۵-۲۶۶ و ج ۱۵ ص ۶۱۱ و ج ۱۷ ص ۲۴۹-۲۵۰ و ج ۲۱ ص ۳۶۳).

يفتح حصون الضلاله.(ج ۴ ص ۱۰۸،۱۰۹،۱۱۲ و ج ۵ ص ۲۷۲ و ج ۹

۴۷۹ و ج ۱۵ ص ۲۶۳،۳۹۵ و ج ۱۳ ص ۱۱۶-۱۱۸).

ثم تكون دعاه الضلاله.(ج ۱۳ ص ۲۹۰).

لن تضلوا و لن تهلكوا و أنتم فى موالاه على[تحت كف على]

و ان خالفتموه فقد ضلت بكم الطرق.(ج ۶ ص ۵۷ و ج ۱۶ ص ۴۳۹).

ألا أدلكم على ما[من]

ان تمسكتم به لن تضلوا أبدا.(ج ۴ ص ۳۴۸، ۳۶۲).

ألا أدلكم على من ان استرشدتموه لن تضلوا.(ج ۶ ص ۵۶ و ج ۱۶ ص ۴۳۸).

لن تضلوا ما ان تمسكتم بهما.(أرجع حديث الثقلين).

[ض م م]

ضم النبى صلى اللّه عليه و آله عليا عليه السلام فى صباوته.(ج ۶ ص ۵۸۰ -۵۸۱،۵۹۷ و ج ۱۷ ص ۷۵).

أين على؟فوثب اليه على فضمه صلى اللّه عليه و آله الى صدره.(ج ۲۰ ص ۲۵۰ و ج ۱۵ ص ۴۷۰).

[ض م ن]

أنا ضامن يا رسول اللّه فقال يا على فك اللّه رقبتك كما فككت عن أخيك المسلم.(ج ۷ ص ۵۸).

على صاحب البقره ضمان الحمار.(ج ۸ ص ۸۴).

[ض ء ل]

انما يقتلنى رجل خامل الذكر ضئيل النسب غيله.(ج ۸ ص ۱۳۳).

[ض و ء]

أنا و بعلها كالضوء من الضوء.(ج ۹ ص ۱۹۸).

ص :۳۴۸

و ننظم الابره بالليل فى ضوء وجه فاطمه.(ج ۱۰ ص ۲۴۴).

يريد أن يعلم مقدار ما ذهب من ضوئها.(ج ۸ ص ۸۵).

قدامها لوح يكاد ضوئه يغشى الأبصار فيه اثنا عشر اسما.(ج ۴ ص ۱۰۲).

و إذا بضوء عظيم قد أضاء المشرق و المغرب.(ج ۴ ص ۸۶).

أبوهما ضياء الدين و أمهما بدر الدجى.(ج ۱۸ ص ۴۲۳).

أبوهما ضياء الدنيا و أمهما بدر الدجى.(ج ۹ ص ۱۹۷).

ان للّه عمودا تحت العرش يضىء لأهل الجنه...لا يناله الا على و محبوه.(ج ۷ ص ۳۱۷).

ان عليا يضىء لأهل الجنه كما يزهر كوكب الصبح.(ج ۶ ص ۱۶۶-۱۶۹ و ج ۱۶ ص ۵۲-۵۲۱).

شيعتك على منابر من نور مضيئه وجوههم.(ج ۶ ص ۴۴۱ و ج ۴ ص ۴۸۵).

[ض ى ح]

أخر رزقه ضياح من لبن.(ج ۸ ص ۴۵۳-۴۶۰،۴۵۶،۴۵۴).

[ض ى ع]

لا نسلم صدقات أموالنا و لا طاعه نفوسنا الا لمن نصبه محمد«ص»...ان أجركم غير ضائع.(ج ۸ ص ۱۰۳).

ان فى جهنم واديا يعرف بوادى الضياع...هو لمن يأتى يوم القيامه و هو غير ملتزم بولايه على.(ج ۷ ص ۱۳۶).

أخشى الضيعه.(ج ۴ ص ۱۰۸،۱۱۱،۳۵۴ و ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۹ ص ۲۶۲،۲۶۵،۴۷۸ و ج ۱۳ ص ۱۱۶-۱۱۸ و ج ۱۵ ص ۳۹۴، ۳۸۲).

أشكو الى اللّه المنكرين لفضلهم و المضيعين لحرمتهم.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۶ و ج ۱۳ ص ۶۸).

[ض ی ف]

نهى أن يضاف خصم.(ج ١٨ ص ١٢).

من يكرم ضيفى هذا و أنا أضمن له الجنه فقال على أنا يا رسول اللّه...(ج ٩ ص ١۴۴).

[ض ی م]

و همتى لأعلى من أن أحمل الضيم خوفا من الموت.(ج ١١ ص ۶٠١).

[ط ء ط]

طأطئوا رؤسكم حتى تجوز فاطمه.(ج ١٠ ص ١۵٢-١۵٣).

[ط ب ق]

و معه طبق من رطب الجنه.(ج ١٠ ص ۵-۶).

و معه طبق من رطب.(ج ۶ ص ١٧١).

و إذا بطبق بين يدى رسول اللّه.(ج ۴ ص ٩۶).

[ط ح ن]

أطحن مره و اعجن أخرى.(ج ١٠ ص ٢۶۶).

و هى تطحن.(ج ١٠ ص ٢٧۴،٢۶٢،٢٢٩).

رأيت رحى تطحن فى بيت على.(ج ١٨ ص ٢١١).

و هما يطحنان فى الجاورش.(ج ١٠ ص ٢۶۵).

شكت مجل أيديها من الطحن.(ج ١٠ ص ٢۶۶).

[ط ر د]

أهل بيتى سيلقون بعدى تطريدا و تشريدا.(ج ٩ ص ٣٨٧-٣٨٩ و ج ١٨ ص ۵٢٣ و ج ١٩ ص ۶۵۶).

سيلقون بعدى أثره و شده و تطريدا.(ج ۱۸ ص ۵۲۳ و ج ۹ ص ۳۸۹).

[ط ر ف]

فرفع رسول اللّه(صلى اللّه عليه و آله و سلم)طرفه إليها.(ج ۴ ص ۱۰۸).

[ط ر ق]

يأخذ بكم الطريق المستقيم.(ج ۴ ص ۲۹۸ و ج ۱۵ ص ۳۱۴ و ج ۲۰ ص ۳۶۶).

يحملكم على المجه البيضاء و الطريق المستقيم.(ج ۱۵ ص ۳۱۵).

و إذا خالفتموه فقد ضلت بكم الطرق.(ج ۶ ص ۵۷ و ج ۱۶ ص ۴۳۹).

إذا كنتم و إياهم فى طريق فاضطروهم الى مضايقه(ج ۸ ص ۵۳۴).

فيخطئون الطريق...سمعوا باسمى و لم يصلوا على.(ج ۹ ص ۶۳۳).

يا على أنت صاحب حوضى...و أنت الطريق الواضح.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۱۴ ص ۳۷۸).

نحن الطريق الواضح و الصراط المستقيم.(ج ۱۳ ص ۸۳-۸۴).

ليسلكك بكم الطريق المستقيم.(ج ۴ ص ۲۹۸-۲۹۹ و ج ۱۵ ص ۳۱۴- ۳۲۰ و ج ۲۰ ص ۳۶۴-۳۶۶).

يحملكم على صراط مستقيم.(ج ۱۵ ص ۳۱۷).

أنت الهادى على طريقى و منهاجى.(ج ۴ ص ۳۰۲).

يسرح فى طرق السماء.(ج ۶ ص ۱۱۲).

[ط س ت]

و بين يديه طست فيها دم و الناس يعرضون عليه فيلطخهم...فأصبحت أعمى.

(ج ۱۱ ص ۵۵۳-۵۵۵ و ج ۱۹ ص ۳۸۹،۴۱۳).

[ط ش ت]

لا يقع منه قطره فی الطشت.(ج ۶ ص ۱۷۲).

[ط ع م]

يا على اصنع رجل شاه بطعام.(ج ۴ ص ۶۷).

فاتخذت له طعاما ثم قال لعلی رضی اللّه عنه ادع لی بنی عبد المطلب.(ج ۴ ص ۶۵).

و أما طعامکم الذی صنعتم لنا فأنا نکره أن نأکل من أموالکم شيا الا بثمن.(ج ۸ ص ۵۳۷).

و بقی الطعام کما هو(ج ۴ ص ۶۹،۶۰-۷۰).

فصنع لهم مدا من الطعام.(ج ۴ ص ۷۰،۶۶،۶۴).

فاصنع لنا صاعا من طعام.(ج ۴ ص ۳۸۳).

[ط ع ن]

طعنوه عليه السلام و هو ساجد.(ج ۱۱ ص ۱۵۸-۱۶۰ و ج ۱۹ ص ۳۳۳ -۳۳۴).

و انی راجعت ربی خشيه طعن أهل النفاق و تکذيبهم.(ج ۵ ص ۳۶).

[ط ف ف]

ان ابنی الحسين مقتول بأرض الطف(ج ۱۱ ص ۳۸۶-۳۸۹).

و أشار جبرئيل بيده الی الطف بالعراق فأخذ تربه حمراء فأراه إياها.(ج ۱۱ ص ۳۴۴).

ما کنا نشک و أهل البيت متوافرون ان الحسين بن علی يقتل بالطف.(ج ۱۱ ص ۳۶۳).

[ط ف ى]

فدخل عليه طلحه و زبير فأطفأ عليه السلام السراج.(ج ۸ ص ۵۳۹).

من أراد ان يطفئ غضب اللّه.(ج ۵ ص ۴۳،۴۵ و ج ۷ ص ۱۸،۳۷۵).

من شاء أن يطفئ غضب اللّه.(ج ۱۸ ص ۳۹۶).

[ط ل ب]

فجعل جزء فى صلب عبد اللّه و جزء فى صلب أبى طالب.(ج ۶ ص ۵۳۳).

فقسمه قسمين قسما فى صلب عبد اللّه و جزء فى صلب أبى طالب.(ج ۴ ص ۹۲).

فلما قسم اللّه نورنا نصفين نصفا فى عبد اللّه و نصفا فى أبى طالب.(ج ۵ ص ۱۰).

و جعل النصف فى صلب عمى أبى طالب.(ج ۱۵ ص ۲۰۰).

دعائه صلى اللّه عليه و آله و سلم لما مات أبو طالب.(ج ۷ ص ۸۵).

و قيل ذلک ما كان من بلاء أبى طالب عندى.(ج ۶ ص ۵۳۳).

و كان أبو طالب ذا عيال كثيره.(ج ۶ ص ۵۷۹ و ج ۱۸ ص ۱۵۸-۱۵۹).

فقال أبو طالب لعلى عليه السلام يا بنى انظر ابن عمک و وازره.(ج ۶ ص ۵۲۵).

تحفه(تحيه)من الطالب الغالب الى على بن أبى طالب.(ج ۶ ص ۱۱۷ -۱۲۰ و ج ۲۰ ص ۵۸۲-۵۸۳).

و لا تقيمن رجلا قائما فى طلب درهم.(ج ۸ ص ۵۴۶).

و لا تضربن رجلا سوطا فى طلب درهم.(ج ۸ ص ۵۵۸).

[ط ل ح]

فورد عليه طلحه و زبير فأطفأ عليه السلام السراج.(ج ۸ ص ۵۳۹).

اللهم ان طلحه بايعنى بالطوع ثم نقضها.(ج ۸ ص ۷۴۸).

فأخذ طلحه و الزبير ثوبيهما...(ج ۸ ص ۱۰۲).

و اللّه لتقتلن طلحه و الزبير.(ج ۶ ص ۴۳،۶۴).

فاستعمل طلحه على الكوفه و الزبير على البصره.(ج ۱۸ ص ۵۹).

بين طلحه و الزبير.(ج ۴ ص ۱۹۱ و ج ۶ ص ۴۷۲).

و هو يسب طلحه و الزبير.(ج ۸ ص ۷۷۲).

طلحه بن أبى طلحه حامل لواء المشركين.(ج ۶ ص ۱۷).

خرج طلحه بن أبى طلحه يوم احد.(ج ۸ ص ۳۶۳).

قتل طلحه بن أبى طلحه.(ج ۸ ص ۳۶۴).

و هم على و الزبير و طلحه و خمسه من الأنصار.(ج ۱۸ ص ۸۵).

[ط ل ع]

على خير من طلعت عليه الشمس و غربت بعدى.(ج ۴ ص ۲۵۰).

خير مما طلعت عليه الشمس.(ج ۴ ص ۱۶۳-۱۶۴).

كتب اللّه له الأمن و الايمان ما طلعت الشمس أو غربت.(ج ۴ ص ۲۲۸ و ج ۱۵ ص ۴۸۰).

مثلكم مثل النجوم كلما غاب نجم طلع نجم.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۵ ص ۴۱).

ثم اطلع الى أهل الأرض.(ج ۴ ص ۱۰۴-۱۱۱ و ج ۹ ص ۴۷۸ و ج ۲۰ ص ۴۹۶).

ثم اطلعت الثانيه فاخترت عليا.(ج ۵ ص ۴۶).

اطلعت الى أهل الأرض اطلاعه...ثم اطلعت الثانيه فاخترت عليا.(ج ۵ ص ۴۵).

ص :۳۵۴

[طالوت]

و على عدد أصحاب طالوت.(ج ۱۳ ص ۳۰۴).

[ط ل ق]

ويحا للطالقان فان للّه فيه كنوزا.(ج ۱۳ ص ۳۰۷).

و له بالطالقان كنوز لا ذهب و لا فضه.(ج ۱۳ ص ۶۶).

ان لال محمد بالطالقان لكنزا.(ج ۸ ص ۱۷۱ و ج ۱۳ ص ۳۰۷).

أصبحت مولانا و مولى كل مؤمن و مؤمنه امرأه من يعاديك طالق طلقه.(ج ۶ ص ۴۶۹).

و أنت ابن طليق و أبوك طريد تتقلب فى خزايه...(ج ۵ ص ۶۲).

[ط م ث]

لا يرى لهادم فى طمث و لا ولاده.(ج ۱۰ ص ۳۱۱-۳۱۲).

لا ترى دما فى طمث.(ج ۱۹ ص ۶).

ان اللّه فطمك عن الطمث.(ج ۱۹ ص ۸).

لم تطمث.(ج ۱۰ ص ۱۶،۱۸،۲۰ و ج ۱۹ ص ۷).

[ط م ر]

قد اكتفى من دنياكم بطمريه.(ج ۸ ص ۲۸۸-۲۸۹).

[ط م س]

لا يرى عورتى أحد الا طمست عيناه.(ج ۱۸ ص ۱۸۹).

[ط ن ن]

فإذا دقت الحلقه طنت و قالت يا على يا على.(ج ۷ ص ۱۷۶).

[ط و ب]

طوبی لمن أمن به(ج ۵ ص ۷۰).

طوبی لمن أحبک و صدقک[و صدق فیک]

.(ج ۴ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۵ ص ۸۱،۱۰۳ و ج ۷ ص ۲۷۰-۲۷۶ و ج ۱۵ ص ۷۹ و ج ۱۷ ص ۲۵۳-۲۵۵ و ج ۲۱ ص ۳۳۳-۳۳۶).

طوبی لمن أحبه.(ج ۴ ص ۴۸۷ و ج ۵ ص ۵۷).

طوبی لمن أحبهم(ج ۴ ص ۸۴).

فطوبی لمن اقتدی بهم.(ج ۵ ص ۹۷).

طوبی له.(ج ۱۵ ص ۸۹).

طوبی لهم.(ج ۷ ص ۱۳۳).

طوبی لمن لقیه طوبی لمن أحبه.(ج ۱۳ ص ۶۶).

طوبی لک تعمل للحق و طوبی لی.(ج ۱۸ ص ۱۶۲).

طوبی للصابرین فی غیبته طوبی للمقیمین علی محبتهم.(ج ۱۳ ص ۵۴).

فأمر شجره طوبی فحملت رقاقا.(ج ۶ ص ۶۱۹).

ثم أمر شجره طوبی أن تنشر.(ج ۶ ص ۶۱۲ و ج ۱۰ ص ۳۸۷،۳۹۱ و ج ۱۵ ص ۶۹۱ و ج ۱۸ ص ۱۷۴-۱۷۹،۱۷۵ و ج ۴ ص ۴۷۸).

فلا یبقی یومئذ نبی و لا صدیق و لا شهید الا قال طوبی لهذین العبدین ما أکرمهما علی اللّه...(ج ۴ ص ۴۸۷ و ج ۲۰ ص ۳۲۸، ۲۵۰،۳۹۱).

طوبی لمن استمسک بأصلها.(ج ۱۶ ص ۱۳۱).

و قد أمرت شجره طوبی أن تحمل الدر و الیاقوت و المرجان.(ج ۶ ص ۶۱۳،۶۱۷).

أوحی الی شجره طوبی أن انثری علیهم الدر و الیاقوت.(ج ۶ ص ۶۰۴

و ج ۱۵ ص ۵۰۸).

و أوحى الى شجره طوبى.(ج ۱۹ ص ۱۲۴-۱۲۷،۱۲۵).

و الى شجره طوبى أن احملى الحلى و الحلل.(ج ۴ ص ۴۷۷ و ج ۱۵ ص ۶۹۰).

و الى شجره طوبى أن انثرى.(ج ۴ ص ۳۴۲ و ج ۷ ص ۳۸۷ و ج ۶ ص ۶۲۲).

فهز شجره طوبى فحملت رقاعا.(ج ۱۰ ص ۳۸۸-۳۸۹ و ج ۱۹ ص ۱۳۲).

فهز شجره طوبى فنثرت رقاقا.(ج ۶ ص ۶۱۸ و ج ۱۵ ص ۴۷۲،۴۹۵ و ج ۱۸ ص ۱۸۰،۵۱۲).

نثار شجره طوبى فى تزويجها عليها السلام.(ج ۱۰ ص ۳۸۵-۳۹۱).

نثرت طوبى على الحوراء حليها و حللها.(ج ۶ ص ۶۰۹).

سئل عن شجره طوبى.(ج ۶ ص ۱۵۷،۱۸۸ و ج ۱۶ ص ۵۰۸).

[ط و س]

المهدى طاوس أهل الجنه.(ج ۱۳ ص ۲۱۲).

[ط و ع]

أقسمت بعزتى و جلالى أن أدخل النار من عصاه و ان أطاعنى(ج ۴ ص ۱۴۴، ۲۲۱ و ج ۲۰ ص ۴۹۰).

ان طاعه امامك أوجب عليك من مبارزه عدوك.(ج ۱۸ ص ۱۲۰).

ان اللّه افترض طاعتى و طاعه أهل بيتى على الناس.(ج ۹ ص ۳۹۶ و ج ۱۸ ص ۵۳۱).

أفضل أعمال النساء طاعه الزوج.(ج ۱۹ ص ۱۱۳).

من أطاع عليا أطاعنى.(ج ۶ ص ۴۱۹-۴۲۲ و ج ۱۶ ص ۶۲۱-۶۲۴ و ج ۲۱ ص ۳۴۹).

قرن اللّه طاعتهم بطاعته.(ج ۱۳ ص ۶۸).

انما أمر اللّه لطاعه رسوله لأنه معصوم.(ج ۱۳ ص ۷۸).

و انما أمر بطاعه اولى الأمر لأنهم معصومون.(ج ۱۳ ص ۷۸).

لا طاعه لمن عصى اللّه.(ج ۱۳ ص ۷۸).

و رجل أتاه سلطان فزعم ان طاعته طاعه اللّه.(ج ۱۳ ص ۷۸).

و أطيعوه فى جميع أموركم فان عنده جميع ما علمنى اللّه من علمه و حكمته.

(ج ۵ ص ۳۶).

و إذا أمركم فأطيعوه.(ج ۱۵ ص ۱۲۷).

فاسمعوا له و أطيعوا.(ج ۴ ص ۳۸۴ و ج ۱۵ ص ۱۹۷).

و أما الموت الأبيض فالطاعون.(ج ۱۳ ص ۳۰۵،۳۲۴).

فرض اللّه عليكم طاعه على بعدى.(ج ۷ ص ۲۱۶ و ج ۲۱ و ص ۶۳۹).

طاعه على طاعتى.(ج ۸ ص ۴۷۰ و ج ۲۱ ص ۵۲۳-۵۲۴ و ج ۱۵ ص ۶۷۶).

طاعته طاعتى.(ج ۵ ص ۴۳،۷۲).

طاعته كطاعتى.(ج ۱۵ ص ۶۸۰).

طاعتك طاعتى.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

طاعتهم طاعتى.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۶ و ج ۹ ص ۲۰۱،۲۶۷ و ج ۱۳ ص ۶۸).

طاعتهم للّه رضى.(ج ۵ ص ۹۷).

طاعتهم طاعه اللّه.(ج ۱۸ ص ۵۲۲).

من أطاعهم فقد أطاع اللّه.(ج ۱۸ ص ۵۰۴ و ج ۵ ص ۳۷،۴۱،۹۷ و ج ۱۳ ص ۷۵).

طاعتی طاعه اللّه.(ج ۴ ص ۱۰۲ و ج ۸ ص ۴۷۰ و ج ۲۱ ص ۵۲۳-۵۲۴ و ج ۱۵ ص ۶۷۶).

لئن أطاعوا علیا لیدخلن الجنه.(ج ۴ ص ۲۸۶ و ج ۷ ص ۳۸۶ و ج ۱۵ ص ۲۰۵،۲۰۳ و ج ۱۷ ص ۳۱۹-۳۲۰).

فاسمعوا له و أطیعوا.(ج ۴ ص ۶۱-۶۶،۶۲ و ج ۱۵ ص ۱۴۴،۲۰۸).

لئن أطعتموه أدخلکم الجنه أجمعین.(ج ۴ ص ۲۸۶ و ج ۷ ص ۳۸۶).

فمن لم یستطع بیده فبلسانه.(ج ۷ ص ۲۳۴-۳۳۵ و ج ۱۷ ص ۲۸۴- ۲۸۵).

فلجهنم أشد مطاوعه لعلی.(ج ۴ ص ۴۸۹-۴۸۸ و ج ۲۰ ص ۳۲۸،۳۹۲ ۲۵۱).

[ط و ف]

لا یباع فی سوقنا طافی.(ج ۱۸ ص ۷۰،۶۹،۶۶).

ناجانی یوم الطائف.(ج ۵ ص ۲۸ و ج ۷ ص ۵۳-۵۵).

یحمله دائما و یطوف به فی جبال مکه.(ج ۵ ص ۵۷).

فی کل یوم سبعون ألف ملک یطوفون بالبیت.(ج ۷ ص ۳۶۲).

[ط و ل]

لو لم یبق من الدنیا الا یوم واحد لطول اللّه...(ج ۱۳ ص ۱۱۱-۱۱۵، ۱۷۱،۱۶۶-۲۲۹،۱۹۰،۱۸۸،۱۸۵،۱۷۵-۲۴۱،۲۳۵-۲۴۶).

و طول اللّه عمره کما طول عمر الخضر و الیاس.(ج ۱۳ ص ۹۷).

و جعلت عمر أحد کما أطول من الآخر فأیکما یوثر صاحبه...(ج ۶ ص ۴۹۷ و ج ۱۵ ص ۴۶۷).

إطاله النبی صلی اللّه علیه و آله و سلم السجده لأجل رکوبهما علیهما السلام.

ص :۳۵۹

(ج ۱۰ ص ۷۲۷-۷۳۲ و ج ۱۹ ص ۳۰۴).

تطویل النبی صلی اللّه علیه و آله و سلم رکوعه حتی یدرکه علی علیه السلام.

(ج ۶ ص ۸۹ و ج ۸ ص ۶۱۰).

دعا علیا علیه السلام فناجاه طویلا و ساره کثیرا.(ج ۴ ص ۹۸).

[ط ه ر]

آیه التطهیر.(ج ۲ ص ۵۰۱-۵۵۳ و ج ۳ ص ۵۱۳-۳۵۱ و ج ۵ ص ۵۴ ،۵۸،۵۸-۶۰ و ج ۹ ص ۱-۶۹ و ج ۱۸ ص ۳۵۹-۳۸۳).

أنت الامام و أبو الأئمه الأحد عشر الذین هم المطهرون المعصومون و منهم المهدی الذی...(ج ۲۰ ص ۵۳۰).

ان اللّه طهر قوما من الذنوب.(ج ۶ ص ۵۱۶ و ج ۱۷ ص ۳۰۱).

هذا علی سید الأوصیاء و أبو الأئمه الطاهرین.(ج ۲۰ ص ۲۸۳،۵۳۱).

طهر کما اللّه و طهر نسلکما.(ج ۱۸ ص ۱۷۶).

و تسعه من ولد الحسین مطهرون معصومون.(ج ۱۳ ص ۶۰-۷۰،۶۱).

ثلاثه نفر وقعوا فی طهر واحد.(ج ۸ ص ۴۹ ج ۱۷ ص ۵۰۳-۵۰۴).

أو حملته امه من غیر طهر.(ج ۷ ص ۲۲۲-۲۲۳ و ج ۱۷ ص ۱۸۹-۱۹۰).

و أما امرؤ حملته امه لغیر طهر.(ج ۱۸ ص ۵۰۷-۵۰۸).

لا یحبک الا طاهر الولاده و لا یبغضک الا خبیث الولاده.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۷ ص ۳۸۲).

ان ابن لی مسجدا طاهرا لا یسکنه الا أنا و أخی علی.(ج ۴ ص ۲۰۵ و ج ۲۱ ص ۲۱۷،۲۵۳-۲۵۴).

و من أحب أن ینظر الی یحیی بن زکریا فی طهارته فلینظر الی علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۴۰۵).

فقال صلی اللّه علیه و آله و سلم:أما علمت ان ابنتی طاهره مطهره لا یری لها دم فی طمث و لا ولاده.(ج ۱۰ ص ۳۱۱).

ینقلنا فی الأصلاب الکریمه الی الأرحام الطاهره.(ج ۵ ص ۳۴ و ج ۲۰ ص ۲۸۶).

و أودعنا صلب آدم نسبح اللّه تعالی ثم لم یزل نور ینقل فی أصلاب الطاهرین و أرحام الطاهرات.(ج ۵ ص ۱۰).

ثم نقلنا من صلب طیب و بطن طاهر حتی أسکننا صلب ابراهیم.(ج ۹ ص ۲۶۹).

[ط ی ب]

هذا من أطائب ارومتی و أبرار عترتی و خیار ذریتی.(ج ۱۱ ص ۳۲۹).

ان أبرار عترتی و أطائب ارومتی.(ج ۹ ص ۴۷۶).

أطابت نفوسکم أن تحثوا علی رسول اللّه التراب.(ج ۱۰ ص ۴۲۷-۴۳۰ و ج ۱۹ ص ۱۵۵-۱۵۸).

من عرف حقه زکی و طلب.(ج ۴ ص ۱۴۴،۲۲۱ و ج ۷ ص ۳۷۹، ۳۸۲ و ج ۲۰ ص ۴۹۰).

[فمن]

فما أجاب الی حبک عذب و طاب.(ج ۷ ص ۲۳۰-۲۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۲۰-۲۱۹).

و لا یحبنا الا من طابت ولادته.(ج ۹ ص ۴۱۵ و ج ۱۸ ص ۵۳۳).

قبل و ما أولی النعم؟قال:طیب الولاده.(ج ۹ ص ۴۱۵ و ج ۱۸ ص ۵۳۳).

لا یحبهم الا سعید الجد طیب المولد.(ج ۹ ص ۱۶۵،۴۱۵ و ج ۱۸ ص ۴۱۵).

أکثروا الطیب لفاطمه.(ج ۱۰ ص ۳۶۶).

زينوا حبيبتى و قره عينى بأفضل زينتكم و أكثروا الطيب.(ج ۱۸ ص ۱۸۲).

و أخرج منكما الكثير الطيب.(ج ۱۸ ص ۱۸۰).

و أخرج منكما كثيرا طيبا.(ج ۱۸ ص ۱۸۲).

أطيب من الثلج.(ج ۷ ص ۲۸۳ و ج ۱۷ ص ۳۳۶-۳۳۷).

أطيب من رائحه المسك.(ج ۴ ص ۱۰۳).

أنا نشم رائحه منكم ما شممنا رائحه أطيب منها...(ج ۹ ص ۵۰۲،۵۰۰ و ج ۱۸ ص ۵۲۲).

[ط ی ر]

حديث الطير.(ج ۵ ص ۳۱۸،۵۱،۳۹،۳۱،۲۹-۳۶۸ و ج ۷ ص ۴۵۲- ۴۵۸ و ج ۱۶ ص ۱۶۹-۲۱۹ و ج ۲۱ ص ۲۲۱-۲۴۲).

فيجتمع الناس اليه كالطير الوارده المتفرقه.(ج ۱۳ ص ۲۹۴).

و منا من له جناحان يطير بهما فى الجنه.(ج ۴ ص ۱۰۷،۱۰۵-۱۰۸، ۱۱۲،۳۵۴-۳۵۵ و ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۹ ص ۳۶۳،۴۷۹ و ج ۱۳ ص ۱۱۶- ۱۱۸ و ج ۱۵ ص ۲۶۴،۱۶۶،۳۹۵ و ج ۱۸ ص ۳۹۷ و ج ۲۰ ص ۴۹۶).

أقبل طائر على هيئه الخطاف.(ج ۴ ص ۹۵).

كنت قاعدا فى صومعتى...فإذا طائر كالنسر.(ج ۸ ص ۷۵۹ و ج ۱۸ ص ۲۱۴).

و اللّه ما فى الطيور طائر يحب عتره رسول اللّه أكثر من جنسى و جنس القبره.

(ج ۱۸ ص ۲۱۷).

ان اللّه يخلق من روحه طيرا أخضر.(ج ۶ ص ۱۱۲ و ج ۱۶ ص ۴۸۴- ۴۸۵).

و به يحيى عيسى الطير.(ج ۸ ص ۲۲).

فوكل بى هذا الطير يقتلنى كل يوم أربعين قتله.(ج ۸ ص ۷۶۰).

ص: ۳۶۲

لطيرا مثل البخت.(ج ۴ ص ۲۹۲ و ج ۱۷ ص ۳۰۰).

و أما الطيران فهما الوفاء و الأمانه.(ج ۸ ص ۲۳).

ثم أمر اللّه طيور الجنه بأن تغنى.(ج ۱۰ ص ۳۸۷ و ج ۱۹ ص ۱۲۸، ۱۳۰).

و له جناحان يطير بهما فى الجنه.(ج ۴ ص ۱۰۵-۱۰۹،۱۵۸،۳۵۵ و ج ۵ ص ۳۲،۵۹ و ج ۹ ص ۲۶۴ و ج ۱۳ ص ۱۱۰ و ج ۲۰ ص ۴۹۶).

المزين بالجناحين يطير مع الملائكه.(ج ۵ ص ۲۹،۳۱).

المهدى رجل من ولدى...يرضى بخلافته أهل الأرض و الطير فى الجو.

(ج ۱۹ ص ۶۶۵).

[ط ى ن]

لما خلق اللّه آدم طينا.(ج ۴ ص ۲۷۵).

خلقها من طينه واحده.(ج ۵ ص ۲۶۵-۲۶۶ و ج ۱۶ ص ۴۸۱-۴۸۳).

خلقت و خلقتم من طينه واحده.(ج ۹ ص ۲۵۳).

خلقت أنا و هارون و يحيى و على من طينه واحده.(ج ۱۶ ص ۴۸۲ و ج ۵ ص ۲۶۵-۲۶۶ و ج ۲۱ ص ۴۳۴-۴۳۵).

خلقت أنت و أنا من طينه ابراهيم.(ج ۱۶ ص ۴۸۳).

خلق من طينتى و خلقت من طينه ابراهيم.(ج ۴ ص ۱۳۹ و ج ۶ ص ۴۱۶ و ج ۵ ص ۱۱۱،۲۹۱).

فإنهم عترتى خلقوا من طينتى.(ج ۵ ص ۱۱۱ و ج ۱۷ ص ۲۴۶ و ج ۱۸ ص ۵۲۷ و ج ۲۱ ص ۳۰۰-۳۰۲).

روحك من روحى و طينتك من طينتى.(ج ۵ ص ۵۰ و ج ۷ ص ۳۷۵).

هذا نور طينه على بن أبى طالب(عليه السلام).(ج ۷ ص ۲۲۷).

ص :۳۶۳

فیها طینه خلقنا اللّه منها و خلق منها شیعتنا.(ج ۷ ص ۲۸۴-۲۸۳ و ج ۱۷ ص ۳۳۶-۳۳۷).

و خلق طینتنا منها و خلق طینه محبینا منها.(ج ۹ ص ۴۰۷).

و خلق محبینا من طینه تحت العرش.(ج ۵ ص ۹۰).

مثل لی أمتی فی الطین...فاستغفرت لعلی و شیعته.(ج ۹ ص ۴۶۸ و ج ۱۸ ص ۵۱۱).

و جعلت شیعتکم من بقیه طینتکم.(ج ۴ ص ۳۴۱ و ج ۱۸ ص ۴۳۰).

خلقت من طینتک الصدیق الأکبر خیر الأوصیاء.(ج ۴ ص ۳۴۱).

و خلق مبغضینا من طینه الخبال.(ج ۵ ص ۹۰).

و خلق منها سجین و خلق طینه مبغضینا منها.(ج ۹ ص ۴۰۷).

[ط ی ی]

نعم المطیه مطیتکما.(ج ۵ ص ۱۲-۲۲ و ج ۹ ص ۱۸۱-۱۸۹ و ج ۱۰ ص ۷۱۴-۷۲۱ و ج ۱۸ ص ۴۰۱).

[ظ ب ء]

فلجأت الظباء الی ناحیه من الغری.(ج ۸ ص ۷۳۵).

أنا ظبیان بن عامر[جنی استمع مدارس آیات من دعبل]

.(ج ۷ ص ۳۰۲).

[ظ ل ل]

آدم و جمیع خلق اللّه تستظل بظل لوائی.(ج ۴ ص ۴۹۵ و ج ۱۵ ص ۴۸۳ -۴۸۷ و ج ۲۰ ص ۳۲۳-۳۲۴).

السابقون الی ظل العرش.(ج ۱۶ ص ۵۳۰).

حتی تقف بینی و بین ابراهیم فی ظل العرش.(ج ۴ ص ۴۹۵ و ج ۱۵ ص ۴۸۳-۴۸۵).

ما أظلت الخضراء و ما أقلت الغبراء.(ج ۵ ص ۲۸۴).

ألا و من أحب علیا أظله اللّه فی ظلل عرشه مع الصدیقین.(ج ۲۱ ص ۳۱۹).

حتی أظللنا غمام أبیض.(ج ۴ ص ۹۶).

[ظ ل م]

من ظلم أجیرا أجره فعلیه لعنه اللّه.(ج ۵ ص ۹۵).

ان اللّه حرم الجنه علی من ظلم أهل بیتی أو قاتلهم أو أعان علیهم أو سبهم.

(ج ۹ ص ۴۳۵-۴۳۶ و ج ۱۸ ص ۴۶۵،۴۶۲).

حرمت الجنه علی من ظلم أهل بیتی و آذانی فی عترتی.(ج ۹ ص ۴۵۹- ۴۶۰ و ج ۱۸ ص ۴۶۵،۴۶۱).

تصبر علی ظلم قریش.(ج ۴ ص ۳۳۲).

اللهم انک تعلم انی لم آمرهم بظلم خلقک.(ج ۱۸ ص ۱۷).

کما ملئت جورا و ظلما.(ج ۴ ص ۹۴،۱۵۹ و ج ۱۳ ص ۵۴-۹۵،۷۰، ۱۱۶-۲۴۷،۲۳۷،۲۳۴،۱۹۴،۱۳۲،۱۱۸).

کما ملئت ظلما و جورا.(ج ۱۹ ص ۶۵۲-۶۶۱،۶۵۹،۶۵۵،۶۵۳، ۶۶۳).

لا یجد الرجل ملجأ یلجأ الیه من الظلم فیبعث اللّه رجلا من عترتی.(ج ۱۹ ص ۶۶۳).

حتی تملأ الأرض عدوانا و ظلما.(ج ۸ ص ۱۶۶).

یا من یجیب دعاء المضطر فی الظلم.(ج ۸ ص ۷۲۱ و ج ۱۸ ص ۲۳۸- ۲۳۹).

ص: ۳۶۵

و ان ذلك الظلم يبقى حتى إذا قام...(ج ۱۳ ص ۱۲۶).

ستقاتل عليا و أنت له ظالم.(ج ۱۷ ص ۳۴۹).

الويل لظالم أهل بيتى.(ج ۹ ص ۴۶۴ و ج ۱۸ ص ۴۷۰).

ويل لمن يظلمها و ويل لمن يظلم بعلها و ويل لمن يظلم ذريتها.(ج ۱۰ ص ۱۶۶).

أخبرنى جبرئيل انهم يظلمونه و يمنعونه حقه و يقتلونه و يقتلون ولده و يظلمونهم.

(ج ۵ ص ۵۴).

أظلمت الدنيا ثلاثه أيام بسبب شهادته عليه السلام.(ج ۱۱ ص ۴۷۴-۴۷۵).

أظلمت الهواء يوم قتله ثلاثا.(ج ۱۱ ص ۴۸۹).

أنا مصباح الظلام.(ج ۸ ص ۷۸).

آباؤه عليه السلام عن إبقاء الظلمه على ولايه النواحى.(ج ۸ ص ۶۲۹- ۶۳۰ و ج ۱۸ ص ۵۸-۵۹).

أول من اتخذ بيتا ترمى فيه قصص الظلامات أمير المؤمنين عليه السلام.(ج ۸ ص ۵۵۶).

يا من سمع من ذا النون فى ظلمات ثلاث.(ج ۹ ص ۶۴۰).

و بكم أخرجنا من الظلمات الى النور.(ج ۸ ص ۲۰۶).

فولدتا فى ليله مظلمه فأتت...(ج ۸ ص ۸۱).

و كانت ليله مظلمه لا قمر فيها...(ج ۴ ص ۸۶).

[ظ م ء]

أعدائكم يردون على الحوض ظماء مقمحين.(ج ۷ ص ۳۲۲ و ج ۱۷ ص ۲۷۳-۲۷۴).

و ان عدوك غدا ظماء مظمئين مسوده وجوههم مقمحين.(ج ۴ ص ۴۸۴

ص :۳۶۶

و ج ۱۵ ص ۶۶۴).

[ظ ه ر]

و کانت درعه صدر الأظهر لها.(ج ۸ ص ۳۲۵ و ج ۱۸ ص ۷۸-۷۹).

و نصب الصراط علی ظهرانی جهنم.(ج ۷ ص ۱۱۹).

نحن أهل بیت قد أذهب اللّه عز و جل عنا الفواحش ما ظهر منها و ما بطن.(ج ۹ ص ۴۷۶).

فأظهر اللّه شریعته بعد دراستها.(ج ۴ ص ۸۳).

یحشر من هذا الظهر(کربلاء)سبعون ألف.(ج ۸ ص ۱۴۸).

و أظهروا الایمان و الإسلام فلما وجدوا علی الکفر أعوانا أظهروه.(ج ۸ ص ۹۷).

یا علی ان اللّه أمرنی أن اتخذک ظهیرا.(ج ۶ ص ۴۶۰ و ج ۲۰ ص ۵۲۸).

عنده علم الظاهر و الباطن.(ج ۵ ص ۵۱۵).

و الغضب ظاهر فی وجهه.(ج ۴ ص ۱۲۱).

کان یسمع تسبیحنا فی ظهورهما.(ج ۵ ص ۱۰).

و تظاهرت الفتن.(ج ۴ ص ۱۰۷-۱۰۸،۱۱۲ و ج ۹ ص ۴۷۹ و ج ۱۵ ص ۳۹۵).

و ذرارینا خلف ظهورنا.(ج ۹ ص ۲۲۱).

و ذریتنا خلف ظهورنا.(ج ۹ ص ۲۲۳).

سیظهر علیکم رجل مندحق البطن.(ج ۸ ص ۱۶۳).

[ع ب د]

حب علی عباده.(ج ۱۷ ص ۲۳۵).

موده علی عباده.(ج ۱۷ ص ۲۳۵ و ج ۲۰ ص ۳۰۹،۴۲۰).

أفضل العباده انتظار الفرج.(ج ۱۳ ص ۲۶۵).

عبادتی عند عباده جدی کعباده جدی عند عباده رسول اللّه.(ج ۸ ص ۶۰۲ و ج ۱۸ ص ۴).

أعتق ألف عبد.(ج ۸ ص ۶۱۸، ۶۰۰).

أعجبنی برکه هذا العقد أشبع جائعا و کسی عریانا و أغنی فقیر و أعتق عبدا و رجع الی ربه.(ج ۱۹ ص ۱۱۸).

ما کان فی هذه الامه أعبد من فاطمه.(ج ۱۰ ص ۲۶۱).

یأکل أکله العبد و یجلس جلسه العبد.(ج ۸ ص ۲۷۵،۶۰۹).

عباده أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۸ ص ۵۹۶-۶۰۳).

ذکر علی عباده.(ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۶ ص ۴۸۲ و ج ۱۵ ص ۶۰۸ و ج ۱۷ ص ۱۳۷-۱۳۸ و ج ۲۰ ص ۲۳۲ و ج ۲۱ ص ۶۵۶-۶۵۷ و ج ۷ ص ۱۱۱ ۱۱۲).

النظر الی وجه علی عباده.(ج ۴ ص ۴۲۴-۴۲۵ و ج ۷ ص ۸۹-۱۱۰ و ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۱۷ ص ۱۳۹-۱۵۶ و ج ۲۱ ص ۶۰۸-۶۱۶).

عباده سید الشهداء علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۴۱۸ و ج ۱۹ ص ۴۲۷- ۴۳۰).

عباده سید العابدین علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۱۸-۲۳ و ج ۱۹ ص ۴۴۷- ۴۵۳).

عباده الامام محمد بن علی علیهما السلام.(ج ۱۹ ص ۴۹۰).

عباده الامام موسی بن جعفر علیهما السلام.(ج ۱۹ ص ۵۳۹-۵۴۰).

من شک فی علی[علیه السلام]

کان فی النار و ان بالغ فی عبادته.(ج ۷ ص ۳۳۳-۳۳۴ و ج ۱۷ ص ۲۸۳).

ص :۳۶۸

عبـد اللّه بين الركن و المقام.(ج ۴ ص ۲۴۸،۲۴۵،۲۰ و ج ۷ ص ۱۷۹ و ج ۲۰ ص ۲۹۰،۳۱۵ و ج ۹ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۱۵ ص ۶۷،۵۸۴).

لو ان عبدا عبد اللّه مثل ما أقام نوح فی قومه...(ج ۷ ص ۱۷۷ و ج ۱۷ ص ۱۸۳ و ج ۲۱ ص ۳۶۱-۳۶۲).

لو ان عابدا عبد اللّه...ألف عام و ألف عام...(ج ۴ ص ۴۹۸،۲۰ و ج ۱۵ ص ۶۷).

لو ان عبـدا عبـد اللّه بين الصـفا و المروه ألف عـام ثم ألف عام ثم ألف عام.(ج ۵ ص ۲۶۲ و ج ۹ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۱۶ ص ۱۳۲ و ج ۱۷ ص ۱۸۶).

اللهم انی لا أعرف لک عبدا من هذه الامه عبدک قبلی غير نبيک.(ج ۲۰ ص ۵۰۱).

استدعی بصوته بعض عبيده فلم يجبه.(ج ۱۸ ص ۲۹).

[ع ب س]

فقال رجل من عبس لا يحسن أن يقول فلم يبرح من مكانه حتی تخبط الشيطان.

(ج ۶ ص ۴۷۴).

اللهم لا تنس هذا اليوم للعباس.(ج ۱۸ ص ۱۲۰).

كأنه العباس فی زيه و سلاحه و فرسه.(ج ۱۸ ص ۱۲۰).

فقال معاويه من خرج الی العباس فقتله فله عندی من المال كذا و كذا.(ج ۱۸ ص ۱۲۰).

[ع ب ط]

ما رفع حجر بإيلياء ليله قتل علی الا وجد تحته دم عبيط.(ج ۸ ص ۷۶۵).

ما رفع حجر الا وجد تحته دم عبيط.(ج ۱۱ ص ۴۸۱،۴۶۲-۴۸۹ و ج

ص :۳۶۹

۱۹ ص ۴۰۵-۴۰۶).

و إذا بها قد نبع من ساقها دم عبيط.(ج ۱۸ ص ۲۱۵).

ما على الا هذه العباءه.(ج ۴ ص ۴۴-۴۶ و ج ۱۰ ص ۴۰ و ج ۱۹ ص ۳۰).

يا على انك عبقريهم.(ج ۴ ص ۲۷۴ و ج ۱۵ ص ۶۰ و ج ۲۰ ص ۲۷۲- ۳۷۳).

[ع ت ر]

على عتره رسول اللّه.(ج ۶ ص ۴۳۸ و ج ۱۵ ص ۶۱۳،۵۶۱).

ان اللّه يبغض...و المبغض عتره نبيه.(ج ۹ ص ۵۲۱).

اللهم انک عتره رسولک.(ج ۱۸ ص ۵۲۴).

أبو العتره الطاهره.(ج ۴ ص ۱۰۱).

بعترته أثيب و أعاقب.(ج ۴ ص ۱۲۳).

يا موسى انه من ذريه أحمد و عترته.(ج ۴ ص ۳۵۵ و ج ۱۳ ص ۱۲۵).

و هو الثائر من عترتک.(ج ۵ ص ۴۶).

لا يؤمن أحد حتى أكون أحب اليه من نفسه و يكون عترتى أحب اليه من عترته.(ج ۹ ص ۳۹۲-۳۹۳).

سته[سبعه]

لŠ......و كل نبى مجاب...و المستحل من عترتى ما حرم اللّه.

(ج ۹ ص ۴۷۰-۴۷۵).

لو أن عبـدا عبد اللّه ألف عام و ألف عام و ألف عام بين الركن و المقام و لقى اللّه عز و جل مبغضا لعلى بن أبى طالب و عترتى أكبه اللّه...(ج ۴ ص ۲۴۸ و ج ۲۰ ص ۳۱۵،۲۹۰).

من لم يعرف حق عترتى فهو لإحدى ثلاث.(ج ۹ ص ۵۱۷).

أنا امام البريه و وصى خير الخليقه و أبو العتره الطاهره.(ج ۴ ص ۱۰۱).

المهدی من عترتی من فاطمه.(ج ۱۹ ص ۶۷۱-۶۷۲).

فیبعث اللّه رجلا من عترتی أفرق الثنایا.(ج ۱۹ ص ۶۵۷).

فیبعث اللّه رجلا من عترتی من أهل بیتی فیملأ الأرض قسطا.(ج ۱۹ ص ۶۶۳).

مثل عترتی کسفینه نوح.(ج ۹ ص ۲۹۰).

عترتی کسفینه نوح.(ج ۹ ص ۲۸۸-۲۸۹).

و علی وصی فی عترتی.(ج ۱۵ ص ۱۷۳،۱۷۰).

ألا لعنه اللّه و الملائکه و الناس أجمعین علی من انتقص شیا من حقی و علی من آذانی فی عترتی.(ج ۹ ص ۵۱۶).

من آذانی فی عترتی فعلیه لعنه اللّه.(ج ۹ ص ۵۱۶ و ج ۱۸ ص ۴۵۷).

حرمت الجنه علی من ظلم أهل بیتی و آذانی فی عترتی.(ج ۱۸ ص ۶۴۱).

اشتد غضب اللّه و غضب رسوله علی من احتقر ذریتی و آذانی فی عترتی.

(ج ۹ ص ۵۲۰ و ج ۱۸ ص ۴۴۱).

اشتد غضب اللّه و غضبی علی من أهرق دمی أو آذانی فی عترتی.(ج ۹ ص ۵۲۰ و ج ۱۸ ص ۴۴۱).

اشتد غضب اللّه علی من آذانی فی عترتی.(ج ۹ ص ۵۱۸-۵۱۹ و ج ۱۸ ص ۴۳۹-۵۴۴،۴۴۰).

من لم یعرف حق عترتی و الأنصار.(ج ۹ ص ۵۱۷ و ج ۱۸ ص ۵۰۷- ۵۰۸).

أوصیکم بعترتی.(ج ۶ ص ۴۵۰ و ج ۹ ص ۴۴۳ و ج ۱۸ ص ۵۲۶،۴۶۸).

أوصیکم بعترتی خیرا موعدکم الحوض.(ج ۶ ص ۴۵۰ و ج ۹ ص ۵۱۵ و ج ۱۷ ص ۱۷).

ص :۳۷۱

ثم أوصیکم بعترتی أهل بیتی.(ج ۹ ص ۳۶۷).

ان اللّه أعطانی الکوثر...و لا یشرب منه أحد قبلی و لا یطعمه من خفر ذمتی و وتر عترتی.(ج ۹ ص ۴۱۳).

و یکون عترتی أحب الیه من عترته.(ج ۹ ص ۳۹۲-۳۹۳ و ج ۱۸ ص ۴۸۵،۵۰۲).

و لیقتد بالأئمه من بعدی فإنهم عترتی.(ج ۵ ص ۱۱۱ و ج ۲۱ ص ۳۰۰- ۳۰۲).

و کفی باللّه ولیا و ناصرا لعترتی.(ج ۵ ص ۵۶).

لو لم یبق من الدهر الا یوم لبعث اللّه فیه رجلا من عترتی.(ج ۱۸ ص ۵۵۶ و ج ۱۹ ص ۶۶۰).

الا ولد فاطمه فأنا ولیهم...و هم عترتی خلقوا من طینتی.(ج ۹ ص ۶۵۲ و ج ۱۸ ص ۳۳۱).

و علی آله و عترته الذین جعلتهم فی مفرق المجد تاجا.(ج ۹ ص ۶۸۳).

هذا من أطائب ارومتی و أبرار عترتی و خیار ذریتی.(ج ۱۱ ص ۳۲۹).

ان أبرار عترتی و أطائب ارومتی.(ج ۹ ص ۴۷۶).

کتاب اللّه و عترتی و ارومتی.(ج ۹ ص ۳۵۵).

ثم یخرج رجل من عترتی.(ج ۱۳ ص ۱۳۷-۱۴۱).

فیبعث اللّه رجلا من عترتی.(ج ۱۳ ص ۱۵۱-۱۵۳).

حتی یأتی رجل من عترتی.(ج ۱۳ ص ۱۸۸).

ابشروا بالمهدی رجل من قریش من عترتی.(ج ۱۳ ص ۱۳۰ و ج ۱۹ ص ۶۷۸).

لبعث اللّه رجلا من عترتی.(ج ۱۳ ص ۱۷۳-۱۷۴،۱۸۰-۱۹۰،۱۸۱).

المهدی رجل من عترتی.(ج ۱۳ ص ۱۲۷).

لا تذهب الأیام و اللیالی حتی یسکنها رجل من عترتی.(ج ۱۳ ص ۲۴۷).

ان للّه خلیفه یخرج من عتره رسول اللّه.(ج ۱۳ ص ۱۱۰).

ثم یخرج رجل من عتره النبی.(ج ۱۳ ص ۴۰۲).

اللّه اللّه فی عترتی و أهل بیتی.(ج ۹ ص ۱۹۸).

یجبئ یوم القیامه المصحف و المسجد و عترتی.(ج ۹ ص ۴۲۷).

و المستحل من عترتی ما حرم اللّه.(ج ۹ ص ۴۷۱-۴۷۳ و ج ۱۸ ص ۴۷۶ -۴۸۶،۴۷۷-۴۸۵).

العنید من جحد ولایه علی بن أبی طالب و عترته.(ج ۵ ص ۲۵۰).

[ع ت ق]

أعتق ألف مملوک.(ج ۸ ص ۶۱۸).

و اشترت بالثمن رقبه مؤمنه فأعتقها.(ج ۱۰ ص ۲۸۷).

لم أکن لأستعبد رجلا اعتقه اللّه.(ج ۱۱ ص ۴۴۷-۴۴۸).

الذی بنی البیت العتیق.(ج ۵ ص ۵۶).

[ع ث ر]

فعثر الحسن فسقط فنزل رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله من المنبر.(ج ۱۹ ص ۳۰۶).

تعثر فاطمه فی ثوبها من الحیاء.(ج ۱۵ ص ۵۳۷،۴۶۹).

تعثر فی مرطها من الحیاء.(ج ۱۰ ص ۴۰۹ و ج ۱۸ ص ۱۷۶،۱۸۴).

یمشیان و یعثر ان فلم أصبر.(ج ۱۸ ص ۵۴۶).

[ع ج ز]

يا قنبر عر العجوز و خذ منها السوار.(ج ۸ ص ۷۸).

[ع ج م]

انى امرأه من العرب هذه من العجم.(ج ۸ ص ۵۳۹ و ج ۱۸ ص ۲۲).

و لا عربيا على عجمى.(ج ۸ ص ۵۶۰).

[ع ج ن]

أ تعجنين أو تخبزين فقالت بل أعجن يا سيدتى و احتطب.(ج ۱۰ ص ۲۷۶).

[ع د د]

أئمه اثنا عشر عدد نقباء بنى إسرائيل.(ج ۴ ص ۸۳).

[ع د ل]

عدله عليه السلام.(ج ۸ ص ۵۳۲-۵۷۳).

يملأ الأرض قسطا و عدلا كما ملئت ظلما و جورا.(ج ۱۹ ص ۶۴۸،۶۳۵، ۶۵۰).

يملأ الأرض عدلا.(ج ۱۹ ص ۶۵۲-۶۶۵).

فى كل خلف من أمتى عدول من أهل بيتى.(ج ۱۸ ص ۴۴۸).

كنفسى أو قال عديل نفسى.(ج ۶ ص ۴۵۹).

أعدل يا رسول اللّه فقال ويحك و من يعدل إذا لم أعدل.(ج ۸ ص ۴۷۶- ۴۸۴،۴۸۰-۴۸۶ و ج ۱۸ ص ۱۲۹).

[ع د ن]

ثم نار تخرج من بحر عدن.(ج ۱۳ ص ۲۰۹).

و جعل نسلهما مفاتيح الرحمه و معادن الحكمه.(ج ۶ ص ۵۹۹ و ج ۱۰ ص ۴۰۹).

أما علمتم انی معدن أسرار رسول اللّه.(ج ۱۸ ص ۲۲۸).

نحن أهل بيت شجره النبوه و معدن الرساله.(ج ۹ ص ۳۷۸).

فهبط ملك الموت...ثم قال السلام عليكم يا أهل بيت النبوه و معدن الرساله و مختلف الملائكه أ أدخل؟(ج ۹ ص ۴۰۱-۴۰۲).

خزان علمه و معادن حكمته من أطاعهم فقد أطاع اللّه و من عصاهم فقد عصى اللّه.(ج ۵ ص ۳۷).

[ع د و]

أنا حرب لمن حاربهم و سلم لمن سالمهم و عدو لمن عاداهم.(ج ۱۸ ص ۴۱۴).

و عاد من عاداه.(ج ۲ ص ۴۲۶-۴۶۵ و ج ۳ ص ۳۲۲-۳۲۷ و ج ۶ ص ۲۲۵-۳۰۴ و ج ۷ ص ۵۳-۵۶ و ج ۱۶ ص ۵۵۹-۵۸۷).

عادى اللّه من عادى عليا.(ج ۷ ص ۴۱-۴۳ و ج ۱۷ ص ۱۱۱ و ج ۲۰ ص ۵۷۸-۵۷۹).

و من عاداه فقد عادى اللّه.(ج ۵ ص ۴۱).

عدوه عدو اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۷ و ج ۵ ص ۴۳ و ج ۷ ص ۳۸۵ و ج ۸ ص ۱۰۳).

عدوه عدوی.(ج ۴ ص ۲۹۷ و ج ۶ ص ۴۱۷).

عدوی عدو اللّه.(ج ۴ ص ۴۹ و ج ۶ ص ۴۰۶ و ج ۱۶ ص ۶۱۳-۶۱۴ و ج ۲۰ ص ۲۲۶).

عدوك عدوی.(ج ۴ ص ۴۹-۵۰ و ج ۶ ص ۴۰۶ و ج ۱۶ ص ۶۱۳-

ص: ۳۷۵

۶۱۴ و ج ۲۰ ص ۲۲۶).

أعداك أعدائى.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۲۶).

...وال من والاه و عاد من عاداه؟قال:نعم.قال:فانى رأيتك واليت أعدائه و عاديت أوليائه.(ج ۶ ص ۲۵۷).

[ع ذ ب]

فما أجاب منها عذب و طاب.(ج ۷ ص ۲۳۰-۲۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۱۹- ۲۲۰).

ان اللّه غير معذبك و لا أحدا من ولدك.(ج ۱۰ ص ۱۳۲-۱۳۳ و ج ۱۹ ص ۶۲-۶۳).

و الولايه لال محمد أمان من العذاب.(ج ۹ ص ۴۹۴-۴۹۷ و ج ۱۸ ص ۴۹۶-۴۹۷).

[ع ذ ر]

و أعطى له فاطمه العذراء البتول.(ج ۵ ص ۴۴ و ج ۷ ص ۱۸).

[ع ر ب]

و خروج العرب عن سلطان العجم و تملكها البلاد.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

و تتألف اليه عصائب من العجم و قبائل من العرب.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

و تدخل العرب و العجم و أهل الحرب و الروم و غيرهم فى طاعته.(ج ۱۳ ص ۳۱۳،۳۲۲).

انى امرأه من العرب و هذه من العجم.(ج ۸ ص ۵۳۹ و ج ۱۸ ص ۲۲).

[ع ر ج]

لما عرج بی.(ج ۴ ص ۲۸۰-۲۸۱،۳۷۸ و ج ۵ ص ۹۲ و ج ۶ ص ۱۴۶،۱۴۹ و ج ۷ ص ۱۵۲ و ج ۹ ص ۲۵۷ و ج ۱۶ ص ۴۸۹).

لیله عرج بی الی السماء...علی حبیب اللّه الحسن و الحسین صفوه اللّه فاطمه أمه اللّه علی باغضیهم لعنه اللّه.(ج ۱۸ ص ۴۰۶-۴۰۷).

و ما عرجنی ربی الی السماء و کلمنی الا قال یا محمد اقرأ علیا منی السلام.

(ج ۴ ص ۱۷۰).

قال اللّه تعالی فی لیله المعراج من تحب.(ج ۶ ص ۵۰۷).

ان اللّه خاطبنی لیله المعراج بلغه علی.(ج ۶ ص ۱۳۸).

ثم یعرجون الی السماء.(ج ۷ ص ۳۶۴).

[ع ر س]

ألا و من مات علی حب آل محمد زف کما تزف العروس.(ج ۹ ص ۴۸۷ -۴۸۹).

فتزف[سیده النساء]

کما تزف العروس و یؤکل بها سبعون ألف جاریه.(ج ۱۹ ص ۷۰ ج ۱۰ ص ۱۶۰-۱۶۲).

عرسها علیها السلام.(ج ۱۰ ص ۳۹۲-۴۴۱).

دعاء رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم لهما لیله العرس.(ج ۱۰ ص ۴۰۵-۴۱۶ و ج ۱۹ ص ۱۴۱-۱۴۳).

ولیمه العرس.(ج ۱۰ ص ۴۲۴-۴۲۵).

فوقع التکبیر علی العرائس.(ج ۱۸ ص ۱۷۵-۱۷۸،۱۷۶ و ج ۱۹ ص ۱۲۶).

فماست الجنه کما تمیس العروس.(ج ۱۰ ص ۶۲۸-۶۳۰ و ج ۱۹ ص ۲۵۲-۲۹۰،۲۵۳).

لا تأتينا الا و علیک أثر العرس.(ج ۱۷ ص ۵۰۲).

[ع ر ش]

علی بن أبی طالب أفضل من العرش و الکرسی.(ج ۵ ص ۲۵۰).

مکتوب علی العرش علی مقیم الحجه.(ج ۴ ص ۲۲۱).

أول من أحبه من أهل السماء حمله العرش.(ج ۶ ص ۱۱۱ و ج ۱۵ ص ۴۳۴ و ج ۲۰ ص ۵۰۳).

فهما یوم القیامه فی ضفتی العرش بمنزله الشنفتین من الوجه.(ج ۴ ص ۱۰۶).

...ان أقوم عن یمین العرش و أنت عن یمینی.(ج ۶ ص ۱۶۲).

فیقومون عن یمین العرش فیکسون حللا.(ج ۶ ص ۵۶۱).

نودیت من بطنان العرش...و نعم الأخ أخوک علی.(ج ۴ ص ۱۸۲- ۱۸۶).

لولاهم ما خلقت الجنه و لا النار و لا العرش و لا الکرسی.(ج ۹ ص ۲۰۳).

ففتق نور علی فخلق منه العرش و الکرسی.(ج ۵ ص ۲۵۰).

التفت عن یمین العرش فالتفت فإذا أنا بعلی و فاطمه...(ج ۵ ص ۴۶).

ینصب لی منبر عن یمین العرش.(ج ۴ ص ۱۲۷ و ج ۵ ص ۷۹).

توضع یوم القیامه منابر حول العرش لشیعتی و شیعه أهل بیتی.(ج ۶ ص ۱۶۴ و ج ۹ ص ۴۵۹).

أوصیاءک المکتوبون علی سرادق عرشی.(ج ۵ ص ۹۳).

و أوصیاءک مکتوبون علی سرادق العرش.(ج ۵ ص ۹۱).

حتی تقف بینی و بین ابراهیم فی ظل العرش.(ج ۶ ص ۵۶۲).

أول من یدعی ابراهیم...ثم یقوم عن یمین العرش.(ج ۵ ص ۱۰۰- ۱۰۱).

أسمائهم مكتوبه على ساق العرش بالنور.(ج ۱۳ ص ۵۶).

و انه مكتوب عن يمين العرش انه مصباح هدى و سفينه نجاه.(ج ۱۳ ص ۶۲).

انظر الى يمين العرش.(ج ۱۳ ص ۵۸).

فنظر الى جانب العرش نورا.(ج ۱۳ ص ۵۹).

خلق جسمه عن يمين عرشه محبوا بالحكمه.(ج ۱۳ ص ۸۵).

فقال العرش أى ربى ابنى نبيك زينى بهما.(ج ۱۸ ص ۴۵۷).

الذين يحملون العرش و من حوله...و يستغفرون للذين آمنوا بولايتنا.(ج ۵ ص ۹۲).

ان آدم لما رأى اسمى و اسم أخى...مكتوبا على ساق العرش بالنور.

(ج ۵ ص ۱۱).

لما خلق اللّه العرش اضطرب...(ج ۶ ص ۱۴۷).

مكتوب على العرش...أيدته بعلى.(ج ۶ ص ۱۳۹-۱۴۹ و ج ۱۶ ص ۴۸۶-۴۹۰).

ان فى اللوح المحفوظ تحت العرش مكتوب على بن أبى طالب أمير المؤمنين (ج ۶ ص ۱۶۲).

حتى تقف بينى و بين ابراهيم فى ظل العرش.(ج ۴ ص ۴۹۵).

السابقون الى ظل العرش.(ج ۱۶ ص ۵۳۰).

و عزتى و جلالى و ارتفاعى فوق عرشى.(ج ۶ ص ۵۲۱).

و خلق محبينا من طينه تحت العرش.(ج ۵ ص ۹۰).

و به تعلم العلم اللدنى و به اوتى عرش بلقيس.(ج ۸ ص ۲۲).

فتحتوى على ساق العرش فتقول أنت الجبار العدل.(ج ۱۰ ص ۱۶۳).

ص :۳۷۹

فی قبه تحت العرش.(ج ۱۸ ص ۴۲۱).

...أو حامل عرش رب العالمین...فینادی مناد...هذا علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۳۷۰).

و باهی بی و بک یا علی حمله العرش.(ج ۴ ص ۹۳ و ج ۶ ص ۱۰۳،۱۰۵).

علی کراسی من نور عن یمین العرش...و هم هذا و شیعته.(ج ۷ ص ۳۰۳-۳۰۴).

[ع ر ص]

و شیعتهم أفضل من تضمنه عرصات القیامه.(ج ۴ ص ۱۱۹).

[ع ر ف]

فمن عرف من الامه واجب حق امامه وجد حلاوه ایمانه.(ج ۱۳ ص ۸۴).

اللهم لا أعرف لک عبدا من هذه الامه عبدک قبلی غیر نبیک.(ج ۲۰ ص ۵۰۱).

اعرف الیوم الذی اقتل فیه و اعرف من یقتلنی و اعرف البقعه التی أدفن فیها و أعرف من یقتل من أهل بیتی و شیعتی.(ج ۱۱ ص ۴۳۳).

یا عائشه هذا أحب الرجال الی و أکرمهم علی فاعرفی له حقه و اکرمی مثواه.

(ج ۴ ص ۳۲۴-۳۲۵ و ج ۷ ص ۱۰۵ و ج ۲۰ ص ۴۸۴).

فمن عرفنا و نصرنا و عرف حقنا و یأخذ بأمرنا فهو منا و إلینا.(ج ۱۳ ص ۸۴).

لو لا علی لم نعرف السیره فی الخوارج.(ج ۸ ص ۳۳).

و لا یقبل معرفه العباد إیاه الا بمعرفه الامام.(ج ۱۳ ص ۸۴).

تم محبونا یدخلون الجنه بغیر حساب لا یسئلون عن ذنبهم بعد المعرفه و المحبه.

(ج ۱۶ ص ۵۵۶).

انک و الأوصیاء من ولدک أعراف.(ج ۱۳ ص ۷۴).

من عرف حقه زکی و طاب.(ج ۴ ص ۱۴۴،۲۲۱ و ج ۷ ص ۲۸۲،۳۷۹ و ج ۲۰ ص ۴۹۰).

من عرفنی و عرف حقی فقد عرف ربه.(ج ۴ ص ۲۸۵).

من عرفنا فقد عرف اللّه عز و جل و من أنکرنا فقد أنکر اللّه عز و جل.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۱۳ ص ۷۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

لو لا أنت یا علی ما عرف المؤمنون.(ج ۱۵ ص ۶۶۵).

لولاک ما عرف المؤمنون بعدی.(ج ۴ ص ۱۶۷ و ج ۷ ص ۱۳۵ و ج ۱۷ ص ۱۶۸).

لا یدخل الجنه الا من عرفکم و عرفتموه.(ج ۱۳ ص ۷۴).

قد عرفوا حق ولایتک.(ج ۵ ص ۸۳،۱۰۳).

ان أهل السماوات لأشد معرفه له من أهل الأرض.(ج ۴ ص ۴۰۳ و ج ۱۵ ص ۶۱۸).

لا ینفع عبدا عمله الا بمعرفه حقنا.(ج ۹ ص ۴۲۸-۴۳۰ و ج ۱۸ ص ۴۶۴، ۴۶۹،۵۰۱،۵۳۲،۵۴۳).

معرفه آل محمد براءه من النار.(ج ۹ ص ۴۹۴-۴۹۷ و ج ۱۸ ص ۴۹۶).

فما معرفه اللّه؟فقال:معرفه أهل کل زمان امامه الذی یجب علیهم طاعته.

(ج ۱۱ ص ۵۹۴).

ما من عبد یقف عشیه عرفه...(ج ۹ ص ۶۲۳).

المعروف بقدر المعرفه.(ج ۱۱ ص ۴۳۲-۴۳۳).

بمحبتک یعرف الأبرار من الفجار.(ج ۴ ص ۱۶۰ و ج ۷ ص ۳۸۱).

لو لا علی لم یعرف حزبی و لا أولیائی.(ج ۴ ص ۱۶۷ و ج ۷ ص ۳۸۰).

ص :۳۸۱

قبله العارفين.(ج ۴ ص ۱۲۲).

لاحد علی معترف بعد بلاء.(ج ۸ ص ۲۰۲ و ج ۱۷ ص ۴۵۴).

من لم یعرف امام زمانه.(ج ۱۳ ص ۸۵-۸۶).

من لم یعرف حق علی فهو من أحد الثلاثه.(ج ۷ ص ۲۲۲-۲۲۳ و ج ۱۷ ص ۱۸۹-۱۹۰).

کنا نعرف المنافقین علی عهد رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله.(ج ۷ ص ۲۳۸ -۲۴۶ و ج ۲۱ ص ۵۲۵-۵۳۰ و ج ۱۷ ص ۲۲۱-۲۲۲ و ج ۱۸ ص ۵۱۱).

[ع ر ق]

من قبل جیش یجیء من قبل العراق.(ج ۱۳ ص ۲۸۷).

فتأتیه عصائب أهل العراق و ابدال الشام.(ج ۱۳ ص ۲۸۷،۲۹۵ و ج ۱۹ ص ۶۷۵).

و یمسح العرق من وجه علی و یمسح به وجهه.(ج ۱۵ ص ۲۴۴ و ج ۲۰ ص ۳۱۷).

من أحب علیا أعطاه لکل عرق فی بدنه مدینه فی الجنه.(ج ۷ ص ۱۶۱- ۱۶۲).

دنیاکم هذا أهون علی من عراق خنزیر.(ج ۸ ص ۲۴۶).

قاتلکم اللّه یا أهل العراق.(ج ۱۸ ص ۴).

یقتل ولدی الحسین بالعراق بأرض یقال له کربلاء.(ج ۱۱ ص ۴۳۳).

ان هذا یقتل بأرض العراق.(ج ۱۱ ص ۴۳۹).

و ان شئت أخبرتک بالأرض التی یقتل فیها و أشار جبرئیل بیده الی الطف بالعراق.

(ج ۱۱ ص ۳۴۴).

و یعرف فی العراق بباب الحوائج.(ج ۱۲ ص ۳۰۰).

[ع ر و]

أنت العروه الوثقى.(ج ۵ ص ۵۳).

من أراد ان يستمسک بالعروه الوثقى.(ج ۴ ص ۱۲۹).

من أحب على بن أبى طالب فقد استمسک بالعروه الوثقى.(ج ۷ ص ۱۶۰ و ج ۲۱ ص ۴۰۱).

من أحب أن يتمسک بالعروه الوثقى فليتمسک بحب على و أهل بيته.(ج ۷ ص ۱۶۰ و ج ۱۷ ص ۱۷۹ و ج ۲۱ ص ۴۰۱).

من أحب أن يركب سفينه النجاه و يستمسک بالعروه الوثقى و يعتصم بحبل اللّه المتين فليوال عليا و ليعاد عدوه و ليأتم بالأئمه الهداه من ولده.(ج ۵ ص ۱۱۳ و ج ۷ ص ۱۵۹-۱۶۰ و ج ۱۸ ص ۴۷۳).

العروه الوثقى الموده لال محمد.(ج ۹ ص ۵۰۳).

هم العروه الوثقى و هم الوسيله.(ج ۱۳ ص ۷۵ و ج ۱۸ ص ۵۰۴).

فالذين يحبونه تعلقوا بالعروه الوثقى.(ج ۵ ص ۱۱۷).

أنا حبل اللّه المتين أنا عروه الوثقى و كلمه التقوى.(ج ۴ ص ۲۸۵).

هو زين الأرض و سكنته و هو كلمه التقوى و العروه الوثقى.(ج ۵ ص ۴۱).

هم العروه الوثقى و الوسيله الى اللّه عز و جل.(ج ۱۳ ص ۷۵).

فصاح رجل من أصحاب معاويه يقال له عروه.(ج ۸ ص ۴۰۷).

[ع ر ى]

كسى عريانا.(ج ۱۹ ص ۱۱۸).

[ع ز ز]

على أعز على.(ج ۱۵ ص ۵۶۲-۵۶۳ و ج ۲۰ ص ۵۱۲-۵۱۳).

ص :۳۸۳

فاطمه أعز و أنت أحب.(ج ۱۰ ص ۱۷۴-۱۷۵).

هی أحب و أنت أعز.(ج ۱۰ ص ۴۱۹-۴۲۰ و ج ۷ ص ۱۰-۱۷ و ج ۱۷ ص ۱۰۱-۱۰۴).

اشتهی عنبا و أنا أعلم انه عزیز.(ج ۴ ص ۲۹۵ و ج ۱۵ ص ۶۰۵).

أقسمت بعزتی و جلالی أن أدخل الجنه من أحبه و ان عصانی.(ج ۲۰ ص ۴۹۰).

قد قتلت اللات و العزی.(ج ۶ ص ۱۱۰).

السلام علی الولد الطیب السلام علی الخلق الطیب أعظم اللّه أجرک و أحسن عزاءک فی ابنک الحسین.(ج ۱۱ ص ۳۳۷).

[ع س ل]

أهدی للنبی زبد و عسل...فقال کل یا سیدی.(ج ۴ ص ۵۳).

مائها أبیض من الثلج و أحلی من العسل.(ج ۴ ص ۹۷،۱۰۳،۲۹۲ و ج ۱۷ ص ۳۰۰).

[ع ش ر]

میثم قال:انک تصلبنی عاشر عشره.(ج ۸ ص ۱۵۹).

لا یفلت منهم عشره.(ج ۸ ص ۹۴).

لا یقتل منا عشره.(ج ۸ ص ۹۲-۹۳).

قلت عشره آلاف حدیث.(ج ۵ ص ۱۴).

[ع ش ش]

ان آتی عشها فادفع عنها ذلک الشجاع.(ج ۱۸ ص ۲۱۷).

ص:۳۸۴

[ع ص ب]

فانا وليه و أنا عصبه.(ج ۱۰ ص ۲۳۹).

أنا وليهما و أنا عصبتها.(ج ۱۰ ص ۲۳۹).

الا ولد فاطمه فأنا عصبتهم(ج ۹ ص ۶۴۴-۶۵۵ و ج ۱۰ ص ۲۳۹ و ج ۱۸ ص ۳۳۱ ص ۳۳۴،۴۳۲،۵۵۵ و ج ۱۹ ص ۶۴-۶۵).

ان بنی فاطمه عصبتی.(ج ۱۰ ص ۶۴۸-۶۵۵ و ج ۱۹ ص ۶۴-۶۵).

[ع ص ر]

لو لم یبق الا عصر لبعث اللّه رجلا من أهل بیتی.(ج ۱۳ ص ۲۳۴).

[ع ص م]

أنا ترجمان وحی اللّه أنا معصوم من اللّه.(ج ۴ ص ۳۳۲).

انما أمر بطاعه رسوله لأنه معصوم.(ج ۱۳ ص ۷۸).

انما أمر بطاعه أولی الأمر لأنهم معصومون.(ج ۱۳ ص ۷۸).

و تسعه من ولد الحسین مطهرون معصومون.(ج ۱۳ ص ۷۰،۶۰).

أنت الامام و أبو الأئمه الأحد عشر الذین هم المطهرون المعصومون.(ج ۲۰ ص ۵۳۰).

من اعتصم بهم نجی و من تخلف عنهم هوی.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۱۹۹، ۲۰۹ و ج ۱۳ ص ۷۷-۷۹).

من أحب...و یعتصم بحبل اللّه فلیوال علیا و لیعاد عدوه و لیأتم بالأئمه الهداه.

(ج ۵ ص ۱۱۳).

[ع ص ی]

بغضه معصیه لا تنفع معها حسنه.(ج ۱۷ ص ۲۳۴).

ص :۳۸۵

أقسمت بعزتی و جلالی أن أدخل الجنه من أحبه و ان عصانی.(ج ۴ ص ۲۲۱ و ج ۲۰ ص ۴۹۰).

أقسمت بعزتی أن أدخل النار من عصاه و ان أطاعنی.(ج ۴ ص ۱۴۴،۲۲۱).

و کان مکتوبا علی عصا موسی و سیف علی.(ج ۸ ص ۲۲).

و من عصی علیا فقد عصانی.(ج ۶ ص ۴۱۹-۴۲۲ و ج ۱۶ ص ۶۲۱- ۶۲۴).

شقی من عصاک.(ج ۴ ص ۱۴۹).

لا طاعه لمن عصی اللّه.(ج ۱۳ ص ۷۸).

معصیتک معصیتی.(ج ۴ ص ۲۲۷).

معصیته معصیه اللّه.(ج ۵ ص ۴۳).

معصیته معصیتی.(ج ۶ ص ۴۲۱).

و نهاکم عن معصیته.(ج ۷ ص ۲۱۶).

و من عصاهم فقد عصی اللّه.(ج ۱۳ ص ۷۵ و ج ۱۸ ص ۵۰۴).

معصیتهم معصیه اللّه.(ج ۱۸ ص ۵۲۲).

فلا تعصوا أمره.(ج ۲۰ ص ۵۲۶).

یا علی معک عصی من عصی الجنه تذود بها المنافقین.(ج ۶ ص ۱۷۳- ۱۷۵ و ج ۱۶ ص ۵۲۴ و ج ۱۸ ص ۵۳۳ و ج ۲۰ ص ۳۰۵-۳۰۷).

[ع ض د]

فاطمه بضعه منی و ولدیها عضدای.(ج ۹ ص ۱۹۸).

یا أبا ذر علی عضدی.(ج ۴ ص ۹۴).

أن تجعل لی وزیرا یشد به عضدی.(ج ۴ ص ۳۵۱).

أعظمهم رزيه و أنت عاضدی و غاسلی.(ج ۴ ص ۱۵۷).

و انی أسألک یا الهی و سیدی أن تجعل لی من أهلی وزیرا تشد به عضدی فاجعل لی علیا وزیرا و أخا.(ج ۴ ص ۵۸).

أنا من رسول اللّه[صلی اللّه علیه و آله و سلم]

کالعضد من المنکب و کالذراع من العضد...(ج ۷ ص ۸۷).

ضع قدمک یا علی علی عضدی.(ج ۱۸ ص ۱۶۷).

فأخذ بعضدی الباب.(ج ۵ ص ۶۹).

و أخذ بعضادتی الباب.(ج ۴ ص ۱۰۶).

[ع ض ل]

أعوذ باللّه من معضله...(ج ۸ ص ۱۹۴-۲۰۲ و ج ۱۷ ص ۴۳۶-۴۳۸).

اللهم لا تبقنی لمعضله.(ج ۸ ص ۲۱۱-۲۱۲ و ج ۱۷ ص ۴۳۵).

[ع ط ر]

فعطرونا من ریحهم.(ج ۱۸ ص ۵۲۲).

[ع ط ش]

السلام علیک یا بقیه الصالحین قتلت طریدا و عشت سعیدا و لم تزل عطشانا حتی ألحقک اللّه بنا.(ج ۱۱ ص ۳۳۶-۳۳۷).

[ع ظ م]

أعظمهم مزیه یوم القیامه.(ج ۲۰ ص ۲۸۴).

أعظم الناس حسبا.(ج ۴ ص ۱۱۲،۱۰۹،۱۵۹).

أعظم الناس عند اللّه مزیه.(ج ۴ ص ۱۵۶-۲۱۸،۱۵۷،و ج ۱۵ ص

۳۸۳-۳۸۴ و ج ۲۰ ص ۲۶۴-۲۸۱،۲۶۵).

أعظم الناس رزيه.(ج ۴ ص ۱۵۷-۱۵۸).

أعظم الناس حلما.(ج ۱۵ ص ۳۷۷-۳۸۲ و ج ۴ ص ۱۰۵،۱۵۳-۱۵۵، ۳۵۹ و ج ۲۰ ص ۲۸۷-۲۸۸).

أعظم الناس حبا و تعظيما لأهل لا اله الا اللّه.(ج ۱۵ ص ۳۹۸،۳۸۶).

أعظم الناس منزله.(ج ۴ ص ۱۵۶-۲۱۸،۱۵۷ و ج ۶ ص ۴۹۴ و ج ۱۵ ص ۳۸۳).

كأنما سودف وجوههم بالعظلم.(ج ۸ ص ۵۴۵).

[ع ف ر]

يقتله عفريت مستكبر يدفن بالمدينه التى بناها العبد الصالح.(ج ۴ ص ۱۲۴).

[ع ف ط]

لدنياكم أهون على من عفطه عنز.(ج ۸ ص ۲۴۶-۲۴۷).

[ع ف و]

عفو الامام الصادق عليه السلام.(ج ۱۲ ص ۲۳۱-۲۳۴).

فان بقيت قتلت أو عفوت.(ج ۸ ص ۵۶۷ و ج ۱۸ ص ۴۲).

اما عفوت و أما اقتصصت(ج ۸ ص ۵۶۹).

أعفو إن شئت و ان شئت استقدت.(ج ۸ ص ۵۶۹).

فان عشت فأنا ولى دمى أعفو إن شئت...(ج ۱۸ ص ۴۱).

و ان لم امت فالأمر الى فى العفو و القصاص.(ج ۸ ص ۵۷۲).

فأنا لم نؤمر أن نأخذ منهم الا العفو.(ج ۱۸ ص ۸).

أنا أمرنا ان نأخذ منهم العفو.(ج ۸ ص ۵۵۸،۵۴۶).

اللهم اشفه أو عافه(ج ۷ ص ۴۷-۵۰ و ج ۲۰ ص ۵۹۰-۵۹۱).

[ع ق ب]

و لقد دعوت اللّه تعالى ان يجعل العلم و الحكمه فى عقبى و عقب عقبى و فى زرعى و فى زرع زرعى.(ج ۹ ص ۳۵۷).

أعلى اللّه عقبك يا على.(ج ۷ ص ۸۶).

أحدهما مع على بن أبى طالب يقال لها العقاب.(ج ۸ ص ۳۵۰).

كان على حامل العقاب فى خيبر.(ج ۱۸ ص ۷۳).

[ع ق د]

ان اللّه عقد عقد فاطمه.(ج ۶ ص ۶۱۵).

و ان تنثره على من قضى عقد نكاح فاطمه من الملائكه و الحور العين.(ج ۶ ص ۶۱۳).

أن يرفعوا رؤسهم عن السجود حتى يشهدوا العقد على و فاطمه.(ج ۶ ص ۶۲۳).

فهذا عقد نكاح فاطمه فى السماوات.(ج ۱۹ ص ۱۳۰).

و أوحى اللّه أن اعقد عقده النكاح فانى زوجت عليا بفاطمه.(ج ۶ ص ۶۲۳).

لقد أعطتنى فاطمه بنت محمد[صلى اللّه عليه و آله]

هذا العقد.(ج ۱۹ ص ۱۱۶).

فعمد عمار الى العقد و طيبه بالمسک.(ج ۱۹ ص ۱۱۷).

أضحكنى بركه هذا العقد.(ج ۱۹ ص ۱۱۸).

يا عمر لقد عقد رسول اللّه(صلى اللّه عليه و آله)عقد الا يحله الا منافق فأحذر ان تحله.(ج ۶ ص ۲۵۲).

ص :۳۸۹

[ع ق ر]

اشتد الناس عذابا عاقر ناقه ثمود و خاضب لحيتك بدم رأسك.(ج ۷ ص ۳۶۰).

قاتلك يعدل عاقر الناقه.(ج ۴ ص ۲۳۲).

[ع ق ص]

فقال هو فی عقصتک.(ج ۸ ص ۱۰۳).

[ع ق ق]

الا و من عق والديه فعليه لعنه اللّه...(ج ۵ ص ۹۵).

...فمن عقنا فلعنه اللّه عليه...(ج ۱۵ ص ۵۱۸).

عق رسول اللّه(صلی اللّه عليه و آله)عن الحسن عليه السلام.(ج ۱۱ ص ۸-۱۰).

عق رسول اللّه صلی اللّه عليه و آله عن الحسين عليهما السلام.(ج ۱۰ ص ۵۱۱-۵۱۸ و ج ۱۹ ص ۱۸۲).

عق عنه يوم سابعه و حلق شعره.(ج ۱۹ ص ۱۹۹).

عقيقه کبشين عنهما عليهما السلام.(ج ۱۰ ص ۵۱۱-۵۱۸).

الولد العاق يلحق بالنسب.(ج ۱۸ ص ۵۵۰).

فان کان نبيا يختار العقيق.(ج ۴ ص ۱۴۳).

تختموا بالعقيق فانه اول حجر شهد...و لعلی بالوصيه و لشيعته بالجنه.(ج ۴ ص ۸۷-۸۹،۳۸۲ و ج ۱۵ ص ۱۳۹-۱۴۱).

و فيها من الفصوص ياقوت و عقيق.(ج ۴ ص ۱۴۳).

[ع ق م]

ويحك يا سليمان الملك عقيم.(ج ۵ ص ۲۲).

قال الرشيد...فان الملك عقيم.(ج ۱۲ ص ۳۰۹).

فقال[عمر]

لا بل الملك عقيم و الحق لابن أبى طالب.(ج ۴ ص ۸۱).

[ع ل ق]

كنت ايام الحسين عليه السلام جاريه شابه فكانت السماء أياما علقه.(ج ۱۱ ص ۴۶۴،۴۸۰ و ج ۱۹ ص ۴۰۳).

[ع ل م]

أنا دار العلم و على بابها.(ج ۵ ص ۵۰۶ و ج ۱۶ ص ۳۰۳ و ج ۲۱ ص ۴۱۴).

أنا مدينه الفقه و على بابها فمن أراد العلم فليأت الباب.(ج ۵ ص ۵۰۵).

أنا مدينه العلم و على بابها.(ج ۴ ص ۳۷۶-۳۷۷ و ج ۵ ص ۵۲،۴۶۹ -۵۰۱ و ج ۸ ص ۱۸۴ و ج ۹ ص ۱۴۹ و ج ۱۶ ص ۲۷۷-۲۹۷ و ج ۲۱ ص ۴۱۵-۴۲۸).

فى علم أمير المؤمنين عليه السلام و رجوع الصحابه اليه و اخباره عليه السلام عن المغيبات.(ج ۷ ص ۵۷۷-۶۴۵ و ج ۸ ص ۱۰۹-۱۸۲،۲۱۵-۲۴۴ و ج ۱۷ ص ۴۲۱-۵۷۳).

لم يسبقه الأولون بعلم و لم يدركه الآخرون.(ج ۲۱ ص ۴۲۸).

أعلم الناس باللّه و أعظم الناس حبا...(ج ۴ ص ۱۵۴ و ج ۱۵ ص ۳۹۸، ۳۸۶-۳۸۷ و ج ۲۰ ص ۴۴۱).

جعلتك علما فيما بينى و بين أمتى فمن لم يتبعك فقد كفر.(ج ۱۵ ص ۶۰۶).

أنت العلم فيما بينى و بين أمتى.(ج ۱۵ ص ۵۶۹،۵۷۱ و ج ۲۰ ص ۴۰۵

و ج ۲۱ ص ۴۱۸).

علی أعلم الامه من بعدی.(ج ۲۰ ص ۴۰۶).

و أنت مصباح الدجی و منار الهدی و العلم المرفوع لأهل الدنیا.(ج ۴ ص ۱۷۰).

قیل یا رسول اللّه عمن نأخذ العلم بعدک؟قال:عن علی.(ج ۱۷ ص ۲۱).

عمن نکتب العلم بعدک؟قال:عن علی و سلمان.(ج ۶ ص ۴۸۷).

أنا أهل بیت من علم اللّه علمنا.(ج ۹ ص ۴۷۶).

فانفتح فی قلبی ألف باب من العلم مع کل باب ألف باب.(ج ۶ ص ۴۲).

علمه ألف ألف کلمه کل کلمه تفتح ألف ألف کلمه.(ج ۶ ص ۴۳).

و هم أبواب العلم فی أمتی من تبعهم نجی من النار.(ج ۴ ص ۵۹).

جعلتک علما فیما بینی و بین أمتی.(ج ۱۵ ص ۶۰۶).

ملئت علما و حکما.(ج ۱۷ ص ۲۲).

أعلم الناس.(ج ۲۰ ص ۵۱۶،۴۴۱-۵۱۷).

أکثرهم علما.(ج ۹ ص ۲۶۴ و ج ۴ ص ۱۵۱،۱۰۵-۱۶۰،۱۵۵، ۳۵۹،۱۶۱ و ج ۱۵ ص ۳۲۸،۵۱-۳۷۶،۳۶۴،۳۴۰،۳۳۸، ۳۳۰-۳۷۸ ۶۹۱،۴۱۰).

أکثرهم علما و أعظمهم حلما.(ج ۶ ص ۴۷۷ و ج ۱۵ ص ۶۹۱،۵۱).

أعلمهم علما.(ج ۴ ص ۱۵۳،۱۶۵،۱۰۷،۱۰۵ و ج ۱۵ ص ۲۵۷، ۴۱۰،۳۹۷،۳۷۸،۳۸۲ و ج ۱۹ ص ۲۹).

أعلمهم بأیام اللّه.(ج ۱۵ ص ۳۶۵،۳۵۴ و ج ۴ ص ۳۶۰،۱۵۸،۱۵۷).

أعلمهم باللّه تعالی.(ج ۴ ص ۱۵۴ و ج ۱۵ ص ۳۸۷،۳۹۸).

اعلم أمتی من بعدی علی.(ج ۴ ص ۳۱۸-۳۲۴،۳۲۰ و ج ۲۰ ص ۴۰۶).

ألا أعلمك كلمات إذا قلتهن.(ج ١٧ ص ٣٠٨-٣٠٩).

أعلم أمتى بالسنه و القضاء بعدى على بن أبى طالب.(ج ۴ ص ٣٢۴).

أعلم الناس علما و أحكم الناس حكما.(ج ۴ ص ١٠٧).

أعلم الناس علما و أحلم الناس حلما...و أسمحهم كفا.(ج ۵ ص ٢٠).

أفضلكم و أعلمكم على.(ج ۵ ص ۴٨).

هذا على أخى فى الدنيا و الآخره...و وصيى فى أمتى و وارث علمى.(ج ۴ ص ١٩۶).

و هو بالجزء العاشر أعلم الناس.(ج ۵ ص ۵٢١).

و على أعلم بالواحد منهم.(ج ۵ ص ۵٢٠).

أعلمهم بما أنزل اللّه.(ج ١۵ ص ٣٩٩).

أعلمهم بالقضيه.(ج ١۵ ص ٣٨٨،۴٠٢ و ج ٢٠ ص ٢٧٨،٢۶۵،٢۵٧، ٢٨۴).

باب علمى.(ج ۴ ص ۴٨۶،۴٨۴،٣۴٠،٣٣٨،٣١٧،٢٨٩،٢۵٨ و ج ۶ ص ۴۶١،۴۴٨ و ج ٧ ص ٢١٣ و ج ١۵ ص ۵۶۶-۶۶۴،۵٧١ و ج ٢٠ ص ۴١٩،۴١١،۴٠۵،٣٠٩-۴٢٠ و ج ٢١ ص ۴٢۵،۴٢٢).

فهو باب مدينه علمى.(ج ۴ ص ٢۵٨ و ج ١۵ ص ۵٧١،۵۶٩).

علمنى ألف باب...(ج ۴ ص ٣۴٢ و ج ۶ ص ۴٠-۴۵ و ج ١٧ ص ۴۶۵ و ج ٧ ص ۵٩٩-۶٠٠ و ج ٢٠ ص ٢۴٣).

فان عنده جميع ما علمنى اللّه من علمه و حكمته.(ج ۵ ص ٣۶).

فلما صرت بين يدى ربى كلمنى و ناجانى فما علمنى شيئا الا علمه على.(ج ١۵ ص ۵٧١،۵۶٩).

فما علمت شيئا الا علمته عليا.(ج ۴ ص ٢۵٨ و ج ۵ ص ۵٠١ و ج ۶ ص

۴۶۱ و ج ۲۰ ص ۴۰۵ و ج ۲۱ ص ۴۱۸).

مما علمنی رسول اللّه من الآیات و المعجزات و العجائب.(ج ۸ ص ۷۳۰).

عیبه علمی.(ج ۴ ص ۲۴۵،۷۸-۳۸۸،۳۲۴،۲۴۹،۲۴۶ و ج ۱۵ ص ۱۰-۵۲۰،۱۱-۵۶۶،۵۲۳ و ج ۲۰ ص ۲۸۹-۲۹۰).

و انک خلیفته حقا و وصیه و وارث علمه.(ج ۵ ص ۶۸).

فهتف بی هاتف...هذا وارث علمه و زوج ابنته و وصیه و أبو ذریته.(ج ۴ ص ۹۱).

شهداء اللّه فی أرضه و حجته علی خلقه و خزان علمه و معادن حکمته.(ج ۵ ص ۳۷).

من أراد أن ینظر...الی آدم فی علمه...(ج ۴ ص ۳۹۲-۳۹۸،۳۹۴ و ج ۵ ص ۴-۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۲-۶۲۰).

من أراد أن ینظر الی علم آدم...فلینظر الی...(ج ۴ ص ۴۰۴ و ج ۱۵ ص ۶۱۱).

و قبله العارفین و یعسوب الدین و وارث علم النبیین.(ج ۴ ص ۱۲۲).

و لقد شربت العلم شربا و نهلته نهلا.(ج ۶ ص ۴۴-۴۵ و ج ۱۶ ص ۴۲۹- ۴۳۱).

لا یحل لأحد أن یقبل ید أحد الا رجلا من أهل بیتی أو ید عالم.(ج ۹ ص ۴۹۷).

علم سید العابدین علیه السلام(ج ۱۲ ص ۸۴-۸۶).

زادک اللّه ایمانا و علما.(ج ۲۰ ص ۶۱۰ و ج ۷ ص ۷۸).

و أعلم الناس بالقرآن ثم بما سن الرسول لنا شرعا و تبیانا(ج ۸ ص ۸۰۴).

أ لیس أول من صلی لقبلتکم و أعلم الناس بالقرآن و السنن(ج ۸ ص ۸۰۷).

ص :۳۹۴

و أفضل العالمين من نساء الأولين و الآخرين فاطمه.(ج ١٠ ص ۴٢).

سيده نساء العالمين.(ارجع السيده).

أول من وضع علم النحو.(ج ٨ ص ١-٧).

[ع ل و]

قال عليه السلام لأبى الأسود بلغنى ان كلامك يعلو كلام الخصمين.(ج ٨ ص ۵۴٨).

[ع ل ى]

أنا و على أبوا هذه الامه.(انظر الأب).

على عليه السلام أبو تراب.(ج ۴ ص ۵٣٨-۵۴٨ و ج ١۵ ص ۵٨٨- ۵٩٨ و ج ٢٠ ص ۴٢١-۴٣٢).

على أمير المؤمنين.(ارجع أمير المؤمنين).

على عليه السلام امام الأولياء.(ج ۴ ص ١۶٧،٣۶٢ و ج ١۵ ص ٨٠-٨٧).

على عليه السلام أول من آمن.(انظر الأول).

على عليه السلام أول من أسلم.(انظر الأول).او،س ل م على عليه السلام أول شافع.(انظر الأول).او،ش ف ع على عليه السلام أول من صدق رسول اللّه.(انظر الأول).

على عليه السلام أول من صلى.(انظر الأول).

على عليه السلام أول من يصافحنى.(انظر الأول).او،ص ف ع ان أول من اتخذ على بن أبى طالب عليه السلام أخا من أهل السماء إسرافيل ثم...(ج ۶ ص ١١١).

على عليه السلام أول من يرد على الحوض.(انظر الأول).

أول أهل الجنه دخولا على بن أبى طالب.(ج ۶ ص ۲۲۳).

على أول من يلقانى.(انظر الأول).

على عليه السلام أول من وحد اللّه.(انظر الأول).

على عليه السلام أول من يقرع باب الجنه.(انظر الأول).

على عليه السلام أول من تنشق عنه الأرض بعد رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله.

(انظر الأول).

على عليه السلام أول من أخرج الأسراء من الأبار.(انظر الأول).

نعم الأخ أخوك على.(انظر كلمه الأخ).

على أخى فى الدنيا و الآخره.(ج ۶ ص ۴۸۴-۴۸۶).

و مصادر أخرى ضمن كلمه الأخ.

على أسد اللّه.(ج ۴ ص ۲۹۷ و ج ۱۵ ص ۴۳۶-۴۳۷).

على أصلى و جعفر فرعى.(ج ۶ ص ۴۸۶ و ج ۱۵ ص ۵۵۹).

على امام الغر المحجلين.(ج ۲۰ ص ۵۴۰،۳۸۴،۳۴۲،۲۶۲ و ج ۲۱ ص ۱۴۵).

على امام البرره.(انظر الامام).

على امام المتقين.(انظر الامام).

على امام المسلمين.(انظر الامام).

على امام الخلق.(ج ۴ ص ۹۳ و ج ۱۵ ص ۷۵-۷۹).

على أمينى على مفاتيح...(ج ۴ ص ۱۶۶-۱۶۹ و ج ۱۵ ص ۸۱-۸۶، ۱۹۰-۱۹۱).

على باب اللّه الذى لا يؤتى الا منه.(ج ۱۵ ص ۱۶۹).

على عليه السلام أبصرهم بالقضيه.(ارجع كلمه أبصرهم).

علی حجه اللّه.(ج ۴ ص ۲۱۹، ۱۷۰-۲۸۴،۲۲۷،۲۲۱-۲۹۷،۲۸۷

ص :۳۹۶

و ج ۱۵ ص ۱۷۵-۱۷۸).

علی مقیم الحجه.(ج ۴ ص ۱۴۴،۲۲۱-۲۲۲ و ج ۱۵ ص ۱۷۹-۱۸۰ و ج ۲۰ ص ۴۸۹-۴۹۰).

علی علیه السلام أعظمهم حلما.(ج ۴ ص ۱۵۳،۱۵۱،۱۰۵-۱۵۵ و ج ۱۵ ص ۳۲۸-۳۳۰).

علی علیه السلام أفضلهم حلما.(ج ۴ ص ۱۵۱-۱۵۲ و ج ۱۵ ص ۴۱۰).

علی علیه السلام أوفرهم حلما.(ج ۴ ص ۱۶۰).

علی علیه السلام أحلم الناس حلما.(ج ۵ ص ۲۰ و ج ۱۵ ص ۴۱۰ و ج ۴ ص ۲۳۴).

علی علیه السلام أکملهم حلما.(ج ۴ ص ۱۶۱ و ج ۲۰ ص ۴۹۵).

علی باب علمی.(ج ۴ ص ۳۳۸،۳۴۰ و ج ۶ ص ۴۶۱،۴۴۸ و ج ۷ ص ۲۱۳ و ج ۱۵ ص ۶۶۴ و ج ۲۰ ص ۳۰۹،۴۰۵،۴۱۱،۴۱۹-۴۲۰ و ج ۲۱ ص ۴۱۸،۴۲۲،۴۲۵).

علی بن أبی طالب باب الدین...و من خرج منه کان کافرا.(ج ۷ ص ۱۴۵ و ج ۲۰ ص ۳۷۰).

أنا مدینه الجنه و علی بابها.(ج ۵ ص ۵۰۴ و ج ۱۶ ص ۳۰۱-۳۰۲).

أنا مدینه الحکمه و علی بابها.(ج ۵ ص ۵۰۳-۵۰۴ و ج ۴ ص ۴۸۲ و ج ۱۶ ص ۲۹۸-۳۰۰ و ج ۲۱ ص ۴۰۹).

أنا دار الحکمه و علی بابها.(ج ۵ ص ۵۰۷-۵۱۶ و ج ۱۶ ص ۳۰۴- ۳۰۹ و ج ۲۱ ص ۴۱۰-۴۱۳).

أنا مدینه العلم و علی بابها.(ارجع العلم).

أنا دار العلم و علی بابها.(ج ۵ ص ۵۰۶ و ج ۱۶ ص ۳۰۳ و ج ۲۱ ص ۴۱۴).

ص :۳۹۷

أنا مدينه الفقه و علی بابها.(ج ۵ ص ۵۰۵).

علی علیه السلام باب حطه من دخله کان مؤمنا و من خرج عنه کان کافرا.(ج ۷ ص ۱۴۳-۱۴۵ و ج ۱۵ ص ۱۸۰-۱۸۱ و ج ۱۷ ص ۱۷۰-۱۷۱ و ج ۱۸ ص ۳۱۲،۳۱۷ ۳۲۲،۵۱۴ و ج ۲۰ ص ۳۹۷-۳۹۸).

ان اللّه عز و جل یباهی بعلی بن أبی طالب.(ج ۶ ص ۱۰۱،۱۰۳ و ج ۱۵ ص ۷۵،۴۶۷ و ج ۱۶ ص ۴۷۰-۴۷۷ ج ۹ ص ۲۶۷).

ضربه علی یوم الخندق أفضل من عباده الثقلین(انظر الثقلین).

لمبارزه علی یوم الخندق أفضل من أعمال أمتی.(ج ۶ ص ۶-۸ و ج ۱۶ ص ۴۰۳-۴۰۴ و ج ۲۱ ص ۶۶۶).

فی علی ثلاث خصال.(ج ۴ ص ۴۴۷-۴۴۸ و ج ۱۵ ص ۳۵۲-۳۵۶).

أعطی علی ثلاث خصال(ج ۴ ص ۴۳۳-۴۳۶ و ج ۱۵ ص ۶۴۴-۶۴۷).

لعلی من الثواب ما لو قسم علی أهل الأرض لوسعهم.(ج ۶ ص ۱۷۰).

یا علی ان لک فی الجنه ما لو قسم علی أهل الأرض لوسعهم.(ج ۶ ص ۱۷۰).

یا علی أنت فی الجنه.(انظر الجنه).

و لکن جاریه من جواری علی بن أبی طالب.(ج ۶ ص ۱۸۰).

حب علی علیه السلام حب اللّه.(ج ۶ ص ۴۰۰-۴۱۸ و ج ۱۶ ص ۶۰۶ -۶۲۰).

علی علیه السلام أحب الخلق.(ج ۵ ص ۳۱۸-۴۶۸ و ج ۷ ص ۴۵۲- ۴۵۸ و ج ۱۶ ص ۱۶۹-۲۱۹).

أحب الأعمال حب علی علیه السلام.(ج ۷ ص ۲۶۷-۲۶۸ و ج ۱۷ ص ۲۵۱-۲۵۲ و ج ۲۱ ص ۳۲۷-۳۲۸).

ما ثبت حب علی علیه السلام فی قلب مؤمن الا ثبت اللّه قدمه.(ج ۷ ص

۲۸۰ و ج ۱۷ ص ۲۵۶).

أول ثلمه فی الإسلام مخالفه علی علیه السلام.(ارجع ثلمه).

حب علی عباده.(ج ۱۷ ص ۲۳۵).

من أحب علیا أعطاه اللّه بکل عرق فی بدنه مدینه فی الجنه.(ج ۷ ص ۱۶۲).

قل لمن أحب علیا أن یتهیأ لدخول الجنه.(ج ۷ ص ۱۶۵-۱۶۶ و ج ۱۷ ص ۱۸۱).

أثبتکم علی الصراط أشدکم حبا لعلی.(ج ۷ ص ۱۴۲).

و انه یترحم علی محبی علی بن أبی طالب کما یترحم علی الأنبیاء.(ج ۶ ص ۱۱۱).

من أحب علیا أحبنی.(انظر الحب).

من أبغض علیا أبغضنی.(انظر البغض).

من أغضب علیا أغضبنی.(انظر الغضب).

ان اللّه یحب علیا.(انظر یحب).

یا محمد ان اللّه یأمرک أن تحب علیا و تحب من یحب علیا.(ج ۶ ص ۲۰۹).

حب علی علیه السلام ایمان.(ج ۴ ص ۲۸۷،۳۳۸،۱۰۰،۹۹ و ج ۵ ص ۴۳ و ج ۷ ص ۲۰۹،۲۱۳،۲۱۶،۲۴۷ و ج ۱۷ ص ۱۶۳،۵-۱۶۵ و ج ۲۰ ص ۳۰۹).

حب علی علیه السلام براءه من النفاق.(ج ۷ ص ۲۵۶ و ج ۱۷ ص ۲۳۹).

حب علی علیه السلام یأکل الذنوب.(ج ۷ ص ۲۶۰-۲۶۳ و ج ۱۷ ص ۲۴۲-۲۴۴ و ج ۲۱ ص ۳۲۹-۳۳۰).

لو اجتمع الناس علی حب علی علیه السلام لما خلق اللّه النار.(ج ۷ ص ۱۴۹-۱۵۱ و ج ۱۷ ص ۲۴۰-۲۴۱).

لو ان أهل الأرض يحبون عليا كما يحبه أهل السماء لما خلق اللّه النار.(ج ۷ ص ۱۵۲).

أمر رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله أن يمتحنوا أولادهم بحب على عليه السلام.

(ج ۷ ص ۲۶۵-۲۶۶ و ج ۱۷ ص ۲۴۹-۲۵۰).

ان اللّه أمرنى بحب أربعه أولهم على.(ج ۶ ص ۲۰۰-۲۰۸ و ج ۱۶ ص ۵۳۸-۵۴۴).

أحبوا عليا بحبى و أكرموه بكرامتى.(ج ۴ ص ۳۴۸،۲۲۲،۴۰،۳۷ و ج ۷ ص ۳۷۲-۳۷۴ و ج ۱۷ ص ۲۸۷).

من تحب يا محمد؟فقلت:عليا.(ج ۶ ص ۵۰۷).

ان اللّه يحب عليا ما لا يحب الملائكه و لا النبيين و لا المرسلين.(ج ۷ ص ۳۱۹ و ج ۱۷ ص ۲۷۲).

أنت أحب و على أعز.(ارجع أحب،و أعز).

عنوان صحيفه المؤمن حب على بن أبى طالب.(ارجع الحب أو الصحيفه).

حب على حسنه لا تضر معها سيئه.(انظر الحب أو لا تضر).

لن يقبل اللّه فرضا الا بحب على[عليه السلام]

.(انظر الحب أو الفرض).

ان اللّه جعل ذريتى فى صلب على.(انظر الصلب).

جناح هذه الامه على.(ج ۱۹ ص ۲۵۸).

على خاتم الأوصياء.(انظر الخاتم أو الوصى).

على خاتم الوصيين.(انظر الخاتم أو الوصى).

على الخليفه.(انظر الخليفه).

على حبيب اللّه.(ج ۴ ص ۳۹۷،۲۸۰،۱۲۷،۱۰۱ و ج ۱۵ ص ۴۳۸ -۴۳۹).

ص:۴۰۰

حب على جواز على الصراط و براءه من النار.(ج ۱۷ ص ۲۳۶-۲۳۸).

حب على جواز على الصراط.(ج ۷ ص ۱۴۰-۱۴۱).

حب على براءه من النار.(ج ۷ ص ۱۴۷-۱۴۸).

السعيد كل السعيد من أحب عليا.(ارجع السعيد).

ان عليا و حزبه هم المفلحون.(ارجع الحزب،و المفلحون).

على حبل اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۵ و ج ۱۴ ص ۳۸۴،۳۸۶،۵۲۱).

ان حافظى على بن أبى طالب ليفخران على سائر الملائكه.(انظر ليفخران).

حق على كحق الوالد.(انظر الحق).

اللهم بحق على بن أبى طالب اغفر للخاطئين من أمتى.(انظر الحق).

اللهم بحق على عندك.(انظر الحق).

يا رب بحق محمد و على و فاطمه و الحسن و الحسين.(انظر الحق).

يا ابن عباس عليك بعلى فان الحق على لسانه.(انظر الحق).

ان لعلى حقا لا يعلمه الا اللّه و أنا.(انظر الحق).

قسمت الحكمه عشره أجزاء...و تسعه لعلى.(انظر الحكمه).

ثلاثه تشتاق إليهم الحور العين على و عمار و سلمان.(انظر الحور).

من خرج على على فهو كافر.(ج ۷ ص ۳۳۷).

على خير أمتى.(انظر الخير).

على خير أهلى.(انظر الخير).

على خير اخوتى.(انظر الخير).

على خير البشر.(انظر الخير).

علی خیر البریه.(انظر الخیر).

علی خیر الامه.(انظر الخیر).

علی خیر الخلف.(انظر الخیر).

ص :۴۰۱

على خير الخلق.(انظر الخير).

على خير من طلعت عليه الشمس و غربت بعدى.(ج ۴ ص ۲۵۰).

على خير الرجال.(انظر الخير).

على خير الناس.(انظر الخير).

على خير الأوصياء.(انظر الخير).

على و الأوصياء من أهل بيتى خير الوصيين.(ج ۴ ص ۱۲۰).

دعا رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله لعلى عليه السلام.(انظر الدعاء).

فإذا دقت الحلقه على الباب طنت و قالت:يا على يا على.(ج ۷ ص ۱۷۶).

دارى و دار على غدا فى مكان واحد.(انظر الدار).

شجره فى الجنه أصلها فى دار على و فرعها على أهل الجنه.(ج ۶ ص ۱۵۷ و ج ۱۴ ص ۵۹۹-۶۰۰).

على ديان هذه الامه.(ج ۴ ص ۲۷۳).

على و ذريته يختمون الأوصياء الى يوم الدين.(ج ۴ ص ۳۴۰ و ج ۷ ص ۳۸۶ و ج ۱۸ ص ۵۱۹).

على ذو قرنى الجنه.(ج ۴ ص ۲۸۲-۲۸۳،۳۷۸-۳۷۹ و ج ۶ ص ۲۱۶ و ج ۱۵ ص ۲۳۴-۲۴۰ و ج ۲۰ ص ۵۳۶-۵۳۷).

اللهم لا تمتنى حتى ترينى عليا.(ج ۷ ص ۸۱-۸۴ و ج ۱۷ ص ۱۲۸- ۱۳۱).

أمسك جبرئيل يدى فى ركبتى حتى أتى على بن أبى طالب.(ج ۶ ص ۸۹).

و فيه لروح على ركعه أو سجده.(ج ۶ ص ۱۱۲ و ج ۱۶ ص ۴۸۴-۴۸۵).

ما خلا روحك و روح ابن عمك على.(ج ۶ ص ۱۳۶-۱۳۷ و ج ۴ ص ۹۵).

علی علیه السلام أفضل الناس حلما.(ج ۱۵ ص ۳۳۸،۲۵۷-۴۱۰،۳۴۰) علی علیه السلام أحلم الناس حلما.(ج ۱۵ ص ۳۳۲،۴۱۰).

علی علیه السلام امام أمتی.(ج ۴ ص ۱۴۹،۹۳ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۲۰ ص ۴۱۳-۴۹۵،۴۱۴).

علی علیه السلام حجتی علی أمتی.(ج ۲۰ ص ۵۲۳).

علی امام أولیائی.(ج ۲۰ ص ۲۷۲-۳۴۳،۲۷۹،۲۷۳-۳۴۴).

علی أعلم الناس باللّه.(ج ۴ ص ۱۵۴ و ج ۱۵ ص ۳۸۷،۳۹۸).

حب علی عباده.(ارجع العباده).

ذکر علی عباده.(ارجع العباده).

النظر الی وجه علی عباده.(ارجع العباده).

موده علی عباده.(ارجع العباده).

علی عبقری أصحاب رسول اللّه.(ج ۴ ص ۲۷۴ و ج ۱۵ ص ۶۰ و ج ۲۰ ص ۳۷۲-۳۷۳).

فأنا الأعلی و هو العلی.(ج ۵ ص ۴۶).

عادی اللّه من عادی علیا.(ج ۷ ص ۴۱-۸۴ و ج ۱۷ ص ۱۱۱).

علی علیه السلام عمود الإسلام.(ج ۴ ص ۱۷۰).

علی عیبه علمی.(ارجع العیبه).

ان علیا علیه السلام بیده مفاتیح الجنه و النار.(انظر المفاتیح).

و أنا أفتخر بعلی بن أبی طالب.(ج ۶ ص ۵۳۲).

علی مفرج کربتی(ج ۴ ص ۲۲۴-۲۲۵ و ج ۱۵ ص ۱۷۴).

فضل اللّه النبی و برحمته علی.(ج ۱۴ ص ۴۰۱).

علی أفضل الأوصیاء.(انظر الأفضل).

ص :۴۰۳

على قاتل الفجره.(ج ۴ ص ۲۳۶،۲۳۸،۳۷۷ و ج ۱۵ ص ۵۸۰).

على قاتل الناكثين.(انظر الناكثين).

قاتل على أشقى الأولين و الآخرين.(انظر الشقى).

يا على أقر اللّه عينك.(ج ۱۷ ص ۳۳).

على أسخاهم كفا.(ج ۴ ص ۱۶۰،۴۰۲).

أسمحهم كفا.(ج ۴ ص ۱۰۷،۱۶۱،۲۳۴ و ج ۱۵ ص ۴۱۰ و ج ۵ ص ۲۰ و ج ۲۰ ص ۲۸۸،۵۱۴،۵۱۶).

و أنت يا على الساقى و الحسن الذائد...(ج ۴ ص ۲۹۱).

ثم يأتون قبر على فيسلمون عليه ثم يعرجون الى السماء.(ارجع السلام).

أقرئ عليا منى السلام.(ج ۴ ص ۱۷۰).

سمى عليا لأنه لم يسم أحد قبله باسمه.(ج ۵ ص ۷ و ج ۲۱ ص ۶۷۳).

على سيد مبجل.(انظر السيد).

على سيد الصادقين.(انظر السيد).

على سيد الصديقين.(انظر السيد).

على سيد العابدين.(انظر السيد).

على سيد المؤمنين.(انظر السيد).

على سيد فى الدنيا و سيد فى الآخره.(انظر السيد).

على ربانى الامه.(ج ۴ ص ۲۷۳ و ج ۱۵ ص ۳۷۵).

على منى مثل رأسى.(ج ۵ ص ۲۳۵-۲۴۲ و ج ۱۶ ص ۹۸-۱۰۴).

على رايه الهدى.(انظر الرايه).

على رفيقى.(ارجع الرفيق).

على ركن الايمان.(ج ۴ ص ۱۷۰).

ص :۴۰۴

ان اللّه أمرنی أن أزوج فاطمه من علی.(انظر الزواج).

علی یزف بینی و بین ابراهیم.(انظر الزف).

علی یزهر لأهل الجنه کما یزهر کوکب الصبح.(انظر الزهر).

یا علی ان اللّه زینک بزینه لم یزین العباد...(انظر الزین).

من سب علیا فقد سبنی.(انظر السب).

علی سابق رجال العالمین الی الایمان...(ج ۱۱ ص ۲۸۱).

سابق السابقین.(ج ۴ ص ۳۵۲).

علی سید الأولین و الآخرین.(انظر السید).

علی سید العرب.(انظر السید).

علی سید المسلمین.(انظر السید).

علی سید الأوصیاء.(انظر السید).

علی سید الوصیین.(انظر السید).

علی سید الأولیاء.(انظر السید).

علی سید ولد آدم.(انظر السید).

علی سید فی الدنیا و سید فی الآخره.(انظر السید).

علی سیف اللّه.(انظر السیف).

لا فتی الا علی...(انظر السیف).

علی أشجع الناس قلبا.(ج ۴ ص ۱۶۰،۱۰۷-۳۳۱،۲۳۴،۱۶۱ و ج ۱۵ ص ۴۱۰ و ج ۵ ص ۲۰ و ج ۲۰ ص ۵۱۶،۵۱۴،۴۴۲،۲۸۸).

علی صاحبی.(انظر کلمه صاحبی).

علی صاحب حوضی.(انظر کلمه صاحبی).

علی صاحب رایتی.(انظر کلمه صاحبی).

ص :۴۰۵

علی صاحب سری.(انظر کلمه صاحبی).

علی صاحب لوائی.(انظر کلمه صاحبی).

علی و أصحابه علی الحق.(انظر کلمه أصحابه).

علی علیه السلام عونی علی مفاتیح الجنه.(ج ۵ ص ۲۰).

أنا و علی من شجره واحده.(انظر الشجره).

ان علیا علیه السلام شرب العلم.(انظر العلم).

ان رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله السائق و علی الشهید.(ج ۱۴ ص ۶۷۸).

علی و شیعته هم الفائزون.(انظر الشیعه).

علی مصباح الدجی.(ج ۴ ص ۱۷۰).

علی الصدیق الأکبر.(انظر الصدیق).

یا علی أنت صراط الحمید.(ج ۴ ص ۱۰۳ و ج ۷ ص ۱۲۵).

یا علی أنت الصراط المستقیم.(ج ۴ ص ۱۷۰).

یا علی أنت صفیی و أمینی.(ج ۴ ص ۲۲۶ و ج ۱۵ ص ۵۶۰ و ج ۲۰ ص ۴۴۳-۴۴۴).

یا علی أنت أخی و صفیی.(ج ۴ ص ۲۳۱).

علی صفوه اللّه.(انظر الصفوه).

علی صالح المؤمنین.(ج ۴ ص ۳۰۶-۳۰۷).

یا علی ان اللّه أمرنی أن اتخذک صهرا.(ارجع الصهر).

علی یضیء لأهل الجنه.(انظر یضیء).

یا علی طوبی لمن أحبک.(ارجع طوبی).

یا علی ان اللّه أمرنی أن اتخذک ظهیرا.(ج ۶ ص ۴۶۰ و ج ۲۰ ص ۵۲۸).

علی أعلم الامه من بعدی.(ج ۴ ص ۳۱۸-۳۲۴،۳۲۰ و ج ۲۰ ص ۴۰۶).

ص :۴۰۶

علی أعظم الناس منزله.(ج ۶ ص ۴۹۴).

علی أعظم الناس عنـد اللّه مزیه.(ج ۴ ص ۱۵۶-۱۵۷،۲۱۸ و ج ۱۵ ص ۳۵۴ و ج ۲۰ ص ،۲۵۶،۲۵۷،۲۶۴،۲۶۵،۲۷۷،۲۷۸،۲۸۱ ۲۸۴).

علی أعظم الناس عند اللّه عناء.(ج ۴ ص ۲۷۱).

علی أعظم الناس رزیه.(ج ۴ ص ۱۵۷-۱۵۸).

علی أعظم الناس حلما.(ج ۴ ص ۱۵۱،۱۰۵-۳۵۹،۱۵۴ و ج ۱۵ ص ۳۷۷،۵۱-۳۷۸ و ج ۲۰ ص ۵۱۷،۴۹۴).

علی أعظم الناس حسبا.(ج ۴ ص ۱۵۹،۱۱۲،۱۰۹).

علی أکثر الناس حلما.(ج ۹ ص ۲۶۵ و ج ۱۵ ص ۱۵۷-۱۶۶،۱۵۸، ۲۹۷،۳۸۲ و ج ۲۰ ص ۴۹۶).

علی أقوم النـاس بـأمر اللّه.(ج ۴ ص ۱۵۶-۲۱۸،۱۵۷ و ج ۱۵ ص ۳۵۰، ۴۰۲،۳۹۳،۳۹۲،۳۹۱،۳۸۹،۳۸۸،۳۸۴،۳۸۳ و ج ۲۰ ص ۲۵۶-۲۵۷، ۲۶۴-۵۰۸،۲۸۴،۲۸۱،۲۶۵).

علی أقسم النـاس بالسویه.(ج ۴ ص ۱۵۶-۲۱۸،۱۵۸ و ج ۱۵ ص ۳۵۴، ۳۹۱،۳۸۹،۳۸۸،۳۸۴-۴۰۲،۳۹۳ و ج ۲۰ ص ،۲۵۷،۲۵۶ ۲۶۴، ۵۰۸،۲۸۴،۲۸۱،۲۷۸،۲۷۷،۲۶۵).

علی أکرم الناس أخا.(ج ۴ ص ۳۳۱).

علی أکرم الناس درجه.(ج ۴ ص ۳۳۱).

علی أکرم الناس علما.(ج ۴ ص ۳۳۱).

علی أکرم الناس نسبا.(ج ۴ ص ۳۳۱).

أعظمهم حسبا و علی أکرم الناس منصبا.(ج ۴ ص ۱۱۲،۱۰۹ و ج ۱۵ ص ۳۹۵).

علی أکرم الناس نفسا.(ج ۴ ص ۳۳۱).

علی أکرم الناس یقینا.(ج ۴ ص ۱۱۰).

علی أکمل الناس حلما.(ج ۴ ص ۱۶۱ و ج ۲۰ ص ۴۹۵).

علی أکثر الناس علما.(ج ۴ ص ۱۰۵،۱۵۱-۱۶۰،۱۵۴-۳۵۹،۱۶۱ و ج ۱۵ ص ۲۷۷،۵۱-۳۷۸،۴۱۰ و ج ۲۰ ص ۴۹۴-۴۹۵،۵۱۷).

علی الفاروق بین الحق و الباطل.(انظر الفاروق).

علی قسیم الجنه و النار.(انظر القسیم).

علی قاصم عداه...(ج ۴ ص ۲۴۶-۲۴۹ و ج ۱۵ ص ۵۷۸-۵۷۹).

علی قاضی دینی.(انظر الدین).

علی أقضی الامه.(انظر الأفضی).

علی قائد الغر المحجلین.(انظر القائد).

علی قائد المسلمین.(ج ۴ ص ۲۸۵،۲۷۵،۲۲۲ و ج ۱۵ ص ۲۴۱).

علی علیه السلام أکثرهم علما.(انظر العلم).

یا علی ان لک کنزا فی الجنه.(انظر الکنز أو الجنه).

أنا میزان الحکمه و علی لسانه.(ج ۶ ص ۴۶).

أنا میزان العلم و علی کفتاه.(ج ۹ ص ۲۵۶،۲۰۹،۲۰۷ و ج ۱۳ ص ۷۹-۸۰ و ج ۱۸ ص ۴۱۷).

یا علی ان فیک من عیسی مثلا.(ارجع المثل).

مثل علی بن أبی طالب علیه السلام کمثل موسی.(ج ۵ ص ۶۹).

مثل علی فی هذه الامه مثل قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ .(ارجع المثل).

أیدته بعلی.(ارجع کلمه أیدته).

أنا مدینه الفقه و علی بابها.(انظر الفقه).

علی ملئ ایمانا الی مشاشه.(ج ۶ ص ۱۳۴ و ج ۱۶ ص ۵۰۳).

علی ولی اللّه.(ج ۴ ص ۱۲۸-۱۳۰ و ج ۵ ص ۴ و ج ۶ ص ۴۴۲ و ج ۷ ص ۳۸۵ و ج ۱۵ ص ۸۸-۹۲ و ج ۲۰ ص ،۲۵۰،۳۲۸ ۳۹۱).

علی ولی کل مؤمن.(ج ۴ ص ۳۳۰،۲۷۷،۱۳۹،۱۳۵،۹۹،۷۹، ۳۸۷،۳۵۹،۳۵۸،۳۳۱ و ج ۱۵ ص ۹۲-۱۱۴ و ج ۲۰ ص ۳۴۸-۳۶۲).

علی ولی رسول اللّه.(ج ۴ ص ۶۴-۳۵۷،۳۳۰،۱۳۴،۱۳۱،۶۵ و ج ۱۵ ص ۱۱۴-۱۲۰).

تمام دین اللّه ولایه علی بعدی.(ج ۵ ص ۳۵).

الحکمه ولایه علی بن أبی طالب.(ج ۱۴ ص ۶۶۷).

ذکر ربه ولایه علی علیه السلام.(ج ۱۴ ص ۵۱۵).

علی الهادی.(ج ۴ ص ۲۸۹،۲۸۵،۱۱۵-۳۰۴ و ج ۱۴ ص ۱۶۶- ۱۸۰ و ج ۱۵ ص ۳۱۲-۳۲۲ و ج ۲۰ ص ۳۶۳-۳۶۸).

علی مدینه هدی فمن دخلها نجی و من تخلف عنها هلک.(ج ۲۰ ص ۳۳۶).

علی غایه الهدی.(ج ۲۰ ص ۵۴۰،۳۸۴،۳۴۲،۲۶۲).

علی مهدی.(ج ۴ ص ۲۹۸،۱۱۵-۲۹۹ و ج ۱۵ ص ۳۲۲-۳۲۳).

علی یعسوب الدین.(انظر الیعسوب).

علی یعسوب المسلمین.(انظر الیعسوب).

علی یعسوب المؤمنین.(انظر الیعسوب).

یا عمار...فاسلک مع علی.(ج ۵ ص ۷۲ و ج ۸ ص ۴۷۰،۴۶۱ و ج ۱۵ ص ۶۷۶ و ج ۱۶ ص ۴۴۱ و ج ۳۱۷ ص ۱۴ و ج ۲۱ ص ۵۲۲-۵۲۴).

[ع م د]

أنت عمود الإسلام.(ج ۴ ص ۱۷۰).

ان للّه عمودا تحت العرش.(ج ۷ ص ۳۱۷).

ص: ۴۱۰

ان للّه لواء من نور و عموده من زبرجد...آل محمد خير البشر و أنت يا على امام القوم.(ج ۴ ص ۲۸۴).

و الأئمه من بعدى عموده يوزن...(ج ۹ ص ۲۰۷،۲۵۶ و ج ۱۸ ص ۴۱۷).

[ع م ر]

عمار تقتله الفئه الباغيه.(ج ۴ ص ۱۷۳ و ج ۸ ص ۴۲۲-۴۶۸ و ج ۱۶ ص ۴۴۱ و ج ۱۸ ص ۱۱۴-۱۱۸).

ان الجنه تشتاق الى ثلاثه على و عمار و سلمان.(ج ۶ ص ۱۹۴-۱۹۷ و ج ۱۶ ص ۵۳۳-۵۳۷).

ان الجنه تشتاق الى أربعه على و عمار و سلمان و المقداد.(ج ۶ ص ۱۸۹- ۱۹۳).

و معه يقتل عمار.(ج ۶ ص ۷۴).

يا نار كونى بردا و سلاما على عمار كما كنت على ابراهيم.(ج ۸ ص ۴۴۲).

يا ابن سميه لا يقتلك أصحابى و لكن تقتلك الفئه الباغيه.(ج ۸ ص ۴۲۳).

اللهم بارك فى عمار.(ج ۸ ص ۴۶۰).

ملئ عمار ايمانا الى مشاشه.(ج ۵ ص ۲۸۵).

مرحبا لعمار الطيب المطيب.(ج ۸ ص ۴۶۳).

افتح لعمار الطيب المطيب.(ج ۵ ص ۷۱ و ج ۸ ص ۴۷۰).

عمار و هو ابن ثلاثه و تسعين سنه.(ج ۸ ص ۴۶۳).

بشر عمارا بالجنه(ج ۵ ص ۲۸۵).

يا عمار كأنى بك و قد مضيت الى الكنز لتطلبه.(ج ۸ ص ۷۱۷).

بين عمار و سلمان.(ج ۱۶ ص ۵۳۳-۵۳۷).

يا عمار تقتلك الفئه الباغيه و أنت مع الحق و الحق معك.(ج ۴ ص ۱۷۳

ص :۴۱۱

و ج ۸ ص ۴۴۳ و ج ۱۶ ص ۴۴۱).

و مد فی عمره حتی حج ألف عام...(ج ۷ ص ۱۷۷).

قول عمر:لقد أعطی علی بن أبی طالب ثلاث خصال لو ان خصله منها فی جمیع آل الخطاب[لأن یکون لی خصله منها]

أحب الی...(ج ۴ ص ۴۶۸- ۴۷۰ و ج ۱۵ ص ۳۵۳-۳۹۶،۳۵۶ و ج ۲۰ ص ۴۷۳-۴۷۴).

یا عمران رأیت علیا قد سلک وادیا و سلک الناس وادیا غیره فاسلک مع علی.

(ج ۲۱ ص ۵۲۲).

آذیتنی یا عمر.قلت:بأی شیء یا رسول اللّه؟قال:تجفو علیا من أذی علیا فقد آذانی.(ج ۲۱ ص ۵۴۲).

قال عمر:علی أعلم الناس بما أنزل اللّه علی محمد.(ج ۱۷ ص ۴۳۹).

قول عمر:اللهم لا تنزل بی شده الا و أبو الحسن الی جنبی.(ج ۸ ص ۲۰۷- ۲۰۸ و ج ۱۷ ص ۴۴۱-۴۴۲).

قول عمر:اللهم لا تبقنی لمعضله لیس ابن أبی طالب.(ج ۸ ص ۲۱۰- ۲۱۲).

قول ابن عمر:ما أجد فی نفسی شیئا الا انی لم أقاتل الفئه الباغیه مع علی ابن أبی طالب.(ج ۸ ص ۴۴۲).

انی آخیت بینکما و جعلت عمر أحدکما أطول من عمر الآخر أیکما یؤثر صاحبه بالحیاه.(ج ۶ ص ۴۷۹ و ج ۴۶۷).

عمره علیه السلام حین اظهار إسلامه.(ج ۷ ص ۵۴۰-۵۵۴ و ج ۱۷ ص ۳۸۷-۳۹۷).

عمرو بن الحمق.(ج ۶ ص ۱۵۴-۱۵۵).

اخباره علیه السلام عن شهاده عمرو بن الحمق.(ج ۸ ص ۱۶۱).

ص :۴۱۲

كما ردها يوما بسوأه عمرو.(ج ۱۸ ص ۳۷-۳۸).

بينما عمرو بن العاص فی ظل الكعبه إذا رأی الحسین فقال هذا أحب أهل الأرض.(ج ۱۹ ص ۳۸۲).

كـان عبـد اللّه بن عمر جالسـا إذ مر بهم الحسـین بن علی فقـال عبـد اللّه بن عمر أمـا و اللّه انه كان لأحب أهل الأرض الی أهل السماء.(ج ۱۹ ص ۳۸۲).

فوثب اليه عمر...ثم قال ويحك ما تدری من هذا هذا مولای و مولی كل مؤمن و مؤمنه.(ج ۶ ص ۳۶۷-۳۶۸).

فقام عمر بن الخطاب شبه المغضب و قال يا رسول اللّه أكل أهل بيتك.(ج ۵ ص ۳۷).

آذيتنی يا عمر.فقلت:بأيش؟قال:عتوا عليا من آذی عليا فقد آذانی.(ج ۱۶ ص ۵۹۲).

يا عمر هذا وصيتی و خليفتی من تقدم عليه كذب بنبوتی.(ج ۴ ص ۸۱).

لا عاش عمر لمعضله ليس لها أبو حسن.(ج ۸ ص ۱۹۳-۲۰۰).

كان عمر يتعوذ من معضله...(ج ۸ ص ۱۹۳-۲۰۸،۲۰۰-۲۱۰ و ج ۱۷ ص ۴۳۶-۴۴۰).

فاتبعه عمر بن الخطاب فقال بخ بخ.(ج ۵ ص ۸۰).

فقال عمر بأبی أنتم بكم هدانا اللّه.(ج ۸ ص ۲۰۶ و ج ۱۷ ص ۴۳۲).

لو لا علی لهلك عمر.(ج ۸ ص ۱۸۲-۱۹۳،۲۰۲ و ج ۱۷ ص ۴۴۲- ۴۴۴).

و يقول عمران بن حطان فی ابن ملجم لعنهما اللّه.(ج ۸ ص ۸۰۸).

و لا سقی قبر عمران بن حطانا.(ج ۸ ص ۸۰۵).

ص :۴۱۳

[ع م م]

فاضربه ببياض لا تواريه العمامه.(ج ۶ ص ۳۳۹،۳۳۵،۳۳۳).

كانت له عمامه تسمى بالسحاب(ج ۶ ص ۵۶۳).

رفع عمامته الى السماء.(ج ۷ ص ۴۵ و ج ۸ ص ۳۷۲).

ان اللّه أمدنى يوم بدر و حنين بملائكه معممين.(ج ۱۸ ص ۱۷۲).

فلما وصلت المدنيه ألقى النساء عمائمهن.(ج ۸ ص ۶۵۶-۶۵۷ و ج ۱۸ ۳۳).

فنزع عمامته من رأسه صلى اللّه عليه و آله و عممه بها.(ج ۸ ص ۳۷۰- ۳۷۲).

عممه عمامه السحاب.(ج ۶ ص ۵۶۲-۵۶۵).

انه صلى اللّه عليه و آله رفع عمامته الى السماء و قال الهى أخذت عبيده منى يوم بدر...(ج ۸ ص ۳۷۲).

عممه بيده.(ج ۱۸ ص ۱۰۵،۱۰۲).

و عممه عمامته.(ج ۱۸ ص ۱۰۱ و ج ۷ ص ۴۷،۴۵).

و بعمامه رسول اللّه.(ج ۱۸ ص ۱۲۱).

و عمهما فى الجنه و عمتهما فى الجنه.(ج ۵ ص ۱۸ و ج ۹ ص ۱۸۱-۱۸۸ و ج ۱۸ ص ۴۰۲).

[ع م ل ق]

لأقتلن العمالقه،فقال له جبرئيل أو على.(ج ۶ ص ۵۰۰-۵۰۱ و ج ۱۷ ص ۳۳۸).

[ع م ل]

لا تنفع الاعمال الصالحه مع بغض على.(ج ١٧ ص ٢٣٢).

[عمان]

و لى حوض كما بين عدن الى عمان أكوابه عدد نجوم السماء.(ج ١٠ ص ١٥٨).

[ع م ى]

فبرص أنس و عمى البراء(ج ١۶ ص ۵۶٢).

حدث رجل عليا بحديث فكذبه فما قام حتى عمى.(ج ١٨ ص ٢٣٧،٢٣٠).

من أبغض عليا حشره اللّه يوم القيامه أعمى.(ج ٧ ص ٢١۵ و ج ١٧ ص ٣٣١).

حتى عموا و برصوا.(ج ۶ ص ٣١١).

فكل من عمى من ولد أبى العيناء فهو صحيح النسب فيهم.(ج ١٨ ص ٢٣٧).

[ع ن ب]

ثم تحول النبق عنبا.(ج ٧ ص ٢۶٨).

اشتهى عنبا و أعلم انه عزيز.(ج ۴ ص ٢٩۵ و ج ١۵ ص ۶٠۵).

[ع ن د]

العنيد من جحد ولايه على بن أبى طالب و عترته.(ج ۵ ص ٢۵٠).

و عنيد بولايتك يا على.(ج ١۴ ص ۴٧٠).

ص: ۴١۵

[ع ن ب ر]

أعلاها من عنبر و وسطها من كافور.(ج ۱۶ ص ۵۲۲).

فأولی من کافور و أعلای من عنبر.(ج ۶ ص ۱۲۳-۱۲۵ و ج ۱۶ ص ۴۹۵).

[ع ن ز]

دنیاکم هذا أهون علی من عفطه عنز.(ج ۸ ص ۲۴۶).

[ع ن ق]

مثل عنق الجزور.(ج ۸ ص ۵۸۶-۵۸۷ و ج ۱۸ ص ۴۸،۵۴).

عانق النبی صلی اللّه علیه و آله الحسن.(ج ۱۱ ص ۶۵).

[ع و ج]

قلاده من ذهب و سوارا من عاج.(ج ۱۰ ص ۲۳۴،۲۹۱).

[ع و ذ]

تعویذ النبی صلی اللّه علیه و آله لهما علیهما السلام.(ج ۱۰ ص ۵۱۹- ۵۳۰ و ج ۱۹ ص ۱۸۷-۱۸۸).

و عوذه بقل هو اللّه أحد.(ج ۱۸ ص ۱۷۷).

کان علی الحسن و الحسین تعویذان.(ج ۱۹ ص ۳۴۲).

ما استعذت اللّه من شر الا استعذت لک مثله.(ج ۱۷ ص ۴۴).

تعویذ النبی صلی اللّه علیه و آله للسبطین علیهما السلام.(ج ۱۰ ص ۵۱۹- ۵۳۰ و ج ۱۹ ص ۱۸۷-۱۸۸).

و عوذه بقل هو اللّه احد...ثم قال انی زوجتک خیر أهل بیتی.(ج ۱۸ ص ۱۷۷).

ص: ۴۱۶

اللهم انی أعیده بک و ذریته من الشیطان الرجیم.(ج ۱۰ ص ۴۰۵-۴۰۷).

اللهم انی أعیذها بک و ذریتها من الشیطان الرجیم.(ج ۶ ص ۵۹۳ و ج ۱۰ ص ۴۰۵-۴۰۷،۴۱۶ و ج ۱۹ ص ۱۴۱-۱۴۲).

اللهم انی أعیذ بک و ذریتها من الشیطان الرجیم.(ج ص ۴۶۰).

أعیدکما بکلمات اللّه التامات.(ج ۱۹ ص ۱۸۷-۱۸۸،۲۸۹).

[ع س ج]

و مج فی عوسجه الی جانب البیت.(ج ۱۸ ص ۲۱۵،۵۲۰).

[ع و ف]

اللهم عافه أو اشفه.(ج ۷ ص ۴۷-۵۱ و ج ۱۷ ص ۱۱۲-۱۱۷ و ج ۲۰ ص ۵۹۰-۵۹۱).

[ع و ل]

عائلهم مجفور و غنیهم مدعو.(ج ۸ ص ۵۴۹).

[ع و ن]

کان ضربات علی مبتکرات لا عونا.(ج ۸ ص ۳۲۸).

علی عونی علی مفاتیح الجنه.(ج ۵ ص ۲۰).

اللهم أعنه و أعن به.(ج ۷ ص ۵۲-۵۶ و ج ۱۷ ص ۱۱۶ و ج ۲۰ ص ۵۸۷ -۵۸۹).

ان للّه ملائکه سیاحین فی الأرض قد أوکلوا بمعونه آل محمد.(ج ۱۸ ص ۱۹۷-۱۹۸،۲۱۱،۴۸۴ و ج ۱۹ ص ۱۵۲ و ج ۸ ص ۷۰۷).

ص: ۴۱۷

[ع و ی]

و أما معاویه فلا و اللّه لا أرانی مستعملا و لا مستعینا.(ج ۱۸ ص ۵۹).

ود معاویه أن لا یبقی لبنی هاشم نافخ ضرمه.(ج ۱۸ ص ۱۲۰).

استخبار معاویه بأنه هل یموت قبل أمیر المؤمنین علیه السلام أو بعده.(ج ۸ ص ۱۲۲،۱۶۳).

و أقبل معاویه علی هؤلاء الأربعه.(ج ۱۸ ص ۱۱۸).

قال معاویه لعمرو:هل غشیتنی؟قال:لا.قال:بلی یوم أشرت علی بمبارزه علی.(ج ۱۸ ص ۱۲۴).

[ع ه د]

عهد الی سبعین عهدا.(ج ۶ ص ۴۷-۴۹ و ج ۱۶ ص ۴۳۲-۴۳۳).

عهد الی النبی صلی اللّه علیه و آله ان الامه ستغدر بی.(ج ۷ ص ۳۲۴-۳۳۰ و ج ۱۷ ص ۲۷۵-؟؟۲).

یعرف المنافقون فی عهد النبی[صلی اللّه علیه و آله]

.(ج ۷ ص ۲۳۸- -۲۴۶ و ج ۱۷ ص ۲۲۱-۲۲۲).

آخر الناس لی عهدا.(ج ۴ ص ۱۵۹-۱۶۰ و ج ۱۵ ص ۴۰۴).

أقرب الناس به عهدا.(ج ۴ ص ۹۸ و ج ۶ ص ۵۳۳-۵۳۴ و ج ۱۵ ص ۴۰۵).

[ع ی ب]

علی عیبه علمی.(ج ۴ ص ۷۸،۲۴۵-۲۴۹،۳۲۴،۳۸۸ و ج ۱۵ ص ۱۰،۱۱،۵۲۰-۵۲۳،۵۶۵ و ج ۲۰ ص ۲۴۹،۲۸۹-۲۹۶،۲۹۳،۲۹۰، ۳۱۵).

ألا ان عيبتى التى آوى إليها أهل بيتى.(ج ۹ ص ۴۳۱ و ج ۱۸ ص ۴۶۷، ۴۸۷،۵۳۵).

و نحن عيبه علم اللّه.(ج ۱۳ ص ۸۲).

[ع ی د]

ما يقول الرجل فى التكبيرين فى العيد.(ج ۹ ص ۶۱۹).

[ع ی س]

و مثل عيسى بن مريم حيث أعطاه اللّه النبوه فى صغر سنه.(ج ۱۳ ص ۹۳).

ولدى المهدى ينزل روح اللّه عيسى بن مريم فيصلى خلفه.(ج ۱۳ ص ۷۰).

و من الدلائل بقاء عيسى بن مريم و الخضر.(ج ۱۳ ص ۹۵).

و جعله اماما فى المهد كما جعل عيسى نبينا.(ج ۱۳ ص ۹۵).

منا الذى يصلى عيسى بن مريم خلفه.(ج ۱۳ ص ۱۹۸-۱۹۹).

فينزل عيسى بن مريم فيقول أميرهم تقال صل بنا.(ج ۱۳ ص ۲۰۵-۲۱۲).

و عيسى بن مريم فى آخرها.(ج ۱۳ ص ۲۰۰-۲۰۳).

من أنكر نزول عيسى فقد كفر.(ج ۱۳ ص ۲۱۳-۲۱۴).

مثلك كمثل عيسى.(ج ۷ ص ۲۸۴-۲۹۶،۴۴۶ و ج ۱۷ ص ۲۵۸-۲۶۰).

لو لا أن تقول فيك طوائف من أمتى ما قالت النصارى فى عيسى بن مريم...

(ج ۴ ص ۴۸۴-۴۸۵ و ج ۷ ص ۲۹۳-۲۹۵ و ج ۱۵ ص ۲۲۰-۲۲۱،۶۶۴).

أما غيبته كغيبه عيسى فان اليهود و النصارى اتفقت على انه قتل فكذبهم اللّه عز و جل.(ج ۱۹ ص ۶۴۹).

[عائشه]

قول عائشه:یا معاذ ما شهدته[رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله]

عند وفاته و لکن دونک هذه فاطمه ابنته فاسألها.(ج ۱۰ ص ۴۳۷).

قالت[عائشه]

:أما رسول اللّه فلم أقدر الثبات عنده و لکن هذه ابنته فاطمه فاسألها.(ج ۱۰ ص ۴۳۷).

و لما بلغ عائشه قتل علی علیه السلام قالت:فألقت عصاها و استقر بها النوی کما قر عینا بالإیاب المسافر.(ج ۸ ص ۸۰۳).

اشعار عائشه و...عند تزویج سیده النساء.(ج ۱۹ ص ۱۳۳).

قالت عائشه:هو أعلم الناس بالسنه.(ج ۸ ص ۳۰).

قیل لم خرجت علیه؟قالت(عائشه)انا نسیت هذا الحدیث یوم الجمل.

(ج ۱۸ ص ۴۷۰).

أعوذ باللّه أن أعیش فی قوم...(ج ۸ ص ۲۰۹-۲۱۰).

[ع ی ن]

و أعینهم سائله تحننا علیک و علی الأئمه من ولدک.(ج ۵ ص ۸۱).

أنا عین اللّه و باب اللّه و لسان اللّه الصادق.(ج ۴ ص ۲۸۵).

أول عین فاضت علی وجه الأرض(ج ۸ ص ۲۱۶).

مولای هذه عینی الیمنی قد ذهبت.(ج ۸ ص ۷۶۶).

انزلوا آل محمد بمنزله العین من الرأس.(ج ۹ ص ۵۰۵ و ج ۱۸ ص ۵۳۴).

و مکان العینین من الرأس.(ج ۹ ص ۵۰۶ و ج ۱۸ ص ۵۴۳).

استخرج عیونا بکد یده بالمدینه و ینبع.(ج ۸ ص ۶۱۰).

[عيال]

أبو العيال أحق بحمله.(ج ۸ ص ۶۰۶-۶۰۸ و ج ۱۸ ص ۱۵۳-۱۵۴).

[ع ی ی]

فما العی قال العبث باللحیه.(ج ۱۱ ص و ج ۱۹ ص ۳۵۹).

[غ ب ر]

ان حول قبر الحسین أربعه آلاف ملک شعثا غبرا.(ج ۷ ص ۳۶۲ و ج ۱۱ ص ۲۸۷).

[غ د ر]

ان الامه ستغدر بک.(ج ۶ ص ۴۱۷ و ج ۷ ص ۳۲۴-۳۴۰،۳۳۰ و ج ۱۷ ص ۲۷۵-۲۷۶ و ج ۲۱ ص ۴۳۶-۴۳۷).

[الغدیر]

حدیث الغدیر.(ج ۲ ص ۴۲۶-۴۶۵ و ج ۳ ص ۳۲۲-۳۲۷ و ج ۶ ص ۲۲۵-۳۶۸ و ج ۱۶ ص ۵۵۹-۵۸۷ و ج ۲۱ ص ۱-۹۳).

متن خطبه الغدیر.(ج ۶ ص ۳۴۱-۳۴۶).

[غ ذ ی]

أحبوا اللّه لما یغذوکم من نعمه.(ج ۹ ص ۴۳۷-۴۴۳).

[غ ر ب]

فداک أبی ما تقول الغراب فی نعیبه.(ج ۱۸ ص ۲۲۴).

لا تغربی یا شمس حتی ینتهی.(ج ۹ ص ۶۸۴).

[غ ر ث]

و كيف أشبع و حول الحجاز بطون غرثى.(ج ۸ ص ۲۸۲).

أبيت مبطانا و حولى بطون غرثى.(ج ۸ ص ۲۸۱-۲۸۸،۲۸۲).

[غ ر ر]

كان رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله يغره بالعلم غرا.(ج ۱۶ ص ۱۳).

امام الغر المحجلين.(ج ۲۰ ص ۲۶۲،۳۴۲،۳۸۴،۵۴۰ و ج ۲۱ ص ۱۴۵).

قائد الغر المحجلين.(ج ۴ ص ۱۱-۲۵،۱۲۲،۱۷۰،۳۴۴،۴۹۸- ۵۰۰ و ج ۶ ص ۹۶ و ج ۱۵ ص ۴-۸ و ج ۲۰ ص ۲۹۳،۲۹۶،۳۰۳-۳۰۴، ۳۱۵،۳۱۷،۳۲۶،۴۱۵-۴۱۶،۴۴۸-۴۴۹،۵۰۶).

نحن قاده الغر المحجلين.(ج ۱۳ ص ۸۳).

غرى غيرى.(ج ۸ ص ۲۶۳-۲۷۲،۲۷۴ و ج ۱۸ ص ۱۹).

[غ ر س]

الذى غرسه اللّه بيمينه.(ج ۶ ص ۱۴۱-۱۴۳ و ج ۷ ص ۱۵۴-۱۵۷).

يحرث الأرض...و يغرس النخل.(ج ۸ ص ۵۷۹،۵۸۲).

[غ ر ف]

سبعون ألف غرفه...اسمها الوسيله هى لمحمد صلى اللّه عليه و آله و سلم و أهل بيته.(ج ۹ ص ۵۲۲).

[غ ر ق]

من تخلف عنها غرق.(ج ۹ ص ۲۸۳-۲۹۳).

معنا رايه الحق من تبعها لحق و من تأخر عنها غرق.(ج ۹ ص ۴۷۶).

[غ ر ن ق]

لکانی أنظر الی غرنوق من قریش یتشحط فی دمه.(ج ۸ ص ۱۶۷).

[غ ر ی]

فلجأت الظبا الی ناحیه من الغری.(ج ۸ ص ۷۳۵).

[غ ز ل]

جلوس ساعه عند الغزل خیر لهن من عباده سنه.(ج ۱۹ ص ۱۱۳).

من صوف تغزلها.(ج ۱۰ ص ۲۶۴).

[غ ز و]

إذا خرج فی غزاه.(ج ۱۰ ص ۲۳۶).

إذا قدم من مغزاه قبل فاطمه.(ج ۱۰ ص ۲۳۷).

[غ س ل]

وصیه سیده النساء:فغسلنی و اکفنی و ادفنی باللیل و لا تعلم أحدا...(ج ۱۰ ص ۴۵۴).

أنت تغسلنی و توارینی فی لحدی(ج ۶ ص ۵۲ و ج ۱۶ ص ۴۳۵).

تغسیله صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۸ ص ۶۹۶-۷۰۴ و ج ۱۸ ص ۱۸۷- ۱۹۲).

غسل رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم ثلاث غسلات بماء و سدر.(ج ۸ ص ۷۰۲).

وصیته رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم أن لا یغسله الا علی علیه السلام.

(ج ۷ ص ۲۹-۳۶ و ج ۱۸ ص ۱۸۹-۱۹۰).

[غ ش ی]

فإذا شمته غشی علیها.(ج ۱۰ ص ۴۳۶ و ج ۱۹ ص ۱۵۳-۱۵۴).

غشوه سیده النساء حین سمعت الأذان.(ج ۱۰ ص ۴۳۶ و ج ۱۹ ص ۱۵۳).

قال معاویه لعمرو:هل غششتنی؟قال:لا.قال:بلی یوم أشرت علی بمبارزه علی.(ج ۱۸ ص ۱۲۴).

[غ ص ب]

یا علی انک من بعدی مغلوب و مغصوب.(ج ۴ ص ۳۳۲).

[غ ص ن]

فمن تعلق بغصن من أغصانها.(ج ۹ ص ۱۵۵،۱۵۰-۱۵۸،۱۵۶ و ج ۱۶ ص ۱۳۲ و ج ۱۷ ص ۱۸۶).

حب علی شجره أصلها فی الجنه و أغصانها فی الدنیا.(ج ۴ ص ۱۲۷ و ج ۵ ص ۷۸ و ج ۷ ص ۳۷۸).

و الحسن و الحسین أغصانها.(ج ۹ ص ۱۵۵-۱۵۶ و ج ۵ ص ۲۶۵ و ج ۷ ص ۱۸۳ و ج ۱۷ ص ۱۸۵).

و ان أغصانها لتری من وراء سور الجنه.(ج ۹ ص ۱۵۹).

[غ ض ب]

قال علی:فو اللّه ما أغضبتها و لا أکرهتها من بعد ذلک علی أمر حتی قبضها اللّه عز و جل و لا اغضبتنی و لا عصت لی أمرا.(ج ۱۵ ص ۶۹۱).

غضبان مقمحين.(ج ۷ ص ۳۰۳-۳۰۵ و ج ۸ ص ۲۶۷ و ج ۱۴ ص ۲۶۲ -۲۶۴ و ج ۱۷ ص ۲۶۴-۲۶۵).

من مات و لقی اللّه و هو جاحد لولایه علی...لا یقبل اللّه من أعماله شیئا و هو غضبان علیه ساخط.(ج ۶ ص ۴۰۹).

من أراد أن یطفئ غضب اللّه فلینظر[فلیحب]

...(ج ۵ ص ۴۵ و ج ۷ ص ۱۸ و ج ۷ ص ۳۷۵ و ج ۱۸ ص ۳۹۶).

اشتد غضب اللّه علی من آذانی فی عترتی.(ج ۹ ص ۵۱۹-۵۲۰ و ج ۱۸ ص ۴۳۹-۵۴۴،۴۴۰).

اشتد غضب اللّه تعالی و غضبی علی من أهرق دمی أو آذانی فی عترتی.(ج ۹ ص ۵۱۸ و ج ۱۸ ص ۴۴۱).

و غضبه غضب اللّه.(ج ۶ ص ۴۳۴).

من أغضب علیا فقد أغضب اللّه.(ج ۶ ص ۴۳۴-۴۳۷ و ج ۱۷ ص ۸-۱۱).

إذا غضب لم یجترئ أحد أن یکلمه الا علی(علیه السلام).(ج ۵ ص ۵۰۸ -۵۱۰ و ج ۱۷ ص ۴۶-۴۷).

و یأتی أعداؤک غضبی مقمحین.(ج ۷ ص ۳۰۳-۳۰۵).

ان اللّه یغضب لغضبک.(ج ۶ ص ۵۵۳-۵۵۴).

لا تغضبی علیا فان اللّه یغضب لغضبه.(ج ۶ ص ۵۵۳).

من أغضبها أغضبنی.(ج ۱۰ ص ۲۰۶-۲۱۵،۲۱۳،۲۰۸ و ج ۱۹ ص ۸۷-۹۰).

ان اللّه یرضی لرضاها و یغضب لغضبها.(ج ۱۰ ص ۱۱۶-۱۲۰ و ج ۱۹ ص ۵۴-۵۶).

یغضبنی ما یغضبها.(ج ۱۰ ص ۲۱۶).

ص :۴۲۵

فغضبت فاطمه رضى اللّه عنها و هجرته[أبى بكر]

فلم تكلمه حتى ماتت.

(ج ۱۰ ص ۴۷۹).

ابنتى فاطمه على الغضباء.(ج ۱۰ ص ۱۵۶-۱۵۹).

و عمى حمزه على ناقه الغضباء.(ج ۱۵ ص ۲۸۷،۴۸۹).

[غ ض ض]

غضوا أبصاركم.(ج ۱۰ ص ۱۳۹-۱۵۲ و ج ۱۹ ص ۶۷-۷۲).

[غ ط ء]

لو كشف الغطاء ما ازددت يقينا.(ج ۵ ص ۴۸ و ج ۷ ص ۶۰۵-۶۰۷ و ج ۱۷ ص ۴۶۱).

[غ ف ر]

ان اللّه قد غفر لک و لشيعتک و لمحبى شيعتک.(ج ۷ ص ۳۷-۳۹).

اللهم بحق على عندک أغفر لعلى.(ج ۷ ص ۸۷).

ان الملائكه...و يستغفر لمذنبيهم.(ج ۷ ص ۲۷۶).

الملائكه يستغفرون لعلى و شيعته.(ج ۷ ص ۳۱۹-۳۲۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۲ و ج ۲۱ ص ۵۶۵).

يستغفرون له و لمحبيه.(ج ۶ ص ۱۱۳-۱۱۵ و ج ۲۱ ص ۵۶۵).

انک مغفور لک.(ج ۸ ص ۷۷۵-۷۷۸ و ج ۱۷ ص ۳۰۸-۳۰۹).

[غ ل ب]

يا على انک من بعدى مغلوب و مغصوب تصبر على الأذاء...(ج ۴ ص ۳۳۲).

[غ ل ف]

و قلوبا غلفا.(ج ۴ ص ۱۱۲،۱۰۹،۱۰۸ و ج ۵ ص ۲۷۲ و ج ۹ ص ۲۶۳، ۴۷۹ و ج ۱۳ ص ۱۱۶-۱۱۸).

[غ ل م]

دعی علی علیه السلام غلامه فلم یجبه.(ج ۱۸ ص ۳۰).

[غ م ض]

أم هل فیکم من غمض عینی رسول اللّه غیری؟(ج ۵ ص ۳۹).

اغمضوا أبصارکم لتجوز فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۶۳).

[غ م م]

یخرج المهدی و علی رأسه غمامه.(ج ۱۳ ص ۲۷۷-۲۸۰).

حتی أظللنا غمام أبیض.(ج ۴ ص ۹۶).

فإذا هو غمامه بیضاء.(ج ۴ ص ۱۰۳).

[غ ن م]

لک من المغنم مثلا مالی.(ج ۶ ص ۵۰۸ و ج ۱۷ ص ۹۴-۹۵ و ج ۲۱ ص ۶۶۰-۶۶۱).

[غ و ث]

ابشر أتاک الغوث.(ج ۱۸ ص ۲۴۰).

[غ ی ب]

اخبار أمیر المؤمنین علیه السلام عن المغیبات.(ج ۸ ص ۱۰۵-۱۸۲ و ج

ص :۴۲۷

۱۷ ص ۵۳۸-۵۷۳).

كلما غاب نجم طلع نجم.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۵ ص ۴۱ و ج ۶ ص ۴۴۷).

المهدى من ولدى تكون له غيبه.(ج ۱۳ ص ۳۰۳).

ان للغائب منا غيبتين أحدهما أطول.(ج ۱۳ ص ۳۰۶).

و له قبل قيامه غيبتان.(ج ۱۳ ص ۹۴).

[غ ى ث]

بنا يسقون الغيث.(ج ۱۳ ص ۸۴).

بهم تسقى أمتى الغيث.(ج ۱۳ ص ۷۳).

منار الايمان و غايه الهدى.(ج ۲۰ ص ۲۶۲،۳۴۲،۳۸۴).

بنا ينزل الغيث.(ج ۹ ص ۳۰۵ و ج ۱۸ ص ۳۳۰).

[غ ى ر]

فرأيت وجه رسول اللّه متغيرا.(ج ۶ ص ۲۶۱-۲۶۲).

ألا تغارون يترك أحدكم امرأته.(ج ۱۰ ص ۲۵۸).

[غ ى ض]

لو ان الغياض أقلام.(ج ۴ ص ۳۸۹-۳۹۲).

لن تموت[يموت]

حتى تملأ غيظا.(ج ۱۷ ص ۳۴۳-۳۴۴ و ج ۸ ص ۷۸۰-۷۸۸،۷۸۱).

[ف ت ح]

ان اللّه فتح هذا الدين بعلى.(ج ۷ ص ۳۶۲).

بنا فتح اللّه و بنا يختم و بنا ألف بين القلوب بعد الشرك و بنا يؤلف بين القلوب بعد الفتنه.(ج ۶ ص ۳۸).

بل منا أهل البيت بنا يختم الدين كما فتح بنا.(ج ۱۹ ص ۶۶۸).

انا أهل بيت من علم اللّه علمنا و بحكم اللّه حكمنا بنا فتح اللّه و بنا يختم.(ج ۹ ص ۴۷۶).

المهدى منا يختم الدين بنا كما فتح بنا.(ج ۱۹ ص ۶۶۷).

فتح اللّه خيبر و فدك.(ج ۵ ص ۴۰۳-۴۱۰،۴۰۴).

فقال رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم:افتح افتح افتح.(ج ۵ ص ۳۴۱).

و انه[عليه السلام]

قفل الجنه و مفتاحها.(ج ۶ ص ۲۱۴ و ج ۲۱ ص ۶۳۵).

علمنى ألف ألف كلمه كل كلمه تفتح ألف ألف كلمه.(ج ۶ ص ۴۳).

علمه ألف باب كل باب يفتح ألف باب.(ج ۴ ص ۳۴۲ و ج ۶ ص ۴۰- ۴۵ و ج ۷ ص ۵۹۹-۶۰۰ و ج ۱۷ ص ۴۶۵).

يفتح حصون الضلاله.(ج ۴ ص ۱۱۲،۱۰۹،۱۰۸ و ج ۹ ص ۲۶۳، ۴۷۹ و ج ۱۸ ص ۳۰).

بنا يفتح اللّه و بنا يختم و نحن أئمه الهدى و مصابيح الدجى.(ج ۱۳ ص ۸۳).

و جعل نسلهما مفاتيح الرحمه و معادن الحكمه.(ج ۱۰ ص ۴۰۹).

يختم اللّه به الدين كما فتح بنا.(ج ۱۳ ص ۱۲۸-۱۳۱).

بيده مفاتيح الجنه و النار.(ج ۴ ص ۲۵۹،۱۶۰-۳۷۹،۲۸۷،۲۶۴ و ج ۶ ص ۲۱۰-۲۱۳ و ج ۱۶ ص ۵۴۵-۵۴۸).

أمينى على مفاتيح رحمه[جنه]

ربى.(ج ۴ ص ۱۶۴-۱۶۹ و ج ۱۵ ص ۸۳،۸۵،۸۷،۱۹۰ و ج ۲۰ ص ۴۴۴،۳۴۴،۳۴۲،۳۲۰،۲۸۰،۲۷۳).

هذه مفاتيح الجنه...ثم أدفعها الى على بن أبى طالب.(ج ۴ ص ۴۸۷).

ص :۴۲۹

فأقول لهما ان اعطوا مفاتيحهما بعلى.(ج ۶ ص ۲۱۱).

أن ادفع مفاتيح الجنه.(ج ۵ ص ۹۵).

فتأخذ مفاتيح الجنه و النار.(ج ۵ ص ۹۶).

و على مفاتيح الجنه أسماء المؤمنين من شيعه محمد و على.(ج ۶ ص ۲۱۱ و ج ۱۶ ص ۵۴۸ و ج ۲۱ ص ۶۵۲).

و على مفاتيح النار أسماء المبغضين.(ج ۶ ص ۲۱۱ و ج ۱۶ ص ۵۴۸ و ج ۲۱ ص ۶۵۲).

اوتى بمفاتيح الجنه و النار فأدفعها إليك.(ج ۷ ص ۳۷۷ و ج ۱۵ ص ۱۵۹).

مفاتيح الجنه بيدى.(ج ۵ ص ۲۰).

ان أتيك بمفاتيح الجنه فادفعها إليك.(ج ۴ ص ۴۸۹ و ج ۲۰ ص ۲۵۰، ۳۲۸،۳۹۱ و ج ۲۱ ص ۶۵۱).

ثم اوتى بمفاتيح الجنه و النار.(ج ۶ ص ۱۰۹ و ج ۷ ص ۳۷۷).

نحن أهل البيت مفاتيح الرحمه و موضع الرساله.(ج ۹ ص ۳۷۶).

و جعل نسلهما مفاتيح الرحمه و معادن الحكمه.(ج ۶ ص ۵۹۹).

فيفتح عليه القرآن و يقرأ تلك الدار الآخره.(ج ۸ ص ۶۰۸ و ج ۱۸ ص ۶۸).

[ف ت ق]

ففتق نورى...و فتق نور على...و فتق نور الحسن...(ج ۵ ص ۲۵۰).

[ف ت ن]

عند انقطاع الزمان و ظهور الفتن.(ج ۱۳ ص ۲۴۸-۲۴۹).

تكون فتن ثم تكون جماعه...(ج ۱۳ ص ۳۲۵).

و يتواتر الفتن و الملاحم العظام.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

الفتن أربع فتنه السراء و فتنه الضراء.(ج ۱۳ ص ۳۰۲).

تفرح الفتن برجل منا يسومهم خسفا.(ج ۱۳ ص ۳۰۴).

ثم يتبع الفتن بعضها بعضا.(ج ۱۳ ص ۲۶۳).

ستكون فتنه لا يهدأ منها جانب إلا جاش منها جانبان.(۱۳ ص ۲۹۵).

يكون فى آخر الزمان فتنه تحصل الناس كما يحصل الذهب فى المعدن.

(ج ۱۳ ص ۲۸۸-۲۸۹).

فتنه تكون بين أهل المشرق و المغرب.(ج ۱۳ ص ۲۹۹).

وَ قَاتِلُوهُمْ حَتّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ* قال:لم يجىء تأويل هذه الآيه.(ج ۱۳ ص ۳۳۵).

و بنا يؤلف اللّه بين قلوبهم بعد عداوه الفتنه.(ج ۱۳ ص ۱۲۸-۱۲۹).

بهم أدفع كل فتنه عمياء حندس و بهم أكشف الزلازل...(ج ۴ ص ۱۲۴).

يا سلمان انها ستكون بعدى فتن.(ج ۹ ص ۲۲۸).

ان أمتى ستفتن بعدى.(ج ۱۱ ص ۳۸۶-۳۸۹).

إذا صارت الدنيا هرجا و مرجا و تظاهرت الفتن.(ج ۹ ص ۲۶۳،۴۷۹ و ج ۴ ص ۱۰۷-۱۱۲،۱۰۸ و ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۱۳ ص ۱۱۶-۱۱۸ و ج ۱۵ ص ۳۹۵).

و يتواتر الفتن و الملاحم العظام و اماته السنن.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

اللهم اكفه الفتن ما ظهر منها و ما بطن.(ج ۸ ص ۵۵۶).

من أراد النجاه بعدى و السلامه من الفتن فليتمسك بولايه.(ج ۴ ص ۳۳۱ و ج ۷ ص ۳۸۶).

ستكون بعدى فتنه...(ج ۴ ص ۲۶-۲۹،۳۴۵-۳۴۶ و ج ۷ ص ۳۷۱ -۳۷۲ و ج ۱۵ ص ۳۴۲-۳۴۳،۴۳۱-۴۳۲ و ج ۱۶ ص ۴۶۲ و ج ۲۰ ص

ص :۴۳۱

۲۵۹،۲۶۱،۴۵۹،۵۰۹).

هذا وليكم بعدى إذا كان فتنه.(ج ۱۵ ص ۱۰۰).

ان أمه أحمد سيصيبهم فتنه عظيمه.(ج ۴ ص ۳۵۵ و ج ۱۳ ص ۱۲۵).

من أعظم فتنه تكون على الامه قوم يفتون فى الأمور برأيهم فيحرمون ما أحل اللّه...(ج ۱۲ ص ۲۷۲).

اتقوا فتنه الأخلس اتقوا فتنه سعد.(ج ۵ ص ۷۶).

ذكرك الآخره و من كان على خلاف ذلك فالنظر اليه فتنه.(ج ۱۲ ص ۲۷۴).

ان اللّه قد كتب عليك جهاد المفتونين كما كتب على جهاد المشركين.(ج ۶ ص ۳۷).

فبأى المنازل أنزل هؤلاء المفتونين من بعدك.(ج ۶ ص ۳۸).

ان أمتى ستفتن من بعدى...و تعمل بالرأى.(ج ۶ ص ۳۸).

[ف ت ى]

لا فتى الا على...(ج ۵ ص ۸۵،۸۸ و ج ۶ ص ۱۲-۲۳ و ج ۷ ص ۴۶۶ و ج ۸ ص ۴۱۱ و ج ۱۵ ص ۶۸۱ و ج ۱۶ ص ۴۱۱-۴۲۴ و ج ۲۱ ص ۱۱۶، ۱۳۴-۱۳۵).

[ف ج ر]

بمحبتك يعرف الأبرار من الفجار.(ج ۴ ص ۱۶۰ و ج ۷ ص ۳۸۱).

[ف خ ت]

أتتنى فى يومى هذا فاخته.(ج ۱۸ ص ۲۱۷).

[ف خ ر]

فمن أخذ أحسن أو أكثر من صاحبه أفتخر به الى يوم القيامه.(ج ۶ ص ۶۰۹).

فأفتخر بولدى الحسن و الحسين.(ج ۱۰ ص ۶۴۳ و ج ۱۹ ص ۲۵۶).

و أنا أفتخر بعلى بن أبى طالب.(ج ۶ ص ۵۳۲).

و قد باهى اللّه بک ملائکه السماء و فاخر بک.(ج ۶ ص ۴۸۰).

یا علی فاخر أهل الشرق و الغرب.(ج ۴ ص ۳۳۱).

ان حافظی علی بن أبی طالب لیفخران علی جمیع الحفظه.(ج ۶ ص ۹۸ -۱۰۰ و ج ۱۶ ص ۴۶۹).

[ف د ک]

فتح اللّه علیه خیبر و فدک.(ج ۵ ص ۴۰۳-۴۱۰،۴۰۴).

إعطاء فدک.(ج ۳ ص ۵۴۹ و ج ۱۹ ص ۱۱۹).

فدک.(ج ۱۰ ص ۲۹۶-۳۰۵).

علی منعها فدک.(ج ۱۰ ص ۳۰۴،۲۹۶-۳۰۵).

له ترعه بناحیه فدک.(ج ۸ ص ۵۹۰).

ما بال مظلمتنا لا ترد فقال له:و ما ذاک یا أبا الحسن؟قال:فدک.(ج ۱۲ ص ۳۴۰).

[ف د ی]

اشر بی فداک أبوک.(ج ۱۰ ص ۱۸۵ و ج ۱۹ ص ۱۰۳).

کذلک فکونی فداک أبی و أمی.(ج ۱۹ ص ۱۴۸).

فقال لها رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله:فداک أبی و أمی.(ج ۱۰ ص ۱۸۵، ۲۳۵).

اشرب فداک ابن عمک.(ج ۱۰ ص ۴۲۳).

فداک أبوک کما کنت فکونی.(ج ۱۰ ص ۱۸۵).

فدى حسينا بابنه ابراهيم.(ج ۱۱ ص ۳۱۵).

قم يفدى بك أبى و أمى.(ج ۷ ص ۳۹ و ج ۱۸ ص ۵۲۴).

[ف ر ت]

و امور مشتبهات الا من شط الفرات الى النجفات.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

وقف على الفرات فنزل عن فرسه فصلى ركعتين.(ج ۸ ص ۷۱۶ و ج ۱۸ ص ۲۰۳).

فخرجت على شاطئ الفرات.(ج ۸ ص ۱۴۵).

يقتل بشط الفرات.(ج ۸ ص ۱۴۹).

فحدثنى ان الحسين يقتل بشط الفرات.(ج ۱۱ ص ۳۷۲-۳۷۶ و ج ۱۹ ص ۳۷۵-۳۷۶).

أخبرنى ان ولدى الحسين يقتل بشاطئ الفرات.(ج ۱۱ ص ۳۷۵ و ج ۱۹ ۳۷۷).

[ف ر ث]

سبق الفرث و الدم.(ج ۸ ص ۴۹۰،۴۸۶،۴۸۱،۴۷۹).

[ف ر ج]

أفضل العباده انتظار الفرج.(ج ۱۳ ص ۲۶۵).

كلمات الفرج.(ج ۸ ص ۷۷۵-۷۷۸).

و اليأس من الفرج.(ج ۱۳ ص ۱۲۶،۲۶۱ و ج ۵ ص ۵۴).

قال أبو بكر:أنت يا على فارج الهم.(ج ۸ ص ۲۴۰).

مفرج كربتى.(ج ۴ ص ۲۲۴ و ج ۱۵ ص ۱۷۴).

مفرج الكرب عنى.(ج ۴ ص ۲۲۴-۲۲۵ و ج ۱۵ ص ۴۷۰ و ج ۲۰ ص ۲۵۰).

فقال أبو بكر و المسلمون لعلی علیه السلام یا مفرج الکرب.(ج ۷ ص ۷۴).

[ف ر د]

رب لا تذرنی فردا.(ج ۷ ص ۴۴،۴۵ و ج ۱۷ ص ۱۱۲ و ج ۲۰ ص ۶۲۴ -۶۲۶).

[الفردوس]

إذا کان یوم القیامه یقعد علی علی الفردوس.(ج ۲۱ ص ۵۲۰).

و لشیعه ولدک بالفردوس.(ج ۴ ص ۸۸).

ان فی الفردوس لعینا أحلی من الشهد.(ج ۷ ص ۲۸۳-۲۸۴ و ج ۱۷ ص ۳۳۷).

[ف ر ز]

قصیده الفرزدق.(ج ۱۲ ص ۱۳۷-۱۳۸ و ج ۱۹ ص ۴۴۳).

[ف ر س]

و رأیت فرسا برأسین.(ج ۸ ص ۲۲).

عشره آلاف فارس و راجل.(ج ۸ ص ۹۵).

نعم الفارسان هما.(ج ۱۹ ص ۲۸۴،۲۰۰).

[ف ر ش]

مبیت أمیر المؤمنین علیه السلام علی فراش رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم.

(ج ۳ ص ۲۴-۳۳ و ج ۶ ص ۴۷۹-۴۸۱ و ج ۸ ص ۳۳۴-۳۴۸ و ج ۱۸ ص ۸۶-۹۲ و ج ۲۱ ص ۲۸۶-۲۹۳).

ألف ضربه بالسیف أهون علی من موت علی فراش.(ج ۸ ص ۳۲۰).

إذا آويتما الى فراشكما.(ج ۱۰ ص ۳۷۵ و ج ۱۸ ص ۴).

[ف ر ص]

كان إذا حضر وقت الصلاه ارتعدت فرائصه.(ج ۱۸ ص ۴).

[ف ر ض]

فرض اللّه طاعه على كما فرض عليكم طاعتى و نهاكم عن معصيته كما نهاكم عن معصيتى.(ج ۷ ص ۲۱۶ و ج ۲۱ ص ۶۳۹).

فان حبهم فرض من اللّه عز و جل.(ج ۷ ص ۱۸۶-۱۸۷).

لن يقبل اللّه فرضا الا بحب على بن أبى طالب.(ج ۴ ص ۹۴ و ج ۶ ص ۱۰۴).

الحج إليها فريضه.(ج ۵ ص ۶۴۷ و ج ۱۷ ص ۷۹،۱۵۰).

أما علمت ان عياده بنى هاشم فريضه و زيارتهم نافله.(ج ۱۸ ص ۴۷۳- ۴۷۴).

ان اللّه افترض طاعتى و طاعه أهل بيتى.(ج ۱۸ ص ۵۳۱ و ج ۹ ص ۳۹۶).

افترضت الحج و وضعته عن المقل...و افترضت حب على بن أبى طالب على أهل السماوات و الأرض.(ج ۴ ص ۱۲۷ و ج ۵ ص ۷۸).

ان اللّه افترض حب على على أهل السماوات و الأرض.(ج ۷ ص ۳۷۸).

انى فرضت محبه على بن أبى طالب على خلقى.(ج ۷ ص ۱۸۷-۱۸۸).

انى افترضت محبه على على أمتى.(ج ۱۷ ص ۱۸۸).

آتاه جبرئيل بورقه آس خضراء انى افترضت محبه على بن أبى طالب على خلقى فبلغهم ذلك عنى.(ج ۱۷ ص ۲۵۷ و ج ۲۱ ص ۶۵۸).

ربع فينا أهل البيت و ربع فرائض و أحكام.(ج ۱۵ ص ۲۵۳).

أفرض أهل المدينه و أقضاها على بن أبى طالب.(ج ۸ ص ۵۸).

ربع فينا أهل البيت خاصه...و ربع فرائض و أحكام.(ج ۴ ص ۵۷).

[ف ر ق]

تكون بين الناس فرقه و اختلاف فيكون هذا و أصحابه على الحق[يعنى عليا عليه السلام]

.(ج ۵ ص ۶۳۵ و ج ۱۷ ص ۱۶۹).

على ثلاثه و سبعين فرقه فرقه ناجيه و الباقون فى النار.(ج ۷ ص ۱۸۵ و ج ۱۴ ص ۳۳۴).

من الفرقه الناجيه؟فقال:المتمسكون بما أنت عليه و أصحابك.(ج ۷ ص ۱۸۵).

على و شيعته هم الفرقه الناجيه.(ج ۷ ص ۱۸۵).

ان أمتى ستفترق فيك ثلاث فرقه.(ج ۵ ص ۱۱۳).

ثم ان عليا عليه السلام فرق بينهم و سألهم واحدا واحدا.(ج ۸ ص ۸۲).

من فارق عليا بعدى لم يرنى و لم أره.(ج ۴ ص ۸۲).

من فارق عليا لم أره و لم يرنى.(ج ۴ ص ۸۴ و ج ۵ ص ۵۵).

من فارق عليا فقد فارق اللّه.(ج ۵ ص ۴۳ و ج ۱۶ ص ۶۰۰-۵۰۵).

من فارق عليا فقد فارق رسول اللّه.(ج ۴ ص ۱۳۹ و ج ۵ ص ۲۹۱ و ج ۶ ص ۳۹۵-۴۰۰ و ج ۱۶ ص ۶۰۱-۶۰۵ و ج ۲۱ ص ۵۴۹-۵۴۵).

فاروق.(ج ۴ ص ۲۶-۳۴،۳۱-۳۶۹،۳۴۵،۳۳۱،۲۸۴،۳۵ -۳۸۶،۳۷۰ و ج ۷ ص ۳۷۲ و ج ۱۵ ص ۲۸۳-۲۹۲،۲۸۶-۳۰۵،۲۹۴-۳۴۱،۴۳۱،۳۰۸-۳۴۵ و ج ۲۰ ص ۲۵۹-۳۳۳،۲۹۸،۲۶۳،۲۶۱، ۵۴۶،۵۰۹،۴۷۲،۴۶۶،۴۵۹-۵۴۸).

لا يفارقون القرآن و لا يفارقهم القرآن.(ج ۵ ص ۳۶).

ص :۴۳۷

فأحضرهم و فرقهم و أقام كل واحد واحد الى ساريه.(ج ۸ ص ۷۹).

افترقنا فی صلب عبد المطلب.(ج ۴ ص ۹۲ و ج ۷ ص ۳۹۰ و ج ۱۵ ص ۱۹۹ -۲۰۱ و ج ۱۶ ص ۱۰۶-۱۱۷،۱۱۵،۱۰۹).

فإذا غابت الزهره فاهتدوا بالفرقدين.(ج ۶ ص ۲۲۴).

و من افتقد الزهره فليتمسک بالفرقدين.(ج ۶ ص ۲۲۴ و ج ۹ ص ۲۵۴).

[ف ر و]

الا فرو كبش و وساده آدم حشوها ليف.(ج ۸ ص ۳۱۱ و ج ۱۰ ص ۳۹۶).

[ف ر ن]

و انک تخرج من جبل فاران عرفات.(ج ۸ ص ۷۳۲).

[ف ز ع]

ليس لمحب على فزع.(ج ۷ ص ۳۱۸-۳۱۹ و ج ۱۷ ص ۲۷۱).

ختم اللّه له بالأمن و الايمان و أمنه يوم الفزع.(ج ۴ ص ۲۲۹).

[ف س ح]

من أراد أن يكون قبره فسيحا واسعا فليبن المساجد.(ج ۴ ص ۱۲۹).

[ف س د]

إذا مات على فسد الدين.(ج ۷ ص ۳۶۲ و ج ۱۳ ص ۲۶۰).

[ف ص ح]

فصاحه أمير المؤمنين عليه السلام.(ج ۸ ص ۱۶-۶۴۶،۱۷-۶۴۷ و ج ۱۸ ص ۱۵۵-۱۵۶).

أعطينا أهل البيت سبعه لم يعطها أحد قبلنا...الصباحه و الفصاحه و السماحه و الشجاعه...(ج ۱۸ ص ۵۱۹).

فصاحه السبط الأكبر عليه السلام.(ج ۱۱ ص ۱۰۵).

و هل سن الفصاحه لقريش غيره.(ج ۸ ص ۱۷).

فو اللّه ما سن الفصاحه لقريش غيره.(ج ۸ ص ۶۴۷).

لأن اللّه تعالى جعل فصاحته كفصاحتى.(ج ۴ ص ۵۰۲ و ج ۱۵ ص ۱۳۳ و ج ۱۸ ص ۵۱۵).

[ف ص ص]

و فيها من الفصوص ياقوت و عقيق.(ج ۴ ص ۱۴۳).

[ف ص ل]

و علمت المنايا و فصل الخطاب.(ج ۶ ص ۴۱).

أعلم الناس بفصل القضاء.(ج ۱۵ ص ۳۹۶).

من فصل بينى و بين آلى بعلى لم ينل شفاعتى.(ج ۹ ص ۶۴۳).

[ف ض ح]

فقال عمر:لو لا على لافتضحنا.(ج ۸ ص ۲۰۳).

[ف ض ض]

فانفض التراب عن رأسى.(ج ۷ ص ۳۷۹).

فإنک أول من يفض التراب عن رأسه يوم القيامه.(ج ۴ ص ۲۹۰).

أخدم فاطمه ابنته جاريه اسمها فضه النوبيه و كانت تشاطرها الخدمه.(ج ۱۰ ص ۲۷۶).

ویحک یا فضه ألا تنقون فی هذا الشیخ.(ج ۸ ص ۲۷۶).

کان عنقه إبریق فضه.(ج ۸ ص ۶۶۵-۶۶۶ و ج ۱۸ ص ۲۴۲-۲۴۴).

علی أربعمائه مثقال من الفضه.(ج ۱۰ ص ۳۶۴-۳۶۵ و ج ۱۸ ص ۱۸۰ -۱۸۱).

[ف ض ل]

و أبوهما أفضل منهما(ج ۵ ص ۱۷ و ج ۹ ص ۲۳۶،۲۴۰ و ج ۱۰ ص ۵۵۸ و ج ۱۸ ص ۴۰۹ و ج ۱۹ ص ۲۳۳).

فویل للمکذبین بفضلهم القاطعین فیهم صلتی لا أنالهم اللّه شفاعتی.(ج ۵ ص ۱۱۱-۱۱۲ و ج ۱۷ ص ۲۴۶ و ج ۱۸ ص ۵۲۷).

فضل علی بن أبی طالب بمائه منقبه.(ج ۵ ص ۱۲۰).

فضل علی بن أبی طالب علی جمیع الصحابه تسعین مرتبه.(ج ۵ ص ۱۲۱).

فضل علی علی هذه الامه کفضل الجمعه...کفضل شهر رمضان...کفضل لیله القدر.(ج ۵ ص ۷۰).

فضل اللّه النبی،و برحمته علی.(ج ۱۴ ص ۴۰۱).

ما اکتسب مکتسب مثل فضل علی.(ج ۶ ص ۴۹۳ و ج ۱۷ ص ۲۹-۳۰).

ان اللّه فضل بعلک علی سائر خلقه.(ج ۵ ص ۸۸ و ج ۶ ص ۵۰).

من ذکر فضیله من فضائله.(ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۸).

اللهم أعط علیا فضیله لم تعطها أحدا قبله.(ج ۶ ص ۱۱۸-۱۱۹ و ج ۲۰ ص ۵۸۲-۵۸۳).

ما أعطانی ربی فضیله الا و قد خص علی بمثلها.(ج ۴ ص ۹۴ و ج ۶ ص ۱۰۴).

ان حسن بن علی قد أعطی من الفضل ما لم یعط أحد...(ج ۱۱ ص ۴۹).

فضل على على سائر الناس كفضل جبرئيل على سائر الملائكه.(ج ۵ ص ۲۵۵).

فضائل لا تحصى.(ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۱۵ ص ۱۲۹-۱۳۲،۶۰۷-۶۰۸).

فضائل أهل البيت.(ج ۹ ص ۱۴۵-۲۶۹،۳۷۶،۵۲۴ و ج ۱۸ ص ۳۸۴ -۵۵۶).

يسألنى عن فضائل على عليه السلام.(ج ۵ ص ۱۲).

و ان عندى من فضائل على لو تحدثت بها لقتلت.(ج ۶ ص ۲۷۴).

ما أحصوا فضائل على بن أبى طالب.(ج ۴ ص ۳۸۹-۳۹۲ و ج ۱۵ ص ۶۰۹-۶۱۰).

ما من قوم اجتمعوا يذكرون فضائل محمد و آل محمد...(ج ۹ ص ۵۰۰- ۵۰۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۲).

كلام أحمد بن حنبل و النسائى...ما جاء لأحد من الفضائل ما جاء لعلى.

(ج ۴ ص ۳۸۸ و ج ۵ ص ۱۲۲-۱۲۷ و ج ۱۵ ص ۶۹۴-۷۰۰).

أفضل رجال العالمين.(ج ۴ ص ۲۵۷،۲۷۴ و ج ۱۵ ص ۴۱۲ و ج ۲۰ ص ۴۰۸).

أفضل نساء أهل الجنه خديجه بنت خويلد و فاطمه...(ج ۱۰ ص ۵۲-۵۷ و ج ۱۹ ص ۴۷-۴۸،۵۱).

أفضل العباده انتظار الفرج.(ج ۱۳ ص ۲۶۵).

و أفضلهن عالما فاطمه.(ج ۱۰ ص ۴۹-۵۰).

أفضل العالمين من نساء الأولين و الآخرين فاطمه.(ج ۱۰ ص ۴۲).

و أفضل نساء العالمين الأولين و الآخرين فاطمه.(ج ۱۵ ص ۴۱۲).

فضل أهل البيت على الناس كفضل البنفسج على سائر الأدهان.(ج ۱۸ ص ۵۱۷).

ص :۴۴۱

هذه البیوت منها بیت علی و فاطمه؟قال:نعم أفضلها.(ج ۹ ص ۱۳۷ و ج ۱۸ ص ۵۱۵).

لیس أحد من الخلائق یفضل أهل بیتی غیری.(ج ۹ ص ۳۷۸).

کتم أحباءه فضائله خوفا و أعداؤه حسدا و ظهر بین الکتمانین ما ملاء الخافقین.

(ج ۴ ص ۲).

مناقب علی و فضائله ما أحصوها.(ج ۴ ص ۱۰۱،۱).

و من نظر الی کتاب من فضائله.(ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۸).

و من کتب فضیله من فضائله لم تزل الملائکه تستغفر له.(ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۸).

قالت أفضله علی آدم و نوح و لوط و ابراهیم و موسی...(ج ۵ ص ۴۷).

نبذه من فضائل سید العابدین علیه السلام.(ج ۱۹ ص ۴۷۴-۴۷۸).

نبذه من فضائل الامام الجواد علیه السلام.(ج ۱۹ ص ۵۸۶-۵۹۹).

نبذه من فضائل الامام الهادی علیه السلام.(ج ۱۹ ص ۶۰۶-۶۱۳).

نبذه من فضائل الامام العسکری علیه السلام.(ج ۱۹ ص ۶۲۰-۶۲۶).

علی بن أبی طالب وصیی أفضل الأوصیاء.(ج ۴ ص ۷۹ و ج ۱۵ ص ۲۶۵ و ج ۱۸ ص ۵۲۱ و ج ۲۰ ص ۲۸۵-۲۸۶).

وصیی أفضل الوصیین.(ج ۵ ص ۱۰-۱۱،۳۵).

أفضل نساء العالمین من الأولین و الآخرین فاطمه.(ج ۴ ص ۲۵۷ و ج ۱۵ ص ۴۱۲ و ج ۲۰ ص ۴۰۸).

ذریتی أفضل الذریات.(ج ۱۵ ص ۲۶۵ و ج ۱۸ ص ۵۲۱).

و علی بن أبی طالب أفضل من العرش و الکرسی.(ج ۵ ص ۲۵۰).

أفضل البریه من نام فی قبره و لم یشک فی علی و ذریته انهم خیر البریه.(ج ۷ ص ۳۳۲ و ج ۱۷ ص ۲۸۲).

أفضل الأعمال الصلاه عليك و سقى الماء و حب على بن أبى طالب.(ج ۷ ص ۲۶۸).

و شيعتهم أفضل من تضمنه عرصات القيامه.(ج ۴ ص ۱۱۹).

عبد اللّه حق عبادته ثم شك فيك و فى أهل بيتك انكم أفضل الناس كان فى النار.

(ج ۷ ص ۳۳۳-۳۳۴ و ج ۱۷ ص ۲۸۳).

أفضل أعمال النساء طاعه الزوج.(ج ۱۹ ص ۱۱۳).

[ف ض ى]

فأشرق بنور وجهها الفضاء.(ج ۱۰ ص ۱۳).

[ف ط م]

ان اللّه يغضب لغضب لفاطمه و يرضى لرضاها.(ج ۱۰ ص ۱۱۶-۱۲۲ و ج ۱۹ ص ۵۴-۵۶).

هذه صوره فاطمه سيده نساء ولدك.(ج ۷ ص ۲۰ و ج ۹ ص ۲۵۹ و ج ۱۸ ص ۴۱۶).

يا ابراهيم هذه نور فاطمه.(ج ۱۳ ص ۵۹).

فاطمه بضعه منى.(انظر البضعه).

فاطمه سيده نساء العالمين.(انظر السيده).

حب فاطمه تنفع فى مائه من المواطن.(انظر الحب).

فاطمه مهجه قلبى.(ج ۱۳ ص ۷۷).

فاطمه بهجه قلبى.(ج ۱۳ ص ۷۷).

ثم اطلع الرابعه فاختار فاطمه على نساء العالمين.(ج ۱۸ ص ۴۵۶).

فاطم ذات المجد و اليقين،فاطم بنت السيد الكريم،فاطم يا بنت النبی أحمد...(ج ۹ ص ۱۱۳-۱۲۰ و ج ۲۰ ص ۱۵۷-۱۶۶).

المهدی من ولد فاطمه.(ج ۱۰ ص ۲۴۰-۲۴۴ و ج ۳۳ ص ۹۸-۱۱۰، ۳۲۰-۳۲۱ و ج ۱۹ ص ۶۷۱،۶۶-۶۷۹،۶۷۲).

فأبی أبو بکر أن یدفع الی فاطمه علیه السلام منها شیئا فوجدت فاطمه علی أبی بکر فی ذلک فهجرته فلم تکلمه حتی توفیت...(ج ۱۰ ص ۴۷۸).

فغضبت فاطمه رضی اللّه عنها و هجرته فلم تکلمه حتی ماتت.(ج ۱۰ ص ۴۷۹).

ان فاطمه أسرع لحوقا به صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۱۰ ص ۴۳۹-۴۵۲) أنا الفاطر و هذه فاطمه.(ج ۹ ص ۲۶۰).

ان ابنتی فاطمه خیر أهل الأرض عنصرا و شرفا و کرما.(ج ۱۵ ص ۱۳۳ و ج ۱۸ ص ۵۱۵).

و اللّه فاطر و ابنتی فاطمه.(ج ۵ ص ۴).

لو کان الحسن شخصا لکان فاطمه.(ج ۴ ص ۵۰۲ و ج ۱۵ ص ۱۴۳ و ج ۱۸ ص ۵۱۵).

فاطمه أحب الی و أنت أعز علی.(ج ۷ ص ۱۰-۱۷ و ج ۱۹ ص ۹۹-۱۰۰).

فقال(آدم):یا رب من هذه؟قال:فاطمه بنت محمد صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۷ ص ۱۹).

فاطمه بنت أسد...هتف بی هاتف یا فاطمه سمیه علیا.(ج ۵ ص ۵۶-۵۷ و ج ۷ ص ۴۸۸).

لما ماتت فاطمه بنت أسد...قال النبی:بل والدتی یا علی...فلما صلی علیها کبر سبعین تکبیره.(ج ۱۵ ص ۷۶).

كانت فاطمه بنت أسد تكفيه عمل خارج البيت و فاطمه بنت محمد(صلى اللّه عليه و آله)تكفيه عمل البيت.(ج ۱۰ ص ۲۶۵).

فاطمه بنت الامام الكاظم عليه السلام،من زارها فله الجنه.(ج ۱۲ ص ۳۳۸).

حدثتنى فاطمه قالت حدثتنى فاطمه حدثتنا فاطمه حدثتنى فاطمه حدثتنى فاطمه عن فاطمه بنت النبى(صلى اللّه عليه و آله و سلم):من كنت مولاه(ج ۶ ص ۲۸۲).

ما دخلت[فاطمه عليها السلام]

قط الا قام بها.(ج ۱۹ ص ۱۰۱-۱۰۲).

لأنها فطمها و محبيها عن النار.(ج ۱۰ ص ۱۶،۲۳-۲۴ و ج ۱۹ ص ۷-۱۰).

لأنها فطمها[و ولدها و محبيهم و ذريتها و محبيها و ولدها و محبيها]

و فطم من أحبها...من النار.(ج ۱۰ ص ۱۸-۲۴ و ج ۱۹ ص ۸-۱۰).

قال السبكى:الذى ندين اللّه به ان فاطمه أفضل ثم خديجه.(ج ۱۰ ص ۲۸ -۲۹،۷۸ و فى ص ۲۸ نقلا عن عده أخرى).

[ف ت ن]

من أراد أن ينظر...و الى موسى فى فطنته...فلينظر الى على بن أبى طالب.

(ج ۵ ص ۴).

[ف ع ل]

يا بريده أحب عليا فانه يفعل ما يؤمر.(ج ۶ ص ۸۷ و ج ۱۵ ص ۱۰۱،۱۱۱، ۱۴۰).

[ف ق ه]

من فقه الامام الصادق عليه السلام.(ج ۱۲ ص ۲۱۷-۲۱۹).

ما رأيت أفقه من جعفر بن محمد.(ج ۱۹ ص ۵۰۸).

كل أحد أفقه منى.(ج ۸ ص ۲۲۳).

و كل فقيه فى الإسلام فهو عيال عليه.(ج ۸ ص ۲۵).

و علمتنا القرآن و فقهتنا فى الدين.(ج ۱۱ ص ۶۱۱).

من أراد ان ينظر الى علم آدم و فقه نوح فلينظر الى على بن أبى طالب.(ج ۱۵ ص ۶۱۱).

[ف ک ک]

جزاك اللّه خيرا يا على كما فككت رهان أخيك ما من مسلم فك رهان أخيه الا فك اللّه رهانه.(ج ۷ ص ۵۸-۶۱ و ج ۱۷ ص ۱۱۸-۱۱۹).

يا على فك اللّه رهانک.(ج ۲۰ ص ۶۰۶-۶۰۷).

فكاك رقاب رجال و نساء أمتى.(ج ۴ ص ۴۵۷،۴۷۳ و ج ۷ ص ۱۴۸ و ج ۱۰ ص ۳۸۸-۳۸۹ و ج ۱۵ ص ۴۷۲،۴۹۵ و ج ۱۸ ص ۱۸۰،۵۱۲ و ج ۱۹ ص ۱۳۲).

[ف ک ه]

يا على ان فاكهه الجنه لا يأكل منها فى الدنيا الا النبيون و الأوصياء.(ج ۴ ص ۹۷).

[ف ل ت]

لا يفلت منهم عشره.(ج ۸ ص ۸۹،۹۴).

و أفلت من الخوارج ثمانيه.(ج ۸ ص ۹۰).

[ف ل ح]

أفلح من صدقه.(ج ۴ ص ۲۰،۴۹۸ و ج ۷ ص ۳۶۹ و ج ۱۵ ص ۶۷).

أفلح من تولاك.(ج ۷ ص ۳۷۱ و ج ۱۵ ص ۶۳ و ج ۲۰ ص ۳۲۶).

على و حزبه هم المفلحون.(ج ۷ ص ۳۰۵ و ج ۱۷ ص ۲۶۸-۲۶۹).

[ف ل ف]

هذه أبهار من فلفل.(ج ۵ ص ۱۹۰).

[ف ل ق]

و الذى فلق الجنه و برأ النسمه انهم[الخوارج]

لفى أصلاب الرجال و أرحام النساء.(ج ۸ ص ۱۰۷).

و الذى فلق الجنه و برأ النسمه ليخضبن هذه من هذه.(ج ۸ ص ۱۱۵-۱۱۷ -۱۲۴،۱۱۹).

و الذى فلق الجنه و برأ النسمه لا يقتل منكم عشره.(ج ۸ ص ۸۸).

و الذى فلق الجنه و برأ النسمه لن يبلغوا الا ثلاث و لا قصر بوران...(ج ۸ ص ۹۰).

فالق الحب و النوى منزل التوراه و الإنجيل و الفرقان.(ج ۱۰ ص ۲۷۵).

[ف ل ک]

نحن الفلک الجاريه فى اللجج.(ج ۱۳ ص ۸۲).

[ف و ت]

وفات الصديقه الكبرى سلام اللّه عليها.(ج ۱۰ ص ۴۵۵-۴۶۲ و ج ۱۹ ص ۱۷۵-۱۷۸).

انصراف وجوه الناس بعد وفاتها.(ج ۱۰ ص ۴۸۴-۴۸۵).

[ف و ز]

فاز من لزمک.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۶ ص ۴۴۷).

ص :۴۴۷

ان هذا و شيعته هم الفائزون.(ج ۴ ص ۲۱۸،۲۵۳ و ج ۷ ص ۳۰۱-۳۰۲ و ج ۱۵ ص ۳۳۳).

شيعه على هم الفائزون.(ج ۵ ص ۴۳ و ج ۴ ص ۱۰۷،۲۵۳ و ج ۷ ص ۲۹۸-۳۰۲ و ج ۱۷ ص ۲۶۲-۲۶۳).

فما فاز من فاز الا بنا[و من ساءنا ساء ميلاده]

و ما خاب من حبنا زاده.(ج ۱۲ ص ۱۸۳ و ج ۱۹ ص ۴۹۳).

[ف ل ز]

أتى بفالوذج...لكن أكره أن أعود نفسى...(ج ۸ ص ۲۸۵-۲۸۸).

[ف و ض]

ثم خلق الخلق و فوض إلينا أمر الدين فالسعيد من سعد بنا و الشقى من شقى بنا.

(ج ۷ ص ۲۵۳).

[ف ى ض]

أول عين فاضت على وجه الأرض أى عين هو؟(ج ۸ ص ۲۱۶).

دخلت على النبى صلى اللّه عليه و آله يوما و عيناه تفيضان.(ج ۱۱ ص ۳۷۲ -۳۷۶ و ج ۱۹ ص ۳۷۵).

يملأ الأرض عدلا و يفيض المال فيضا.(ج ۱۳ ص ۱۸۰-۱۸۱).

[ف ى ء]

ان هذا المال ليس لى و لا لک و انما هو فىء للمسلمين.(ج ۸ ص ۵۴۰).

فانه لا يسعنا أن نؤتى امرأ من الفىء أكثر من حقه.(ج ۸ ص ۵۶۱).

تقتلک[تقتله]

الفئه الباغيه.(ج ۸ ص ۴۲۲-۴۶۸ و ج ۱۸ ص ۱۱۴- ۱۱۸).

يا على ستقاتلك الفئه الباغيه و أنت على الحق.(ج ۵ ص ۶۳۵ و ج ۱۷ ص ۱۶۶-۱۶۷ و ج ۲۱ ص ۶۳۸،۶۷۶).

ابنى هذا...يا أسماء تقتله الفئه الباغيه لا أنالهم اللّه شفاعتى.(ج ۱۹ ص ۳۶۳ و ج ۱۱ ص ۴۱۳).

[ق ب ب]

ضرب لى قبه عن يمين العرش.(ج ۷ ص ۳۱۰-۳۱۴).

و ضربت لعلى بن أبى طالب قبه من لؤلؤه بيضاء.(ج ۱۵ ص ۵۳۰).

ضربت لى قبه من ياقوته حمراء.(ج ۱۵ ص ۵۳۰).

فى قبه من در أساسها من رحمه...(ج ۹ ص ۲۰۹).

أنا و على و فاطمه و الحسن و الحسين فى قبه تحت العرش.(ج ۹ ص ۱۹۶ -۱۹۷ و ج ۱۸ ص ۴۲۱).

فى حظيره القدس فى قبه بيضاء.(ج ۹ ص ۱۹۵ و ج ۱۸ ص ۴۲۲).

فرأى فيه قبه من الكافور فيها سرير من ذهب عليه شاب حسنه كحسن يوسف فقال هذا بعلها على بن أبى طالب.(ج ۷ ص ۱۹).

[ق ب ر]

أفضل البريه من نام فى قبره و لم يشك فى على و ذريته.(ج ۷ ص ۳۳۲ و ج ۱۷ ص ۲۸۲).

يحشر الشاك فى على فى قبره فى عنقه طوق من نار.(ج ۷ ص ۳۳۳).

من أراد أن يكون قبره فسيحا.(ج ۴ ص ۱۲۹).

ما من عبد يقول ثلاث مرات عند قبر ميت...(ج ۹ ص ۶۳۳).

سبعون ألف ملك يطوفون بالبيت...ثم يأتون الى قبر النبى...ثم يأتون قبر على...(ج ۷ ص ۳۶۲).

شیعتنا یخرجون من قبورهم و وجوههم کالقمر.(ج ۶ ص ۱۶۳ و ج ۹ ص ۴۴۳-۴۴۴).

قال الحسین:فمن یزور قبورنا؟قال صلی اللّه علیه و آله:طائفه من أمتی یریدون بری و صلتی.(ج ۱۱ ص ۳۷۷).

ما فی الطیور طائر یحب عتره رسول اللّه أکثر من جنسی و جنس القبره.(ج ۱۸ ص ۲۱۷).

[ق ب ض]

کقبضه من الورد بلا مونه.(ج ۱۶ ص ۵۵۸).

یقبضنی ما یقبضها.(ج ۱۰ ص ۲۰۰-۲۱۸،۲۰۳-۲۱۹).

فو اللّه ما أغضبتها و لا أکرهتها من بعد ذلک حتی قبضها اللّه عز و جل.(ج ۱۵ ص ۶۹۱).

یا ملک الموت جئتنی قابضا أم زائرا...(ج ۹ ص ۴۰۵).

و قد وکلنی اللّه بقبض أرواح الخلائق ما خلا روحک و روح ابن عمک.(ج ۴ ص ۹۵ و ج ۶ ص ۱۳۵-۱۳۶ و ج ۱۶ ص ۵۰۴-۵۰۵).

[ق ب ط]

و علیه قبطیتان أزار.(ج ۸ ص ۲۹۸).

[ق ب ل]

لطالما رأیت رسول اللّه یقبل ما بین هاتین الشفتین.(ج ۱۰ ص ۷۴۶-۷۴۷).

فرءاه یقبل اما حسنا و اما حسینا.(ج ۱۰ ص ۷۵۶-۷۵۷).

دخل علیه جبرئیل و هو یقبله قال:أ تحبه؟قال:ان أمتک ستقتله.(ج ۱۱ ص ۳۰۴).

قبل رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله حسن بن علی.(ج ۱۱ ص ۶۴).

ان رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله قبل حسنا و ضمه الیه و جعل یشمه.(ج ۱۱ ص ۶۳).

رأیت رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله قبل بطنک.(ج ۱۱ ص ۵۹-۶۲).

و قبل عیسی و موسی؟قال و قبل.(ج ۴ ص ۲۷۵).

إذ دخل علی بن أبی طالب فسلم فرد علیه رسول اللّه صلی اللّه علیه و سلم و بش له و قام الیه فاعتنقه و قبل بین عینیه و أجلسه عن یمینه.(ج ۲۱ ص ۳۰۴).

فإذا قتلتموه بایعتم خیر من یصلی القبله.(ج ۱۵ ص ۲۱۲).

إذا قدم من سفر قبل ابنته فاطمه.(ج ۱۰ ص ۲۳۷-۲۳۸).

قبل رأس فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۸۵).

قبل نحر فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۸۶).

و کان المختار کلما اشتاق الی الجنه قبل فاطمه و شم طیب نسیمها.(ج ۴ ص ۴۷۵).

کلما اشتقت[اشتاق]

الی الجنه قبلت[قبل]

فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۰،۶- ۱۸۵،۱۱).

فإذا اشتقت لتلک الثمار قبلت فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱-۱۸۵،۱۰-۱۸۷ و ج ۱۹ ص ۱-۳).

فأخذها بیدها و قبلها و أجلسها فی مجلسه.(ج ۱۰ ص ۲۵۰-۲۵۴ و ج ۱۹ ص ۱۴-۱۷).

قام إلیها فقبلها و أجلسها فی مجلسه.(ج ۱۰ ص ۲۵۵،۲۵۳،۲۵۱).

وضعهما فی حجره فجعل یقبل هذا مره و یشم هذا مره.(ج ۱۰ ص ۶۲۰).

و ضمهما الی صدره فقبلهما.(ج ۱۰ ص ۶۱۸).

ص :۴۵۱

و قبل هذا ثم قبل هذا.(ج ۱۰ ص ۶۱۷-۶۱۸).

ان رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم أخذ حسنا فقبله.(ج ۱۱ ص ۶۲- ۶۳).

ارفع ثوبک حتی أقبل منک حیث رأیت رسول اللّه یقبله.(ج ۱۹ ص ۳۴۱).

رأیت رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم یقبل فاه.(ج ۱۱ ص ۸۳).

فأخرج الیه یده فقبلها و قال هکذا أمرنا رسول اللّه أن نفعل بأهل بیت نبینا.

(ج ۱۸ ص ۴۵۸).

فلا ینفعهم الا من قبلت أنا و علی بن أبی طالب عمله.(ج ۷ ص ۱۳۲).

إذا دخلت علیه قام إلیها فأخذ بیدها و قبلها...(ج ۱۰ ص ۲۵۰-۲۵۴ و ج ۱۹ ص ۱۴-۱۷).

کثیرا ما یقبل فاطمه.(ج ۱۰ ص ۱۸۶-۱۸۷).

کان رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله یقبل فاطمه.(ج ۱۹ ص ۱۰۱-۱۰۲).

لا یحل لأحد أن یقبل ید أحد الا رجلا من أهل بیتی أو ید عالم.(ج ۹ ص ۴۹۷).

ان رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم یقبل الحسن.(ج ۱۱ ص ۵۳،۵۸ و ج ۱۹ ص ۳۰۰-۳۰۱).

کان صلی اللّه علیه و آله یقبلهما.(ج ۱۱ ص ۶۳-۶۴ و ج ۱۹ ص ۱۹۶).

و من أراد أن یقبل اللّه عمله فلینظر الی علی.(ج ۷ ص ۳۷۵ و ج ۱۸ ص ۳۹۶).

من أراد أن یطفئ غضب اللّه و أن یقبل اللّه عمله فلیحب علی بن أبی طالب.

(ج ۵ ص ۴۵ و ج ۷ ص ۱۸).

من صلی صلاه و لم یصل فیها علی و علی أهل بیتی لم تقبل.(ج ۹ ص ۶۱۱-

۶۱۳ و ج ۱۸ ص ۳۱۰).

من مات و لقى اللّه و هو جاحد لولايه على...لا يقبل اللّه من أعماله شيئا.(ج ۶ ص ۴۰۹).

لا يقبل اللّه منه صرفا و لا عدلا.(ج ۱۸ ص ۴۷۴-۴۷۵).

لن يقبل اللّه فرضا الا بحب على...(ج ۴ ص ۹۴ و ج ۶ ص ۱۰۴).

لا يقبل اللّه ايمان عبد الا بولايته و البراءه من أعداءه.(ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۸).

لا يقبل اللّه ايمان عبد الا بمحبه أهل بيتى.(ج ۹ ص ۴۵۴).

و لا يقبل معرفه العباد إياه الا بمعرفه الامام.(ج ۱۳ ص ۸۴).

قبله العارفين.(ج ۴ ص ۱۲۲).

أمنكم أحد صلى الى القبلتين.(ج ۵ ص ۲۹ و ج ۱۵ ص ۶۸۳).

و صلى القبلتين.(ج ۱۱ ص ۲۱۰-۲۱۱).

[ق ت ل]

لن يموت الا مقتولا[يا على انک مقتول]

.(ج ۸ ص ۷۸۰-۷۸۵،۷۸۱، ۷۸۸ و ج ۱۷ ص ۳۴۳-۳۴۴).

و انک مقتول و هذه مخضوبه.(ج ۱۷ ص ۵۶۶).

إذا قال اللّه اللّه قتل.(ج ۱۳ ص ۳۰۴).

لما قتل الحسين كسفت الشمس كسفه بدت الكواكب نصف النهار(ج ۱۹ ص ۴۰۴).

لما قتل الحسين اسودت السماء و ظهرت الكواكب نهارا.(ج ۱۹ ص ۴۰۲).

لما ان قتل الحسين بن على مطرت السماء دما.(ج ۱۹ ص ۴۰۴-۴۰۵).

لم تكن هذه الحمره فى السماء حتى قتل الحسين بن على.(ج ۱۹ ص ۴۰۴).

يسألون عن الذباب و قد قتلوا ابن ابنه رسول اللّه.(ج ۱۰ ص ۵۹۵-۶۰۵).

ان اللّه أعطانی الکوثر...و لا یشرب منه...من قتل أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۱۳-۴۱۴ و ج ۱۴ ص ۵۳۱).

یا علی من قتلک قتلنی.(ج ۵ ص ۵۰).

قاتل الفجره.(ج ۴ ص ۳۷۷، ۲۳۴،۲۳۶،۲۳۷،۲۳۸،۲۴۰ و ج ۱۵ ص ۵۸۰ و ج ۱۶ ص ۲۸۴ و ج ۲۰ ص ۵۱۹،۵۱۱،۲۹۶-۵۲۰).

قاتل الفجره[الکفره]

.(ج ۴ ص ۲۳۴-۲۷۷،۳۷۶، ۲۴۰-۳۷۷ و ج ۱۵ ص ۵۸۰).

قاتل علی أشقی الأولین و الآخرین.(ج ۷ ص ۳۴۱-۳۶۰ و ج ۱۷ ص ۳۵۰ -۳۶۳).

علی قاتل القاسطین.(ج ۴ ص ۲۴۵ و ج ۱۵ ص ۵۸۲-۵۸۵ و ج ۲۰ ص ۳۱۴-۳۱۶).

قاتل الناکثین.(ج ۴ ص ۲۴۵،۹۹-۳۸۵،۲۴۹ و ج ۱۵ ص ۵۸۱- ۵۸۷).

أمرنی بقتال القاسطین و الناکثین.(ج ۶ ص ۵۹-۷۸ و ج ۱۶ ص ۴۴۰- ۴۴۶ و ج ۲۰ ص ۳۱۵،۲۹۰).

قاتل اللّه من یقاتلک.(ج ۷ ص ۴۳).

من قاتل علیا الخلافه فاقتلوه.(ج ۷ ص ۳۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۸۱).

یقتل القاسطین.(ج ۴ ص ۷۸ و ج ۵ ص ۶۹).

یقتل القاسطین و المارقین و الناکثین.(ج ۴ ص ۷۸ و ج ۶ ص ۳۷،۵۹- ۷۸ و ج ۵ ص ۲۷،۶۹-۷۰ و ج ۱۶ ص ۴۴۰-۴۴۶ و ج ۲۰ ص ۳۱۴-۳۱۶).

تقاتل الناکثین.(ج ۴ ص ۳۸۵).

ص :۴۵۴

تقاتل علی تأویل القرآن.(ج ۴ ص ۳۳۲ و ج ۵ ص ۵۳ و ج ۶ ص ۲۴- ۳۸).

یقاتل علی سنتی.(ج ۴ ص ۲۷،۲۲۸ و ج ۷ ص ۳۸۸ و ج ۱۷ ص ۱۰۰).

تقتل علی سنتی.(ج ۷ ص ۳۲۷-۳۲۸،۳۳۹-۳۴۰ و ج ۸ ص ۷۹۴ و ج ۱۷ ص ۳۴۶،۲۷۶-۳۴۸).

سیکون بعدی قوم یقاتلون علیا...حق علی الناس جهادهم.(ج ۷ ص ۳۳۵ و ج ۱۷ ص ۲۸۵).

یا علی انک ستبلی بعدی فلا تقاتلن.(ج ۷ ص ۳۳۰).

ستقاتل علیا و أنت له ظالم.(ج ۱۷ ص ۳۴۹).

الا لا یقتل بی الا قاتلی.(ج ۱۸ ص ۲۵۱).

و تقول[سیده النساء]

:یا عدل یا جبار احکم بینی و بین قاتل ولدی.(ج ۱۱ ص ۳۲۷ و ج ۱۹ ص ۷۴).

یقال لها کربلاء یقتل فیها ولدی الحسین.(ج ۱۱ ص ۴۱۰).

أنت الجبار العدل اقض بینی و بین من قتل ولدی.(ج ۱۱ ص ۳۲۸).

قد قتلت اللات و العزی.(ج ۶ ص ۱۱۰).

أخبرنی بأنک تقتلنی[قنبر]

بظلم.(ج ۸ ص ۱۶۲).

و هل یموت أو یقتل؟(ج ۸ ص ۲۱۶).

فنزل جبرئیل فقال یا محمد ان أمتک تقتل ابنک هذا من بعدک...فبکی رسول اللّه.(ج ۱۹ ص ۳۷۹).

إذا تحولت هذه التربه دما فاعلمی ان ابنی قد قتل.(ج ۱۱ ص ۳۴۷- ۳۴۸ و ج ۱۹ ص ۳۹۷).

لم یبق ممن حضر قتله الا عوقب فی الدنیا أو سوادا لوجه أو عمی أو زوال

الملک.(ج ۱۹ ص ۳۸۷).

تقتلک[تقتله]

الفئه الباغیه.(ج ۸ ص ۴۲۲-۴۶۸ و ج ۱۸ ص ۱۱۴-۱۱۸).

ان الحسین یقتل بشط الفرات.(ج ۱۹ ص ۳۷۵).

أخبرنی ان ولدی الحسین یقتل بشاطئ الفرات.(ج ۷ ص ۳۶۲ و ج ۱۱ ص ۲۸۷ و ج ۱۹ ص ۳۷۷).

الا ـ ان جبرئیل أخبرنی بأن أمتی تقتل ولدی الحسین بأرض کرب و بلاء.(ج ۱۱ ص ۳۶۴،۳۷۴ و ج ۹ ص ۳۵۶ و ج ۱۵ ص ۵۴۹).

یقتل بأرض یقال لها کربلاء.(ج ۱۱ ص ۳۷۴،۴۳۳ و ج ۱۸ ص ۲۷۶ و ج ۱۹ ص ۴۰۲).

ان أمتک ستقتله.(ج ۱۱ ص ۳۹۴،۴۰۴، ۳۴۶،۳۵۰-۴۰۹ و ج ۱۹ ص ۳۹۹).

ان أمتک ستقتل هذا بأرض یقال لها کربلاء.(ج ۱۱ ص ۳۴۹-۳۵۲).

ان ابنی هذا یقتل بأرض العراق[بأرض کربلاء]

.(ج ۱۱ ص ۳۸۰-۳۸۳).

ان ابنی الحسین یقتل بعدی بأرض الطف.(ج ۱۱ ص ۳۸۶-۳۸۸).

ان أمتی ستقتل ابنی هذا.(ج ۱۱ ص ۳۸۷).

قاتل الحسین أعظم جرما.(ج ۱۱ ص ۲۸۵).

و قاتله لعین هذه الامه.(ج ۱۱ ص ۳۲۹).

یا موسی لو سألتنی فی الأولین و الآخرین لأجبتک ما خلا قاتل الحسین.(ج ۱۱ ص ۳۲۴ و ج ۱۹ ص ۳۷۸).

ان أمتک ستقتل ابنک هذا.(ج ۱۱ ص ۳۹۳).

ان أمتی ستقتل ابنی هذا.(ج ۱۱ ص ۳۴۹،۳۹۷-۴۰۲ و ج ۱۹ ص ۴۰۱).

ان جبرئيل أتانى فأخبرنى ان ابنى يقتل.(ج ۱۱ ص ۳۹۵ و ج ۱۹ ص ۳۹۸).

ان اللّه قاتل بابن ابنتك سبعين ألفا و سبعين ألفا.(ج ۱۱ ص ۳۱۷-۳۲۲ و ج ۱۹ ص ۳۷۹،۴۰۲).

يا موسى لو سألتنى فى الأولين و الآخرين لأجبتك ما خلا قاتل الحسين.(ج ۱۱ ص ۳۲۴ و ج ۱۹ ص ۲۷۸).

ان قاتل الحسين فى تابوت من نار عليه نصف عذاب أهل النار.(ج ۱۱ ص ۳۳۰-۳۳۲ و ج ۱۹ ص ۳۷۸).

أخبره ان قتله الحسين فى النار.(ج ۱۱ ص ۳۳۴ و ج ۱۹ ص ۳۷۰).

ان ابنى هذا ستقتله الفئه الباغيه.(ج ۱۱ ص ۴۱۳ و ج ۱۹ ص ۳۶۳).

ان أمتك تقتل ابنك حسينا و قاتله لعين هذه الامه.(ج ۱۱ ص ۳۲۹).

ان أمتى يقتلون هذا.(ج ۱۹ ص ۳۹۶).

ان أمتك يقتل ابنك هذا.(ج ۱۱ ص ۳۴۷ و ج ۱۹ ص ۳۹۷).

و دخل عليه جبرئيل و هو يقبله قال:أ تحبه؟قال:نعم.قال:ان أمتك ستقتله.

(ج ۱۱ ص ۳۰۴).

ما وجدت من قتال القوم بدا أو الكفر.(ج ۸ ص ۴۲۱ و ج ۱۸ ص ۱۲۵).

قتالهم[خوارج]

حق على كل مسلم.(ج ۸ ص ۵۱۶).

اما ان هذا قاتلى قيل:فما يمنعك منه؟قال:انه لم يقتلنى بعد.(ج ۸ ص ۱۳۲).

فأقتل من لم يقتلنى؟(ج ۸ ص ۵۶۵).

أنشدكم باللّه أن يقتل غير قاتلى.(ج ۸ ص ۷۸۹ و ج ۱۷ ص ۵۶۲).

أريد حياته و يريد قتلى.(ج ۸ ص ۱۲۶-۱۳۱).

من قاتل عليا على الخلافه فاقتلوه.(ج ۷ ص ۳۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۸۱).

من قاتل عليا كان حقا على الناس جهادهم.(ج ۷ ص ۳۳۴-۳۳۵ و ج ۱۷ ص ۲۸۴-۲۸۵).

[ق ح ط]

و يسير الجيش القحطانى.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

ثم يؤمر القحطانى.(ج ۱۳ ص ۱۵۷-۱۶۰).

تحمل بك أمك فى زمان قحط حيث منع الماء قطرها.(ج ۸ ص ۱۰۳).

[ق ح م]

لا تقحموا منازلهم و لا تغنموا أموالهم.(ج ۱۸ ص ۳۲).

[ق د ح]

و عنده قدح و كوز من ماء.(ج ۸ ص ۲۷۹).

فيه أقداح عدد النجوم.(ج ۴ ص ۴۴۰).

فيه عدد نجوم السماء أقداح.(ج ۵ ص ۱۰۰).

عدد الكواكب قدحان من ذهب و فضه.(ج ۴ ص ۴۴۰).

[ق د د]

إذا تطاول قد و إذا تقاصر قط.(ج ۸ ص ۳۲۸-۳۲۹).

إذا اعتلى قد و إذا اعترض قط.(ج ۸ ص ۳۲۸-۳۲۹).

فضرب على يومئذ أربعين مبارزا كلهم يقده حتى يقد أنفه.(ج ۸ ص ۴۷۳).

[المقداد]

ان الجنه تشتاق الى أربعه على و عمار و سلمان و المقداد.(ج ۶ ص ۱۸۹-

۱۹۳،۱۹۸ و ج ۱۶ ص ۵۳۳-۵۳۴).

ان الجنه تشتاق الی ثلاثه علی و عمار و بلال،و فی روایه المقداد.(ج ۶ ص ۱۹۵).

ان اللّه أمرنی بحب أربعه...و المقداد.(ج ۶ ص ۲۰۰-۲۰۸ و ج ۱۶ ص ۵۳۸-۵۴۴).

ان اللّه یحب ثلاثه...و المقداد.(ج ۶ ص ۲۰۹).

و قد وضع المقداد کمه علی رأسه من شده الحر،فقال له علی:ما أخرجک...

(ج ۱۸ ص ۵۰-۵۱).

قال:المقداد.قال:ان اللّه یحبه و یأمرک بحبه.(ج ۵ ص ۲۸۵).

[ق د س]

تسبح اللّه و تقدسه قال عز و جل لاسکنک رجلا اجعله أمیر المؤمنین أجمعین.

(ج ۴ ص ۲۷۵).

و دخول الکوفه بعد ما یقاتل الترک و الروم بقدقسیا.(ج ۱۳ ص ۲۸۵).

[ق د م]

و لو قدمتموه لأخرجت لکم الأرض برکاتها.(ج ۴ ص ۲۷۷).

أقدم الامه سلما.(ج ۴ ص ۱۰۵،۱۵۰-۳۵۹،۳۳۱،۱۶۴ و ج ۱۵ ص ۳۲۳-۳۹۷،۳۸۲،۳۴۰ و ج ۲۰ ص ۴۹۳-۴۹۶).

فزلت به قدم الا یثبته قدما حتی ینجیه...(ج ۹ ص ۵۲۲).

من کان أقدم إسلاما و أکثرها علما و أطهرها أهلا و أولادا.(ج ۸ ص ۸۰۷).

[ق ذ ذ]

حذوا لنعل...و القذه بالقذه.(ج ۴ ص ۸۴).

[ق ر ء]

عن ابن عباس كنا نقرأ على رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله...ان عليا مولى المؤمنين.(ج ۶ ص ۳۴۸).

[ق ر ب]

أقرب الناس به عهدا.(ج ۶ ص ۵۳۴-۵۳۵ و ج ۸ ص ۶۹۱-۷۰۴ و ج ۱۷ ص ۵۶ و ج ۲۰ ص ۳۳۴-۳۳۵).

أقرب الخلق منى موقفا.(ج ۲۰ ص ۲۲۶).

ان الملائكه لتقرب الى اللّه بمحبتك و ولايتك.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۷ ص ۳۸۳ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

يا على أنت غدا فى الآخره أقرب الخلق منى.(ج ۱۵ ص ۲۲۱).

خير النـاس و أتقاهـا و أفضـلها و أعلمهـا و أقربها من الجنه و أقربها منى...على ابن أبى طالب.(ج ۴ ص ۲۷۸ و ج ۱۵ ص ۲۶۱، ۴۰۹،۴۱۱).

قول ابن عباس:اللهم انى أتقرب إليك بولايه على بن أبى طالب.(ج ۷ ص ۴۵۲).

قول روزبهان:اما التوسل بولايه على فهو حق و من أقرب الوسائل.(ج ۷ ص ۴۵۲).

من أراد أن يرى آدم فى علمه و نوحا فى طاعته و ابراهيم فى خلته و موسـى فى قربه و عيسـى فى صفوته فلينظر الى على بن أبى طالب.(ج ۱۵ ص ۶۱۲).

قول أبى بكر من سره أن ينظر الى أقرب الناس قرابه من نبيهم و احظهم عنده منزله فلينظر هذا.(ج ۱۵ ص ۴۰۷).

[ق ر ر]

ما أصبت من فيئكم الا هذه القاروره.(ج ۸ ص ۲۴۹-۲۵۰).

فقالت ام سلمه فأخذته فجعلته فی قاروره فأصبته یوم قتل الحسین و قد صار دما.

(ج ۱۱ ص ۳۵۱).

فوضعت التراب فی قاروره عندی و کنت أقول ان یوما یتحول فیه دما لیوم عظیم.(ج ۱۱ ص ۳۶۰-۳۶۱).

انهما ولدای و قره عینی و ثمره فؤادی.(ج ۹ ص ۱۸۳).

قول رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم لعلی علیه السلام و رحمه اللّه و برکاته یا قره عینی.(ج ۵ ص ۶۹).

تحفه أتحفهما اللّه و أقر عینک.(ج ۴ ص ۴۷۳ و ج ۶ ص ۶۰۶-۶۰۷).

یا علی أقر اللّه عینیک ذلک جبرئیل.(ج ۱۷ ص ۳۳).

فکانت أحب ولده الیه و أقرهم لعینه.(ج ۱۹ ص ۴).

انه من قیدت أو حبست أو تهددت فلا اقرار له.(ج ۸ ص ۲۰۲).

[قریش]

المهدی فتی من قریش.(ج ۱۳ ص ۳۱۷).

کلهم من قریش.(ج ۱۳ ص ۱-۳۷ و ج ۱۹ ص ۶۲۸-۶۳۱).

من یر هوان قریش أهانه اللّه.(ج ۱۸ ص ۵۴۹).

فضل اللّه قریشا بسبع خصال.(ج ۱۸ ص ۵۴۹).

لا تذموا قریشا فتهلکوا...و لا تعلموها و تعلموا منها فإنهم أعلم منکم.(ج ۱۸ ص ۵۴۹).

لا تسبوا قریشا.(ج ۵ ص ۳۳).

من أبغض قریشا أبغضه اللّه.(ج ۵ ص ۳۳).

ان للقریشی قوه رجلین.(ج ۵ ص ۳۳).

دعا قریشا فاجتمعوا فعم و خص.(ج ۱۸ ص ۵۵۱).

[ق ر ص]

قضی فی القارصه و القامصه و الواقصه.(ج ۸ ص ۸۶ و ج ۱۷ ص ۵۱۴).

[ق ر ط]

و ما هذان القرطان؟قال:الحسن و الحسین.(ج ۹ ص ۲۵۹-۲۶۱ و ج ۱۸ ص ۴۱۶).

[ق ر ظ]

یوم بنی قریظه.(ج ۸ ص ۴۷۲ و ج ۱۸ ص ۹۹-۱۰۰).

[ق ر ع]

ثم أقرع بینهم.(ج ۸ ص ۴۹).

انی مقرع بینکم.(ج ۸ ص ۵۲).

أنت تقرع باب الجنه فتدخلها بغیر حساب.(ج ۴ ص ۲۵۹-۲۷۰،۲۶۰، ۳۸۱ و ج ۱۵ ص ۴۳۲ و ج ۱۶ ص ۵۰۲ و ج ۲۰ ص ۴۵۰).

تقرع باب الجنه و تدخلها أحبائک بغیر حساب.(ج ۷ ص ۱۷۱-۱۷۳).

[ق ر ف]

اقتراف الحسنه مودتنا.(ج ۴ ص ۴۱۹،۴۱۷،۴۱۵،۴۱۳-۴۲۲).

[ق ر ق]

ثم یکون بینهم وقعه بقرقیسا.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

[ق ر ن]

کلامه القرآن و دینه الإسلام طوبی لمن أدرک أیامه و سمع کلامه.(ج ۱۹

ص :۴۶۲

ص ۲۵۵).

علی مع القرآن...(ج ۵ ص ۶۳۹-۶۴۵ و ج ۹ ص ۳۵۴ و ج ۱۵ ص ۲۸ و ج ۱۶ ص ۳۹۸-۴۰۱ و ج ۲۰ ص ۴۰۳-۴۰۴ و ج ۲۱ ص ۳۸۶-۳۸۹).

هم مع القرآن و القرآن معهم.(ج ۵ ص ۴۱ و ج ۲۰ ص ۳۶۱).

لا یفارقون القرآن و لا یفارقهم القرآن.(ج ۵ ص ۳۶).

تقاتل علی تأویل القرآن.(ج ۴ ص ۳۳۲ و ج ۵ ص ۲۸،۵۳ و ج ۶ ص ۲۴-۳۸).

رأیت اسمک مقرونا مع اسمی فی أربعه مواطن.(ج ۱۵ ص ۲۴۸).

و من القرآن الا رسمه.(ج ۴ ص ۸۴).

کان(علی علیه السلام)یقرأ القرآن بتمامها حین یرکب.(ج ۸ ص ۷۱۵).

فیفتح علیه القرآن و یقرأ تلک الدار الآخره.(ج ۸ ص ۶۰۸ و ج ۱۸ ص ۶۸).

[ق ر ی]

لا تبقی قریه الا نودی فیها بشهاده...(ج ۱۳ ص ۳۲۵).

[ق ز ع]

قزعا کقزع الخریف.(ج ۱۳ ص ۳۴۱).

قزع کقزع السحاب.(ج ۱۳ ص ۳۰۴).

کما یجتمع قزع الخریف.(ج ۱۳ ص ۲۱۴-۲۱۵،۳۰۶،۳۳۶).

[ق س ط]

قسطا و عدلا.(ج ۴ ص ۲۶۳ و ج ۱۳ ص ۵۴-۷۰ و ج ۱۹ ص ۶۳۵، ۶۴۸،۶۵۰-۶۶۴).

ص :۴۶۳

علی قاتل القاسطین.(ج ۴ ص ۲۴۵ و ج ۱۵ ص ۵۸۲-۵۸۵).

قلت:من القاسطون؟قال:ابن أبی سفیان و أصحابه.(ج ۴ ص ۹۹).

حتی تبنی المساجد بالقسطنطنیه.(ج ۱۳ ص ۳۱۳،۳۲۲).

یفتح القسطنطنیه.(ج ۱۳ ص ۲۲۹-۲۳۲).

حتی یفتحوا القسطنطنیه.(ج ۱۳ ص ۲۹۱-۲۹۲).

[ق س م]

قسیم الجنه و النار.(ج ۴ ص ۲۵۹،۱۶۰-۳۷۹،۲۸۷،۲۶۴ و ج ۵ ص ۴۳،۷۵ و ج ۷ ص ۱۷۲ و ج ۱۳ ص ۷۱ و ج ۱۵ ص ۱۸۵-۱۹۰ و ج ۱۸ ص ۳۹۶ و ج ۲۰ ص ۳۹۱-۳۹۵).

جعل الیه قسمه الجنه و النار.(ج ۵ ص ۴۴ و ج ۷ ص ۱۸).

أقسمت بعزتی و جلالی أن أدخل الجنه من أحبه و ان عصانی.(ج ۲۰ ص ۴۹۰).

لعلی من الثواب ما لو قسم علی أهل الأرض لوسعهم.(ج ۶ ص ۱۷۰).

یا علی لک فی الجنه ما لو قسم علی أهل الأرض لوسعهم.(ج ۶ ص ۱۷۰).

و الجنه و النار بیدی و علی قسیمها.(ج ۵ ص ۷۵).

أقسم الناس بالسویه.(ج ۴ ص ۱۰۹-۱۵۶،۱۱۲-۲۱۸،۱۵۹ و ج ۱۵ ص ۳۹۱،۳۸۸-۴۰۲،۳۹۳ و ج ۲۰ ص ۵۵۷-۵۵۸).

مقاسمه السبط الأکبر ماله مرتین[ثلاث مرات]

.(ج ۱۱ ص ۱۳۲-۱۳۸ و ج ۱۹ ص ۳۲۲-۳۲۷).

ان علی بن الحسین قاسم اللّه عز و جل ماله مرتین.(ج ۱۲ ص ۵۵-۵۶).

ص :۴۶۴

[ق ص ب]

ان اللّه تعالی بنی جنه من لؤلؤه قصب.(ج ۶ ص ۶۰۶).

بین کل قصبه الی قصبه لؤلؤه من یاقوته.(ج ۴ ص ۴۷۲ و ج ۶ ص ۶۰۶ -۶۰۷ و ج ۱۷ ص ۳۳۵).

من سره أن یحیی حیاتی...و یتمسک بالقصبه الیاقوته...فلیتول علی بن أبی طالب ج ۵ ص ۱۰۵).

[ق ص ر]

أنت معی فی قصری.(ج ۴ ص ۱۷۴-۱۷۸ و ج ۶ ص ۴۷۵ و ج ۷ ص ۳۸۰ و ج ۱۵ ص ۱۹۶،۴۹۱-۴۹۰ و ج ۲۰ ص ۳۱۱ و ج ۲۱ ص ۲۱۹).

قصر علی فی الجنه بین قصری و قصر ابراهیم.(ج ۷ ص ۳۱۰-۳۱۳ و ج ۱۵ ص ۵۲۹ و ج ۱۶ ص ۵۰۰-۵۰۱ و ج ۲۱ ص ۵۷۴-۵۷۶).

و لفاطمه سبعین قصرا من مرجان.(ج ۱۰ ص ۱۶۴-۱۶۵ و ج ۱۹ ص ۵۳).

لمریم و لام موسی و لآسیه امرأه فرعون و لخدیجه بنت خویلد قصورا من یاقوت.(ج ۱۰ ص ۱۶۴ و ج ۱۹ ص ۵۳).

[ق ص ص]

و ان أعش فالجروح قصاص.(ج ۱۸ ص ۱۶).

فان أعش فهضم أو قصاص.(ج ۸ ص ۵۶۸).

ان لم أمت فالأمر الی فی العفو و القصاص.(ج ۸ ص ۵۷۲).

[ق ص ع]

لا یحل لخلیفه من مال اللّه الا قصعتان.(ج ۸ ص ۵۹۳ و ج ۱۷ ص ۶۱۲- ۶۱۳).

[ق ص م]

علی قاصم عداتی.(ج ۴ ص ۲۴۶-۲۴۸ و ج ۱۵ ص ۵۷۸-۵۷۹ و ج ۲۰ ص ۳۱۵).

لا اله الا أنا قاصم الجبارین و مذل الظالمین.(ج ۴ ص ۱۲۳).

قصم کل جبار عنید.(ج ۱۳ ص ۱۱۱).

[ق ص و]

و حملت فاطمه علی ناقتی القصواء.(ج ۱۰ ص ۱۵۷،۱۵۹).

و یحشر ابنتی فاطمه علی ناقتی الغضباء و القصواء.(ج ۱۰ ص ۱۵۹).

[ق ض ب]

و یتمسک بالقضیبه الحمراء.(ج ۵ ص ۱۱۰).

و یتمسک بالقضیب الیاقوت.(ج ۵ ص ۱۰۶-۱۰۸).

فأهوی الی الماء بالقضیب فنقص ذراعا فقال أ یکفیکم؟فقالوا:لا یا أمیر المؤمنین.

(ج ۱۸ ص ۲۰۳).

من سره أن یحیی حیاتی...و یتمسک بالقضیب...فلیتمسک بولایه علی.

(ج ۵ ص ۱۰۸-۱۱۲ و ج ۷ ص ۱۵۳-۱۵۸ و ج ۱۷ ص ۱۷۶-۱۸۰ و ج ۲۱ ص ۳۲۲-۳۲۵).

قضبانا من قضبانها غرسها بیده فی جنه الخلد.(ج ۱۷ ص ۲۴۵-۲۴۷ و ج ۷ ص ۱۰۷).

و یدخل الجنه التی وعدنی ربی قضبانا من قضبانها.(ج ۵ ص ۱۱۰،۱۰۷).

[ق ض ض]

انقضاض الکواکب [حجره أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۴ ص ۴۵۸).

ص:۴۶۶

[ق ض ی]

فرح رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم بقضاء علی علیه السلام.(ج ۸ ص ۴۹-۵۵).

ما أخطأ علی فی قضاء قضی به قط.(ج ۸ ص ۵۶).

لقضیت لأهل التوراه بتوراتهم و لأهل الإنجیل...(ج ۱۶ ص ۲۸۷).

قضی فی القارصه و القامصه و الواقصه.(ج ۸ ص ۸۶ و ج ۱۷ ص ۵۱۴).

أعلم الناس بفصل القضاء.(ج ۱۵ ص ۳۹۶).

أفرض أهل المدینه و أقضاها علی بن أبی طالب.(ج ۸ ص ۵۸).

باب من کان فردا فی زمانه و علی بن أبی طالب فی القضاء.(ج ۸ ص ۵۶).

فرح النبی صلی اللّه علیه و آله و سلم بقضائه.(ج ۸ ص ۴۹-۵۶).

علی علیه السلام أقضی الامه.(ج ۴ ص ۳۲۱-۳۲۳،۳۸۲ و ج ۱۵ ص ۳۶۶-۳۷۲،۳۶۹-۳۷۴ و ج ۲۰ ص ۴۰۹-۴۱۰).

أقضاکم.(ج ۴ ص ۳۲۱-۳۲۳ و ج ۱۵ ص ۳۷۰-۳۷۴،۳۷۱).

قال عمر:علی أقضانا.(ج ۸ ص ۶۱-۶۶).

أقضی أهل المدینه.(ج ۸ ص ۵۷-۶۰).

قال أبو هریره ان أقضی أهل المدینه علی.(ج ۸ ص ۶۰).

کنا نتحدث ان أقضی أهل المدینه علی...(ج ۸ ص ۵۷).

جمله من أقضیه أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۸ ص ۶۷-۸۷ و ج ۱۷ ص ۴۸۷-۵۱۸).

انی أقضی بینکم قضاء.(ج ۸ ص ۶۷).

قاضی دینی.(ج ۴ ص ۱۹۲،۳۳۹،۳۸۵ و ج ۶ ص ۵۸۱-۵۹۱ و ج ۱۵ ص ۲۴۳،۵۷۴،۵۷۷ و ج ۱۷ ص ۷۶-۷۷ و ج ۲۱ ص ۵۹۹-۶۰۱).

أمير المؤمنين قدمنی الی قاضیه.و قاضیه یقضی علیه.(ج ۱۸ ص ۹-۱۱).

فلا تقض بینهما حتی تسمع من الآخر.(ج ۷ ص ۶۵).

[ق ط ر]

و من تلا بعلی ولی اللّه...و لو کانت بعدد قطر المطر.(ج ۶ ص ۴۴۲).

یمنع القطر من السماء ببغضهم علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۲۲۸-۲۲۹ و ج ۱۷ ص ۲۱۷-۲۱۸).

أول قطره دم قطرت علی وجه الأرض أی قطره؟(ج ۸ ص ۲۱۶).

فو الذی بعثنی نبیا لو قطرت قطره فی الأرض لبقیت المجاعه فی أمتی الی یوم القیامه.(ج ۱۰ ص ۷۴۵).

من دمعت عیناه فینا دمعه أو قطرت عیناه فینا قطره.(ج ۹ ص ۵۲۳).

کنسبه قطره من المطر الی البحر المحیط.(ج ۷ ص ۶۴۴).

لو قطرت قطره من دمعتهما.(ج ۱۰ ص ۷۴۴-۷۴۵).

فلا تمنع السماء شیئا من قطرها.(ج ۱۹ ص ۶۶۳،۶۵۵).

علمکما جمیعا مثل هذه القطره فی هذا البحر.(ج ۴ ص ۹۶ و ج ۷ ص ۳۸۲).

و علیه قطرتیان متزرا بالواحد متردیا بالأخری.(ج ۸ ص ۲۹۸).

[ق ط ع]

رأیت کان قطعه من جسدک قطعت و وضعت فی حجری...(ج ۱۱ ص ۳۹۷ -۴۰۰ و ج ۱۹ ص ۳۷۴).

کان بضعه منک قطعت فوضعت فی حجری.(ج ۱۹ ص ۴۰۱).

و تقطعت السبل.(ج ۴ ص ۱۰۸ و ج ۹ ص ۴۷۹ و ج ۱۵ ص ۳۹۵).

و انقطعت السبل.(ج ۴ ص ۱۱۲).

و سميت فاطمه البتول لانقطاعها عن نساء زمانها فضلا و دينا و نسبا.(ج ۱۹ ص ۱۱).

و بالبتول لتبتلها أى انقطاعها الى اللّه تعالى.(ج ۱۹ ص ۱۱-۱۲).

فويل للقاطعين فيهم صلتى لا أنالهم اللّه شفاعتى.(ج ۵ ص ۱۱۱-۱۱۲ و ج ۱۷ ص ۲۴۶ و ج ۱۸ ص ۵۲۷).

[ق ط ف]

و عليه خلق قطيفه.(ج ۸ ص ۲۹۶).

و انها لقطيفتى التى خرجت بها.(ج ۸ ص ۲۹۵-۲۹۶ و ج ۱۷ ص ۵۷۵، ۶۱۹).

قطيفه و وساده من آدم.(ج ۱۰ ص ۲۷۸).

و قد دخلا فى قطيفتهما إذا غطيا رءوسهما...(ج ۱۰ ص ۳۷۱).

[ق ط ق]

بابا الى القطقطانيات.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

[ق ط ن]

ما لهما فراش الا عباءه قطوانيه.(ج ۸ ص ۳۱۲ و ج ۱۰ ص ۴۰۰).

[ق ف ل]

و انه قفل الجنه و قفل النار و مفتاحهما.(ج ۶ ص ۲۱۴ و ج ۲۱ ص ۶۳۵).

أقفل الجنه و مفتاحها و أقفل النار و مفتاحها.(ج ۱۶ ص ۵۴۸).

تسرع الى البلى قفولها.(ج ۸ ص ۵۴۵).

ص :۴۶۹

[ق ل ب]

من أحبنا بقلبه و أعاننا...(ج ۹ ص ۴۸۴).

ثلاثه آلاف منقبه فی قلیب بدر.(ج ۴ ص ۱۰۱).

جئت بالماء الی رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله من القلیب.(ج ۵ ص ۲۷).

قوم لهم فی کل أرض مشهد لا بل لهم فی کل قلب مشهد.(ج ۱۹ ص ۶۹۴).

و بنا یؤلف اللّه بین قلوبهم بعد عداوه الفتنه.(ج ۱۳ ص ۱۲۸-۱۲۹).

کأنهم قلوبهم زبر الحدید.(ج ۱۳ ص ۲۷۴).

حین یموت قلوب المؤمنین کما تموت الأبدان.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

و یسر بعد له و برکته قلوب المؤمنین.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

یفتح حصون الضلاله و قلوبا غلفا.(ج ۴ ص ۱۰۸،۱۰۹،۱۱۲ و ج ۵ ص ۲۷۲ و ج ۹ ص ۲۶۳،۴۷۹ و ج ۱۳ ص ۱۱۶-۱۱۸ و ج ۱۵ ص ۳۹۵).

فاطلعت علی سرائر قلبک فلم أجد فی قلبک أحدا أحب إلیک من علی بن أبی طالب فخاطبتک بلغته و لسانه.(ج ۵ ص ۲۵۱ و ج ۶ ص ۱۳۸).

[ق ل د]

و هو فیکم بمنزلتی فیکم فقلدوه دینکم و أطیعوه فی جمیع أمورکم.(ج ۵ ص ۳۶).

و فی عنقها قلاده من ذهب.(ج ۱۰ ص ۲۸۷).

قلاده من عصب و سوارا من عاج.(ج ۱۰ ص ۲۳۴،۲۹۱).

و کانت لها قلاده من الجواهر.(ج ۱۰ ص ۶۵۴).

[ق ل م]

و فتق نور الحسن فخلق منه اللوح و القلم.(ج ۵ ص ۲۵۰).

لو ان الأشجار أقلام و البحر مداد...(ج ۱۵ ص ۶۰۹).

لو ان الغياض أقلام و البحر مداد...(ج ۴ ص ۳۸۹-۳۹۲).

لو كانت البحار مدادا و أشجارها أقلاما...(ج ۴ ص ۱۰۱ و ج ۱۵ ص ۶۰۹).

[ق م ح]

و يأتى أعداؤک مقمحين غضبى.(ج ۷ ص ۳۰۳-۳۰۵ و ج ۱۷ ص ۲۷۳- ۲۷۴).

و ان عدوكم يردون ظماء مقمحين.(ج ۷ ص ۳۰۳-۳۰۵ و ج ۱۷ ص ۲۷۳-۲۷۴).

و يقدم أعداؤک غضاب مقمحين.(ج ۸ ص ۲۶۷).

[ق م ر]

الشمس عن يمينه و القمر عن يساره.(ج ۹ ص ۱۹۷ و ج ۱۸ ص ۴۲۳).

كانت كالقمر ليله البدر.(ج ۱۰ ص ۲۴۵).

من افتقد الشمس فليتمسک بالقمر و من افتقد القمر فليتمسک بالزهره...(ج ۹ ص ۲۵۴).

يا على ان شيعتنا يخرجون من قبورهم...و وجوههم كالقمر ليله البدر.(ج ۹ ص ۴۴۳-۴۴۴).

و طلوع نجم بالمشرق مضىء كالقمر ثم ينعطف حتى يكاد يلتقى طرفاه.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

[ق م ص]

رأيت على على قميص كرابيس.(ج ۸ ص ۲۹۰-۲۹۳).

ص :۴۷۱

[ق ب ل]

فقبل عليا و قبل فاطمه فاغدف عليهم خميصه.(ج ۱۸ ص ۴۷۱).

[ق م ص]

اشترى قميصا و قطع ما فضل.(ج ۸ ص ۳۰۶-۳۰۹).

إعطاء الصديقه الكبرى قميصها الجديد ليله زفافها للسائل.(ج ۱۰ ص ۴۰۱).

أما كفنها بقميصى فانى ذكرت لها القيامه...فقالت وا سوأتاه.(ج ۱۵ ص ۷۷).

[ق ن ب]

و كان قنبر يحب عليا[عليه السلام]

حبا شديدا.(ج ۸ ص ۶۲۰).

شهاده قنبر.(ج ۸ ص ۱۶۲).

و يعطى خيرها لغلامه قنبر.(ج ۸ ص ۳۰۸،۳۱۰).

خير قنبرا أحدهما.(ج ۸ ص ۳۱۰).

أوقدت نارى و دعوت قنبرا.(ج ۸ ص ۶۰-۶۱).

القنبره إذا صاحت.(ج ۷ ص ۲۲۱ و ج ۱۷ ص ۱۹۲).

هم القنابر ينادون فى السحر...ألا لعنه اللّه...(ج ۷ ص ۲۲۱).

[ق و د]

فسألت ربى أن يكون قائد أمتى الى الجنه.(ج ۷ ص ۳۸۰).

على قائد البرره.(ج ۴ ص ۵۹،۲۳۵،و ج ۲۰ ص ۵۲۰).

قائد الغر المحجلين.(ج ۴ ص ۱۱-۳۴۴،۱۷۰،۱۲۲،۲۵-۴۹۹،۳۴۵- ۵۰۰ و ج ۶ ص ۹۶ و ج ۱۵ ص ۴-۲۳۱،۲۲۷،۸-۲۳۴ و ج ۲۰ ص ۲۹۳ ۳۰۴،۳۱۵،۳۱۷-۲۹۶،۳۰۳ ۳۲۶،۴۱۵-۴۱۶،۴۴۸،۴۴۹،۵۰۶).

قائد المسلمين.(ج ۴ ص ۲۲۲،۲۷۸،۲۸۵ و ج ۱۵ ص ۲۴۱ و ج ۲۰ ص ۴۱۲).

نحن قاده الغر المحجلين.(ج ۱۳ ص ۸۳).

[ق و س]

من قاسه بغيره فقد جفانى.(ج ۴ ص ۵۰۲-۵۰۳ و ج ۱۶ ص ۱۶۶ و ج ۱۸ ص ۵۱۴).

نحن أهل بيت لا يقاس بنا أحد.(ج ۹ ص ۳۰۴،۳۷۸،۳۷۹ و ج ۱۸ ص ۴۴۳).

بعلك لا يقاس عليه أحد من الناس.(ج ۷ ص ۳ و ج ۱۷ ص ۳۱).

ابن عمك لا يقاس عليه أحد ممن خلق اللّه.(ج ۵ ص ۹۰).

يا رسول اللّه أ قست رجلا بثلاثه من الرسل.(ج ۴ ص ۳۹۹-۴۰۲ و ج ۱۵ ص ۶۲۱).

لا تقس فان اول من قاس إبليس.(ج ۱۲ ص ۲۱۰).

من وضع دينه على القياس لم يزل الدهر فى الالتباس.(ج ۱۹ ص ۴۱۸).

[ق و م]

إذا قام قائمهم.(ج ۱۳ ص ۲۶۱).

بين يدى القائم موت أحمر و موت أبيض و جراد.(ج ۱۳ ص ۳۰۵،۳۲۴).

إذا قام قائم آل محمد جمع اللّه له أهل المشرق و المغرب.(ج ۱۳ ص ۳۰۶).

و اللّه متم الامامه عند قيام القائم.(ج ۱۳ ص ۳۲۹).

و أعداؤه تكون أضعف ناصرا و أقل عددا إذا ظهر القائم.(ج ۱۳ ص ۳۲۹).

قيل قيام قائمنا المهدى يخرج السفيانى.(ج ۱۳ ص ۳۲۲).

لقد كتبنا فى الزبور...قالا هم القائم و أصحابه.(ج ۱۳ ص ۳۳۱).

ص: ۴۷۳

و بعده يخرج قائمنا المهدی.(ج ۱۳ ص ۳۳۱).

يحول اللّه وجوههم فی أقفيتهم و ذلک عند قيام القائم المهدی.(ج ۱۳ ص ۳۳۳).

و ذلک عند قيام قائمنا المهدی.(ج ۱۳ ص ۳۰۵).

ان قيام القائم لحق.(ج ۱۳ ص ۳۲۹).

ان قيام قائمنا لحق مثل ما انكم.(ج ۱۳ ص ۳۲۹).

ان الإسلام قد يظهره اللّه علی جميع الأديان عند قيام القائم.(ج ۱۳ ص ۳۲۹).

نزلت فی القائم المهدی عليه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۲۸).

فتتعلق بقائمه من قوائم العرش.(ج ۱۰ ص ۱۶۳ و ج ۱۱ ص ۳۲۷-۳۲۸ و ج ۱۹ ص ۷۳-۷۴).

لا يحل لأحد أن يقوم الا لأهل بيتی.(ج ۹ ص ۴۸۴-۴۸۵).

علی[عليه السلام]

أقوم الناس.(ج ۴ ص ۱۵۶-۱۵۸،۲۱۸ و ج ۱۵ ص ۱۹۱،۳۸۸،۳۹۱-۳۹۳).

علی[عليه السلام]

مقيم الحجه.(ج ۴ ص ۱۴۴،۲۲۱-۲۲۲ و ج ۱۵ ص ۱۷۹-۱۸۰ و ج ۲۰ ص ۴۸۹-۴۹۰).

لا تضربن رجلا سوطا و لا تقمه علی رجليه.(ج ۱۸ ص ۸).

هو الركن و المقام و الحوض و الزمزم و المشعر الأعلی.(ج ۵ ص ۴۴ و ج ۱۸ ص ۳۹۶).

[ق و ل]

علی خليفه اللّه و خليفتی...و قوله قولی و أمره و أمری.(ج ۴ ص ۲۹۷).

أقيلونی و لست بخيركم و علی فيكم.(ج ۸ ص ۲۴۰).

[ق و ی]

أعطی خصالا...و قوه کقوه جبریل.(ج ۵ ص ۶ و ج ۱۶ ص ۵۵۸).

یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الإکرام...أسألک باسمک الرحمن الرحیم.

(ج ۹ ص ۶۳۶).

فإذا بطائر فتقیأ.(ج ۸ ص ۷۵۹-۷۶۱).

فلا یثبت علی إمامته الا من قوی یقینه.(ج ۱۳ ص ۳۰۶).

[ک ب ب]

اللهم کب من عاداه فی النار.(ج ۴ ص ۲۰۵ و ج ۷ ص ۸۸،۳۸۳ و ج ۱۵ ص ۴۷۷ و ج ۲۰ ص ۶۰۹).

أکبه اللّه علی منخریه فی النار.(ج ۴ ص ۲۰،۲۴۵-۲۴۸،۴۹۸ و ج ۹ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۵ ص ۲۶۲ و ج ۱۵ ص ۶۷،۵۸۴ و ج ۱۶ ص ۱۳۲ و ج ۱۷ ص ۱۸۶ و ج ۷ ص ۱۷۹ و ج ۲ ص ۲۹۰،۳۱۵).

لو ان أمتی أبغضوک لأکبهم اللّه علی مناخرهم.(ج ۷ ص ۱۸۰-۱۸۳ و ج ۱۵ ص ۶۷ و ج ۱۷ ص ۳۲۹-۳۳۰).

[ک ب ر]

فکبر جبرئیل و کبر میکائیل و کبر رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله فوقع التکبیر علی العرائس.(ج ۱۸ ص ۱۷۶-۱۷۵ و ج ۱۹ ص ۱۲۶).

ان لبوسی أبعد من الکبر و أجدر أن یقتدی بی المسلم.(ج ۸ ص ۲۹۹- ۳۰۰).

ان الثابتین علی إمامته فی زمان غیبته لأعز من الکبریت الأحمر.(ج ۱۳ ص ۱۵۵-۱۵۶ و ج ۲۰ ص ۴۱۳).

ص :۴۷۵

[ک ب ش]

و جلد كبش ينامان عليه بالليل.(ج ۱۰ ص ۳۸۰-۳۸۱،۳۹۵-۴۰۰ و ج ۸ ص ۳۱۵).

فجهزوها...و مسك كبش.(ج ۱۰ ص ۳۷۷،۳۹۵-۳۹۶ و ج ۸ ص ۳۱۳).

ما كان لنا الا أهاب كبش.(ج ۱۷ ص ۵۷۶).

كان فراشهما أهاب كبش.(ج ۸ ص ۳۱۲-۳۱۴).

أبو الأكبش الأربعه و ستلقى الامه منه و من ولده يوما أحمر.(ج ۸ ص ۱۶۹).

[ک ت ب]

و على كتب ما يحب و أنا كتبت ما أحب.(ج ۴ ص ۱۴۴).

...على ولى اللّه و كتب موسى بن عمران بيده.(ج ۶ ص ۴۴۲).

و الجن حساب و الانس كتاب.(ج ۴ ص ۳۹۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۹).

و كان جميع الانس و الجن كتبا.(ج ۴ ص ۳۹۱).

و الانس كتابا و الجن حسابا.(ج ۱۵ ص ۶۰۹).

و أشجارها أقلاما و أهلها كتابا فكتبوا مناقب على.(ج ۴ ص ۱۰۱).

قول الشافعى:و أشجار أرض اللّه أقلام كاتب...(ج ۴ ص ۳۹۱).

فمن كتبه اللّه فى قلبه فلم يستطع أحد أن يمحوه.(ج ۱۴ ص ۵۳۸).

قول العوفى:

و كان جميع الانس و الجن كتبا

و كان مداد القوم سبعه أبحر

لكلت أياديهم و غار مدادهم

و لم يعط عشر العشر من فضل حيدر

(ج ۴ ص ۳۹۱).

و علی الثالث مکتوب...علی ولی اللّه...و علی الرابع مکتوب...علی

ص :۴۷۶

ولی اللّه.(ج ۴ ص ۱۲۸-۱۳۰).

و هو لواء الحمد مکتوب علیه...علی ولی اللّه و أولیاء علی المفلحون الفائزون.(ج ۴ ص ۴۸۹).

کتاب عمرو بن العاص الی معاویه.(ج ۵ ص ۵۱).

و کتابک یا معاویه هذا جوابه لیس مما ینخدع به من له عقل أو دین.(ج ۵ ص ۵۲).

لا یجوز أحد الصراط الا من کتب له علی الجواز.(ج ۷ ص ۱۱۸-۱۱۹).

مذ کم کتب هذا بین کتفیک؟قال:من قبل أن یخلق اللّه آدم بألفی عام.(ج ۱۸ ص ۱۷۳).

فقال علی رضی اللّه عنه:اکتب حاجتک الی الأرض حتی لا أری ذل المسأله فی وجهک.(ج ۸ ص ۵۸۲).

یا رسول اللّه عمن نکتب العلم؟قال:عن علی و سلمان.(ج ۶ ص ۴۸۷ و ج ۱۷ ص ۲۱).

مکتوب علی باب الجنه...علی أخو رسول اللّه.(ج ۴ ص ۱۹۹-۲۰۲، ۳۸۷،۲۸۰،۰۸۱ و ج ۶ ص ۱۵۰-۱۵۲ و ج ۲۰ ص ۲۳۳).

فإذا مکتوب علی العرش علی ولی اللّه.(ج ۴ ص ۱۴۴).

مکتوب علی أوراق أشجار الجنه...علی ولی اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۱).

مکتوب علی العرش أیدته بعلی.(ج ۶ ص ۱۳۹-۱۴۹ و ج ۱۶ ص ۴۸۷ -۴۹۰ و ج ۲۱ ص ۵۶۷-۵۶۹).

ورقه خضراء مکتوب علیها...أیدته بعلی.(ج ۶ ص ۱۲۶،۱۲۸).

فریده خضراء علیها مکتوب بالنور...أیدته بعلی.(ج ۶ ص ۱۲۷-۱۲۸).

ألقی طائر لوزه خضراء مکتوبا علیها...نصرته بعلی.(ج ۶ ص ۱۲۸).

لما أسری بی الی السماء رأیت علی باب الجنه مکتوبا بالذهب...علی ولی

اللّه...(ج ۴ ص ۱۳۰ و ج ۲۰ ص ۴۳۶).

ان آدم لما رأى اسمى و اسم أخى على و فاطمه و الحسن و الحسين عليهم السلام مكتوبا على ساق العرش بالنور.(ج ۵ ص ۱۱).

بين كتفى مكتوب لا اله الا اللّه محمد رسول اللّه بعثنى اللّه أزوج النور بالنور...

(ج ۱۸ ص ۱۷۳).

مكتوب على الآخر...على الوصى.(ج ۴ ص ۹۰).

مكتوب حول القباب آيه الكرسى...بناها لفاطمه و على سوى جنانهما.

(ج ۴ ص ۴۷۲).

ألا-و من أبغض آل محمد جاء يوم القيامه مكتوب بين عينيه آيس من رحمه اللّه.(ج ۷ ص ۱۶۲ و ج ۹ ص ۴۸۷-۴۸۹ و ج ۱۸ ص ۴۹۱-۴۹۲).

أوصياؤك مكتوبون على سرادق العرش.(ج ۵ ص ۹۱،۹۳).

فيهما سطران مكتوبان بالنور...فاختار لك أخا و وزيرا.(ج ۴ ص ۳۴۲).

[ک ت ف]

فى كتفه علامه النبى.(ج ۱۳ ص ۳۲۰).

[ک ت م]

اللهم من كتم هذه الشهاده و هو يعرفها فلا تخرجه من الدنيا حتى...(ج ۶ ص ۳۰۸،۳۱۱،۳۳۵،۳۳۸،۳۴۰).

فكتمت أمرك عن أبيك و أعلمت أمك.(ج ۸ ص ۱۰۰).

فكتمته فذهب اللّه ببصرى.(ج ۶ ص ۳۱۸،۳۲۰).

إذ لقينا شيخ كث اللحيه...فقال:السلام عليك يا رابع الخلفاء...(ج ۴ ص ۱۰۰).

[ک ث ر]

اللهم ارزق من أبغض أهل بیتی کثره الأموال...(ج ۹ ص ۴۸۳).

رحمک اللّه یا زید فو اللّه ما عرفناک الا خفیف المئونه کثیر المعونه.(ج ۴ ص ۲۳۶).

أکثرکم نورا یوم القیامه أکثرکم حبا لال محمد.(ج ۱۸ ص ۵۲۵).

أکثرهم حلما.(ج ۹ ص ۲۶۵ و ج ۱۵ ص ۳۷۸،۳۸۲،۳۹۷ و ج ۲۰ ص ۴۹۶).

أکثرهم علما.(ج ۴ ص ۱۰۵،۱۵۱-۱۶۰،۱۵۵-۳۵۹،۱۶۱ و ج ۶ ص ۴۷۷ و ج ۱۵ ص ۳۲۸،۵۱-۳۷۶،۳۶۴،۳۳۸،۳۴۰،۳۳۰-۳۷۸، ۴۱۰،۶۹۱ و ج ۹ ص ۲۶۴ و ج ۲۰ ص ۴۹۴-۴۹۵،۵۱۷).

[ک ذ ب]

یا عمر هذا وصیی و خلیفتی من تقدم علیه فقد کذب بنبوتی.(ج ۴ ص ۸۱ و ج ۶ ص ۴۲۲).

کذب من زعم انه یحبنی و هو یبغضک.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۶ ص ۵۴۶،۷۸،۷۳-۵۵۲ و ج ۱۷ ص ۵۷-۶۲).

أفلح من صدقه و خاب من کذبه.(ج ۴ ص ۲۰،۴۹۸ و ج ۷ ص ۳۶۹).

لا یقولها بعدی الا کاذب[کذاب]

.(ج ۴ ص ۱۸۷-۱۸۹،۲۰۹،۲۱۴).

لا یقولها بعدی الا کذاب.(ج ۴ ص ۲۰۹،۳۷۱،۳۷۴،و ضمن حدیث علی أخو النبی).

لا یقولها بعدی الا کاذب فقالها رجل فأصابته جنه.(ج ۱۵ ص ۵۰۰،۵۰۳).

ص :۴۷۹

[ک ر ب]

تقتل ولدی الحسین بأرض کرب و بلاء.(ج ۹ ص ۳۵۶ و ج ۱۵ ص ۵۴۹).

یقتل بأرض یقال لها کربلاء.(ج ۱۱ ص ۴۳۳،۳۷۴ و ج ۱۸ ص ۲۷۶ و ج ۱۹ ص ۴۰۲،۳۷۷).

فمررنا بأرض کربلاء.(ج ۸ ص ۱۴۲-۱۴۴،۱۴۷).

ان جبرئیل أخبرنی بأن أمتی تقتل ولدی الحسین بأرض کرب و بلاء.(ج ۹ ص ۳۵۶ و ج ۱۱ ص ۳۶۴،۳۷۴ و ج ۱۵ ص ۵۴۹).

ان علیا لما مر بکربلا قال:صبرا أبا عبد اللّه.(ج ۸ ص ۱۴۷ و ج ۱۹ ص ۳۷۷).

مر علی علیه السلام بکربلا.(ج ۱۱ ص ۳۷۴،۲۷۹ و ج ۱۹ ص ۳۷۷).

فشمها رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و قال ویح کرب و بلا.(ج ۱۱ ص ۳۴۷-۳۴۸ و ج ۱۹ ص ۳۷۹).

قالوا کربلاء قال صدق اللّه و رسوله أرض کرب و بلاء.(ج ۱۱ ص ۳۵۰).

و قیل اسمها کربلاء فقال رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله کرب و بلاء.(ج ۱۹ ص ۴۰۱).

فبسط جناحه...فأراه أرضا یقال لها کربلاء.(ج ۱۱ ص ۳۴۳-۳۴۵).

ان أمتک ستقتل هذا بأرض یقال لها کربلاء.(ج ۱۱ ص ۳۴۹-۳۵۲).

فأمر لکل واحده منهما بکر من طعام.(ج ۱۸ ص ۲۲).

کرار غیر فرار.(ج ۴ ص ۳۱۷ و ج ۵ ص ۳۹ و ضمن حدیث الرایه،ارجع الرایه).

صاحب الکرتین.(ج ۵ ص ۸).

فأخذه و وضعه بین کرکرتیه و بین البلاط فسحبه حتی قتله.(ج ۱۸ ص ۲۲۹).

[ک ر ب س]

یلبس الکرابیس الغلیظ.(ج ۸ ص ۳۰۶).

کرباس غیر غسیل-کرباس سنبلانی.(ج ۸ ص ۲۹۰-۳۰۸،۲۹۲- ۳۱۰).

حتی بلغ سوق الکرابیس.(ج ۱۸ ص ۳۱).

اشتری منی قمیصی کرابیس فقال لغلامه اختر أیهما شئت.(ج ۸ ص ۳۰۹- ۳۱۰).

[ک ر س]

علی بن أبی طالب أفضل من العرش و الکرسی.(ج ۵ ص ۲۵۰).

ففتق نور علی فخلق منه العرش و الکرسی.(ج ۵ ص ۲۵۰).

علی کراسی من نور عن یمین العرش...و هم هذا و شیعته...(ج ۷ ص ۳۰۳-۳۰۴).

و علی علی کرسی الکرامه.(ج ۷ ص ۳۷۸).

ثم یؤتی بکرسی الکرامه.(ج ۴ ص ۱۲۷ و ج ۵ ص ۷۹).

عن یمین العرش کرسی من نور.(ج ۱۷ ص ۳۰۴).

لولاهم ما خلقت الجنه و لا النار و لا العرش و لا الکرسی.(ج ۹ ص ۲۰۳).

مکتوب حول القباب آیه الکرسی...بناها لفاطمه و علی سوی جنانهما.

(ج ۴ ص ۴۷۲).

[ک ر ش]

و ان کرشی الأنصار.(ج ۱۸ ص ۴۶۷،۴۸۷).

ص :۴۸۱

[ک ر ع]

یخرج المهدی من قریه بالیمین یقال لها کرعه.(ج ۱۳ ص ۲۸۰).

[ک ر م]

یخرج المهدی فی قریه یقال لها کریمه.(ج ۱۳ ص ۲۶۲-۲۶۳).

علی أکرم الناس أخا أکرم الناس درجه أکرم الناس علما و نسبا أکرم الناس نفسا.(ج ۴ ص ۳۳۱).

أکرم الناس منصبا.(ج ۴ ص ۱۰۹،۱۱۲ و ج ۱۵ ص ۳۹۵).

أکرم الناس یقینا.(ج ۴ ص ۱۱۰).

أربعه أنالهم شفیع...و المکرم لذریتی.(ج ۹ ص ۴۸۱-۴۸۳ و ج ۱۸ ص ۴۹۴-۴۹۵).

بأبی و أمی أنتما ما أکرمکما علی اللّه ثم حملهما علی عاتقه.(ج ۹ ص ۱۸۹).

طوبی لهذین العبدین ما أکرمهما اللّه.(ج ۴ ص ۴۸۹).

یا عائشه هذا أحب الرجال الی و أکرمهم علی فاعرفی له حقه و أکرمی مثواه.

(ج ۴ ص ۳۲۴-۳۲۵ و ج ۷ ص ۱۰۵ و ج ۱۵ ص ۵۳۲ و ج ۲۰ ص ۴۸۴).

من أحب علیا وضع اللّه علی رأسه تاج الکرامه.(ج ۲۱ ص ۳۱۹).

و محبک أکرم من یرد علی من أمتی.(ج ۱۵ ص ۵۶۳،۲۲۰).

نبذه من کرامات أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۸ ص ۷۰۴-۷۷۴).

جمله من کرامات سیده النساء.(ج ۱۰ ص ۳۱۴-۳۱۵ و ج ۱۹ ص ۱۴۹ -۱۵۲،۳۳۱،۳۳۲).

نبذه من کرم السبط الأکبر.(ج ۱۱ ص ۱۳۸-۱۵۲ و ج ۱۹ ص ۳۳۲- ۳۲۷).

نبذه من کرامات السبط الأکبر.(ج ۱۱ ص ۱۵۴-۱۵۵).

نبذه من کرم سید الشهداء علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۴۴۰-۴۴۸ و ج ۱۹ ص ۴۳۱-۴۳۲).

نبذه من کرامات سید الشهداء علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۴۵۲-۵۵۵ و ج ۱۹ ص ۳۸۳-۳۹۳،۳۸۹).

من کرامات علی بن الحسین علیهما السلام.(ج ۱۲ ص ۹۴-۱۰۱).

من کرامات باقر العلوم علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۱۸۰-۱۸۴ و ج ۱۹ ص ۴۹۱-۴۹۲).

من کرامات الامام جعفر بن محمد علیهما السلام.(ج ۱۲ ص ۲۳۸-۲۴۱ و ج ۱۹ ص ۵۱۰-۵۱۲).

من کرامات الامام الکاظم علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۳۱۴-۳۳۳ و ج ۱۹ ص ۵۴۴-۵۵۰).

من کرامات الامام الرضا علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۳۵۷-۳۷۰ و ج ۱۹ ص ۵۶۱-۵۷۰).

من کرامات الامام الهادی علیه السلام.(ج ۱۹ ص ۶۱۴-۶۱۶).

من کرامات الامام العسکری علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۴۶۴-۴۷۳).

فقلت:یا رسول اله ما هذا؟فقال:أو أحد أکرم منک علیه فاستشفع به الیه؟ (ج ۷ ص ۸۷).

أکرمهم نفسا أکرمهم درجه أکرمهم أخا أکرمهم علما...(ج ۴ ص ۳۳۱).

اللهم أکرم من أکرم علیا.(ج ۷ ص ۷۹ و ج ۱۷ ص ۱۲۵-۱۲۶).

أکرموه بکرامتی.(ج ۴ ص ۳۴۸،۲۲۲،۴۰،۳۷ و ج ۷ ص ۳۷۲- ۳۷۴ و ج ۱۵ ص ۱۲۷ و ج ۱۷ ص ۲۸۷ و ج ۲۱ ص ۳۳۸).

أحبوه و أکرموه.(ج ۲۰ ص ۴۰۳-۴۰۴).

کرامه ظهرت فی بلده نیریز فی حجر.(ج ۲۰ ص ۴۳۶).

[ک ر ه]

أکره الحق و أصدق الیهود و النصاری.(ج ۸ ص ۱۹۹).

أحب لک ما أحب لنفسی و أکره لک ما أکره لنفسی(ج ۶ ص ۵۵۶-۵۵۷ و ج ۱۷ ص ۶۴-۶۵).

[ک س ب]

ما اکتسب مکتسب مثل فضل علی.(ج ۶ ص ۴۹۳ و ج ۱۷ ص ۲۹-۳۰).

[ک س ر]

کسره الأصنام.(ج ۵ ص ۵۷ و ج ۸ ص ۶۸۰-۶۹۳).

فکسر الخاتم ثم صب الماء فإذا سویق.(ج ۱۸ ص ۸ و ج ۸ ص ۲۷۹).

فوجدها یوما مکسوره الرجل فقال للغلام من کسر رجلها؟قال:أنا.(ج ۱۱ ص ۱۱۷).

لو کسرت لی الوساده.(ج ۱۷ ص ۴۶۱-۴۶۳).

[ک س ف]

ینکسف القمر أول لیله...و تنکسف الشمس فی النصف منه.(ج ۱۳ ص ۳۱۸،۳۳۰).

کسوف الشمس بسبب شهادته علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۴۷۹-۴۸۰).

کسوف الشمس فی النصف من شعبان.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

[ک س و]

فلا تبغین فیهم کسوه شتاء و لا صیف.(ج ۱۸ ص ۸).

ص :۴۸۴

[ك س ي]

أول من يكسى معى.(ج ۴ ص ۲۹۰).

أول من يكسى.(ج ۴ ص ۵۰۰ و ج ۶ ص ۱۶۲ و ج ۱۶ ص ۵۳۶ و ج ۲۱ ص ۶۸۲-۶۸۳).

و تكسى ثوبين أبيضين.(ج ۶ ص ۱۶۲ و ج ۱۶ ص ۵۱۷).

تكسى إذا كسيت.(ج ۴ ص ۴۹۵-۴۹۶).

تكسى إذا كسيت و تعطى إذا أعطيت.(ج ۶ ص ۵۵۸-۵۶۲ و ج ۱۵ ص ۴۸۳-۴۸۷ و ج ۱۶ ص ۵۱۷ و ج ۱۷ ص ۶۶-۶۷ و ج ۲۰ ص ۳۲۱-۳۲۳).

[ك س ء]

حديث الكساء.(ارجع آيه ليذهب عنكم الرجس أهل البيت و يطهركم تطهيرا).

[ك ش ف]

فقال عمر:يا ابن أبى طالب ما زلت كاشف كل شبهه...(ج ۸ ص ۲۰۵).

لو كشف الغطاء ما ازددت يقينا.(ج ۵ ص ۴۸ و ج ۷ ص ۶۰۵-۶۰۷ و ج ۱۷ ص ۴۶۱).

أين كاشف الكربات؟(ج ۸ ص ۷۸،۱۹۲).

أين منزل كاشف الكروب.(ج ۸ ص ۷۷).

فقال أبو بكر:يا كاشف الكربات؟.(ج ۸ ص ۲۴۰).

[ك ظ ظ]

أن لا يقاروا على كظه ظالم.(ج ۸ ص ۲۴۷).

ص :۴۸۵

[ک ظ م]

نبذه من صفات الامام الکاظم علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۳۰۰-۳۰۸).

[ک ع ب]

ولاده أمیر المؤمنین علیه السلام فی جوف الکعبه.(ج ۷ ص ۴۸۶-۴۹۰ و ج ۱۷ ص ۳۶۴-۳۷۲ و ج ۵ ص ۵۶-۵۷).

علی بمنزله الکعبه.(ج ۵ ص ۶۴۶-۶۴۸ و ج ۱۷ ص ۷۸-۷۹ و ج ۴ ص ۱۶۴).

مثل علی فی هذه الامه مثل الکعبه النظر إلیها عباده و الحج إلیها فریضه.(ج ۵ ص ۶۴۷-۶۴۸ و ج ۷ ص ۱۰۹ و ج ۱۷ ص ۱۵۰).

حتی أصعد علی سطح الکعبه المکرمه.(ج ۵ ص ۷۳-۷۴).

و کان حلی الکعبه یومئذ فترکها اللّه علی حاله.(ج ۸ ص ۲۰۳).

فزت و رب الکعبه.(ج ۸ ص ۷۹۵ و ج ۱۸ ص ۱۵۷-۱۵۸).

و سترتم بیوتکم کما تستر الکعبه.(ج ۱۸ ص ۱۳۹).

قلت:أنت سمعته من محمد صلی اللّه علیه و آله و سلم؟قال:ای و رب الکعبه.

(ج ۸ ص ۴۹۲،۴۹۹ و ج ۱۸ ص ۱۳۱).

اجلس عند الکعبه.(ج ۱۸ ص ۱۶۷).

و صعدت علی الکعبه.(ج ۸ ص ۶۸۲،۶۸۴ و ج ۱۸ ص ۱۶۵).

فجلس النبی صلی اللّه علیه(و آله)و سلم عند الکعبه.(ج ۱۸ ص ۱۶۸).

حتی أتینا الکعبه.(ج ۸ ص ۶۸۰،۶۸۹ و ج ۱۸ ص ۱۷۰).

و أخذ الصنم من ظهر الکعبه و ألقاه.(ج ۱۸ ص ۱۶۸).

و تردیت من فوق الکعبه.(ج ۸ ص ۶۸۵).

كان على الكعبه أصنام.(ج ۸ ص ۶۸۵).

أما ترى هذا الصنم بأعلى الكعبه.(ج ۸ ص ۶۸۷).

اقتلع هبل من أعلى الكعبه.(ج ۸ ص ۳۳۱).

و بقى صنم خزاعه فوق الكعبه.(ج ۸ ص ۶۸۸).

اخباره عن هدم الكعبه.(ج ۸ ص ۱۷۵).

يطوف بالكعبه و يقول:يا من لا يشغله...(ج ۱۸ ص ۲۰۶).

انه إذا خرج أسند ظهره الى الكعبه.(ج ۱۳ ص ۳۳۲).

[ک غ ذ]

خلقن مدادا و السماوات كاغذ.(ج ۴ ص ۳۹۱).

[ک ف ر]

بغض على كفر.(ج ۷ ص ۲۱۶،۲۱۹ و ج ۱۷ ص ۱۶۵،۱۹۳ و ج ۵ ص ۴۳ و ج ۴ ص ۱۰۰).

حبه ايمان و بغضه كفر.(ج ۷ ص ۲۱۶،۲۰۹،۲۱۳).

من حسد عليا فقد حسدنى و من حسدنى فقد كفر.(ج ۶ ص ۴۲۲ و ج ۱۷ ص ۱ و ج ۲۱ ص ۶۶۵).

من لم يقل على خير الناس فقد كفر.(ج ۱۵ ص ۲۶۲).

على خير البشر من شک

[من أبى]

كفر.(ج ۴ ص ۲۵۴-۳۷۵،۲۵۶ و ج ۱۵ ص ۲۶۸-۲۷۵ و ج ۲۰ ص ۲۶۶-۲۶۷).

على باب حطه من دخل كان مؤمنا و من خرج منه كان كافرا.(ج ۴ ص ۲۸۵ و ج ۵ ص ۸۶ و ج ۷ ص ۱۴۳-۱۴۵ و ج ۱۵ ص ۱۸۰-۱۸۱ و ج ۱۷ ص ۱۷۰ -۱۷۱ و ج ۲۰ ص ۳۹۷-۳۹۸).

ثلاثه لم يكفروا باللّه...(ج ۵ ص ۶۰۴،۵۹۵-۶۰۳ و ج ۳۵ ص ۳۴۶ و ج ۱۷ ص ۳۳۳).

جعلتك علما فيما بينى و بين أمتى فمن لم يتبعك فقد كفر.(ج ۱۵ ص ۶۰۶).

فان الشك فى أمر اللّه عز و جل كفر.(ج ۲۰ ص ۴۱۴).

من أنكر نزول عيسى فقد كفر.(ج ۱۳ ص ۲۱۳-۲۱۴).

من كذب بالدجال فقد كفر.(ج ۱۳ ص ۲۱۴).

فأى من الثلاثه تركناه كفرنا.(ج ۲۱ ص ۳۰۴ و ج ۱۷ ص ۱۷۵).

و عرضت ولايتكم على أهل السماوات و أهل الأرض فمن قبلها كان عندى من المؤمنين و من جحدها كان عندى من الكافرين.(ج ۵ ص ۴۶).

من أنكر حقه كفر.(ج ۴ ص ۱۴۴،۲۲۲).

من أنكر خروج المهدى فقد كفر.(ج ۱۳ ص ۲۱۳-۲۱۴).

من كذب بالمهدى كفر.(ج ۱۳ ص ۲۱۴).

من لم يتبعك فقد كفر.(ج ۱۵ ص ۶۰۶).

ما وجدت من قتال القوم هدى أو الكفر بما أنزل...(ج ۸ ص ۴۲۱ و ج ۱۸ ص ۱۲۵).

رأيت الناس حديثى عهد بكفر الجاهليه.(ج ۶ ص ۳۴۸).

من خرج على على فهو كافر.(ج ۷ ص ۳۳۷ و ج ۱۸ ص ۴۷۰).

من شك فى على فهو كافر.(ج ۴ ص ۳۳۳ و ج ۷ ص ۳۳۳ و ج ۱۷ ص ۲۷۹-۲۸۰).

من نازع عليا الخلافه فهو كافر.(ج ۷ ص ۳۳۱).

من ناصب عليا الخلافه فهو كافر.(ج ۷ ص ۳۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۹).

ما يشك فى قتال على الا كافر.(ج ۷ ص ۳۳۱ و ج ۱۷ ص ۳۱۲).

على باب الدين من دخل فيه كان مؤمنا و من خرج منه كان كافرا.(ج ۷ ص ۱۴۵ و ج ۲۰ ص ۲۷۰).

و من أبغضه لا يموت الا كافرا.(ج ۱۷ ص ۲۱۶).

ما يبغضه الا كافر.(ج ۷ ص ۲۰۷،۲۱۱ و ج ۱۷ ص ۲۱۰ و ج ۲۱ ص ۳۴۹ و ج ۱۵ ص ۳۳۵،۶۸۱).

و أنت يا معاويه بالأولى كافر و بالثانيه(و بالأخرى)ناكث.(ج ۱۱ ص ۲۱۰ -۲۱۱).

و انک يا معاويه و أباک من المؤلفه قلوبهم تسرون الكفر و تظهرون الإسلام.

(ج ۱۱ ص ۲۱۱).

و ما أسلم القوم و لكن استسلموا و كتموا الكفر...فلما وجدوا على الكفر أعوانا أظهروه.(ج ۸ ص ۹۷).

ألا من مات على بغض آل محمد مات كافرا.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱).

قاتل الكفره.(ج ۴ ص ۲۳۵،۲۳۸-۲۳۹،۳۷۶،۳۷۷ و ج ۱۵ ص ۵۸۰).

فالكفار من جحد نبوتی و العنيد من جحد ولايه على.(ج ۵ ص ۲۵۰).

فسمعت و أطعت مخافه أن يرجع الناس كفارا.(ج ۵ ص ۲۹،۳۱).

من الآيات و العجائب و لو أريهم ليرجعون الناس كفارا.(ج ۱۸ ص ۲۲۲).

أسفلی من مسک و وسطی من كافور و أعلای من عنبر.(ج ۱۶ ص ۴۹۵).

أعلاها من عنبر و وسطها من كافور.(ج ۱۶ ص ۵۲۲).

فأولی من كافور و أعلای من عنبر.(ج ۶ ص ۱۲۳-۱۲۵).

[ک ف ف]

أنا ميزان العلم و على كفتاه.(ج ۹ ص ۲۰۷،۲۰۹،۲۵۶ و ج ۱۳ ص ۸۰

-۷۹ و ج ۱۸ ص ۴۱۷).

لو وضع ایمان الخلائق فی کفه...(ج ۶ ص ۱۰ و ج ۱۶ ص ۴۰۶-۴۱۰).

لو وضع السماوات السبع و الأرضین السبع فی کفه و وضع ایمان علی...

(ج ۵ ص ۶۱۴-۶۱۶).

أن یوقفنی عند کفه المیزان.(ج ۷ ص ۳۷۹).

کفی و کف علی فی العدل سواء.(ج ۶ ص ۵۶۶-۵۶۸ و ج ۱۷ ص ۶۸ -۷۱).

و خبر ما کان و ما یکون و أنا أعلم ذلک کله کأنما أنظر الی کفی.(ج ۱۲ ص ۲۲۶).

[ک ف ل]

تکفل النبی صلی اللّه علیه و آله لأمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۷ ص ۵۲۳ -۵۲۵ و ج ۱۷ ص ۷۵ و ج ۱۸ ص ۱۵۹-۱۶۰).

من مات علی حب آل محمد فأنا کفیله بالجنه.(ج ۷ ص ۱۶۲ و ج ۲۱ ص ۳۲۰).

[ک ف ن]

لیست کفنی و تحنطت بحنوطی.(ج ۵ ص ۱۳).

وصیه سیده النساء فغسلنی و حطنی و اکفنی و ادفنی باللیل.(ج ۱۰ ص ۴۵۴).

لو لم یخلق اللّه علیا لما کان لفاطمه کفو.(ج ۷ ص ۱-۲ و ج ۱۷ ص ۳۵ و ج ۱۹ ص ۱۱۷).

ان اللّه أیدنی بسید الأولین و الآخرین و الوصیین علی فجعله کفو ابنتی.(ج ۲۰ ص ۲۷۴،۵۳۹ و ج ۱۵ ص ۵۷).

ان اللّه أیدنی بسید الأولین و الآخرین و الوصیین فجعله کفوی(ج ۴ ص ۱۲۱ و ج ۱۵ ص ۵۷).

من صنع الی أهل بیتی معروفا کافأته.(ج ۹ ص ۴۱۸-۴۲۱ و ج ۱۸ ص ۴۹۹).

لا و اللّه لا أکافئهم بمثل فعلهم افسحوا لهم عن بعض الشریعه...(ج ۸ ص ۶۵۹).

[ک ل ب]

قال رسول اللّه صلی اللّه علیه و سلم:کأنی أنظر الی کلب أبقع یلغ فی دماء أهل بیتی.(ج ۱۱ ص ۴۱۵-۴۱۶).

و الخیبه لمن لم یشهد غنیمه کلب.(ج ۱۳ ص ۲۸۱-۲۸۳).

فالخائب من خاب من غنیمه کلب.(ج ۱۳ ص ۲۸۴).

و عامه من یتبعه[السفیانی]

من کلب.(ج ۱۳ ص ۲۹۳).

فتحول وجهه بصوره الکلب.(ج ۸ ص ۷۵۸).

فانقلب وجهه بکرامته بصوره کلب.(ج ۸ ص ۷۵۷).

[ک ل ح]

و ذلک بعد زمان مکلح مفصح.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

[ک ل م]

و جعلها کلمه باقیه.(ج ۱۳ ص ۳۰۶).

و هو کلمه التقوی.(ج ۵ ص ۴۱).

و هو الکلمه التی ألزمتها...(ج ۴ ص ۱۶۶،۳۶۲ و ج ۱۵ ص ۸۲،۸۵

-۸۶و ج ۱۷ ص ۶۳ و ج ۲۰ ص ۲۷۲،۲۴۶-۲۷۹،۲۷۳-۳۴۳،۲۸۰ -۶۰۴ ۳۴۴،۶۰۴ و ج ۲۱ ص ۳۲۱،۳۱۵).

فوجدت فاطمه علی أبی بکر فی ذلک فهجرته فلم تکلمه حتی توفیت.(ج ۱۰ ص ۴۷۸).

فغضبت فاطمه رضی اللّه عنها و هجرته فلم تکلمه حتی ماتت.(ج ۱۰ ص ۴۷۹).

علمه ألف ألف کلمه تفتح ألف ألف کلمه.(ج ۶ ص ۴۳).

تکلم الشمس مع أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۴ ص ۱۸ و ج ۶ ص ۹۶).

تکلم أمیر المؤمنین علیه السلام مع أصحاب الکهف.(ج ۶ ص ۹۵ و ج ۴ ص ۹۸).

تکلم الرأس الشریف.(ج ۱۱ ص ۴۵۲-۴۵۳).

لما حملت بفاطمه کانت تکلمنی من باطنی.(ج ۱۰ ص ۱۲،۱۴).

ثلاث کلمات ثلاث کلمات.(ج ۴ ص ۱۳۰-۱۳۱).

أربع کلمات.(ج ۴ ص ۱۲۸).

أعیذ کما بکلمات اللّه التامات.(ج ۱۹ ص ۱۸۷-۱۸۸،۲۸۹).

ان أمتی ستفتن بعدی...و تغلب کلمه الضلال فکن جلیس بیتک.(ج ۶ ص ۳۸).

ألا أعلمک کلمات ان قلتهن.(ج ۸ ص ۷۷۵-۷۷۸).

بلغنی ان کلامک یعلو کلام الخصمین.(ج ۸ ص ۵۴۸).

نحن الکلمات التی قال اللّه تعالی:فتلقی آدم من ربه کلمات(ج ۵ ص ۱۱ و ارجع الآیه فی قسم الآیات).

کلمات الأصحاب فی علم أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۷ ص ۶۲۳-۶۳۰

ص :۴۹۲

و ج ۱۷ ص ۴۲۱-۴۲۰).

کان الحسن بن علی علیهما السلام إذا فرغ من الفجر لم یتکلم حتی تطلع الشمس.(ج ۱۱ ص ۱۱۳).

مکالمه السبط الأکبر علیه السلام مع أخیه الحسین علیهما السلام.(ج ۱۱ ص ۱۷۴ و ج ۱۹ ص ۳۳۹).

من کلمات سید الشهداء علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۶۱۳-۶۴۸ و ج ۱۹ ص ۴۱۵-۴۲۲).

من کلمات سید الساجدین علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۱۰۲-۱۲۳ و ج ۱۹ ۴۷۹-۴۸۷).

نبذه من کلمات باقر العلوم علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۱۸۵-۲۰۲ و ج ۱۹ ص ۴۹۴-۵۰۴).

نبذه من کلمات الامام جعفر بن محمد علیهما السلام فی التوحید.(ج ۱۲ ص ۲۲۰-۲۲۶).

نبذه من کلمات الامام الصادق علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۲۶۱-۲۹۴ و ج ۱۹ ص ۵۱۸-۵۳۶).

نبذه من کلمات الامام الکاظم علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۳۳۸-۴۴۱ و ج ۱۹ ص ۵۵۱-۵۵۲).

نبذه من کلمات الامام الرضا علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۳۹۵-۳۹۸ و ج ۱۹ ص ۵۸۱-۵۸۴).

نبذه من کلمات الامام الجواد علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۴۳۲-۴۳۹ و ج ۱۹ ص ۶۰۰-۶۰۵).

نبذه من کلمات الامام الهادی علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۴۵۴-۴۵۵ و ج ۱۹ ص ۶۱۶-۶۱۸).

ص :۴۹۳

[ک م ل]

کمل من الرجال کثیر و لم یکمل من النساء الا مریم و آسیه و خدیجه و فاطمه.

(ج ۱۰ ص ۱۰۰ و ج ۱۹ ص ۴۹).

الیوم أکملت لکم دینکم.(ج ۳ ص ۳۲۰ و ج ۵ ص ۳۵ و ج ۱۴ ص ۲۸۹ -۲۹۲).

لا یحبه الا من کمل دینه و لا یبغضه الا من عظم عند اللّه بهتانه.(ج ۱۵ ص ۱۷۴).

اخبار أمیر المؤمنین علیه السلام عن شهاده کمیل.(ج ۸ ص ۱۵۴).

[ک م م]

وحدت فی کمی ثقلا فإذا هو الرمان.(ج ۴ ص ۹۶).

[ک ن ز]

یا کنز من لا کنز له إلیک توجهت و بولیک تقربت بیض الآن وجهی.(ج ۸ ص ۷۱۲).

ان لعلی کنزا فی الجنه.(ج ۴ ص ۲۸۲-۲۸۳،۳۷۸ ۳۷۹ و ج ۶ ص ۲۱۴ -۲۱۶ و ج ۱۶ ص ۵۴۹-۵۵۰).

ویحا للطالقان فان للّه فیه کنوزا.(ج ۱۳ ص ۳۰۷).

یا عمار کأنی بک و قد مضیت الی الکنز لتطلبه.(ج ۸ ص ۷۱۷).

یقتل عند کنزکم ثلاثه ثم یجیء خلیفه اللّه.(ج ۱۳ ص ۲۷۲-۲۷۶).

و له بالطالقان کنوز لا ذهب و لا فضه.(ج ۱۳ ص ۶۶).

تمسک بهذا الدعا فانه کنز من کنوز العرش.(ج ۹ ص ۶۳۵).

ص: ۴۹۴

[ک ن س]

و أمر بالبيت فكنس.(ج ۸ ص ۲۵۷ و ج ۱۸ ص ۲۰ و ج ۱۷ ص ۶۱۱، ۶۰۴-۶۰۹،۶۰۵).

و كنست البيت حتى أغبر ثيابها.(ج ۱۰ ص ۲۶۷).

يكنس بيت المال فى كل جمعه.(ج ۸ ص ۲۵۶-۲۵۷،۵۷۸ و ج ۱۸ ص ۲۲).

فوجدوا فى كنيسه من كنائسهم كيف ترجوا أمه قتلت حسينا شفاعه جده يوم الحساب.(ج ۱۹ ص ۴۱۲).

[ک ن ی]

تكنيه ولده بكنيته.(ج ۷ ص ۲۱-۲۸ و ج ۱۷ ص ۱۰۵-۱۰۸).

بل غضبت لأنك ناديتنى بكنيتى.(ج ۸ ص ۵۳۶).

[ک و ب]

فيه أكواب كعدد النجوم.(ج ۴ ص ۲۷۰ و ج ۱۵ ص ۳۰۹ و ج ۲۰ ص ۳۰۶،۳۰۸-۳۰۹).

و لى حوض كما بين عدن الى عمان أكوابه عدد نجوم السماء(ج ۱۰ ص ۱۵۸).

[الكوثر]

ان اللّه أعطانى الكوثر...و لا يشرب منه...من خفر ذمتى و وتر عترتى و قتل أهل بيتى.(ج ۱۹ ص ۴۱۳-۴۱۴ و ج ۱۴ ص ۵۳۱).

نزول ماء الكوثر فى سطل من الجنه.(ج ۶ ص ۱۲۹-۱۳۲).

و الكوثر لى و على ساقيه.(ج ۵ ص ۷۵).

و ما الكوثر؟قال:نهر فى الجنه عرضه[عرضه و طوله]

ما بين المشرق و المغرب.(ج ۹ ص ۴۱۳-۴۱۴ و ج ۱۴ ص ۵۳۱).

و قد نحلنا اللّه الكوثر.(ج ۱۴ ص ۵۳۰).

ان أصحاب كوثى و ذو الثديه ملعونون.(ج ۱۸ ص ۱۲۹).

و عنده قدح و كوز من ماء...فكسر الخاتم فإذا فيها سويق...(ج ۸ ج ۲۷۹).

[ک و ک ب]

انقض كوكب.(ج ۴ ص ۸۵-۸۶).

كأنه كوكب درى.(ج ۴ ص ۴۶ و ج ۱۳ ص ۱۶۱،۱۱۸،۵۹-۱۶۴، ۲۶۹-۲۷۱ و ج ۱۹ ص ۶۶۵-۶۶۴).

على يزهر لأهل الجنه ككوكب الصبح.(ج ۶ ص ۱۶۶-۱۶۹ و ج ۱۶ ص ۵۲۰-۵۲۳).

و ضربت الكواكب بعضها بعضا.(ج ۱۱ ص ۴۶۶ و ج ۱۹ ص ۴۰۳).

فيه عدد الكواكب قدحان الذهب و الفضه.(ج ۴ ص ۴۴۰).

[ک و ف]

و لتأتينكم ماده من الكوفه سته آلاف...(ج ۶ ص ۴۳).

أخشى أن تكون المقتول المصلوب بظهر الكوفه.(ج ۱۳ ص ۳۳۱).

فيقتلون شيعه آل محمد بالكوفه.(ج ۱۳ ص ۳۰۲،۳۲۷).

أسعد الناس به أهل الكوفه.(ج ۱۳ ص ۲۵۸،۲۴۹،۱۱۰).

ثم ينزل الكوفه حتى يستنقذ من فيها من بنى هاشم.(ج ۱۳ ص ۲۸۵).

فأما الرفقاء فمن أهل الكوفه.(ج ۱۳ ص ۳۰۶).

فیخرج رایه المهدی من الکوفه.(ج ۱۳ ص ۲۹۹).

انه یبعث جیشا الی الکوفه.(ج ۱۳ ص ۲۹۲).

یدخل السفیانی الکوفه.(ج ۱۳ ص ۲۸۵).

إذا خرجت خیل السفیانی فی الکوفه فی بعث طلب أهل خراسان.(ج ۱۳ ص ۳۰۹).

ویحك یا کوفه و أختك البصره...ما أراد بکما جبار سوء الا ابتلاه اللّه بشاغل.

(ج ۸ ص ۱۷۳).

یأتیکم من الکوفه اثنا عشر ألف رجل و رجل.(ج ۸ ص ۸۷).

و دفن بالکوفه أو بالبقیع.(ج ۱۸ ص ۲۴۸).

[ک و م]

فکوم کومه من ذهب.(ج ۸ ص ۲۶۹).

[ک و ن]

من کنت مولاه.(ج ۲ ص ۴۲۶-۴۶۵ و ج ۳ ص ۳۲۲-۳۲۷ و ج ۶ ص ۲۲۵-۳۰۴ و ج ۱۶ ص ۵۵۹-۵۸۷ و ج ۲۱ ص ۱-۹۳).

و خبر ما کان و ما یکون و أنا أعلم ذلک کأنما انظر الی کفی.(ج ۱۲ ص ۲۲۶).

حتی علمت ما کان و ما یکون الی یوم القیامه و علمت علم المنایا و البلایا و فصل الخطاب.(ج ۶ ص ۴۱).

فی مکان واحد[فی درجه واحده]

.(ج ۹ ص ۱۷۴-۱۸۰ و ج ۱۸ ص ۳۴۸-۳۵۵).

[ک ن ی]

اسمه اسمی و کنیته کنیتی.(ج ۱۳ ص ۱۵۵،۱۶۷).

كنيته كنيته.(ج ١٩ ص ٦٣٥).

[ک ه ف]

تسليم أصحاب الكهف على أمير المؤمنين عليه السلام.(ج ۶ ص ٩٥).

هؤلاء أصحاب الكهف و الرقيم.(ج ۶ ص ٩٥).

أصحاب الكهف أعوان المهدى.(ج ١٣ ص ٢۶۶).

هذا موضع أصحاب الكهف و الرقيم.(ج ۴ ص ٩٨).

كان الحسن بن على إذ أوى الى فراشه قرأ الكهف.(ج ١١ ص ١١۴).

[ک ى س]

اكتب هذا ما أخذ على بن أبى طالب...ثم انتبهت و الكيس فى يدى.(ج ٨ ص ٧۶٩).

[ل ا]

لا فتى الا على.(ج ۶ ص ١٢-٢٣ و ج ١۶ ص ۴١٢-۴٢۴).

[ل ا ت]

قاتل اللات و العزى.(ج ۶ ص ١١٠).

قد قتلت اللات و العزى.(ج ۶ ص ١١٠).

[ل ب ب]

ما نزل فى القرآن يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا* الا و على لبها.(ج ۴ ص ٣١۴).

[ل ب ن]

لبنه من ذهب و لبنه من فضه.(ج ۴ ص ۴٧٢ و ج ۶ ص ۶٠۶-۶٠٧ و ج

ص :۴٩٨

۱۷ ص ۳۳۵).

ما وضع لبنه على لبنه.(ج ۱۷ ص ۶۱۷-۶۱۹).

ما بنى على لبنه على لبنه.(ج ۸ ص ۲۴۷-۲۴۸).

فأمر أن تحلب من لبنها شيئا ثم وزن اللبنين.(ج ۸ ص ۸۲).

[ل ب ى ک]

لبيک و سعديک قد بلوت خلقى.(ج ۴ ص ۱۶۷).

فلما أراد أن يقول لبيک...(ج ۱۲ ص ۳۴،۳۷ و ج ۱۹ ص ۴۵۶،۴۵۹).

[ل ب س]

و ألبسه الهيبه على عدوه.(ج ۴ ص ۵۸ و ج ۷ ص ۴۶).

[ل ج م]

الجم فى الإسلام كما يلجم الخيل.(ج ۸ ص ۱۶۰).

ابن ملجم.(ج ۸ ص ۷۴۹،۳۲۳-۷۶۰،۶۵۵،۶۵۴،۷۵۲-۷۶۱ ۷۹۴،۷۹۰،۷۸۲-۸۰۴،۷۹۷-۸۰۸ و ج ۱۷ ص ۵۶۸-۵۷۳ و ج ۱۸ ص ۱۴-۲۵۰،۲۳۶،۲۳۳،۲۳۲،۱۶-۲۵۶،۲۵۳).

فقال:أنا ابن ملجم.فقلت:ما قصتک مع هذا الطائر...(ج ۱۸ ص ۲۱۴ و ج ۸ ص ۷۵۹-۷۶۱).

قل لابن ملجم و الأقدار غالبه هدمت ويلك للإسلام أركانا.(ج ۸ ص ۸۰۴).

[ل ج ى]

النبى أمر بالالتجاء بعده الى على عليه السلام(ج ۷ ص ۱۳۴ و ج ۱۷ ص ۱۷۴).

لا يجد الرجال ملجأ يلجأ اليه من الظلم فيبعث اللّه رجلا من عترتی...(ج ۱۹ ص ۶۶۳).

[ل ح ق]

انک أول أهلی لحوقا بی.(ج ۱۰ ص ۴۳۹-۴۵۱ و ج ۱۹ ص ۱۷۲- ۱۷۳،۲۵،۳۷).

انی أسرع أهله لحوقا به.(ج ۱۰ ص ۸۲).

ان فاطمه أسرع لحوقا به صلی اللّه علیه و آله.(ج ۱۰ ص ۴۳۹-۴۵۲).

[ل ح م]

منوط لحمها بدمی و لحمی.(ج ۱۰ ص ۱۸۴).

تجری الملاحم علی یدیه.(ج ۱۳ ص ۲۳۳).

لحمه لحمی.(ج ۱۵ ص ۶۹۲ و ج ۲۰ ص ۳۱۵،۲۹۵،۲۹۲،۲۹۰،۲۴۹).

لحمه من لحمی.(ج ۴ ص ۲۴۵،۷۸-۲۴۸ و ج ۵ ص ۱-۲ و ج ۶ ص ۴۴۳-۴۴۸ و ج ۱۶ ص ۱۱۷).

لحمه بلحمی و دمه بدمی.(ج ۱۵ ص ۶۱).

لحمک من لحمی.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۶ ص ۴۴۴،۴۴۷-۴۴۸ و ج ۱۶ ص ۱۱۷).

لحمک لحمی و دمک دمی.(ج ۱۵ ص ۶۶۴ و ج ۴ ص ۴۸۴-۴۸۶ و ج ۶ ص ۴۴۸).

و الایمان مخالط لحمک و دمک.(ج ۴ ص ۴۸۴،۴۸۶ و ج ۱۵ ص ۵۶۳، ۶۶۴).

هذا ابن عمی و ختنی و لحمی و دمی و شعری...(ج ۴ ص ۲۲۴-۲۲۵).

و لا تنفحوا اللحم.(ج ۸ ص ۲۹۸ و ج ۱۸ ص ۶۵).

[ل ح ی]

فبکی جابر حتی خضلت لحیته بالدموع.(ج ۸ ص ۱۰۲).

[ل خ ن]

یا ابن اللخناء أ لعلیّ تقول هذا؟(ج ۸ ص ۱۷).

[ل ز ق]

علی أشدنا برسول اللّه لزوقا و أولنا به لحوقا.(ج ۱۸ ص ۱۸۵-۱۸۶).

[ل ز م]

فاز من لزمک.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۶ ص ۴۴۷).

فألزموا علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۲۶-۲۹،۳۴۵ و ج ۷ ص ۳۷۱- ۳۷۲ و ج ۱۵ ص ۳۴۲-۳۴۳،۴۳۱-۴۳۲ و ج ۱۶ ص ۴۶۲ و ج ۱۸ ص ۵۰۱، ۵۰۴ و ج ۲۰ ص ۲۶۱).

ألزموا مودتنا أهل البیت.(ج ۹ ص ۴۲۸-۴۳۰ و ج ۱۸ ص ۵۰۱،۵۳۲، ۴۶۸،۴۶۴،۵۴۳).

بکتاب اللّه فألزمه و بعلی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۲۷ و ج ۲۰ ص ۴۷۱) فألزموهم تهتدوا.(ج ۹ ص ۳۵۱).

و أوصی أمته بلزوم أهل بیته.(ج ۹ ص ۴۷۷ و ج ۱۸ ص ۵۰۴).

[ل س ع]

و صار یلسع القوم حتی أهلکهم.(ج ۱۸ ص ۱۹۶).

[ل ص ص]

و ليكونن آخرهم لصاصا.(ج ٨ ص ١٠٧ و ج ١٨ ص ١٣٠).

[ل ظ ی]

أ تئن من الأذى و لا ائن من لظى.(ج ٨ ص ٥۴٥).

[ل ع ب]

كان النبى صلى اللّه عليه و آله يمص لعابهما.(ج ١٠ ص ٥٣٣).

[ل ع ن]

قال رسول اللّه:اللهم العنه[ابن النابغه]

بكل حرف ألف لعنه.(ج ١١ ص ٢١۴).

فرآكم رسول اللّه فلعن الراكب و القائد و السائق.(ج ١١ ص ٢١٢).

ان رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله لعن أبا سفيان فى سبعه مواطن.(ج ١١ ص ٢١٣).

و هو ينادى أعل هبل فلعنه رسول اللّه عشر مرات و لعنه المسلمون.(ج ١١ ص ٢١٣).

و أسخاهم كفا فعلى مبغضه لعنه اللّه.(ج ۴ ص ۴٠٢).

على مبغضه لعنه اللّه و لعنه اللاعنين.(ج ۴ ص ٢٢۴-٢٢٥ و ج ١٥ ص ۴٧٠ و ج ٢٠ ص ٢٥٠).

لعنه اللّه على قاتله و خاذله أبد الدهر.(ج ٩ ص ٣٥۶ و ج ١١ ص ٣۶۴).

خير هذه الامه من بعدى على...من قال غير هذا فعليه لعنه اللّه.(ج ۴ ص ٢٥٠-٢٥١).

ص:٥٠٢

ان الأمير أمرنی أن ألعن علیا فالعنوه[الأمیر]

لعنه اللّه.(ج ۸ ص ۱۸۱- ۱۸۲).

علی باغضیهم لعنه اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۱-۲۸۲).

علی مبغضهم لعنه اللّه.(ج ۴ ص ۲۸۰).

لعنه القبره إذا صاحت.(ج ۷ ص ۲۲۱ و ج ۱۷ ص ۱۹۲ و ج ۹ ص ۴۹۹ -۵۰۰).

من آذانی فی عترتی فعلیه لعنه اللّه.(ج ۹ ص ۵۱۶ و ج ۱۸ ص ۴۵۷).

فمن ظلمنا اجرتنا فلعنه اللّه علیه فمن عقنا فلعنه اللّه علیه.(ج ۵ ص ۹۵ و ج ۱۵ ص ۵۱۸).

من آذی أبا حسن فقد آذانی و من آذانی لعنه ملائکه السماوات و الأرض.

(ج ۶ ص ۳۹۱).

یا علی من آذی شعره منک فقد آذانی و من آذانی فقد آذی اللّه و من آذی اللّه لعنه ملاء السماوات و الأرض.(ج ۶ ص ۳۹۱-۳۹۲).

من أنکر حقه لعن و خاب.(ج ۴ ص ۲۲۱-۲۲۲ و ج ۷ ص ۲۸۲ و ج ۲۰ ص ۴۹۰).

مالک لعنک اللّه تلعن علیا.(ج ۵ ص ۲۲).

أهل حمص یتبرءون من علی...و یلعنونه.(ج ۱۵ ص ۶۱).

ان أمتک تقتل ابنک حسینا و قاتله لعین هذه الامه.(ج ۱۱ ص ۳۲۹).

و قاتله لعین هذه الامه و لقد لعن النبی صلی اللّه علیه و آله قاتل حسین مرارا.

(ج ۱۱ ص ۳۲۹).

أربعه لعنتهم لعنهم اللّه.(ج ۹ ص ۴۷۰).

سبعه لعنتهم و کل نبی مجاب.(ج ۹ ص ۴۷۰).

سته لعنتهم و لعنهم اللّه و كل نبى مجاب.(ج ۹ ص ۴۷۱-۴۷۳،و ج ۱۸ ص ۴۷۶-۴۷۷).

قد لعنتم على لسان ابن داود و موسى و صاحب الإنجيل.(ج ۱۱ ص ۳۴۶، ۳۶۰).

الدنيا ملعون و ملعون ما فيها الا ما يبتغى لمحمد و لال محمد.(ج ۱۸ ص ۵۱۳).

[ل غ و]

ان النبى صلى اللّه عليه و آله قد خوطب بلغه على.(ج ۶ ص ۱۳۸).

بأى لغه خاطبك ربك ليله المعراج.(ج ۵ ص ۲۵۱ و ج ۶ ص ۱۳۸).

[ل ق ب]

ألقاب المهدى عليه السلام.(ج ۱۳ ص ۹۵،۹۳).

[ل ق م]

كنوح و لقمان و الخضر.(ج ۱۳ ص ۹۵).

[ل ه ز]

فتقضى لهذا على هذا فلهزه على عليه السلام.(ج ۸ ص ۵۴۱ و ج ۱۸ ص ۱۲).

[ل ه م]

فمن أحببته ألهمت حب على و من أبغضته ألهمت بغض على.(ج ۵ ص ۷۸).

لا الهم حب على الا على من أحببته.(ج ۴ ص ۱۲۷ و ج ۵ ص ۷۸).

[ل ق ب]

ألقابها صلوات اللّه عليها.(ج ١٩ ص ١٣).

[ل ق م]

من أخذ لقمه أو كسره...فما كنت لاستخدم رجلا من أهل الجنه.(ج ١٩ ص ٣٢۶).

[ل ق ن]

و لقنه حجته.(ج ۴ ص ٨٢).

[ل ق ی]

و ان أهل بيتى سيلقون بعدى تطريدا و تشريدا.(ج ٩ ص ٣٧٨-٣٨٩ و ج ١٨ ص ۵٢٣).

أول الناس لقيا يوم القيامه.(ج ۴ ص ١۵٩-١۶٠ و ج ١۵ ص ۴٢١،۴٠۴، ۴٢٨).

[ل م م]

فى لمه من حفدتها.(ج ١٠ ص ٣٠۴،٢٩٩).

[ل و ز]

حديث اللوزه.(ج ۶ ص ١٢۶-١٢٨ و ج ١۶ ص ۴٩٧-۴٩٩).

لوزه كتب عليها محمد رسول اللّه أيدته بعلى.(ج ۶ ص ١٢۶-١٢٨ و ج ١۶ ص ۴٩٧-۴٩٩).

[لؤلؤ]

بنى جنه من لؤلؤه.(ج ۴ ص ۴٧٢).

فنثرت اللؤلؤ الرطب.(ج ١٨ ص ١٧٩،١٧۴).

ص :۵٠۵

[ل و ح]

الألواح خشب السفينه و نحن الدسر لولانا ما سارت السفينه بأهلها.(ج ۹ ص ۲۰۵).

کتبت کلامک و الرؤیا فی لوح من نحاس.(ج ۸ ص ۱۰۳).

ففتق نور الحسن فخلق منه اللوح و القلم.(ج ۵ ص ۲۵۰).

و الحسن و اللّه أجل من اللوح و القلم.(ج ۵ ص ۲۵۰).

لوح یکاد ضوئه یضیء الأبصار.(ج ۴ ص ۱۰۲ و ج ۱۳ ص ۵۵).

فی اللوح المحفوظ تحت العرش.(ج ۶ ص ۱۵۲).

و کان اللوح معلقا فی بیت الحرام یفتخر به بنو هاشم حتی غاب زمان قتال الحجاج ابن الزبیر.(ج ۷ ص ۴۹۱).

حدیث اللوح.(ج ۴ ص ۱۲۲،۱۰۲-۱۲۴ و ج ۵ ص ۱۱۴-۱۱۵ و ج ۱۳ ص ۵۵-۵۶ و ج ۱۶ ص ۵۰۵).

بین یدیه و بین عینیه لوح ینظر فیه.(ج ۴ ص ۹۴).

[ل و ن]

إذا فرغ من وضوئه تغیر لونه.(ج ۱۱ ص ۱۱۲).

إذا حضرت الصلاه یتزلزل و یتلون.(ج ۸ ص ۶۰۱).

[ل و]

لولاهم ما خلقتک هؤلاء خمسه شققت لهم خمسه أسماء من أسمائی لولاهم ما خلقت الجنه و لا النار و لا العرش و لا الکرسی و لا السماء و لا الأرض.(ج ۹ ص ۲۰۳،۲۵۴).

لو لا أن تبطروا(تتکلوا)لحدثتکم بما...(ج ۸ ص ۴۹۸،۴۹۶،۴۹۲- ۵۰۲،۵۰۰،۴۹۹).

قول عمر:یا علی لولاک لافتضحنا.(ج ۸ ص ۲۰۳).

لو کان المال لی لواسیت بینهم فکیف و انما هی أموالهم.(ج ۸ ص ۵۶۰).

لو وضع السماوات السبع و الأرضین فی کفه میزان...(ج ۵ ص ۶۱۳- ۶۱۸ و ج ۱۶ ص ۴۰۶-۴۱۰ و ج ۲۱ ص ۵۸۰-۵۸۵).

لو وضع ایمان الخلائق فی کفه...(ج ۶ ص ۱۰ و ج ۱۶ ص ۴۰۶-۴۱۰).

لو شئت لأوقرت لکم ثمانین بعیرا من علوم النقطه التی تحت الباء.(ج ۱۷ ص ۴۶۱).

لو طرحت لی الوساده لقضیت لأهل التوراه بتوراتهم و لأهل الإنجیل...

(ج ۱۶ ص ۲۸۷).

لو کسرت[ثنیت]

لی الوساده لحکمت بین أهل التوراه بتوراتهم...(ج ۷ ص ۵۸۹-۵۹۱ و ج ۱۴ ص ۳۱۲،۳۱۴ و ج ۱۷ ص ۴۶۱-۴۶۳).

لو علم الناس متی سمی علی أمیر المؤمنین.(ج ۱۵ ص ۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۹۴).

لو صلیتم حتی تکونوا کالحنایا ما نفعکم حتی تحبوا آل رسول اللّه.(ج ۹ ص ۵۰۴).

لو اجتمع الناس علی حب علی.(ج ۷ ص ۱۴۹-۱۵۱ و ج ۱۷ ص ۲۴۰ -۲۴۱ و ج ۲۱ ص ۲۷۲-۲۷۴).

لو ان أهل الأرض یحبون علیا کما تحبه أهل السماء لما خلق اللّه النار.(ج ۷ ص ۱۵۲).

لو أحبک أهل الأرض کما یحبک أهل السماء لما عذب اللّه أحدا منهم بالنار.

(ج ۵ ص ۶۲۲).

لو ان أمتی أبغضوک لأکبهم اللّه علی مناخرهم فی النار(ج ۷ ص ۱۸۲-

ص :۵۰۷

۱۸۳ و ج ۹ ص ۱۵۵ و ج ۱۷ ص ۳۲۹-۳۳۰ و ج ۱۵ ص ۶۷).

لو ان أمتى صاموا حتى يكونوا كالحنايا و صلوا حتى يكونوا كالأوتار.(ج ۷ ص ۱۸۰-۱۸۳ و ج ۹ ص ۱۵۹،۵۰۴ و ج ۱۶ ص ۱۲۵ و ج ۱۷ ص ۱۸۵، ۳۳۰ و ج ۲۱ ص ۵۳۴).

لو ان عبدا عبد اللّه ألف عام بعد ألف عام...(ج ۴ ص ۲۴۵).

لو ان عبدا عبد اللّه ألف عام و ألف عام و ألف عام بين الركن و المقام.(ج ۴ ص ۲۴۸ و ج ۱۵ ص ۵۷،۵۸۴ و ج ۲۰ ص ۲۹۰، ۲۱۵).

لو ان عبدا عبد اللّه بين الركن و المقام ألف عام و ألف عام حتى يكون كالشن البالى.(ج ۱۵ ص ۶۷).

لو ان عبدا عبد اللّه ألف عام و ألف بين الركن و المقام...(ج ۴ ص ۲۴۶).

لو ان عبدا عبد اللّه عز و جل مثل ما أقام نوح فى قومه و كان له مثل أحد ذهبا...

(ج ۷ ص ۱۷۷-۱۷۸ و ج ۱۷ ص ۱۸۳ و ج ۲۱ ص ۳۶۱-۳۶۲).

لو ان رجلا صفن بين الركن و المقام...(ج ۹ ص ۴۹۲-۴۹۴ و ج ۱۸ ص ۴۸۸-۴۸۹).

لو ان عبدا عبد اللّه بين الصفا و المروه...(ج ۵ ص ۲۶۲ و ج ۹ ص ۴۹۱ و ج ۱۶ ص ۱۳۲ و ج ۲۱ ص ۴۴۰).

لو ان عابدا عبد بين الركن و المقام.(ج ۴ ص ۲۴۵، ۲۰-۲۴۸،۲۴۶، ۴۹۸ و ج ۷ ص ۱۷۹ و ج ۹ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۱۵ ص ۶۷).

لو ان عبدا من عبيدى عبدنى حتى ينقطع أو يصير كالشن البالى.(ج ۵ ص ۴۶).

لو ان عبدا عبد اللّه حق عبادته ثم شك فيك و أهل بيتك انكم أفضل الناس كان فى النار.(ج ۷ ص ۳۳۴-۳۳۳ و ج ۱۷ ص ۲۸۳).

ص :۵۰۸

لو ان الغیاض أقلام...ما أحصوا فضائل علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۳۹۰-۳۸۹).

لو لم یبق من الـدنیا الا یوم واحد لطول اللّه.(ج ۴ ص ۹۴ و ج ۱۳ ص ۷۰ ۱۱۱-۲۲۹، ۱۹۰،۱۸۸،۱۸۵،۱۷۵،۱۷۱،۱۶۶،۱۱۵-،۲۳۵ ۲۴۲ ۲۴۵-۲۶۱،۲۴۶ و ج ۱۸ ص ۵۵۶ و ج ۱۹ ص ۶۵۹،۶۵۳-۶۶۱).

لو کان الحلم رجلا لکان الحسـین و لو کان العقل رجلا لکان الحسن و لو کان السخاء رجلا لکان علیا و لو کان الحسن شخصا لکان فاطمه...(ج ۱۵ ص ۱۳۳).

لو کان الحلم رجلا لکان علیا و لو کان العقل رجلا لکان حسنا و لو کان السخا رجلا لکان حسینا و لو کان الحسن شخصا لکان فاطمه.(ج ۴ ص ۵۰۲ و ج ۱۸ ص ۵۱۵).

یا موسی لو سألتنی فی الأولین و الآخرین لأجبتک ما خلا قاتل الحسین.

(ج ۱۱ ص ۳۲۴ و ج ۱۹ ص ۳۷۸).

لو کشف الغطاء ما ازددت یقینا.(ج ۵ ص ۴۸ و ج ۷ ص ۶۰۵-۶۰۷ و ج ۱۷ ص ۴۶۱).

و لو کان بعدی نبی لکانت النبوه له.(ج ۴ ص ۳۳۷).

و لو کان بعدی نبی لکان علی.(ج ۲۰ ص ۳۸۱).

لو لم یخلق علی لما کان لفاطمه کفو.(ج ۷ ص ۱ و ج ۱۷ ص ۳۵ و ج ۱۹ ص ۱۱۷).

لو سألتنی فی جمیع ذریتک لغفرت لهم.(ج ۹ ص ۲۶۰).

لو لا أنت یا علی ما عرف المؤمنون من بعدی.(ج ۱۵ ص ۶۶۵).

لو لا انی خاتم الأنبیاء لکنت شریکا فی النبوه.(ج ۴ ص ۱۱۸ و ج ۷ ص ۳۷۷ و ج ۱۵ ص ۱۹۱،۱۲۸،۵۸ و ج ۲۰ ص ۴۴۷).

لو لا أن يقول طائفه من أمتى ما قالت النصارى...(ج ۴ ص ۴۸۴-۴۸۵ و ج ۷ ص ۲۹۳-۲۹۵ و ج ۱۵ ص ۲۲۰،۵۶۲،۶۶۴).

لو لا على لما عرف المؤمنون من بعده.(ج ۷ ص ۱۳۴ و ج ۱۷ ص ۱۶۸).

لو لا أنت يا على ما عرف المؤمنون.(ج ۱۵ ص ۵۶۳).

لولاك ما عرف المؤمنون.(ج ۴ ص ۱۶۷ و ج ۷ ص ۱۳۵ و ج ۱۷ ص ۱۶۸).

لو لا ما على الأرض منا لساخت بأهلها.(ج ۹ ص ۳۰۵).

لو لا على لم نعرف السيره فى الخوارج.(ج ۸ ص ۳۳).

لو لا على لم يعرف حزبى و لا أوليائى.(ج ۴ ص ۱۶۷ و ج ۷ ص ۳۸۰).

لو لا على لهلك عمر.(ج ۸ ص ۱۸۲-۱۹۳،۲۰۲ و ج ۱۷ ص ۴۴۲-۴۴۴).

لو لا كراهيه الغدر...(ج ۸ ص ۵۹۵).

الألواح خشب السفينه و نحن الدسر و لولانا ما سارت السفينه بأهلها.(ج ۹ ص ۲۰۵).

لو لا نحن ما خلق اللّه آدم و لا حواء و لا الجنه و لا النار و لا السماء و الأرض.

(ج ۵ ص ۹۲).

لو لا هذه الأسماء لما خلقت سماء...(ج ۵ ص ۱۱).

لولاهم ما خلقتك.(ج ۹ ص ۱۰۵،۲۵۴).

لولاهم ما خلقت الجنه و لا النار و لا العرش و لا الكرسى.(ج ۹ ص ۲۵۴).

لو لم يبق من أمه محمد الا ثلاثه لكان أحدهم على رأى هؤلاء.(ج ۸ ص ۵۰۷).

[ل و ى]

لواء اللّه الأكبر[أن يجعلك حامل لواء الأكبر و هو لواء اللّه الأكبر]

.(ج ۷ ص ۳۷۹).

بیده لواء الحمد.(ج ۵ ص ۶ و ج ۷ ص ۳۷۰ و ج ۲۰ ص ۲۵۱،۳۲۸).

فیدفع الی لواء الحمد فأدفعه إلیک.(ج ۱۷ ص ۳۱۰).

و یدفع إلیک[الیه]

لواء الحمد.(ج ۶ ص ۵۶۰-۵۶۲ و ج ۱۵ ص ۴۸۷ و ج ۲۰ ص ۳۲۱-۳۲۴).

لواء الحمد بیدک[بیده]

.(ج ۴ ص ۲۶۴-۲۷۱،۴۵۹ و ج ۵ ص ۶ و ج ۷ ص ۳۷۱ و ج ۱۶ ص ۵۵۷-۵۵۸ و ج ۲۰ ص ۲۸۸،۳۲۶،۳۸۱،۴۴۲).

و حامل لوائی فی الدنیا و حامل لواء الحمد غدا.(ج ۴ ص ۹۹).

و یدفع الیه لوائی لواء الحمد آدم و من دونه تحت ذلک اللواء.(ج ۶ ص ۵۶۱).

حامل لواء الحمد.(ج ۴ ص ۲۶۸ و ج ۲۰ ص ۳۲۵).

و معک لواء الحمد.(ج ۴ ص ۱۳۳ و ج ۷ ص ۳۷۸ و ج ۱۵ ص ۵۵۰-۵۵۱ و ج ۲۰ ص ص ۳۲۲).

لی لواء الحمد و علی حامله.(ج ۵ ص ۷۵).

لواء الحمد.(ج ۱۵ ص ۴۸۷،۵۵۸).

انی أخذ لواء الحمد بیدی و أمتی تحت لوائی.(ج ۴ ص ۱۰۷).

و أمتی تحت لوائی.(ج ۵ ص ۲۰).

و معنا لواء الحمد.(ج ۴ ص ۲۷۱ و ج ۷ ص ۳۸۵).

و أنت صاحب لوائی فی الدنیا و الآخره.(ج ۶ ص ۵۸۸ و ج ۷ ص ۳۸۴).

و هو الذائد عن حوضی و لوائی معه یوم القیامه.(ج ۶ ص ۵۸۶).

صاحب لوائی.(ج ۴ ص ۱۶۹-۱۷۰،۲۲۷،۲۶۵،۳۶۹،۳۷۶ و ج ۱۵ ص ۵۴۶،۵۵۱ و ج ۶ ص ۵۴ و ج ۷ ص ۳۸۴).

حامل لوائی[رایتی]

(ج ۴ ص ۲۶۴،۲۶۹ و ج ۱۵ ص ۵۴۸-۵۵۸).

و صاحب لوائه فى المحشر.(ج ۴ ص ۱۰۱،۲۶۵).

و ان لواء الحمد بيد على بن أبى طالب و جميع الخلائق يومئذ تحت لوائى.

(ج ۵ ص ۶).

و آدم تحت لوائى و لأفخر.(ج ۴ ص ۳۳۷).

آدم و جميع خلق اللّه تستظل بظل لوائى.(ج ۴ ص ۴۹۵).

كان لواء رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله بيده دفعه الى على.(ج ۱۸ ص ۷۲).

كان لوائه معه فى كل زحف.(ج ۴ ص ۴۵۴-۴۵۶ و ج ۱۵ ص ۶۵۴).

ان على بن أبى طالب كان صاحب لواء رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم يوم بدر و فى كل مشهد.(ج ۸ ص ۵۲۸).

[ل ى ث]

فإذا قام قائمنا و ظهر مهدينا كان الرجل أجرا من ليث...(ج ۱۳ ص ۳۴۰).

[ل ى س]

أ لست بربكم...و على أميركم.(ج ۳ ص ۳۰۷ و ج ۴ ص ۲۷۵-۲۷۶ و ج ۱۵ ص ۲۲۴،۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۹۴).

[ل ى ف]

كان على ثوبه مرقوعا بجلد تاره و بليف أخرى و نعلاه من ليف.(ج ۸ ص ۳۰۰).

و وساده حشوها ليف.(ج ۸ ص ۳۱۴ و ج ۱۰ ص ۳۶۹-۳۷۶،۳۷۱- ۳۸۱،۳۹۹ و ج ۱۸ ص ۱۷۶،۱۸۳-۱۸۴).

و حشو فراشها و وسائدهم الأليف.(ج ۸ ص ۳۱۲).

و نعلاه من ليف.(ج ۸ ص ۳۰۰-۳۳۱).

و شراکه من لیف.(ج ۸ ص ۳۰۴).

و وسادتهما من آدم حشوها لیف.(ج ۸ ص ۳۱۴).

[ل ی ل]

دفنها[سیده النساء]

علی لیلا.(ج ۱۰ ص ۴۷۸-۴۸۱).

[ل ی ن]

ان الحدید لان لداود علیه السلام و ما لان له الا بنا فکیف لنا.(ج ۱۸ ص ۱۹۹).

بلغنا ان الحدید لان لداود علیه السلام و ما لان له الا بنا فکیف بنا.(ج ۱۸ ص ۱۹۹).

[م ء ه]

من صلی علی محمد و آل محمد مائه مره قضی اللّه...(ج ۱۸ ص ۳۰۵).

فیصلی مائه مره أو ألف مره.(ج ۹ ص ۶۳۹ و ج ۱۸ ص ۳۰۷).

و یوم الجمعه مائه مره صلوات...(ج ۹ ص ۶۳۸).

استودعا مائه دینار.(ج ۱۷ ص ۴۴۹،۴۵۳،۵۱۵-۵۱۶).

[م ث ل]

مثل أهل بیتی مثل باب حطه.(ج ۹ ص ۲۷۸-۲۸۰،۳۸۵-۳۸۶ و ج ۵ ص ۸۶ و ج ۱۸ ص ۳۱۲،۳۱۷،۳۲۲،۵۱۴).

علی مثل آدم فی علمه و نوح فی فهمه و ابراهیم فی حکمته.(ج ۴ ص ۴۰۲- ۳۹۲،۴۰۶-۳۹۷،۳۹۴-۴۰۰،۳۹۸-۴۰۱ و ج ۵ ص ۴-۵ و ج ۷ ص ۵۷۷).

ص :۵۱۳

مثل علی کمثل سوره التوحید.(ج ۵ ص ۶۱۹-۶۲۲ و ج ۱۶ ص ۳۸۲ -۳۸۳).

لک من الأجر مثل مالی.(ج ۶ ص ۵۰۸ و ج ۱۷ ص ۹۴-۹۵ و ج ۲۱ ص ۶۶۰-۶۶۱).

لک من المغنم مثل مالی.(ج ۱۷ ص ۹۴-۹۵ و ج ۲۱ ص ۶۶۰-۶۶۱).

علی منی مثل رأسی.(ج ۵ ص ۲۳۵-۲۴۲ و ج ۱۶ ص ۹۸-۱۰۴).

ان مثل علی بن أبی طالب علیه السلام کمثل موسی بن عمران.(ج ۵ ص ۶۹).

ما اکتسب مکتسب مثل فضل علی علیه السلام.(ج ۶ ص ۴۹۳ و ج ۱۷ ص ۲۹-۳۰).

أنت المثل الأعلی.(ج ۴ ص ۲۸۴ و ج ۲۰ ص ۳۳۳).

مثلک و مثل الأئمه من ولدک مثل سفینه نوح.(ج ۴ ص ۴۸۲).

الحمد للّه الذی جعل فی أهل بیتی مثلک.(ج ۱۷ ص ۲۸).

مثلکم مثل النجوم.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۵ ص ۴۱ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۶ ص ۲۸۳).

مثله فی هذه الامه کمثل عیسی.(ج ۷ ص ۲۸۴-۲۸۶).

ان لک مثلا من عیسی.(ج ۷ ص ۲۸۵-۲۹۶ و ج ۱۴ ص ۳۳۷-۳۴۳ و ج ۱۷ ص ۲۵۸-۲۶۰).

ما دعوت اللّه لنفسی بشیء الا دعوت لک بمثله.(ج ۶ ص ۵۰۱-۵۰۶ و ج ۱۷ ص ۴۱-۴۴،۳۳۴ و ج ۲۱ ص ۴۰۳-۴۰۵).

أوتیت صهرا مثلی و لم أوت...(ج ۵ ص ۴۴،۷۴-۷۵ و ج ۱۸ ص ۳۹۶).

مثلها فی هذه الامه مثل مریم.(ج ۱۰ ص ۱۳۵-۱۳۸ و ج ۱۹ ص ۶۰-۶۱).

ما مثلها نبتت فی الخلد من شجر.(ج ۵ ص ۲۶۳-۲۶۴).

قول ابن عباس:فمثله فی الامه مثل ذی القرنین ذلک مولای علی بن أبی طالب علیه السلام.(ج ۵ ص ۸).

مثل علی[علیه السلام]

مثل الکعبه.(ج ۵ ص ۶۴۷-۶۴۸ و ج ۷ ص ۱۰۹ و ج ۱۷ ص ۱۵۰).

مثل أهل بیتی مثل سفینه نوح.(انظر السفینه).

مثل الأئمه من ولدک بعدی مثل سفینه نوح.(ج ۱۳ ص ۷۶).

مثلهم فی الأرض کمثل المسک...و مثلهم فی السماء کمثل القمر.(ج ۱۳ ص ۶۶).

یا علی أنت حجه اللّه...و أنت المثل الأعلی.(ج ۲۰ ص ۳۳۳،۳۶۹).

و من کنا شفعاؤه نجی و لو علیه مثل وزر الثقلین.(ج ۱۲ ص ۳۵۳).

مثل لی أمتی فی الطین فاستغفرت لعلی و شیعته.(ج ۹ ص ۴۶۸-۴۶۹ و ج ۱۸ ص ۵۱۱).

إیاکم و المثله.(ج ۸ ص ۵۷۲-۵۷۳ و ج ۱۸ ص ۱۶،۴۲).

و لا تمثلوا به(ج ۸ ص ۵۶۹،۵۶۶-۵۷۲ و ج ۱۸ ص ۱۵).

و ینهی عن المثله.(ج ۸ ص ۵۶۶).

و لم یمثل به.(ج ۱۸ ص ۱۶).

فاضربه ضربه و لا تمثل.(ج ۸ ص ۵۷۲،۵۶۸،۵۶۸،۵۶۶-۵۷۳).

یا أهل العراق سیقتل سبعه بعذراء مثلهم کمثل أصحاب الأخدود.(ج ۸ ص ۱۵۳-۱۵۴).

[م ج ل]

حتی مجلت یده علیه السلام.(ج ۸ ص ۵۷۸،۵۸۳).

حتی مجلت یدای.(ج ۸ ص ۶۱۱-۶۱۲).

مجلت یدای من الرحی.(ج ۱۰ ص ۲۶۶).

[م ح ن]

امتحن اللّه قلبه بالايمان.(ج ۵ ص ۶۰۶-۶۱۳ و ج ۱۶ ص ۳۷۶،۳۸۱ و ج ۲۱ ص ۳۷۷-۳۸۰).

لا يثبت على القول بإمامته الا من امتحن اللّه...(ج ۱۳ ص ۲۵۹).

أمر أن يمتحنوا أولادهم بحبه.(ج ۷ ص ۲۶۵-۲۶۶ و ج ۱۷ ص ۲۴۹ -۲۵۰ و ج ۲۱ ص ۳۶۳-۳۶۹).

امتحنوا أولادكم بحبه.(ج ۱۵ ص ۶۱۱ و ج ۲۱ ص ۳۶۳).

[م ح و]

امتناع أمير المؤمنين عليه السلام عن محو اسمه صلى اللّه عليه و آله و سلم.(ج ۸ ص ۴۱۹-۶۳۷،۴۲۰-۶۴۲ و ج ۱۸ ص ۶۱-۶۳).

امح هذا الاسم فمحاه.(ج ۸ ص ۴۲۰).

أرينيه فأريته فمحاه بيده.(ج ۸ ص ۴۲۰).

لا و اللّه لا أمحوها.(ج ۱۸ ص ۴۱۹).

قال و اللّه لا أمحوك أبدا.(ج ۱۸ ص ۶۲-۶۳).

فاكتبها و امح ما أراد محوه اما أن لك مثلها ستعطيها و أنت مضطهد.(ج ۸ ص ۴۱۹).

قال لعلى:امح رسول اللّه.قال:و اللّه لا أمحوك أبدا.(ج ۱۸ ص ۶۲- ۶۳).

ثم أخذ الصحيفه فمحاها بيده.(ج ۸ ص ۵۲۲).

فمن كتبه اللّه فى قلبه فلم يستطع أحد أن يمحوه.(ج ۱۴ ص ۵۳۸).

محا اسمه من الديوان.(ج ۲۱ ص ۱۷۱).

[م د ح]

مدحه أزفها إليك.(ج ۱۵ ص ۶۲).

[م د ن]

أنا مدينه الجنه و على بابها.(ج ۵ ص ۵۰۴ و ج ۱۶ ص ۳۰۱-۳۰۲ و ج ۲۰ ص ۵۲۵).

أنا مـدينه الحكمه و على بابها.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۵ ص ۵۰۲-۵۰۴ و ج ۱۳ ص ۷۶ و ج ۱۶ ص ۳۰۱-۳۰۲ و ج ۲۱ ص ۴۰۹).

أنا مـدينه العلم و على بابها.(ج ۵ ص ۵۲،۴۶۹-۵۰۱ و ج ۴ ص ۲۷۶ ۳۷۷ و ج ۸ ص ۱۸۴ و ج ۹ ص ۱۴۹ و ج ۱۶ ص ۲۷۷-۲۹۷ و ج ۲۱ ص ۴۱۵ -۴۲۸).

أنا مدينه الفقه و على بابها.(ج ۵ ص ۵۰۵).

ان عليا مدينه هدى فمن دخلها نجى و من تخلف عنها هلك.(ج ۲۰ ص ۳۳۶).

من أحب عليا أعطاه اللّه بكل عرق فى بدنه مدينه فى الجنه.(ج ۷ ص ۱۶۲ -۱۶۱).

و خمسه عشر راكب الى مكه و المدينه.(ج ۱۳ ص ۲۹۲).

يبعث بجيش الى المدينه.(ج ۱۳ ص ۳۱۱).

و ان كان ليؤتى بحبوته[بحبوبه]

من المدينه فى جراب.(ج ۸ ص ۲۴۷ -۲۴۸).

[م ر ج]

ان تحمل الدر و الياقوت و المرجان.(ج ۶ ص ۶۱۳،۶۱۷).

انثرى ما عليك من الدر و المرجان(ج ۶ ص ۶۲۲).

[م ر ر]

ليس لك فى مر الحق الا درهم واحد.(ج ٨ ص ٧١).

مر أنت و شيعتك الى الجنه.(ج ۴ ص ٣٠٠ و ج ٨ ص ۶٠۵).

تجرعى مراره الدنيا.(ج ١٠ ص ٢۶٢،٢٧۵).

[م ر ط]

تعثر فى مرطها من الحياء.(ج ١٨ ص ١٧۶،١٨۴).

[م ر ق]

يمرقون من الدين كما يمرق...(ج ٨ ص ۴٧۶-۵٢٢).

ثم يمرقون من الإسلام كما يمرق السهم.(ج ٧ ص ٢۶۴).

[م ر و]

يمينه الصفا و يساره المروه.(ج ۵ ص ۴۴ و ج ١٨ ص ٣٩۶).

المراء يفسد الصداقه القديمه.(ج ١٩ ص ٣۵۶).

مروه سيد الشهداء عليه السلام.(ج ١١ ص ۴٣٨-۴٣٩).

[مريم]

يا أبه فأين مريم ابنه عمران؟(ج ۴ ص ۴۵).

و سميت مريم بتولا لأنها ولدت عيسى بكرا.(ج ۵ ص ٧).

و جعلها مثلا لمريم.(ج ١٨ ص ۵١).

كيف بكم إذا نزل فيكم ابن مريم.(ج ١٣ ص ١٩۵-١٩٧ و ج ١٩ ص ۶٧۴).

منا الذى يصلى عيسى بن مريم خلفه.(ج ١٣ ص ١٩٨-١٩٩).

و المسيح بن مريم آخرها.(ج ١٣ ص ٢٠٠-٢٠٣).

ینزل عیسی بن مریم فیقول أمیرهم:تعال صل.(ج ۱۳ ص ۲۰۵).

لیوشکن أن ینزل فیکم ابن مریم حکما.(ج ۱۳ ص ۲۰۴).

[م ز ن]

أنا ابن مزنه السماء أنا ابن من بعث رحمه للعالمین.(ج ۱۱ ص ۱۸۶،۱۸۹).

[م س س]

لا تسبوا علیا فانه ممسوس فی ذات اللّه.(ج ۴ ص ۲۱۶-۲۱۷ و ج ۲۰ ص ۵۳۵ و ج ۲۱ ص ۵۶۳).

[م س ک]

من أراد أن یتمسک بالعروه الوثقی فلیتمسک بحب علی بن أبی طالب و أهل بیتی.(ج ۱۷ ص ۱۷۹).

تمسکوا بطاعه أئمتکم فان طاعتهم طاعه اللّه و معصیتهم معصیه اللّه.(ج ۱۸ ص ۵۲۲).

امسک جبریل یدی فی رکبتی حتی أتی علی علیه السلام.(ج ۶ ص ۸۹).

فمن تمسک بنا اتخذ الی ربه سبیلا.(ج ۹ ص ۴۱۴).

فمن تمسک بهذه الشجره دخل الجنه.(ج ۹ ص ۱۵۱).

بنا یمسک السماء أن تقع...(ج ۹ ص ۳۰۴).

من أراد أن یتمسک بالحبل المتین.(ج ۷ ص ۱۶۰).

من أراد أن یستمسک بالعروه الوثقی.(ج ۴ ص ۱۲۹ و ج ۵ ص ۱۱۳ و ج ۷ ص ۱۵۹-۱۶۰ و ج ۲۱ ص ۴۰۱).

من أراد أن یتمسک بالقضیب الأحمر...(ج ۷ ص ۱۵۳-۱۵۸ و ج ۱۷

ص :۵۱۹

ص ۱۷۶-۱۸۰).

من أراد أن يتمسک.(ج ۵ ص ۱۱۰،۱۰۸،۵۵ و ج ۷ ص ۱۵۳-۱۵۸ و ج ۱۷ ص ۱۷۶-۱۸۰).

من سره أن يحيى حياتى..و يتمسک بالقضيب الياقوت فليتول على بن أبى طالب.(ج ۵ ص ۱۰۶).

من أراد أن يستمسک.(ج ۵ ص ۱۰۵-۱۱۳،۱۰۹ و ج ۷ ص ۱۵۳-۱۶۰).

من أراد منكم النجاه بعدى من الفتن و السلامه فليتمسک بولايه على بن أبى طالب.(ج ۴ ص ۳۳۱ و ج ۷ ص ۳۸۶).

من افتقد الشمس فليتمسک بالقمر و من افتقد القمر فليتمسک بالزهره و من افتقد الزهره فليتمسک بالفرقدين.(ج ۹ ص ۲۵۴).

فقال على:يا رسول اللّه من الفرقه الناجيه؟فقال:المستمسكون بما أنت عليه و أصحابک.(ج ۷ ص ۱۸۵).

[م س ی]

يسمى الرجل جاهلا جبانا بخيلا فيصبح عالما شجاعا كريما.(ج ۱۹ ص ۶۳۷).

[م ش ی]

كانت مشيها مشى النبى.(ج ۱۰ ص ۲۴۶-۲۴۹).

[م ص ص]

فأعطاه لسانه فمصه حتى روى.(ج ۱۱ ص ۵۵،۸۳،۳۰۴ و ج ۱۹ ص ۳۴۱).

أدلع صلى اللّه عليه و آله لسانه للحسنين عليهما السلام فمصاه.(ج ۱۰ ص

۵۳۱-۵۳۲ و ج ۱۹ ص ۲۱۲-۲۱۳).

رأيت رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله يمص لسانه.(ج ۱۱ ص ۵۳-۶۵،۵۵).

رأيت رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله يمص لسانه أو شفته.(ج ۱۱ ص ۵۳- ۵۷ و ج ۱۹ ص ۳۰۱).

رأيت رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله يمص لسان الحسين بن على كما يمص النبى التمره.(ج ۱۹ ص ۳۹۲).

ان النبى صلى اللّه عليه و آله يمص لعاب الحسن و الحسين كما يمص الرجل التمر.(ج ۱۹ ص ۳۴۲،۳۴۷،۳۷۱).

يمتص لعاب الحسين كما يمتص الرجل التمره.(ج ۱۱ ص ۳۰۳ و ج ۱۹ ص ۳۷۱).

يمص لسان الحسن.(ج ۱۱ ص ۶۵).

يمص لسانه و شفته.(ج ۱۱ ص ۵۳-۵۵).

لن يعذب لسان أو شفتان مصهما رسول اللّه.(ج ۱۱ ص ۵۳).

[م ص ر]

و ظهور المغربى بمصر.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

و قتل أهل مصر أميرهم.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

و دخول رايات قيس و العرب الى مصر.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

ثم يأتيه أبدال الشام و نجباء مصر و عصائب أهل المشرق.(ج ۱۹ ص ۶۸۳).

[م ص ع ب]

فطلع علينا مصعب بن عمير.(ج ۱۸ ص ۱۳۹).

[م ض م ض]

عند المضمضه و الاستنشاق.(ج ۹ ص ۶۲۱).

ثم تمضمض و مج فی عوسجه.(ج ۱۸ ص ۵۲۰).

[م ض ی]

فإذا مضی الحسین فابنه علی...فإذا مضی علی فابنه محمد فإذا مضی محمد فابنه جعفر...(ج ۴ ص ۸۰،۸۳).

[م ط ر]

و من تلی بعلی ولی اللّه...و لو كانت بعدد قطر المطر.(ج ۶ ص ۴۴۲).

لما قتل الحسین علیه السلام مطرت السماء دما.(ج ۱۱ ص ۴۵۸-۴۶۲ و ج ۱۹ ص ۴۰۴-۴۰۵).

[م ع]

انهم مع الحق و الحق معهم لا یفارقهم و لا یفارقونه.(ج ۹ ص ۴۷۹).

یا عمار تقتلك الفئه الباغیه و أنت ذاك مع الحق و الحق معك.(ج ۱۶ ص ۴۴۱ و ج ۴ ص ۱۷۳ و ج ۸ ص ۴۴۳).

علی بن أبی طالب معی غدا فی القیامه...(ج ۱۵ ص ۸۱).

ما من عبد یحبك الا بعثه اللّه معی فی مقعد صدق.(ج ۲۰ ص ۵۲۲).

من أحب علیا كان معی و معه.(ج ۲۱ ص ۳۲۶).

رایه النبی صلی اللّه علیه و آله تكون مع علی علیه السلام.(ج ۲۰ ص ۳۲۹ -۳۳۲).

كان معه فی كل زحف(ج ۴ ص ۴۵۴-۴۵۵ و ج ۱۵ ص ۴۳۰ و ج ۲۰ ص

ص :۵۲۲

۴۵۷).

من أحب عليا كان معى فى حظيره القدس.(ج ۲۱ ص ۳۲۶).

فاسلك مع وادى على.(ج ۵ ص ۷۲ و ج ۸ ص ۴۶۱،۴۷۰ و ج ۱۵ ص ۶۷۶ و ج ۱۶ ص ۴۴۱ و ج ۱۷ ص ۳۱۴ و ج ۲۱ ص ۵۲۲-۵۲۴).

على مع الحق و الحق مع على.(ج ۴ ص ۲۸۷ و ج ۵ ص ۲۸،۴۳،۶۲۳ -۶۳۸ و ج ۱۵ ص ۶۸۲ و ج ۱۶ ص ۳۸۴-۳۹۷ و ج ۲۱ ص ۳۹۰-۳۹۵).

ان عليا مع الحق.(ج ۴ ص ۲۷).

على مع القرآن و القرآن مع على.(ج ۹ ص ۳۵۴ و ج ۵ ص ۶۳۹-۶۴۵ و ج ۱۵ ص ۲۸ و ج ۱۶ ص ۳۹۸-۴۰۱ و ج ۲۰ ص ۴۰۳-۴۰۴ و ج ۲۱ ص ۳۸۶-۳۸۹).

القرآن معهم و هم مع القرآن.(ج ۵ ص ۳۵ و ج ۲۰ ص ۳۶۱).

ان الحق على لسانک و فى قلبک و معک و بين يديک.(ج ۱۵ ص ۲۲۰- ۶۶۴،۵۶۳،۲۲۱).

فإنهم مع الحق و الحق معهم لا يزايلوه و لا يزايلهم.(ج ۵ ص ۳۶).

ألا و ان الحق معه و يتبعه الا فميلوا معه.(ج ۴ ص ۲۳۷ و ج ۱۵ ص ۷۱).

اللهم أدر الحق معه.(ج ۴ ص ۴۴۱ ج ۶ ص ۲۹۰-۳۰۳،۱۹۱ و ج ۱۶ ص ۳۹۳-۳۹۶ و ج ۱۷ ص ۱۳۵-۱۳۶ و ج ۲۰ ص ۵۸۴-۵۸۵).

ان معک من لا يخذلک.(ج ۴ ص ۴۲).

يا على بأبى أنت ان معک من لا يخذلک.(ج ۴ ص ۴۰).

ان الحق معک و فى قلبک.(ج ۴ ص ۴۸۶-۴۸۴).

يا على معک عصا يوم القيامه تذود...(انظر عصى أو تذود).

يا على أنت معى فى الجنه.(ج ۱۶ ص ۵۵۳).

ص :۵۲۳

و أنت معی فی قصری فی الجنه.(ج ۵ ص ۸۳ و ج ۴ ص ۱۷۴-۱۷۸ و ج ۶ ص ۴۷۴-۴۷۶ و ج ۷ ص ۳۸۰ و ج ۱۵ ص ۱۹۶، ۴۹۰-۴۹۱ و ج ۲۰ ص ۳۱۱ و ج ۲۱ ص ۲۱۹).

و أنت معی فی کل دار کرامه فی الدنیا و الآخره.(ج ۴ ص ۴۹۶).

ابشر یا علی حیاتک و موتک معی.(ج ۶ ص ۴۹۵-۴۹۶ و ج ۱۷ ص ۳۷ -۲۹۱،۳۸).

معی فی السنام الأعلی.(ج ۴ ص ۲۴۶،۷۸ و ج ۱۵ ص ۵۶۵،۵۲۳ و ج ۲۰ ص ۲۹۶،۲۹۳،۲۹۰،۲۴۹).

من آمن بی و بولایه علی بن أبی طالب فهو معی فی الجنه.(ج ۶ ص ۴۳۷).

من أحب الحسن و الحسین و أمهما و أباهما کان معی فی الجنه.(ج ۹ ص ۱۷۹،۱۷۵-۱۸۰).

من أحب هذین و أباهما و أمهما کان معی فی درجتی یوم القیامه.(ج ۹ ص ۱۷۴-۱۷۸ و ج ۱۸ ص ۳۵۲-۳۵۵).

من أحسن علی أحد من أهل بیتی شفعت له یوم القیامه و یکون معی فی الجنه.

(ج ۹ ص ۴۹۷).

لیس معنا فیها أحد.(ج ۵ ص ۳۷).

من أحبک یا علی کان مع النبیین فی درجتهم.(ج ۷ ص ۲۱۵ و ج ۱۷ ص ۱۹۷).

أنت الی خیر انما أنزلت فی و فی أخی...خاصه لیس معنا فیها أحد.(ج ۵ ص ۳۷).

فیخرج من مکه و معه رایه رسول اللّه.(ج ۱۳ ص ۳۱۰).

ص :۵۲۴

[م غ ص]

ان أبا الحسن وجد مغصا.(ج ۶ ص ۵۳۷ و ج ۲۱ ص ۶۴۶-۶۴۷).

[م ق د ا د]

ان الجنه تشتاق الی أربعه علی و سلمان و عمار و المقداد.(ج ۶ ص ۱۸۹- ۱۹۳،۱۹۸ و ج ۱۶ ص ۵۳۳-۵۳۴).

ان اللّه یحب من أصحابی أربعه...و المقداد.(ج ۶ ص ۲۰۰-۲۰۸ و ج ۱۶ ص ۵۳۸-۵۴۴).

ان اللّه أمرنی بحب أربعه...و المقداد.(ج ۶ ص ۲۰۰-۲۰۸ و ج ۱۶ ص ۵۳۸-۵۴۴).

ان اللّه یحب من أصحابک ثلاثه علی بن أبی طالب و أبو ذر و المقداد.(ج ۶ ص ۲۰۹).

ان الجنه تشتاق الی ثلاثه...و فی روایه المقداد.(ج ۶ ص ۱۹۵).

قال:المقداد؟قال:ان اللّه یحبه و یأمرک بحبه.(ج ۵ ص ۲۸۵).

یا مقداد ما أزعجک من رحلک.(ج ۱۰ ص ۳۲۳-۳۲۵ و ج ۱۹ ص ۱۲۱).

و قد وضع المقداد کمه علی رأسه.(ج ۱۸ ص ۵۰-۵۱).

[م ک ک]

فسمعت الضجیج من بیوت مکه بأجمعها.(ج ۶ ص ۱۱۰).

و یطوف به فی جبال مکه.(ج ۵ ص ۵۷).

یهرب المهدی و المبیض من المدینه الی مکه.(ج ۱۳ ص ۳۱۱).

و خمسه عشر ألف راکب الی مکه و المدینه.(ج ۱۳ ص ۲۹۲).

ص: ۵۲۵

[م ل ح]

و تقنع بالملح مأدوما.(ج ۸ ص ۲۸۸).

[م ل ک]

فان کان یحبنا؟قلت:یا ملک الموت ارفق به.(ج ۹ ص ۴۵۹).

...قلت:یا ملک الموت شدد علیه فانه کان یبغضنی و یبغض أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۵۹).

هبط ملک الموت...قال:السلام علیکم یا أهل بیت النبوه و معدن الرساله (ج ۹ ص ۴۰۱).

وقف ملک الموت علی الباب فقال السلام علیکم یا أهل بیت النبوه و معدن الرساله و مختلف الملائکه.(ج ۹ ص ۴۰۲).

یا ملک الموت جئتنی زائرا أم قابضا؟قال:جئتک زائرا و قابضا.(ج ۹ ص ۴۰۵).

ان حول قبر ولدی الحسین أربعه آلاف ملک شعثا غبرا یبکون علیه الی یوم القیامه.(ج ۷ ص ۳۶۲ و ج ۱۱ ص ۲۸۷).

قد وکلت بهما ملکا یحفظهما.(ج ۱۹ ص ۲۰۶).

ان الملائکه تتقرب الی اللّه بمحبتک و ولایتک.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۷ ص ۳۸۳ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

املکوا عنی هذین الغلامین.(ج ۱۹ ص ۳۱۸).

و حضر ملاک ابنتی فاطمه سبعون ألف ملک.(ج ۶ ص ۶۲۲).

و اشهد علی تزویجها أربعین ألف ملک.(ج ۱۰ ص ۳۹۰ و ج ۱۷ ص ۸۱).

سبعون ألف ملک خلفها یسبحون اللّه.(ج ۱۰ ص ۳۹۲-۳۹۴).

أمر سبعین ألف ملک سجد...أن یرفعوا رؤسهم حتی یشهد و العقد علی

و فاطمه.(ج ۶ ص ۶۲۳).

إذا بحبیبی جبرئیل و معه سبعون ألف صف من الملائکه متوجین...(ج ۵ ص ۱۱۶).

فی کل یوم سبعون ألف ملک یطوفون بالبیت...(ج ۷ ص ۳۶۲).

خلق اللّه من نور وجه علی علیه السلام سبعین ألف ملک یستغفرون له و لمحبیه (ج ۶ ص ۱۱۴-۱۱۵ و ج ۲۱ ص ۵۶۵).

أخرجونی أنظر فی ملکوت السماء.(ج ۱۹ ص ۳۵۵).

املکوا عنی هذین الغلامین...أخاف أن ینقطع بهما نسل رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله.(ج ۱۹ ص ۳۱۸).

سادات فی الدنیا و ملوک فی الآخره.(ج ۴ ص ۲۷۷ و ج ۱۳ ص ۷۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

یخرج المهدی و علی رأسه ملک ینادی.(ج ۱۳ ص ۲۷۷-۲۷۹).

حتی یخرج المهدی و یمد بثلاثه آلاف من الملائکه.(ج ۱۹ ص ۶۵۴).

[م ل ل]

اللهم انی قد مللتهم و ملونی فأبدلنی بهم خیرا منهم و أبدلهم بی شرا منی.(ج ۸ ص ۷۴۸-۷۵۵ و ج ۱۸ ص ۲۳۲-۲۳۵).

یتململ تململ السلیم.(ج ۸ ص ۲۷۲ ص-۲۷۴،۵۹۸-۶۰۰ و ج ۴ ص ۴۲۶-۴۳۲ و ج ۱۵ ص ۶۳۸-۶۴۴).

[م ل ی]

علی ملئ ایمانا الی مشاشه.(ج ۶ ص ۱۳۴ و ج ۱۶ ص ۵۰۳).

ملئ عمار ایمانا الی مشاشه.(ج ۵ ص ۲۸۵).

ص: ۵۲۷

من آمن بی فلیتول علی بن أبی طالب.(ج ۲ ص ۳۳۵ و ج ۱۷ ص ۳۲۲).

من تولی علیا فقد تولی رسول اللّه.(ج ۶ ص ۴۳۴-۴۳۷ و ج ۱۶ ص ۶۱۹،۵۹۸-۶۲۰).

من کنت ولیه فعلی ولیه.(ج ۶ ص ۳۶۹-۳۸۰ و ج ۱۷ ص ۳۲۵ و ج ۲۱ ص ۳۹۸،۳۵۶،۳۵۱).

من أحب علیا تهیأ لدخول الجنه.(ج ۷ ص ۱۶۵ و ج ۱۷ ص ۱۸۱).

من أحب علیا هون اللّه علیه سکرات الموت.(ج ۲۱ ص ۳۱۹).

من أحب أن یحیی حیاتی و یموت موتی...(ج ۵ ص ۱۰۶-۱۱۰ و ج ۱۷ ص ۲۴۴-۲۴۸).

من أحب علیا فقد استمسک بالعروه الوثقی.(ج ۷ ص ۱۶۰ و ج ۲۱ ص ۴۰۱).

من أحب علیا کان فی درجه النبیین.(ج ۷ ص ۲۳۵،۲۳۲ و ج ۲۷ ص ۱۹۶).

من أحب علیا ختم له بالأمن و الایمان.(ج ۷ ص ۱۳۷-۱۳۹ و ج ۱۷ ص ۱۷۲-۱۷۳).

من کنت امامه فعلی امامه.(ج ۶ ص ۳۷۷-۳۷۸ و ج ۲۱ ص ۳۹۹).

من أحب أن یتمسک بالقضیب الأحمر.(ج ۷ ص ۱۵۳-۱۵۸ و ج ۱۷ ص ۱۷۶-۱۸۰).

علی باب حطه من دخله کان مؤمنا و من خرج عنه کان کافرا.(ج ۷ ص ۱۴۳ -۱۴۵ و ج ۱۷ ص ۱۷۰-۱۷۱).

من کان آخر کلامه الصلاه علی و علی علی دخل الجنه.(ج ۷ ص ۱۷۰ و ج ۱۷ ص ۱۸۲).

من حشره اللّه یوم القیامه محبا لعلی یدخل الجنه.(ج ۲۱ ص ۴۰۰).

من فارق علیا فقد فارق اللّه و رسوله.(ج ۶ ص ۳۹۵-۴۱۶،۴۰۰ و ج

ص :۵۲۹

۱۶ ص ۶۰۱-۶۰۵ و ج ۲۱ ص ۵۴۵-۵۴۹).

من قتل أولاد علی لم یشم رائحه الجنه.(ج ۱۵ ص ۳۳۵).

کذب من زعم انه یبغضک و هو یحبنی.(ج ۶ ص ۵۴۷،۷۳-۵۵۳ و ج ۴ ص ۱۶۴،۱۴۹،۷۴ و ج ۱۷ ص ۵۷-۶۳).

من مات بغیر امام مات میته جاهلیه.(ج ۱۳ ص ۸۵).

من لم یعرف امام زمانه مات میته جاهلیه.(ج ۱۳ ص ۸۵-۸۶).

من مات و لقی اللّه و هو جاحد لولایه علی...لا یقبل اللّه من أعماله شیئا...

(ج ۶ ص ۴۰۹).

اشتد غضب اللّه علی من آذانی فی عترتی.(ج ۹ ص ۵۱۹-۵۲۰ و ج ۱۸ ص ۴۳۹-۵۴۴،۴۴۰).

من أغضب علیا فقد أغضب اللّه.(ج ۶ ص ۴۳۴-۴۳۷ و ج ۱۷ ص ۸-۱۱).

من أغضبها أغضبنی.(ج ۱۰ ص ۲۰۶-۲۱۵،۲۱۳،۲۰۸ و ج ۱۹ ص ۸۷ -۹۰).

من لم ینصرک فلیس منی.(ج ۵ ص ۶۳۵ و ج ۱۷ ص ۱۶۶-۱۶۷ و ج ۲۱ ص ۶۳۸).

من أبغض علیا لا یموت الا کافرا.(ج ۱۷ ص ۲۱۶).

من شک فی علی کان فی النار.(ج ۷ ص ۳۳۳-۳۳۴ و ج ۱۷ ص ۲۸۳).

من شک فی علی فهو کافر.(ج ۱۷ ص ۲۷۹ و ج ۷ ص ۳۳۱ و ج ۴ ص ۳۳۳).

من تنقص علیا فقد تنقص رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله.(ج ۶ ص ۴۳۷ و ج ۱۷ ص ۱۲).

من مات و هو یبغض علیا مات میته جاهلیه.(ج ۱۷ ص ۱۴ و ج ۴ ص ۲۲۸

ص :۵۳۰

-۲۳۰ و ج ۲۰ ص ۴۲۲،۴۲۶ و ج ۲۱ ص ۵۳۶،۳۱۷-۵۳۵).

من مات و هو يبغضک ففى سنه جاهليه.(ج ۱۷ ص ۳۱۱).

من أبغض عليا حشره اللّه أعمى.(ج ۷ ص ۲۱۵ و ج ۱۷ ص ۳۳۱).

يا عمر هذا وصيى و خليفتى من تقدم عليه فقد كذب بنبوتى.(ج ۶ ص ۴۲۲ و ج ۴ ص ۸۱).

من قاتل عليا حق على الناس جهادهم.(ج ۷ ص ۳۳۴-۳۳۵ و ج ۱۷ ص ۲۸۴-۲۸۵).

من قاتل عليا على الخلافه فاقتلوه.(ج ۷ ص ۳۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۸۱).

من ناصب عليا الخلافه فهو كافر.(ج ۴ ص ۳۳۳ و ج ۷ ص ۳۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۹-۲۸).

من لم يوال عليا لم يشم رائحه الجنه.(ج ۷ ص ۱۷۷-۱۷۸ و ج ۱۷ ص ۱۸۳ و ج ۲۱ ص ۳۶۱-۳۶۲).

من آذى عليا بعث يوم القيامه يهوديا أو نصرانيا.(ج ۱۷ ص ۹۸ ص ۹۹).

من مات و هو يبغضه فلا يبالى مات يهوديا أو نصرانيا.(ج ۷ ص ۲۱۲، ۲۱۵ و ج ۱۷ ص ۱۹۶).

من حسد عليا فقد حسدنى.(ج ۶ ص ۴۲۲ و ج ۱۷ ص ۱).

على منى و أنا منه.(ج ۴ ص ۳۷،۲۱۰ و ج ۵ ص ۳۱۷-۲۷۴ و ج ۶ ص ۴۱۶،۴۴۷،۵۸۶،۴۴۸ و ج ۱۶ ص ۱۳۶-۱۶۷ و ج ۱۵ ص ۹۴-۹۸، ۱۰۳-۱۰۸،۱۰۶،۱۰۴-۱۱۵،۱۱۱،۱۰۹ و ج ۲۰ ص ۴۱۱ و ج ۲۱ ص ۱۲۲-۱۴۹).

يا على انک منى و أنا منک لحمک من لحمى.(ج ۶ ص ۴۴۷).

لأنک منى و أنا منک لحمک من لحمى و...(ج ۴ ص ۱۴۹).

ص :۵۳۱

اللهم ان هذا منى و أنا منه الا انه بمنزله هارون من موسى.(ج ۶ ص ۴۶۸).

فعلى منى و أنا منه.(ج ۵ ص ۲۰).

أنت منى و أنا منک.(ج ۵ ص ۵۳،۵۸).

على منى بمنزلتى من ربى.(ج ۷ ص ۲۱۷-۲۱۸ و ج ۱۷ ص ۱۹۴- ۱۹۵).

حسين منى و أنا من حسين.(ج ۱۱ ص ۲۶۵-۲۷۹ و ج ۱۹ ص ۲۷۹).

حسن منى و الحسين من على.(ج ۱۱ ص ۶۸-۶۹ و ج ۱۹ ص ۲۸۹، ۳۰۷-۳۰۸).

هذا منى و حسين من على.(ج ۱۱ ص ۶۷).

هذا[للحسن أو الحسين عليهما السلام]

منى و أنا منه.(ج ۱۹ ص ۲۱۶).

اللهم انهم منى و أنا منهم فاجعل صلواتک...على و عليهم...(ج ۱۸ ص ۳۹۴).

هذا[راهب]

منا أهل البيت.(ج ۵ ص ۹۹-۱۰۰).

[م ن ب ر]

المسأله المنبريه.(ج ۸ ص ۲۸،۲۶).

ينصب لى منبر من نور.(ج ۴ ص ۱۰۱ و ج ۱۵ ص ۱۵۹).

ينصب لى منبر عن يمين العرش.(ج ۴ ص ۱۲۷).

ينصب لى منبر فيه ألف مرقاه.(ج ۶ ص ۲۱۳).

إذا كان يوم القيامه نصب لى منبر.(ج ۴ ص ۱۱۶ و ج ۵ ص ۷۹ و ج ۷ ص ۳۷۷ و ج ۱۵ ص ۵۶).

نصب اللّه له منبرا يعلو منابر النبيين.(ج ۵ ص ۹۵).

وضع لى منبر طوله ثلاثون ميلا.(ج ۴ ص ۵۳).

لک منبر من نور و لإبراهیم منبر من نور.(ج ۶ ص ۱۰۹).

فنزل رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله عن المنبر یریده.(ج ۱۱ ص ۶۶ و ج ۱۹ ص ۳۰۶).

نزول رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم عن المنبر و حمل سبطیه.(ج ۱۰ ص ۶۷۶-۶۸۶).

و أمر اللّه رضوان أن ینصب منبر الکرامه علی باب البیت المعمور.(ج ۶ ص ۶۲۳ و ج ۱۵ ص ۶۹۰).

انزل عن منبر أبی و اذهب الی منبر أبیک.(ج ۱۱ ص ۴۲۳-۴۲۶،۴۲۴).

و شیعتک علی منابر من نور.(ج ۴ ص ۴۸۵-۴۸۶ و ج ۶ ص ۴۴۱ و ج ۷ ص ۳۲۱-۳۲۳ و ج ۱۵ ص ۲۲۰-۶۶۴،۵۶۲،۴۰۱،۲۲۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۳ -۲۷۴).

توضع یوم القیامه منابر حول العرش لشیعتی و شیعه أهل بیتی المخلصین فی ولایتنا.(ج ۹ ص ۴۵۹).

[م ن د ل]

و المندیل من الفردوس الأعلی.(ج ۶ ص ۱۳۰).

و أما المندیل فمن إستبرق الجنه.(ج ۶ ص ۱۳۱).

[م ن ع]

و تمنعوا علی بن أبی طالب عما تمنعون أنفسکم.(ج ۷ ص ۱۳۱ و ج ۱۸ ص ۵۰۰ و ج ۲۰ ص ۳۷۷).

فإذا فعلوا ذلک فقد منعوا منک دماءهم و أموالهم الا بحقها و حسابهم علی اللّه عز و جل.(ج ۱۶ ص ۲۴۸-۲۴۹ و ج ۲۱ ص ۴۸۳-۴۸۸).

[م و ت]

من مات علی حبک ختم اللّه له بالأمن و الایمان.(ج ۴ ص ۳۶۶،۲۳۰ و ج ۷ ص ۱۳۷-۱۳۹ و ج ۱۷ ص ۱۷۲-۱۷۳ و ج ۲۰ ص ۲۴۸،۲۲۸،۲۲۴، ۴۲۶).

من مات و لقی اللّه و هو جاحد لولایه علی...لا یقبل اللّه من أعماله شیئا.(ج ۶ ص ۴۰۹).

من مات و هو یبغضک مات یهودیا أو نصرانیا.(ج ۱۷ ص ۱۹۸-۱۹۷) من مات یبغضک فلا یبالی مات یهودیا أو نصرانیا.(ج ۷ ص ۲۱۵).

لا یبالی من مات یبغضک مات یهودیا أو نصرانیا.(ج ۱۷ ص ۱۹۷).

من مات و فی قلبه بغض لعلی فلیمت یهودیا أو نصرانیا.(ج ۷ ص ۲۱۲).

اللهم لا تمتنی حتی ترینی وجه علی.(ج ۷ ص ۸۱-۸۴ و ج ۱۷ ص ۱۲۸-۱۳۱،۳۳۹-۴۳۰).

من مات یبغضک یا علی مات میته الجاهلیه.(ج ۴ ص ۲۲۸ و ج ۱۵ ص ۱۵۳، ۵۱۲، ۲۴۳،۴۸۰).

من مات و لم یعرف امام زمانه مات میته جاهلیه.(ج ۱۳ ص ۸۵-۸۶).

من مات علی بغض آل محمد مات کافرا.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۸۹ و ج ۱۸ ص ۴۹۱).

ابشر یا علی حیاتک و موتک معی.(ج ۶ ص ۴۹۵-۴۹۶ و ج ۱۷ ص ۳۷ -۳۸،۲۹۱).

السعید کل السعید حق السعید من أحب علیا فی حیاته و بعد موته.(ج ۷ ص ۲۵۲-۲۵۶ و ج ۱۷ ص ۲۲۹-۲۳۱).

من مات و هو يبغضک مات ميته جاهليه.(ج ۴ ص ۲۲۸-۲۳۰ و ج ۱۷ ص ۱۴ و ج ۲۱ ص ۵۳۵-۵۳۶).

من مات و هو يبغضک لم يكن له نصيب من الإسلام.(ج ۴ ص ۲۳۱).

من مات و هو يبغضک فی سنه جاهليه.(ج ۱۷ ص ۳۱۱).

من أبغضک أماته اللّه ميته جاهليه.(ج ۶ ص ۴۷۲ و ج ۷ ص ۱۳۹ و ج ۴ ص ۲۳۰ و ج ۱۶ ص ۷ و ج ۲۰ ص ۴۲۲).

من مات علی بغض آل محمد مات كافرا.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱-۴۹۴).

من مات علی حب آل محمد مات شهيدا.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱-۴۹۳).

من مات علی بغض آل محمد جاء يوم القيامه مكتوبا بين عينيه آيس من رحمه اللّه.(ج ۹ ص ۴۹۱-۴۸۷ و ج ۱۸ ص ۴۹۲).

من مات علی بغض آل محمد لم يشم رائحه الجنه.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱).

من مات علی بغض آل بيتی فلا نصيب له فی شفاعتی.(ج ۱۸ ص ۴۹۳).

من مات علی حب آل محمد مات مغفورا له.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱-۴۹۴).

من مات علی حب آل محمد مات تائبا.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱-۴۹۲).

من مات علی حب آل محمد مات مؤمنا.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰).

من مات علی حب آل محمد بشره ملک الموت بالجنه.(ج ۹ ص ۴۸۷- ۴۹۰).

من مات على حب آل محمد يزف الى الجنه.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱-۴۹۲).

من مات على حب آل محمد فتح له فى قبره بابان الى الجنه.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰).

من مات على حب آل محمد مات على السنه و الجماعه.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰).

من مات على حب آل محمد جعل اللّه زوار قبره ملائكه الرحمه.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰).

من مات على حب آل محمد فأنا كفيله بالجنه.(ج ۷ ص ۱۶۲ و ج ۲۱ ص ۳۲۰).

من مات يحبك...ختم اللّه له بالأمن و الايمان.(ج ۴ ص ۲۲۸،۲۳۱).

من مات على عهدك فقد قضى نحبه و من مات بحبك...يختم اللّه له بالأمن و الايمان.(ج ۴ ص ۲۳۰).

من أبغض عليا محياه و مماته فميته ميته جاهليه.(ج ۴ ص ۲۲۸-۲۳۰).

من أبغضه لا يموت الا كافرا.(ج ۱۷ ص ۲۱۶).

الشقى كل الشقى من أبغض عليا عليه السلام فى حياته و بعد موته.(ج ۷ ص ۲۵۳ و ج ۱۷ ص ۲۳۰-۲۳۱).

أمارتهم أمت أمت.(ج ۱۳ ص ۲۸۸).

شعارهم أمت أمت.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

بين يدى القائم موت أحمر و موت أبيض.(ج ۱۳ ص ۳۰۵).

حين يموت قلوب المؤمنين.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

و إماته السنن و احياء البدع.(ج ۱۳ ص ۳۲۷).

ما يجىء نصر اللّه حتى تكون أهون على الناس من الميته.(ج ۱۳ ص ۳۰۵).

ص :۵۳۶

من مات علی حب آل محمد جعل اللّه زوار قبره ملائکه الرحمه.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰ و ج ۱۸ ص ۴۹۱).

من مات علی حب آل محمد صافحته الملائکه و زارته الأنبياء.(ج ۱۸ ص ۳۲۰ و ج ۲۱ ص ۳۲۰).

من ثقلت موازینه بحب أمير المؤمنين فهو عيشه راضيه.(ج ۹ ص ۲۵۶).

من أحبنا أهل البيت فليحمد اللّه علی أولی النعم.(ج ۹ ص ۴۱۵ و ج ۱۸ ص ۵۳۳).

أحب اللّه من أحب حسينا.(ج ۱۱ ص ۲۶۵-۲۷۸ و ج ۱۹ ص ۲۴۹، ۳۷۳،۳۶۵،۲۷۹،۲۶۵).

من صافح محبا لعلی غفر اللّه له الذنوب.(ج ۷ ص ۲۸۲ و ج ۲۱ ص ۶۶۷).

طوبی لمن أحبک و صدق فيک...(ج ۴ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۵ ص ۸۱، ۱۰۳ و ج ۷ ص ۲۷۰-۲۷۶ و ج ۱۷ ص ۲۵۲،۸۲-۲۵۵ و ج ۱۵ ص ۷۹ و ج ۲۱ ص ۳۳۳-۳۳۶).

فأما من أحبک و صدق فيک فهم رفقاءک فی الجنه.(ج ۴ ص ۴۹۱-۴۹۴).

من سره أن يركب سفينه النجاه...فليوال عليا.(ج ۵ ص ۱۱۳ و ج ۷ ص ۱۵۹ و ج ۱۸ ص ۴۷۳).

من سره أن يحيی حياتی و يموت موتی.(ج ۵ ص ۱۰۴-۱۱۴).

من سره أن يحيی حياتی...فليوال عليا.(ج ۱۸ ص ۵۲۷).

من أراد التوسل الی...فليصل أهل بيتی.(ج ۹ ص ۴۲۴ و ج ۱۸ ص ۵۵۵،۵۳۱، ۵۳۰،۴۷۵،۴۷۳،۳۰۶).

من أراد أن ينظر الی نوح...الی عيسی...الی موسی...فلينظر الی

ص :۵۳۷

علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۳۹۴-۴۰۶ و ج ۵ ص ۴-۶ و ج ۱۵ ص ۶۱۰ -۶۲۰).

من أحبنی فلیحبهما.(ج ۱۰ ص ۶۸۶-۶۹۱).

من أحبهما فقد أحبنی و من أبغضهما فقد أبغضنی.(ج ۱۰ ص ۶۹۲-۷۰۶).

من أحبهما ففی الجنه و من أبغضهما ففی النار.(ج ۱۰ ص ۷۰۷).

من آذاها فقد آذانی.(ج ۱۰ ص ۲۰۹-۲۱۶).

من أبغضها فقد أبغضنی.(ج ۱۰ ص ۶۱۲).

من أغضبها أغضبنی.(ج ۱۰ ص ۲۰۶-۲۰۸).

من زعم انه آمن بی و بما جئت به و هو یبغض علیا فهو کاذب لیس بمؤمن.

(ج ۶ ص ۵۴۹).

[م و ث]

اللهم مث قلوبهم کما یماث الملح فی الماء.(ج ۸ ص ۱۸۰).

[م و ز]

قنو موز فجعل یقشر الموز و یجعلها فی فمی.(ج ۵ ص ۳۰۳ و ج ۱۶ ص ۱۶۱).

[م و س]

ماست کما تمیس العروس.(ج ۱۰ ص ۶۲۸-۶۳۱ و ج ۱۹ ص ۲۵۲- ۲۹۰،۲۵۳).

[موسی]

علی ولی اللّه و کتب موسی بن عمران.(ج ۶ ص ۴۴۲).

ص :۵۳۸

من أراد أن ينظر...و الی موسی فی بطشه.(ج ۴ ص ۳۹۲-۳۹۳ و ج ۱۵ ص ۶۲۱، ۶۲۰، ۶۱۶، ۶۱۵).

من أراد أن ینظر...و الی موسی فی شدته.(ج ۴ ص ۳۹۸).

من أراد أن ینظر...و الی موسی فی شوکته و شجاعته.(ج ۴ ص ۴۰۴ و ج ۱۵ ص ۶۱۸).

من أراد أن ینظر...و الی موسی زهده.(ج ۴ ص ۴۰۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۳).

من أراد أن ینظر...و الی موسی فی مناجاته و شجاعته.(ج ۴ ص ۳۹۶).

من أراد أن ینظر...و الی موسی و صلاته.(ج ۵ ص ۴).

من أراد أن ینظر...و الی موسی فی قربه.(ج ۱۵ ص ۶۱۲-۶۱۳).

من أراد أن ینظر...و الی موسی فی مناجاته.(ج ۴ ص ۳۹۷-۳۹۸ و ج ۱۵ ص ۶۲۱، ۶۱۹، ۶۱۴، ۶۱۱).

من أراد أن ینظر...و الی موسی فی فطنته.(ج ۵ ص ۴).

من أراد أن ینظر...و الی موسی فی هیبته فلینظر الی علی بن أبی طالب (ج ۴ ص ۳۹۴-۳۹۵-۴۰۳ و ج ۱۵ ص ۶۱۲-۶۱۷، ۶۱۳).

یا موسی لو سألتنی فی الأولین و الآخرین لأجبتک ما خلا قاتل الحسین.(ج ۱۱ ص ۳۲۴).

یا بنیه اصبری فان موسی بن عمران أقام مع امرأته عشر سنین ما لهما فراش الا عباءه قطوانیه.(ج ۱۰ ص ۴۰۰).

یا أبی ابراهیم و یا أخی موسی.(ج ۱۱ ص ۳۳۷).

[م و ل]

ما أنا و أنت فی هذا المال الا بمنزله رجل من المسلمین.(ج ۱۸ ص ۲۵).

[مائده]

فأخرجت الیه مائده علیها طعام طیب.(ج ۱۸ ص ۵۱).

نزول المائده علی سیده النساء.(ج ۱۰ ص ۳۱۸-۳۲۵).

[م ه د]

و جعله اماما فی المهد کما جعل عیسی نبینا.(ج ۱۳ ص ۹۵).

[م ی ث م]

قول میثم للمختار:انک تفلت.(ج ۸ ص ۱۶۰).

فجعل میثم یحدث بفضائل بنی هاشم و مخازی بنی أمیه.(ج ۱۸ ص ۱۶۰).

قول میثم انک تصلبنی عاشر عشره.(ج ۸ ص ۱۵۹).

اخبار أمیر المؤمنین علیه السلام عن شهاده میثم.(ج ۸ ص ۱۵۸).

[م ی ک]

سلونی قبل أن تفقدونی عن علم لا یعرفه جبرئیل و لا میکائیل.(ج ۷ ص ۶۱۶).

من أحب أن ینظر...و الی میکائیل فی رتبته.(ج ۴ ص ۳۹۶-۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

البائع جبرئیل و المشتری میکائیل و الناقه لفاطمه.(ج ۶ ص ۱۰۷).

و مع میکائیل مندیل فوضع السطل و المندیل بین یدی أمیر المؤمنین علیه السلام فأسبغ الوضوء.(ج ۶ ص ۱۳۲).

و الذی هیاک للصلاه جبرئیل و الذی مندلک میکائیل.(ج ۶ ص ۱۳۰).

[ن ب ت]

تخرج الأرض نباتها.(ج ۱۳ ص ۲۱۶ و ج ۱۹ ص ۶۸۱،۶۶۳).

و لا تدخر الأرض شيئا من نباتها.(ج ۱۳ ص ۲۲۵-۲۲۸ و ج ۱۹ ص ۶۵۵).

فلا تمنع السماء شيئا من قطرها و الأرض شيئا من نباتها.(ج ۱۹ ص ۶۵۵).

[ن ب ق]

و بين أيديهما طبق من نبق فأكلا ساعه ثم تحول النبق عنبا...(ج ۷ ص ۲۶۸).

[ن ب ی]

من أنكر إمامتك فقد أنكر نبوتی.(ج ۵ ص ۵۰).

ففی النبوه و فی علی الوصيه.(ج ۵ ص ۲۵۲،۲۴۴).

ففی النبوه و فيک الوصيه.(ج ۵ ص ۵۲۳).

انا المصطفی للنبوه و أنت المجتبی للامامه.(ج ۲۰ ص ۲۳۰).

و لو كان بعدی نبی لكانت النبوه له.(ج ۴ ص ۳۳۷).

اللهم انی أتوجه بنبيک نبی الرحمه و أهل البيت الذين اخترتهم.(ج ۸ ص ۲۳۶).

و انه يترحم علی محبی علی عليه السلام كما يترحم علی الأنبياء.(ج ۶ ص ۱۱۱).

فأخرج الرأس و قبله و ضمه ثم فعل الأنبياء كذلک ثم بكی النبی صلی اللّه عليه و آله علی رأس الحسين.(ج ۱۱ ص ۳۲۶).

ما من ففی إلا يشتاق الی علی.(ج ۶ ص ۱۰۸ و ج ۱۶ ص ۴۷۸-۴۷۹).

من أحبک يا علی كان مع النبيين فی درجتهم يوم القيامه.(ج ۷ ص ۲۱۵

ص: ۵۴۱

و ج ۱۷ ص ۱۹۷).

ثم یدعی بالنبیین بعضهم علی أثر بعض فیقومون.(ج ۶ ص ۵۶۱-۵۶۲ و ج ۲۰ ص ۳۲۳).

ان اللّه یحب علیا ما لا یحب الملائکه و النبیین.(ج ۷ ص ۳۱۹-۳۲۰ و ج ۱۷ ص ۲۷۲).

ان اللّه لما خلق السماوات و الأرض دعاهن فأجبنه فعرض علیهن نبوتی و ولایه علی بن أبی طالب...(ج ۷ ص ۲۵۳).

و الذی نفسی بیده لو عمل أحدکم عمل سبعین نبیا.(ج ۵ ص ۱۲۱).

ففی النبوه و فی علی الامامه و الخلافه.(ج ۱۵ ص ۲۰۱ و ج ۱۶ ص ۱۰۶).

ففی النبوه و الرساله و فیک الوصیه و الامامه.(ج ۱۵ ص ۱۳۷).

تختم بالعقیق...و لک بالنبوه و لعلی بالوصیه و لذریته بالامه و لشیعته بالجنه.

(ج ۱۵ ص ۱۳۹-۱۴۱ و ج ۴ ص ۸۷-۳۸۲،۸۹).

فکان لی النبوه و لعلی الوصیه.(ج ۱۵ ص ۱۴۲).

و کان اسمی فی الرساله و النبوه و کان اسمه فی الشجاعه و الخلافه.(۱۵ ص ۲۰۰).

فأخرجنی نبیا و أخرج علیا وصیا.(ج ۱۶ ص ۱۱۹).

ففی النبوه و فی علی الوصیه.(ج ۵ ص ۲۵۲ و ج ۱۵ ص ۱۴۱ و ج ۲۱ ص ۴۳۲).

ففی النبوه و فی علی الخلافه.(ج ۱۶ ص ۱۱۷ و ج ۱۵ ص ۱۹۹ و ج ۲۱ ص ۴۳۰).

ففی النبوه و فیک الوصیه و الامامه.(ج ۵ ص ۲۵۳ و ج ۲۱ ص ۴۳۱).

علی الإقرار بنبوتک و الولایه لعلی.(ج ۷ ص ۱۲۹ و ج ۴ ص ۳۳۸،۳۳۰).

ص :۵۴۲

ما فی الجنه نبی الا یشتاق الی علی.(ج ۶ ص ۱۰۸ و ج ۱۶ ص ۴۷۸- ۴۷۹ و ج ۲۱ ص ۵۰۹).

مستودع مواریث الأنبیاء.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۲۰ ص ۳۰۹،۳۱۱،۴۰۷).

لو لا انی خاتم الأنبیاء لکنت شریکا فی النبوه...بل أنت سید الأوصیاء و امام الأتقیاء.(ج ۴ ص ۱۱۸ و ج ۱۵ ص ۵۸،۱۹۱،۱۲۸ و ج ۲۰ ص ۴۴۷).

و لو کان بعدی نبیا لکان علی و لکنه لا نبوه بعدی.(ج ۲۰ ص ۳۸۱ و ج ۱۵ ص ۱۴۳).

ان الجنه محرمه علی الأنبیاء حتی تدخلها.(ج ۲۰ ص ۳۲۴).

أنت النبأ العظیم أنت الصراط المستقیم.(ج ۲۰ ص ۳۶۳،۳۶۹،۳۷۱، ۵۴۵).

فالکفار من جحد نبوتی و قید من جحد ولایه علی.(ج ۵ ص ۲۵۰).

من أنکر إمامتک فقد أنکر نبوتی.(ج ۵ ص ۵۰).

ان ملک الموت یترحم علی محبی علی بن أبی طالب کما یترحم علی الأنبیاء.

(ج ۶ ص ۱۱۱ و ج ۱۵ ص ۴۳۴ و ج ۲۰ ص ۵۰۳).

ألا و من مات علی حب آل محمد صافحته الملائکه وزارته الأنبیاء.(ج ۲۱ ص ۳۲۰).

یا عمر هذا وصیی و خلیفتی من تقدم علیه کذب بنبوتی.(ج ۴ ص ۸۱ و ج ۶ ص ۴۲۲).

قبله العارفین یعسوب الدین و وارث علم النبیین.(ج ۴ ص ۱۲۲).

فان فیه تسعین خصله من خصال الأنبیاء جمع اللّه فیه.(ج ۴ ص ۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

فسأل ربه أن یریه ذریته من الأنبیاء و الأوصیاء.(ج ۴ ص ۹۱).

[ن ث ر]

فنثرت الدر و الياقوت و الزبرجد الأخضر.(ج ۱۸ ص ۱۷۵).

نثار شجر الجنان الحلی و الحلل.(ج ۱۰ ص ۳۸۲-۳۹۱).

هذا نثار فاطمه.(ج ۶ ص ۶۲۲،۶۱۲).

هذا من نثار فاطمه.(ج ۱۸ ص ۱۷۴-۱۷۹،۱۷۵).

أعطوه رقا فيه براءه من النار فنثار أخی و ابن عمی فکاک رجال و نساء...

(ج ۶ ص ۱۱۸).

[ن ج ب]

يخرج قوم من قبورهم لباسهم النور علی نجائب من نور...هم أهل ولايتک و شيعتک.(ج ۱۷ ص ۲۶۳).

حج ماشيا و ان النجائب لتقاد معه.(ج ۱۱ ص ۱۲۳-۱۳۱ و ج ۱۹ ص ۳۲۸-۳۳۰).

حج[سيد الشهداء عليه السلام]

خمسا و عشرين حجه ماشيا و نجائبه تقاد معه.(ج ۱۱ ص ۴۱۹-۴۲۳).

[ن ج د]

أما الحسن فقد نحلته حلمی و هيبتی و أما الحسين فقد نحلته نجدتی وجودی.

(ج ۱۹ ص ۲۷۰).

[ن ج ر]

حظيره بنی النجار.(ج ۵ ص ۱۷ و ج ۹ ص ۱۸۳-۱۸۴ و ج ۱۵ ص ۶۷۳).

حين جحده كفره أهل نجران.(ج ۵ ص ۱۰۲).

[ن ج ز]

على يقضى دينى و ينجز عداتى.(ج ۶ ص ۵۸۱-۵۹۱).

أنت أخى و وزيرى تقضى دينى و تنجز موعدى.(ج ۴ ص ۲۲۹ و ج ۱۵ ص ۱۹۸،۲۱۴-۲۴۳، ۲۲۰-۲۴۴).

لما انتهى الى النجاشى خبر النبى صلى اللّه عليه و آله.(ج ۴ ص ۱۴۳).

[ن ج م]

و طلوع نجم بالمشرق مضىء كالقمر ثم ينعطف حتى يكاد يلتقى طرفاه.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

كلما غاب نجم طلع نجم.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۵ ص ۴۱ و ج ۶ ص ۴۴۷).

نجم قد نزل من السماء على ذروه حجره على.(ج ۴ ص ۸۶-۸۷).

و لى حوض كما بين عدن الى عمان أكوابه عدد نجوم السماء.(ج ۱۰ ص ۱۵۸).

فيه أكواب كعدد النجوم.(ج ۴ ص ۲۷۰ و ج ۱۵ ص ۳۰۹ و ج ۲۰ ص ۳۰۹،۳۰۶).

فيه أقداح عدد النجوم.(ج ۴ ص ۴۴).

فيه عدد نجوم السماء أقداح.(ج ۵ ص ۱۰۰ و ج ۱۶ ص ۵۱۷).

لو كان عليك من الذنوب عدد نجوم السماء لغفر لك.(ج ۱۸ ص ۲۰۶).

مثلكم مثل النجوم.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۵ ص ۴۱ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۳ ص ۷۵-۷۶).

ص :۵۴۵

النجوم أمان لأهل السماء و أهل بیتی أمان...(ج ۹ ص ۲۹۴-۳۰۸ و ج ۱۸ ص ۳۲۳-۳۳۰).

[ن ج ی]

من أحب أن یرکب سفینه النجاه...فلیوال علیا.(ج ۵ ص ۱۱۳ و ج ۷ ص ۱۵۹ و ج ۱۸ ص ۴۷۳).

من أراد النجاه بعدی...فلیتمسک بولایه علی...(ج ۴ ص ۳۳۱ و ج ۷ ص ۳۸۶).

من تبعهم نجی من النار.(ج ۴ ص ۵۹).

من تعلق بها نجی و من زاغ عنها هوی.(ج ۹ ص ۱۵-۱۵۲).

من اعتصم بهم نجی و من تخلف عنهم هوی.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۲۰۹).

من اهتدی بنا نجی و من تخلف ضل و غوی.(ج ۹ ص ۱۹۸).

نحن سفینه النجاه من تعلق بها نجی و من حاد عنه هلک.(ج ۹ ص ۲۵۴).

علی و شیعته هم الفرقه الناجیه.(ج ۷ ص ۱۸۵-۱۸۶).

فرقه ناجیه و الباقون فی النار.(ج ۷ ص ۱۸۵ و ج ۱۴ ص ۳۳۴).

من الفرقه الناجیه؟قال المتمسکون بما أنت علیه و أصحابک.(ج ۷ ص ۱۸۵).

فلا ینجوا منهم عشره.(ج ۸ ص ۸۸-۹۴).

فلا ینجوا منهم الا المخبر عنهم.(ج ۱۳ ص ۲۹۶،۳۹۳).

فناجاه طویلا و ساره کثیرا ثم قبض.(ج ۴ ص ۹۸).

أنشدکم باللّه أ تعلمون انه ناجانی یوم الطائف؟(ج ۵ ص ۲۸).

أمنکم أحد ناجی رسول اللّه ست عشر مره؟.(ج ۵ ص ۳۰).

هـل فيكم من نـاجى رسول اللّه يوم احـد؟(ج ۵ ص ۳۹)، مـا شـعرت لاـنى كنت أناجى ربا عظيما.(ج ۱۲ ص ۳۱ و ج ۱۹ ص ۴۵۹).

و يحكم أ تدرون الى من أقوم و من أريد أن اناجى.(ج ۱۲ ص ۳۰ و ج ۱۹ ص ۴۵۴).

فقدم بين يدى نجواه صدقه.(ج ۵ ص ۲۷-۳۰ و ضمن الآيات النازله فى...).

ما أنا انتجيته و لكن اللّه انتجاه.(ج ۶ ص ۵۲۵-۵۳۱ و ج ۱۷ ص ۵۳- ۵۵).

مناجاه سيد الساجدين عليه السلام.(ج ۱۲ ص ۳۹-۴۱).

فجعـل يسـاره و يناجيه ثم قبض...(ج ۶ ص ۵۳۴-۵۳۶ و ج ۱۵ ص ۴۰۴ و ج ۱۷ ص ۵۶ و ج ۱۸ ص ۱۸۵-۱۸۶ و ج ۲۱ ص ۶۷۰-۶۷۲).

النجوى بالطائف.(ج ۲۱ ص ۲۷۵-۲۸۱ و ج ۶ ص ۵۲۵-۵۳۱ و ج ۱۷ ص ۵۳-۵۵).

ثم تناجيا طويلا حتى قام عمود الظهر.(ج ۴ ص ۷۶).

يناجوننى هنيئا لك...أعطيت على بن أبى طالب.(ج ۴ ص ۱۱۹).

[ن ح ب]

حتى على نحيبه...لو ان أهل الأرض يحبون عليا كما تحبه أهل السماء ما خلق اللّه النار.(ج ۷ ص ۱۵۲).

[ن ح س]

و عليه تمثال صفر أو نحاس.(ج ۸ ص ۶۸۱ و ج ۱۸ ص ۱۶۲،۱۶۴، ۱۷۰).

و كان من نحاس[أی الصنم الأكبر]

موتدا بأوتاد من حديد فقال رسول اللّه عالجه.(ج ۱۸ ص ۱۶۶).

كتبت كلامك و الرؤيا فی لوح من نحاس.(ج ۸ ص ۱۰۳).

[ن ح ل]

فقال(صلی اللّه عليه و آله و سلم)أين أمير النحل؟(ج ۱۵ ص ۳۱۱).

أرسله الی كفار لهم نحل كثير.(ج ۱۸ ص ۱۹۶).

نحله رسول اللّه صلی اللّه عليه و آله و سلم للحسنين عليهما السلام.(ج ۱۰ ص ۷۰۸-۷۱۳ و ج ۱۹ ص ۲۶۸-۲۷۶،۲۷۰).

[ن ح و]

أمير المؤمنين عليه السلام واضع النحو.(ج ۸ ص ۱-۷).

تعليم أمير المؤمنين عليه السلام النحو لأبی الأسود.(ج ۸ ص ۱-۱۶).

[ن خ ر]

لو ان أمتی أبغضوک لأكبهم اللّه علی مناخرهم فی النار.(ج ۷ ص ۱۸۲- ۱۸۳ و ج ۱۵ ص ۶۷ و ج ۹ ص ۱۵۵ و ج ۱۷ ص ۳۲۹-۳۳۰).

...أكبه اللّه علی منخريه فی النار.(ج ۴ ص ۲۴۵،۲۰-۴۹۸،۲۴۸ و ج ۹ ص ۴۹۱-۴۹۴ و ج ۵ ص ۲۶۲ و ج ۷ ص ۱۷۹ و ج ۱۶ ص ۱۳۲ و ج ۱۷ ص ۱۸۶ ج ۲۰ ص ۳۱۵).

[ن خ ل]

يسقی بيده النخل.(ج ۸ ص ۵۸۳،۵۷۸).

و یغرس النخل.(ج ۸ ص ۵۷۹،۵۸۲).

عمل لیهودی فی سقی نخل.(ج ۸ ص ۵۷۷).

عین کثیره النخل غزیره الماء.(ج ۸ ص ۵۸۵).

[ن د ی]

أمر الحسین علیه السلام منادیا فنادی لا یقتل معنا رجل علیه دین.(ج ۱۱ ص ۴۳۷).

لا یبقی قریه الا نودی فیها بشهاده...(ج ۱۳ ص ۳۲۵).

یظهر إذا نادی مناد فی السماء ان الحق فی آل محمد.(ج ۱۳ ص ۳۰۳، ۳۱۸،۳۱۹،۳۲۴،۳۳۱).

انه یأمر منادیا ینادی من له حاجه...(ج ۱۳ ص ۲۹۵).

و ینادی مناد من الأرض ان الحق فی آل...(ج ۱۳ ص ۳۳۰).

[ن ذ ر]

أنا المنذر و علی الهادی.(ج ۳ ص ۸۸ و ج ۴ ص ۳۰۰-۳۰۳ و ج ۱۴ ص ۱۶۶ و ج ۲۰ ص ۵۹-۶۱).

[نرجس]

مثل نرجس مثل أم موسی.(ج ۱۳ ص ۹۵).

و قامت نرجس فتهجدت.(ج ۱۳ ص ۹۶).

اضطربت نرجس.(ج ۱۳ ص ۹۷).

و أما امه أم ولد یقال لها نرجس خیر أمه.(ج ۱۳ ص ۹۰).

[ن ز ع]

من نازع عليا الخلافه فهو كافر.(ج ۷ ص ۳۳۱).

الويل لمن كذبنى أو كذب عليا فى أو نازعه فى مقامه الذى أقامه اللّه فيه.

(ج ۷ ص ۱۳۳).

فابشر فإنک الأنزع البطين.(ج ۷ ص ۳۷-۳۹ و ج ۲۰ ص ۵۶۱).

[ن ز ل]

على منى بمنزلتى من ربى.(ج ۷ ص ۲۱۷-۲۱۸ و ج ۱۷ ص ۱۹۴-۱۹۵).

قلت:يا رسول اللّه ما منزله على منك؟قال:منزلتى من اللّه عز و جل.(ج ۷ ص ۶۱۸).

حديث المنزله.(ج ۴ ص ۱۷۸،۱۷۴،۱۷۲،۱۶۳،۱۶۰،۱۰۰،۷۸، ۲۲۹،۲۱۸-۴۰۸،۲۹۶،۲۶۶،۲۴۷،۲۴۵، ۲۳۰-۴۴۸،۴۴۶،۴۱۰، ۴۶۲-۴۷۰،۴۶۳-۴۷۱ و ج ۵ ص ۱۲۳، ۸۰،۷۶،۷۲،۴۱،۳۹،۳۷ -۲۳۴ و ج ۶ ص ۴۴۳،۵۵۲،۴۷۵،۴۷۲،۴۶۸ و ج ۷ ص ۳۷۱ و ج ۸ ص ۳۵۵، ۵۳۱ و ج ۱۵ ص ۶۳۰ و ج ۱۶ ص ۱-۳۷۴،۹۷-۲۷۵ و ج ۱۸ ص ۷۷ و ج ۲۰ ص ۴۷۳، ۳۱۰،۲۹۵،۲۹۲،۲۴۹-۴۷۵ و ج ۲۱ ص ۱۵۰-۲۲۰).

من سره أن ينظر الى أعظم الناس منزله عند رسول اللّه.(ج ۶ ص ۴۹۴).

كانت لى منزله من رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله لم يكن لأحد.(ج ۶ ص ۵۱۴-۵۱۶).

ثم أنت أول من يدعى لقرابتك منى و منزلتك عندى و يدفع إليك لوائى و هو لواء الحمد.(ج ۶ ص ۵۶۰-۵۶۲).

أ تدرين ما منزله على؟(ج ۱۸ ص ۱۷۱).

بمنزله الشنفين من الوجه.(ج ۴ ص ۱۰۶).

أنت منی بمنزله شیث من آدم سام من نوح إسحاق من ابراهیم هارون من موسی شمعون من عیسی.(ج ۴ ص ۱۶۰ و ج ۵ ص ۲۳۲ و ج ۷ ص ۳۷۹).

أنزله اللّه تعالی منی بمنزلتی منه فرضی اللّه عنه کما أنا راض عنه.(ج ۶ ص ۲۵۳).

هو فیکم بمنزلتی فیکم فقلدوه دینکم و أطیعوه فی جمیع أمورکم(ج ۵ ص ۳۶).

یا علی أما ترضی أن یکون منزلک فی الجنه مقابل منزلی؟(ج ۶ ص ۱۸۷، ۱۸۸ و ج ۱۶ ص ۵۰۹).

ما نزلت آیه من کتاب اللّه الا قد علمت...(ج ۸ ص ۳۰۹ و ج ۱۷ ص ۴۷۳ -۴۸۳،۴۷۶-۴۸۴).

أنت الی خیر انما أنزلت فی و فی أخی...خاصه لیس معنا فیها أحد(ج ۵ ص ۳۷).

[ن س ب]

کل نسب و سبب منقطع...الا نسبی و سببی.(ج ۹ ص ۶۵۶-۶۷۰ و ج ۱۶ ص ۶۱۵ و ج ۱۸ ص ۴۳۱-۴۳۶).

...الا نسبی و حسبی و صهری.(ج ۱۰ ص ۲۱۸،۲۱۶-۲۱۹).

غیر نسبی و سببی.(ج ۱۰ ص ۲۰۰-۲۱۹،۲۱۶،۲۰۱ و ج ۹ ص ۶۵۹ -۶۷۰).

ص: ۵۵۱

ان أوليائى يوم القيامه المتقون و ان كان نسب أقرب من نسب.(ج ۱۸ ص ۵۵۲).

انى خلقت فيكم اثنين لن تضلوا بعدهما أبدا كتاب اللّه و نسبى و لن يفترقا.

(ج ۹ ص ۳۶۴).

...ألا و ان على بن أبى طالب من نسبى.(ج ۱۶ ص ۶۱۵).

[ن س ج]

فرأوا على بابه نسج العنكبوت.(ج ۸ ص ۳۳۵).

[ن س ل]

املكوا عنى هذين الغلامين...أخاف أن ينقطع بهما نسل رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله.(ج ۱۹ ص ۳۱۸).

و جعل نسلهما مفاتيح الرحمه و معادن الحكمه.(ج ۱۰ ص ۴۰۹).

[ن س ى]

قبل لم خرجت عليه؟قالت:أنا نسيت هذا الحديث يوم الجمل.(ج ۱۸ ص ۴۷۰).

تحل لنا دمائهم و لا تحل لنا نسائهم؟(ج ۸ ص ۵۶۰ ج ۱۸ ص ۱۳).

من أحب أن ينسأ أجله و أن يمتع بما...(ج ۹ ص ۴۶۵ و ج ۱۸ ص ۵۵۴).

سيده النساء.(ارجع السيده).

فاختار فاطمه على نساء العالمين.(ج ۱۸ ص ۴۵۶).

فاختارك و أمك فجعلكما سيدتى نساء...(ج ۱۸ ص ۴۵۷).

و خير نسائكم فاطمه.(ج ۱۸ ص ۳۹۸-۳۹۹).

[ن ش ج]

حتی إذا سکنت نشیج القوم.(ج ۱۰ ص ۳۰۴).

[ن ش د]

أحادیث المناشده.(ج ۵ ص ۲۴-۴۰ و ج ۶ ص ۳۰۵-۴۷۳،۳۴۰ و ج ۱۵ ص ۶۷۹-۶۸۷ و ج ۲۱ ص ۹۴-۱۲۱).

نشدتکم باللّه.(ج ۴ ص ۲۰۶).

أنشدکم باللّه.(ج ۴ ص ۲۶۳).

[ن ش ر]

قالوا بعثنا و نشرنا...و لعلی بن أبی طالب بالامامه.(ج ۴ ص ۳۳۰).

[ن ص ب]

من ناصب علیا الخلافه بعدی فهو کافر.(ج ۴ ص ۳۳۳ و ج ۷ ص ۳۳۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۹).

...و نصب أهل بیتی.(ج ۱۷ ص ۳۰۵).

لم یکن له نصیب من الإسلام.(ج ۴ ص ۲۳۱).

و لا نصیب له فی شفاعتی.(ج ۹ ص ۴۶۷).

نصب لی منبر محاذی.(ج ۵ ص ۷۹).

ینصب لی منبر من نور.(ج ۴ ص ۱۰۱ و ج ۶ ص ۱۰۹).

ینصب لی منبر عن یمین العرش.(ج ۴ ص ۱۲۷).

ینصب لی منبر ألف مرقاه.(ج ۶ ص ۲۱۳).

نصب لی منبر.(ج ۴ ص ۱۱۷ و ج ۷ ص ۳۳۷).

نصب اللّه منبرا يعلو منابر النبيين و الشهداء.(ج ۵ ص ۹۵).

نصب الصراط على شفير جهنم.(ج ۱۷ ص ۱۵۹ و ج ۲۱ ص ۵۱۹،۵۲۱).

ينصبنى ما أنصبها.(ج ۱۰ ص ۱۸۷-۱۸۹).

ينصبنى ما ينصبها.(ج ۱۰ ص ۱۸۷-۱۸۹ و ج ۱۹ ص ۸۵-۸۶).

[ن ص ر]

يا على ستقاتلك الفئه الباغيه و أنت على الحق فمن لم ينصرك يومئذ فليس منى.(ج ۵ ص ۶۳۵ و ج ۱۷ ص ۱۶۶-۱۶۷ و ج ۲۱ ص ۶۳۸،۶۷۶).

أيدته بعلى و نصرته به.(ج ۶ ص ۱۴۰-۱۴۶ و ج ۱۵ ص ۲۴۸ و ج ۱۶ ص ۴۸۷-۴۸۸).

سماها المنصوره.(ج ۱۰ ص ۱۳۴).

ناصره ناصرى.(ج ۷ ص ۳۸۱).

و انصره و انتصر به.(ج ۷ ص ۳۷۱).

انصر من نصره.(ارجع حديث الغدير).

منصور من نصره.(ج ۴ ص ۵۹).

فلا يبقى يهودى و لا نصرانى الا آمن.(ج ۱۳ ص ۳۳۲).

[ن ص ف]

ان قاتل الحسين فى تابوت من نار عليه نصف عذاب أهل النار[الدنيا]

.

(ج ۱۱ ص ۳۳۰-۳۳۲).

اللهم اشهد انى قد أعطيتهم نصف حسناتى...(ج ۷ ص ۱۶۴).

نصفه من نار و نصفه من ثلج.(ج ۶ ص ۱۴۹).

فأقسم اللّه نورنا نصفين نصفا فی عبد اللّه و نصفا فی أبی طالب.(ج ۵ ص ۱۰).

ص :۵۵۴

ان الحسن بن علی[علیهما السلام]

حج ماشیا و قسم ماله نصفین.(ج ۱۹ ص ۳۴۳).

فشق له نصفا فخلق منه نبیکم و النصف الآخر علی بن أبی طالب.(ج ۵ ص ۲۴۹).

[ن ط ع]

ان یبسط له نطع بین الصفین.(ج ۸ ص ۶۰۵).

[ن ظ ر]

و من نظر الی کتاب من فضائله.(ج ۵ ص ۱۲۹ و ج ۱۵ ص ۶۰۸).

النظر الی وجه علی عباده.(ج ۴ ص ۳۲۴-۳۲۵ و ج ۷ ص ۸۹-۱۱۰ و ج ۱۷ ص ۱۳۹-۱۵۶ و ج ۲۱ ص ۶۰۸-۶۱۶).

النظر الیه یزید فی الایمان.(ج ۵ ص ۴۵ و ج ۷ ص ۳۷۵ و ج ۱۸ ص ۳۹۶).

علی نظیر رسول اللّه[صلی اللّه علیه و آله و سلم]

.(ج ۴ ص ۳۲۹ و ج ۶ ص ۴۶۰ و ج ۱۵ ص ۴۴۹-۴۵۰ و ج ۲۰ ص ۵۰۴).

ما غضبت یوما قط و نظرت فی وجه علی الا ذهب الغضب.(ج ۵ ص ۱۱۷).

النظر الی علی عباده.(ج ۴ ص ۴۲۴-۴۲۵ و ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۷ ص ۸۹-۱۱۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۸ و ج ۱۷ ص ۱۳۹-۱۵۶ و ج ۲۱ ص ۶۰۸- ۶۱۶).

من أراد أن ینظر الی آدم فی علمه.(ج ۴ ص ۳۹۸ و ج ۱۵ ص ۶۱۲- ۶۲۳).

من أراد أن ینظر الی آدم فی صفوته.(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

ص: ۵۵۵

من أراد أن ينظر الی إدريس فی منزلته.(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

من أراد أن ينظر الی إسرافيل فی هيبته فلينظر.(ج ۴ ص ۳۹۶،۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

من أراد أن ينظر الی أيوب فی صبره فلينظر.(ج ۴ ص ۳۹۶،۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

من أراد أن ينظر الی ابراهيم فی خلقه.(ج ۱۵ ص ۶۲۱).

من أراد أن ينظر الی ابراهيم فی خلته.(ج ۴ ص ۳۹۶،۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۲،۶۱۹،۶۱۶-۶۱۳).

من أراد أن ينظر...الی ابراهيم فی صدقه و انابته.(ج ۱۵ ص ۶۱۸).

من أراد أن ينظر...الی ابراهيم فی حکمه.(ج ۱۵ ص ۶۱۳).

من أراد أن ينظر...الی ابراهيم فی حلمه.(ج ۱۵ ص ۶۱۳،۶۱۵، ۶۱۷،۶۲۰-۶۲۱).

من أراد أن ينظر الی جبرئيل فی أمانته.(ج ۱۵ ص ۶۱۳).

من أراد أن ينظر الی جبرئيل فی جلالته.(ج ۱۵ ص ۶۱۹).

من أراد أن ينظر...الی موسی فی مناجاته.(ج ۴ ص ۳۹۷).

من أراد أن ينظر الی عيسی فی صفوته.(ج ۱۵ ص ۶۱۲،۶۱۳).

من أراد أن ينظر الی عيسی فی عبادته.(ج ۱۵ ص ۶۱۲-۶۱۳،۶۱۸- ۶۱۹-۶۲۱).

من أراد أن ينظر الی عيسی فی زهده.(ج ۴ ص ۳۹۸ و ج ۱۵ ص ۶۱۴، ۶۱۶-۶۱۷).

من أراد أن ينظر الی يحيی فی زهده.(ج ۴ ص ۳۹۶،۳۹۷).

من أراد أن ينظر الی عيسی فی سننه.(ج ۱۵ ص ۶۲۱).

من أراد أن ينظر الی محمد فی خلقه و حسبه و شرفه و کمال منزلته.(ج ۴ ص ۳۹۶).

من أراد أن ینظر الی...فلینظر الی علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۳۹۲ -۴۰۶ و ج ۵ ص ۴-۵ و ج ۷ ص و ج ۱۵ ص ۶۱۱-۶۲۲ و ج ۲۱ ص ۳۶۴).

من أراد أن ینظر الی إسرافیل...الی میکائیل...فلینظر الی علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۳۹۶-۳۹۸ و ج ۱۵ ص ۶۱۱).

فلینظر الی هذا.(ج ۴ ص ۴۷۱-۴۷۲).

من أراد أن ینظر الی موسی فی بطشه.(ج ۴ ص ۳۹۲-۳۹۵).

الی موسی و صلاته.(ج ۵ ص ۵).

من أراد أن ینظر الی محمد فی خلقه.(ج ۵ ص ۵).

من أراد أن ینظر الی محمد فی بهائه.(ج ۱۵ ص ۶۱۳).

من أراد أن ینظر...الی محمد فی کمال حسبه و خلقه.(ج ۴ ص ۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

من أراد أن ینظر...الی محمد فی هدیه و علمه.(ج ۱۵ ص ۶۲۱).

من أراد أن ینظر...الی محمد فی طاعته.(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

من أراد أن ینظر...الی میکائیل فی رتبته.(ج ۴ ص ۳۹۶-۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹،۶۱۷).

من أراد أن ینظر الی یوسف فی جماله.(ج ۴ ص ۳۹۶-۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹،۶۱۷).

من أراد أن ینظر...الی یونس فی ورعه.(ج ۴ ص ۳۹۶ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

من أراد أن ینظر...الی یحیی فی زهده.(ج ۴ ص ۳۹۶-۳۹۷ و ج

ص :۵۵۷

۱۵ ص ۶۱۵-۶۱۶،۶۱۸-۶۲۰ و ج ۲۱ ص ۳۶۴).

من أراد أن ينظر...الی یعقوب فی حزنه.(ج ۴ ص ۳۹۶ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

من سره أن ینظر الی رجل من أهل الجنه فلینظر الی الحسن و الحسین.(ج ۱۱ ص ۲۸۹-۲۹۱ و ج ۱۹ ص ۲۵۷،۲۷۸).

من سره أن ینظر الی أشبه الناس برسول اللّه.(ج ۱۹ ص ۲۷۴).

من أراد أن ینظر الی آدم و یوسف و حسنه الی موسی و صفوته الی عیسی و زهده...فلینظر الی علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۴۰۰-۴۰۳ و ج ۵ ص ۴-۵).

من أحب أن ینظر الی أعظم الناس منزله...(ج ۶ ص ۴۹۴).

المتحابین فی اللّه ینظر بعضهم الی بعض.(ج ۴ ص ۱۷۲-۱۷۷).

من أراد أن یطفئ...فلینظر الی علی.(ج ۵ ص ۴۵ و ج ۷ ص ۳۷۵).

علی نظیری.(ج ۴ ص ۳۲۹ و ج ۶ ص ۴۶۰ و ج ۱۵ ص ۴۴۹-۴۵۰ و ج ۲۰ ص ۵۰۴).

و من کان علی خلاف ذلک فالنظر الیه فتنه.(ج ۱۲ ص ۲۷۴).

[ن ع ث]

فقال یهودی یقال له نعثل.(ج ۴ ص ۸۳).

[ن ع ل]

خاصف النعل.(ج ۶ ص ۲۴-۳۸ و ج ۱۶ ص ۴۲۵-۴۲۸ و ج ۲۱ ص ۳۷۰-۳۸۳).

و بلیف أخری و نعلاه من لیف.(ج ۸ ص ۳۰۰).

حذوا النعل بالنعل.(ج ۴ ص ۸۴).

ص: ۵۵۸

شراک نعالهم یتلألأ نورا.(ج ۹ ص ۴۴۳).

حتی ان کان لیعطی نعلا و یمسک نعلا.(ج ۱۱ ص ۱۳۲-۱۳۷،۱۳۵ و ج ۱۹ ص ۳۴۲،۳۲۳-۳۴۳).

[ن ع م]

نعم الأب أبوک ابراهیم و نعم الأخ أخوک علی.(ج ۴ ص ۱۸۲-۱۸۵، ۴۹۵ و ج ۵ ص ۲۵،۲۰ و ج ۱۵ ص ۴۸۳-۵۰۳،۴۸۷ و ج ۱۸ ص ۴۸۳، ۴۸۵-۴۸۷ و ج ۲۰ ص ۳۲۱-۲۸۸،۲۵۲،۲۲۷،۲۳۳،۳۸۱،۳۲۴، ۵۱۷،۵۱۴،۴۴۲).

أصابوا بیض نعام و هم محرمون.(ج ۸ ص ۲۰۷).

هو النعیم الذی تسألون عنه یوم القیامه.(ج ۱۰ ص ۲۶۳ ارجع قسم الآیات و لتسئلن یومئذ عن النعیم).

[ن ف ر]

و اختارنی فی نفر من أهل بیتی.(ج ۱۸ ص ۴۱۰).

[ن ف س]

و تحفظوا علی بن أبی طالب بما تحفظوا أنفسکم فانه الصدیق الأکبر.(ج ۱۳ ص ۸۱).

علی علیه السلام کنفس رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۵ ص ۲۷، ۵۰،۴۳ و ج ۶ ص ۴۴۹-۴۵۹ و ج ۷ ص ۳۷۵ و ج ۱۵ ص ۶۸۰ و ج ۱۷ ص ۱۵-۲۰ و ج ۲۱ ص ۳۸۲).

علی نفسی.(ج ۴ ص ۳۲۹ و ج ۱۵ ص ۴۴۷-۴۴۸).

أحب لک ما أحب لنفسی و أکره لک ما أکره لنفسی.(ج ۶ ص ۵۵۶-۵۵۷ و ج ۱۷ ص ۶۴-۶۵).

ما سألت لنفسی شیئا الا سألت لک مثله.(ج ۵ ص ۲۸ و ج ۶ ص ۵۰۱- ۵۰۶ و ج ۱۷ ص ۴۱-۴۴).

و الذی بعثنی بالحق ما اخترتک[ما أخرتک]

الا لنفسی.(ج ۵ ص ۲۳۴ و ج ۱۷ ص ۴۵).

[ن ف ع]

نفعه نفعی.(ج ۴ ص ۱۹۶ و ج ۱۵ ص ۱۹۶).

لا ینفع عبدا عمله الا بمعرفه حقنا.(ج ۹ ص ۴۲۸-۴۳۰ و ج ۱۸ ص ۴۶۴، ۵۴۳،۵۳۲،۵۰۱،۴۶۹).

لا تنفع الأعمال الصالحه مع بغضه.(ج ۱۷ ص ۲۳۲ و ج ۲۱ ص ۵۳۳- ۵۳۴).

ما بال رجال یقولون ان رحم رسول اللّه لا تنفع...(ج ۱۸ ص ۵۱۰،۵۰۸).

بلی انه[الحجر الأسود]

یضر و ینفع.(ج ۸ ص ۲۰۸-۲۱۰ و ج ۱۷ ۴۳۹-۴۴۱).

[ن ف ق]

حبه ایمان و بغضه نفاق.(ج ۷ ص ۲۳۷-۲۴۶ و ج ۱۵ ص ۵۷۰،۳۳۵ -۵۷۱ و ج ۱۷ ص ۱۶۳-۱۶۴ و ج ۲۰ ص ۴۲۰،۳۰۹ و ج ۲۱ ص ۳۵۸).

علامه النفاق بغض علی.(ج ۷ ص ۲۳۷-۲۴۶).

حبه براءه من النفاق.(ج ۷ ص ۲۵۶ و ج ۱۷ ص ۲۳۹).

و انی راجعت ربی خشیه طعن أهل النفاق.(ج ۵ ص ۳۶).

ص: ۵۶۰

لا يبغضه الا منافق.(ج ۶ ص ۴۱۳ و ج ۷ ص ۱۸۹-۲۱۵ و ج ۱۵ ص ۵۰۴،۵۲ و ج ۱۷ ص ۱۹۹، ۱۹۱-۲۱۱ و ج ۲۱ ص ۳۴۶-۳۵۸،۵۴۴).

لا يبغضنى الا منافق.(ج ۶ ص ۴۰۴ و ج ۲۱ ص ۳۵۷).

و لا يحبه منافق.(ج ۷ ص ۱۸۹-۲۱۵ و ج ۲۱ ص ۳۵۸-۳۵۷).

و من أبغض أهل البيت فهو منافق.(ج ۹ ص ۴۵۸ و ج ۱۸ ص ۵۴۴، ۴۶۰).

اما منافق و اما ولد زنيه و اما حملته امه لغير طهر.(ج ۱۸ ص ۵۰۷).

و لا يبغضنا الا منافق شقى.(ج ۱۵ ص ۴۹۵ و ج ۱۸ ص ۵۰۵ و ج ۹ ص ۴۵۴-۴۵۹،۴۵۷،۴۵۵).

كنا نعرف المنافقين على عهد رسول اللّه[صلى اللّه عليه و آله و سلم]

.(ج ۷ ص ۲۳۸-۲۴۶ و ج ۱۷ ص ۲۲۱-۲۲۲ و ج ۲۱ ص ۵۲۵-۵۳۰).

ما كنا نعرف المنافقين الا ببغضهم عليا.(ج ۱۸ ص ۵۱۱).

عليك بعلى فان الحق على لسانه و جنانه و ان النفاق بجانبه.(ج ۶ ص ۲۱۴ و ج ۱۶ ص ۵۴۸).

من أبغض أهل البيت فهو منافق.(ج ۹ ص ۴۵۵-۴۵۷).

من لم يعرف حق عترتى و الأنصار فهو لإحدى ثلاث اما منافق.(ج ۹ ص ص ۵۱۷ و ج ۱۸ ص ۵۰۷).

لا يبغضك الا منافق.(ج ۱۴ ص ۵۴۷).

[ن ق ب]

عدد نقباء بنى إسرائيل.(ج ۴ ص ۸۳ و ج ۱۳ ص ۴۴-۴۵).

[ن ق ص]

من تنقص عليا عليه السلام فقد تنقص رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله.(ج ۴

ص :۵۶۱

ص ۱۳۹ و ج ۶ ص ۴۳۷ و ج ۱۷ ص ۱۲).

ما بال أقوام یتنقصون من علی من تنقص علیا فقد تنقصنی.(ج ۴ ص ۱۳۹ و ج ۶ ص ۴۳۷ و ج ۱۷ ص ۱۲).

[ن ق ط]

أمیر المؤمنین علیه السلام أول من نقط المصاحف.(ج ۸ ص ۴).

علمنا غابر و مزبور و نکت فی القلوب و نقر فی الاستماع.(ج ۱۲ ص ۲۲۶).

[ن ک ث]

أمرت بقتال الناکثین و القاسطین و المارقین.(ج ۱۸ ص ۱۱۸).

و فرقه أعداؤک و هم الناکثون.(ج ۵ ص ۱۱۴).

قلت:یا رسول اللّه من الناکثون؟(ج ۴ ص ۹۹،۲۴۵).

یقتل الناکثین.(ج ۴ ص ۲۴۵-۲۴۹).

یقتل القاسطین و المارقین و الناکثین.(ج ۴ ص ۷۸ و ج ۵ ص ۲۷،۶۹- ۷۰ و ج ۶ ص ۳۷،۵۹-۷۸ و ج ۱۶ ص ۴۴۰-۴۴۶).

إذا نکث الناکثون و قسط القاسطون و مرق المارقون.(ج ۴ ص ۸۱).

تقاتل الناکثین.(ج ۴ ص ۳۸۵).

ثم نکث بیعته.(ج ۵ ص ۶۴).

فقتلا عند نکثهما بیعته.(ج ۵ ص ۶۴).

[ن ک ح]

أنکحتک أحب أهلی.(ج ۱۵ ص ۵۳۴-۵۳۷).

فخذی ولدک و انصرفی فلا نکاح بینکما.(ج ۸ ص ۹۹-۱۰۰ و ج ۱۸ ص ۲۰۹).

أوحى اللّه الى ان أعقد عقده النكاح.(ج ۴ ص ۴۷۷ و ج ۶ ص ۶۲۳).

[ن ک ر]

من أنكر حقه لعن و خاب.(ج ۴ ص ۲۲۱-۲۲۲ و ج ۷ ص ۲۸۲ و ج ۲۰ ص ۴۹۰).

من أنكر خروج المهدى فقد كفر.(ج ۱۳ ص ۲۱۳-۲۱۴).

من أنكر حقه كفر.(ج ۴ ص ۱۴۴،۲۲۲).

من أنكرنا فقد أنكر اللّه.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۱۳ ص ۷۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

من أنكر إمامتك فقد أنكر نبوتى.(ج ۵ ص ۵۰).

و لا يدخل النار الا من أنكركم و أنكرتموه.(ج ۱۳ ص ۷۴).

من خفت موازينه...لمن أنكر ولايته و إمامته.(ج ۹ ص ۲۵۶).

الى اللّه أشكو المنكرين لفضلهم.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۵ ص ۵۶ و ج ۱۳ ص ۶۸).

لو قام المهدى لأنكره الناس.(ج ۱۳ ص ۳۲۸).

[ن م ل]

فمررنا بواد مملوء نملا قلت:يكون أحد من خلق اللّه يعلم كم عدد هذا النمل؟ قال:نعم يا عمار.(ج ۸ ص ۱۰۴).

و اللّه لو أعطيت الأقاليم السبعه على ان أعصى اللّه فى نمله.(ج ۸ ص ۵۴۵).

[ن و ح]

من أراد أن ينظر الى علم آدم و فقه نوح...فلينظر الى...(ج ۴ ص ۴۰۱،۴۰۴).

من أراد أن ينظر...و الى نوح فى فهمه.(ج ۴ ص ۳۹۲-۴۰۱،۳۹۳

۴۰۳،۴۰۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۶، ۶۲۰،۶۱۳،۶۱۵).

من أراد أن ینظر...و الی نوح فی حکمه...(ج ۴ ص ۴۰۰ و ج ۱۵ ص ۶۱۷).

من أراد أن ینظر...و الی نوح فی حکمته...(ج ۴ ص ۳۹۸ و ج ۵ ص ۶).

من أراد أن ینظر...و الی نوح فی تقواه...(ج ۴ ص ۳۹۴-۳۹۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۲، ۶۲۱-۶۱۳).

من أراد أن ینظر...و الی نوح فی حسنه.(ج ۴ ص ۳۹۶).

من أراد أن ینظر...و الی نوح فی خشیته.(ج ۴ ص ۳۹۷ و ج ۱۵ ص ۶۱۹).

من أراد أن ینظر...و الی نوح فی همه...(ج ۴ ص ۳۹۸).

من أراد أن ینظر...و الی نوح فی عزمه...(ج ۱۵ ص ۶۱۶ و ج ۵ ص ۴).

من أراد أن ینظر...و الی نوح فی برکته...(ج ۱۵ ص ۶۱۴).

من أراد أن ینظر...و الی نوح طاعته...(ج ۱۵ ص ۶۱۳).

من أراد أن یری آدم فی علمه و نوحا فی طاعته.(ج ۴ ص ۴۰۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۲-۶۱۳).

من أراد أن ینظر...الی فقه نوح...(ج ۱۵ ص ۶۱۱).

یا أبی آدم و یا أبی نوح و یا أبی ابراهیم و یا أخی موسی...(ج ۱۱ ص ۳۳۷).

فنزل آدم و نوح و ابراهیم و إسحاق و اسماعیل و نبینا محمد صلوات اللّه علیهم و معهم جبرئیل...(ج ۱۱ ص ۳۲۶).

ص :۵۶۴

ثم تلی صحف نوح.(ج ۸ ص ۱۰۸ و ج ۵ ص ۱۱).

[ن و ر]

خلقت أنا و علی من نور اللّه عز و جل.(ج ۵ ص ۲۵۳ و ج ۱۶ ص ۱۱۰- ۱۱۴ و ج ۲۱ ص ۴۳۳).

خلقت من نور اللّه عز و جل و خلق أهل بیتی من نوری و خلق محبیهم من نورهم (ج ۹ ص ۴۸۱).

حدیث النور.(ج ۴ ص ۹۲ و ج ۵ ص ۱،۴،۱۰،۳۴،۴۶،۲۴۲- ۲۵۵ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۶ ص ۱۰۵-۱۱۹ و ج ۲۱ ص ۴۲۹-۴۳۲).

فهذه خمسه أسماء مکتوبه من نور أنا المحمود و هذا محمد و أنا الأعلی و هذا علی...(ج ۹ ص ۲۶۰).

فإذا نور خمسه أشباح.(ج ۹ ص ۲۰۳).

فاطمه بضعه منی و نور عینی.(ج ۱۰ ص ۱۹۰-۲۰۰ و ج ۱۹ ص ۷۶).

أشرق منها نور حتی دخل بیوتات مکه.(ج ۱۹ ص ۴).

سطوع نور من رأس سید الشهداء فی بیت یزید.(ج ۱۱ ص ۳۳۵).

ان عن یمین العرش کراسی من نور علیها أقوام.(ج ۱۷ ص ۳۰۳-۳۰۴).

قضیبا من نور قبل أن یخلق الدنیا بأربعین ألف عام.(ج ۵ ص ۲۴۹).

بعثنی اللّه إلیک لتزوج النور من النور.(ج ۶ ص ۶۱۳).

الحسن و الحسین نوران من نور رب العالمین.(ج ۵ ص ۲۴۸).

ففتق نور الحسن و فتق نور الحسین.(ج ۵ ص ۲۰).

کنا نورا...بأربعه عشر ألف سنه...(ج ۵ ص ۳۴).

انی و أهل بیتی کنا نورا یسعی.(ج ۵ ص ۳۴).

أعطاه اللّه به نورا یرد به علی القیامه.(ج ۱۷ ص ۳۶).

شراک نعالهم[الشیعه]

یتلألأ نورا.(ج ۹ ص ۴۴۳).

نور بصری.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۲۰۹ و ج ۱۳ ص ۷۷،۷۹).

نور من أطاعنی.(ج ۴ ص ۱۶۶-۳۶۶،۲۶۲،۱۶۸ و ج ۱۵ ص ۸۱- ۱۹۱،۸۶ و ج ۱۷ ص ۶۳ و ج ۲۰ ص ۳۴۳،۳۴۱،۲۸۰-۳۴۴).

نور جمیع من أطاعنی.(ج ۲۰ ص ۲۴۶،۲۷۲-۲۷۹،۲۷۳-۲۸۰، ۴۴۴،۳۴۱،۳۲۰).

نور أهل طاعتی.(ج ۴ ص ۱۷۰).

نور أولیائی.(ج ۴ ص ۱۶۷).

تتلألأ وجوههم نورا علی نوق بیض لها أجنحه.(ج ۶ ص ۱۶۳).

منار الهدی.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۱۳ ص ۸۳).

منار الایمان.(ج ۴ ص ۱۶۸،۱۶۶-۳۶۲،۱۷۰ و ج ۱۵ ص ۸۳،۸۱، ۱۸۴،۸۷،۸۵ و ج ۲۰ ص ۳۴۱-۳۴۲).

یا ابراهیم هذا نور فاطمه.(ج ۱۳ ص ۵۹).

یا ابراهیم هذا نور علی(ج ۱۳ ص ۵۹).

و أری تسعه أنوار و أری أنوارا لا یحصی.(ج ۱۳ ص ۵۹).

فیها سطران مکتوبان بالنور.(ج ۱۵ ص ۶۸۹).

و فی کل سطر نور أخضر.(ج ۵ ص ۹۳).

یخرج قوم من قبورهم لباسهم النور و علی نجائب من نور...هم أهل ولایتک و شیعتک.(ج ۱۷ ص ۲۶۳).

شیعتک علی منابر من نور.(ج ۴ ص ۴۸۵-۴۸۶ و ج ۶ ص ۴۴۱ و ج ۷ ص ۳۲۱-۳۲۳ و ج ۱۵ ص ۲۲۰-۵۶۳،۴۰۶،۲۲۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۳-۲۷۴).

خلقت أنا و أنت من نور اللّه عز و جل.(ج ۵ ص ۲۵۴ و ج ۶ ص ۴۴۳).

لک منبر من نور و لإبراهیم منبر من نور.(ج ۶ ص ۱۰۹).

یا ابراهیم هذا نور محمد صفوتی.(ج ۱۳ ص ۵۹).

ینصب لی منبر من نور.(ج ۴ ص ۱۰۱).

کنت أنا و علی نورا بین یدی اللّه.(ج ۴ ص ۹۱ و ج ۱۵ ص ۱۹۹،۱۴۲ ۶۹۲ و ج ۶ ص ۴۴۶).

ان اللّه خلق علیا من نوری و خلقنی من نوره.(ج ۷ ص ۴۸۸).

خلقتک من نوری و خلقت علیا من نورک.(ج ۶ ص ۱۳۸ و ج ۵ ص ۲۵۱).

أکثرکم نورا یوم القیامه أکثرکم حبا لال محمد.(ج ۱۸ ص ۵۲۵).

کنت أنا و علی نورا بین یدی اللّه عز و جل یسبح اللّه ذلک النور و یقدسه قبل أن یخلق آدم[رکب]

سلک ذلک النور فی صلبه.(ج ۴ ص ۹۱ و ج ۵ ص ۱ و ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۵ ص ۱۹۹ و ج ۲۱ ص ۴۳۰-۴۳۲).

ففتق نوری فخلق منه السماوات و الأرض...و فتق نور علی فخلق منه العرش و الکرسی...(ج ۵ ص ۲۵۰).

کنت نورا...فی ثمانین ألف سنه.(ج ۵ ص ۲۴۶).

و الأئمه من ولد الحسین من نوری.(ج ۱۳ ص ۵۸).

خلق اللّه من نور وجه علی ملائکه یستغفرون له و لمحبیه.(ج ۷ ص ۳۱۹- ۳۲۱ و ج ۱۷ ص ۲۷۲ و ج ۲۱ ص ۵۶۵).

سألت ربی أن لا یدخل أحدا من أهل بیتی النار.(ج ۹ ص ۳۹۴-۳۹۶).

اللهم إلیک لا الی النار.(ج ۹ ص ۱۴۵-۱۴۸).

[ن و ف]

و نوفل بن خویلد و کانت من شیاطین قریش.(ج ۸ ص ۳۵۷).

ص :۵۶۷

[ن و ق]

لعلی علیه السلام ناقه[یبعث راکبا علی ناقه]

من نوق الجنه.(ج ۴ ص ۴۹۸،۳۷۲،۲۰۳-۵۰۰ و ج ۶ ص ۱۱۷،ص ۱۵۸-۱۶۱ و ج ۱۵ ص ۶۶، ۶۷،۱۶۴،۲۲۶،۲۸۷،۴۸۹،۵۵۸ و ج ۱۶ ص ۵۱۰-۴۶۴،۵۱۵).

و تبعث فاطمه و الحسن و الحسین علی ناقتین من نوق الجنه...(ج ۹ ص ۲۴۵ و ج ۱۸ ص ۴۰۳-۴۰۴).

و إذا بالجبل یصر صریرا عظیما و انشق و سمع الناس حنین النوق.(ج ۵ ص ۶۸،۶۷).

فانطق اللّه تعالی الناقه...(ج ۹ ص ۶۳۴،۶۳۲).

و بعلک علی نوق من نوق الجنه.(ج ۵ ص ۱۱۷).

تتلألأ وجوههم نورا علی نوق أبیض لها أجنحه.(ج ۶ ص ۱۶۳).

یا أبا الحسن اشتر منی هذه الناقه.(ج ۶ ص ۱۰۷).

أخی صالح علی ناقته.(ج ۵ ص ۱۱۷).

أخی صالح علی الناقه.(ج ۴ ص ۲۰۳).

یبعث صالحا علی ناقه.(ج ۹ ص ۲۴۵).

و حمل بلال علی ناقه من نوق الجنه.(ج ۱۰ ص ۱۶۰،۱۵۷ و ج ۱۷ ص ۴۰۳).

[ن و م]

لا یوقظ نائما.(ج ۱۳ ص ۵۴).

[ن ه ر]

یوم النهروان.(ج ۸ ص ۴۷۵-۵۲۲ و ج ۱۸ ص ۱۲۶-۱۳۳).

ص :۵۶۸

[و ث ق]

أخذ ميثاق كل منافق و فاسق على بغض على.(ج ۲۱ ص ۳۴۸،۳۵۶).

فدعا لی بدعاء انها لأوثق عملی عندی.(ج ۱۰ ص ۴۰۹،۴۱۱ و ج ۱۸ ص ۱۷۷،۱۸۴).

ثقه أمیر المؤمنین علیه السلام باللّه.(ج ۸ ص ۶۱۸-۶۲۲).

من أراد أن یتمسک بالعروه الوثقی.(ج ۴ ص ۱۲۹ و ج ۵ ص ۱۱۳،۱۱۷ و ج ۷ ص ۱۵۹-۱۶۰ و ج ۱۷ ص ۱۷۹ و ج ۲۱ ص ۴۰۱).

العروه الوثقی الموده لال محمد.(ج ۹ ص ۵۰۳).

هم العروه الوثقی و هم الوسیله.(ج ۱۸ ص ۵۰۴ و ج ۱۳ ص ۷۵).

أنت منی و أنا منک...أنا سلم لمن سالمت أنت العروه الوثقی...أنت امام کل مؤمن...(ج ۵ ص ۵۳).

أنا حبل اللّه المتین أنا عروه الوثقی و کلمه التقوی.(ج ۴ ص ۲۸۵).

هو زین الأرض و سکنته و هو کلمه التقوی و العروه الوثقی(ج ۵ ص ۴۱).

و هی المیثاق الذی أخذه اللّه عز و جل علیه ولایه علی علیه السلام.(ج ۷ ص ۲۸۳ و ج ۱۷ ص ۳۳۶-۳۳۷).

[و ث ن]

لم یعبد علی[علیه السلام]

الأوثان قط.(ج ۸ ص ۵۹۸ و ج ۲۱ ص ۲۱۲).

یقتلون أهل الإسلام و یدعون أهل الأوثان.(ج ۸ ص ۴۸۱).

[و ج ب]

فکل ذلک یدل علی ان حب آل محمد واجب.(ج ۱۸ ص ۳۰۹).

[و ج د]

فوجدت فاطمه على أبى بكر فى ذلك فهجرته فلم تكلمه حتى توفيت.(ج ۱۰ ص ۴۷۹).

ان رجالا يجدون فى أنفسهم فى انى أسكنت عليا فى المسجد و اللّه ما أخرجتهم و لا أسكنته ان اللّه أوحى...(ج ۱۶ ص ۳۵۶).

[و ج ه]

يحول اللّه وجوههم فى أقفيتهم.(ج ۱۳ ص ۳۳۳).

اللهم انى أتوجه إليك بنبيك نبى الرحمه و أهل البيت الذى اخترتهم على العالمين.(ج ۸ ص ۲۳۶).

اللهم لا تمتنى حتى ترينى وجه على.(ج ۷ ص ۸۱-۸۴ و ج ۱۷ ص ۱۲۸ -۱۳۰).

[و ح د]

بأبى الوحيد الشهيد.(ج ۱۵ ص ۶۰۰-۶۰۳ و ج ۲۰ ص ۴۱۷-۴۱۸).

يا أبا الوحيد الشهيد.(ج ۲۰ ص ۵۲۹).

[و ح ش]

ليس لمحب على وحشه...(ج ۷ ص ۳۱۸-۳۱۹ و ج ۱۷ ص ۲۷۱).

[و د د]

لا يبقى مؤمن الا و فى قلبه ودا بعلى و أهل بيته.(ج ۱۸ ص ۵۲۶،۵۴۱).

موده علی[علیه السلام]

عباده.(ج ۱۷ ص ۲۳۵ و ج ۲۰ ص ۳۰۹،۴۲۰).

آیه الموده.(ج ۳ ص ۲-۲۳،۵۳۱ و ج ۹ ص ۹۲-۱۰۱ و ج ۱۴ ص ۱۰۶-۱۱۵ و ج ۱۸ ص ۳۳۶-۳۳۸).

أهل مودتک فی السماء أکثر من أهل الأرض.(ج ۲۰ ص ۲۳۰ و ج ۴ ص ۲۲۷).

من لقی اللّه عز و جل و هو یودنا دخل الجنه بشفاعتنا.(ج ۹ ص ۴۲۸-۴۲۹ و ج ۱۸ ص ۴۶۴،۵۳۲).

ما من عبد یحبک و ینتحل مودتک الا بعثه اللّه یوم القیامه معی...(ج ۲۰ ص ۲۷۰).

الزموا مودتنا أهل البیت قان من لقی اللّه و هو یودنا دخل الجنه.(ج ۹ ص ۴۲۸-۴۳۰ و ج ۱۸ ص ۴۶۴،۴۶۸،۵۰۱،۵۳۲،۵۴۳).

العروه الوثقی الموده لال محمد صلی اللّه علیه و آله.(ج ۹ ص ۵۰۳).

ان أهل مودتک فی السماء أکثر من أهل الأرض.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

لا تلقی مؤمنا الا و فی قلبه ودا لعلی...(ج ۱۴ ص ۱۶۰-۱۶۴).

لوددت ان لو قد انبعث أشقاها.(ج ۱۷ ص ۳۵۵-۳۵۶).

[و د ع]

یا علی اذهب بها اجمع فاستودعها بیتک بشهاده المهاجرین و الأنصار...(ج ۱۵ ص ۱۵۱).

[و ذ ر]

اللهم لا تذرنی فردا.(ج ۷ ص ۴۴-۴۵ و ج ۱۷ ص ۱۱۲ و ج ۲۰ ص ۶۲۴

ص :۵۷۲

-۶۲۶).

ذرنی فقد أطفأ نورک لبی.(ج ۲۰ ص ۲۵۱،۳۹۲).

ذری هذا ولیی و خذی هذا عدوی.(ج ۲۰ ص ۲۵۱،۳۹۲ و ج ۴ ص ۴۸۹).

[و ر ث]

علی وارثی.(ج ۴ ص ۶۹،۷۱-۱۷۲،۱۶۰،۱۰۰،۹۹،۷۹،۷۵- ۱۷۸،۲۲۷،۲۷۷،۳۵۷ و ج ۵ ص ۳۵،۳۷،۴۱،۵۰،۲۷۷،۳۵۷ و ج ۱۵ ص ۱۹۱-۱۹۵ و ج ۷ ص ۴۱۴ و ج ۲۰ ص ۲۲۰،۴۴۵-۴۴۶).

وارث علمه.(ج ۴ ص ۹۱،۱۷۰،۱۹۶ و ج ۱۵ ص ۱۹۵،۱۹۶ و ج ۲۰ ص ۳۱۰-۳۱۱).

قبله العارفین و یعسوب الدین و وارث علم النبیین.(ج ۴ ص ۱۲۲).

فقال السبع یا أمیر المؤمنین و یا وارث علم النبیین.(ج ۱۸ ص ۲۲۱).

أنت أخی و وارثی.(ج ۴ ص ۱۷۲،۱۷۴،۱۷۸ و ج ۵ ص ۸۳ و ج ۱۷ ص).

مستودع مواریث الأنبیاء.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۲۰ ص ۳۰۹،۳۱۱،۴۰۷).

أنت وصیی و وارثی.(ج ۴ ص ۸۲،۱۶۰ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

ترثنی وارثک.(ج ۴ ص ۱۷۱).

ان ترث أباك و لا أرث أبی.(۱۰ ص ۳۰۰).

و لا أرث من أبی.(ج ۱۰ ص ۲۰۴).

[و ر د]

کقبضه من الورد بلا مؤنه.(ج ۱۶ ص ۵۵۸).

ص: ۵۷۳

[و ر ع]

ورع أمير المؤمنين عليه السلام.(ج ۸ ص ۵۹۲-۵۹۶).

[و ر ق]

اكتب ورقه فيها...(ج ۹ ص ۶۳۳).

و الشيعه ورقها.(ج ۵ ص ۴۹۸ و ج ۹ ص ۱۴۹-۱۵۴ و ج ۱۶ ص ۲۹۱ و ج ۲۱ ص ۴۱۹).

و شيعتنا ورقها.(ج ۵ ص ۲۶۴ و ج ۱۸ ص ۳۴۶).

و فاطمه ورقها.(ج ۱۸ ص ۴۳۰).

و أشياعنا أوراقها.(ج ۲۱ ص ۴۴۰ و ج ۵ ص ۲۶۵).

و محبونا أوراقها.(ج ۹ ص ۱۵۶-۱۵۷ و ج ۲۱ ص ۴۴۱).

و المحبون من أهل البيت ورقها.(ج ۱۸ ص ۳۴۷).

[و ز ر]

على عليه السلام وزير النبى صلى اللّه عليه و آله.(ج ۴ ص ۲۲۹،۲۳۱، ۲۷۸،۲۸۵،۳۲۶ و ج ۱۵ ص ۲۴۲-۲۵۴).

وزيرى.(ج ۴ ص ۲۷،۵۴،۵۵،۵۸،۶۹،۷۹،۳۳۷ و ج ۵ ص ۳۵، ۳۷،۴۱-۴۲،۲۹۷ و ج ۷ ص ۳۷۶ و ج ۱۵ ص ۲۴۳،۲۴۸-۲۵۴ و ج ۲۰ ۲۶۲،۵۴۰-۵۴۱).

و اتخذه وصيا و وزيرا.(ج ۴ ص ۱۰۷).

اجعل لى وزيرا من أهلى عليا أخى.(ج ۴ ص ۵۶-۶۰ و ج ۱۵ ص ۲۴۵- ۲۴۷،۲۵۱-۲۵۴ و ج ۲۰ ص ۵۹۲).

اجعل لى وزيرا أو أخا.(ج ۴ ص ۵۸ و ج ۷ ص ۴۶ و ج ۲۰ ص ۲۴۵-۲۴۶).

أخی و وزیری.(ج ۴ ص ۵۴،۳۴-۵۵ و ج ۷ ص ۳۷۶،۷۹ و ج ۱۵ ص ۲۴۴).

یا أبا بکر هذا الذی تراه وزیری فی السماء و وزیری فی الأرض.(ج ۴ ص ص ۲۷۸).

و من کنا شفعاؤه نجی و لو علیه مثل وزر الثقلین.(ج ۱۲ ص ۳۵۳).

فاختار لک منها أخا و وزیرا و صاحبا و حبیبا.(ج ۱۰ ص ۳۴۶).

و قد أیدتک بأخیک و وزیرک.(ج ۵ ص ۱۰ و ج ۴ ص ۱۱۹).

و وزیری و خلیفتی من بعدی.(ج ۴ ص ۱۲۱).

و وصیی و وزیری.(ج ۴ ص ۲۷).

و ابن عمی و وزیری.(ج ۴ ص ۱۲۰).

فقال أبو طالب لعلی[علیه السلام]

:یا بنی انظر ابن عمک و وازره.(ج ۶ ص ۵۲۵ و ج ۲۰ ص ۴۸۱).

وازروه و اصدقوه و انصحوه فان جبرئیل علیه السلام أخبرنی بما قلت.(ج ۱۶ ص ۴۳۸).

[و ز ن]

لو وضع السماوات السبع و الأرضین السبع فی کفه میزان...(ج ۵ ص ۶۱۴-۶۱۶).

أنا میزان العلم و علی کفتاه.(ج ۹ ص ۲۰۹ و ج ۱۸ ص ۴۱۷ و ج ۱۳ ص ۷۹-۸۰).

و میزان العلم و کفتاه...و الأئمه من بعده عمود یوزن فیه.(ج ۹ ص ۲۰۷،

ص :۵۷۵

۲۵۶ و ج ۱۸ ص ۴۱۷).

و علی علیه السلام میزانه.(ج ۶ ص ۴۶).

[و س ق]

ان جدادها[ینبع]

بلغ فی زمن علی رضی اللّه تعالی عند ألف و سق.(ج ۸ ص ۵۸۴،۵۸۷).

[و س ل]

و اسمها الوسیله هی لمحمد صلی اللّه علیه و سلم و أهل بیته.(ج ۹ ص ۵۲۲).

هم العروه الوثقی و هم الوسیله الی اللّه.(ج ۱۳ ص ۷۵ و ج ۱۸ ص ۵۰۴).

فی الجنه درجه تسمی الوسیله.(ج ۹ ص ۱۹۳-۱۹۴ و ج ۱۸ ص ۴۲۸).

فاسألوا لی الوسیله.(ج ۹ ص ۱۹۳-۱۹۴ و ج ۱۸ ص ۴۲۸).

فإذا سألتم اللّه فاسألوا له الوسیله.(ج ۹ ص ۱۹۳-۱۹۴).

فاسألوه الوسیله.(ج ۴ ص ۴۸۷ و ج ۲۰ ص ۲۵۰،۳۲۷،۳۹۱).

من أراد التوسل الی حتی یکون له عندی ید...(ج ۹ ص ۴۲۴ و ج ۱۸ ص ۵۳۱).

من أراد التوسل الی...فلیصل أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۲۴ و ج ۱۸ ص ۴۷۳،۴۷۵،۵۵۵).

إذا کان لک الی حاجه فهؤلاء توسل...(ج ۹ ص ۲۰۲،۲۵۴).

توسلوا بمحبنا الی اللّه.(ج ۹ ص ۴۲۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۱).

من أراد التوسل و أن یکون له عندی ید...فلیصل أهل بیتی...(ج ۹ ص ۴۲۴ و ج ۱۸ ص ۳۰۶،۴۷۳،۴۷۵،۵۵۵).

من أراد التوسل الى...فليصل أهل بيتى.(ج ۱۸ ص ۵۱۰).

ما همنى أمر فقصدت قبر موسى بن جعفر فتوسلت به الا سهل اللّه تعالى.(ج ۱۲ ص ۳۳۲).

فيتوسل الى ربه بعلى و ذريته.(ج ۴ ص ۹۱ و ج ۷ ص ۳۸۲).

فجعل يتوسل الى ربه فيتوسل الى اللّه بعلى و ذريته فتاب عليه.(ج ۴ ص ۹۱).

[قول روزبهان]

:أما التوسل بولايه على فهو حق و من أقرب الوسائل.

(ج ۷ ص ۴۵۲).

[و س ی]

ان هذا للمواساه.(ج ۵ ص ۸۴-۸۵،۲۸۵-۲۸۶ و ج ۶ ص ۱۵،۱۹ و ج ۸ ص ۳۶۰ و ج ۱۶ ص ۱۵۵،۱۶۲،۱۶۴،۴۱۹).

لو كان المان لى لواسيت بينهم فكيف و انما هى أموالهم.(ج ۸ ص ۵۶۰).

[و ش ح]

قلده اللّه وشاحين من در.(ج ۸ ص ۴۶۱ و ج ۱۶ ص ۴۴۱).

قلده اللّه وشاحين من نار.(ج ۸ ص ۴۶۱ و ج ۱۶ ص ۴۴۱).

[و ص ف]

أوصافه الجسميه سلام اللّه عليه.(ج ۸ ص ۶۶۵-۶۶۷ و ج ۱۸ ص ۲۴۱ -۲۴۵).

صف لى ربک...لا يوصف الا بما وصف به نفسه.(ج ۴ ص ۷۹).

[و ص ل]

صله قرابه رسول اللّه أحب الى من صله قرابتى.(ج ۱۸ ص ۵۴۴).

بلی و اللّه ان رحمی موصوله فی الدنیا و الآخره.(ج ۹ ص ۵۱۴-۵۱۵).

إباؤه علیه السلام عن قبول صله معاویه.(ج ۱۱ ص ۴۵۰).

فویل للمکذبین بفضلهم من أمتی القاطعین فیهم صلتی.(ج ۱۸ ص ۵۲۷).

[و ص ی]

خاتم الوصیین.(ج ۴ ص ۳۴۴،۱۲۰،۱۱۳،۲۰ و ج ۱۵ ص ۱۷۳ و ج ۲۰ ص ۳۱۷-۳۱۸،۴۱۵).

خاتم الأوصیاء.(ج ۴ ص ۱۲۰ و ج ۲۰ ص ۳۱۸).

هذا علی وصی محمد.(ج ۲۰ ص ۳۲۵).

علی وصی اللّه.(ج ۲۰ ص ۵۵۹).

بالعقیق الأحمر...أقر...لک بالوصیه و لأولادک بالامانه(بالامامه)و لمحبیک بالجنه.(ج ۴ ص ۸۸،۳۸۲ و ج ۱۵ ص ۱۴۰).

و لعلی بالوصیه و لذریته(و لولده)بالامامه و لشیعته بالجنه.(ج ۴ ص ۸۷- ۸۹ و ج ۱۵ ص ۱۳۹،۱۴۱).

...و لعلی بن أبی طالب بالوصیه و لشیعته بالجنه.(ج ۱۵ ص ۱۴۰).

ففی النبوه و فی علی الوصیه.(ج ۱۵ ص ۱۴۱).

فکان لی النبوه و لعلی الوصیه.(ج ۱۵ ص ۱۴۲).

علی أن یکون أخی و وصیی(و وزیری).(اطلبه ضمن حدیث الدار).

و انی أوصیت الی علی و هو أفضل من أترکه بعدی.(ج ۱۵ ص ۱۶۲).

جبرئیل أتانی من عند اللّه یأمر أن اوصی به علیا بعدی...(ج ۱۵ ص ۱۷۲).

علی وصیی[خیر الأوصیاء،سید الأوصیاء،أفضل الوصیین]

.(ج ۴ ص ۸۶-۱۲۷).

خیر الأوصیاء.(ج ۴ ص ۱۰۵،۱۰۷-۱۱۹،۱۱۲،۱۰۹-۱۵۸،۱۲۱،

۱۸۴،۳۲۶ و ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۱۵ ص ۱۶۵-۱۶۶،۲۶۳-۲۶۴،۳۸۲، ۳۹۴ و ج ۲۰ ص ۳۸۱،۴۹۶).

علی وصیی.(ج ۴ ص ۱۹،۶۱-۸۵،۷۱،۸۲-۶۲،۱۰۴-۹۹،۱۰۴ - ۳۳۹،۳۲۷،۲۹۷،۲۸۵،۲۲۷،۱۹۲،۱۷۰،۱۶۰،۱۱۲-۳۵۰،۳۴۰، ۳۸۵ و ج ۱۵ ص ۱۲۹-۲۰۸،۱۷۳ و ج ۲۰ ص ۳۸۰،۲۳۰-۴۱۱،۳۸۳، ۴۴۵-۴۴۶).

سید الوصیین.(ج ۴ ص ۱۰۲،۸۲-۱۲۲،۱۱۷،۱۱۶،۱۱۳،۱۰۳، ۲۹۷،۳۵۶ و ج ۵ ص ۵۶ و ج ۶ ص ۴۱۷ و ج ۷ ص ۳۷۷-۳۷۸ و ج ۱۵ ص ۵۵-۵۷ و ج ۱۳ ص ۶۸-۶۹ و ج ۲۰ ص ۵۳۸-۵۳۹).

سید الأوصیاء.(ج ۴ ص ۱۱۴،۵۸-۳۱۸،۱۲۷،۱۱۸ و ج ۵ ص ۷۸ و ج ۱۵ ص ۵۸-۵۸۷،۵۹ و ج ۲۰ ص ۴۴۷،۵۳۱).

وصیی أفضل الأوصیاء.(ج ۴ ص ۱۱۹،۷۹ و ج ۱۵ ص ۲۶۵ و ج ۱۸ ص ۵۲۱ و ج ۲۰ ص ۲۸۵-۲۸۶).

وصیی أفضل الوصیین.(ج ۴ ص ۱۱۹ و ج ۵ ص ۱۰-۳۵،۱۱).

خیر الوصیین.(ج ۴ ص ۲۸۴ و ج ۱۵ ص ۲۴۴ و ج ۲۰ ص ۲۹۸،۲۶۳، ۳۹۶،۳۳۳).

أخی و وصیی.(ج ۴ ص ۶۰-۶۱ و ج ۵ ص ۵۰،۴۱،۳۷،۳۵ و ج ۱۵ ص ۲۰۸، ۱۵۰،۱۴۶،۱۴۴ و ج ۲۰ ص ۲۳۶،۲۲۵).

فأنت وصیی و خلیفتی.(ج ۴ ص ۸۱-۸۲).

أنت وصیی.(ج ۴ ص ۱۶۰، ۱۰۰،۹۲ و ج ۱۵ ص ۱۵۲).

وصیی و وارثی.(ج ۴ ص ۷۱-۲۲۷،۷۵ و ج ۷ ص ۴۱۴ و ج ۱۳ ص ۷۷ و ج ۱۵ ص ۱۶۳،۱۵۶،۱۵۴ و ج ۲۰ ص ۳۸۳،۲۳۰).

ص :۵۷۹

وصیی رسول رب العالمین.(ج ۴ ص ۱۹،۴۹۹-؟۵۰).

علی أخی و وزیری و وارثی و وصیی و خلیفتی فی أمتی.(ج ۵ ص ۳۵).

و القائم فیکم بعدی و وصیی و خلیفتی.(ج ۵ ص ۳۶).

وصیی و وزیری.(ج ۴ ص ۲۷).

وصیی و وارث علمی.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۲۰ ص ۴۰۷،۳۰۹).

وصیی و موضع سری.(ج ۴ ص ۷۵-۷۶،۳۵۰ و ج ۱۵ ص ۱۵۳).

و هو وصیی و خلیفتی.(ج ۴ ص ۹۴ و ج ۱۳ ص ۶۷ و ج ۱۵ ص ۱۵۵، ۲۰۸،۱۶۲).

وصیی فی عترتی.(ج ۴ ص ۷۷).

وصیی علی أهل بیتی و أمتی.(ج ۲۰ ص ۲۹۱ و ج ۴ ص ۷۷،۱۹۶ و ج ۱۵ ص ۶۲،۱۷۰،۱۷۱،۱۷۳).

هو و اللّه الامام بعدی و الوصی القائم بأمری فأطیعوه...(ج ۴ ص ۸۶).

وصیی علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۸۰).

...و وصیی.(ج ۴ ص ۷۸،۸۳ و ج ۱۵ ص ۱۵۲).

یا عمر هذا وصیی و خلیفتی...(ج ۴ ص ۸۱ و ج ۶ ص ۴۲۲).

لا اله الا اللّه علی الوصی.(ج ۴ ص ۹۰).

فإنک وصی نبی و وارثه بل أنت سید الأوصیاء و امام الأتقیاء(ج ۱۵ ص ۱۹۱).

بخ بخ من وصیی بن حبیب و خلیل.(ج ۶ ص ۱۰۹).

...و کان وصی محمد علی بن أبی طالب.(ج ۴ ص ۱۲۱).

لیس لنا أن نرد السلام الا علی نبی أو وصی نبی و أنت وصی خاتم النبیین.

(ج ۶ ص ۹۵).

اعرف ابن عمک وصیا کما أعرفک نبیا.(ج ۴ ص ۹۵).

و أخرج عليا وصيا.(ج ۴ ص ۹۲ و ج ۱۶ ص ۱۱۹).

و اتخذه وصيا و وزيرا.(ج ۴ ص ۱۰۷،۱۰۵).

و اتخذته وصيا.(ج ۵ ص ۲۰).

فاختار منهم بعلك فأوحى الى أن أزوجك إياه و اتخذه وصيا و أخا.(ج ۶ ص ۶۲۱).

أين وصى محمد صلى اللّه عليه و آله؟(ج ۲۰ ص ۳۹۳).

و وصيه و أبو ذريته.(ج ۴ ص ۹۱).

فى النبوه و فيك الوصيه و الامامه.(ج ۱۵ ص ۱۳۷).

ففى النبوه و فى على الوصيه.(ج ۵ ص ۲۴۴،۲۵۲-۲۵۳ و ج ۱۵ ص ۱۴۱ و ج ۲۱ ص ۴۳۲).

ففى النبوه و فيك الوصيه.(ج ۵ ص ۲۵۳ و ج ۲۱ ص ۴۳۱).

و لعلى بالوصيه.(ج ۴ ص ۸۷-۸۹).

كان لى النبوه و لعلى الوصيه.(ج ۲۱ ص ۴۳۲).

أخبرنى عن وصى محمدكم يعيش؟(ج ۸ ص ۲۱۶).

آدم وصى شيث و وصى نوح سام...(ج ۴ ص ۳۲۷).

أوصياءك المكتوبون على سرادق عرشى فنظرت فرأيت اثنى عشر نورا.(ج ۶ ص ۹۳).

فإنهم خلفائى و أوصيائى و حجج اللّه على خلقه بعدى.(ج ۱۸ ص ۴۷۳).

و ليأتم بالأئمه الهداه من ولده فإنهم خلفائى و أوصيائى.(ج ۷ ص ۱۵۹).

ان خلفائى و أوصيائى و حجج اللّه على الخلق بعدى.(ج ۴ ص ۹۴).

ثم للأوصياء من بعدهم من ولدهم.(ج ۵ ص ۳۶).

على و ذريته يختمون الأوصياء الى يوم الدين.(ج ۴ ص ۳۴۰ و ج ۷ ص ۳۸۶

و ج ۱۸ ص ۵۱۹).

فیه و فی أوصیائی الی یوم القیامه.(ج ۵ ص ۳۷،۳۴ و ج ۲۰ ص ۵۳۸).

أوصیائی بعدی اثنا عشر.(ج ۴ ص ۱۱۶،۱۰۳،۳۵۶ و ج ۲۰ ص ۵۳۸).

وصیه أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۱۸ ص ۲۵۱).

وصیه سیده النساء علیها السلام.(ج ۱۰ ص ۴۵۳-۴۶۳،۴۵۴-۴۸۰).

أوصیکم بالنساء و أوصیکم بالجار و أوصیکم بالممالیک و أوصیکم بالعدل.

(ج ۶ ص ۳۳۲).

قول الشافعی:

وصی المصطفی حقا

امام الانس و الجنه

(ج ۲۰ ص ۳۹۳،۲۵۲).

وصیه معاویه لیزید.(ج ۱۱ ص ۳۲۹).

[و ض ع]

تواضع أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ۸ ص ۶۰۶-۶۱۰ و ج ۱۸ ص ۱۵۲ -۱۵۴).

کونه علیه السلام واضع علم النحو.(ج ۸ ص ۱-۷).

و علی واضع أقدامه...(ج ۱۸ ص ۱۶۳).

افترضت الحج و وضعته عن المقل و...(ج ۴ ص ۱۲۷).

موضع سری.(ج ۴ ص ۷۵-۳۵۰،۱۰۶،۷۶ و ج ۱۵ ص ۱۵۳،۶۱- ۵۶۴،۱۵۵).

نحن أهل البیت مفاتیح الرحمه و موضع الرساله و مختلف الملائکه و معدن العلم.(ج ۹ ص ۳۷۶ و ج ۱۳ ص ۸۳).

و علی واضع یده علی رکبتی رسول اللّه...(ج ۴ ص ۷۷).

[و ط ن]

حب فاطمه تنفع فی مائه من المواطن.(ج ۱۰ ص ۱۶۶).

حی و حب أهل بیتی نافع فی سبع مواطن أهوالهن عظیم.(ج ۹ ص ۴۴۴ و ج ۱۸ ص ۴۷۸).

[و ط ی]

یسمع وطء جبرئیل فوق.(ج ۶ ص ۴۹۸ و ج ۱۶ ص ۴۸۰ و ج ۱۷ ص ۳۴۲).

یواطئ اسمه اسمی.(ج ۱۳ ص ۲۳۴-۲۴۷ و ج ۱۸ ص ۵۵۶).

[و ع د]

یقضی دینی و ینجز موعدی(ج ۴ ص ۳۳۹،۳۸۵ و ج ۶ ص ۵۸۱-۵۹۲ و ج ۱۵ ص ۵۷۴-۵۷۷ و ج ۱۷ ص ۷۶-۷۷ و ج ۲۱ ص ۵۹۹-۶۰۱).

وعدنی ربی فی أهل بیتی.(ج ۱۸ ص ۵۴۱).

[و ف ر]

أوفر الناس حلما.(ج ۴ ص ۳۶۰).

[و ف ی]

أوفی الناس.(ج ۴ ص ۱۵۶-۱۵۸،۲۱۸ ۲۱۹ ۲۳۳ و ج ۱۵ ص ۳۵۴، ۳۸۳،۳۸۷-۴۰۲،۳۹۰ و ج ۲۰ ص ۲۵۷،۲۶۴-۲۶۵،۵۴۹-۵۵۰).

ص :۵۸۳

[و ق ر]

وقار سيد العابدين عليه السلام.(ج ١٢ ص ٨٩).

[و ق ی]

ولی المتقین.(ج ٢٠ ص ٤۴٩،٥٣٣).

امام الأتقیاء.(ج ١٥ ص ١٩١).

امام المتقین.(ج ۴ ص ١١-۴٩٩،٣٨١،٣٣۴،٢٨۴،٩٩،٢۴ و ج ۵ ص ۶٩ و ج ١٥ ص ١۴-٢٣٢،٢٥ و ج ٢٠ ص ٣٠٣-٣١٥،٣٠۴-٣١۶، ٥٠٥،۴۴٨-٢٣٢،٥٠۶).

خیرها و أتقاها و أفضلها و أقربها منی...(ج ۴ ص ٢٧٨ و ج ١٥ ص ۴٠٩،٢۶٣، ۴١١).

وقیت بنفسی خیر من وطء الحصا

و من طاف بالبیت العتیق و بالحجر

(ج ٢٠ ص ١١١).

[و ق ف]

وقف ملک الموت علی الباب(ج ٩ ص ۴٠٢).

وقف عین أبی نیزر و البغیبغه.(ج ٨ ص ٥٨٩،٥٨٥).

و الموقف موقفک.(ج ٧ ص ١٢۴).

و مواقف لک دون أحمد جاوزت.(ج ١٨ ص ٩١).

قفوهم انهم مسئولون عن ولایه...(ج ٩ ص ١۴٣،ارجع قسم الآیات).

[و ک ل]

توکل أمیر المؤمنین علیه السلام.(ج ٨ ص ۶١٩-۶٢٢ و ج

۱۸ ص ۱۴۰-۱۴۶).

من أراد التوكل على اللّه فليحب أهل بيتى و من أراد أن ينجو من عذاب القبر فليحب و أهل بيتى.(ج ۹ ص ۴۲۵).

من اتكل على حسن اختيار اللّه له لم يتمن انه فى غير الحاله التى اختار اللّه تعالى له.(ج ۱۱ ص ۲۳۷ و ج ۱۹ ص ۳۴۴،۳۵۷، ۳۵۴).

[و ل د]

فان جبرئيل أتانى و قال لى:بشر هذا بأن اللّه تعالى جعل الأئمه من ولده...

(ج ۱۸ ص ۵۲۴).

ان اللّه غير معذبك و لا ولدك.(ج ۱۰ ص ۱۳۲-۱۳۳).

و الذى نفسى بيده لو عمل أحدكم عمل سبعين نبيا من أعمال البر ما دخل الجنه حتى يحب هذا و ولده و أشار الى على عليه السلام.(ج ۵ ص ۱۲۱).

أنت أخى و أبوك والدى.(ج ۴ ص ۲۳۰).

أنت أمير المؤمنين و أنت قائد الغر المحجلين و أنت سيد ولد آدم ما خلا النبيين و المرسلين.(ج ۲۰ ص ۳۲۶).

و ان ولدك ولدى.(ج ۴ ص ۴۸۴،۴۸۶ و ج ۶ ص ۴۴۸ و ج ۷ ص ۲۹۶ و ج ۱۵ ص ۶۶۴،۵۶۳،۲۲۰).

على...و ولده ولدى و حزبه حزبى و هو سيد الوصيين و خير أمتى.(ج ۴ ص ۲۹۷ و ج ۶ ص ۴۱۷).

أبو ولدى.(ج ۴ ص ۸۲،۲۰۵،۲۲۷،۳۳۶ و ج ۵ ص ۵۰ ص ۳۰۵-۳۰۶ و ج ۱۵ ص ۴۸۱،۵۱۶،۵۳۱،۶۸۷-۴۷۷،۴۸۰ و ج ۷ ص ۸۸ و ج ۱۶ ص ۱۵۲-۱۵۵ و ج ۲۰ ص ۲۲۴،۲۲۸،۲۳۰،۲۴۸،۶۰۹ و ج ۲۱ ص ۱۴۲،

۱۴۳،۶۰۴).

أنا و أخی و أحد عشر من ولدی.(ج ۵ ص ۳۷).

أولهم ابن عمی و أحد عشر من ولدی.(ج ۴ ص ۱۰۲).

ثم أحد عشر رجلا من بعده من ولد محمد من ابنته فاطمه.(ج ۵ ص ۹۸).

فأفتخر بولدی الحسن و الحسین.(ج ۱۰ ص ۴۶۳ و ج ۱۹ ص ۲۵۶).

اللهم انهما ولدای و قره عینی و ثمره فؤادی.(ج ۹ ص ۱۸۳).

ان حول قبر ولدی الحسین أربعه آلاف ملک شعثا غبرا.(ج ۷ ص ۳۶۲ و ج ۱۱ ص ۲۸۷).

أخبرنی ان ولدی الحسین یقتل بشاطئ الفرات.(ج ۱۱ ص ۳۷۴-۳۷۵ و ج ۱۹ ص ۳۷۷).

و ان الثانی عشر من ولدی یغیب...فیظهر الإسلام و یجدد.(ج ۴ ص ۸۴).

المهدی رجل من ولدی.(ج ۱۳ ص ۱۱۸ و ج ۱۹ ص ۶۶۵).

المهدی من ولد فاطمه.(ج ۱۳ ص ۹۸-۳۲۰،۱۱۰-۳۲۱ و ج ۱۹ ص ۶۷۱،۶۶ ۶۷۹،۶۷۲ و ج ۱۰ ص ۲۴۰-۲۴۴).

المهدی من ولدی تکون له غیبه.(ج ۱۳ ص ۳۰۳).

المهدی من ولد الحسین.(ج ۳۳ ص ۳۳۳-۳۳۵،۳۲۳).

أولهم أخی و آخرهم ولدی...فمن ولدک؟قال:المهدی.(ج ۱۳ ص ۷۰).

أبو ولده و زوج سیده نساء أهل الجنه.(ج ۱۵ ص ۲۵۳).

یا علی انک و الأوصیاء من ولدک أعراف...(ج ۱۳ ص ۷۴).

فاختار الأئمه من ولدک علی رجال العالمین.(ج ۱۳ ص ۸۱).

و الأئمه الطاهرین آیتی من ولده.(ج ۱۳ ص ۸۱).

و الأئمه الطاهرون من ولده آیات ربی.(ج ۷ ص ۱۳۱ و ج ۱۸ ص ۵۰۰

ص :۵۸۶

و ج ۲۰ ص ۳۷۸).

و الأئمه الطاهرين من ولدها أمناء ربى.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۱۳ ص ۷۹).

و بعلها نور بصرى و الأئمه من ولدها امارتى و حبلى الممدود.(ج ۱۳ ص ۷۷،۷۹).

و الفضل بعدى لک یا علی و للائمه من ولدک ج ۵ ص ۹۲.

حتی يقوم بامتى رجل من ولد الحسين.(ج ۱۳ ص ۳۰۱).

فلم یزل اللّه یختارهم لخلقه من ولد الحسین.(ج ۱۳ ص ۸۴).

و تقول[سيده النساء]

:يا عدل يا جبار احكم بينى و بين قاتل ولدى-(ج ۱۹ ص ۷۴).

هذا جبرئيل يخبرنى عن أرض بشاطئ الفرات يقال لها كربلاء يقتل فيها ولدى الحسين.(ج ۱۱ ص ۴۱).

و اللّه ما ينظر أحد الى رأس ولدى الحسين فيفرح الا خالف اللّه بين قلبه و لسانه.

(ج ۱۱ ص ۴۱۱).

فقام جابر و قال:يا رسول اللّه و للقائم من ولدک غيبه؟قال:ای و ربی...

(ج ۲۰ ص ۴۱۳).

ولاده أمير المؤمنين عليه السلام جوف الكعبه.(ج ۷ ص ۴۸۶-۴۹۰ و ج ۱۷ ص ۳۶۴-۳۷۲).

و لقد هبط على جبريل فى وقت ولاده على[عليه السلام]

...يهنيك بولاده على.(ج ۵ ص ۱۰).

و قالا[الملكان]

لها:من وليک و امامک؟فاستحيت أن تقول ولدى،فقلت لها:ابنک على...(ج ۱۵ ص ۷۷).

عليا و ولده يوم القيامه على خيل بلق.(ج ۶ ص ۱۶۵ و ج ۱۶ ص ۵۱۸-۵۱۹).

قال النبی بل و والدتی یا علی ج ۱۵ ص ۷۶ أنت باب علمی و ان ولدک ولدی و لحمک لحمی.(ج ۶ ص ۴۴۸ و ج ۷ ص ۲۹۶).

ان الحق معک و ولدک ولدی و لحمک لحمی.(ج ۴ ص ۴۸۴-۴۸۶ و ج ۱۵ ص ۵۶۳،۶۶۴).

ولیه ولیی و عدوه عدوی و زوجته ابنتی و ولده ولدی و حزبه حزبی.(ج ۴ ص ۲۹۷ و ج ۶ ص ۴۱۷).

أبو ولدی.(ج ۴ ص ۲۰۵،۲۲۷،۳۳۶ و ج ۵ ص ۵۰،۳۰۵،۳۰۶ و ج ۱۵ ص ۴۷۷،۴۸۰-۵۳۱،۵۱۶،۴۸۱ و ج ۱۶ ص ۱۵۲-۱۵۵ و ج ۲۰ ص ۲۴۸،۶۰۹، ۲۲۴،۲۲۸،۲۳۰ و ج ۲۱ ص ۱۴۳،۶۰۴-۱۴۲).

و لیأتم بالأئمه الهداه من ولده فإنهم خلفائی و أوصیائی...(ج ۷ ص ۱۵۹).

أنا و أخی علی و أحد عشر من ولدی.(ج ۵ ص ۳۷).

شریکه فی نسبه و أبو ولده.(ج ۱۵ ص ۲۵۳،۵۰۹).

هذا أخی و ابن عمی و صهری و أبو ولدی.(ج ۷ ص ۸۸ و ج ۱۵ ص ۴۷۷).

أما أنت یا علی فأخی و أبو ولدی.(ج ۱۵ ص ۵۱۶).

هما ولدای و سبطای و ریحانتای.(ج ۵ ص ۹۲).

فافتخر بولدی الحسن و الحسین.(ج ۱۰ ص ۶۴۳ و ج ۱۹ ص ۲۵۶).

اللهم انهما ولدای و قره عینی و ثمره فؤادی.(ج ۹ ص ۱۸۳).

أخبرنی ان ولدی الحسین یقتل بشاطئ الفرات.(ج ۷ ص ۳۶۲ و ج ۱۱ ص ۲۸۷ و ج ۱۹ ص ۳۷۷).

أخبرنی ان أمتی تقتل ولدی الحسین...(ج ۹ ص ۳۵۶ و ج ۱۱ ص ۳۶۴، ۳۷۴ و ج ۱۵ ص ۵۴۹).

ص :۵۸۸

ان اللّه غير معذبك و لا ولدك.(ج ۱۰ ص ۱۳۲-۱۳۳).

حتی يخرج فيه ولدی المهدی ينزل روح اللّه عيسی بن مريم فيصلی خلفه.

(ج ۴ ص ۹۴ و ج ۱۳ ص ۷۰).

قيل و ما أولی النعم؟قال:طيب الولاده.(ج ۹ ص ۴۱۵ و ج ۱۸ ص ۵۳۳).

لا يحبهم الا سعيد الجد طيب المولد.(ج ۹ ص ۴۱۵ و ج ۱۸ ص ۴۱۵).

مثلك و مثل الأئمه من ولدك مثل سفينه نوح.(ج ۴ ص ۴۸۲).

ثم اطلع الثالثه فاختار الأئمه من ولدك علی رجال العالمين.(ج ۱۸ ص ۴۵۶).

قيل:فمن ولدك؟قال:المهدی الذی يملأها قسطا و عدلا.(ج ۱۳ ص ۷۰).

يا علی أنا و أنت و الأئمه من ولدك سادات فی الدنيا و ملوك فی الآخره...

(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۱۳ ص ۷۷ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

لو ان رجلا أحبك و أولادك فی اللّه لحشره اللّه معك و مع أولادك.(ج ۴ ص ۲۶۳)و ج ۲۰ ص ۵۳۰ و ج ۲۱ ص ۵۵۳.

يسرت علی ولادتی...البيت قد انشق و دخلت فاطمه فيه.(ج ۵ ص ۵۷).

حق أمير المؤمنين عليه السلام علی هذه الامه كحق الوالد علی الولد.(ج ۶ ص ۴۸۸-۴۹۲ و ج ۱۷ ص ۲۵-۲۷ و ج ۲۱ ص ۵۷۷-۵۷۹).

لما ماتت فاطمه بنت أسد...قال صلی اللّه عليه و آله:بل و والدتی يا علی.

(ج ۱۵ ص ۷۶).

ثم تسعه من ولد الحسين(ج ۵ ص ۳۷،۴۱،۵۶ ج ۴ ص ۸۲-۸۴ ج ۲۰ ص ۱۹۶-۱۹۷ ۳۶۱).

و لعلی بالوصيه و لولده بالامامه[بالوصيه]

.(ج ۴ ص ۸۷-۸۹).

ص :۵۸۹

میلاد سید الشهداء علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۲۵۶-۲۵۹ و ج ۱۹ ص ۳۶۱ -۳۶۳).

میلاد سید العابدین علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۳-۹).

میلاد باقر العلوم علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۱۵۲-۱۵۳ و ج ۱۹ ص ۴۸۸ -۴۹۸).

میلاد الامام جعفر بن محمد علیهما السلام(ج ۱۲ ص ۲۰۸-۲۱۶ و ج ۱۹ ص ۵۰۵-۵۰۶).

میلاد الامام الکاظم علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۲۹۶-۲۹۸ و ج ۱۹ ص ۵۳۷).

میلاد الامام الرضا علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۳۴۴-۳۴۸).

میلاد الامام الهادی علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۴۴۲-۴۴۵ و ج ۱۹ ص ۶۰۶).

میلاد الامام العسکری علیه السلام.(ج ۱۲ ص ۴۵۸-۴۶۳ و ج ۱۹ ص ۶۱۹).

[و ل م]

ولیمه عرس سیده النساء.(ج ۱۰ ص ۴۲۴-۴۲۵).

[و ل ی]

الذین یحملون العرش و من حوله...و یستغفرون للذین آمنوا بولایتنا.(ج ۵ ص ۹۲).

ان اللّه تعالی أخذ میثاق من یحبنا و هم فی أصلاب آبائهم...فلا یقدرون علی ترک ولایتنا.(ج ۱۳ ص ۸۳).

ولایه أمیر المؤمنین علیه السلام حصن اللّه.(ج ۷ ص ۱۲۳ و ج ۱۴ ص ۵۲۲).

ولایه علی بن أبی طالب هو الصراط المستقیم.(ج ۷ ص ۱۲۵)و ج ۱۴ ص ۴۸۷.

ص :۵۹۰

يثبت اللّه بالقول الثابت،قال:بولايه على(ج ۱۴ ص ۴۰۲-ارجع قسم الآيات).

ثم اهتدى...الى ولايه أهل بيته[الى ولايتنا]

(ج ۱۴ ص ۴۰۵ و ج ۲۰ ص ۲۱۲-۲۱۳ ارجع قسم الآيات).

قفوهم انهم مسئولون عن ولايه على و حب أهل البيت[و ولايه أهل البيت]

.

(ج ۳ ص ۱۰۴ و ج ۱۴ ص ۱۸۲ و ج ۲۰ ص ۱۳۵ و ج ۹ ص ۱۴۳ و ج ۱۸ ص ۴۶۱ ارجع قسم الآيات).

كذبوا بآياتنا...يعنى بالولايه بحق على.(ج ۱۴ ص ۳۷۱-ارجع قسم الآيات).

هنا لك الولايه للّه الحق،قال:ولايه أمير المؤمنين.(ج ۱۴ ص ۳۷۶- ارجع قسم الآيات).

ان الناس لا يضلون و لا يهلكون و هم فى ولايه على.(ج ۱۶ ص ۴۳۹).

من لم يوال عليا لم يشم رائحه الجنه.(ج ۷ ص ۱۷۷-۱۷۸ و ج ۱۷ ص ۱۸۳ و ج ۲۱ ص ۳۶۱-۳۶۲).

يا على لو ان عبدا عبد اللّه عز و جل مثل ما أقام نوح فى قومه و كان له مثل احد ذهبا فأنفقه فى سبيل اللّه و مد فى عمره حتى حج ألف عام على قدميه ثم قتل بين الصفا و المروه مظلوما ثم لم يوالك يا على لم يشم رائحه الجنه.(ج ۷ ص ۱۷۷).

إذا كان يوم القيامه خطف قول لا اله الا اللّه عن قلوب العباد فى الموقف الا من أقر بولايه على عليه السلام.(ج ۱۴ ص ۵۱۸).

ذكر ربه ولايه على عليه السلام.(ج ۱۴ ص ۵۱۵-ارجع قسم الآيات).

الميثاق الذى أخذه اللّه عز و جل عليه ولايه على عليه السلام.(ج ۷ ص ۲۸۳ و ج ۱۷ ص ۳۳۶-۳۳۷).

فلیتمسک بولایه علی.(ج ۴ ص ۳۳۱ و ج ۵ ص ۱۰۸-۱۱۱ و ج ۷ ص ۳۸۶).

لم یجز علیه الا من کان معه کتاب ولایه علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۱۱۴ -۱۲۰ و ج ۱۷ ص ۱۵۸-۱۶۰ و ج ۲۱ ص ۵۱۸-۵۲۱).

...الا منکر و نکیر یسألانه عن ولایه أمیر المؤمنین علی.(ج ۱۴ ص ۳۷۶).

اوصی من آمن لی و صدقنی من جمیع الناس بولایه علی بن أبی طالب...

(ج ۶ ص ۴۳۵-۴۳۶ و ج ۱۶ ص ۶۱۹-۶۲۰ و ج ۲۱ ص ۳۱۳-۳۱۴).

من آمن بی و بولایه علی بن أبی طالب فهو معی فی الجنه...(ج ۶ ص ۴۳۷).

و لمن هذا العذاب المضاعف؟قال:لمن یأتی یوم القیامه و هو غیر ملتزم بولایه علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۱۳۶).

[قول ابن عباس]

:اللهم انی أتقرب إلیک بولایه علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۴۵۲).

[قول روزبهان]

:أما التوسل بولایه علی فهو حق و من أقرب الوسائل.

(ج ۷ ص ۴۵۲).

الولایه لال محمد أمان من العذاب.(ج ۹ ص ۴۹۴-۴۹۷ و ج ۱۸ ص ۴۹۶).

و علی الإقرار بنبوتک و الولایه لعلی.(ج ۷ ص ۱۲۹ و ج ۴ ص ۳۳۸،۳۳۰) و أمرکم بالولایه و انی أشهدکم انها لهذا خاصه و وضع یده علی علی بن أبی طالب.(ج ۵ ص ۳۶).

ان اللّه لما خلق السماوات و الأرض دعاهن فأجبنه فعرض علیهن نبوتی و ولایه علی بن أبی طالب...(ج ۷ ص ۲۵۳).

ص :۵۹۲

ادخلوا فی السلم کافه قال ولایتنا أهل البیت.(ج ۱۴ ص ۳۸۲-ارجع قسم الآیات).

ولا-یته ولایتی و ولایتی ولایه اللّه.(ج ۲ ص ۳۳۵ و ج ۶ ص ۴۳۶ و ج ۱۷ ص ۹۶-۹۷،۳۲۲ و ج ۷ ص ۱۲۲ و ج ۱۶ ص ۶۱۹ و ج ۲۱ ص ۳۶۰).

ولایتی ولایه اللّه و اتباعی اتباع اللّه.(ج ۶ ص ۴۴۱ و ج ۱۶ ص ۶۱۹).

لا ینال العبد ولایتی الا بحبک.(ج ۷ ص ۱۱۳ و ج ۱۷ ص ۱۵۷ و ج ۲ ص ۴۱۰ و ج ۲۱ ص ۴۰۲).

فان العبد لا ینال ولایتی الا بحب علی.(ج ۱۵ ص ۳۶۶-۳۶۷ و ج ۲۰ ص ۴۱۰).

سلهم یا محمد بما ذا بعثتم؟قالوا:بعثنا علی شهاده...و علی الإقرار بنبوتک و الولایه لعلی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۱۲۹).

لا یقبل اللّه ایمان عبد الا لولایته و البراءه من أعدائه ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۸.

و عرضت ولایتکم علی أهل السماوات و الأرض.(ج ۱۳ ص ۵۸).

فلیقل لا اله الا اللّه محمد رسول اللّه علی ولی اللّه.(ج ۴ ص ۱۲۹).

و الویل لمن جحده و جحد ولایته.(ج ۵ ص ۷۱).

فطوبی لمن آمن به و صدق بولایته.(ج ۵ ص ۷۰).

«ثم اهتدی»اهتدی الی ولایه أهل بیته.(ج ۱۸ ص ۵۱۰-ارجع قسم الآیات).

«ان لهم قدم صدق»قال:ولایه علی بن أبی طالب.(ج ۲۰ ص ۱۲۶ ارجع قسم الآیات).

ان ابراهیم علیه الصلاه و السلام عرضت ولایته علیه فقال...(ج ۲۰ ص ۱۱۶).

لو اجتمع الناس على ولايته.(ج ۷ ص ۱۴۹-۱۵۱ و ج ۱۷ ص ۲۴۰- ۲۴۱).

لو اجتمعت الدنيا بأسرها على ولايتک.(ج ۷ ص ۲۹۹).

سل من أرسلنا على ما بعثوا؟...قال:على ولايتک و ولايه على.(ج ۷ ص ۱۲۸).

تمام دين اللّه ولايه على بعدى.(ج ۵ ص ۳۵).

...بألف لغه ثم لم يأت بولايتک.(ج ۷ ص ۱۷۸).

و الإقرار بالولايه التى أمر اللّه بها ولايه آل محمد.(ج ۱۳ ص ۸۶).

لا يجوز أحد الصراط الا بولاء على.(ج ۷ ص ۱۱۴-۱۲۱ و ج ۱۷ ص ۱۵۸-۱۶۲ و ج ۲۱ ص ۵۱۷-۵۲۱).

الحكمه ولايه على بن أبى طالب.(ج ۱۴ ص ۶۶۷).

لا يقبل اللّه ايمان عبد الا بولايه.(ج ۵ ص ۱۳۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۸).

ثم جاء جاحدا لولايتكم ما غفرت له.(ج ۱۳ ص ۵۸).

من لقى اللّه و هو جاحد لولايه على...لا يقبل اللّه من أعماله شيئا.(ج ۶ ص ۴۰۹).

فالكفار من جحد نبوتى و العنيد من جحد ولايه على.(ج ۵ ص ۲۵۰).

...و عنيد بولايتک يا على.(ج ۴ ص ۴۷۰).

من أراد النجاه...فليتمسک بولايه على..(ج ۴ ص ۳۳۱ و ج ۷ ص ۳۸۶).

ان الملائكه لتتقرب الى اللّه بمحبتک و ولايتک.(ج ۴ ص ۲۲۷ و ج ۷ ص ۳۸۳ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

و من خفت موازينه...لمن أنكر ولايته و إمامته.(ج ۹ ص ۲۵۶).

و قالا لها[فاطمه بنت أسد]

:من وليک و امامک؟فاستحيت أن تقول ولدى.

فقلت لها:ابنک علی...(ج ۱۵ ص ۷۷).

هذا ولیی و یؤدی عنی.(ج ۴ ص ۶۴-۳۵۷،۳۳۰،۱۳۴،۱۳۱،۶۵ و ج ۱۵ ص ۱۱۴ و ج ۱۷ ص ۳۰۷ و ج ۲۰ ص ۳۴۵-۳۴۷).

امام أولیائی.(ج ۲۰ ص ۳۴۳،۲۴۶-۳۴۴ و ج ۱۵ ص ۸۱-۸۵،۸۳، ۸۶-۱۹۰،۸۷).

امام أولیاء ربی.(ج ۲۰ ص ۳۴۴،۳۴۱،۳۲۰).

امام الأولیاء.(ج ۱۵ ص؟؟).

انما ولیکم اللّه...(ج ۲ ص ۳۹۹-۴۱۰ و ج ۳ ص ۵۰۲-۵۱۲ و ج ۴ ص ۶۰،۵۸ و ج ۶ ص ۲۸۱ و ج ۱۴ ص ۲-۳۱ و ج ۲۰ ص ۲-۲۲).

علی ولی اللّه.(ج ۴ ص ۱۲۸-۱۴۴،۱۳۰،۱۲۹-۲۸۱،۲۸۷،۱۴۸، ۳۵۷،۴۸۹ و ج ۵ ص ۴ و ج ۶ ص ۴۴۲ و ج ۷ ص ۳۸۵ و ج ۱۵ ص ۸۸-۹۲ و ج ۲۰ ص ۲۵۰-۴۳۵،۳۹۱،۳۲۸،۲۵۱-۴۳۶).

علی ولی اللّه و کتب موسی بن عمران بیده.(ج ۶ ص ۴۴۲).

ولی رسول اللّه.(ج ۴ ص ۶۴-۳۵۷،۳۳۰،۱۳۴،۱۳۱،۶۵ و ج ۱۵ ص ۱۲۳،۱۱۴ و ج ۱۷ ص ۳۰۷ و ج ۲۰ ص ۳۴۵-۳۴۷).

ولی المؤمنین.(ج ۴ ص ۱۳۳ و ج ۷ ص ۳۷۸ و ج ۲۰ ص ۳۲۲).

ولی کل مؤمن.(ج ۴ ص ۱۳۵،۱۲۱،۹۹،۷۹-۳۳۰،۲۷۷،۱۳۹-۳۳۱ ، ۳۵۸-۳۸۷،۳۵۹ و ج ۵ ص ۴۱،۳۷،۳۵-۲۸۸،۹۸،۵۸،۴۲-۳۰۴، ۳۰۹ و ج ۱۵ ص ۹۲-۱۱۴ و ج ۱۶ ص ۱۵۱-۱۶۵،۱۵۲ و ج ۲۰ ص ۳۴۸- ۴۹۴،۵۵۳،۳۶۲).

ولی المتقین.(ج ۴ ص ۱۳ و ج ۲۰ ص ۵۳۳،۴۴۹).

انه ولی کل من تسکن الأرض.(ج ۴ ص ۲۷۷).

ولی علی ولی اللّه و عدوه عدو اللّه.(ج ۵ ص ۴۳ و ج ۴ ص ۲۸۷).

ولیک ولیی و ولیی ولی اللّه.(ج ۲۰ ص ۲۲۶).

أنت ولیی فی الدنیا و الآخره.(ج ۴ ص ۱۳۴،۴۰۷-۱۳۵،۳۵۸).

أنت ولیی فی کل مؤمن بعدی.(ج ۴ ص ۴۰۸-۴۲۳،۴۱۰)و ۳۵۸-۳۵۹.

انی لاخوه و ولیه و ابن عمه...(ج ۱۵ ص ۱۱۸-۱۲۰).

من آمن بی و بنبیی و بولیی أدخلته...(ج ۷ ص ۱۲۷).

اللّه ولیی و أنا ولیک.(ج ۶ ص ۴۳۹ و ج ۱۷ ص ۱۳،۳۰۷ و ج ۲۱ ص ۳۹۷).

ولیه ولیی و عدوه عدوی.(ج ۴ ص ۲۹۷ و ج ۶ ص ۴۱۷).

من کنت ولیه فعلی ولیه ج ۴ ص ۴۳۷.(ج ۶ ص ۳۶۹-۳۸۰ و ج ۱۷ ص ۳۲۵ و ج ۱۶ ص ۵۷۷-۵۷۸،۵۸۴ و ج ۲۰ ص ۳۵۳، ۳۵۶ و ج ۲۱ ص ۳۹۸).

من کنت نبیه فعلی ولیه.(ج ۶ ص ۳۸۰).

فهو أولی الناس بکم بعدی.(ج ۱۵ ص ۱۲۴-۱۲۵ ج ۴ ص ۳۸۸).

من کنت أولی به من نفسه فعلی ولیه.(ج ۴ ص ۴۴۰).

من کنت أولی به من نفسه فعلی أولی به من نفسه.(ج ۲۰ ص ۳۶۱).

هذا ولیکم بعدی إذا کان فتنه.(ج ۱۵ ص ۱۰۰).

مولی بریتی.(ج ۱۵ ص ۱۲۶).

أولیاء علی هم المفلحون الفائزون.(ج ۴ ص ۴۸۹ و ج ۲۰ ص ۲۵۱،۳۹۲).

ولیی و وصیی.(ج ۱۵ ص ۱۱۵).

ان علیا ولیکم بعدی.(ج ۱۵ ص ۱۱۴).

[ان ولیتموها]

ان تولوا عليا تجدوه هاديا مهديا.(ج ۱۵ ص ۳۱۴-۳۲۱ و ج ۴ ص ۲۹۹).

ص :۵۹۶

ان أوليائی الا المتقون.(ج ۱۸ ص ۵۵۲-حديث موضوع).

لو لا علی لم يعرف حزبی و لا أوليائی.(ج ۴ ص ۱۶۷).

و ستذل أوليائی فی زمانه و يتهادون كما يتهادون رؤس الترک و الديلم.(ج ۴ ص ۱۲۴).

من آمن بی فليتول عليا.(ج ۶ ص ۴۳۶ و ج ۱۷ ص ۹۶-۹۷،۳۲۲ و ج ۲۱ ص ۳۵۹-۳۶۰).

فليتول عليا و ذريته.(ج ۵ ص ۱۱۰،۱۰۸،۱۰۷،۱۰۴ و ج ۷ ص ۲۶۹ و ج ۱۷ ص ۲۴۸،۲۴۶).

فليتول علی بن أبی طالب.(ج ۵ ص ۱۰۴-۱۱۰ و ج ۱۷ ص ۲۴۵-۲۴۸ و ج ۲۰ ص ۴۱۰).

من أحب أن يحيی حياتی...فليتول علی بن أبی طالب.(ج ۵ ص ۱۰۴ -۱۰۵ و ج ۱۸ ص ۵۲۷).

من سره أن يحيی حياتی...فليتول علی بن أبی طالب.(ج ۵ ص ۱۰۵ -۱۱۳).

من سره أن يحيی حياتی...فليوال عليا من بعدی...(ج ۱۸ ص ۵۲۷).

من أحب...فليوال عليا و ليعاد عدوه.(ج ۵ ص ۱۱۳ و ج ۷ ص ۱۵۹ و ج ۱۸ ص ۴۷۳).

يا علی من أحبک فتولاک اسكنه اللّه معنا.(ج ۷ ص ۱۶۷).

من أحب أن يتمسک بدينی و يركب سفينه النجاه بعدی...و ليوال وليه...

(ج ۵ ص ۵۵).

امر بطاعه أولی الأمر لأنهم معصومون مطهرون.(ج ۱۳ ص ۷۸).

بما تأمرهم به و أولوا الأمر منهم...(ج ۵ ص ۸۱).

ص :۵۹۷

أولوا الأمر هم الأئمه من أهل البيت عليهم السلام.(ج ۱۳ ص ۷۷).

من أحب أن يركب سفينه النجاه...فليوال عليا...(ج ۵ ص ۱۱۳ و ج ۷ ص ۱۵۹).

فان وليي ولي علي و عدوی عدو علی.(ج ۱۵ ص ۱۷۳).

هذا وليي و أنا وليه.(ج ۱۵ ص ۱۱۶).

هذا وليي و المؤدى عنی و ان اللّه موال من والاه و معاد من عاداه.(ج ۴ ص ۱۳۴ و ج ۱۵ ص ۱۱۷ و ج ۲۰ ص ۳۴۶-۳۴۷).

وليک وليي و وليي ولی اللّه و عدوک عدوی و عدوی عدو اللّه.(ج ۲۰ ص ۲۲۶).

أولياؤک أوليائی أعداؤک أعدائی.(ج ۲۰ ص ۲۳۰ و ج ۴ ص ۲۲۷).

انی لأنا أخوه و وليه و وارثه.(ج ۴ ص ۱۳۱-۱۳۲).

أ لستم تعلمون انی أولى بكل مؤمن نفسه من كنت مولاه فعلی مولاه.(ج ۱۶ ص ۵۶۹).

يا أيها الرسول بلغ ما انزل إليک من ربک ان عليا مولی المؤمنين.(ج ۶ ص ۳۵۱-۳۵۲).

سيد المسلمين ولی المتقين قائد الغر المحجلين.(ج ۲۰ ص ۴۴۹،۵۳۳).

مولی الامه.(ج ۴ ص ۲۲۲ و ج ۱۵ ص ۱۲۷).

مولی البريه.(ج ۴ ص ۹۳ و ج ۱۵ ص ۱۲۶).

لن تضلوا و لن تهلكوا و أنتم فی موالاه علی و ان خالفتموه فقد ضلت بكم الطرق.(ج ۶ ص ۵۷).

من كنت مولاه فعلی مولاه.(ج ۲ ص ۴۲۶-۴۶۵ و ج ۳ ص ۳۲۲-

ص :۵۹۸

۳۲۷ و ج ۴ ص ۴۰۸،۹۲-۴۳۷،۴۱۰-۴۴۷،۴۴۳-۴۵۰ و ج ۵ ص ۸۹، ۸۰،۷۷،۷۲،۶۰،۴۳ و ج ۶ ص ۲۲۵-۳۰۴ و ج ۱۶ ص ۵۵۹-۵۸۷ و ج ۲۱ ص ۱-۹۳).

من کنت أولی به من نفسه فعلی ولیه.(ج ۴ ص ۴۴۰).

أ تعلمون انی أولی بالمؤمنین من أنفسهم؟(ج ۴ ص ۴۳۷).

أ لست أولی بکم من أنفسکم؟(ج ۴ ص ۴۳۸،۴۴۱).

أیها الناس من أولی بکم من أنفسکم؟(ج ۴ ص ۴۳۸).

أ لست أولی بالمؤمنین من أنفسهم.(ج ۴ ص ۴۴۵ و اطلبه أیضا ضمن حدیث الغدیر).

من کنت مولاه فعلی مولاه اللهم وال من والاه.فقام سلمان فقال:یا رسول اللّه ولایه ما ذا؟فقال:ولاء کولائی من کنت أولی به من نفسه فعلی أولی به من نفسه.(ج ۵ ص ۳۵ و ج ۲۰ ص ۳۶۱).

أولی الناس.(ج ۴ ص ۱۴۳،۳۸۸ و ج ۱۵ ص ۱۲۳-۱۲۵).

اللهم وال من والاه...(ج ۵ ص ۸۹،۷۷، ۶۰،۵۱ و ج ۱۵ ص ۱۱۷ و ضمن من کنت مولاه...).

و وال من والاهم و عاد من عاداهم.(ج ۱۸ ص ۴۲۹).

أنا سلم لمن سالم أهل الخیمه و حرب لمن حاربهم و ولی من والاهم.(ج ۹ ص ۱۶۵-۱۶۶ و ج ۱۸ ص ۴۱۵).

اللهم وال من والاه و عاد من عاداه؟قال:نعم.قال:فانی رأیتک والیت أعدائه و عادیت أولیائه.(ج ۶ ص ۲۵۷).

أفلح من تولاک و خاب و خسر من عاداک.(ج ۲۰ ص ۳۲۶ و ج ۷ ص ۳۷۱ و ج ۱۵ ص ۶۳ و ج ۴ ص ۲۲).

[ربح]

سعد من تولاک.(ج ۴ ص ۲۲۷،۴۸۲ و ج ۲۰ ص ۲۳۰).

من تولاه فقد تولانی.(ج ۶ ص ۳۳۴-۳۳۷،۴۰۰ و ج ۱۶ ص ۵۹۸، ۶۱۹-۶۲۰ و ج ۱۷ ص ۸-۱۱ و ج ۲۱ ص ۳۱۰،۳۱۳-۳۱۴).

أولياؤک أولیائی و أعدائک أعدائی.(ج ۴ ص ۲۲۷).

قوله علیه السلام:

و أوجب لی ولایه علیکم

رسول اللّه یوم غدیر

(ج ۴ ص ۲۰۷،۳۷۱).

قول حسان:

یقول:فمن مولاکم و ولیکم؟

فقالوا:و لم یبدوا هناک التعامیا

هناک دعاک اللهم وال ولیه

و کن للذی عادی علیا معادیا

(ج ۲۰ ص ۱۹۹).

قول حسان:

فمن کنت مولاه فهذا ولیه

فکونوا له أنصار صدق موالیا

(ج ۲۱ ص ۷،۱۲).

قول حسان:

فأنزل فیک اللّه خیر ولایه

يبينها فى محكمات الشرائع

(ج ۲۰ ص ۹،۱۳).

أسلم يهودى يقال له نعثل و أنشأ بين يدى رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم:

قد فاز من والاهم

و خاب من عاد الزهر

...من كان عنهم معرضا

فسوف تصلاه سقر.(ج ۴ ص ۸۴).

موالاتهم فرض و حبهم هدى

و طاعتهم ود و ودهم تقوى

(ج ۱۸ ص ۵۴۷).

ص :۶۰۰

[و ی ل]

ویل لمن أبغضک.(ج ۴ ص ۴۹۱،۳۴۹،۵۲،۵۰،۴۹-۴۹۴،و ج ۶ ص ۴۰۶-۴۰۸ و ج ۷ ص ۲۷۰،۱۱۰-۲۷۶ و ج ۱۵ ص ۷۹ و ج ۱۶ ص ۶۱۳ ۶۱۴ و ج ۱۷ ص ۲۵۲،۸۲-۲۵۵ و ج ۲۰ ص ۳۹۰ و ج ۲۱ ص ۳۳۴-۳۳۶، ۵۹۷،۳۴۷-۵۹۸).

الویل لمن کذبنی فی علی أو کذب علیا أو نازعه فی مقامه الذی أقامه اللّه فیه.

(ج ۷ ص ۱۳۳).

و الویل لمن جحده و جحد حقه.(ج ۵ ص ۷۰-۷۱).

و الویل لمن أبغضک من بعدی.(ج ۲۰ ص ۳۸۷-۳۸۸،۳۸۶-۳۸۹ و ج ۲۱ ص ۶۱۳،۳۵۴،۳۱۶).

طوبی لمن أحبهم و الویل لمبغضیهم.(ج ۴ ص ۸۴).

و الویل لظالم أهل بیتی.(ج ۹ ص ۶۴۴ و ج ۱۸ ص ۴۷۰).

ویل للمکذبین بفضلهم من أمتی للقاطعین فیهم صلتی لا أنالهم اللّه شفاعتی.

(ج ۵ ص ۱۱۱-۱۱۲ و ج ۱۷ ص ۲۴۶ و ج ۱۸ ص ۵۲۷ و ج ۲۱ ص ۳۳۰ -۳۰۲).

ویل لمن یظلمها و یظلم بعلها علیا و ویل لمن یظلم ذریتها و شیعتها.(ج ۱۰ ص ۱۶۶).

ویل لمن یظلمها و ویل لمن یظلم بعلها و ویل لمن یظلم ذریتها.(ج ۱۰ ص ۱۶۶).

لا یفتر عنهم ساعه و یسقی من حمیم الویل لهم من عذاب اللّه عز و جل.(ج ۱۹ ص ۳۷۸).

غفر اللّه لک و لا غفر لقاتلک الویل لقاتلک غدا.(ج ۱۱ ص ۳۳۶-۳۳۷).

فویل ثم ویل ثم ویل

لمن یلقی الا له غدا بظلمی

(ج ۲۰ ص ۱۰۶).

[ه ب ط]

هبط جبرئیل فقال:السلام علیک یا رسول اللّه...فاختار لک منها أخا و وزیرا و صاحبا و حبیبا.(ج ۱۰ ص ۳۴۶).

هبط جبرئیل و معه تفاحه...(ج ۹ ص ۱۹۲).

هبط علی جبرئیل و هو یقول اقرأ علیا منی السلام...(ج ۵ ص ۱۱۷).

هبط ملک الموت...فقال:السلام علیکم یا أهل بیت النبوه...(ج ۹ ص ۴۰۱).

هبط جبرئیل فأخبرنی ان اللّه باهی بک یا علی.(ج ۱۶ ص ۴۷۳).

و لقد هبط علی ملک من السماء...اختار لک أخا و وزیرا.(ج ۴ ص ۳۴۲، ۴۷۷).

أ تدرون بم هبط جبرئیل...من أحب أن یتمسک...فلیتمسک بحب علی.

(ج ۷ ص ۱۵۶).

فهبط جبرئیل.(ج ۴ ص ۱۲۷،۱۴۳ و ج ۵ ص ۷۸،۱۱۷،و ج ۱۵ ص ۵۰۸).

ما من قوم اجتمعوا یذکرون فضائل محمد و آل محمد الا هبطت الملائکه.

(ج ۹ ص ۵۰۰ و ج ۱۸ ص ۵۲۲).

اهبطوا بنا الی المکان لنتبرک.(ج ۹ ص ۵۰۰-۵۰۲ و ج ۱۸ ص ۵۲۲).

هبطت ملائکه الصفح الأعلی و أمر اللّه رضوان أن ینصب منبر الکرامه...

(ج ۴ ص ۴۷۷).

ألا و جبرئیل قد هبط من السماء و معه عظماء الملائکه و هم یؤمنون علی دعاء

النبی صلی اللّه علیه و سلم.(ج ۵ ص ۱۷).

و لقد هبط علی جبرئیل فی وقت ولاده علی.(ج ۵ ص ۱۰).

یا آدم احفظ بهذه الأسماء فلما هبط آدم.(ج ۹ ص ۲۶۰).

اهبطا الی الأرض فاحفظاه.(ج ۶ ص ۴۷۹ و ج ۱۵ ص ۴۶۷ و ج ۲۰ ص ۱۱۳-۱۱۲).

اهبطا الی الأرض فأحرساه.(ج ۱۶ ص ۴۷۱).

فهبطوا من السماء لهم لغط...(ج ۱۶ ص ۴۶۴-۴۶۵).

اهبط الی الأرض و أنصف الجواهر بینهما حتی لا یتأذی أحدهما.(ج ۱۰ ص ۶۵۴).

[ه ب ل]

لیودان امه هبلت به.(ج ۸ ص ۱۳۳).

[ه ت ف]

فهتف لی هاتف یا فاطمه سمیه علیا.(ج ۴ ص ۹۱ و ج ۵ ص ۵۷).

[ه ت ک]

هتک سری برجاله...فلما وصلت المدینه ألقی النساء عمائمهن.(ج ۱۸ ص ۳۳ و ج ۸ ص ۶۵۶).

[ه ت ی]

یرد الحوض أهل بیتی و من أحبهم کهاتین السبابتین.(ج ۹ ص ۴۲۶-۴۲۷ و ج ۱۸ ص ۵۱۷،۵۴۳).

أنا و هذا-یعنی علیا-نجیء یوم القیامه کهاتین.(ج ۱۷ ص ۳۰۶).

ص :۶۰۳

أن يردوا على الحوض كهاتين و أشار بالمسبحتين.(ج ۹ ص ۳۲۸،۳۵۳).

[ه ج ر]

فاجتمع رأى المسلمين على الابتداء بسنه الهجره.(ج ۸ ص ۲۲۰).

من يوم هاجر فيه رسول اللّه.(ج ۸ ص ۲۱۸).

كان المهاجرون يوم بدر سبعه و سبعين رجلا و كان الأنصار مائتين و سته و ثلاثين رجلا.(ج ۸ ص ۳۴۸).

فهجرته فلم تكلمه حتى توفيت[ماتت]

.(ج ۱۰ ص ۴۷۸-۴۷۹).

[ه د ى]

و من اقتدى بهم هدى الى صراط المستقيم.(ج ۴ ص ۵۹).

فهدانا اللّه بمحمد الى صالح الأديان.(ج ۵ ص ۲۴).

و ليأتم بالأئمه الهداه فإنهم خلفائى.(ج ۷ ص ۱۵۹).

اللهم اهد قلبه.(ج ۴ ص ۴۵۰ و ج ۷ ص ۶۳-۷۷ و ج ۸ ص ۲۶ و ج ۱۷ ص ۱۱۹-۱۲۵ و ج ۲۰ ص ۵۶۲-۵۷۷).

ان اللّه سيهدى قلبك.(ج ۷ ص ۶۳-۷۷ و ج ۸ ص ۳۴-۴۶ و ج ۱۷ ص ۱۲۴-۲۹۹).

لئن يهدى اللّه بك رجلا واحدا...(ج ۵ ص ۲۷۱،۴۷۳،۳۷۵،۳۷۷ و ج ۱۶ ص ۲۵۱ و ج ۱۸ ص ۷۵،و ضمن حديث الرايه).

لا يبعد من هدى.(ج ۷ ص ۲۶۵-۲۶۶ و ج ۱۷ ص ۲۴۹-۲۵۰ و ج ۲۱ ص ۳۰۱،۳۶۳،۳۶۵ و ج ۵ ص ۱۰۴-۱۱۰).

فانه لا يخرجكم من هداى و لن يدخلكم فى ضلاله.(ج ۵ ص ۱۰۶-۱۱۰ و ج ۱۷ ص ۲۴۵-۲۴۸ و ج ۱۸ ص ۵۲۷ و ج ۲۱ ص ۳۰۱-۳۲۵،۵۲۳،۵۲۴).

ص:۶۰۴

أنت الهادی یا علی بک یهتدی المهتدون.(ج ۴ ص ۳۰۰-۳۰۴،۳۰۱ -۳۰۵).

هذا المهدی و هذا الهادی.(ج ۲۰ ص ۲۸۳).

فقال عمر:بأبی أنتم بکم هدانا اللّه و بکم أخرجنا من الظلمات الی النور.

(ج ۸ ص ۲۰۶).

المهدی من ولد فاطمه.(ج ۱۰ ص ۲۴۰-۲۴۴ و ج ۱۳ ص ۹۸-۱۱۰ و ج ۱۹ ص ۶۶).

ان المهدی من ولدک یملأ الأرض...(ج ۱۵ ص ۲۶۴).

حتی یخرج ولدی المهدی.(ج ۴ ص ۹۴).

من هذا مهدی الأمه.(ج ۱۵ ص ۳۸۲).

و المهدی فی ضحضاح من نور.(ج ۵ ص ۴۶).

المهدی منا یختم الدین بنا کما فتح بنا.(ج ۱۹ ص ۶۶۷).

ابشروا بالمهدی من ولد فاطمه یظهر...فیملأ الأرض عدلا.(ج ۱۹ ص ۶۷۹).

ابشروا بالمهدی رجلا من قریش من عترتی.(ج ۱۹ ص ۶۷۸).

فأتوها و لو حبوا علی الثلج فان فیها خلیفه اللّه المهدی.(ج ۱۹ ص ۶۷۴ و ج ۱۳ ص ۲۷۲-۲۷۶).

هذا المهدی خلیفه اللّه فاتبعوه.(ج ۱۹ ص ۶۸۳ و ج ۱۳ ص ۲۷۷-۲۸۰).

المهدی رجل من ولدی وجهه کالکوکب الدری.(ج ۱۹ ص ۶۶۵).

کیف هلک أمه أنا أولها و عیسی آخرها و المهدی من أهل بیتی فی وسطها.(ج ۱۹ ص ۶۸۲-۶۸۳).

لأطهرن الأرض بآخرهم المهدی.(ج ۵ ص ۹۳).

أنموذج من أقوال علماء العامه فی المهدی علیه السلام(ج ۹ ص ۶۳۳-۶۴۶،

۷۰۲-۶۸۵) إذا ظهر المهدی أخرجت الأرض زهرتها.(ج ۱۹ ص ۶۷۷).

یلقب بالمهدی و القائم و المنتظر و الخلف و الصالح و صاحب الزمان.(ج ۱۳ ص ۸۳).

أصحاب الکهف أعوان المهدی.(ج ۱۳ ص ۲۶۶).

المهدی من ولدی تکون له غیبه.(ج ۱۳ ص ۳۰۳).

لا یخرج المهدی حتی تطلع مع الشمس آیه.(ج ۱۹ ص ۶۸۴).

فیخرج رایه المهدی من الکوفه.(ج ۱۳ ص ۲۹۹).

لا یخرج المهدی حتی یبصق بعضکم فی وجه بعض.(ج ۱۳ ص ۳۱۹).

المهدی منا یصلحه اللّه فی لیله.(ج ۱۳ ص ۱۱۹،۱۲۳-۱۲۴ و ج ۱۹ ص ۶۷۰-۶۶۹).

یخرج المهدی و علی رأسه غمامه.(ج ۱۳ ص ۲۷۷-۲۸۰).

یخرج المهدی من قریه بالیمن یقال لها کرعه.(ج ۱۳ ص ۲۸۰).

یخرج المهدی فی قریه یقال لها کریمه.(ج ۱۳ ص ۲۶۲-۲۶۳).

یخرج المهدی و علی رأسه ملک ینادی.(ج ۱۳ ص ۲۷۷-۲۷۹).

المهدی صاحب الزمان الامام الثانی عشر.(ج ۱۳ ص ۹۳).

المهدی من أهل بیتی.(ج ۱۳ ص ۱۱۹-۱۳۱).

و منهم المهدی الذی یملأ الأرض قسطا و عدلا.(ج ۲۰ ص ۵۳۰).

المهدی جعله اللّه اماما فی صغر سنه.(ج ۱۳ ص ۹۳).

المهدی من ولد الحسین علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۱۱۱-۳۲۳،۱۱۵).

لو قام المهدی لأنکره الناس لأنه یرجع إلیهم شابا موفقا.(ج ۱۳ ص ۳۲۸).

و هو صاحب الزمان القائم المهدی.(ج ۱۳ ص ۹۳-۹۵).

ص :۶۰۶

إذا قام قائمنا و ظهر مهدينا كان الرجل أجرا من ليث.(ج ۱۳ ص ۳۴۰).

ابنه یدعی بالمهدی و القائم.(ج ۱۳ ص ۵۴).

و آخرهم ولدی قیل:فمن ولدک؟قال:المهدی.(ج ۴ ص ۹۴).

المهدی منا أجلی الجبهه اقنی الأنف.(ج ۱۳ ص ۱۳۲-۱۴۲،۱۳۷ ۱۴۴،۲۶۷-۲۶۸،۳۲۳ و ج ۱۹ ص ۶۳۲).

المهدی منا أجلی الجبین.(ج ۱۳ ص ۱۳۲-۱۴۲،۱۳۷-۱۴۴،۲۶۷ ۲۶۸،۳۲۳).

من أنکر خروج المهدی فقد کفر.(ج ۱۳ ص ۲۱۳-۲۱۴).

من کذب بالمهدی فقد کفر.(ج ۱۳ ص ۲۱۴).

یخرج ناس من المشرق فیوطؤون للمهدی.(ج ۱۳ ص ۲۲۱-۲۲۳).

صلاه المسیح خلف المهدی علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۲۰۸-۲۱۱ و ج ۱۹ ص ۶۷۶).

المهدی منا أهل البیت.(ج ۱۳ ص ۱۱۹-۱۳۲،۱۲۴-۱۳۷).

المهدی رجل من ولدی(ج ۱۳ ص ۱۱۸ و ج ۱۹ ص ۶۶۵).

المهدی فتی من قریش.(ج ۱۳ ص ۳۱۷).

و منا مهدی هذه الامه.(ج ۱۳ ص ۱۲۵ و ج ۱۵ ۱۵۸،۱۶۶،۳۸۲ و ج ۲۰ ص ۴۹۶ و ج ۴ ص ۱۰۵،۱۱۰).

أمنا آل محمد المهدی أم من غیرنا...بل منا.(ج ۱۳ ص ۱۲۳-۱۲۸) المهدی من ذریه الحسن و الحسین.(ج ۱۳ ص ۱۱۶-۱۱۸).

المهدی ابن الحسن.(ج ۱۳ ص ۵۹).

المهدی رجل منا من ولد فاطمه.(ج ۱۳ ص ۳۲۱).

المهدی من ولد فاطمه.(ج ۱۳ ص ۹۸-۱۱۰-۳۲۰-۳۲۱ و ج ۱۹ ص

۶۷۹،۶۷۲-۶۷۱،۶۶ و ج ۱۰ ص ۲۴۰-۲۴۴).

المهدی حق و هو من ولد فاطمه.(ج ۱۳ ص ۱۰۳،۹۹،۹۸ و ج ۱۹ ص ۶۷۳).

المهدی من عترتی من ولد فاطمه.(ج ۱۳ ص ۹۸-۱۰۶ و ج ۱۹ ص ۶۷۲).

المهدی من سادات أهل الجنه.(ج ۱۳ ص ۲۱۷-۲۲۰).

المهدی طاوس أهل الجنه.(ج ۱۳ ص ۲۱۲).

لا تقوم الساعه حتی یخرج المهدی.(ج ۱۳ ص ۲۶۶).

أحق المهدی قال نعم هو حق هو من أولاد فاطمه.(ج ۱۳ ص ۱۰۴).

ان منهما مهـدی هذه الامه إذا صارت الدنیا هرجا و مرجا.(ج ۹ ص ۲۶۳، ۴۷۹ و ج ۴ ص ۱۰۷-۱۱۲،۱۰۸ و ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۱۳ ص ۱۱۶-۱۱۸ و ج ۱۵ ص ۳۹۵).

یخرج فیه ولدی المهدی ینزل روح اللّه عیسی بن مریم فیصلی خلفه.(ج ۴ ص ۹۴).

ابشری یا فاطمه فان المهدی منک.(ج ۱۳ ص ۱۰۷-۱۰۸).

منا المهدی و هو من ولدک.(ج ۱۳ ص ۱۰۹).

منا المهدی.(ج ۱۳ ص ۱۱۰ و ج ۱۹ ص ۶۸۰).

آخرهم المهدی.(ج ۱۳ ص ۶۹-۷۱).

قیل:فمن ولدک؟قال:المهدی یملأها قسطا و عدلا.(ج ۱۳ ص ۷۰).

ثم یکمل أحد عشر اماما معهم ولدک مع مهدی أمتی.(ج ۱۳ ص ۶۸).

ثم یخرج المهدی.(ج ۱۳ ص ۷۴).

مهدی یحکم بالعدل.(ج ۱۳ ص ۶۶).

ص :۶۰۸

حتی یخرج المهدی و یمد بثلاثه آلاف من الملائکه.(ج ۱۹ ص ۶۵۴ و ج ۱۳ ص ۳۲۰).

و منا المهدی و هو من ولدک.(ج ۴ ص ۳۵۵ و ج ۲۰ ص ۴۹۶).

منا مهدی هذه الامه و هو من ولدک.(ج ۴ ص ۱۱۰).

و تاملت فیها مولد قائمنا المهدی و طول غیبته.(ج ۱۳ ص ۳۶۰).

و منا مهدی هذه الامه.(ج ۴ ص ۳۵۴-۳۵۶).

«فلا یسرف فی القتل»نزل فی الحسین و المهدی علیهما السلام.(ج ۱۳ ص ۳۵۸).

«یوم ینادی المنادی من مکان قریب...یوم الخروج»أی خروج ولدی القائم المهدی.(ج ۱۳ ص ۳۶۵).

ثم یسیرون نحو مکه لمحاربه المهدی و من معه.(ج ۱۳ ص ۲۹۲).

المهدی من ولد الحسین.(ج ۱۳ ص ۲۹۸).

المهدی من ولدی تکون له غیبه.(ج ۱۳ ص ۳۰۳).

نزلت فی المهدی و أصحابه.(ج ۱۳ ص ۳۴۱).

نزلت فی القائم المهدی.(ج ۱۳ ص ۳۲۸).

ما یوعدون فی هذه الآیه القائم المهدی.(ج ۱۳ ص ۳۲۹).

شطر من کلمات الصحابه فی المهدی علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۲۹-۳۹۳).

إذا مات علی[علیه السلام]

فسد الدین و لا یصلحه الا المهدی.(ج ۷ ص ۳۶۲ و ج ۱۳ ص ۲۶۰).

ضرب علی منکب الحسین قال من هذا مهدی هذه الامه.(ج ۹ ص ۲۶۶).

هذه هدیه من الطالب الغالب.(ج ۶ ص ۵۳۱).

من أراد أن ینظر الی...و محمد و هدیه.(ج ۴ ص ۳۹۸).

ص :۶۰۹

و محمد فی هدیه.(ج ۱۵ ص ۶۲۲).

علی مدینه هدی فمن دخلها نجی و من تخلف عنها هلک.(ج ۵ ص ۴۹۵ و ج ۲۰ ص ۳۳۶).

علی الهادی.(ج ۴ ص ۲۹۸،۲۸۵،۱۱۵-۳۰۴ و ج ۶ ص ۱۶۶-۱۶۹ و ج ۱۴ ص ۱۶۶ و ج ۱۵ ص ۳۱۲-۳۲۱ و ج ۲۰ ص ۳۶۳-۳۶۸).

یا هادی یا مهدی.(ج ۴ ص ۳۰۰ و ج ۸ ص ۶۰۵ و ج ۲۰ ص ۳۶۷-۳۶۸).

هذا المهدی و هذا الهادی.(ج ۴ ص ۱۱۵).

و لکل قوم هاد...و الهادی علی.(ج ۴ ص ۳۰۰).

و علی هادیها.(ج ۲۰ ص ۳۶۶).

اللهم اهدنی و فیمن هدیت.(ج ۹ ص ۶۲۱).

أنا النذیر و علی الهادی.(ج ۲۰ ص ۳۶۷).

بی أنذرتم ثم لعلی بن أبی طالب اهتدیتم.(ج ۹ ص ۲۰۲).

تجدوه هادیا مهدیا.(ج ۴ ص ۲۹۸-۳۰۴ و ج ۱۵ ص ۳۱۲-۳۲۱ و ج ۲۰ ص ۳۶۴-۳۶۶).

و الهادی شفیعهم.(ج ۴ ص ۲۹۱-۲۹۲).

و المهدی شفیعهم.(ج ۱۸ ص ۴۱۷ و ج ۱۳ ص ۶۱).

أنا الهادی أنا المهتدی.(ج ۴ ص ۲۸۵).

یهدی صاحبه الی الهدی و یرده عن الردی.(ج ۶ ص ۴۹۳).

مهتدون و ضالون.(ج ۴ ص ۲۵۹).

یتهادون کما یتهادون رؤس الترک و الدیلم.(ج ۴ ص ۱۲۴).

علی رایه الهدی.(ج ۴ ص ۱۶۵-۱۶۹،۳۶۳ و ج ۱۵ ص ۱۸۱-۱۸۳ و ج ۱۷ ص ۶۳ و ج ۲۰ ص ،۲۴۶،۲۷۲،۲۷۴،۲۷۹،۲۸۰،۳۲۰ ۳۴۱

۳۴۴،۴۴۴ و ج ۲۱ ص ۳۲۱).

انما انا رحمه مهداه.(ج ۱۸ ص ۵۳۳).

على غايه الهدى.(ج ۲۰ ص ۵۴۰،۳۸۴،۳۴۲،۲۶۲).

«ثم اهتدى»...اهتدى الى ولايه أهل بيته.(ج ۱۴ ص ۴۰۵ و ج ۱۸ ص ۵۱۰).

ثم اهتدى-اهتدى الى ولايتنا-.(ج ۲۰ ص ۲۱۲-۲۱۴).

بك يا على يهتدى المهتدون.(ج ۲۰ ص ۳۶۷).

من اقتدى بهم هدى الى صراط مستقيم.(ج ۴ ص ۵۹).

فبنا اهتدوا الى معرفه توحيد اللّه و تسبيحه و تهليله و تكبيره و تحميده.(ج ۵ ص ۹۲).

فانه لن يخرجكم من هدى...(ج ۵ ص ۱۰۴-۱۱۰ و ج ۲۱ ص ۳۲۵).

[ه ذ ا]

هذا لى و هذا لك.(ج ۴ ص ۲۶۴،۲۶۱ و ج ۸ ص ۷۳۱ و ج ۱۷ ص ۱۶۵).

العلى تقول هذا و هل سن الفصاحه.(ج ۸ ص ۱۷).

[ه ر ج]

إذا صارت الدنيا هرجا مرجا.(ج ۴ ص ۱۰۷-۱۱۲،۱۰۸ و ج ۵ ص ۲۷۱ و ج ۹ ص ۴۷۹،۲۶۳ و ج ۱۳ ص ۱۱۶-۱۱۸ و ج ۱۵ ص ۳۹۵ و ج ۱۷ ص ۲۹۵).

و تقع الشحناء فى العالم و الهرج سبعه أشهر.(ج ۱۳ ص ۳۱۶).

[ه ر و ن]

ان اللّه أمر موسى أن يبنى مسجدا طاهرا لا يسكنه الا هو و هارون و ابنا هارون

ص: ۶۱۱

و ان اللّه أمرنی أن أبنی مسجدا لا یسکنه الا أنا و علی و الحسن و الحسین.(ج ۵ ص ۵۶۰).

ان موسی سأل ربه أن یطهر مسجده بهارون و انی سألت ربی أن یطهر مسجدی بک بذریتک.(ج ۵ ص ۵۵۷).

فصاح الهارونی و قطع تسبیحه و هو یقول...أشهد أنک وصیه.(ج ۸ ص ۲۱۶).

لا یسکنه الا هو و هارون.(ج ۴ ص ۲۰۵ و ج ۵ ص ۵۶۷،۵۸۰ و ج ۱۶ ص ۳۷۰).

و لا یدخله الا هارون و ذریته.(ج ۱۶ ص ۳۵۶،۳۵۹).

و هو من ولد هارون.(ج ۸ ص ۲۱۵).

أنت منی بمنزله هارون من موسی.(ج ۴ ص ۱۶۳،۱۶۰،۱۰۰،۷۸ ، ۴۰۸،۲۹۶،۲۶۶،۲۴۵،۲۳۰،۲۲۹،۲۱۸،۱۷۸،۱۷۴،۱۷۲-۴۱۰ ۴۴۸-۴۴۶ ۴۷۰،۴۶۳،۴۶۲-۴۷۱ و ج ۵ ص ۵۱،۴۱،۳۹،۳۷،۲۵ ، ۸۸،۸۳،۸۰،۷۶،۷۲،۶۰،۵۳-۱۳۲،۸۹-۱۳۴ و ج ۶ ص ۴۷۵،۴۷۲ و ج ۸ ص ۵۳۱،۳۵۵ و ج ۱۵ ص ۶۳۰،۱۲۲ و ج ۱۶ ص ۱-۳۷۴،۹۷- ۳۷۵ و ج ۱۸ ص ۷۷ و ج ۲۱ ص ۱۵۰-۲۲۰).

علی منک بمنزله هارون من موسی.(ج ۱۵ ص ۲۱۶-۲۱۸).

[ه ر س]

والدی صبر معه یوم المهراس[الهراس]

.(ج ۴ ص ۴۵۴-۴۵۶ و ج ۱۵ ۶۵۴-۶۵۵).

بماء من المهراس.(ج ۸ ص ۳۶۰).

فاشتهی أولاده هریسا.(ج ۱۸ ص ۲۶).

ص :۶۱۲

[ه ر ی]

فولت[السلسلقه]

هاربه...و قالت:أنا و اللّه كما قال.(ج ۸ ص ۹۸).

[ه ر ی ر]

ليله الهرير.(ج ۱۸ ص ۱۲۱).

[ه ز ز]

أول شيء اهتز على وجه الأرض.(ج ۸ ص ۲۱۶).

هز شجره طوبى فنشرت رقاقا.(ج ۴ ص ۴۷۳،۴۵۷ و ج ۱۵ ص ۴۷۲، ۴۹۵).

[ه ش م]

ود معاويه أن لا يبقى لبنى هاشم نافح ضرمه.(ج ۸ ص ۱۲۰).

أما علمت ان عياده بنى هاشم فريضه و زيارتهم نافله.(ج ۱۸ ص ۴۷۳-۴۷۴).

لا يقوم الرجل من مجلسه الا لبنى هاشم.(ج ۱۸ ص ۵۰۹).

الا بنى هاشم لا يقومون لأحد.(ج ۱۸ ص ۵۰۹).

لو لا انها استعارتها لكانت أول هاشميه تقطع يدها.(ج ۱۸ ص ۲۳).

[ه ض م]

و ستنبئك ابنتك بتضافر أمتك على هضمها فاحفها السؤال.(ج ۱۰ ص ۴۸۱).

[ه ل ک]

هلك من فارقك.(ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲).

ان صاحبى هلك فادفعى الى المال.(ج ۸ ص ۸۱).

و من حاد عنها هلک.(ج ۹ ص ۲۵۴).

و من تخلف عنها هلک.(ج ۵ ص ۴۹۵ و ج ۹ ص ۲۸۸-۲۹۰ و ج ۱۸ ص ۳۱۶،۳۲۲).

و من تخلف عنک هلک.(ج ۴ ص ۱۷۰).

یهلک فی رجلان.(ج ۷ ص ۲۸۵-۲۹۰).

ألا أدلکم علی من إذا استرشدتموه لن تضلوا و لن تهلکوا...و أشار الی علی بن أبی طالب علیه السلام.(ج ۱۶ ص ۴۳۸).

و لن تهلکوا و أنتم فی موالاه علی.(ج ۶ ص ۵۷).

لن تهلکوا و أنتم تحت کف علی.(ج ۱۶ ص ۴۳۹).

قصیده صاحب بن عباد هل...هل...هل...(ج ۸ ص ۲۱۴).

[ه ل]

نزول سوره هل أتی.(ج ۳ ص ۱۵۸-۱۶۹،۵۸۳ و ج ۸ ص ۵۷۶ و ج ۹ ص ۱۱۰-۱۲۳ و ج ۱۴ ص ۴۴۶-۴۵۷ و ج ۱۸ ص ۳۳۶-۳۴۳).

إهلال أمیر المؤمنین علیه السلام بما أهل به رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم.

(ج ۶ ص ۵۶۸-۵۷۷ و ج ۱۷ ص ۷۲-۷۴).

و هل أتی هل أتی الا بمدحهم.(ج ۱۹ ص ۶۹۵).

[ه ل ل]

ثم حمد اللّه و اثنی علیه و سبحه و هلل.(ج ۵ ص ۱۱).

فلما شاهدوا أعظم شأننا هللنا لتعلم الملائکه.(ج ۵ ص ۹۲).

[ه م ل]

فهملت علینا علی بن الحسین.(ج ۸ ص ۹۷).

فأسلمت همدان کلها فی یوم واحد.(ج ۱۸ ص ۶۴ و ج ۲۱ ص ۶۲۵).

[ه م م]

و الی نوح فی همته.(ج ۱۵ ص ۶۲۲).

ما دعا به مهموم الا فرج اللّه.(ج ۹ ص ۶۳۵).

[ه م ی]

من أخبرک بما فی الهمیان فهو القائم بعدی.(ج ۱۹ ص ۶۴۳).

[ه ن ب ث]

قد کان بعدک أنباء و هنبثه.(ج ۱۰ ص ۴۳۳ و ج ۱۹ ص ۱۶۲).

[ه ن د]

انما أراد ابن هند أن یشیع ذلک حتی یستتر علمی فیه.(ج ۸ ص ۱۶۳).

[ه ن ی]

ما مررت لیله أسری بی...یناجوننی هنیئا لک...أعطیت علی بن أبی طالب أخا...(ج ۴ ص ۱۱۹).

و کلمنی ربی الا قال یا محمد أقرئ علیا منی السلام...و هنیئا لک هذه الکرامه (ج ۴ ص ۱۷۰).

هنیئا لعلی فضل اللّه إیاه[بتفضیل اللّه إیاه]

.(ج ۲۰ ص ۱۵).

قول عمر:هنیئا لک یا ابن أبی طالب أصبحت مولی کل مؤمن و مؤمنه.(ج

ص :۶۱۵

٢٠ ص ١٧٣-٦٠٣،٣٥٨،١٧٤).

[ه و ب]

لا يزالون لك هائبين الى يوم القيامه.(ج ۶ ص ١١).

[ه و د]

لا شرقيه لا غربيه لا يهوديه و لا نصرانيه.(ج ١۴ ص ٣۶٩).

مات يهوديا أو نصرانيا.(ج ۴ ص ٢٣٣ و ج ۶ ص ۵۶١ و ج ٧ ص ٢١٢، ٢١۵،٣٢١ و ج ١٧ ص ٩٨-١٩۶،٩٩-١٩٨).

من أبغضنا أهل البيت حشره اللّه يوم القيامه يهوديا و ان صام و صلى.(ج ٩ ص ۴۶٨).

من آذى عليا بعث يهوديا أو نصرانيا.(ج ۴ ص ٢٣٣ و ج ۶ ص ٣٩٠ و ج ٧ ص ٣٨۴،۴۶١ و ج ١۵ ص ٣٩٠).

خاصم يهودى على بن أبى طالب(ج ٨ ص ۵٣۶).

و قتل من اليهود ثلاثه و تسعون.(ج ١٨ ص ٩٨).

عمل ليهودى فى سقى نخل.(ج ٨ ص ۵٧٧).

ما تقول يا يهودى؟قال اليهودى...سؤالى لا يفهمه الا نبى أو وصى نبى.

(ج ٨ ص ٢۴٠).

ان لك مثلا من عيسى أبغضته اليهود حتى بهتوا امه.(ج ٧ ص ٢٨۵-٢٩۶ و ج ١٧ ص ٢۵٨-٢۶٠).

إذا قبل غلام يهودى...و هو من ولد هارون.(ج ٨ ص ٢١۵).

قدم يهودى يقال له نعثل.(ج ۴ ص ٨٣).

و لا من الأنصار الا يهودى.(ج ۴ ص ١١٧).

انها كف يهوديه لو بايعنى بكفه لغدر بسبته(ج ۸ ص ۳۶۹).

قاتل على شبه اليهود.(ج ۷ ص ۲۶۳).

فلا يبقى يهودى و لا نصرانى الا آمن به...(ج ۱۳ ص ۳۳۲).

من أبغضنا حشره اللّه يهوديا.(ج ۷ ص ۳۲۳ و ج ۹ ص ۴۶۸ و ج ۱۸ ص ۵۳۳).

فأسلم اليهودى.(ج ۸ ص ۲۳).

فأقبل اليهودى...قال:انى أريد أن أسألك عن ثلاث و ثلاث.(ج ۸ ص ۲۳۶).

أكره الحق و أصدق اليهود و النصارى.(ج ۸ ص ۳۹۹).

[ه و ل]

حبى و حب أهل بيتى نافع فى سبع مواطن أهوالهن عظيم.(ج ۱۸ ص ۴۷۸ و ج ۹ ص ۴۴۴).

إذا هالك أمر فقل اللهم صل على محمد و على آل محمد.(ج ۹ ص ۵۰۳، ۶۳۱ و ج ۱۸ ص ۳۰۴-۳۰۵).

إذا هالك أمر فقل اللهم انى أسألك بحق محمد و آل محمد.(ج ۹ ص ۵۰۳).

[ه و ن]

أذل اللّه من أهان أهل البيت.(ج ۹ ص ۴۶۶ و ج ۱۸ ص ۵۳۶).

من أراد هو ان قريش أهانه اللّه.(ج ۵ ص ۳۳).

من يرد هو ان قريش أهانه اللّه.(ج ۱۸ ص ۵۴۹).

دنياكم هذا أهون على من عفطه عنز.(ج ۸ ص ۲۴۶).

أهون من ورقه فى فم جراد.(ج ۸ ص ۲۴۷).

ما يجیء نصر اللّه حتی تكونوا أهون علی الناس من الميته.(ج ۱۳ ص ۳۰۵).

لدنیاکم هذه أهون علی من عراق خنزیر...(ج ۸ ص ۲۴۶).

الدنیا أهون علیه من الرماد...(ج ۵ ص ۹۹ و ج ۱۵ ص ۶۷۸).

من أحب علیا هون اللّه علیه سکرات الموت.(ج ۲۱ ص ۳۱۹).

[ه و ی]

و من زاغ عنه هوی(ج ۱۶ ص ۱۳۱-۱۳۲).

و من تخلف عنهم هوی.(ج ۴ ص ۲۸۸ و ج ۹ ص ۲۰۹ و ج ۱۸ ص ۳۹۹، ۲۰۹).

[ه ی]

فجعل یقول هی یا حسن...و یقول جبرئیل هی یا حسین.(ج ۵ ص ۲۵ و ج ۱۰ ص ۶۴۹-۶۵۳).

[ه ی ء]

قل لمن أحب علیا تهیأ لدخول الجنه.(ج ۷ ص ۳۶۵-۳۶۶ و ج ۱۷ ص ۳۸۳).

[ه ی ب]

اللهم البسه الهيبه علی عدوه.(ج ۴ ص ۵۸ و ج ۷ ص ۴۶ و ج ۲۰ ص ۶۰۸).

أما الحسن فله هیبتی و سؤددی و أما الحسین فله جرأتی وجودی.(ج ۱۰ ص ۷۰۸-۷۱۳).

هو الذی ألقی محبتک فی صدور المؤمنین و هیبتک فی صدور الکافرین.

(ج ۲۰ ص ۳۲۷).

لا نكلمه هيبه له.(ج ۱۵ ص ۶۳۸-۶۳۹).

و الی إسرافيل فی هيبته.(ج ۴ ص ۳۹۶-۳۹۷).

و الی موسی فی هيبته.(ج ۴ ص ۳۹۴،۴۰۳ و ج ۵ ص ۵ و ج ۱۵ ص ۶۱۲).

[هيهات]

هيهات غری غيری.(ج ۱۵ ص ۶۴۲ و ج ۱۸ ص ۵۴۶ و ج ۱۹ ص ۲۶۶ -۲۶۷،۲۷۵-۲۷۶،۲۹۱).

هيهات هيهات.(ج ۴ ص ۴۲۶-۴۲۷ و ج ۸ ص ۱۶۴ و ج ۱۵ ص ۶۳۹).

[ی ء س]

و اليأس من الفرج.(ج ۵ ص ۵۴ و ج ۱۳ ص ۱۲۶،۲۶۱).

بعد أن ييأس الناس من خروجه.(ج ۱۳ ص ۳۱۰).

حتی إذا استيئس الرسل.(ج ۱۳ ص ۳۰۵).

آيس من رحمه اللّه.(ج ۷ ص ۱۶۲ و ج ۱۸ ص ۴۹۱ و ج ۹ ص ۴۸۷).

[ی ح ی]

ما بكت السماء و الأرض الا علی يحيی بن زكريا و علی الحسين بن علی.(ج ۸ ص ۱۵۱).

الی يحيی فی جهادته.(ج ۴ ص ۴۰۱).

الی يحيی فی زهده.(ج ۴ ص ۳۹۲-۳۹۷،۴۰۴ و ج ۱۵ ص ۶۱۵- ۶۲۰).

الی يحيی فی طهارته.(ج ۴ ص ۴۰۵).

أنا و يحيى و هارون و على من طينه واحده.(ج ۱۶ ص ۴۸۲).

[ی د ی]

انا يد اللّه.(ج ۴ ص ۲۵۸).

من صنع مع أحد من أهل بيتى يدا.(ج ۹ ص ۴۱۸-۴۲۱ و ج ۱۸ ص ۴۹۹).

يدک فى يدى تدخل معى.(ج ۶ ص ۴۹۸-۵۰۰ و ج ۱۷ ص ۳۹-۴۰).

يدک فى يدى يوم القيامه.(ج ۶ ص ۴۹۸-۵۰۰ و ج ۱۷ ص ۳۹-۴۰).

من أراد التوسل الى حتى يكون له عندى يد أشفع لها بها يوم القيامه فليصل أهل بيتى و يدخل السرور عليهم.(ج ۹ ص ۴۶۴ و ج ۱۸ ص ۵۳۱).

أيدته بعلى...(ج ۶ ص ۱۳۹،۱۲۶،۱۲۸-۱۴۷ و ج ۱۵ ص ۲۴۸ و ج ۱۶ ص ۴۹۳-۴۹۷،۴۸۷-۴۹۹ و ج ۲۱ ص ۵۶۶-۵۶۹ و ج ۲۰ ص ۱۵۱- ۱۵۲ ارجع قسم الآيات هو الذى أيدك بنصره و بالمؤمنين).

ان اللّه أيد هذا الدين بعلى.(ج ۵ ص ۳۱۷).

[ی ق ت]

و لخديجه بنت خويلد قصورا من ياقوت.(ج ۱۹ ص ۵۳).

بين كل قصبه الى قصبه لؤلؤه من ياقوت مشدده بالذهب.(ج ۴ ص ۴۷۲).

أن يستمسک بالقضيب الياقوت.(ج ۷ ص ۱۵۶،۱۵۸ و ج ۲۱ ص ۳۲۲ -۳۲۵).

و فيها من الفصوص ياقوت و عقيق.(ج ۴ ص ۱۴۳).

من أحب أن يتمسک بقصبه الياقوت فليوال على بن أبى طالب.(ج ۷ ص ۱۵۷).

ان اللّه قد غرس قضيبا فى الجنه ثلثه من ياقوته حمراء و ثلثه من زبرجد...

(ج ۷ ص ۱۵۶).

و يتمسك بالقصبه الياقوته...فليتول على بن أبى طالب.(ج ۵ ص ۱۰۵).

[ى ق ظ]

فالتى لا تستيقظ الا عند العرش.(ج ۸ ص ۲۲۳).

و عن النائم حتى يستيقظ.(ج ۸ ص ۲۲۷).

[ى م ن]

بعث رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله عليا عليه السلام الى اليمن.(ج ۸ ص ۳۴ -۴۶ و ج ۱۶ ص ۴۴۹-۴۵۳ و ج ۲۱ ص ۶۲۱-۶۳۴).

فلما انتهينا الى أوائل اليمن.(ج ۱۸ ص ۶۴).

ان يدك اليمنى تقطع فتأخذه بيدك اليسرى.(ج ۸ ص ۱۰۵).

جبرئيل عن يمينه و ميكائيل عن يساره.(ج ۴ ص ۴۱۱-۴۲۳ و ج ۶ ص ۳۹ و ج ۸ ص ۲۶۰ و ج ۱۵ ص ۶۳۲-۶۳۷ و ج ۱۹ ص ۳۴۷).

جبرئيل عن يمينى.(ج ۷ ص ۳۸۷).

أنا أقوم عن يمين العرش و أنت عن يمينى.(ج ۶ ص ۱۶۲ و ج ۱۶ ص ۵۱۶ -۵۱۷).

ضرب لى قبه عن يمين العرش...و لإبراهيم عن يسار العرش.(ج ۷ ص ۳۱۰-۳۱۴).

التفت عن يمين العرش.(ج ۵ ص ۴۶).

غرسه اللّه تعالى بيمينه.(ج ۷ ص ۱۵۴).

[ی ن ب ع]

فکانت نفقته تأتیه من غلته بالمدینه بینبع.(ج ۸ ص ۲۸۱).

عمل علی بینبع و هی عیون.(ج ۸ ص ۵۸۴).

اقطع علیا ینبع.(ج ۸ ص ۵۸۶،۵۸۸ و ج ۱۸ ص ۴۷-۴۸).

استخرج عیونا بکدّ یده بالمدینه و ینبع.(ج ۸ ص ۵۸۸،۶۱۰).

کل مال لی بینبع.(ج ۸ ص ۵۹۱).

من کان لی بینبع من ماء.(ج ۸ ص ۵۸۴،۵۸۹).

ینبع.(ج ۸ ص ۶۱۰).

[ی و س ف]

و قد أعطی خصالا صبرا کصبری و حسنا کحسن یوسف.(ج ۵ ص ۶ و ج ۱۶ ص ۵۵۸).

و الی یوسف فی جماله.(ج ۴ ص ۳۹۶،۴۰).

و الی یوسف فی حسنه.(ج ۵ ص ۵ و ج ۴ ص ۳۹۸).

[ی و ش ع]

موسی أوصی الی یوشع بن نون...(ج ۴ ص ۸۳).

فقال من کان وصی موسی بن عمران؟قال:یوشع بن نون.(ج ۴ ص ۷۵).

فی اللیله التی قتل فیها یوشع.(ج ۴ ص ۴۱۶-۴۲۰ و ج ۹ ص ۳۴۷).

و فیها قتل یوشع بن نون.(ج ۴ ص ۴۲۱ و ج ۱۹ ص ۳۴۷).

[ی و م]

یختمون الأوصیاء الی یوم الدین.(ج ۷ ص ۳۸۶).

یوم احد.(ج ۸ ص ۳۵۹-۳۶۷).

یوم الخندق.(ج ۸ ص ۳۶۷-۳۸۲ و ج ۱۸ ص ۱۰۰-۱۰۹).

یوم خیبر.(ج ۸ ص ۳۸۳-۳۹۶ و ج ۱۸ ص ۹۳-۹۹).

یوم صفین.(ج ۸ ص ۳۹۷-۴۶۸ و ج ۱۸ ص ۱۱۱-۱۲۴).

یوم النهروان.(ج ۸ ص ۴۷۵-۵۲۲ و ج ۱۸ ص ۱۲۶-۱۳۳).

لو لم یبق من الـدنیا الا یوم واحد.(ج ۱۳ ص ۱۱۱، ۵۷،۷۰-۱۶۶،۱۱۵، ۱۷۱-۱۸۲،۱۷۵-۲۴۲،۲۳۵،۲۲۹،۱۹۱-۳۶۵،۲۶۱،۲۴۶ و ج ۱۸ ص ۵۵۶ و ج ۱۹ ص ۶۵۳، ۶۵۰-۶۵۹،۶۵۴-۶۶۲).

أیام اللّه ثلاثه یوم یقوم القائم علیه السلام و یوم الکره و یوم القیامه.(ج ۱۳ ص ۳۴۸،۳۳۹).

لا یوم کیومک یا أبا عبد اللّه.(ج ۱۱ ص ۱۶۴).

ان اللّه یبـاهی بعلی کـل یوم الملائکه المقربین.(ج ۶ ص ۱۰۱-۱۰۲ و ج ۹ ص ۲۶۷ و ج ۱۵ ص ۷۵،۴۷۶ و ج ۱۶ ص ۴۷۷-۴۷۰).

یا أیها الرسول بلغ ما انزل إلیک من ربک یوم غدیر خم.(ج ۶ ص ۳۴۹ -۳۵۰).

لا تذهب الأیام و اللیالی حتی یبعث اللّه رجلا من أهل بیتی.(ج ۱۳ ص ۱۹۱).

«یوم ینادی المنادی من مکان قریب...یوم الخروج»أی خروج ولدی القائم المهدی.(ج ۱۳ ص ۳۶۵).

«یوم الفتح»یوم تفتح الدنیا علی القائم المهدی علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۶۳).

اللهم عجل فرجه و سهل مخرجه و افتح له فتحا يسيرا بحق محمد و آله الطاهرين صلواتک علیه و علیهم أجمعین.

و كان الفراغ من تنظيمه يوم الثالث من شهر جمادی الثانيه[يوم شهاده سيده النساء صلوات اللّه عليها و على أبيها و بعلها و بنيها]

من سنه ۱۴۰۹ من هجره رسول اللّه صلى اللّه عليه و آله و سلم.

ص: ۶۲۴

استدراكات

الصفحه ۱۴ انما وليکم اللّه و...(ج ۶ ص ۲۸۱).

۴۲ هذان ابنای.(ج ۱۹ ص ۲۸۷).

۴۲ ابنی هذان سیدا شباب أهل الجنه.(ج ۹ ص ۲۴۳).

۴۴ بأبی الوحید الشهید.(ج ۱۵ ص ۶۰۰-۶۰۳).

۴۴ أبوهما أفضل منهما.(ج ۱۰ ص ۵۵۸،۵۸۳).

۴۵ بأبی أنتما ما أكرمكما على اللّه.(ج ۹ ص ۱۸۹).

۴۵ بأبی أنتما و أمی.(ج ۱۰ ص ۶۸۹-۶۹۱).

۴۵ بأبی و أمی هما و أباهما.(ج ۱۹ ص ۲۳۱).

۴۵ ذروهما بأبی و أمی...(ج ۱۰ ص ۶۸۸-۶۸۹).

۴۵ دعوهما بأبی هما و أمی.(ج ۱۰ ص ۶۸۸-۶۸۹).

۵۳ من آذی علیا بعث یوم القیامه یهودیا أو نصرانیا.(ج ۱۵ ص ۳۹۰).

۵۴ أول من اتخذ علیا أخا من أهل السماء.(ج ۶ ص ۱۱۱ و ج ۱۵ ص ۴۳۴).

۵۷ لو ان عبدا عبد اللّه ألف عام و ألف عام و ألف عام...(ج ۲۰ ص ۲۹۰).

۵۷ علم ألف ألف كلمه كل كلمه تفتح ألف كلمه.(ج ۱۷ ص ۵۳۸).

۵۸ قول جاحظ:فكيف سخت نفسه باتفاق أربعين ألف و امسک عن مناجاه الرسول.(ج ۲۱ ص ۱۹۱).

۵۹ كان يجيز الرجل الواحد بمائه ألف...(ج ۱۱ ص ۱۴۲).

۶۰ ان اللّه قاتل بابن ابنتک سبعين ألفا و سبعين ألفا.(ج ۱۹ ص ۱۷۹، ۴۰۲).

۶۳ أ لست بربكم و على أميركم.(ج ۱۵ ص ۲۲۷) ۶۳ أمير البرره.(ج ۱۶ ص ۲۸۴).

۶۶ فاختارنى للنبوه و اختارک للامامه.(ج ۵ ص ۵۰).

۶۶ من كنت امامه فعلى امامه.(ج ۶ ص ۳۷۷-۳۷۸ و ج ۲۱ ص ۳۹۹).

۶۶ امام الغر المحجلين.(ج ۲۰ ص ۵۴۰ و ج ۲۱ ص ۱۴۵).

۶۶ فما معرفه اللّه؟فقال:معرفه أهل كل زمان امامه الذى يحب عليه طاعته.

(ج ۱۱ ص ۵۹۴).

۶۶ أنا المصطفى للنبوه و أنت المجتبى للامامه.(ج ۲۰ ص ۲۳۰).

۶۷ و هو و اللّه الامام من بعدى و الوصى القائم بأمرى.(ج ۴ ص ۸۶).

۶۸ لا يحبه الا مؤمن و لا يبغضه الا كافر.(ج ۲۱ ص ۳۴۶-۳۵۸).

۶۹ النظر اليه يزيد فى الايمان.(ج ۱۸ ص ۳۹۶).

۶۹ حبه ايمان و بغضه كفر.(ج ۷ ص ۲۱۳،۲۰۹).

۶۹ ان الملائكه لتصلى عليهم و تؤمن على دعائهم...(ج ۲۱ ص ۳۳۵ و ج ۷ ص ۲۷۶).

۷۲ أول من اتخذ أخا من أهل السماء إسرافيل.(ج ۲۰ ص ۵۰۳).

ص :۶۲۶

۷۷ من مات على حب آل محمد فأنا كفيله بالجنه.(ج ۲۱ ص ۳۲۰).

۷۳ أول من يصافحنى.(ج ۱۵ ص ۳۴۱-۳۴۲).

۷۹ أساس الإسلام حبى و حب أهل بيتى.(ج ۱۸ ص ۴۸۸).

۸۴ من أراد التوسل الى...فليصل أهل بيتى.(ج ۱۸ ص ۳۰۶).

۸۸ على سيد مبجل(ج ۱۵ ص ۴۲۴).

۸۸ أين علمک من علم ابن عمک؟فقال:کنسبه قطره من المطر الى البحر.

(ج ۱۷ ص ۴۲۱).

۸۹ قول عمر:بخ بخ.(اطلبه ضمن أحاديث الغدير).

۹۹ فنادت من بطنها يا أماه لا تحزنى.(ج ۱۰ ص ۱۳).

۹۹ لا تنفع الأعمال الصالحه مع بغض على...(ج ۲۱ ص ۵۳۳-۵۳۴).

۹۹ حب على حسنه...و بغضه سيئه...(ج ۲۱ ص ۳۳۱-۳۳۲).

۹۹ من مات على بغض آل محمد مات كافرا.(ج ۱۸ ص ۴۹۱).

۱۰۰ من أبغض أهل البيت فهو منافق.(ج ۹ ص ۴۵۵-۴۵۸).

۱۰۰ من أبغضک أماته اللّه ميته جاهليه.(ج ۴ ص ۲۳۰ و ج ۱۶ ص ۷ و ج ۲۰ ص ۴۲۲ و ج ۲۱ ص ۵۳۶).

۱۰۴ و لا يبغضنا الا منافق شقى.(ج ۹ ص ۴۵۴-۴۵۵).

۱۰۴ لا يبغضه الا منافق[لا يبغضه مؤمن]

.(ج ۲۱ ص ۳۴۶-۳۵۸).

۱۰۵ لأبقيت لمعضله ليس لها أبو الحسن.(ج ۱۷ ص ۴۳۵-۴۳۸).

۱۰۸ باب علمى.(ج ۲۰ ص ۳۰۹ و ج ۲۱ ص ۴۲۵،۴۲۲).

۱۰۹ و أنا ترجمان وحى اللّه.(ج ۲۰ ص ۱۰۹ و ج ۲۱ ص ۴۲۵،۴۲۲).

۱۱۱ باهی اللّه به ملائکته.(ج ۱۵ ص ۷۵،۱۲۶).

۱۱۱ باهی اللّه بک أهل سبع سماواته.(ج ۲۰ ص ۵۱۵).

ص :۶۲۷

۱۱۱ یباهی اللّه بک الملائکه.(ج ۱۵ ص ۶۶۷).

۱۱۱ و من باهی اللّه به ملائکته.(ج ۱۵ ص ۴۹۷).

۱۱۲ اسمه اسم نبی و مهاجره بیت المقدس.(ج ۱۹ ص ۶۸۱).

۱۱۳ شیعتک علی منابر من نور مبیضه.(ج ۴ ص ۴۸۵-۴۸۶).

۱۱۴ یحملکم علی المحجه البیضاء.(ج ۱۵ ص ۳۱۵ و ج ۲۰ ص ۳۶۴).

۱۱۷ ثم ابنی الحسین ثم التسعه من ولد الحسین.(ج ۲۰ ص ۱۹۶-۱۹۷).

۱۱۷ ثم تسعه من ولد الحسین.(ج ۴ ص ۸۲-۸۳ و ج ۵ ص ۳۷ و ج ۲۰ ص ۳۶۱).

۱۱۸ یدفع لهما تفاحتین.(ج ۱۰ ص ۶۴۴).

۱۱۸ یا جبرئیل خذ تفاحه من الجنه و اطرحهما علی اللوحین.(ج ۱۰ ص ۶۴۶).

۱۲۰ و علی رأسک تاج قد أضاء نوره.(ج ۲۰ ص ۳۹۳).

۱۲۰ و علی رأسها تاج من نور.(ج ۱۵ ص ۶۶).

۱۲۰ لذلک التاج سبعون رکنا.(ج ۴ ص ۴۹۹ و ج ۱۵ ص ۶۶).

۱۲۰ لذلک التاج سبعون ألف رکن.(ج ۴ ص ۵۰۰).

۱۲۰ من أحب علیا وضع اللّه علی رأسه تاج الکرامه).(ج ۲۱ ص ۳۱۹).

۱۲۱ سماهما فی التوراه شبرا و شبیرا.(ج ۹ ص ۱۸۸ و ج ۱۵ ص ۶۷۰).

۱۲۵ السباق ثلاثه[السبق ثلاثه]

.(و ج ۵ ص ۵۸۷-۵۹۶ و ج ۱۵ ص ۳۴۵-۳۴۶).

۱۲۵ ثلاثه لم یکفروا باللّه طرفه عین.(ج ۱۵ ص ۳۴۶ و ج ۵ ص ۵۸۷ -۵۹۶،۵۸۹).

۱۲۵ ثلاثه نفر وقعوا فی طهر واحد.(ج ۱۷ ص ۵۰۳-۵۰۴).

۱۲۶...حتی استحلفه ثلاثا.(ج ۱۸ ص ۱۲۸).

۱۲۷ فأی من الثلاثه ترکناه کفرنا.(ج ۱۷ ص ۱۷۵).

۱۲۷ أشقی الناس أحیمر ثمود و الذی یخضب هذا.(ج ۱۷ ص ۳۵۱- ۳۵۴،۳۵۹ و ج ۲۰ ص ۴۲۳ و ج ۷ ص ۳۴۲-۳۴۴،۳۵۵-۳۵۸).

۱۳۳ سعه حوضی ما بین الجابیه الی صنعاء.(ج ۲۰ ص ۳۰۶،۳۰۸- ۳۰۹).

۱۳۴ فیظهر و یجدد الإسلام طوبی لمن أحبهم و الویل لمبغضیهم و طوبی لمن تمسک بهم.(ج ۴ ص ۸۴).

۱۳۶ انزلوا آل محمد بمنزله الرأس من الجسد.(ج ۹ ص ۵۰۵).

۱۳۶ اجعلوا آل محمد مکان الرأس من الجسد.(ج ۹ ص ۵۰۶).

۱۳۶ سمی أمیر المؤمنین و آدم بین الروح و الجسد.(ج ۲۰ ص ۲۹۴).

۱۳۹ منا من له جناحان.(ج ۴ ص ۳۵۴-۳۵۵).

۱۳۹ مجن هذه الامه.(ج ۱۰ ص ۶۴۲).

۱۴۲ نوح الجن علی سید الشهداء علیه السلام.(ج ۱۱ ص ۵۷۰-۵۸۹).

۱۴۳ بحبه یدخلون الجنه.(ج ۲۰ ص ۳۹۳).

۱۴۳ به یدخلون الجنه و به یدخلون النار.(ج ۲۰ ص ۳۹۳،۴۱۲).

۱۴۶ عنوان صحیفه المؤمن حب علی بن أبی طالب.(ج ۲۱ ص ۳۴۴- ۳۴۵).

۱۴۶ حب علی حسنه لا تضر معها سیئه.(ج ۲۱ ص ۳۳۱-۳۳۲).

۱۴۷ من مات علی حب آل محمد فأنا کفیله بالجنه.(ج ۲۱ ص ۳۲۰).

۱۴۹ حبه علیه السلام ایمان و بغضه نفاق.(ج ۴ ص ۳۳۸ و ج ۲۰ ص ۳۰۹).

۱۴۹ أحب الأعمال حبه.(ج ۲۱ ص ۳۲۷-۳۲۸).

۱۴۹ حبه علیه السلام یأکل الذنوب.(ج ۲۱ ص ۳۲۹-۳۳۰).

۱۴۹ الحسنه حبنا و السیئه بغضنا.(ج ۹ ص ۱۳۴-۱۳۶).

۱۵۰ و ان کنت تحبه فازدد له حبا.(و ج ۶ ص ۸۵-۸۸ و ج ۱۶ ص ۴۹۹ -۴۵۳).

۱۵۰ من مات یحبک ختم اللّه له بالأمن و الایمان.(ج ۱۵ ص ۲۴۳،۴۸۰ و ج ۲۰ ص ۲۲۴،۲۲۸،۲۴۸).

۱۵۱ من أحب أن یرکب سفینه النجاه.(و ج ۵ ص ۱۱۳).

۱۵۱ طوبی لمن أحبک.(و ج ۲۱ ص ۲۳۳-۲۳۶ و ج ۴ ص ۴۹۱-۴۹۴).

۱۵۱ من أحب علیا أمن من الحساب و المیزان.(ج ۲۱ ص ۳۲۰).

۱۵۲ أول من أحبه من أهل السماء.(و ج ۲۰ ص ۵۰۳).

۱۵۲ من أحبکما فقد أحبنی.(و ج ۱۹ ص ۲۰۶).

۱۵۲ طوبی لمن أحبک و صدقک.(ج ۲۱ ص ۳۳۳-۳۳۶).

۱۵۶ یحب اللّه و رسوله و یحبه اللّه و رسوله.(ج ۲۱ ص ۴۴۴-۵۱۴).

۱۵۷ من صافح لعلی محبا غفر اللّه له الذنوب.(ج ۲۱ ص ۶۶۷).

۱۵۷ یستغفر لمحبیه و شیعته.(و ج ۶ ص ۱۱۴-۱۱۵).

۱۶۰ ادعوا الی حبیبی.(ج ۱۵ ص ۵۲۷-۵۲۹ و ج ۲۱ ص ۶۷۰-۶۷۱).

۱۶۱ هو حبل اللّه.(و ج ۲۰ ص ۲۰۵).

۱۶۱ نحن حبل اللّه.(ج ۲۰ ص ۲۰۶).

۱۶۶ أربعین صباحا علی بابها فیقول أنا حرب لمن حاربتم.(ج ۹ ص ۱۷۴).

۱۷۴ و لو کان العقل رجلا لکان حسنا.(ج ۱۵ ص ۱۳۳).

۱۷۵ یا علی لو ان رجلا أحبک و أولادک لحشره اللّه معک و مع أولادک.(ج ۲۰ ص ۵۳۰ و ج ۲۱ ص ۵۵۳).

ص :٦٣٠

۱۷۷ من أحبک حف بالأمن و الایمان(ج ۲۱ ص ۵۱۵،۱۵۲ و ج ۲۰ ص ۴۲۲).

۱۷۷ من أحب علیا کان فی حظیره القدس.(ج ۲۱ ص ۳۲۶).

۱۷۹ و اکرمی مثواه.(ج ۱۵ ص ۵۳۲).

۱۷۹ ان الحق معک و فی قلبک.(ج ۱۵ ص ۲۲۱).

۱۸۷ یعین الحمال علی الحموله.(ج ۸ ص ۶۰۹).

۱۸۷ و علی بن محمد خطیب الشیعه و مزوجهم الحور العین.(ج ۱۸ ص ۴۱۷).

۱۹۳ انی أرید السفر و أخاف من السبع فدفع الیه خاتم.(ج ۸ ص ۷۳۴).

۲۰۰ لا یخشی یوم القیامه من أحبه.(ج ۴ ص ۲۱۵).

۲۰۱ أعطیت فی علی خمس خصال.(ج ۱۵ ص ۴۱۷).

۲۰۱ یا علی لک سبع خصال.(ج ۲۰ ص ۴۷۷).

۲۰۶ ففی النبوه و فی علی الخلافه.(ج ۱۶ ص ۱۱۷،۱۰۶).

۲۰۶ فأتوها و لو حبوا علی الثلج فان فیها خلیفه اللّه المهدی(ج ۱۹ ص ۶۷۴).

۲۰۶ منادی ینادی هذا المهدی خلیفه اللّه فاتبعوه.(ج ۱۹ ص ۶۸۳).

۲۱۳ خیر إخوانی علی.(ج ۱۵ ص ۴۹۶).

۲۱۳ أبوهما خیر منهما.(ج ۱۰ ص ۵۸۳).

۲۱۴ ألا أدلکم علی خیر الناس جدا و جده...عما و عمه.(ج ۱۵ ص ۶۷۰ و ج ۱۹ ص ۲۹۰).

۲۱۵ یقتله(ذی الثدیه)خیر هذه الأمه.(ج ۱۵ ص ۲۶۶).

۲۱۵ خیر التابعین رجل یقال له اویس.(ج ۸ ص ۴۱۷).

۲۱۶ و لا فیکم اتقی و أقرب الی من علی بن أبی طالب.(ج ۱۵ ص ۲۶۱،

(۴۰۹،۴۱۱).

۲۱۶ قد جئتكم بخير الدنيا و الآخره.(ج ۲۰ ص ۲۲۴).

۲۲۱ اقعدنى على درنوك.(ج ۱۵ ص ۵۷۱ و ج ۱۶ ص ۴۹۵ و ج ۲۱ ص ۵۸۸-۵۹۰).

۲۲۱ و لا تضربن رجلا سوطا مكان درهم.(ج ۸ ص ۵۵۸).

۲۲۱ هذا الدرع درعى.(ج ۱۰ ص ۵۷۵).

۲۲۱ الدرع درعك.(ج ۱۹ ص ۲۴۰-۲۴۱ و ج ۱۰ ص ۵۷۶).

۱۲۱ فسلم الدرع لليهودى...(ج ۱۰ ص ۵۷۵).

۲۲۱ و لا تضربن رجلا سوطا مكان درهم.(ج ۸ ص ۵۵۸).

۲۲۱ فدعا لى بدعاء انه لأوثق عملى عندى.(ج ۱۰ ص ۴۱۱).

۲۲۱ ادعوا لى حبيبى.(ج ۱۵ ص ۵۲۷-۵۲۹ و ج ۲۱ ص ۶۷۰-۶۷۱).

۲۲۶ كنت أنا و على نورا بين يدى اللّه عز و جل يسبح اللّه ذلك النور و يقدسه.

(ج ۱۶ ص ۱۱۲،۱۰۶).

۲۲۶ حديث الدار.(ج ۲۰ ص ۱۱۹-۱۲۵).

۲۲۸ يسألون عن الذباب و قد قتلوا...(ج ۱۰ ص ۵۹۵-۶۰۵).

۲۳۱ ذكر على عباده.(ج ۱۵ ص ۲۵۹).

۲۳۳ أعيذه بك و ذريته من الشيطان الرجيم.(ج ۱۰ ص ۱۴۱).

۲۳۲ فان ذمه اللّه على بن أبى طالب.(ج ۱۶ ص ۴۳۹).

۲۳۳ و يكون ذاتى أحب اليه من ذاته.(ج ۱۸ ۵۰۲-۵۰۳).

۲۳۶ ربح من تولاك.(ج ۱۶ ص ۲۸۳).

۲۳۸ و أشهد على تزويجها أربعين ألف ملك.(ج ۱۰ ص ۳۹۰).

۲۳۸ قول جاحظ فکيف سخت نفسه بإنفاق أربعين ألف و أمسك عن مناجاه

ص :۶۳۲

الرسول.(ج ۲۱ ص ۱۹۱).

۲۴۰ و لا تقيمن رجلا قائما فى طلب درهم.(ج ۸ ص ۵۴۶).

۲۴۰ يقال له راحيل فعلى ذلك المنبر.(ج ۱۵ ص ۶۹۰).

۲۴۱ أرحمهم بالرعيه.(ج ۹ ص ۲۶۳).

۲۴۱ أعدلهم فى الرعيه.(ج ۱۵ ص ۳۵۱).

۲۴۳ أ قست رجلا بثلاثه من الرسل(ج ۱۵ ص ۶۲۱).

۲۴۷ فحملت رقاقا-يعنى صكاكا-بعدد محب أهل بيتى.(ج ۱۵ ص ۴۹۵ و ج ۱۸ ص ۵۱۲).

۲۴۷ فلا يلقون محبا لنا أهل البيت الا أعطوه رقاقا...(ج ۱۸ ص ۱۸۰، ۵۱۲).

۲۴۹ فعن قليل ينهدم[يذهب]

ركناك.(ج ۴ ص ۲۳۲ و ج ۱۵ ص ۵۹۹ -۶۰۰ و ج ۲۰ ص ۴۳۸-۴۳۹ و ج ۲۱ ص ۶۷۷-۶۷۸).

۲۵۱ سمى أمير المؤمنين و آدم بين الروح و الجسد.(ج ۲۰ ص ۲۹۴).

۲۵۴ أرحمهم بالرعيه.(ج ۵ ص ۲۷۲).

۲۵۴ أعدلهم فى الرعيه.(ج ۱۵ ص ۳۵۱).

۲۵۷ أعطاه قميصها ليله زفافها للسائل.(ج ۱۹ ص ۱۱۴) ۲۵۵ هما ريحانتاى.(ج ۱۰ ص ۵۹۵،۵۸۰-۶۲۶).

۲۵۹ ازدواج أمير المؤمنين عليه السلام.(ج ۴ ص ۴۷۲،۴۶۰-۴۷۵ و ج ۱۹ ص ۱۲۳-۱۳۷).

۲۶۱ فان كنت تحبه فازدد له حبا.(ج ۶ ص ۸۵-۸۸ و ج ۱۶ ص ۴۴۹ -۴۵۳).

۲۶۵ من سب أهل بيتى فأنا برىء منه.(ج ۲۱ ص ۵۶۰).

ص :۶۳۳

۲۶۶ ما منعک أن تسب أبا تراب.(ج ۱۵ ص ۶۵۷-۶۶۲ و ج ۲۱ ص ۴۵۸).

۲۶۶ ما یمنعک أن تسب أبا تراب.(ج ۲۱ ص ۴۵۵ و ج ۴ ص ۴۶۱-۴۶۷).

۲۶۷ منا سبطا هذه الامه.(ج ۱۵ ص ۳۹۵).

۲۶۷ و منا سبط هذه الامه.(ج ۵ ص ۲۷۱).

۲۶۸ حبی و حب أهل بیتی نافع فی سبع مواطن.(ج ۱۸ ص ۴۷۸).

۲۶۹ لذلک التاج سبعون ألف رکن.(ج ۲۰ ص ۳۲۵).

۲۶۹ لذلک التاج سبعون رکنا علی کل رکن یاقوته.(ج ۱۵ ص ۲۲۶).

۲۷۰ سبعون ألف ملک خلفها یسبحون اللّه.(ج ۱۰ ص ۳۹۲-۳۹۴).

۲۷۱ لقد کان لعلی بن أبی طالب من السوابق ما لو قسم...(ج ۱۵ ص ۶۹۵).

۲۷۱ لقد کانت لعلی من السوابق فلو قسمت سابقه منها بین الناس لوسعهم خیرا.

(ج ۱۵ ص ۶۹۵).

۲۷۱ السیاق ثلاثه.(ج ۲۱ ص ۱۰۳).

۲۷۲ ما سبقه الأولون و لا یدرکه الآخرون.(ج ۱۵ ص ۶۳۲-۶۲۷).

۲۷۲ ما سبقه الأولون.(ج ۱۱ ص ۱۸۲-۱۸۷،۱۸۳ و ج ۱۹ ص ۳۴۷- ۳۴۸).

۲۷۶ صاحب سری.(ج ۴ ص ۲۲۶ و ج ۱۵ ص ۴۲۶-۴۲۷ و ج ۲۰ ص ۳۱۲-۳۱۳).

۲۷۶ سریرتک من سریرتی.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۱۶ ص ۲۸۳).

۲۷۸ سعد من أطاعک.(ج ۱۶ ص ۲۸۳).

۲۸۰ نزل سفرجله الجنه بدعاء النبی صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۱۰ ص

ص :۶۳۴

(۶۴۵).

۲۸۳ ما أنا أخرجتكم و أسكنته.(ج ۲۱ ص ۲۴۸-۲۵۳،۲۴۹-۲۵۴).

۲۸۵ الا السلقلق.(ج ۲۱ ص ۵۴۴).

۲۸۶ أقدمهم سلما.(ج ۱۵ ۳۶۶).

۲۸۸ قالت أسماء:انه لأوثق عملی.(ج ۱۰ ص ۴۱۱ و ج ۱۸ ص ۱۷۷، ۱۸۴).

۲۸۸ فاسمعوا له و أطيعوا.(ج ۲۰ ص ۱۲۲،۲۲۵ و ج ۱۵ ص ۱۹۷).

۲۹۲ تقتل علی سنتی.(ج ۲۱ ص ۳۱۲-۴۳۶،۳۱۳-۴۳۷).

۲۹۲

[محيی]

يحيی سنتی.(ج ۱۵ ص ۵۸۳ و ج ۲۰ ص ۲۹۰).

۲۹۶ زوجتک سيدا فی الدنيا و سيدا فی الآخره.(ج ۱۰ ص ۳۹،۳۸۲ و ج ۱۹ ص ۱۹).

۲۹۷ ان ابنی هذا سيد.(ج ۱۱ ص ۴۰،۵۰ و ج ۱۹ ص ۳۱۵).

۳۰۱ و بارک لهما فی شبليهما.(ج ۱۰ ص ۴۱۴-۴۱۷).

۳۰۵ شده محبه رسول اللّه صلی اللّه عليه و آله للسبط الأکبر عليه السلام.(ج ۱۱ ص ۵۳-۸۳).

۳۰۷ فأشرق بنور وجهها الفضاء.(ج ۴ ص ۴۷۵).

۳۰۸ اللهم انی أعيذها بک و ذريتها من الشيطان الرجيم.(ج ۱۰ ص ۴۰۵، ۴۰۷ و ج ۱۹ ص ۱۴۱-۱۴۲).

۳۱۳ شقی من عصاک.(ج ۴ ص ۱۴۹،۴۸۲ و ج ۱۶ ص ۲۸۳).

۳۱۶ جمع اللّه شملکما.(ج ۱۸ ص ۱۸۲).

۳۱۶ ألا و من مات علی بغض آل محمد لم يشم رائحه الجنه.(ج ۹ ص ۴۸۷-۴۹۰).

ص :۶۳۵

۳۱۷ کلما اشتاق الی الجنه و نعیمها قبل فاطمه و شم طیب نسیمها.(ج ۴ ص ۴۷۵).

۲۲۱ هو ذلک الشیخ.(ج ۲۰ ص ۴۸۵).

۳۲۱ علی مفاتیح الجنه أسماء المؤمنین من شیعه محمد و علی.(ج ۶ ص ۵۴۸ و ج ۲۱ ص ۶۵۲).

۳۲۸ أول من صدقنی.(ج ۴ ص ۲۹،۵۸،۳۴۶ و ج ۱۵ ص ۳۴۷).

۳۳۰ ولایه علی بن أبی طالب هو الصراط المستقیم.(ج ۷ ص ۱۲۳).

۳۳۱ عن الصراط لناکبون،الصراط ولایتنا.(ج ۲۰ ص ۵۷-۵۸ و ج ۱۴ ۴۲۰ و ج ۳ ص ۵۵۷).

۳۳۷ علی علیه السلام صالح المؤمنین.(ج ۴ ص ۳۱۱ و ج ۱۴ ص ۲۷۸ و ج ۲۰ ص ۶۷-۷۰-ارجع قسم الآیات).

۳۲۹ أول من صلی.(ج ۴ ص ۳۴۶ و ج ۱۵ ص ۴۲۸-۴۳۱).

۳۴۲ و أنت تؤدی عنی و تسمعهم صوتی.(ج ۴ ص ۲۱-۲۲ و ج ۶ ص ۵۳-۵۵،۵۸۹ و ج ۲۰ ص ۳۰۴،۳۱۸،۴۱۶).

۳۴۴ لو ان أمتی صاموا حتی یکونوا کالحنایا.(ج ۲۱ ص ۴۴۲).

۳۴۴ و لا صیامکم الی صیامهم شیئا.(ج ۱۸ ص ۱۲۷).

۳۵۰ سیلقون بعدی تطریدا و تشریدا.(ج ۱۳ ص ۱۹۲-۱۹۴).

۳۵۶ طوبی لمن أحبک و صدق فیک.(ج ۱۷ ص ۸۲).

۳۵۸ فاسمعوا له و أطیعوا.(ج ۱۵ ص ۱۴۶ و ج ۲۰ ص ۱۲۲،۲۲۵).

۳۵۹ طوافه علیه السلام مع رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۷ ص ۵۶۳-۵۶۶ و ج ۱۷ ص ۴۱۸-۴۱۹).

۳۶۰ ان اللّه طهر قوما من الذنوب.(ج ۱۷ ص ۳۰۱-۳۰۲).

ص :۶۳۶

۳۶۳ خلقت أنا و هارون و يحيى و على من طينه واحده.(ج ۱۶ ص ۱۲۸).

۳۶۳ له جناحان يطير بهما فى الجنه.(ج ۱۵ ص ۱۶۶).

۳۶۸ النظر الى وجه على عباده(ج ۱۵ ص ۶۰۸).

۳۶۹ لا أعرف لک عبدا من هذه الامه عبدک قبلى غير نبيک(ج ۷ ص ۵۷۱- ۵۷۶ و ج ۱۷ ص ۴۰۲-۴۰۶).

۳۷۲ ما سبقه الأولون...(ج ۱۱ ج ۱۸۷،۱۸۳،۱۸۲ و ج ۱۵ ص ۶۳۲- ۶۳۷ و ج ۱۹ ص ۳۴۷-۳۴۸).

۳۸۴ يعسوب المؤمنين.(ج ۴ ص ۲۶،۲۱،۱۶،۱۱-۱۷۰،۳۶، ۳۸۶،۳۴۶ و ج ۱۵ ص ۲۹۸،۲۹۴-۳۴۴،۳۴۲،۳۰۸،۳۰۴ و ج ۲۰ ص ۲۵۸-۵۴۸،۵۰۹،۴۶۶،۴۵۹،۲۷۸، ۳۴۰،۲۶۱، ۵۵۵).

۳۸۴ يعسوب الدين(ج ۴ ص ۱۴-۱۲۲،۳۳،۳۱،۲۸،۱۷ ۳۴۷- ۳۴۸ و ج ۱۵ ص ۳۱۱-۳۱۲ و ج ۲۰ ص ۵۶۰،۳۷۷،۴۴۹).

۳۸۴ يعسوب المسلمين.(ج ۴ ص ۳۴،۲۹ و ج ۱۵ ص ۲۸۵).

۳۸۴ يعسوب الدين و المؤمنين.(ج ۴ ص ۳۱).

۳۸۶ أقسمت بعزتى أن أدخل النار من عصاه و ان أطاعنى.(ج ۷ ص ۲۸۲).

۳۸۸ أنا أمرنا أن نأخذ منهم العفو.(ج ۱۷ ص ۵۹۵-۵۹۶).

۳۸۹ عقد عقدا لا يحله الا منافق.(ج ۲۱ ص ۶۵).

۳۸۹ أوحى اللّه الى أن أعقد عقده النكاح(ج ۴ ص ۴۷۷).

۳۹۲ علمنى ألف باب يفتح ألف باب.(ج ۴ ص ۳۴۲ و ج ۶ ص ۴۳).

۳۹۳ و هو بذلک الجزء أعلم منهم.(ج ۱۷ ص ۴۶۵).

۴۳۲ إعطاء عمر بن عبد العزيز لابن مورق[الذى كان يكتم ولاءه لأمير المؤمنين عليه السلام]

.(ج ۶ ص ۲۸۵-۲۸۷).

۴۱۵ فبرص أنس و عمى البراء.(ج ۶ ص ۳۳۸).

۴۱۶ و أعلاى من عنبر.(ج ۱۶ ص ۵۲۲ و ج ۲۱ ص ۵۸۸-۵۹۰).

۴۱۸ عيبه علمى.(ج ۱۵ ص ۵۷۹).

۴۱۹ عيبه بيتى.(ج ۱۵ ص ص ۵۸۳).

۴۲۰ و أعينهم سائله[ساكبه]

تحننا عليك و على الأئمه من ولدك.(ج ۷ ص ۲۷۶ و ج ۲۱ ص ۳۳۵).

۴۲۰ ما كان بينى و بين على فى القديم الا ما يكون بين المرأه و احمائها.(ج ۱۸ ص ۱۱۰).

۴۲۱ لا تغربى يا شمس حتى ينتهى.(ج ۵ ص ۵۲۲ و ج ۱۶ ص ۳۲۱).

۴۲۲ يغره بالعلم غرا.(ج ۱۷ ص ۴۳۲).

۴۲۲ يغره بالعلم غرا.(ج ۵ ص ۱۹۳-۱۹۵).

۴۲۵ ما غضبت يوما قط و نظرت فى وجه على الا ذهب الغضب.(ج ۵ ص ۱۱۷).

۴۲۵ غضابا مقمحين.(ج ۲۰ ص ۲۶۹ و ج ۲۱ ص ۶۵۴).

۴۲۹ و جعل نسلهما مفاتيح الرحمه و معادن الحكمه.(ج ۱۷ ص ۸۷).

۴۲۹ علمه ألف ألف كلمه كل كلمه تفتح ألف كلمه.(ج ۱۷ ص ۵۳۸).

۴۳۰ ان عليا معى فى القيامه على مفاتيح خزائن الجنه.(ج ۶ ص ۲۱۰- ۲۱۱ و ج ۱۸ ص ۵۴۸ و ج ۲۱ ص ۶۸۱).

۴۳۱ ستكون بعدى فتنه.(ج ۱۵ ص ۳۰۷-۳۰۸).

۴۳۳ فتح اللّه عليه خيبر و فدك.(ج ۲۱ ص ۴۹۹-۵۰۰ و ج ۱۶ ص ۲۴۴).

ص :۶۳۸

۴۳۶ انی افترضت محبه علی...(ج ۲۱ ص ۶۵۸-۶۵۹).

۴۳۹ و جعل فی علی الفروسیه و الفصاحه.(ج ۱۶ ص ۱۰۹).

۴۴۰ فضل اللّه النبی و برحمته علی.(ج ۲۰ ص ۸۳).

۴۴۷ فاز من لزمک.(ج ۱۶ ص ۲۸۳).

۴۵۹ یسبح اللّه ذلک النور و یقدسه.(ج ۱۶ ص ۱۱۲،۱۰۶).

۴۶۰ خیر الناس و أتقاها و أفضلها و أقربها من الجنه...علی بن أبی طالب.

(ج ۱۵ ص ۴۰۵).

۴۶۱ فألقت عصاها و استقر بها النوی

کما قر عینا بالإیاب المسافر

(ج ۸ ص ۸۰۳).

۴۶۶ انقضاض الکوکب.(ج ۴ ص ۸۵-۳۵۳،۸۷).

۴۶۶ خلق اللّه قضیبا من نور قبل أن یخلق الدنیا بأربعین ألف عام...و النصف الآخر علی بن أبی طالب.(ج ۱۶ ص ۱۱۳،۱۱۱).

۴۷۴ إذا قام قائم آل محمد جمع اللّه له أهل الشرق و الغرب.(ج ۱۳ ص ۳۱۴).

۴۷۴(و لتعلمن نباءه بعد حین)أی نباء القائم علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۳۸).

۴۷۴ و القائم منا یطلب ثار الحسین علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۳۷).

۴۷۴ ان خروج القائم هو الحق.(ج ۱۳ ص ۳۳۸).

۴۷۴ ان قدام قیام القائم علامات.(ج ۱۳ ص ۳۵۰).

۴۷۴ عند قیام القائم یفرح المؤمنون.(ج ۱۳ ص ۳۴۷).

۴۷۴ ینادی باسم القائم فی لیله عاشوراء.(ج ۱۳ ص ۳۵۱).

۴۷۴ ینادی باسم القائم فی لیله ثلاث و عشرین من رمضان.(ج ۱۳ ص ۳۵۱).

۴۷۴«بعض آیات ربک»القائم المنتظر.(ج ۱۳ ص ۳۴۵).

۴۷۴ طوبی لمحبی قائمنا.(ج ۱۳ ص ۳۴۹).

۴۷۴ قوه القائم علیه السلام و الرکن الشدید أصحابه.(ج ۱۳ ص ۳۴۷).

۴۷۴ لیس له فی قیام القائم من نصیب.(ج ۱۳ ص ۳۴۶).

۴۷۴ تاسعهم القائم من ولدی...(ج ۴ ص ۸۲).

۴۷۴ و قائمنا لن یظهر حتی...تخرج ودائع اللّه.(ج ۱۳ ص ۳۵۳).

۴۷۴ إذا قام القائم لا یبقی أرض الا نودی فیها بشهاده...(ج ۱۳ ص ۳۵۳).

۴۷۴ و ذلک یوم خروج القائم.(ج ۱۳ ص ۳۵۴).

۴۷۴ نودی فی اذن القائم علیه السلام بالأذن فی القیامه.(ج ۱۳ ص ۳۵۵).

۴۷۴«اقتربت الساعه»أی ساعه قیام القائم علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۵۶).

۴۷۴ ما یجیء تأویلها حتی یخرج القائم المهدی علیه السلام(ج ۱۳ ص ۳۵۶).

۴۷۴ لو قام قائمنا علیه السلام یعرف أعدائنا بسیماهم.(ج ۱۳ ص ۳۵۷).

۴۷۴«یأت بکم اللّه جمیعا»یعنی أصحاب القائم علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۵۹).

۴۷۴ خمس علامات قبل قیام القائم علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۵۹).

۴۷۴ ان زوال الجبابره علی ید القائم علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۶۰).

۴۷۴ و تأملت فیها مولد قائمنا المهدی و طول غیبته.(ج ۱۳ ص ۳۶۰).

۴۷۴«فلا یسرف فی القتل»نزل فی الحسین و المهدی علیهما السلام.(ج ۱۳ ص ۳۵۸).

۴۷۴ لا یخرج القائم الا فی وتر من السنین.(ج ۱۳ ص ۳۶۲).

۴۷۴ یوم الفتح یوم تفتح الدنیا علی القائم علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۶۳).

۴۷۴ یوم ینادی المنادی من مکان قریب...یوم الخروج أی خروج ولدی القائم المهدی علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۶۵).

۴۷۴ فعند ذلک خروج قائمنا.(ج ۱۳ ص ۳۴۲).

۴۷۴ یحییها اللّه بالقائم علیه السلام.(ج ۱۳ ص ۳۳۶).

۴۷۴ نزلت فی القائم.(ج ۱۳ ص ۳۳۷).

۴۷۴ نزلت فی المهدی و أصحابه.(ج ۱۳ ص ۳۴۱).

۴۷۴ لا یخرج المهدی حتی یبصق بعضکم فی وجه بعض(ج ۱۳ ص ۳۹۱).

۴۷۴ و ذلک عند قیام قائم المهدی.(ج ۱۳ ص ۳۳۳).

۴۷۴ ما یوعدون فی هذه الآیه القائم المهدی.(ج ۱۳ ص ۳۲۹).

۴۷۴ متی یخرج القائم من ذریتک؟فقال:مثله کمثل الساعه.(ج ۱۳ ص ۳۶۶).

۴۷۷ لم یجز علیه الا من کان معه کتاب ولایه علی بن أبی طالب.(ج ۷ ص ۴۶۵،۱۲۰).

۴۷۹ کذب من زعم انه یحبنی و هو یبغضک.(ج ۲۱ ص ۶۱۸-۶۲۰).

۴۸۲ نبذه من کرامات أمیر المؤمنین علیه السلام(ج ۱۸ ص ۱۹۵-۲۲۸).

۴۸۴ و کسر الخاتم ثم صب الماء فإذا سویق.(ج ۱۷ ص ۵۹۵).

۴۸۴ أکره الحق و اصدق الیهود و النصاری.(ج ۱۷ ص ۴۳۵).

۴۸۷ حب علی ایمان و بغضه کفر.(ج ۴ ص ۲۸۷،۱۰۰).

۴۸۷ من لم یقل علی خیر الناس فقد کفر.(ج ۴ ص ۲۵۴-۲۵۶).

۴۸۸ ثلاثه لم یکفروا.(ج ۵ ص ۵۸۷-۵۹۶،۵۸۹).

۴۸۹ ما یبغضه الا کافر.(ج ۱۵ ص ۲۷۱-۲۷۲).

۴۸۹ و وسطی من کافور.(ج ۲۱ ص ۵۸۸-۵۹۰).

۴۸۹ ما یبغضه الا کافر.(ج ۲۱ ص ۳۵۰).

۴۹۲ علمه ألف ألف کلمه کل کلمه تفتح ألف کلمه.(ج ۱۷ ص ۵۳۸).

۴۹۶ انقض کوکب.(ج ۴ ص ۳۵۳،۴۵۸).

۴۹۹ هدمت ویلک للإسلام أرکانا.(ج ۲۰ ص ۴۷۰).

۵۰۱ فألزموا علی بن أبی طالب.(ج ۱۵ ص ۳۰۷-۳۰۸).

۵۰۱ فاز من لزمک.(ج ۱۶ ص ۲۸۳).

۵۰۳ ان الأمیر أمرنی أن ألعن...(ج ۱۷ ص ۵۴۵).

۵۰۳ من أذی شعره منک فقد آذانی...(ج ۱۶ ص ۵۹۶).

۵۰۷ لو اجتمع الناس علی ولایه علی بن أبی طالب لما خلق اللّه النار.(ج ۷ ص ۱۵۰).

۵۰۸ لو ان أمتی صاموا حتی یکونوا کالحنایا وصلوا حتی یکونوا کالأوتار.

(ج ۲۱ ص ۴۴۲).

۵۰۸ لو قدمتموه لأخرجت لکم الأرض برکانها.(ج ۴ ص ۲۷۷).

۵۰۸ لو ان عبدا عبد اللّه ألف عام و ألف عام و ألف عام.(ج ۱۵ ص ۵۷۹).

۵۰۹ لو کانت البحار مدادا و أشجارها أقلاما...(ج ۴ ص ۱۰۰ و ج ۱۵ ص ۶۰۹-۶۱۰).

۵۰۹ لو کان بعدی نبی لکان علی نبیا و لکن لا نبوه بعدی.(ج ۱۵ ص ۱۴۳).

۵۰۹ لو ان الغیاض أقلام...ما أحصوا فضائل علی بن أبی طالب.(ج ۱۵ ص ۶۰۹-۶۱۰).

۵۰۹ لو کانت البحار مدادا و أشجارها أقلاما.(ج ۴ ص ۱۰۱ و ج ۹ ص ۶۴۲).

۵۲۸ من أحب علیا فقد أحب رسول اللّه.(ج ۱۷ ص ۲۷۶).

۵۲۸ من أحب علیا فقد أحب رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله.(ج ۲۰ ص ۳۸۶-۳۹۰).

۵۲۸ من سب أهل بیتی فأنا منه بریء.(ج ۹ ص ۴۶۹).

۵۲۸ من سب علیا فقد سبنی.(ج ۲۱ ص ۵۴۳).

۵۲۸ من أحب علیا فقد أحب رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله و سلم.(ج ۱۵ ص ۵۰۴-۵۰۵ و ج ۱۷ ص ۸،۶۳،۲۱۴ و ج ۲۱ ص ۳۴۷،۳۴۹، ۶۱۳،۶۱۸،۳۵۵).

۵۲۹ من أحب علیا ختم اللّه له بالأمن و الایمان.(ج ۲۱ ص ۵۹۹).

۵۲۹ من تولی علیا فقد تولی رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله.(ج ۱۷ ص ۸-۱۱).

۵۳۰ من قتل أولاد علی لم یشم رائحه الجنه.

۵۳۲ منا من له جناحان.(ج ۴ ص ۳۵۴-۳۵۵ و ج ۱۵ ص ۳۹۴ و ج ۲۰ ص ۴۹۶).

۵۳۳ فإذا فعلوا ذلک فقد منعوا منک دماءهم و أموالهم...(ج ۱۶ ص ۲۶۲).

۵۳۵ من مات یبغضک مات میته جاهلیه.(ج ۱۵ ص ۴۸۰-۴۸۱ و ج ۲۰ ص ۴۲۶).

۵۳۵ من أبغضک أماته اللّه میته الجاهلیه(ج ۱۵ ص ۵۱۲ و ج ۲۱ ص ۵۳۶).

۵۳۶ من مات یحبک ختم اللّه له بالأمن و الایمان(ج ۱۵ ص ۴۸۰-۴۸۱ و ج ۲۰ ص ۲۲۴،۴۲۶).

۵۳۶ من مات علی[فی]

عهدک فقد قضی نحبه.(ج ۴ ص ۲۲۸،۲۳۰ و ج ۱۵ ص ۴۸۰-۴۸۱ و ج ۲۰ ص ۴۲۶،۲۲۴).

۵۴۲ ففی النبوه و فی علی الخلافه.(ج ۴ ص ۹۲ و ج ۱۵ ص ۲۰۱).

۵۴۲ فأخرجنی نبیا و أخرج علیا وصیا.(ج ۴ ص ۹۲ و ج ۱۶ ص ۱۱۴).

۵۴۲ و کان اسمی فی الرساله و النبوه و کان اسمه فی الشجاعه و الخلافه.(ج ۵ ص ۴).

۵۵۱ ما نزلت آیه من کتاب اللّه الا و قد علمت...(ج ۱۷ ص ۴۶۶-۴۶۸).

۵۵۲ و ان یجعل نسلهما مفاتیح الرحمه.(ج ۲۰ ص ۶۲۲).

۵۵۲ یا رسول اللّه ابشر باجتماع الشمل و طهاره النسل.(ج ۴ ص ۴۷۷).

۵۵۲ بارک لهما فی نسلهما.(ج ۱۰ ص ۴۱۲-۴۱۸ و ج ۱۹ ص ۱۳۶، ۱۴۳ و ج ۲۰ ص ۵۹۴-۵۹۷).

۵۵۲ و جعل نسلهما مفاتیح الرحمه و معادن الحکمه.(ج ۶ ص ۵۹۹ و ج ۱۷ ص ۸۷).

۵۶۱ لا یبغضه الا منافق.(ج ۲۱ ص ۵۴۳).

۵۶۱ لقد عقد رسول اللّه صلی اللّه علیه و آله عقدا لا یحله الا منافق.(ج ۶ ص ۲۵۲ و ج ۲۱ ص ۶۵).

۵۶۲ أنکحتک أحب أهلی.(ج ۴ ص ۴۸۵-۴۸۶).

۵۶۵ قضیبا من نور قبل أن یخلق الدنیا بأربعین ألف عام.(ج ۱۶ ص ۱۱۱، ۱۱۳).

۵۶۶ فهما نوران من نور رب العالمین.(ج ۱۶ ص ۱۰۸).

۵۶۶ نافی نوری نور علی.(ج ۵ ص ۱۰).

۵۶۶ منار الایمان.(ج ۱۵ ص ۱۹۰ و ج ۲۰ ص ۵۴۰).

۵۶۷ کنت أنا و علی نورا بین یدی اللّه عز و جل یسبح اللّه ذلک النور.(ج ۱۶ ص ۱۱۲،۱۰۶).

۵۷۲ آیه الموده.(ج ۲۰ ص ۷۸-۷۹،ارجع قسم الآیات).

۵۷۲ لا تلقی مؤمنا الا و فی قلبه ود بعلی...(ج ۲۰ ص ۵۲-۵۵).

۵۷۲ ان اللّه جعل أجری علیکم الموده فی أهل بیتی.(ج ۹ ص ۴۷۸).

۵۷۲ و أنا مستودعهم کل مؤمن.(ج ۹ ص ۴۳۵ و ج ۱۸ ص ۴۸۹-۴۹۰).

۵۷۲ و ینتحل مودتک.(ج ۲۰ ص ۸۱،۵۲۲).

۵۷۲ مستودع مواریث الأنبیاء.(ج ۴ ص ۱۷۰ و ج ۲۰ ص ۳۰۹،۴۱۱، ۴۰۷).

۵۷۵ لو وضع السماوات السبع...(ج ۲۱ ص ۵۸۱-۵۸۵).

۵۷۷ ان هذا للمواساه.(ج ۱۶ ص ۱۵۳-۱۵۴).

۵۷۸ فویل للمکذبین بفضلهم من أمتی القاطعین فیهم صلتی.(ج ۵ ص ۱۱۱-۱۱۲ و ج ۱۷ ص ۲۴۶ و ج ۲۰ ص ۳۰۰-۳۰۲).

۵۷۸ خیر الأوصیاء.(ج ۴ ص ۳۵۴ و ج ۹ ص ۴۷۹).

۵۷۸...ان أوصی به علیا بعدی.(ج ۴ ص ۷۷).

۵۷۸ القاطعین فیهم صلتی.(ج ۵ ص ۱۱۱-۱۱۲ و ج ۱۷ ص ۲۴۶ و ج ۲۱ ص ۳۰۰-۳۰۲).

۵۷۹ و وصیی و وارثی.(ج ۲۰ ص ۴۴۵-۴۴۶ و ج ۴ ص ۸۲).

۵۷۹ خیر الوصیین.(ج ۵ ص ۴۱).

۵۷۹ أنت وصیی.(ج ۴ ص ۸۲ و ج ۲۰ ص ۵۳۰ و ج ۲۱ ص ۵۵۲).

۵۷۹ أفضل الأوصیاء(ج ۵ ص ۳۵).

۵۷۹ أنت وصیی.(ج ۵ ص ۵۰).

۵۷۹ وصیی.(ج ۴ ص ۷۶،۸۰-۸۱ و ج ۵ ص ۵۵ و ج ۱۵ ص ۵۷۵ و ج ۲۰ ص ۵۵۹).

۵۷۹ وصیی و وارثی.(ج ۵ ص ۵۰،۷۵).

۵۷۹ سید الأوصیاء.(ج ۲۰ ص ۵۳۸).

۵۷۹ سید الأوصیاء.(ج ۱۵ ص ۱۹۱ و ج ۲۰ ص ۵۱۸).

۵۷۹ أنا وصیی سید الأنبیاء.(ج ۴ ص ۹۷).

ص :۶۴۵

۵۷۹ أنت وصی خاتم النبیین.(ج ۶ ص ۹۵).

۵۸۰ وصیی و موضع سری.(ج ۲۱ ص ۶۰۰).

۵۸۰ أو وصی نبی.(ج ۴ ص ۹۳،۱۰۳).

۵۸۰ وصیی و وارث علمی.(ج ۱۵ ص ۱۹۶).

۵۸۰ و وصیی.(ج ۲۰ ص ۴۱۹).

۵۸۱ ففی النبوه و فیک الوصیه و الامامه.(ج ۲۱ ص ۴۳۱).

۵۸۱ و اتخذه لی وصیا.(ج ۲۰ ص ۴۴۲،۵۱۶).

۵۸۱ و وصیه.(ج ۴ ص ۱۰۱ و ج ۵ ص ۶۸).

۵۸۱ أخا و وصیا.(ج ۴ ص ۱۰۶).

۵۸۱ و اتخذ علیا وصیا.(ج ۴ ص ۸۹).

۵۸۲ أوصیک بریحانتی من الدنیا.(ج ۴ ص ۳۶۷).

۵۸۲ أوصیکم بعترتی.(ج ۹ ص ۳۶۷،۴۳۳).

۵۸۲ و الأوصیاء من أهل بیتی.(ج ۵ ص ۴۱).

۵۸۲ أسماء الأوصیاء.(ج ۴ ص ۱۰۲).

۵۸۲ وصیک.(ج ۴ ص ۹۳ و ج ۶ ص ۱۲۰ و ج ۲۱ ص ۵۸۹).

۵۸۲ أوصیکم بحب ذی القربی أخی و ابن عمی علی بن أبی طالب.(ج ۲۱ ص ۳۵۸).

۵۸۲ أوصیکم بحب أخی و ابن عمی علی بن أبی طالب.(ج ۲۱ ص ۳۵۶).

۵۸۲ أوصیکم بحب ذی أقربها أخی و ابن عمی علی بن أبی طالب.(ج ۲۱ ص ۳۵۵).

۵۸۲ وصی المصطفی حقا.(ج ۲۰ ص ۳۹۵).

۵۸۲ أوصیک بریحانتی(ج ۴ ص ۲۳۲ و ج ۱۰ ص ۶۲۳-۷۲۶ و ج ۱۵

ص ۵۹۹-۶۰۰ و ج ۱۹ ص ۱۷۴ و ج ۲۰ ص ۴۳۸-۴۳۹ و ج ۲۱ ص ۶۷۷-۶۷۸).

۵۸۲ اوصی من آمن بی و صدقنی بولایه علی بن أبی طالب.(ج ۶ ص ۴۳۵-۴۳۶ و ج ۱۷ ص ۸-۱۱).

۵۸۴ خیرها و أتقاها و أفضلها و أقربها منی.(ج ۱۵ ص ۴۰۵).

۵۸۴ امام الأتقیاء.(ج ۲۰ ص ۴۴۷).

۵۸۵ و اللّه لا تؤمنون بی حتی تحبونی للّه...و ولدی أحب الیه من ولده.(ج ۹ ص ۳۹۳).

۵۸۵ أبو ولدی.(ج ۲۰ ص ۴۲۶).

۵۹۲ ولایتی آل بیتی أمان لأهل الأرض.(ج ۹ ص ۴۲۸).

۵۹۵ امام أولیائی.(ج ۴ ص ۳۶۲ و ج ۲۱ ص ۳۲۱).

۵۹۵ امام الأولیاء[أولیاء ربی]

.(ج ۴ ص ۱۶۶-۱۷۰ و ج ۱۵ ص ۸۰- ۸۷ و ج ۲۰ ص ۲۷۲-۲۷۹،۲۷۳-۳۴۳،۳۴۱،۲۸۰-۳۴۴).

۵۹۶ ان علیا[هذا]

ولیکم بعدی.(ج ۴ ص ۳۵۸-۳۸۷،۳۵۹).

۵۹۶ من کنت ولیه فعلی ولیه.(ج ۲۱ ص ۱۲،۷).

۵۹۶ ولیی ولی علی.(ج ۴ ص ۷۷).

۵۹۸ ولیهما ولیی و عدوهما عدوی.(ج ۴ ص ۴۳۹).

۵۹۹ قول عمر:لأنه مولای.(ج ۶ ص ۳۶۸ و ج ۱۷ ص ۴۳۳).

۶۰۰ فمن کنت مولاه فهذا ولیه.(ج ۶ ص ۳۵۶).

۶۰۰ ربح من تولاک.(ج ۶ ص ۴۴۷ و ج ۱۶ ص ۲۸۳).

۶۰۰ ولیهما ولیی و عدوهما عدوی.(ج ۴ ص ۴۲۹).

۶۰۰ لم یهب اللّه محبتهم لعبد الا أدخله الجنه.(ج ۴ ص ۵۹).

۶۰۰ اوصی من آمن بی و صدقنی بولایه علی بن أبی طالب.(ج ۶ ص ۴۳۵-۴۳۶ و ج ۱۷ ص ۸-۱۱).

۶۰۱ الویل لمن قتل ولده.(ج ۱۵ ص ۳۳۵).

۶۰۱ یا بنی انک لکبدی...فویل لقاتلک.(ج ۱۱ ص ۳۱۶).

۶۰۲ فویل ثم ویل ثم ویل.(ج ۶ ص ۴۸۵).

۶۰۴ یهدی صاحبه الی الهدی.(ج ۱۷ ص ۲۹-۳۰).

۶۰۴ و لن یخرجک عن هدی.(ج ۱۶ ص ۴۴۱).

۶۱۱ لن یخرجوکم من هدی و لن یدخلوکم فی ضلاله.(ج ۵ ص ۱۰۴، ۱۰۷-۱۱۰ و ج ۱۷ ص ۲۴۸،۲۴۶).

۶۱۱ قول عمر بأبی أنتم بکم هدانا اللّه عز و جل و بکم أخرجنا من الظلمات الی النور.(ج ۸ ص ۲۰۵-۲۰۶ و ج ۱۷ ص ۴۳۲).

۶۱۱ و لن یخرجوکم من باب هدی.(ج ۹ ص ۴۷۷).

۶۱۳ هلک من فارقک.(ج ۱۶ ص ۲۸۳).

۶۱۵ قول عمر:هنیئا لک یا ابن أبی طالب.(ج ۶ ص ۲۹۰ و ج ۲۱ ص ۳۷ -۴۰).

حتی یفتح اللّه علی یدیه...(اطلبه ضمن حدیث جبرئیل عن یمینه).

و لا یقولها بعدی الا کذاب.(اطلبه ضمن حدیث:أنا عبد اللّه و أخو رسوله، و ضمن حدیث:صلیت قبل الناس سبع سنین).

و لا یودی عنی الا علی.(اطلبه ضمن حدیث علی منی).

[رحم اللّه امرأ صحح لی خطأ و دلنی علیه]

ص :۶۴۸

تعریف مرکز

بسم الله الرحمن الرحیم

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

الزمر: ٩

المقدمة:

تأسّس مركز القائمية للدراسات الكمبيوترية فى أصفهان بإشراف آية الله الحاج السيد حسن فقيه الإمامى عام ١۴٢۶ الهجرى فى المجالات الدينية والثقافية والعلمية معتمداً على النشاطات الخالصة والدؤوبة لجمع من الإخصائيين والمثقفين فى الجامعات والحوزات العلمية.

إجراءات المؤسسة:

نظراً لقلة المراكز القائمة بتوفير المصادر فى العلوم الإسلامية وتبعثرها فى أنحاء البلاد وصعوبة الحصول على مصادرها أحياناً، تهدف مؤسسة القائمية للدراسات الكمبيوترية فى أصفهان إلى التوفير الأسهل والأسرع للمعلومات ووصولها إلى الباحثين فى العلوم الإسلامية وتقدم المؤسسة مجاناً مجموعة الكترونية من الكتب والمقالات العلمية والدراسات المفيدة وهى منظمة فى برامج إلكترونية وجاهزة فى مختلف اللغات عرضاً للباحثين والمثقفين والراغبين فيها.

وتحاول المؤسسة تقديم الخدمة معتمدة على النظرة العلمية البحتة البعيدة من التعصبات الشخصية والاجتماعية والسياسية والقومية وعلى أساس خطة تنوى تنظيم الأعمال والمنشورات الصادرة من جميع مراكز الشيعة.

الأهداف:

نشر الثقافة الإسلامية وتعاليم القرآن وآل بيت النبىّ عليهم السلام

تحفيز الناس خصوصا الشباب على دراسة أدقّ فى المسائل الدينية

تنزيل البرامج المفيدة فى الهواتف والحاسوبات واللابتوب

الخدمة للباحثين والمحققين فى الحوازت العلمية والجامعات

توسيع عام لفكرة المطالعة

تهميد الأرضية لتحريض المنشورات والكتّاب على تقديم آثارهم لتنظيمها فى ملفات الكترونية

السياسات:

مراعاة القوانين والعمل حسب المعايير القانونية

إنشاء العلاقات المترابطة مع المراكز المرتبطة

الاجتنباب عن الروتينية وتكرار المحاولات السابقة

العرض العلمى البحت للمصادر والمعلومات

الالتزام بذكر المصادر والمآخذ فی نشر المعلومات

من الواضح أن یتحمل المؤلف مسؤولیهٔ العمل.

نشاطات المؤسسهٔ:

طبع الکتب والملزمات والدوریات

إقامهٔ المسابقات فی مطالعهٔ الکتب

إقامهٔ المعارض الالکترونیهٔ: المعارض الثلاثیهٔ الأبعاد، أفلام بانوراما فی الأمکنهٔ الدینیهٔ والسیاحیهٔ

إنتاج الأفلام الکرتونیهٔ والألعاب الکمبیوتریهٔ

افتتاح موقع القائمیهٔ الانترنتی بعنوان : www.ghaemiyeh.com

إنتاج الأفلام الثقافیهٔ وأقراص المحاضرات و...

الإطلاق والدعم العلمی لنظام استلام الأسئلهٔ والاستفسارات الدینیهٔ والأخلاقیهٔ والاعتقادیهٔ والردّ علیها

تصمیم الأجهزهٔ الخاصهٔ بالمحاسبهٔ، الجوال، بلوتوث Bluetooth، ویب کیوسک kiosk، الرسالهٔ القصیرهٔ ((sms

إقامهٔ الدورات التعلیمیهٔ الالکترونیهٔ لعموم الناس

إقامهٔ الدورات الالکترونیهٔ لتدریب المعلمین

إنتاج آلاف برامج فی البحث والدراسهٔ وتطبیقها فی أنواع من اللابتوب والحاسوب والهاتف ویمکن تحمیلها علی ۸ أنظمهٔ؛

۱.JAVA

۲.ANDROID

۳.EPUB

۴.CHM

۵.PDF

۶.HTML

۷.CHM

۸.GHB

إعداد ۴ الأسواق الإلکترونیهٔ للکتاب علی موقع القائمیهٔ ویمکن تحمیلها علی الأنظمهٔ التالیهٔ

۱.ANDROID

۲.IOS

۳.WINDOWS PHONE

۴.WINDOWS

وتقدّم مجاناً فی الموقع بثلاث اللغات منها العربیهٔ والانجلیزیهٔ والفارسیهٔ

الکلمهٔ الأخیرهٔ

نتقدم بكلمة الشكر والتقدير إلى مكاتب مراجع التقليد منظمات والمراكز، المنشورات، المؤسسات، الكتّاب وكل من قدّم لنا المساعدة فی تحقيق أهدافنا وعرض المعلومات علينا.

عنوان المكتب المركزی

أصفهان، شارع عبد الرزاق، سوق حاج محمد جعفر آباده ای، زقاق الشهيد محمد حسن التوكلی، الرقم ۱۲۹، الطبقة الأولی.

عنوان الموقع : : www.ghbook.ir

البريد الالكترونی : Info@ghbook.ir

هاتف المكتب المركزی ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

هاتف المكتب فی طهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ ـ ۰۲۱

قسم البيع ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹شؤون المستخدمين ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹.